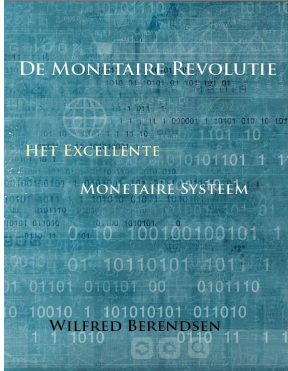
De Monetaire Revolutie

Het Excellente Monetaire Systeem

Wilfred Berendsen

Podcast “The Excellent Monetary System”

In addition to the book 'The Excellent Monetary System', a podcast with the same name is now available.

A true monetary transformation is necessary to solve the crises and systemic failures in our current financial systems. The Excellent Monetary System provides the most comprehensive and effective solution for that transformation.

The Excellent Monetary System podcast can be found on Spotify and Springcast:

🎧 Spotify:

https://open.spotify.com/show/3KpO0Si6CODOnk82HpTbNJ

📌 Springcast:

https://app.springcast.fm/podcast/the-excellent-monetary-system-ems

Η νομισματική επανάσταση

Το άριστο νομισματικό σύστημα

Συγγραφέας : Wilfred Berendsen

Drs.W.T.M. Berendsen

Η νομισματική επανάσταση

Το άριστο νομισματικό σύστημα

Συγγραφέας : Drs. W.T.M. Berendsen

Αποδελτίωση

Πρώτη εκτύπωση : Ιούνιος 2016

Επιμέλεια: Wilfred Berendsen

Το εξώφυλλο δημιουργήθηκε από τον : W.T.M. Berendsen

ISBN: 9789492514080

NUR : 784

Ιστοσελίδες : www.excellentmonetairsysteem.nl

www.wilfredberendsen.nl

Προσοχή: Αυτό το κείμενο έχει μεταφραστεί αυτόματα από τα ολλανδικά με τη βοήθεια του DeepL. Παρά την επιμέλεια, ενδέχεται να υπάρχουν μικρά σφάλματα μετάφρασης ή διαφορές ερμηνείας. Η αρχική ολλανδική έκδοση παραμένει καθοριστική για το ακριβές περιεχόμενο και τη σημασία.

Η νομισματική επανάσταση

Εισαγωγή

Τα τελευταία χρόνια έχω αφιερώσει πολύ, πολύ χρόνο στη διάγνωση του προβλήματος της "κρίσης χρέους". Αυτό έχει οδηγήσει - επίσης αρκετά χρόνια πριν - στη βέλτιστη λύση για το πρόβλημα αυτό, που είναι το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου. Κατά τη διάρκεια των επόμενων ετών, απέκτησα όλο και βαθύτερη κατανόηση του τι πραγματικά συμβαίνει, αλλά μπόρεσα επίσης να βελτιώσω το περιεχόμενο του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματός μου. Κυρίως επίσης τη νομισματική πολιτική που αποτελεί μέρος του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματός μου. Αυτή η νομισματική πολιτική - η οποία παίζει σε κυβερνητικό επίπεδο, σε επίπεδο οργανισμού αλλά και σε ατομικό/οικογενειακό επίπεδο - είναι ένα πολύ ουσιαστικό μέρος του Άριστου Νομισματικού Συστήματός μου.

Σε ένα άλλο τμήμα αυτού του βιβλίου, περιγράφω με περισσότερες λεπτομέρειες από ποια μέρη και πτυχές αποτελείται το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου. Το νομισματικό μου σύστημα θα επιφέρει μια νομισματική επανάσταση και θα γίνει το νέο νομισματικό σύστημα για τον κόσμο. Κατ' αρχήν, ήθελα να ονομάσω αυτό το βιβλίο "πέρα από την κρίση". Το παρελθόν δεν αναφέρεται μόνο στο τέλος της κρίσης, αλλά και στο γεγονός ότι τόσο εγώ προσωπικά (στην έρευνα και τη σκέψη μου) όσο και ελπίζω όσοι πρόκειται να διαβάσουν αυτό το βιβλίο, έχουν περάσει και πρέπει να περάσουν (όπως είναι ο αγγλικός όρος BEYOND) την κρίση προκειμένου να αποκτήσουν εικόνα για τη λύση και για το πώς πρέπει να εισαχθεί και να αναπτυχθεί περαιτέρω.

Ωστόσο, το "πέρα από την κρίση" αναφέρεται επίσης στο γεγονός ότι πρέπει επίσης να προχωρήσουμε πέρα από την ονομασία της κρίσης για να φτάσουμε σε μια πλήρη και καλύτερη κατανόηση του τι πραγματικά συμβαίνει. Αυτό συμβαίνει επειδή η κρίση δεν είναι τόσο πολύ, ή μόνο σε μικρό βαθμό, κρίση χρέους. Είναι περισσότερο και βασικά μια κρίση εισοδήματος που προκλήθηκε και προκαλείται από διάφορες εξελίξεις στην κοινωνία και τις οικονομίες μας. Περισσότερα για αυτό αργότερα σε αυτό το βιβλίο. Αυτή η εισοδηματική κρίση είναι επίσης συνέπεια άλλων υποκείμενων/ευρύτερων αιτιών, αλλά είναι το βασικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν αυτή τη στιγμή ορισμένα άτομα και

ομάδες, καθώς και κυβερνήσεις. Και ως αποτέλεσμα αυτής της εισοδηματικής κρίσης, όλο και περισσότερα άτομα, ομάδες αλλά και κυβερνήσεις και οργανισμοί αναγκάζονται να δανείζονται όλο και περισσότερο. Το οποίο έχει οδηγήσει και σε κρίση χρέους. Ωστόσο, αυτή η κρίση χρέους είναι μόνο ένα μικρό μέρος των πολλών αρνητικών συνεπειών της εισοδηματικής κρίσης. Αυτή η κρίση χρέους προέκυψε εξαιτίας και εξαιτίας πολλών άλλων αιτιών, αλλά, ιδίως, και εξαιτίας της μεγάλης έλλειψης χρημάτων. Αυτή η μεγάλη έλλειψη χρημάτων είναι κοινή στην οικονομία και την κοινωνία μας και αποτελεί πρόβλημα εδώ και πολύ καιρό. Αυτή η έλλειψη χρημάτων συνέβαινε ήδη , πολλά χρόνια ή και πολλές δεκαετίες πριν από την κρίση χρέους, και είχε ήδη αρχίσει στα τέλη του περασμένου αιώνα ή ίσως και νωρίτερα. Και αυτή η έλλειψη χρημάτων μπορεί να φανεί σε πολλές πτυχές και χαρακτηριστικά και διαδικασίες στην κοινωνία μας σήμερα.

Το γεγονός ότι τελικά δεν ονόμασα το βιβλίο "Η κρίση πέρασε" έχει να κάνει με το ότι αυτός ο τίτλος υπήρχε ήδη. Αλλά επίσης, στην πραγματικότητα πρόκειται περισσότερο για μια νομισματική επανάσταση. Μια νομισματική επανάσταση που χρειάζεται για να αρχίσει να επιτρέπει και να θέτει σε κίνηση και μερικούς άλλους μετασχηματισμούς στην κοινωνία μας. Συγκεκριμένα, μιλάω για κοινωνικούς, πολιτικούς και οργανωτικούς μετασχηματισμούς. Όπου οι πολιτικοί και οργανωτικοί μετασχηματισμοί, ειδικότερα, πρέπει να περιλαμβάνουν και κοινωνικές πτυχές.

Ο Jacques Derrida είναι γνωστός, μεταξύ άλλων, για τη δήλωσή του "Il n'y a pas de hors-texte" (Jacques Derrida, " Of grammatology", 158-159). Στα ολλανδικά "δεν υπάρχει τίποτα έξω από το κείμενο". Το περιοδικό Philosophy περιγράφει σε ένα κείμενο για τον Ντεριντά (1930-2004) στην ιστοσελίδα του ότι αυτό δεν σημαίνει ότι "τα πάντα" θα αποτελούνται από λέξεις. Αλλά ότι ο Ντεριντά δεν εννοούσε τίποτε περισσότερο από το ότι ακόμη και ο αισθητός κόσμος συμπεριφέρεται σαν κείμενο. Έτσι, το περιοδικό φιλοσοφία. (http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html)

Ωστόσο, εγώ ο ίδιος πιστεύω ότι ο Ζακ Ντεριντά εννοούσε κάτι εντελώς διαφορετικό με τη δήλωσή του. Και ότι "Il n'y a pas de hors-texte" (Jacques Derrida, " Of grammatology", 158-159). αναφέρεται στην έννοια ή στο φαινόμενο ότι τα πάντα είναι ήδη ενσωματωμένα στο κείμενο με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ότι πράγματι τίποτα δεν υπάρχει έξω από το κείμενο. Ή ότι κάτι πρέπει πρώτα να περιλαμβάνεται ήδη κάπου σε ένα κείμενο για να υπάρξει ή να προκύψει.

Κείμενο εδώ είναι επίσης η σκέψη, τόσο η ατομική όσο και η συλλογική. Η ατομική μου σκέψη αλλά και τα κείμενα των άλλων. Και η αλληλεπίδραση μεταξύ σκέψης και κοινωνίας. Στην οποία επίσης αυτό που δεν υπάρχει ακόμη αλλά μπορεί να προκύψει είναι ήδη παρόν στα κείμενα ή στις διαφορές μεταξύ τους. Επίσης αυτό που λείπει ακόμη από την κοινωνία, αυτό που θα έπρεπε να υπάρχει αλλά δεν υπάρχει ακόμη, συχνά περιλαμβάνεται ήδη στην παραλογιστική των κειμένων στην κοινωνία και στα σύμπαντα.

Στο υπόλοιπο του παρόντος βιβλίου, θα εξετάσω προσεκτικότερα και θα αναφέρω τις βαθύτερες αιτίες της σημερινής κρίσης. Θα εξηγήσω επίσης περαιτέρω το δικό μου EMS, το νέο χρηματικό σύστημα για τον κόσμο. Επίσης, σε σχέση με άλλες προτάσεις που αναφέρονται για την επίλυση της κρίσης χρέους. Ελπίζω να καταστήσω σαφές σε αυτό το βιβλίο γιατί αυτές οι άλλες προτάσεις δεν είναι πρακτικές και δεν θα λειτουργήσουν. Και γιατί η δική μου λύση θα λειτουργήσει. Περισσότερες εξηγήσεις για τα σημερινά συστήματα χρήματος αλλά και τη σχέση τους με το παρελθόν και τις εξελίξεις στην παρούσα εποχή, εξηγήσεις για το φαινόμενο του πληθωρισμού και άλλα θέματα που συζητούνται εδώ στο βιβλίο αυτό ελπίζω ότι θα συμβάλουν σε αυτό.

Επομένως, η οικονομική κρίση είναι, κατά την άποψή μου, πολύ περισσότερο μια κρίση εισοδήματος παρά μια κρίση χρέους. Και αυτό γιατί εκεί που τα χρέη είναι πραγματικά προβληματικά, υπάρχει και εισοδηματική κρίση. Και αν αυτό το εισόδημα γίνει (κάπως) υψηλότερο, προσωρινά ή μη, τα χρέη γίνονται φυσικά λιγότερο προβληματικά. Το χρέος είχε πάντα μια λειτουργία στην οικονομική μας κοινωνία. Μια λογική λειτουργία που πραγματικά ανήκει στη λογική του συστήματος και δεν πρέπει να αφαιρεθεί από αυτό. Οι άνθρωποι ήταν πάντοτε σε θέση να αναλάβουν χρέη στο παρελθόν και θα πρέπει να είναι σε θέση να το κάνουν και στο μέλλον, αν χρειαστεί. Το ίδιο ισχύει και για τους οργανισμούς και τις κυβερνήσεις. Ωστόσο, πρέπει πάντα να υπάρχει τρόπος να αποπληρώνονται αυτά τα χρέη. Στο οικονομικό μας σύστημα, αυτό είναι εφικτό μόνο αν το εισόδημα είναι αρκετά υψηλό, δηλαδή αν το εισόδημα είναι αρκετά υψηλό για να πληρώσει τα έξοδα και επίσης αν περισσεύει αρκετό για να εξοφληθούν τυχόν χρέη. Και κατά προτίμηση επίσης μέσα σε ένα λογικό ή επιθυμητό χρονικό διάστημα. Σε αυτό το βιβλίο, θέτω επίσης το ερώτημα "πόσα είναι αρκετά". Με τον τρόπο αυτό, ασχολούμαι επίσης τόσο με την πλευρά του εισοδήματος όσο και με την πλευρά του χρέους. Περιγράφω επίσης εκεί γιατί ένα επετειακό χρέος δεν αποτελεί μόνιμα καλή λύση στην τρέχουσα εποχή. Και γιατί απαιτείται μόνιμη λύση για το χρέος σε ορισμένες περιπτώσεις. Αλλά και εν μέρει εξηγώ πώς το

ΣΔΠ μου μπορεί και θα συμβάλει τόσο σε μια άμεση μόνιμη λύση χρέους όσο και, κυρίως, στην αύξηση του εισοδήματος και ενδεχομένως στη μείωση των εξόδων.

Εκτός από την εισοδηματική κρίση, ή μάλλον ως αποτέλεσμα αυτής, υπάρχουν προφανώς πολλές κοινωνικές κρίσεις. Αυτές οι κοινωνικές κρίσεις είναι επίσης πολύ πιο εύκολα αντιμετωπίσιμες και υποστηριζόμενες και επίσης αποτρέπονται εάν και εφόσον το δικό μου EMS είναι σε ισχύ. Το ΣΔΠ μου, όπως επίσης θα ονομάσω και θα εξηγήσω περαιτέρω σε αυτό το βιβλίο, δεν είναι τόσο πολύ μια αντικατάσταση του σημερινού χρηματικού συστήματος, αλλά περισσότερο ένα συμπλήρωμά του. Με αυτό εννοώ ότι το σημερινό χρηματικό σύστημα επίσης πραγματικά δεν υφίσταται πλέον εάν και εφόσον εισαχθεί το ΣΔΠ, αλλά ότι πολλά μέρη του σημερινού χρηματικού συστήματος και επίσης πολλές από τις υπάρχουσες οικονομικές οργανωτικές δομές μπορούν απλώς να συνεχίσουν να υφίστανται. Ωστόσο, η προσθήκη που απαιτείται για τη μετατροπή του σημερινού νομισματικού συστήματος στο δικό μου ΣΔΠ μπορεί να προστεθεί στο σημερινό νομισματικό σύστημα εντός 1 ημέρας. Εάν και όταν συμβεί αυτό, το ΣΔΣ θα είναι μια πραγματικότητα.

Το βιβλίο αυτό θα εκδοθεί το 2016. Τον Ιανουάριο του 2015, είδα ότι το ίδρυμα τα χρήματά μας είχε ξεκινήσει κάποιου είδους εκστρατεία υπογραφών/υπογραφών για να καταστεί δυνατή η δημιουργία χρήματος από το τίποτα χωρίς τη δημιουργία χρέους. Αυτό δεν μου άρεσε καθόλου. Ειδικά από τη στιγμή που τόσο ο David Graeber/Occupy όσο και όλες οι οργανώσεις που συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση εξακολουθούσαν να υποστηρίζουν την πλήρη αντικατάσταση της τραπεζικής με κλασματικά αποθεματικά από την τραπεζική με πλήρη αποθεματικά, τουλάχιστον μέχρι το 2014. Ο Ad Broere, ο οποίος τώρα επίσης προωθεί τη δημιουργία χρήματος από το πουθενά, ήταν, απ' όσο γνωρίζω, ακόμη και το 2014 εντελώς αντίθετος σε αυτό. Ήταν κατά της δημιουργίας χρήματος από τις τράπεζες από το πουθενά, και απ' όσο γνωρίζω μέχρι το 2014 δεν υποστήριξε ποτέ τη δημιουργία χρήματος από το πουθενά χωρίς χρέος. Αν αυτό ισχύει, πρέπει να ελέγξουμε πότε ακριβώς το έγραψε και το δημοσίευσε. Το ίδιο ισχύει και για τις ομάδες του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση, μια από τις οποίες είναι και το Stichting Ons Geld. Αλλά είναι αρκετά εύκολο να εξακριβωθεί ότι αυτές οι ομάδες ήταν σε κάθε περίπτωση σθεναρά αντίθετες στην τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά και ήθελαν να μεταβούν στην τραπεζική με πλήρη αποθεματικά.

Ενδεχομένως μαζί με την επαναφορά της σύνδεσης μεταξύ χρήματος και χρυσού. Οπότε επαναφορά του κανόνα χρυσού.

Ακόμα και τώρα, το 2016, όλες οι ομάδες που ανήκουν στο Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση εξακολουθούν να θέλουν να προχωρήσουν στην Τραπεζική με Πλήρες Αποθεματικό. Η τρέχουσα πρόθεσή τους να δημιουργήσουν χρήμα από το μηδέν εννοείται στο πλαίσιο του ανώτερου σκοπού τους να επιτρέψουν έτσι την κατάσταση της Τραπεζικής με Πλήρη Αποθεματικά στην πράξη. Ως εκ τούτου, αυτή η ιδέα και η έννοια της Τραπεζικής με Πλήρη Αποθεματικά (FRB) συμβαδίζει με την έννοια του Χρήματος Χωρίς Χρέος. Ωστόσο, αυτή η έννοια και ο ορισμός του Ελεύθερου Χρήματος χωρίς Χρέος (DFM) είναι μια πολύ συγκεκριμένη μορφή χρήματος χωρίς χρέος που πρέπει να γίνει κατανοητή σε σχέση με την Τραπεζική Πλήρους Αποθεματικού. Περισσότερα για αυτό στο υπόλοιπο του βιβλίου μου.

Στο βαθμό αυτό, είναι σημαντικό να ελέγξω προσεκτικά τις πηγές και τα δεδομένα, αλλά και το περιεχόμενο των κειμένων/επιχειρημάτων, και να τα συγκρίνω με το έργο μου, αλλά και με τα δεδομένα της δημιουργίας. Διότι με αυτό είναι δυνατόν να ελεγχθεί/αποδειχθεί ΠΟΙΟΣ πρώτος σκέφτηκε την ιδέα της δημιουργίας χρήματος από το τίποτα χωρίς χρέη. Αλλά και σε ποιο πλαίσιο. Και για ποιο σκοπό. Δηλαδή αν έχει ως κύριο σκοπό να λύσει χρέη, αν έχει ως σκοπό να παρέχει σε ιδιώτες χρήματα χωρίς χρέη ή/και τόκους, αν με αυτά τα χρήματα θα πληρώνονται οι κρατικές δαπάνες ή όχι, αν με αυτά τα χρήματα θα καταργηθούν οι φόροι ή όχι, αν θα πρέπει να δημιουργηθεί απεριόριστο χρήμα ή όχι και αν όχι, ποιος θα ρυθμίσει πόσο και πώς θα οργανωθεί, αν θα πρέπει να υπάρχει βασικό εισόδημα ή όχι, αν τα χρήματα από το τίποτα θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία εισοδήματος για ιδιώτες και οργανισμούς ή όχι, κ.λπ. κ.λπ. Επίσης, πολύ σημαντικό είναι αν οι ομάδες που διακηρύσσουν τα πράγματα καταλαβαίνουν αρκετά για τον πληθωρισμό, δεδομένου ότι αυτό είναι το κύριο αντεπιχείρημα κατά του επιπλέον χρήματος στην οικονομία. Και, τέλος, είναι προφανώς πολύ σημαντικό αν η πρόταση που προτείνει τη δημιουργία χρήματος από το πουθενά στοχεύει στην Τραπεζική με Πλήρη Αποθεματικά και συνεπώς στην πλήρη εξαφάνιση της Τραπεζικής με Κλασματικό Αποθεματικό και συνεπώς στην πλήρη εξαφάνιση της δημιουργίας χρέους από τις ιδιωτικές τράπεζες και στην πλήρη εξαφάνιση της δημιουργίας χρήματος από το πουθενά από τις ιδιωτικές τράπεζες. Ή ότι, όπως στην πρότασή μου για το EMS και στην πραγματικότητα, οι ιδιωτικές τράπεζες μπορούν να εξακολουθούν να δημιουργούν χρέος και να συνεχίζουν να δημιουργούν χρήμα από το πουθενά.

Στη συνέχεια, είναι πολύ σημαντικό, φυσικά, το ΠΩΣ εισάγονται οι αλλαγές στο νομισματικό σύστημα και ΠΟΙΑ νομισματική πολιτική ακολουθείται στη διαδικασία. Όλα τα θέματα που εγώ ο ίδιος, από κατανόηση, έχω κατανοήσει και επεξεργαστεί σωστά εδώ και πολύ καιρό. Όχι μόνο στο βιβλίο μου του 2011 στο amazon (" oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large" , W.T.M. Berendsen, 2011). αλλά και σε παλαιότερες εργασίες μου που έχω δημοσιεύσει ή καταγράψει σε διάφορα μέρη. Επιπλέον, ενδιαφέρον παρουσιάζει η εργασία μου για το χρήμα, την οποία έγραψα για το παγκόσμιο συνέδριο IFSAM για τη διοίκηση το 2010 στο Παρίσι (A phronesis antenarrative about the understanding of money and usage of money in more phronetic ways, W.T.M. Berendsen, IFSAM world conference on management, 2010). Όπως επίσης και η εργασία που ήθελα να δημοσιευτεί στο Journal of Political Economy (Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, W.T.M. Berendsen, 2012). Σε εκείνη την εργασία/δημοσίευση, είχα επίσης εξηγήσει και αναλύσει αρκετά το ΣΔΠ μου, αλλά δυστυχώς το JPE δεν το δημοσίευσε τότε. Αυτό ήταν το 2012 , αλλά η JPE πρέπει πιθανώς να το έχει ακόμη ψηφιακά στη βάση δεδομένων της. Ή αποθηκευμένη κάπου. Δεδομένου ότι είχα υποβάλει την εργασία ψηφιακά εκείνη την εποχή.

Όπως φαίνεται στον πίνακα περιεχομένων, 2 σημαντικές ενότητες αυτού του βιβλίου ξεκινούν στις σελίδες 115 και 125. Εδώ εξηγώ τη διαφορά μεταξύ του δικού μου ΕΜΣ και των προτάσεων του Our Money καθώς και άλλων προτάσεων όπως το Debt Free Money. Όπου εξηγώ επίσης ότι η έννοια του Debt Free Money είναι μια πολύ συγκεκριμένη μορφή και ιδιότητα του χρήματος χωρίς χρέος, η οποία στην πραγματικότητα μέχρι στιγμής ισχύει πραγματικά μόνο και προορίζεται για την πρόταση Full Reserve Banking. Ως εκ τούτου, είναι επίσης σαφέστερο όταν το Ελεύθερο Χρεωστικό Χρήμα (DFM) αναφέρεται ως Debt Free Money- Full Reserve Banking ή συντομότερα ως DFM-FRB ή DFMFRB.

Το ΕΕΜ που δημιούργησα εγώ αποτελείται από έναν μοναδικό συνδυασμό του σημερινού νομισματικού συστήματος και της τρέχουσας κατάστασης με την καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα, στο οποίο η νομισματική πολιτική (οι δυνατότητες εφαρμογής της καινοτομίας μου) ειδικότερα είναι επίσης σημαντική και αποτελεί ουσιαστικό μέρος του νέου ΕΕΜ. Το δικό μου ΣΔΠ προκύπτει μέσω της εισαγωγής και συνεπώς της εφαρμογής της καινοτομίας μου για το νομισματικό σύστημα. Αυτή η καινοτομία του χρηματικού συστήματος έχει ήδη περιγραφεί, μεταξύ άλλων, στο Ebook μου που έχει ήδη δημοσιευθεί στο

Amazon/Kindle το έτος 2011. Με τίτλο " Καταπιεσμένοι από το χρήμα και το παράλογο χρηματοπιστωτικό μας σύστημα- ένα κάλεσμα αφύπνισης για τους πολίτες, τις οργανώσεις, τις κυβερνήσεις και την κοινωνία στο σύνολό της" (W.T.M. Berendsen, 2011).

1. Πώς η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα θα λύσει την κρίση χρέους και θα αρχίσει να αλλάζει ριζικά και να στηρίζει την κοινωνία μας.

Το βιβλίο αυτό αποτελεί μέρος της επιχειρηματολογίας μου για τη ριζική βελτίωση του χρηματοπιστωτικού, οικονομικού και νομισματικού συστήματος και των πολιτικών με τις οποίες εργαζόμαστε σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο.

Αυτή η επιχειρηματολογία είναι συνέπεια και αποτέλεσμα της πολυετούς έρευνας και εργασίας μου. Η οποία επικεντρώνεται σε πολύ περισσότερα από την κρίση χρέους. Υπάρχει ένα βιβλίο μου στο amazon/ kindle από το 2011 (" oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large" , W.T.M. Berendsen, 2011). Αυτό το βιβλίο περιέχει τη λύση για την κρίση χρέους. Ωστόσο, αυτή η λύση, η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα -που καταλήγει σε ένα Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα (EMS)- είναι κάτι πολύ περισσότερο από αυτό. Η καινοτομία περιλαμβάνει όχι μόνο το τι, αλλά και το πώς. Αν και οι δυνατότητες για το πώς περικλείονται ήδη εν μέρει στην ίδια την καινοτομία. Πράγματι, αυτή η καινοτομία είναι απαραίτητη για να αλλάξει και να βελτιώσει ριζικά το σημερινό χρηματοπιστωτικό και νομισματικό μας σύστημα.

Αυτή η θεμελιώδης αλλαγή στο νομισματικό μας σύστημα είναι απαραίτητη και θα έπρεπε να έχει πραγματοποιηθεί εδώ και καιρό. Το γεγονός ότι αυτό δεν συνέβη είναι ο λόγος που έχουμε πρόβλημα τώρα (anno 2016). Τα προβλήματα αυτά είναι επίσης πολύ ευρύτερα και πιο εκτεταμένα από ό,τι οι περισσότεροι άνθρωποι κατανοούν. Οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται ότι είναι άσχημα, αλλά όχι πόσο άσχημα. Ούτε οι περισσότεροι άνθρωποι συνειδητοποιούν ακόμη ότι στην πολιτική υπάρχει πάρα πολύ λίγη επίγνωση και κατανόηση του τι συμβαίνει και για το τι συμβαίνει. αλλά πέρα από αυτό, η κατάσταση αυτή τη στιγμή είναι τέτοια που υπάρχει μόνο ένας δρόμος με το σημερινό χρηματοπιστωτικό σύστημα. Και αυτός είναι μια συνολική και δραστική επιδείνωση. Της οικονομίας μας, της κοινωνίας μας, της ζωής μας. Και του μέλλοντός μας. Αυτό το μέλλον καταστρέφεται εντελώς για όλο και περισσότερα άτομα, επειδή οι πολιτικοί και οι οικονομολόγοι δεν αντιλαμβάνονται επαρκώς ότι η αιτία είναι τα πολύ λίγα χρήματα στην οικονομία και, επιπλέον, το προϊστορικό σημερινό νομισματικό μας σύστημα.

Στην οποία δεν θέλω να βάλω όλους τους οικονομολόγους στο ίδιο τσουβάλι. Υπάρχουν μερικοί σπουδαίοι και καλοί οικονομολόγοι. Μόνο που ακόμη και αυτοί οι οικονομολόγοι δεν έχουν ακόμη συνειδητοποιήσει και κατανοήσει πλήρως τι συμβαίνει και ποια είναι η λύση για να βγούμε από αυτό το επιζήμιο και αρνητικό σπιράλ.

Αυτή η λύση βρίσκεται, όπως ανέφερα, στο βιβλίο μου στο amazon/kindle ("καταπιεσμένοι από το χρήμα και το παράλογο χρηματοπιστωτικό μας σύστημα - ένα κάλεσμα αφύπνισης για τους πολίτες, τους οργανισμούς, τις κυβερνήσεις και την κοινωνία στο σύνολό της", W.T.M. Berendsen, 2011). Πρόκειται για ένα ηλεκτρονικό βιβλίο και είναι γραμμένο στα αγγλικά. Επειδή ούτως ή άλλως μπορώ να εκφραστώ καλύτερα στα ολλανδικά, αυτό το βιβλίο είναι γραμμένο στα ολλανδικά. Ωστόσο, είναι γεγονός ότι έχω ήδη γράψει πολλά για να υποστηρίξω τα επιχειρήματά μου για την καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Μερικά από αυτά που έχω γράψει είναι στα αγγλικά. Μπορεί κάλλιστα να προσθέσω κάποια από αυτά τα γραπτά σε αυτό το βιβλίο. Όπως μπορεί να φανεί τώρα, όχι στην πρώτη έκδοση που δημοσίευσα, αλλά είτε σε μια ειδική έκδοση είτε στην αγγλική μετάφραση αυτού του βιβλίου. Σε κάθε περίπτωση, δεν πρόκειται ούτε να μεταφράσω το αγγλικό κείμενο ούτε να το βελτιώσω ή κάτι τέτοιο. Ο χρόνος τελειώνει, η καινοτομία μου πρέπει να γίνει κατανοητή και να εφαρμοστεί το συντομότερο δυνατό. Πρόκειται πραγματικά για μια μάχη ενάντια στον χρόνο. Θα γράψω λοιπόν αυτό το βιβλίο όσο πιο γρήγορα μπορώ και μετά θα το δω να εκδίδεται. Και ελπίζω ότι όλοι όσοι διαβάσουν αυτό το βιβλίο και τους αρέσει το περιεχόμενό του θα το μεταδώσουν σε όσο το δυνατόν περισσότερους άλλους. Αυτό το βιβλίο πρέπει να διαβαστεί από όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Και η καινοτομία θα πρέπει να εισαχθεί από τους πολιτικούς το συντομότερο δυνατό.

Το κλειδί για το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου είναι ότι το κείμενο είναι αρκετά κατανοητό και ότι αυξάνεται η γενική κατανόηση της κρίσης και των αναγκών για την επίλυσή της. Αλλά πάνω απ' όλα, είναι υψίστης σημασίας να επικοινωνηθεί τουλάχιστον όλο και περισσότερο στην κοινωνία η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Και κατά προτίμηση και μέσα στην πολιτική. Εκεί όπου η καινοτομία μου πρέπει να γίνει κατανοητή και να εφαρμοστεί. Αυτό είναι το πιο σημαντικό πράγμα. Διότι η καινοτομία μου είναι η πιο εκτεταμένη που υπήρξε ποτέ και θα πρέπει να εφαρμοστεί. ΠΡΕΠΕΙ να εφαρμοστεί. Θα λύσει την κρίση, αλλά επιπλέον θα βελτιώσει δραματικά τις ζωές πάρα πολλών ανθρώπων.

Περιλαμβάνει μια κατάσταση win-win για πραγματικά ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ σε αυτή τη γη.

Με αυτό το βιβλίο, ελπίζω να πετύχω ότι η καινοτομία μου θα γίνει επιτέλους πραγματικά κατανοητή και θα εφαρμοστεί. Τελικά, αυτός είναι ο μόνος στόχος. Η ίδια η καινοτομία μπορεί επίσης να ειπωθεί σε λίγες γραμμές, τις οποίες ο αναγνώστης θα δει σε αυτό το βιβλίο. Και η υλοποίησή της επίσης δεν διαρκεί πραγματικά περισσότερο από λίγα λεπτά. Λίγα λεπτά. Στο τέλος, αυτό είναι το μόνο που θα χρειαστεί για να λύσουμε την παγκόσμια κρίση χρέους μας. Εντελώς. Για όλο τον κόσμο. Μόνο που για να φτάσουμε εκεί - εφαρμόζοντας τη σχετικά απλή δράση που απαιτείται - απαιτείται ΠΟΛΥ περισσότερος χρόνος. Και πολύ περισσότερη κατανόηση, σοφία, για το τι απαιτείται. Και πώς αυτό μπορεί να λυθεί.

Σε αυτό το βιβλίο θα προσπαθήσω να επισημάνω με διάφορους τρόπους τι δεν πάει καλά με το σημερινό χρηματοπιστωτικό και νομισματικό σύστημα. Ποιοι είναι οι περιορισμοί του και οι λόγοι για τους οποίους βλάπτει τόσο πολύ την κοινωνία μας στη σημερινή εποχή. Η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα αφορά μια δυνατότητα, αλλά την καλύτερη δυνατότητα για την κοινωνία μας. Πρόκειται για έναν μετασχηματισμό της κοινωνίας μας που είναι απολύτως απαραίτητος και θα οδηγήσει σε πρωτοφανείς ευκαιρίες σε κάθε πιθανό τομέα. Μεταξύ άλλων, επίσης επειδή με την καινοτομία μου, η επιστήμη μπορεί και θα βελτιωθεί επίσης δραματικά. Σε όλους τους δυνατούς τομείς.

Αυτή η πιθανότητα να βελτιωθεί δραματικά η επιστήμη μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα συνδέεται με την απότομη αύξηση των πόρων που μπορούν και θα γίνουν διαθέσιμοι από τότε για να βελτιωθεί δραματικά τόσο η εκπαίδευση όσο και η έρευνα. Τα χρήματα δεν θα αποτελούν πλέον περιορισμό για μια θεμελιωδώς καλή έρευνα από τότε και στο εξής. Έργα τόσο μεγάλης κλίμακας όπως το τρέχον έργο του CERN θα μπορούν τότε να πραγματοποιηθούν πολύ περισσότερο. Και οι μεμονωμένοι επιστήμονες θα μπορούν από τότε να βρίσκουν απλά τα χρήματα που χρειάζονται για την έρευνά τους. Ωστόσο, το σημείο εκκίνησης θα πρέπει να είναι ότι η έρευνα που πρόκειται να κάνουν έχει μια λογική και επαρκή πιθανότητα να είναι πραγματικά χρήσιμη για την κοινωνία. Αυτό το κριτήριο είναι πάντοτε σημαντικό για την επιστήμη και τον επιστήμονα. Στη σημερινή εποχή λόγω της έλλειψης χρημάτων και της σημασίας του βέλτιστου αποτελέσματος. Τα χρήματα για άσχετες έρευνες δεν θα πρέπει να δαπανώνται για την έρευνα αυτή αλλά να πηγαίνουν σε πιο

σημαντικές έρευνες όπως η σημαντική έρευνα για τον καρκίνο ή άλλες ασθένειες. Ή βασική και πρακτική οικονομική ή κοινωνική έρευνα. Για παράδειγμα.

Η καινοτομία μου δεν είναι μόνο η επίλυση της κρίσης. Αλλά και ως κλειδί για τη ριζική μεταρρύθμιση και βελτίωση της κοινωνίας μας. Δεν προορίζεται μόνο να είναι το κλειδί, αλλά ΕΙΝΑΙ το κλειδί για να επιτευχθεί αυτό. Διότι η καινοτομία μου βασίζεται στην πιο ολοκληρωμένη και ευρεία και θεμελιώδη κατανόηση για τα οικονομικά, την οικονομική κρίση και τη διαχείριση της αλλαγής. Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα καθιστά το σημερινό σχετικά κλειστό χρηματικό σύστημα πολύ πιο ανοιχτό και πιο ευέλικτο. Μεταξύ άλλων, επιτρέπει τα εξής :

- Επίλυση της οικονομικής (εισοδηματικής) κρίσης. Μόλις η καινοτομία μου εισαχθεί με τον σωστό τρόπο, η οικονομική κρίση θα λυθεί πραγματικά οριστικά και θα αποτελέσει παρελθόν.

- Κατάργηση ορισμένων ή όλων των φόρων. Όχι προσωρινά, αλλά για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα ή ακόμη και μόνιμα, αν το επιθυμείτε. Οι φόροι που μπορούν να καταργηθούν με αυτόν τον τρόπο είναι ο φόρος εισοδήματος, ο φόρος επί των πωλήσεων, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στη βενζίνη. Αλλά γενικά απλώς κάθε ισχύων φόρος ή άλλη επιβάρυνση που παρέχει έσοδα στην κυβέρνηση. Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση δεν χρειάζεται πλέον αυτά τα έσοδα -ή σε πολύ μικρότερο βαθμό- όταν κάποιος χρησιμοποιήσει την καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Δεν θα πρέπει στην πραγματικότητα να καταργηθούν όλοι οι φόροι, διότι αυτό δεν θα είναι επιθυμητό σε όλες τις περιπτώσεις, αλλά από οικονομική άποψη η δυνατότητα υπάρχει στο πλαίσιο του Άριστου Νομισματικού Συστήματος.

- Ισχυρή βελτίωση του κοινωνικού συστήματος. Τα επιδόματα ασθενείας, τα επιδόματα ανεργίας, το σύστημα υγειονομικής περίθαλψης και άλλες κοινωνικές υπηρεσίες μπορούν και θα βελτιωθούν σημαντικά μέσω της καινοτομίας μου. Πολύ περισσότερα χρήματα θα είναι διαθέσιμα, και ως εκ τούτου θα είναι διαθέσιμα, για τέτοιου είδους παροχές. Αλλά και - κατά προτίμηση σε συνεργασία με τους διανοούμενους και την επιστήμη - τα κοινωνικά συστήματα και οι κοινωνικές παροχές μπορούν και θα επεκταθούν ή θα μετασχηματιστούν σε περιεχόμενο και σύνθεση που ταιριάζει καλύτερα στη μελλοντική κοινωνία. ΑΝ αυτό είναι απαραίτητο ή επιθυμητό για μια βιώσιμη οικονομία και κοινωνία. Όλα τα είδη νέων και καινοτόμων εγκαταστάσεων μπορούν να εξεταστούν εδώ.

- Αποσύνδεση εισοδήματος και εργασίας σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι σήμερα. Τότε η ανεργία δεν θα αποτελεί πλέον πρόβλημα, τουλάχιστον σε οικονομικούς όρους. Αυτό θα καταστήσει ακόμη πιο δυνατή την περαιτέρω

αύξηση της αποδοτικότητας και την αυτοματοποίηση, και αυτές οι βελτιώσεις θα είναι πραγματικά βελτίωση και όχι επιδείνωση, εν μέρει επειδή θα είναι λιγότερο προβληματικές για την κοινωνία. Επίσης, τα άτομα της κοινωνίας θα έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο όπου το επιθυμούν.

- Ισχυρή βελτίωση της επιστήμης μέσω της διαθεσιμότητας περισσότερων πόρων. Οικονομικά, αλλά και οργανωτικά.

2. Η πραγματική αιτία της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης

Τη στιγμή που γράφεται αυτό το μέρος του βιβλίου, εγώ και όλοι οι άλλοι βρισκόμαστε στο τέλος του έτους 2012. Όταν ΕΣΕΙΣ θα διαβάσετε αυτό το κείμενο, δυστυχώς, θα έχει περάσει το 2013 ή και χρόνια μετά. Τα τελευταία χρόνια, τα χρόνια που οδήγησαν στο 2012, όλος ο κόσμος είχε να αντιμετωπίσει τα γεγονότα και τις συνέπειες μιας οικονομικής κρίσης. Στην οποία επρόκειτο και πρόκειται για μια οικονομική κατάσταση επιζήμια για όλους σχεδόν, η οποία έχει ονομασθεί και εξηγηθεί με διάφορους τρόπους. Γύρω στο έτος 2008, υπήρχε ακόμη η ετικέτα οικονομική κρίση. Η οποία υπάρχει ακόμη και σήμερα, αλλά πιο συγκεκριμένα μιλάει για την κρίση χρέους. Μια γενική οικονομική κρίση που έχει ως αποτέλεσμα την υπερχρέωση των κομμάτων. Σήμερα, το έτος 2012, τουλάχιστον από την πλευρά της κυβέρνησης, το ενδιαφέρον επικεντρώνεται κυρίως στα χρέη της ίδιας της κυβέρνησης. Ενώ λιγότερη προσοχή δίνεται στην επίλυση των ιδιωτικών ή ατομικών χρεών. Στην Ολλανδία, αλλά και σε άλλες χώρες, η νομισματική πολιτική ασκείται ακόμη και με τέτοιο τρόπο, ώστε να ωθεί σε αύξηση των επιβαρύνσεων των κατοίκων και συνεπώς σε γενική επιδείνωση της οικονομικής τους κατάστασης. Η συνέχιση της σημερινής νομισματικής στρατηγικής της ΕΕ και των χωρών της ΕΕ θα οδηγήσει σε επιδείνωση της κατάστασης των κατοίκων και των επιχειρήσεων και συνεπώς της οικονομίας στο σύνολό της.

Θα επανέλθω στους λόγους για την επιδείνωση της κατάστασης αργότερα σε αυτό το βιβλίο. Όπως επίσης θα εξηγήσω περαιτέρω τη λύση που πρότεινα. Γιατί είναι η λύση στην κρίση, αλλά και γιατί είναι η λύση για τη ριζική βελτίωση της κοινωνίας μας.

Αυτό το μέρος του βιβλίου αφορούσε και αφορά περισσότερο την ονομασία της πραγματικής αιτίας της κρίσης - ή του φαινομένου στη σημερινή κοινωνία που αναφέρεται ως τέτοια. Πράγματι, αυτή δεν είναι η γενικά αποδεκτή αιτία της κρίσης χρέους.

Η κρίση χρέους της σημερινής εποχής (γύρω στο έτος 2012) θεωρείται αποτέλεσμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης που ξεκίνησε γύρω στο έτος 2008. Τουλάχιστον, με απλά λόγια, αυτή είναι ίσως μια υπεραπλουστευμένη και ελλιπής εκδοχή αυτού που είναι αρκετά κοινά κατανοητό και ονομασμένο σε σχέση με τη χρηματοπιστωτική κρίση και την κρίση χρέους. Η κρίση χρέους θεωρείται ευρέως ως αποτέλεσμα ή συνέπεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Και αυτή η κρίση, η χρηματοπιστωτική κρίση, θεωρείται ευρέως ως μια μάλλον ξαφνική κρίση που ξεκίνησε το έτος 2008.

Όσον αφορά τη γενικά αποδεκτή αιτία της κρίσης - η οποία ΔΕΝ είναι η πραγματική αιτία της κρίσης - από την αρχή της χρηματοπιστωτικής κρίσης (γύρω στο 2008), οι πολιτικές των τραπεζών αναφέρονταν ως η αιτία της χρηματοπιστωτικής κρίσης.Σε αυτή την εκδοχή της πιθανής εξήγησης της αιτίας της χρηματοπιστωτικής κρίσης, η κρίση θα είχε ξεκινήσει από την Αμερική και η αιτία θα ήταν η παροχή υπερβολικών ενυπόθηκων δανείων από τις τράπεζες στην Αμερική. Και γενικά η υπερβολικά εύκολη παροχή χρηματοπιστωτικών προϊόντων από τις τράπεζες ή ακόμη και η εσκεμμένη παροχή χρηματοπιστωτικών προϊόντων με πολύ υψηλούς κινδύνους για τους ιδιώτες. Και ως αποτέλεσμα, κυρίως ιδιώτες θα είχαν πρόβλημα και η χρηματοπιστωτική κρίση θα ήταν γεγονός. Αυτή η ευρέως αποδεκτή και κατονομαζόμενη αιτία της χρηματοπιστωτικής κρίσης θεωρείται λίγο πολύ και ως η αιτία της κρίσης χρέους. Και αυτή η κρίση χρέους θεωρείται ότι απορρέει από τη χρηματοπιστωτική κρίση.

Με αυτή την ονομαζόμενη και ευρέως αποδεκτή αιτία της χρηματοπιστωτικής κρίσης και της κρίσης χρέους, διαφωνώ απολύτως. Διότι "απλώς" ΔΕΝ είναι η αιτία της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης. Οι τράπεζες μπορεί όντως να έχουν διαθέσει στην αγορά προϊόντα με υπερβολικό κίνδυνο. Ή παρείχαν υποθήκες που ήταν προβληματικές. Επένδυσαν με ρίσκο. Και θα συνεχίσουν να το κάνουν τώρα και στο μέλλον. Ωστόσο, αυτό δεν είναι η υποκείμενη και πραγματική αιτία που οδήγησε σε χρηματοπιστωτικά προβλήματα και σε χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση καθώς και σε κρίση χρέους. Στην πραγματικότητα, η υποκείμενη αιτία είναι εντελώς διαφορετική. Και επηρεάζει τις ζωές όλων μας. Όχι μόνο μετά την οικονομική κρίση, αλλά και για πολύ καιρό πριν. Και θα επηρεάσει, ακόμη και αν εισαχθεί η καινοτομία μου, αρνητικά τις ζωές όλων μας για πολύ καιρό ακόμη.... Αλλά τουλάχιστον με την εισαγωγή του ΗΜΣ μου, μεγάλο μέρος αυτής της ζημίας δεν θα είναι ή θα γίνει σχεδόν τόσο προβληματικό όσο θα είναι χωρίς την εισαγωγή του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματός μου.

Η πραγματική αιτία της κρίσης χρέους έγκειται στο γεγονός ότι το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα είναι ατελές - πλήρες. Κατά συνέπεια, το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα δεν ταιριάζει πλέον ούτε στην τρέχουσα εποχή. Και πράγματι δεν ταιριάζει. Στην πραγματικότητα, μεγάλο μέρος της σημερινής χρηματοπιστωτικής οργάνωσης και των κανόνων του χρηματοπιστωτικού συστήματος μπορεί να παραμείνει. Ωστόσο, η καινοτομία μου είναι απολύτως απαραίτητη. Είναι ο μόνος τρόπος για τη μόνιμη επίλυση των σημερινών προβλημάτων. Στην πραγματικότητα, η καινοτομία μου συμπληρώνει το σημερινό χρηματοπιστωτικό και νομισματικό σύστημα χρήματος. Αυτό το συμπλήρωμα είναι απολύτως απαραίτητο. Και θα έπρεπε πραγματικά να είχε εισαχθεί πριν από μερικές δεκαετίες. Ελπίζω ότι αυτό θα γίνει σαφές στους αναγνώστες αυτού του βιβλίου και το συντομότερο δυνατό στο πλαίσιο της πολιτικής και των συναφών. Έτσι ώστε να εισαχθεί η καινοτομία μου και να γίνει έτσι η οικονομία μας και η χρηματοπιστωτική και νομισματική μας πραγματικότητα και πάλι πιο πραγματική και βιώσιμη. Και ενώ μεγάλο μέρος της σημερινής οικονομικής οργάνωσης και των κανόνων του χρηματοπιστωτικού συστήματος μπορεί ή θα παραμείνει ακόμη και με το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα, πολλές πτυχές θα (μπορούν) να μετασχηματιστούν σε κάτι πολύ πιο βιώσιμο.

Το γεγονός ότι το σημερινό χρηματοπιστωτικό μας σύστημα είναι ελλιπές και δεν ταιριάζει στη σημερινή κοινωνία και στην ανάπτυξη της κοινωνίας είναι εμφανές από τα προβλήματα που υπάρχουν τώρα και σχετίζονται με τα οικονομικά και το χρήμα. Ωστόσο, ορισμένα από αυτά τα προβλήματα υπάρχουν εδώ και πολύ καιρό και δεν αναφέρονται τόσο πολύ ως χρηματοπιστωτικές κρίσεις. Αν και την επηρεάζουν και επιδεινώνονται από την οικονομική κρίση. Μιλάω για το χρέος γενικά (χρέος που υπήρχε πριν από την οικονομική κρίση) και για κάθε είδους προβλήματα που απορρέουν από τα οικονομικά προβλήματα.

Αυτό που είναι συναρπαστικό να κατανοήσουμε και να αναφέρουμε τώρα είναι το γεγονός ότι στην περίπτωση αυτή, τα προβλήματα είναι επίσης κυρίως προβλήματα επειδή ονομάζονται και θεωρούνται ως τέτοια. Αλλά και επειδή οι φορείς και τα κόμματα που ασχολούνται με αυτά δεν βρίσκουν ή δεν δημιουργούν καινοτόμες λύσεις ώστε τα φαινόμενα που χαρακτηρίζονται ως πρόβλημα να είναι πολύ λιγότερο ή και καθόλου πρόβλημα.

Τα δημόσια χρέη, για παράδειγμα, δεν αποτελούσαν πρόβλημα στο παρελθόν, επειδή δεν θεωρούνταν τέτοια. Το ότι είναι τώρα είναι εν μέρει επειδή τα χρέη ήταν πράγματι ή έχουν φτάσει σε απαράδεκτα επίπεδα. Αλλά ακόμη και αυτό το απαράδεκτο είναι κάτι που οι κυβερνήσεις ή εμείς γενικά το βλέπουμε ως τέτοιο. Το αν είναι πράγματι έτσι μπορεί να συζητηθεί. Όταν λαμβάνεται υπόψη η καινοτομία μου και η πλήρης κατανόηση των οικονομικών και του χρήματος, ακόμη και το σημερινό επίπεδο του κρατικού χρέους δεν αποτελεί πραγματικά πρόβλημα. Αλλά περισσότερο ένα αναγκαίο φαινόμενο ώστε η οικονομία και η ζωή μας να εξακολουθούν να λειτουργούν στα σημερινά επίπεδα. Αντί για μια πολύ χειρότερη κατάσταση.

Πράγματι, τα χρέη -είτε ιδιωτικά είτε δημόσια- δημιουργούνται για να χρηματοδοτήσουν αυτό που πραγματικά θέλουμε ή χρειαζόμαστε. Και όλα όσα χρηματοδοτούμε, τα πληρώνουμε. είναι στην πραγματικότητα σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό εμπλουτίζουν τη ζωή μας. Αν και είναι βέβαια αλήθεια ότι πολλά από αυτά που αγοράζουμε ή χρησιμοποιούμε αποδεικνύονται περιττά, ή ότι τα χρήματα αυτά θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν καλύτερα αλλού. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτή την περίπτωση, τα χρήματα που ξοδεύονται με αυτόν τον τρόπο διατηρούν τις οικονομίες μας σε λειτουργία, και αυτές οι επενδύσεις έχουν επίσης τη χρησιμότητά τους. Με διάφορους τρόπους.

Το ίδιο συμβαίνει και με τα ενυπόθηκα δάνεια. Τα ενυπόθηκα δάνεια που παρέχουν οι τράπεζες είναι απαραίτητα ή επιθυμητά τη δεδομένη στιγμή. Και ναι, ορισμένα από αυτά τα ενυπόθηκα δάνεια ήταν και πιθανότατα είναι πολύ υψηλά. Ωστόσο, αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό και σε άλλες εξελίξεις στην κοινωνία μας. Όπως η πολύ μικρή αύξηση των ακαθάριστων και καθαρών εισοδημάτων κυρίως των ατόμων με χαμηλότερο εισόδημα. Δεδομένης της αύξησης της παραγωγικότητας της εργασίας, αλλά και των βελτιώσεων και αλλαγών στη διοίκηση και την κοινωνία μας γενικότερα, τα εισοδήματα κυρίως των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων θα έπρεπε στην πραγματικότητα να έχουν αυξηθεί πολύ περισσότερο τις τελευταίες δεκαετίες απ' ό,τι έχουν αυξηθεί. Επί του παρόντος, με την κρίση χρέους να ευθύνεται επίσης εν μέρει, ορισμένα, αν όχι όλα τα χαμηλότερα εισοδήματα στην πραγματικότητα μειώνονται. Και αναφέρομαι τόσο στο εισόδημα ανά ώρα όσο και στον αριθμό των ωρών εργασίας και συνεπώς στο συνολικό ακαθάριστο εισόδημα. Σε κάθε περίπτωση, αυτή είναι η κατάσταση όπως εξελίσσεται σήμερα στις Κάτω Χώρες.

Οι πολιτικές των εταιρειών, των γραφείων ευρέσεως εργασίας και της κυβέρνησης οδηγούν όλο και περισσότερο σε επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης των εργαζομένων και των κατοίκων. Οι εταιρείες προσπαθούν να αγοράζουν με όλο και λιγότερα χρήματα. Με αποτέλεσμα να συνάπτουν "καλύτερες" συμβάσεις από τα γραφεία ευρέσεως εργασίας. Τα οποία στη συνέχεια υλοποιούν την εξοικονόμηση κόστους που θέλουν να κάνουν οι ίδιοι τουλάχιστον εν μέρει εις βάρος των εργαζομένων στον κλάδο της απασχόλησης. Όμως, όλο και περισσότερο, και οι κυβερνήσεις μπορούν να κάνουν κάτι γι' αυτό. Με το να τιμωρούν τους ίδιους τους κατοίκους τους μέσω χαμηλότερων παροχών και υψηλότερων φόρων. Ένα παράδειγμα είναι οι αυξημένοι συντελεστές ΦΠΑ στην Ολλανδία, οι οποίοι έρχονται να προστεθούν στις υψηλότερες τιμές της βενζίνης και συνεπώς στα υψηλότερα κρατικά έσοδα. Οι κάτοικοι πληρώνουν όλο και περισσότερο για τα αυξημένα έξοδα των κυβερνήσεων, ενώ πολλοί από αυτούς τους κατοίκους αγωνίζονται ήδη πάρα πολύ σκληρά. Όχι εξαιτίας των δικών τους ευθυνών ή ενεργειών ή πολιτικών, αλλά εξαιτίας εκείνων των οργανισμών και των κυβερνήσεων. Κυρίως από τις κυβερνήσεις. Και επίσης λόγω των λανθασμένων συμβουλών των κυρίαρχων οικονομολόγων και της λανθασμένης και ακόμη και επιβλαβούς αντίληψης των οικονομικών και του χρήματος που απορρέει από αυτές. Η τρέχουσα νομισματική πολιτική των χωρών της ΕΕ και επίσης, για παράδειγμα, της Ολλανδίας. είναι εντελώς επιβλαβής τόσο για τους κατοίκους και τους οργανισμούς της ΕΕ όσο και για τους κατοίκους και τους οργανισμούς των Κάτω Χωρών. Αλλά και για την ίδια την κυβέρνηση. Δεν καταστρέφει κανείς μόνο τους δικούς του ανθρώπους και οργανισμούς, αλλά και την κυβέρνηση και την κοινωνία στο σύνολό της. Με το περιεχόμενο και τον χαρακτήρα της τρέχουσας νομισματικής πολιτικής.

Υπάρχει πράγματι κρίση αυτή τη στιγμή. Αλλά αυτή η κρίση θα μπορούσε να είναι πολύ καλύτερη αν η κυβέρνηση ακολουθούσε καλύτερη νομισματική πολιτική. Επίσης, οι εταιρείες που έχουν τα οικονομικά περιθώρια θα μπορούσαν και θα έπρεπε να είναι πιο διακριτικές απέναντι στους υπαλλήλους και τους πελάτες τους που είναι λίγο λιγότερο τυχεροί. Αν οι λογαριασμοί εξακολουθούν να μην πληρώνονται, αναμφίβολα θα υπάρχει έλλειψη χρημάτων πίσω από αυτό.

Σχεδόν όλες οι εταιρείες στις Κάτω Χώρες απαιτούν ολοένα και περισσότερο την πληρωμή εντός 14 ημερών, πράγμα πολύ σύντομο. Ειδικά όταν οι λογαριασμοί δεν πληρώνονται, θα μπορούσε κανείς στην πραγματικότητα να παρατείνει λίγο την προθεσμία ή να επιλέξει δημιουργικούς ή καινοτόμους τρόπους πληρωμής που θα βοηθούσαν σημαντικά τον εν λόγω πελάτη. Αντί να στέλνει αυτόματα

υπενθυμίσεις και να σκέφτεται καθαρά και μόνο τη σημασία της πληρωμής, ακόμη και αν αυτό είναι υπερβολικό σε βάρος του πελάτη.

Πέραν αυτού, όμως, απαιτείται πραγματικά μια πραγματική και μόνιμη λύση για την οικονομική κρίση. Αυτή τη στιγμή, οι κυβερνήσεις κάθονται και σβήνουν περισσότερες φωτιές και κάνουν την κατάσταση ακόμη χειρότερη από ό,τι είναι ήδη. Εν μέρει και επειδή απλώς δεν γνωρίζουν ακόμη ή δεν έχουν μια καλή λύση για την κρίση χρέους. Ενώ υπάρχει μία εδώ και πολύ καιρό, δηλαδή η δική μου λύση. Ωστόσο, για να την αντιληφθεί και να την κατανοήσει κανείς, πρέπει φυσικά να την λάβει υπόψη του. Και μάλιστα να καταλάβει τι είναι η λύση μου και τι θα σημαίνει για την κοινωνία. Βρισκόμαστε τώρα σε μια πολύ ενδιαφέρουσα εποχή. Μια εποχή μετασχηματισμού. Κατά την οποία και το χρηματικό μας σύστημα θα πρέπει να προσαρμοστεί στις απαιτήσεις της σημερινής εποχής, αλλά και στις απαιτήσεις του μέλλοντος. Αυτή τη στιγμή, όλοι μας έχουμε να κάνουμε με ένα χρηματικό σύστημα που είναι προϊστορικό και επιπλέον δεν ταιριάζει στην παρούσα εποχή. Και είναι επίσης ελλιπές και οδηγεί σε πολλά προβλήματα. Η χρηματοπιστωτική κρίση δεν υπάρχει εξαιτίας των τραπεζών, αλλά εξαιτίας της μη πληρότητας του χρηματικού μας συστήματος. Εάν και μόλις αυτό λυθεί, μέσω της εφαρμογής της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα, τότε η κρίση θα αποτελέσει άμεσα και οριστικά παρελθόν. Αλλά, και αυτό είναι τουλάχιστον εξίσου σημαντικό, πολλά προβλήματα που υπήρχαν πριν από την κρίση χρέους και υπάρχουν και τώρα (και συχνά σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι πριν από την κρίση) θα λυθούν επίσης άμεσα. Σκεφτείτε τα προβλήματα που σχετίζονται με τα οικονομικά προβλήματα σε σχέση με την ανεργία, την υγεία, τα γηρατειά και τα παρόμοια. Αλλά και κάθε είδους προβλήματα που σχετίζονται με την έλλειψη χρημάτων ή προκαλούνται από αυτήν μπορούν τότε να μειωθούν σημαντικά.

Ωστόσο, η κυβερνητική και εταιρική πολιτική βασίζεται στο σημερινό χρηματοπιστωτικό και νομισματικό σύστημα. Οι κανόνες του χρηματικού μας συστήματος και η συνακόλουθη κατανόηση του τι είναι το χρήμα και ποιες είναι οι δυνατότητές του. Αυτές οι δυνατότητες είναι ελλιπώς κατανοητές. Από μια ελλιπή κατανόηση των οικονομικών και του χρήματος από τους οικονομολόγους και σχεδόν όλους τους άλλους. Η δική μου κατανόηση είναι όμως αρκετά πλήρης. Και πολύ ευρύτερη. Έχω ένα υπόβαθρο στη διαχείριση αλλαγών και στις κοινωνικές επιστήμες και είμαι ειδικός στο χρήμα και την οικονομία και την οικονομική κρίση. Κυρίως επίσης στην τελευταία. Η κατανόησή μου είναι, σε κάποιο βαθμό και σε ορισμένους τομείς, καλύτερη και πιο συγκεκριμένη από

εκείνη πολλών από τους καλύτερους οικονομολόγους τόσο της εποχής μας όσο και του παρελθόντος. Και όσον αφορά τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση, αυτό ισχύει απολύτως. Η δική μου λύση είναι η μόνη σωστή και συνάμα η πλέον άριστη.

Ορισμένοι από τους κανόνες του χρηματικού μας συστήματος μπορούν να αλλάξουν. Και το χρηματικό μας σύστημα χρειάζεται μια επέκταση-συμπλήρωση. Αυτή η συμπλήρωση είναι η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Συμπληρώνει το σημερινό χρηματικό σύστημα. Και κάτι περισσότερο από αυτό. Διότι καθιστά επίσης δυνατή την πραγματική βελτίωση της κοινωνίας μας με βιώσιμο και μακροπρόθεσμο τρόπο. Σε πολλούς τομείς. Η επιστήμη μπορεί να βελτιωθεί σημαντικά με αυτό, και η επιστήμη είναι τελικά η πηγή πολλών βελτιώσεων. Και θα γίνει ακόμη περισσότερο στο μέλλον. Όχι μόνο μέσα από την καινοτομία μου - για - το χρηματικό σύστημα, το οποίο αναμφίβολα θα εισαχθεί τα επόμενα χρόνια. Αλλά και μέσω άλλων εργασιών τόσο από εμένα όσο και από άλλους διανοούμενους και ακαδημαϊκούς. Μια άλλη καινοτομία ή εξέλιξη του εαυτού μου που αναμφίβολα θα αρχίσει πραγματικά να έχει μεγάλο αντίκτυπο σε περαιτέρω βελτιώσεις στην κοινωνία μας είναι η μετα-σημειωτική μου. Η μετα-σημειωτική ή μετα-σημειωτική αναπτύχθηκε από εμένα. Βασίζεται στη σημειωτική του Charles Sanders Peirce, αλλά και σε πολλά άλλα. Και είναι πιο εξαιρετική από οποιαδήποτε μεταφυσική ή οποιαδήποτε φιλοσοφία ή προοπτική. Δεν θα αναφερθώ σε αυτήν με περισσότερες λεπτομέρειες εδώ, αλλά ήθελα να την αναφέρω σε αυτό το βιβλίο. Ιδιαίτερα επειδή η μετασημειωτική μου είναι πραγματικά πολύ σημαντική για το μέλλον. Μεταξύ άλλων, αφορά ένα εντελώς νέο θεμέλιο για την επιστήμη, την παραγωγή νοήματος και την πρακτική. Το οποίο θα οδηγήσει σε βαθιές βελτιώσεις στην επιστήμη και συνεπώς στην κοινωνία. Αφορά την ενοποίηση της επιστήμης, της παραγωγής νοήματος και της πρακτικής. Και δεν αφορά τη θεωρία, διότι με τη μετα-σημειωτική δεν υπάρχει πια θεωρία. Επειδή οι διαφορές μεταξύ επιστήμης και πρακτικής θολώνουν εντελώς, δεν αποτελούν πλέον ζήτημα. Δεν υπάρχουν στη μετασημειωτική. Τουλάχιστον όχι με τον τρόπο που υπάρχουν σήμερα. Όταν λέω ότι οι διαφορές μεταξύ επιστήμης και πρακτικής δεν υπάρχουν, εννοώ ότι η μετασημειωτική επιστήμη και τα αποτελέσματά της είναι άμεσα συναφή και εφαρμόσιμα στην πράξη. Επειδή βασίζονται σε αυτήν και συνδέονται άμεσα με αυτήν.

Αλλά επιστρέφοντας στους κανόνες. Μπορούν να αλλάξουν. Στην πραγματικότητα, οι περισσότεροι από τους κανόνες του χρηματικού μας συστήματος μπορούν απλώς να παραμείνουν στην τρέχουσα μορφή τους. Η

δημιουργία χρέους δεν αποτελεί πρόβλημα, το αντίθετο μάλιστα. Είναι απαραίτητο στο σημερινό χρηματοπιστωτικό μας σύστημα. Απλώς, παράλληλα με αυτή τη δημιουργία χρέους, θα πρέπει να υπάρχει και η δυνατότητα να απαλλαγούμε πραγματικά και μόνιμα από αυτό, αν χρειαστεί. Όπως στην παρούσα εποχή και κατάσταση. Τα δημόσια χρέη είναι πραγματικά ένα μεγάλο πρόβλημα τώρα, εν μέρει επειδή είναι, αλλά και εν μέρει επειδή θεωρούνται και αντιμετωπίζονται ως τέτοια. Τα προβλήματα είναι εκεί για να λυθούν και άρα για να απαλλαγούμε από αυτά. Τα χρέη των κυβερνήσεων είναι πρόβλημα, άρα οι κυβερνήσεις πρέπει να απαλλαγούν από αυτά. Επομένως, τα χρέη πρέπει να εξαλειφθούν, να εξαφανιστούν. Αυτό μπορεί να συμβεί μόνο αν εξοφληθούν. Και αυτό απαιτεί επιπλέον χρήματα. Τα οποία δεν υπάρχουν στην τρέχουσα κατάσταση και με το τρέχον χρηματικό σύστημα, αλλά θα γίνουν πραγματικά άμεσα διαθέσιμα μόλις εισαχθεί η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα.

Η αποπληρωμή του χρέους μέσω της πληρωμής από τους κατοίκους της χώρας ή τους εργαζόμενους ή τις επιχειρήσεις δεν αποτελεί επιλογή ή μακροπρόθεσμη λύση. Διότι οι κάτοικοι των περισσότερων χωρών, ιδίως οι κάτοικοι με χαμηλότερα εισοδήματα, είχαν και έχουν ούτως ή άλλως έλλειψη χρημάτων. Αυτό ίσχυε πριν από την έναρξη της κρίσης (η οποία ήταν και εν μέρει αυτό που προκάλεσε την κρίση και επιδεινώνεται στη σημερινή εποχή) και ισχύει πλήρως τώρα στη σημερινή εποχή. Η ανάληψη περισσότερου χρέους για την αποπληρωμή του χρέους δεν αποτελεί επίσης καθόλου επιλογή.

Η μόνη πραγματικά καλή και μόνιμη επιλογή και λύση για τη μερική διευθέτηση των χρεών των κυβερνήσεων, αλλά και των χρεών των ιδιωτών. είναι η αποπληρωμή ή η εξόφληση των χρεών χωρίς τη δημιουργία νέων χρεών. Και χωρίς οι πολίτες της χώρας ή οι επιχειρήσεις να πληρώνουν γι' αυτό μέσω της φορολογίας. Αυτό αφήνει μόνο μία λύση για την αποπληρωμή των χρεών. Και αυτή είναι η δημιουργία νέου χρήματος. Πραγματικό πρόσθετο χρήμα. Χωρίς χρέη σε αντάλλαγμα. Στη σημερινή εποχή, αυτό είναι αρκετά απλό, επειδή τα περισσότερα χρήματα είναι ούτως ή άλλως ψηφιακά. Αποτελούνται από bits και bytes σε ένα σύστημα υπολογιστή ή δίκτυο. Δεδομένα. Πληροφορίες. Και αυτές οι πληροφορίες μπορούν να αναπαραχθούν ή να δημιουργηθούν αρκετά εύκολα. Αν αυτό γίνει από το σωστό μέρος και στο σωστό δίκτυο (το δίκτυο των τραπεζών, το τραπεζικό σύστημα) τότε με αυτό και με αυτόν τον τρόπο η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση μπορεί να επιλυθεί αρκετά εύκολα και απλά. Μόνιμα. Αλλά και με αυτόν τον τρόπο μπορεί να δημιουργηθεί χρήμα για να πληρωθούν οι κυβερνητικές δαπάνες. Χωρίς την ανάγκη για κρατικά έσοδα.

Έτσι, μετά την εισαγωγή της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα, οι φόροι ή το εισόδημα ως εισόδημα δεν είναι πάντα απαραίτητα για την πληρωμή των εξόδων. Το εισόδημα αποτελείται τότε από τη δημιουργία νέου χρήματος. Αυτό το νέο χρήμα -ή η νέα πληροφορία- εισέρχεται στη συνέχεια στο χρηματικό σύστημα. Με τη μεταφορά των πληροφοριών σε άλλους λογαριασμούς. Σε εκείνο το σημείο, η πληροφορία γίνεται πραγματικό εισόδημα για τα άτομα ή τους οργανισμούς. Και γίνεται μέρος του χρηματικού μας συστήματος. Ή στην πραγματικότητα είναι ήδη, όταν το χρήμα δημιουργείται με τον τρόπο που περιγράφω στο πρώτο μου βιβλίο στο amazon/kindle (" oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large" , W.T.M. Berendsen, 2011), αλλά και σε αυτό το βιβλίο.

Μόλις η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα τεθεί σε εφαρμογή, όλος ο κόσμος θα βρεθεί σε αυτό που ονομάζω Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα (EMS). Αυτό το ΕΜΣ είναι δικό μου δημιούργημα, και η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα αποτελεί ουσιαστικό μέρος του. Στην πραγματικότητα, αυτή η καινοτομία για το χρηματικό σύστημα είναι το πιο θεμελιώδες και σημαντικό μέρος, διότι χωρίς τη δική μου καινοτομία, το χρηματικό σύστημα είναι ελλιπές και συνεπώς δεν μπορεί ποτέ να γίνει άριστο ή να οδηγήσει σε άριστα και σπουδαία αποτελέσματα. Μετά την εισαγωγή και εφαρμογή της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα, είναι.

3. Οι παραλογισμοί του σημερινού χρηματοπιστωτικού μας συστήματος

Εδώ θέλω να μιλήσω λίγο εκτενέστερα για τα παράλογα ή τις διαταραχές στο σημερινό χρηματοπιστωτικό μας σύστημα ή ως αποτέλεσμα αυτού.

Μια αρκετά συνηθισμένη παράλογη και διαταραγμένη κατάσταση του σημερινού χρηματοπιστωτικού μας συστήματος, η οποία είναι επίσης πολύ επιβλαβής, είναι η κυριαρχία και η σημασία του χρήματος στην κοινωνία μας. Το κοινωνικό και το οικονομικό κεφάλαιο είναι αλληλοεξαρτώμενα και επηρεάζουν το ένα το άλλο σε μεγάλο βαθμό. Ωστόσο, είναι γεγονός ότι το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη σημασία στην κοινωνία μας, εις βάρος του κοινωνικού κεφαλαίου. Τουλάχιστον, αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα στους οργανισμούς και τις επιχειρήσεις. Όχι τόσο πολύ στην υπόλοιπη κοινωνία μας. Γεγονός όμως είναι ότι οι κοινωνικοί τρόποι συμπεριφοράς μέσα στις εταιρείες επηρεάζουν φυσικά και τη γενική μας ευημερία και συμπεριφορά στην ιδιωτική σφαίρα. Αλλά στις εταιρείες, επομένως, το κοινωνικό κεφάλαιο αγνοείται όλο και περισσότερο και είναι λιγότερο σημαντικό. Η αύξηση του κοινωνικού κεφαλαίου εξαρτάται όλο και περισσότερο καθαρά από τη στάση και τη δέσμευση των ατόμων. Όμως λόγω της έλλειψης χρόνου αλλά και της αυστηρότερης τήρησης των επίσημων κανόνων και διαδικασιών εντός των εταιρειών - και πολλών άλλων αιτιών - το κοινωνικό κεφάλαιο και οι επιθυμίες των εργαζομένων περνούν όλο και περισσότερο στο περιθώριο και αγνοούνται, ενώ το οικονομικό κεφάλαιο θεωρείται όλο και πιο σημαντικό. Αυτό είναι επίσης συχνά εις βάρος των εργαζομένων. Με την επιδείνωση των εισοδημάτων ή με την επιδείνωση του περιβάλλοντος. Όπως οι υψηλότερες τιμές (για την ενέργεια, τη βενζίνη κ.λπ.) αλλά και από αυστηρότερες ρυθμίσεις από τις τράπεζες. Στην πραγματικότητα, όλα αυτά είναι κυρίως αποτέλεσμα της αυξανόμενης σπανιότητας - έλλειψης χρημάτων και χρηματοδότησης. Πράγμα που καθιστά όλο και πιο σημαντικό να αποδίδουμε μεγαλύτερη σημασία στο χρήμα και τη χρηματοδότηση.

Το γεγονός ότι το κοινωνικό κεφάλαιο λαμβάνει όλο και λιγότερη προσοχή σε πολλές επιχειρήσεις οδηγεί σε ελλιπή επικοινωνία. Και σε κοινωνικά προβλήματα που προκύπτουν. Επεξεργάζομαι, λίγο πιο πέρα σε αυτό το βιβλίο, λίγο περισσότερο τον όρο "σώμα χωρίς όργανα" (BwO) των Gilles Deleuze και Felix Guattari. Αυτή η έννοια του BwO αναφέρεται και περιγράφεται λεπτομερώς στο

βιβλίο τους " χίλια οροπέδια" (" A thousand plateaus : Capitalism and Schizophrenia" , Gilles Deleuze & Felix Guattari, 1987). Εδώ αναφέρω επίσης την υποδιαίρεση που γίνεται στο βιβλίο " χίλια οροπέδια" σε διαφορετικούς τύπους BwO. Εάν το κοινωνικό κεφάλαιο είναι πολύ λίγο σεβαστό ή αγνοείται πολύ, είτε στις οργανώσεις είτε στην κοινωνία μας, αυτό οδηγεί σε αυτό που ονομάζεται εκεί το κενό ή/και καρκινικό BwO. Μια ελλιπής και επομένως επιζήμια κοινωνική κατάσταση. Εντός των εργοστασίων, μπορούμε τότε να μιλήσουμε για το σύνδρομο του άρρωστου κτιρίου. Δεν πρόκειται όμως για το κτίριο, αλλά για τους ανθρώπους που εργάζονται και ζουν σε αυτό. Ένα κτίριο, είτε στην ιδιωτική σφαίρα είτε μέσα σε οργανισμούς, πρέπει να είναι ζωντανό. Θα πρέπει να σφύζει από θετική ενέργεια και υγεία. Το ίδιο ισχύει και για την κοινωνία, παρεμπιπτόντως. Αλλά, αυτό απαιτεί επαρκές κοινωνικό και οικονομικό κεφάλαιο. Η έλλειψη οικονομικού κεφαλαίου, χρημάτων, οδηγεί σε προβλήματα αλλά και σε έλλειψη θετικής ενέργειας. Αν και πολλοί άνθρωποι φαίνεται να έχουν ακόμα πολλή κοινωνική ενέργεια παρά τη μεγάλη έλλειψη χρημάτων στην κοινωνία μας. Πολλοί άνθρωποι προφανώς εξακολουθούν να είναι καλοί στο να διατηρούν τα προσχήματα ότι όλα είναι μια χαρά μαζί τους.

Γεγονός είναι, ωστόσο, ότι κάθε είδους οργανωτικά ζητήματα επηρεάζουν επίσης την επιδείνωση της συνολικής οικονομικής μας κατάστασης. Μπορεί κανείς να σκεφτεί, για παράδειγμα, τη μεταφορά της παραγωγής στο εξωτερικό. Κάτι που μπορεί να είναι μια καλή κίνηση για τις ίδιες τις εταιρείες, αλλά γενικά δεν είναι προς το συμφέρον των Κάτω Χωρών και των εργαζομένων. Και επομένως είναι επίσης πολύ επιζήμια για τις ίδιες τις εταιρείες. Διότι αυτή η μεταφορά της παραγωγής στο εξωτερικό σημαίνει αυτόματα και λιγότερη εργασία για τους Ολλανδούς και λιγότερο εισόδημα στις Κάτω Χώρες. Αυτό οδηγεί επίσης σε λιγότερες δαπάνες. Το γεγονός είναι ότι οι δαπάνες είναι επίσης έσοδα και σε πολλές περιπτώσεις "αλληλοεξουδετερώνονται" ως τέτοιες. Αλλά στην περίπτωση που η παραγωγή μεταφέρεται στο εξωτερικό, εξακολουθούν επομένως να υπάρχουν δαπάνες (αν και χαμηλότερες), ενώ οι δαπάνες αυτές δεν επιστρέφουν στις επιχειρήσεις ως εισόδημα. Το κάνουν, αλλά στο εξωτερικό. Πράγμα που τελικά επιδεινώνει την κατάσταση για την ίδια την Ολλανδία και συνεπώς για τους κατοίκους και τις επιχειρήσεις. Όχι πάντα με την κοινωνική έννοια, αλλά σίγουρα με την οικονομική έννοια. Παρεμπιπτόντως, μιλάω για τα τρέχοντα γεγονότα και τις εξελίξεις στο πλαίσιο του σημερινού ελλιπούς και επιζήμιου χρηματοπιστωτικού και νομισματικού μας συστήματος. Μόλις εφαρμοστεί η καινοτομία μου, η κατάσταση θα αλλάξει ουσιαστικά, διότι τότε τα χρηματοοικονομικά απλά θα γίνουν και θα είναι πολύ λιγότερο σημαντικά και

κρίσιμα για την κοινωνία μας στο σύνολό της και τους πολίτες των Κάτω Χωρών και άλλων χωρών.

Ένα άλλο οργανωτικό γεγονός που επιδεινώνει την κατάσταση είναι το γεγονός του "πολλαπλού παίκτη". Με αυτό εννοώ τις πολλαπλές δραστηριότητες που εκτελούνται όλο και περισσότερο από διαφορετικές εταιρείες. Αλλά και, στην περίπτωση των εργαζομένων, όλο και περισσότερα μέρη που έχουν συμφέροντα και δύναμη. Για παράδειγμα, οι προσωρινά απασχολούμενοι μπορεί να έχουν να αντιμετωπίσουν πολλαπλά γραφεία ευρέσεως εργασίας και εταιρείες. Ενώ και οι ίδιες αυτές οι εταιρείες πρέπει να συναλλάσσονται με πολλαπλά μέρη. Τα οποία προσπαθούν να μειώσουν το κόστος. Το οποίο με τη σειρά του επιβάλλεται στους εργαζόμενους, προσπαθώντας να επιτύχουν μείωση του κόστους και με αυτούς. Για παράδειγμα, μια μητρική εταιρεία στο εξωτερικό δίνει σε ένα υποκατάστημα σε άλλη χώρα έναν πολύ αυστηρό προϋπολογισμό. Αν στη συνέχεια οι διευθυντές αυτού του υποκαταστήματος δεν καταλαβαίνουν καν ότι οι προϋπολογισμοί υπάρχουν για να υπερβαίνονται και προσπαθούν να περικόψουν ακόμη περισσότερο από αυτούς τους ήδη (πάρα πολύ) χαμηλούς προϋπολογισμούς, αυτό οδηγεί σε καθοδική σπείρα όλο και πιο σφιχτών προϋπολογισμών και περαιτέρω περικοπών. Οι οποίες στο τέλος είναι μόνο κακές τόσο για τις εμπλεκόμενες εταιρείες όσο και για την οικονομία στο σύνολό της.

Όλα αυτά δημιουργούν όχι μόνο ένα αρνητικό σπιράλ αλλά, κυρίως, παράλογο στην κοινωνία μας. Το οποίο τελικά οδηγεί σε μια αυξανόμενη επιδείνωση της οικονομίας και της θέσης και των ευκαιριών των ατόμων στην κοινωνία μας.

Αλλά, υπάρχουν πολλά ακόμη παράλογα ζητήματα στο σημερινό οικονομικό και νομισματικό μας σύστημα. Ένα παράδειγμα είναι το γεγονός ότι οι ηλικιωμένοι εργαζόμενοι έχουν γενικά λιγότερες ευκαιρίες στην αγορά εργασίας, ενώ υπάρχουν πολλοί νεότεροι εργαζόμενοι για να εργαστούν επίσης. Και όμως - επίσης και κυρίως από ιδιοτέλεια και προκειμένου να έχουν μια λογική έως καλή ζωή και εισόδημα καθόλου - οι ηλικιωμένοι εργαζόμενοι πρέπει να συνεχίσουν να εργάζονται και μάλιστα όλο και περισσότερο, επειδή αυτό ενθαρρύνεται έντονα και μάλιστα επιβάλλεται από την κυβέρνηση. Έτσι, από τη μία πλευρά, υπάρχουν οι χειρότερες ευκαιρίες για τους ηλικιωμένους και η όχι πραγματική ανάγκη από οργανωτική άποψη να κρατήσουν πραγματικά τους ηλικιωμένους να εργάζονται περισσότερο. Και από την άλλη πλευρά, υπάρχει η κυβέρνηση που - από

οικονομική άποψη - θέλει απλώς όλοι να εργάζονται περισσότερο. Η οικονομική άποψη της κυβέρνησης, ωστόσο, εξετάζεται μόνο από την άποψη της εξοικονόμησης δαπανών για τις συντάξεις και την κοινωνική ασφάλιση, ενώ παραβλέπεται και αγνοείται η αύξηση των δαπανών υγειονομικής περίθαλψης (που αναμφίβολα θα είναι υψηλές), αλλά και το κόστος των επιδομάτων ανεργίας για όσους διαφορετικά θα μπορούσαν να εργαστούν. Γενικά, λοιπόν, τα θέματα εξετάζονται από τα συμφέροντα και τις προοπτικές των κομμάτων, ενώ ακόμα και εκεί, σημαντικά ζητήματα και σημεία παραβλέπονται ή αγνοούνται εντελώς. Πολλά από αυτά είναι προφανή σε όλους μας, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Ωστόσο, όλοι συμμορφώνονται με αυτό και σκέφτονται τόσο στενά. Γιατί τελικά, ο καθένας είναι και πρέπει να είναι επικεντρωμένος στο δικό του εισόδημα και συμφέρον. Όχι καν τόσο επειδή το οικονομικό μας σύστημα είναι έτσι στημένο, αλλά περισσότερο λόγω της έλλειψης χρημάτων. Και αυτή η σπανιότητα του χρήματος αυξάνεται συνεχώς. Πρέπει πραγματικά να απαλλαγούμε από αυτή τη σπανιότητα του χρήματος, τον υψηλό και αυξανόμενο βαθμό εξάρτησης από το χρήμα. Η ελευθερία είναι ίσως η μεγαλύτερη αξία στην κοινωνία μας, αλλά λόγω της αυξανόμενης έλλειψης χρημάτων, γινόμαστε και παραμένουμε υπερβολικά εξαρτημένοι. Αυτό μπορεί και πρέπει να αλλάξει.

Ένα άλλο ζήτημα που γίνεται όλο και πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι η αύξηση των εργαζομένων δεν είναι στην πραγματικότητα αναγκαία ή επιθυμητή. Η αποδοτικότητα των επιχειρήσεων αυξάνεται συνεχώς, ενώ οι καλύτερες διαδικασίες εργασίας και οι αλλαγές στην κοινωνία μας σημαίνουν ότι στην πραγματικότητα χρειάζονται όλο και λιγότεροι εργαζόμενοι για να παράγουν τα ίδια και ακόμη περισσότερα. Αυτό σημαίνει ότι στην πραγματικότητα, από οργανωτική άποψη και λιγότερο από οικονομική άποψη, γίνεται όλο και λιγότερο σημαντικό να διατηρούνται οι εργαζόμενοι. Η ανεργία είναι ένα μεγάλο πρόβλημα στη σημερινή εποχή, ιδίως από οικονομική άποψη, ενώ γίνεται όλο και λιγότερο πρόβλημα για τις επιχειρήσεις. Αντιθέτως, οι μόνιμοι εργαζόμενοι ειδικότερα είναι όλο και λιγότερο επιθυμητοί λόγω της ελαστικοποίησης της εργασίας και επίσης της αυξανόμενης αποτελεσματικότητας. Επίσης, για μια πιο βιώσιμη κοινωνία και έναν πιο βιώσιμο καταναλωτισμό, θα ήταν στην πραγματικότητα καλό να παράγονται λιγότεροι και ίσως πολύ λιγότεροι. Αυτό είναι επίσης εφικτό, διότι υπάρχει ακόμη άφθονη κατανάλωση και παραγωγή που στην πραγματικότητα είναι περιττή και μπορεί να εξαλειφθεί. Ειδικά αν δεν παραμένει καν σημαντικό για τις εταιρείες να συνεχίσουν να παράγουν στους αριθμούς που παράγουν τώρα, και αν το οικονομικό μέλλον και τα χρήματα είναι και παραμένουν εγγυημένα ανά πάσα στιγμή για πραγματικά όλους τους κατοίκους μιας χώρας, είτε εργάζονται είτε όχι. Με άλλα λόγια, ένα βασικό εισόδημα που είναι και

παραμένει υπεραρκετό για την κάλυψη των βασικών αναγκών και για μια καλή ζωή χωρίς να χρειάζεται να χρεωθούν, ακόμη και όσοι δεν εργάζονται. Αυτό το βασικό εισόδημα θα πρέπει να χορηγείται υπό προϋποθέσεις. Επίσης, οι εργαζόμενοι θα πρέπει φυσικά να εξακολουθούν να διατηρούν τα οφέλη. Και αυτή η μορφή βασικού εισοδήματος θα είναι και θα πρέπει να είναι αρκετά διαφορετική από την άχρηστη πρόταση του άνευ όρων βασικού εισοδήματος.

Θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι είναι πολύ σημαντικό για τους εργαζόμενους που εργάζονται να έχουν ασφάλεια και συνέχεια. Όχι μόνο όσον αφορά την εργασία, αλλά και όσον αφορά τη στέγαση και ούτω καθεξής. Αλλά και η δυνατότητα λήψης στεγαστικού δανείου εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη συνέχεια του εισοδήματος και συνεπώς της εργασίας. Δεδομένου ότι στην παρούσα κατάσταση το εισόδημα -ένα εισόδημα που είναι επαρκές και επαρκές για μια καλή ζωή- εξακολουθεί να εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ύπαρξη εργασίας ή όχι. Αυτή η συνέχεια στην εργασία προσφέρεται όλο και λιγότερο από τις εταιρείες, αλλά και οι οργανισμοί προσωρινής απασχόλησης (όπου εργάζονται οι περισσότεροι ευέλικτοι εργαζόμενοι) προσφέρουν ελάχιστη και ακόμη λιγότερη και λιγότερη ασφάλεια και συνέχεια. Ενώ αυτό είναι που πραγματικά απαιτείται. Η συνέχεια είναι απαραίτητη για την ομαλή λειτουργία των οικονομιών μας, αλλά και για την επίλυση ή τη μεγάλη βελτίωση πολλών κοινωνικών προβλημάτων στις σημερινές οργανώσεις. Επίσης, είναι εξαιρετικά κακό για την ίδια την επιχείρηση αν η σύνθεση του εργατικού δυναμικού αλλάζει ξανά και ξανά. Εξάλλου, αυτό απαιτεί πολύ χρόνο για να μαθαίνει συνεχώς, οδηγεί σε περισσότερα λάθη και λιγότερο έμπειρο προσωπικό. Και έτσι υπάρχουν περισσότερα μειονεκτήματα για λιγότερο σταθερό και έμπειρο προσωπικό.

Αυτό θα πρέπει να βελτιωθεί στο μέλλον. Με την πρόσληψη περισσότερων μόνιμων εργαζομένων τόσο από τις επιχειρήσεις όσο και από τα γραφεία ευρέσεως εργασίας. Αυτό μπορεί να γίνει. Είναι εξαιρετικά παράλογο αν μια εταιρεία έχει πάνω από το 50% του εργατικού της δυναμικού σε προσωρινά απασχολούμενους. Τώρα, είναι αλήθεια ότι οι περισσότερες εταιρείες που έχουν εργαζόμενους από εταιρείες προσωρινής απασχόλησης απασχολούν τους περισσότερους από αυτούς στο χώρο του καταστήματος. Ενώ ορισμένες εταιρείες απασχολούν πραγματικά ένα μεγάλο ποσοστό εργαζομένων από γραφεία ευρέσεως εργασίας. Και ορισμένοι από αυτούς επίσης για μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα. Με αποτέλεσμα αυτό το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα συχνά να "διακόπτεται" λίγο πριν αρχίσουν να προκύπτουν περαιτέρω

υποχρεώσεις για το γραφείο ή την εταιρεία πρόσληψης έναντι του έκτακτου εργαζομένου.

Για να αντιμετωπιστούν όλα αυτά, προσωπικά θα υποστήριζα ότι τα γραφεία εύρεσης προσωπικού πρέπει να υποχρεούνται να διασφαλίζουν ότι, τουλάχιστον σε εταιρείες με αρκετά σταθερά επίπεδα προσωπικού, τουλάχιστον το 40% των προσωρινών εργαζομένων που απασχολούν στο χώρο εργασίας είναι προσωρινά απασχολούμενοι που απασχολούνται μόνιμα από το γραφείο. Αυτό θα πρέπει να είναι εφικτό, αν γίνει διάκριση μεταξύ του τύπου της εταιρείας, της αγοράς και πράγματι του ύψους της μόνιμης στελέχωσης. Αλλά αυτή η στελέχωση μπορεί να εκφραστεί σε ΙΠΑ, απαιτώντας από ένα γραφείο ευρέσεως προσωπικού να έχει, ας πούμε, το 40 % των ΙΠΑ που αναπτύσσονται σε μια εταιρεία να αποτελείται από ευέλικτους εργαζόμενους που έχουν όντως μόνιμες συμβάσεις. Υπάρχει πάντα σε κάθε εταιρεία ένα σταθερό και ένα ευέλικτο μέρος της εργασίας . Και αυτό το σταθερό μέρος, τουλάχιστον σε μεγάλο βαθμό, θα μπορούσε και θα έπρεπε να μεταβιβαστεί - εξ ορισμού - στους οργανισμούς προσωπικού. Αυτοί οι οργανισμοί προσωπικού θα μπορούσαν στη συνέχεια να υποχρεωθούν να δώσουν στο 40% του συνολικού τους εργατικού δυναμικού από μια ορισμένη ημερομηνία, για παράδειγμα (αντί για το 40% σε κάθε εργοδότη όπου τοποθετούνται έκτακτοι εργαζόμενοι) μια μόνιμη σύμβαση. Με άμεση ισχύ. Επιπλέον, σε μεμονωμένες περιπτώσεις εξακολουθούν να διατηρούν την υποχρέωση να κάνουν το ίδιο μετά από ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, αλλά στη συνέχεια να ρυθμίζουν επίσης ότι ο προσωρινός εργαζόμενος δεν επιτρέπεται ούτε καν να τοποθετήσει ξαφνικά τον ίδιο τον προσωρινό εργαζόμενο σε άλλη εταιρεία, εάν στον ίδιο τον προσωρινό εργαζόμενο αρέσει σε αυτή την εταιρεία και η εταιρεία είναι ικανοποιημένη από τον συγκεκριμένο προσωρινό εργαζόμενο. Ο προσωρινά απασχολούμενος αποκτά τότε πολύ μεγαλύτερη επιρροή στο αν μπορεί και αν επιτρέπεται να παραμείνει σε μια εταιρεία, και το αποφασίζει αυτό μαζί με την εταιρεία στην οποία βρίσκεται. Ή ακόμη και η εταιρεία μπορεί να μην έχει καμία περαιτέρω επιρροή σε αυτό από ό,τι αν εξακολουθούσε να χρησιμοποιεί προσωρινά απασχολούμενους. Απλώς αναφέρω εδώ, αλλά γενικά πιστεύω ότι ένας κανονισμός όπως αυτός που περιγράφω ή κάτι παρόμοιο είναι εξαιρετικά απαραίτητος. Για να βελτιωθεί δραστικά η θέση των προσωρινά απασχολούμενων και να προσφερθεί έτσι και ασφάλεια και συνέχεια. Και έτσι να διατηρηθεί και η οικονομία μας σε καλύτερη λειτουργία. Αλλά είναι και επιθυμητό από κοινωνική άποψη. Κάθε σύμβαση δεν είναι μόνο ένα οικονομικό συμβόλαιο, αλλά και ένα κοινωνικό συμβόλαιο. Το τελευταίο παραβλέπεται όλο και περισσότερο και πολύ συχνά.

Συνολικά, οι οργανισμοί και οι διευθυντές, καθώς και η κυβέρνηση και οι πολιτικοί πρέπει να δώσουν πολύ μεγαλύτερη προσοχή και να υπερασπιστούν τους πολίτες, τους κατοίκους και τους εργαζόμενους. Για τους ανθρώπους. Αντί για τις διαδικασίες, τις μηχανές και τα οικονομικά. Κατά κάποιο τρόπο, οι σημερινοί οργανισμοί μοιάζουν όλο και περισσότερο με αυτό που οι Gilles Deleuze & Felix guattari αποκαλούν "σώματα χωρίς όργανα" στο "χίλια οροπέδια". Αυτό το βιβλίο, τα χίλια οροπέδια, διακρίνει μεταξύ 3 διαφορετικών τύπων BwOs (σώματα χωρίς όργανα). Σε κάθε περίπτωση, αυτή η τυπολογία ή υποδιαίρεση είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα, αλλά φυσικά είναι νοητές περισσότερες ή άλλες υποδιαιρέσεις. Αλλά στο "χίλια οροπέδια", γίνεται διάκριση μεταξύ του "καρκινικού", του "άδειου" και του "πλήρους" BwO. Το "άδειο" ή "κατατονικό" BwO είναι το BwO του Αντι-Οιδίποδα. Αντιπροσωπεύει ένα εντελώς αποδιοργανωμένο BwO όπου όλα τα είδη ρευμάτων ρέουν ελεύθερα μέσα στο BwO χωρίς τέλος και χωρίς καθοδήγηση. Στη συνέχεια, υπάρχει το πλήρες BwO, το οποίο είναι το υγιές BwO. Είναι παραγωγική. Τέλος, το καρκινικό BwO είναι παγιδευμένο σε ένα μοτίβο ατελείωτης αναπαραγωγής του ίδιου μοτίβου.

Αυτός ο ορισμός του Σώματος χωρίς όργανα μπορεί να μη φαίνεται τόσο ενδιαφέρων, ή λιγότερο ενδιαφέρων, στους περισσότερους αναγνώστες αυτού του βιβλίου. Από ό,τι είναι για μένα και νομίζω επίσης για τους περισσότερους ερευνητές και διανοούμενους της καλύτερης οργάνωσης. Αλλά ακόμη και για τους τελευταίους, είναι σχετικό και ενδιαφέρον να συνδέσουμε αυτή την υποδιαίρεση του Σώματος χωρίς όργανα με όσα ακολουθούν. Όντας η κατανόηση και το ενδιαφέρον μου για το έργο του David Boje. Το έργο του David Boje επικεντρώνεται ιδιαίτερα στην αφήγηση ιστοριών, αλλά έχει επίσης να κάνει τα πάντα με τη δημιουργία αισθήσεων.

Πριν από μερικά χρόνια, συνάντησα ένα κομμάτι που έγραψε ο David Boje σε έναν ιστότοπο που με ενδιέφερε. Ο David ανέπτυξε μια πολύ ενδιαφέρουσα και συναφή έννοια, δηλαδή την έννοια και την έννοια του antenarrating. Δυστυχώς, η εν λόγω ιστοσελίδα δεν λειτουργεί πλέον, αλλά πρόκειται για το παρακάτω κομμάτι που έγραψε εκεί τότε ο David Boje :

" Έχω αναπτύξει την ιδέα ότι η προ-αφήγηση είναι μια γέφυρα μετασχηματισμού μεταξύ της ζωντανής ιστορίας (και της προ-ιστορίας) και της αφήγησης. Μου έρχεται τώρα στο μυαλό, μετά το βιβλίο του 2001, ότι η antenarratology είναι η μελέτη δύο διαδικασιών. Η μία θα μπορούσε να ονομαστεί Βαμπίρ, που ρουφάει το αίμα από τη ζωντανή ιστορία, όλη αυτή τη συν-δημιουργία, και την ανάγει σε μια αρχή, μέση, τέλος (γραμμική) αφήγηση. Η άλλη είναι σαν τον Λάζαρο, που ανασταίνεται από τη νεκρή αφηγηματική αφαίρεση για να ξαναζήσει, σε μια ζωντανή ιστορία. Αφήγηση τύπου 1: Είναι ο Βρικόλακας που παραδίδει χώρους ζωντανής ιστορίας στον τυποποιημένο τόπο. Τύπος 2 Αντένναρτ. Είναι η ανάσταση του Λαζάρου του χώρου της ζωντανής ιστορίας από τους τόπους των νεκρών αφηγηματικών πτωμάτων.

Η αφήγηση, για μένα, ορίζεται ως οι ετερογενείς πρακτικές στην αλληλεπίδραση της αφήγησης, της ιστορίας, και των δύο δυνάμεων των προ-αφηγήσεων. " (David Boje, 5 Απριλίου 2008, http://anarchlyst.wordpress.com/2008/04/04/the-friday-tea-time-blog-11/)

Στο συνειδητό κομμάτι για το οποίο μιλάω τώρα, αυτό που βρίσκεται στον εν λόγω ιστότοπο, ο David διακρίνει μεταξύ του αφηγήματος του Βαμπίρ και του αφηγήματος του Λαζάρου.

Η αφήγηση των βρικολάκων θα ήταν τότε για το "ρουφάμε το αίμα από...". ενώ η αφήγηση για τον Λάζαρο έχει να κάνει με το να του προσθέσουμε ζωή. Εγώ ο ίδιος μετονόμασα το Vampire antenarrative σε Devil antenarrative, επίσης λόγω αναφοράς και σύνδεσης με το έργο του Νίτσε και στη συνέχεια περισσότερο με το Beyond Good and Evil φυσικά.

Το γεγονός είναι ότι η βαμπιρική υπεραφήγηση, αλλά και η αφήγηση και η επικοινωνία αυτού του χαρακτήρα οδηγούν σε αυτό που ο Ντελέζ αποκαλεί καρκινογόνο BwO. Ενώ η λαζαρική antenarrative και η αφήγηση οδηγούν περισσότερο σε ένα υγιές BwO. Όπου υπάρχουν οργανώσεις που μπορούν να χαρακτηριστούν ως BwO. Αλλά το γεγονός είναι ότι όλο και περισσότεροι οργανισμοί ή τμήματα οργανισμών μπορούν να χαρακτηριστούν ως τέτοιοι. Η διαβολική ή βαμπιρική επικοινωνία οδηγεί γενικά (περισσότερο) σε ένα καρκινικό BwO και ενδεχομένως στο λεγόμενο "σύνδρομο του άρρωστου κτιρίου". Στο οποίο δεν πρόκειται για ένα άρρωστο κτίριο, αλλά για διαταραγμένους και ίσως παθολογικούς τρόπους επικοινωνίας ή για μια διασπαστική ή/και επιζήμια έλλειψη (υγιούς) επικοινωνίας. Αλλά ακόμα και η υγιής επικοινωνία μπορεί να οδηγήσει σε βλάβη λόγω άλλων παραγόντων.

Όλη αυτή η ιστορία της BwO φαίνεται να έχει ελάχιστη σχέση με την κρίση χρέους και τη λύση της. Αλλά το γεγονός είναι ότι η λύση -η λύση που δημιούργησα εγώ- δεν θα λύσει μόνο την κρίση χρέους. Θα οδηγήσει επίσης σε υγιέστερη επικοινωνία. Βελτιωμένη επικοινωνία. Και έτσι θα λύσει το καρκινογόνο BwO και ένα μεγάλο μέρος των διαβολικών αντεγκλήσεων και της επικοινωνίας. Αυτό, με τη σειρά του, θα οδηγήσει σε λιγότερα προβλήματα ψυχικής υγείας στην κοινωνία - τα οποία, παρεμπιπτόντως, θα έχουν ήδη επιτευχθεί μόλις η καινοτομία μου τεθεί σε εφαρμογή και η κρίση χρέους τελειώσει. Και πολλά οικονομικά προβλήματα που σχετίζονται ή δεν σχετίζονται με την κρίση χρέους θα τερματιστούν επίσης με αυτήν. Με αποτέλεσμα να μειωθούν τα έξοδα για ψυχιατρική βοήθεια και περίθαλψη. Επιπλέον, θα επηρεάσει και τη γενική υγεία και το περιεχόμενο της επικοινωνίας μέσα στις οικογένειες και την κοινωνία γενικότερα. Όλα αυτά είναι προφανώς πολύ σημαντικές παρενέργειες που θα γίνουν πραγματικότητα μόλις εφαρμοστεί η καινοτομία μου. Και με αποτέλεσμα στη συνέχεια τη λύση και το τέλος της κρίσης χρέους και την ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας και το να γίνει και πάλι πιο υγιής.

Τα διάφορα σώματα χωρίς όργανα, αλλά και ιδιαίτερα τα βαμπίρ και τα λαζαρικά αφηγήματα του David Boje. Παρεμπιπτόντως, συνάδουν επίσης σε μεγάλο βαθμό με την έννοια και την αντίληψη της Φρόνιμης Αντεναρίθμησης. Η Phronesis Antenarrating είναι μια έννοια και μια έννοια που ανέπτυξα ο ίδιος, ακολουθώντας το έργο του David Boje. Περαιτέρω, για τη φρόνησις antenarrating, το δικό μου έργο και το ανεπτυγμένο σώμα κατανόησης της μετασημειωτικής και του πρακτικισμού είναι επίσης συναφή. Όπου η μετασημειωτική αφορά στην πραγματικότητα ένα υγιές BwO, αλλά περισσότερο ένα υγιές σώμα. Οπότε δεν πρόκειται για ένα BwO. Πράγματι, δεν είμαι της άποψης ότι ένας οργανισμός ωφελείται από το να είναι BwO. Απλώς ο χαρακτήρας των διαδικασιών και των πρακτικών πρέπει να ταιριάζει στον ίδιο τον οργανισμό και στις απαιτήσεις των καιρών. Πρέπει να υπάρχει προσαρμογή. Αυτή η προσαρμογή δεν πρέπει να βασίζεται σε μια παράλογη ή διαταραγμένη βάση. Ενώ, κατά την άποψή μου, μια κατάσταση ή μια πραγματικότητα BwO πηγάζει ακριβώς από μια παράλογη ή διαταραγμένη cq διαταραγμένη βάση. Ακόμη και η υγιής BwO εξακολουθεί να βασίζεται σε μερικό παράλογο. Και επομένως είναι ανεπιθύμητη.

Καθώς γράφω τώρα, και έχω ήδη αναφερθεί εν μέρει στο έργο του David Boje, θέλω να αναφέρω αμέσως μερικά ακόμη έργα του. Το έργο του David είναι πολύ εκτεταμένο και γενικά πολύ υψηλού επιπέδου και ποιότητας. Θαυμάζω πολύ τη

δουλειά του. Και πολλά από αυτά που αναπτύσσω και κάνω εγώ ο ίδιος συνδέονται με αυτό. Ή ακόμη και προσθέτει κάτι θεμελιώδες ή σημαντικό σε αυτό. Ωστόσο, ο David Boje με εκπλήσσει συχνά με τη δουλειά του, επειδή δίνει συναρπαστικές οπτικές γωνίες.

Έτσι ήταν ένα κομμάτι που έγραψε ο ίδιος από το έτος 2012. Αυτό ήταν στο http://quantumstorytelling.posterous.com/quantum-storytelling-bakhtin-and-ontology-of. Δυστυχώς, ούτε αυτό το κείμενο υπάρχει πια εκεί, αλλά απλώς αναφέρομαι εδώ σε κάποιες έννοιες από αυτό που χρησιμοποιεί και ο David σε περισσότερα κείμενά του. Βρήκα ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα σε εκείνο το κείμενο τη διάκριση στην οντολογία του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος. Και επίσης το γαλλικό Avenir που σημαίνει "διαμόρφωση και δημιουργία του μέλλοντος". Όσον αφορά τις οντολογίες του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος, ιδιαίτερα σημαντικό και ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον δεν μπορούν να διαχωριστούν. Και όμως, σε μεγάλο μέρος της λήψης αποφάσεων, πάρα πολλά διαχωρίζονται. Ακριβώς όπως τα διάφορα ζητήματα και συμφέροντα δεν θεωρούνται ξεχωριστά το ένα από το άλλο και όμως διαχωρίζονται πάρα πολύ. Τα συμφέροντα των εργαζομένων λαμβάνονται πολύ λίγο υπόψη, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι πολύ λίγο λαμβάνουν υπόψη τις μελλοντικές τους επιθυμίες και καταστάσεις. Αλλά και οι κυβερνήσεις λειτουργούν με πολύ σύντομο και πολύ στενό όραμα. Επίσης, επειδή πολύ λίγο λαμβάνεται υπόψη το μέλλον. Ή επειδή λαμβάνονται υπόψη πολύ λίγα ζητήματα και κρίσιμα σημεία όσον αφορά αυτό το μέλλον. Όσον αφορά λοιπόν την οντολογία, είναι πολύ χρήσιμο να τη διαχωρίσουμε σε παρελθόν παρόν και μέλλον και στη συνέχεια να δούμε πώς και με ποιο τρόπο αυτά παίζουν ρόλο.

Σε γενικές γραμμές, ωστόσο, μπορεί να υποστηριχθεί ότι πολλές περισσότερες πτυχές της οντολογίας είναι σημαντικές. Όπως, για παράδειγμα, η γενικότητα της οντολογίας. Και η λογική που χρησιμοποιείται. Όπου η περιορισμένη ή ελλιπής λογική οδηγεί σε παραλογισμούς και βλάβες και προβλήματα. Όπως συμβαίνει σήμερα στην οικονομική σκέψη, στην οικονομία και στο χρηματικό μας σύστημα. Με πολλές συνέπειες από τις οποίες η κρίση χρέους είναι η πιο προφανής αλλά ούτε καν η πιο επιζήμια. Οι κοινωνικές συνέπειες της έλλειψης χρήματος -όπου η έλλειψη χρήματος είναι η αιτία του σημερινού παραλογισμού- είναι πολύ χειρότερες. Αλλά, μια λύση σε αυτό δεν μπορεί να αναπτυχθεί και δεν θα γίνει πραγματικότητα ή σε μικρότερο βαθμό αν δεν γίνει κατανοητή και δεν εφαρμοστεί η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα.

Η αίσθηση είναι αίσθηση. Οι πράξεις και η σκέψη μας καθορίζονται πολύ περισσότερο από τα συναισθήματά μας απ' ό,τι καταλαβαίνουμε σήμερα. Η πλήρης και λογική λογική καθώς και τα ολοκληρωμένα συστήματα πρέπει να λαμβάνουν επαρκώς υπόψη το συναίσθημα. Η ορθολογικότητα δεν είναι ορθολογική (αρκετά) αν δεν λαμβάνεται επαρκώς ή καθόλου υπόψη το συναίσθημα. Ένα άβουλο σώμα χωρίς όργανα είναι ανθυγιεινό. Οι άσκοπες πτυχές της αισθητηριακής μας αντίληψης γενικά, είναι ανθυγιεινές. Η γοητεία, ο εμπλουτισμός των οργανισμών και της ζωής, αφορά τελικά την αγάπη. Αγάπη σε κάθε δυνατή μορφή. Το να είσαι κοινωνικός και οι κοινωνικές πτυχές των οργανισμών που αφορούν την αισθητηριοποίηση μπορεί να έχουν τη φύση της περισσότερης ή λιγότερης αγάπης ή του περισσότερου ή λιγότερου μίσους ή της κακίας. Ως εκ τούτου, το omdoping του όρου Βαμπίρ στον Διάβολο όσον αφορά τους όρους του David Boje για το βαμπίρ και τον Λάζαρο antenarrative είναι επίσης καλύτερα τοποθετημένο και κατανοητό. Και θα μπορούσε η κεραυνοβόληση του Λαζάρου να ονομάζεται επίσης κεραυνοβόληση της Αγάπης. Για παράδειγμα. Η αγάπη είναι ζωή. Μια ζωή χωρίς αγάπη είναι αδιανόητη. Μια ζωή χωρίς μίσος ή κακία είναι νοητή. Και ακόμη πιο νοητή και ευχάριστα νοητή. Ένα ζωντανό ον που επιδιώκει την κακία ή το μίσος ή τη βία είναι επομένως παράλογο και μάλιστα διαταραγμένο.

Ξέρω ότι αναφέρω αρκετά κοινωνικά, ενώ αυτό το βιβλίο υποτίθεται ότι θα αφορούσε την κρίση χρέους και τη λύση. Ωστόσο, είχα ήδη σημειώσει ότι το κοινωνικό και το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο είναι σε μεγάλο βαθμό αλληλοεξαρτώμενα. Και η αυξανόμενη έλλειψη χρημάτων στην κοινωνία έχει απλώς ως αποτέλεσμα την επιδείνωση του κοινωνικού κεφαλαίου. Λιγότερη αγάπη, αλλά όχι απαραίτητα περισσότερο μίσος και κακία. Στην πραγματικότητα, πιστεύω και νομίζω ότι καταλαβαίνω ότι η λιγότερη αγάπη δεν έχει ουσιαστικά καμία επίπτωση στην αύξηση του μίσους ή της κακίας. Ούτε η αύξηση του μίσους ή της κακίας θα οδηγήσει σε λιγότερη αγάπη. Έτσι, η επιδείνωση του κοινωνικού κεφαλαίου δεν θα οδηγήσει σε λιγότερη αγάπη. Ωστόσο, η επιδείνωση του κοινωνικού κεφαλαίου μπορεί να οδηγήσει σε κοινωνικά προβλήματα λόγω, για παράδειγμα, της λιγότερης επικοινωνίας ή (ως αποτέλεσμα αυτής) της λιγότερης εμπιστοσύνης στους άλλους. Έτσι, ενώ η αγάπη και το κοινωνικό κεφάλαιο δεν θα μειωθούν τόσο πολύ, θα πάρουν διαφορετικό χαρακτήρα. Και ίσως να επικοινωνείται λιγότερο ή με διαφορετικό τρόπο. Επιπλέον, η επικοινωνία και η αφήγηση ιστοριών είναι φυσικά απαραίτητη για να εμπνεύσει, να οργανώσει και να ανακατευθύνει τους ανθρώπους. Και απλώς για να υπάρξει αρκετή πληροφόρηση και άρα κατανόηση. Για να μάθουμε περισσότερα και καλύτερα. Και για να οικοδομηθούν

και να διατηρηθούν σχέσεις. Η κοινωνική ανάπτυξη και βελτίωση μπορεί να έρθει μόνο με την οικονομική ανάπτυξη και βελτίωση. Πραγματική ανάπτυξη και βελτίωση, όχι ψεύτικες λύσεις.

4. Σχετικό έργο οικονομολόγων

Θέλω να σταματήσω εδώ και να αναφερθώ εν συντομία στο έργο μερικών οικονομολόγων, ιδίως στην τρέχουσα εποχή, οι οποίοι είπαν ή ανέπτυξαν σχετικά πράγματα. Πρόκειται γενικά για άτομα που ειδικεύονται στον τομέα της γνώσης των οικονομικών και, σε αντίθεση με τους περισσότερους οικονομολόγους της επικρατούσας τάσης, καταλαβαίνουν όντως τι λένε. Και επίσης μιλούν για σχετικά θέματα αντί για άκρως θεωρητικά και υπερβολικά μαθηματικά αναγωγικά μοντέλα. Τα οποία έχουν ελάχιστη έως μηδαμινή συνάφεια με την πράξη και μάλιστα την βλάπτουν.

Μερικοί από αυτούς τους οικονομολόγους που ζουν ακόμη σήμερα βρίσκονται στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, καθώς και στο Πανεπιστήμιο Έρασμος, από όπου αποφοίτησα ο ίδιος. Δεν θα αναφερθώ εδώ με μεγάλη λεπτομέρεια στο έργο των οικονομολόγων. Αν και είμαι ειδικός στα οικονομικά και στην κρίση χρέους, η ειδικότητά μου είναι επίσης περισσότερο στους τομείς της διαχείρισης (αλλαγών), των κοινωνικών επιστημών και της φιλοσοφίας, αλλά περισσότερο της φραγκολογίας. Ως εκ τούτου, δεν γνωρίζω τις εξειδικευμένες οικονομικές θεωρίες και άρθρα με πραγματική λεπτομέρεια. Παρ' όλα αυτά, αντιλαμβάνομαι ότι το έργο των οικονομολόγων που αναφέρω εδώ είναι σχετικό για να πληροφορήσω την κατανόηση αλλά και την επιχειρηματολογία μου. Επομένως, θα πω εδώ το γιατί, αν και δεν θα υπεισέλθω σε βάθος στο θέμα.

Ο Robert Barro, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, είναι σχετικός. Διότι, μεταξύ άλλων, έχει δημοσιεύσει ένα άρθρο που υποστηρίζει ότι υψηλότερος πληθωρισμός από το 3% δεν είναι καν επιζήμιος για μια χώρα σε πολλές περιπτώσεις (Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth," Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), σελ. 121-144). Ο ίδιος αναφέρει στο εν λόγω άρθρο ότι ακόμη και ποσοστά πληθωρισμού της τάξης του 10% σε πολλές περιπτώσεις δεν φαίνεται καν να ήταν επιζήμια για τις χώρες που τα βίωσαν στο παρελθόν. Η παρατήρηση αυτή είναι σημαντική και σχετική, ιδίως δεδομένου επίσης ότι οι απαιτήσεις του ΕΝΣ της ΕΕ απαιτούν από τις χώρες να διατηρούν τους ρυθμούς πληθωρισμού τους κάτω από το 3%. Το έργο του Barro και άλλων - υπάρχουν και άλλοι οικονομολόγοι που υποδεικνύουν ή υποστηρίζουν ότι ο πληθωρισμός άνω του 3% δεν είναι καν προβληματικός και ακόμη και το 7% ή και περισσότερο μη υποδεικνύει ότι το 3%

είναι εντελώς άσχετο. Και συνεπώς ότι και αυτές οι απαιτήσεις της συμφωνίας του ΕΜΣ είναι επίσης. Ωστόσο, είναι γεγονός ότι πολλές χώρες και πολιτικοί τείνουν ακόμη να εμμένουν σε αυτό το 3% ως κατευθυντήρια γραμμή. Ενώ αυτή η απαίτηση του 3% είναι επομένως εντελώς παράλογη και άσχετη, και στην πορεία προκαλεί επίσης μεγάλη ζημιά στην κοινωνία και στην κοινωνία, αν πράγματι διατηρηθεί στην εποχή μας. Αντί να επιτρέπει ένα πολύ υψηλότερο ποσοστό πληθωρισμού. Παρεμπιπτόντως, ένα δημοσιονομικό έλλειμμα κάτω του 3% είναι επίσης άσχετο, αν και φαίνεται να είναι έτσι στη σημερινή εποχή. Με βάση τις τρέχουσες οικονομικές αντιλήψεις, αλλά και τις συμβουλές και τις γνώσεις των mainstream οικονομολόγων. Αλλά το γεγονός είναι ότι - με το σημερινό νομισματικό σύστημα και τις προκύπτουσες ευκαιρίες για την οικονομία και την κοινωνία - πρέπει απλώς να αποκτήσει ή να δημιουργήσει κανείς δημοσιονομικό έλλειμμα άνω του 3%, προκειμένου να οδηγήσει περαιτέρω την οικονομία με αυτόν τον τρόπο και να διασφαλίσει ότι η ζημία στην κοινωνία θα είναι περιορισμένη. Εάν και μόλις εισαχθεί η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα, ένα υψηλότερο δημοσιονομικό έλλειμμα θα είναι επίσης αρκετά απλό να εξαλειφθεί εντελώς ούτως ή άλλως. Καλύτερα τώρα είναι να δώσουμε λιγότερη προσοχή στη συσσώρευση και το χρέος και αντί να τα μειώσουμε, απλώς να τα αφήσουμε να αυξηθούν λίγο περισσότερο. Αυτό είναι καλύτερο για τους κατοίκους των Κάτω Χωρών, τις επιχειρήσεις μας, αλλά και την πολιτική και την κυβέρνησή μας.

Olivier Blanchard. Θέλω να τον αναφέρω επειδή, κατ' αρχήν, έχει επίσης ονομάσει πολύ καλά ένα κομμάτι του μεγάλου παζλ που ονομάζεται οικονομία. Αν και θα μπορούσε να το είχε ονομάσει καλύτερα. Και θα μπορούσε και θα έπρεπε να το έχει κατανοήσει σε ένα ευρύτερο πλαίσιο. Αλλά σε γενικές γραμμές, αυτό που υποστηρίζει είναι στην ουσία του αρκετά καλό, ενώ ο Olivier Blanchard κάπως παρερμηνεύει και επεξεργάζεται τον χαρακτήρα και το περιεχόμενο αυτού του επιχειρήματος. Αναφέρομαι στο επιχείρημά του για τις παγκόσμιες ανισορροπίες. Έναν όρο που ο ίδιος ο Blanchard χρησιμοποιεί για να υποδείξει μια αιτία της κρίσης. Η οποία, στην ουσία της, είναι ήδη εντελώς λανθασμένη. Διότι οι παγκόσμιες ανισορροπίες δεν είναι αιτία. Αλλά δεν είναι παρά 1 από τις πολλές συνέπειες της πραγματικής αιτίας και επίσης 1 από τις πολλές συνέπειες που μαζί οδηγούν σε προβλήματα που μαζί οδηγούν και σε οικονομικά προβλήματα και στα χρέη που στο σύνολό τους αναφέρονται ως κρίση χρέους.

Το γεγονός είναι ότι, τόσο για την ίδια την κρίση όσο και για την κατανόηση και την εξεύρεση λύσης, έχει μεγάλη σημασία από ποια οπτική γωνία και βάση

αντιμετωπίζεται η κρίση χρέους και συνεπώς γίνεται κατανοητή. Στην πραγματικότητα, η δική μου οπτική γωνία και ο τρόπος που την βλέπω στην ουσία και το θεμέλιό της είναι ούτως ή άλλως διαφορετικός από αυτόν των άλλων. Καλύτερα. Το λέω αυτό από μια γενική αντίληψη. Όπως ανέφερα νωρίτερα σε αυτό το βιβλίο, έχω αναπτύξει τη μετα-σημειωτική. Αυτή η μετα-σημειωτική, το καλύτερο σώμα κατανόησης που έχει αναπτυχθεί ποτέ, είναι ταυτόχρονα το καλύτερο θεμέλιο και η κατευθυντήρια αρχή για όλες τις επιστήμες, την παραγωγή νοήματος και την πρακτική. Περιλαμβάνει την ενοποίηση των πάντων στη βάση της μόνης αληθινής υποκείμενης δομής και του χαρακτήρα/"φύσης" των πάντων. Είναι το πιο άριστο θεμέλιο για τα πάντα, και παρόλο που κάθε άλλο παρά τα πάντα βασίζονται πραγματικά σε αυτή την υποκείμενη δομή και τον χαρακτήρα των πάντων, είναι καλύτερα όταν είναι. Στην πραγματικότητα, τα πάντα στα σύμπαντά μας που δεν έχουν δημιουργηθεί από ανθρώπους βασίζονται επίσης σε αυτή την πιο εξαιρετική υποκείμενη δομή και χαρακτήρα των πάντων. Αλλά η συνειδητοποίηση ότι αυτό είναι έτσι, και ο απίστευτα συναρπαστικός και ευφυής τρόπος θέασης και κατανόησης που προκύπτει από αυτό, είναι τελικά το αποτέλεσμα του εγκεφάλου μου και εκπορεύεται από αυτόν. Από τον εαυτό μου, από εμένα. Εγώ και ο εγκέφαλός μου είμαστε η πηγή αυτής της επίγνωσης και η μετασημειωτική είναι συνέπεια αυτής της επίγνωσης και αυτού του οράματος και αυτής της προοπτικής, Αλλά και η κατανόηση και η επίγνωση των ελλείψεων της σημερινής οικονομίας και του σημερινού χρηματοπιστωτικού μας συστήματος, καθώς και η λύση πηγάζουν από τον εγκέφαλό μου και ως εκ τούτου βασίζονται επίσης στο όραμα και τους τρόπους σκέψης που βασίζονται στην ολοπλευρικότητα (η ετικέτα/έννοιά μου για τη μόνη αληθινή υποκείμενη δομή και τον χαρακτήρα των πάντων), η οποία είναι μια μετασημειωτική προοπτική. Εξ ορισμού, η μετασημειωτική θα πρέπει να βασίζεται σε μια καλύτερη ή χειρότερη κατανόηση και εφαρμογή της ολοπλευρικότητας.

Ο Ολιβιέ Μπλανσάρ δεν έχει αυτή την προοπτική, και μάλιστα εργάζεται με τμήματα μιας πολύ χειρότερης και σαφώς κατώτερης προοπτικής και άποψης. Οδηγεί σε αντιληπτή κατανόηση που δεν είναι πραγματική κατανόηση και μπορεί να χαρακτηριστεί ακόμη και ως σχετική ανοησία. Έγραψα μόλις απόψε στο λογαριασμό μου στο skype στα αγγλικά τα εξής : "Η επιστημονική και κοινωνική απόδειξη φαίνεται να είναι μια άλλη λέξη για την αντιληπτή αλλά κυρίως εξωπραγματική μαθηματική ή επιχειρηματολογική ή επιχειρηματο-μαθηματική "πληρότητα". Αυτές είναι λίγες λέξεις που ονομάζουν κάτι πολλαπλά και ουσιαστικά ουσιώδες. Όντας η κατανόηση και η επιβλαβής διαταραχή στην κοινωνία μας που περιλαμβάνει το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος και ακόμη και η

συντριπτική πλειοψηφία όσων κατανοούνται στην σημερινή κοινωνία μας ως αποδείξεις - τόσο επιστημονικές όσο και πρακτικές - αποτελούνται από αντιληπτή αλλά λανθασμένη μαθηματική ή επιχειρηματολογική ή argu-mathematical "πληρότητα" που στην πραγματικότητα είναι ελλιπής και επομένως επίσης λανθασμένη και/ή επιβλαβής για την κοινωνία. Θέλω, θα ήθελα και πρέπει να ασχοληθώ και με αυτό με κάποια λεπτομέρεια σε αυτό το βιβλίο. Γιατί η κατανόηση αυτού του γεγονότος είναι σημαντική αλλά και γιατί είναι ένας σημαντικός λόγος και αιτία γιατί και η επιχειρηματολογία του Olivier Blanchard αλλά και γενικότερα των περισσότερων οικονομολόγων και όποιων άλλων είναι λανθασμένη και βασίζεται σε πολλαπλάσιες ανακρίβειες και συνδυασμούς ανακριβειών και σε σχετικές ανοησίες.

Ωστόσο, υπάρχει 1 πτυχή της συνολικής κρίσης χρέους που αναφέρει ο Olivier Blanchard, η οποία είναι εν μέρει ενδιαφέρουσα και καλά επεξεργασμένη. Ενώ σε άλλες εργασίες του την αναπτύσσει με διαφορετικό και επίσης εν μέρει λανθασμένο και άσχετο τρόπο. Αναφέρομαι εδώ στις παγκόσμιες ανισορροπίες. Σε μερικά φύλλα που έχει γράψει ο Olivier Blanchard για το MIT ("Παγκόσμιες ανισορροπίες", Olivier Blanchard, Πόλη του Μεξικού, Μάιος 2007) υπάρχει ένα καλό και ενδιαφέρον γράφημα. Στο οποίο ο τίτλος τα λέει όλα. Λέει : "Το σημαντικό έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών των ΗΠΑ αντικατοπτρίζει τα πλεονάσματα της Ασίας και των εξαγωγέων πετρελαίου". (" Παγκόσμιες ανισορροπίες " , Olivier Blanchard, Πόλη του Μεξικού, Μάιος 2007, φύλλο αριθ. 4). Αυτό δείχνει ότι ίσως ένα πολύ μεγαλύτερο μέρος των χρεών των κυβερνήσεων προκαλείται από την παγκοσμιοποίηση και το πετρέλαιο. Και οι ροές χρήματος που ρέουν από τις ΗΠΑ και την ΕΕ προς την Ασία και τις χώρες εξαγωγής πετρελαίου ως αποτέλεσμα. Αρκετά γενικά, είναι επίσης γεγονός ότι η παγκοσμιοποίηση αφαιρεί όλο και περισσότερα χρήματα από την πρωτογενή διαδικασία ή χρειάζονται και απορροφώνται από το διεθνές εμπόριο αντί να χρησιμοποιούνται για την πρωτογενή διαδικασία. Αυτό αποβαίνει ιδιαίτερα εις βάρος των ατόμων με χαμηλότερο εισόδημα, τα οποία, κατά συνέπεια, κερδίζουν και έχουν όλο και λιγότερα να ξοδέψουν. Εν τω μεταξύ, οι τιμές των τροφίμων, του πετρελαίου και της ενέργειας, μεταξύ άλλων, αυξάνονται. Και εν τω μεταξύ όλοι μας χρειαζόμαστε επιπλέον ένα ακριβό κινητό τηλέφωνο με μια ακριβή συνδρομή κινητής τηλεφωνίας, δεν μπορούμε πραγματικά να ζήσουμε χωρίς αυτό. Όλα τα είδη πρώτης ανάγκης δεν μπορούμε να κάνουμε χωρίς αυτά. Και τα οποία αποτελούν ήδη τη συντριπτική πλειοψηφία των δαπανών των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων. Θα το κάνουν ακόμη περισσότερο, επειδή αυξάνει το σταθερό κόστος. Ενώ, εν τω μεταξύ, τα ακαθάριστα και τα καθαρά εισοδήματα αυτών των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων -συνήθως των

προσωρινά απασχολούμενων που βλέπουν τόσο τους μισθούς ανά ώρα όσο και τον αριθμό των ωρών εργασίας να μειώνονται- μόνο μειώνονται, είτε δραματικά είτε όχι.

Πριν προχωρήσω τώρα στην αναφορά άλλων οικονομολόγων και του έργου τους. Θέλω να αναφέρω ότι το έργο αυτό είναι αφενός σχετικό, αλλά αφετέρου και εντελώς άσχετο με την επίλυση της κρίσης χρέους και την προώθηση και την υγιή λειτουργία της οικονομίας και της κοινωνίας μας. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε το έργο τους και να γράψουμε ένα μάλλον λεπτομερές επιχείρημα όπως αυτό του παρόντος βιβλίου, επειδή χρειάζεται κατανόηση του τι κάνουμε στις Κάτω Χώρες αλλά και παγκοσμίως όσον αφορά την οικονομία και το χρήμα και τα χρηματικά συστήματα. Στην πραγματικότητα, πολλά από αυτά είναι εντελώς διαταραγμένα και επιβλαβή, ιδίως λόγω πολλών παρεξηγήσεων στον τομέα της οικονομίας και του χρήματος. Τα οικονομικά είναι μια επιστήμη που δεν έχει αναπτυχθεί ακόμη πραγματικά. Το χρηματικό μας σύστημα αλλά και η ζωή μας έχει γίνει πραγματικά πολύ πιο πολύπλοκο και δύσκολο αλλά και ατελές και επομένως επιβλαβές από ό,τι πραγματικά είναι και μπορεί να είναι. Στην ουσία του, το χρήμα, το χρηματικό μας σύστημα αλλά και τα οικονομικά μπορούν να είναι απίστευτα απλά αλλά και αποτελεσματικά και σπουδαία. Αυτό είναι επίσης αυτό για το οποίο αγωνίζομαι, και αυτό που μπορεί και θα γίνει πραγματικότητα, όταν η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα (έτσι αναφέρεται ήδη στο πρώτο μου βιβλίο -ebook- στο amazon/kindle) είναι σε εφαρμογή. Αυτή η καινοτομία θα κάνει το χρηματικό μας σύστημα ξανά πλήρες και θα ταιριάζει με τον χαρακτήρα και τα χαρακτηριστικά της σημερινής μας κοινωνίας.

Ωστόσο, έχω ήδη διαπιστώσει ότι η εφαρμογή της λύσης μου δεν θα είναι ιδιαίτερα εύκολη, παρόλο που η ίδια η λύση είναι πραγματικά απλή και εύκολη στην εφαρμογή. Και όμως, είναι η πιο εξαιρετική λύση και η μόνη που θα λειτουργήσει πραγματικά μόνιμα. Για διάφορους λόγους. Ειδικότερα, το γεγονός ότι είναι δύσκολο να εφαρμοστεί έχει και κοινωνικούς λόγους. Οι πολιτικοί και οι οικονομολόγοι εξακολουθούν να βασίζονται υπερβολικά στις τρέχουσες οικονομικές γνώσεις και στο πώς αυτές σχετίζονται με το σημερινό μας χρηματικό σύστημα και τη νομισματική πολιτική. Το χρήμα είναι παντού, και η νομισματική πολιτική είναι επίσης παντού και επηρεάζει τα πάντα. Δεν αναφέρομαι μόνο στις νομισματικές πολιτικές και δράσεις των κυβερνήσεων, αλλά και στις νομισματικές πολιτικές και δράσεις των οργανισμών και των ατόμων. Η έλλειψη χρήματος είναι επίσης παντού. Ακόμη και μεταξύ εκείνων που

δεν έχουν άμεση έλλειψη χρημάτων ή ακόμη και κερδίζουν πολύ περισσότερα από όσα χρειάζονται. Εξάλλου, τα άτομα αυτά επηρεάζονται επίσης από την έλλειψη χρημάτων των άλλων σε όλα τα είδη των μετώπων. Μπορεί λοιπόν κανείς να σκεφτεί διάφορες αρνητικές συνέπειες της έλλειψης χρημάτων τόσο εντός όσο και εκτός εργασίας. Και μέσα και έξω από την ίδια την οικογένεια ή τον κοινωνικό κύκλο του ατόμου. Η εγκληματικότητα είναι επίσης έμμεσα, σε κάποιο βαθμό, συχνά αποτέλεσμα της έλλειψης χρημάτων. Καθυστερήσεις πληρωμών των πελατών των επιχειρήσεων. Έλλειψη χρημάτων. Η κακή λειτουργία της οικονομίας και ο αντίκτυπός της στις ευκαιρίες των επιχειρήσεων και των οργανισμών και των ατόμων. Έλλειψη χρημάτων.

Στην ουσία, υπάρχει 1 σημαντικό ή ίσως το πιο σημαντικό επιχείρημα κατά της δημιουργίας περισσότερου χρήματος. Είναι το επιχείρημα του πληθωρισμού. Ωστόσο, αυτό το φαινόμενο, ο πληθωρισμός, είναι εντελώς παρεξηγημένο από τους οικονομολόγους. Ο πληθωρισμός από μόνος του δεν είναι αρνητικός. Δεν χρειάζεται να είναι. Άλλωστε, μπορεί να συζητηθεί τι θα ήταν χειρότερο, ο πληθωρισμός που όντως γίνεται αρνητικός μέσα σε μια κατά τα άλλα λογική έως υγιή οικονομία σε σχέση με την οικονομία που έχουμε τώρα (το έτος 2012) ή ακόμη και μια πολύ χειρότερη οικονομία αλλά με ελαφρώς υψηλότερο πληθωρισμό.

Έτσι, ενώ ο πληθωρισμός είναι ένα βασικό επιχείρημα κατά της δημιουργίας περισσότερου χρήματος, είναι ένα εντελώς άσχετο επιχείρημα. Είναι ένα πολύ σχετικό ζήτημα και έννοια, ιδίως λόγω του μείζονος ρόλου και της σημασίας που διαδραματίζει ο πληθωρισμός τόσο στην οικονομική σκέψη και πολιτική όσο και στη νομισματική πολιτική της ΕΕ και των χωρών της ΕΕ. Αλλά δεν είναι αυτό από καθαρό οικονομικό και κοινωνικό συμφέρον. Αντιθέτως. Ο πληθωρισμός, και κυρίως η έλλειψη κατανόησης του τι σημαίνει αυτή η έννοια μεταξύ των οικονομολόγων και των πολιτικών, διαιωνίζει χωρίς λόγο την κακή οικονομική κατάσταση που χαρακτηρίζεται ως κρίση. Και μάλιστα επιδεινώνει την κατάσταση αυτή.

Στην πραγματικότητα, στην τρέχουσα εποχή, γράφω αυτό το κείμενο τώρα τον Σεπτέμβριο του 2012, τα ακόλουθα είναι μεταξύ των πραγμάτων που κρατούν την οικονομική κατάσταση της ΕΕ και του κόσμου χωρίς λόγο σε πολύ χειρότερο επίπεδο από ό,τι μπορεί και είναι δυνατό με το σημερινό ανορθολογικό και διαταραγμένο νομισματικό σύστημα και πολιτικές:

1) Η κατανόηση και η ακαμψία της έννοιας του πληθωρισμού. Εδώ λοιπόν έχω ήδη πει εν μέρει το 1 και το 2 σχετικά με αυτό, αλλά το αναλύω σε μεγαλύτερο βάθος στο υπόλοιπο βιβλίο.

2) Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Έκτακτης Ανάγκης ΕΜΣ. Αυτό το ταμείο έκτακτης ανάγκης αφαιρεί περισσότερα χρήματα από την οικονομία, την πρωτογενή διαδικασία. Ενώ αυτή τη στιγμή, αυτό είναι απίστευτα επιβλαβές και καταστροφικό για την κοινωνία, τους οργανισμούς και τα άτομα. Διότι υπάρχουν ήδη πολύ λίγα χρήματα και με αυτόν τον τρόπο αφαιρούνται ακόμη περισσότερα χρήματα από την πρωτογενή διαδικασία. Αυτό βλάπτει οργανισμούς και άτομα και οδηγεί σε συνέχιση των αρνητικών διαδικασιών που συμβαίνουν εδώ και καιρό. Το ταμείο έκτακτης ανάγκης δεν είναι επιβλαβές αυτό καθ' εαυτό και μπορεί να παίξει ακόμη και πολύ καλό ρόλο στο μέλλον. Αλλά προς το παρόν, στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος, είναι μια εξαιρετικά επιβλαβής πρωτοβουλία. Το οποίο, παρεμπιπτόντως, αλλάζει εντελώς μόλις εισαχθεί η καινοτομία μου, διότι τότε τα χρήματα που απαιτούνται για το ΣΔΠ δεν χρειάζεται να προέρχονται σε κανένα βαθμό από κυβερνήσεις, οργανισμούς ή ιδιώτες. Η αύξηση των φόρων ή η επιδείνωση των οικονομιών για χάρη του ταμείου έκτακτης ανάγκης (κάτι που συμβαίνει τώρα και θα συμβεί ακόμη περισσότερο στο εγγύς μέλλον αν η καινοτομία μου δεν έχει τεθεί σε εφαρμογή μέχρι τότε...) τότε ΔΕΝ θα είναι απαραίτητη. Ενώ τώρα είναι ο κανόνας και άρα ένας υψηλός βαθμός υποβάθμισης της οικονομίας μας και άρα της κοινωνίας.

Ως εκ τούτου, το έργο του Robert Barro για τον πληθωρισμό - η έρευνα και τα ευρήματα που ανέφερα εδώ - έχει σημασία. Αν και η καλύτερη κατανόηση όλων αυτών και η απορρύθμιση της παρεξήγησης του πληθωρισμού είναι ένα πολύ σημαντικό και θεμελιώδες σκαλοπάτι για μια πολύ ευρύτερη και καλύτερη κατανόηση και, ελπίζω, την τελική κατανόηση της αριστείας της καινοτομίας μου για το νομισματικό σύστημα και το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που θα προκύψει.

Οι διαταραχές και η βλαβερότητα της παρεξήγησης του πληθωρισμού οδηγούν στην περιττή και βλαβερή δραστική επιπλοκή της εισαγωγής της καινοτομίας μου - της λύσης στην κρίση χρέους. Αυτό συμβαίνει επειδή οι παρανοήσεις του πληθωρισμού -που φέρνουν στο προσκήνιο φαντάσματα και ίσως εφιάλτες για τον πληθωρισμό που δεν είναι καθόλου πραγματικές ή σχετικές- είναι τόσο απίστευτα διαδεδομένες στη σκέψη και την επικοινωνία των κυρίαρχων οικονομολόγων , των πολιτικών και των κυβερνήσεων ειδικότερα. Αλλά πολλές

από αυτές τις παρανοήσεις έχουν επίσης μεταφραστεί σε εξαιρετικά καταστροφικές πολιτικές σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Ιδιαίτερα επίσης στη νομισματική πολιτική της ΕΕ. Η συμφωνία και οι οδηγίες του ΕΝΣ είναι ένα "καλό" παράδειγμα αυτού. Ένα καλό παράδειγμα 1 από τα μεγαλύτερα εμπόδια και "καταστροφές" της κοινωνίας μας, που είναι οι εξαιρετικά επιδραστικές αρνητικές και επιβλαβείς πολιτικές που προκύπτουν από μια λανθασμένη, διαταραγμένη και επιβλαβή αντίληψη των οικονομολόγων σχετικά με το φαινόμενο του πληθωρισμού.

Θα το επαναλάβω αυτό σε πολλά σημεία αυτού του βιβλίου, αλλά ελπίζω ότι θα μπορέσω να το εξηγήσω επαρκώς. Το τελευταίο είναι δύσκολο, ιδίως επειδή εκείνοι που πρέπει να πειστούν είναι αρκετά προγραμματισμένοι και τυφλωμένοι από τις λανθασμένες υποθέσεις και παρεξηγήσεις σχετικά με τον πληθωρισμό. Ακόμη και όταν προσπαθώ να το εξηγήσω με σχετικά απλοποιημένο τρόπο. Και ίσως ακριβώς τότε, επειδή αυτή η απλή εξήγηση μερικές φορές δεν δίνει σημασία σε μια πολύ ευρύτερη εξήγηση ΓΙΑΤΙ η κατανόησή μου για τον πληθωρισμό είναι ΚΑΛΩΣ σωστή και ΓΙΑΤΙ οι πιο κοινές "αντιλήψεις" ΔΕΝ είναι απολύτως ΟΧΙ. Μια καλή εξήγηση για αυτό συνήθως απαιτεί α) μια πιο προσωπική και πολύ πιο περιεκτική εξήγηση και β) ότι εκείνοι που πρέπει να πειστούν πραγματικά αφιερώνουν χρόνο για να ακούσουν πραγματικά και επίσης να δείξουν πραγματικά ενδιαφέρον και να σκεφτούν αυτά που γράφω ή ακόμα καλύτερα εξηγώ. Το τελευταίο είναι δυστυχώς ακόμη πολύ σπάνιο αυτή τη στιγμή, κυρίως επειδή οι περισσότεροι νομίζουν ότι ήδη γνωρίζουν και καταλαβαίνουν τα πάντα. Δεν είναι ανοιχτοί στην πιθανότητα ότι αυτό δεν είναι έτσι (γεγονός) και ότι οι άνθρωποι σκέφτονται εντελώς λάθος σε αυτόν τον τομέα.

Με κάθε φαινόμενο και πραγματικότητα στην κοινωνία μας, η σχέση είναι προφανώς πολύ σημαντική. Αν αυτό το φαινόμενο γίνει κυρίαρχο στη σκέψη και την πολιτική, χωρίς να έχει κανείς το μάτι και την κατανόηση της κατάστασης στην οποία βρίσκεται και ποιοι περιβαλλοντικοί παράγοντες παίζουν ρόλο, τότε μπορεί να αρχίσει να ακολουθεί εντελώς λανθασμένες πολιτικές και να μην διαχειρίζεται ορισμένες πτυχές της κοινωνίας μας με τον σωστό τρόπο. Αυτό συμβαίνει λίγο πολύ και με το φαινόμενο του πληθωρισμού. Αν δεν δημιουργηθούν οι σωστοί κανόνες και οι κατάλληλες συνθήκες σε μια οικονομία ή κοινωνία, μπορεί να εμφανιστεί πληθωρισμός. Αυτό μπορεί στη συνέχεια να είναι κακό ή καλό. Στην περίπτωση που ο πληθωρισμός είναι κακός, είναι συνέπεια των συνθηκών και του τρόπου διαχείρισης. Σε αυτή την περίπτωση, οι συνθήκες ή ο τρόπος διαχείρισης πρέπει να αλλάξουν και όχι - όπως κάνει η ΕΕ - να

καταστήσει το κακό φαινόμενο του πληθωρισμού πρωταγωνιστικό, διότι αυτό θα είναι πάντα αποτέλεσμα των συνθηκών ή της διαχείρισης. Ο πληθωρισμός είναι συνέπεια λανθασμένων, διαταραγμένων συνθηκών. Με τις σωστές συνθήκες και τη σωστή διαχείριση, ο πληθωρισμός ΔΕΝ εμφανίζεται. Και αν συμβαίνει με συγκεκριμένες συνθήκες και διαχείριση, δεν είναι καθόλου πρόβλημα αν αυξηθεί ο πληθωρισμός. Επειδή μπορεί να διαχειριστεί, αλλά και επειδή οι βελτιωμένες συνθήκες είναι λιγότερο πιθανό να οδηγήσουν σε πληθωρισμό. Και αν όντως συμβεί, αυτός ο πληθωρισμός είναι πολύ διαφορετικής φύσης από ό,τι στην περίπτωση ενός κακού, ελλιπούς πλαισίου με λάθος συνθήκες.

Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα διασφαλίζει ότι το σημερινό μας χρηματικό σύστημα αλλά και οι οικονομίες που βασίζονται σε αυτό μπορούν να επισκευαστούν και να αποκατασταθούν πλήρως. Το σημερινό "έργο τέχνης" που είναι η οικονομία μας (ένα σημαντικό, αν όχι το πιο σημαντικό, μέρος της κοινωνίας μας) είναι ατελές εδώ και πολύ καιρό, αλλά τώρα καταστρέφεται όλο και περισσότερο. Και αυτό, με τη σειρά του, επηρεάζει αρνητικά την κοινωνία στο σύνολό της. Αυτό μπορεί να επιλυθεί μόνο αν το χρηματικό μας σύστημα, το νομισματικό μας σύστημα αλλά και οι πολιτικές μας, επιδιορθωθούν. Οι κατάλληλες συνθήκες για μια υγιή νομισματική πολιτική και μια συνακόλουθη αναπτυσσόμενη υγιή κοινωνία μπορούν να δημιουργηθούν και να διατηρηθούν μόνο από ένα υγιές νομισματικό σύστημα. Το Εξαιρετικό Νομισματικό μου Σύστημα είναι ακριβώς αυτό. Και θα καταλάβει μια κεντρική θεμελιώδη θέση στις κοινωνίες του μέλλοντος. Ας ελπίσουμε ότι αυτό το μέλλον θα είναι εδώ σύντομα.

Αλλά τώρα πίσω στο θέμα του πληθωρισμού. Ο πληθωρισμός προκαλείται βασικά από την οικονομία μας που βγαίνει εκτός ισορροπίας. Αυτό μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι πράγματι πάρα πολλά χρήματα πηγαίνουν σε ορισμένες οντότητες ή διαδικασίες στην κοινωνία μας. Αλλά ακόμη και σε αυτή την περίπτωση, η ισορροπία θα επανέλθει γενικά μακροπρόθεσμα. Ειδικά αν η κυβέρνηση κατανοήσει τι συμβαίνει και λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Στην περίπτωση που οι τιμές γίνονται πολύ υψηλές σε σχέση με τα εισοδήματα, μια δυνατότητα θα ήταν να συγκρατηθούν οι τιμές. Αλλά μια άλλη δυνατότητα είναι να αυξηθεί το ελάχιστο εισόδημα. Για παράδειγμα. Στην πραγματικότητα, είναι επίσης αλήθεια ότι η αύξηση των ελάχιστων εισοδημάτων μακροπρόθεσμα θα πρέπει να επιτρέψει τη μείωση των τιμών. Διότι, ως αποτέλεσμα των υψηλότερων εισοδημάτων, οι πωλήσεις αλλά και ο κύκλος εργασιών των αγαθών θα αυξηθούν γενικά. Πράγμα που θα κάνει τις εταιρείες πιο κερδοφόρες, και σε συνδυασμό με την αποτελεσματικότητα και τις οικονομίες κλίμακας, θα μπορούν

ενδεχομένως είτε να μειώσουν τις τιμές είτε να κάνουν τους μισθούς των εργαζομένων να αυξηθούν ακόμη περισσότερο. Αυτό που προσπαθώ να επικοινωνήσω εδώ είναι ότι τα κέρδη ή τα οφέλη από τις εταιρείες θα πρέπει γενικά να μετακυλίονται στους εργαζόμενους. Μέσω καλύτερων αμοιβών ή βελτίωσης της εργασίας με το να πρέπει να κάνουν λιγότερα ή οτιδήποτε άλλο. Αυτό μπορεί να γίνει, και αν δεν γίνει οδηγεί γενικά σε μακροπρόθεσμα προβλήματα. Όπως και τώρα επίσης, στην πραγματικότητα, οι εργαζόμενοι στα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα θα έπρεπε τώρα να κερδίζουν πολύ περισσότερα από ό,τι κερδίζουν τώρα. Εν μέρει λόγω της αυτοματοποίησης και της αύξησης της αποδοτικότητας.

Επιπλέον, όσον αφορά τον πληθωρισμό, το έργο του Μίλτον Φρίντμαν είναι φυσικά σημαντικό και ενδιαφέρον. Ωστόσο, δεν θα επεκταθώ πολύ περισσότερο σε αυτό εδώ. Ωστόσο, θέλω να το κάνω σε σχέση με μια έννοια του Μίλτον Φρίντμαν που είναι σχετική. Μιλάω για την έννοιά του περί "πτώσης χρήματος από ελικόπτερο" (" The optimum quantity of money" , Milton Friedman, 1969). Η έννοια αυτή αναφέρθηκε κάποτε από τον Μίλτον Φρίντμαν. Και διάφοροι διανοούμενοι και ακαδημαϊκοί αργότερα συζήτησαν ή ανέφεραν την έννοια, φυσικά.

Είναι γεγονός ότι ο όρος του Φρίντμαν "μια πτώση χρήματος από ελικόπτερο" ("Η βέλτιστη ποσότητα χρήματος" , Milton Friedman, 1969) ακούγεται ωραίος. Ωστόσο, για διάφορους λόγους, αυτό δεν θα βοηθήσει την οικονομία να ανακάμψει. Ο κύριος λόγος για τον οποίο αυτό δεν θα λειτουργήσει είναι το γεγονός ότι ακόμη και η "πτώση χρήματος από ελικόπτερο" του Friedman δεν αφορά πραγματικά τη δημιουργία νέου χρήματος. Η πτυχή της ποσοτικής χαλάρωσης (QE) που ξεκίνησε από την FED (Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ) και εφαρμόζεται στην παρούσα εποχή δεν λειτουργεί για τον ίδιο περίπου κύριο λόγο, αλλά και για τα ίδια περίπου χαρακτηριστικά με εκείνα της "πτώσης χρήματος από ελικόπτερο" ούτε και αυτή. Φυσικά, υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ μιας αυθαίρετης "πτώσης χρήματος από ελικόπτερο" και ενός πιο στοχευμένα κατευθυνόμενου QE. Πιθανόν επίσης να υπάρχουν περισσότερες διαφορές που μπορούν να βρεθούν και να κατονομαστούν μεταξύ της "πτώσης χρήματος από ελικόπτερο" και του QE. Ωστόσο, υπάρχουν επίσης κάποιες ομοιότητες που είναι στην πραγματικότητα επιζήμιες και διασφαλίζουν ότι τόσο το QE όσο και η "πτώση χρήματος από ελικόπτερο" δεν είναι πραγματικά αποτελεσματικές μακροπρόθεσμα. Ή τουλάχιστον δεν είναι αρκετά αποτελεσματικές και πολύ λιγότερο από ό,τι μπορεί να είναι και είναι μια πιο

βέλτιστη και μεγαλειώδης λύση όπως η δική μου καινοτομία για το χρηματικό σύστημα.

Είναι συναρπαστικό, ωστόσο, ότι ο John Maynard Keynes (τον οποίο προσωπικά συμπαθώ πολύ) το 1936 στο βιβλίο του "Η Γενική Θεωρία της Απασχόλησης, του Τόκου και του Χρήματος" είχε ήδη προτείνει κάτι λίγο πολύ παρόμοιο με την πρόταση του Milton Friedman για την "πτώση του χρήματος από το ελικόπτερο". Αναφέρομαι στο ακόλουθο απόσπασμα του βιβλίου του :

"Αν το Υπουργείο Οικονομικών γέμιζε παλιά μπουκάλια με χαρτονομίσματα, τα έθαβε σε κατάλληλο βάθος σε εγκαταλελειμμένα ανθρακωρυχεία, τα οποία στη συνέχεια γέμιζαν μέχρι την επιφάνεια με σκουπίδια της πόλης, και άφηνε στις ιδιωτικές επιχειρήσεις με βάση τις δοκιμασμένες αρχές του laissez-faire να ξεθάβουν τα χαρτονομίσματα (το δικαίωμα να το κάνουν αυτό έχει αποκτηθεί, Φυσικά, με την υποβολή προσφορών για τη μίσθωση της περιοχής που φέρει τα χαρτονομίσματα), δεν χρειάζεται να υπάρχει πλέον ανεργία και, με τη βοήθεια των αντιδράσεων, το πραγματικό εισόδημα της κοινότητας και ο κεφαλαιουχικός της πλούτος θα γίνουν πιθανώς πολύ μεγαλύτερα από ό,τι είναι στην πραγματικότητα."

(John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money" Λονδίνο: Μακμίλαν, 1936, σ. 129).

Τον Σεπτέμβριο του 2012, η Fed ανακοίνωσε έναν τρίτο γύρο QE, το QE3. Αυτό ενώ παράλληλα συνέχισε τα μέτρα που είχαν ανακοινωθεί στο πλαίσιο του QE2 και ανήκαν σε αυτό. Το γεγονός είναι ότι τα μέτρα αυτά, όπως και η "πτώση χρήματος από ελικόπτερο" (HDOM), όπως την εννοούσε ο Μίλτον Φρίντμαν, δεν θα λειτουργήσουν. Τουλάχιστον, αν καταλαβαίνω τι σημαίνει στην πραγματικότητα η "πτώση χρήματος από ελικόπτερο". Όσον αφορά αυτόν τον όρο, "πτώση χρήματος από ελικόπτερο", δυστυχώς πρέπει να βασιστώ σε έμμεσες πηγές όσον αφορά περαιτέρω πληροφορίες για το τι θα συνεπαγόταν αυτό. Σύμφωνα με αυτές τις έμμεσες πηγές, μια σημαντική πτυχή και χαρακτηριστικό της "πτώσης χρήματος από ελικόπτερο" είναι το ίδιο με αυτό του QE. Όντας το γεγονός ότι τόσο το QE όσο και το HDOM δεν προσθέτουν ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ πρόσθετο χρήμα στην οικονομία. Τουλάχιστον όχι μακροπρόθεσμα. Διότι τόσο στο QE όσο και στο HDOM, δημιουργείται χρέος σε αντάλλαγμα για το χρήμα που δημιουργείται. Αυτό γίνεται σκόπιμα τόσο με το QE όσο και με το HDOM. Απ' όσο καταλαβαίνω γιατί έτσι θα αποτραπεί ο πληθωρισμός, σύμφωνα με τους οικονομολόγους. Ωστόσο, στην περίπτωση των ΗΠΑ, το QE σημαίνει επίσης ότι το βουνό του χρέους μεγαλώνει πολύ περισσότερο, ενώ είναι και ήταν ήδη πάρα πολύ υψηλό.

Ωστόσο, προσπάθησα επίσης να εξηγήσω με διάφορους τρόπους σε αυτό το βιβλίο ότι σε πολλές περιπτώσεις ο πληθωρισμός δεν χρειάζεται καν να είναι επιζήμιος. Και ότι ο πληθωρισμός μπορεί ούτως ή άλλως να διαχειριστεί καλά, μπορεί να αντιμετωπιστεί, αν είναι πραγματικά αναγκαίος και επιθυμητός. Ωστόσο, είναι ήδη σαφές από διάφορα εργαλεία και ρυθμίσεις οικονομολόγων, πολιτικών και κυβερνήσεων ότι οι άνθρωποι απλώς δεν κατανοούν αρκετά την έννοια και το φαινόμενο του πληθωρισμού.

Η δημιουργία χρημάτων, η δημιουργία πραγματικών χρημάτων, είναι αυτό που είναι και θα είναι απολύτως απαραίτητο μακροπρόθεσμα. Αλλά επιπλέον, ο πιο άριστος και βέλτιστος τρόπος πραγματικής δημιουργίας νέου πρόσθετου χρήματος - η δημιουργία μου είναι η καινοτομία για το χρηματικό σύστημα - είναι επίσης η πιο άριστη λύση για την πραγματική επίλυση της κρίσης χρέους. Και, επιπλέον, για να γίνει το σημερινό μας χρηματικό σύστημα τόσο ευέλικτο και να μετατραπεί από ένα σχετικά κλειστό σε ένα πιο ανοιχτό σύστημα, έτσι ώστε να μειωθούν οι αλληλεξαρτήσεις του χρήματος και της έλλειψης και να αυξηθούν έτσι οι ευκαιρίες για τις οντότητες να αναπτυχθούν πραγματικά. Η εφαρμογή της καινοτομίας μου στο χρηματικό σύστημα θα οδηγήσει σε μετάβαση στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα και εγκαινίασα. Το οποίο δεν είναι ένα θεωρητικό σύστημα, αλλά ένα σύστημα που ταιριάζει άμεσα με τις ανάγκες και τις αναγκαιότητες της πρακτικής μας, της κοινωνίας μας. Το Άριστο Νομισματικό Σύστημα πρέπει να γίνει πραγματικότητα για να μετασχηματιστεί σε μια πολύ πιο κοινωνική και σημαντικά βελτιωμένη οικονομία και κοινωνία.

Έτσι, το κύριο πρόβλημα τόσο με το QE όσο και με το HDOM είναι το γεγονός ότι δεν προστίθενται πραγματικά πρόσθετα και αναγκαία χρήματα στην οικονομία μας. Ενώ αυτό είναι άκρως απαραίτητο για να :

- Überhaupt επιτρέπουν την έστω και μερική εξόφληση παλαιότερων οφειλών.

- Να επιτρέψουμε την πραγματική ανάπτυξη της οικονομίας, μεταξύ άλλων και μέσω αυτού, και πάλι αλλά και

- Να καταστεί δυνατή η πληρέστερη και αποτελεσματικότερη ποσοτικοποίηση της κοινωνίας μας και να μετατραπούν οι αναποτελεσματικές και επιζήμιες και βλαβερές εξαρτήσεις στην κοινωνία μας, όπου είναι απαραίτητο και όπου μπορεί να γίνει, σε λιγότερο επιζήμιες εξαρτήσεις ή ακόμη και σε καθόλου εξαρτήσεις. Θα επανέλθω σε αυτό σε άλλα μέρη της επιχειρηματολογίας μου σε αυτό το βιβλίο.

- Μια πιο συγκεκριμένη και πιο άριστη - εν μέρει ίσως μέσω μιας πιο στοχευμένης - υποστήριξη μέσω κοινωνικού ή και οικονομικού κεφαλαίου θα μπορούσε να γίνει δυνατή και επίσης πραγματικότητα.

Έτσι, τόσο το QE όσο και η ιδέα του HDOM έχουν ως αποτέλεσμα να μην προστίθεται πραγματικά χρήμα, ενώ αυξάνεται το χρέος. Και δεδομένου ότι πρέπει να καταβληθούν και τόκοι για το χρέος, η συνολική κατάσταση για τις κυβερνήσεις μόνο χειροτερεύει. Εκτός αν το κόστος των τόκων μειωθεί και η παλιά θέση χρέους αντικατασταθεί από μια νέα με χαμηλότερο κόστος τόκων. Και δεδομένου ότι οι κυβερνήσεις, εκτός από τους οργανισμούς και τους ιδιώτες, ξοδεύουν στην πραγματικότητα τα χρήματά τους πίσω στην πρωτογενή διαδικασία εντός της οικονομίας και κατά τη διαδικασία αυτή έχουν επίσης μια σημαντική σχέση με άλλες οντότητες στην οικονομία και την ίδια την οικονομία, τόσο το QE όσο και το HDOM είναι επίσης πολύ επιζήμια για την ίδια την οικονομία από αυτή την άποψη. Το γεγονός ότι το χρέος είναι ήδη πολύ υψηλό και μάλιστα αυξάνεται, έχει σοβαρά ασφυκτικά αποτελέσματα στην ίδια την οικονομία. Μακάρι οι δυσμενείς επιπτώσεις που έχει το αυξημένο χρέος στη νομισματική πολιτική τόσο των ΗΠΑ όσο και της ΕΕ. Αυτές οι πολιτικές είναι ήδη πολύ αρνητικές ως προς τον χαρακτήρα, αλλά και ως προς την ουσία. Επίσης, επειδή οι κυβερνήσεις δεν κατανοούν ακόμη πώς λειτουργεί πραγματικά μια οικονομία και, κυρίως, πώς θα μπορούσε να λειτουργήσει. Και η έλλειψη κατανόησης της φαινομενικά πολύπλοκης έννοιας του πληθωρισμού και η συνακόλουθη αρνητική πολιτική της ΕΕ, επίσης εξαιτίας αυτού, οδηγεί μόνο σε περαιτέρω επιδείνωση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Μια άλλη επιζήμια πτυχή του QE είναι ότι τα χρήματα που διοχετεύονται στην οικονομία με αυτόν τον τρόπο, αλλά βασίζονται στη δημιουργία χρέους και στις χρεώσεις τόκων προς τις τράπεζες, καταλήγουν επίσης σε μεγάλο βαθμό πίσω στις τράπεζες. Και όχι στα μέρη της κοινωνίας που τα χρειάζονται πολύ περισσότερο, όπου τα προβλήματα είναι πραγματικά παρόντα. Αυτό που στην πραγματικότητα συμβαίνει με το QE3 -αν το καταλαβαίνω σωστά- είναι ότι η Fed παίρνει δάνεια από τις τράπεζες. Και στη συνέχεια διοχετεύει αυτά τα χρήματα πίσω στις τράπεζες για την αποπληρωμή των ενυπόθηκων δανείων. Συμπεριλαμβανομένης της πρόσθετης δημιουργίας χρέους με επιτόκιο προς τις τράπεζες.

Κατά τη γνώμη μου, αυτή η απλουστευμένη εξήγηση του QE3 αναδεικνύει πόσο διαταραγμένη είναι στην πραγματικότητα η πορεία της FED στην περίπτωση τουλάχιστον του QE3. Δανεισμός χρημάτων από τις τράπεζες. Για να αποπληρώσει στη συνέχεια άλλα δάνεια από τράπεζες. Έτσι ώστε αυτές οι τράπεζες να έχουν περισσότερα χρήματα για να κάνουν περισσότερα ενυπόθηκα δάνεια. Πέρα από το γεγονός ότι στην πράξη οι τράπεζες είναι απίθανο να δανείσουν περισσότερα για ενυπόθηκα δάνεια με αυτόν τον τρόπο ούτως ή άλλως, διότι αυτός ο δανεισμός ενυπόθηκων δανείων υπόκειται σε κανόνες που δεν αλλάζουν και οι ιδιώτες πρέπει να έχουν τα χρήματα για να πάρουν ενυπόθηκα δάνεια. Ως αποτέλεσμα - με αυτή την ενέργεια - θα πάρουν μόνο λιγότερα χρήματα στο μέλλον. επειδή πρέπει να αυξηθούν οι φόροι για να αποπληρωθούν και τα δάνεια που πήρε η κυβέρνηση (κάποια μέρα).

Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα, η οποία στην ουσία της στοχεύει στην πραγματική πρόσθετη δημιουργία χρήματος ΧΩΡΙΣ χρέη. Με αυτό το πρόσθετο χρήμα, μπορούν στη συνέχεια, μεταξύ άλλων, να εξοφληθούν περισσότερα ή λιγότερα χρέη, χωρίς να πάρουν τη θέση τους άλλα χρέη. Πρόκειται λοιπόν για την πραγματική αποπληρωμή (μέρους) των χρεών. Με τον τρόπο αυτό το μέρος που λαμβάνει το χρήμα μπορεί πραγματικά να αρχίσει να χρησιμοποιεί ξανά το χρήμα και ως εκ τούτου δεν πηγαίνει προς τα πίσω. Κανείς, κανένα κόμμα, δεν θα χάσει αν εφαρμοστεί η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Ενώ υπάρχουν κόμματα που θα κερδίσουν. Αυτό θα αυξηθεί μόνο αν τα χρήματα που θα γίνουν επιπλέον διαθέσιμα μέσω της καινοτομίας μου χρησιμοποιηθούν και για άλλους σκοπούς. Όπως καλύτερη εκπαίδευση, καλύτερη υγειονομική περίθαλψη, καλύτερη φροντίδα των ηλικιωμένων, βελτίωση (των ευκαιριών και της χρηματοδότησης) της επιστήμης. Αλλά και η (μερική) κατάργηση των φόρων. Όχι για σύντομο χρονικό διάστημα, αλλά για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και ενδεχομένως μόνιμα. Φόρος εισοδήματος, φόρος/έκπτωση στη βενζίνη, φόρος προστιθέμενης αξίας. Φόρος επί των σκύλων. Φόρος στις κάμερες ταχύτητας. Φόρος για την υπερβολική ταχύτητα. Όλα αυτά μπορούν να καταργηθούν σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό μόλις τεθεί σε εφαρμογή η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Χωρίς άλλους φόρους να τον αντικαταστήσουν και χωρίς να αυξηθεί το χρέος ή η έλλειψη χρημάτων στην κυβέρνηση ή σε άλλα μέρη της κοινωνίας.

Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Είναι μια λύση για όλους. Όλοι επωφελούνται και κανείς δεν υποφέρει. Πραγματικά όλοι και όλες οι πλευρές

επωφελούνται. Και σε αντίθεση με την ιστορία με το QE και την ιδέα της HDOM, παρέχει όντως τη λύση στην κρίση χρέους. Τη μοναδική και την πιο εξαιρετική.

5. Μια νομισματική επανάσταση απαιτεί διαφορετικό τρόπο σκέψης

Αυτό το βιβλίο είναι μια αρκετά περιεκτική περιγραφή της οικονομικής κρίσης και της λύσης. Περιεκτική αλλά και όχι. Δεν είναι εκτενές επειδή παραμένει μάλλον επιφανειακό και δεν εμβαθύνει σε πολλές πτυχές και ζητήματα που σχετίζονται με το χρήμα, την οικονομία και την κρίση χρέους. Είναι όμως εκτενής επειδή συζητώ ορισμένα θέματα εκτενέστερα από ό,τι είναι απολύτως απαραίτητο. Στην πραγματικότητα, κατά τη γνώμη μου, όλο το ζήτημα που οδήγησε στην κρίση χρέους και η λύση που προέκυψε μπορούν να εξηγηθούν επαρκώς σε λιγότερο από 10 σελίδες κειμένου. Ωστόσο, το πρόβλημα είναι ότι οι περισσότεροι δεν θα κατανοήσουν αυτές τις 10 σελίδες εξήγησης λόγω των υπερβολικά πολλών παραδοχών για τα οικονομικά που δεν ισχύουν, αλλά που πολλοί άνθρωποι θεωρούν ότι είναι σχετικές. Ενώ δεν είναι.

Το γεγονός είναι ότι η βασική αρχή και το θεμέλιο ολόκληρου του οικονομικού μας συστήματος και του συστήματος χρήματος είναι στην ουσία του αρκετά απλή και θα έπρεπε να μπορεί να εξηγηθεί. Μόνο που η σχεσιακή υπόσταση του χρήματος και του χρήματος στο οικονομικό μας σύστημα και στην κοινωνία μας είναι απίστευτα πολύπλευρη. Αλλά στο θεμελιώδες σύστημα χρήματος συνδέονται επίσης πολλά "φτιασίδια" που δεν έχουν σχέση με το να έχουμε και να αποκτήσουμε επαρκή κατανόηση για την επίλυση της κρίσης χρέους. Αντιθέτως, πολλές από αυτές τις πρόσθετες πτυχές του χρηματοπιστωτικού και οικονομικού συστήματος είναι επίσης ελλιπείς και εν μέρει καταστροφικές για ορισμένα μέρη ή διαδικασίες σε αυτό το οικονομικό και κοινωνικό σύστημα που ανήκουν και διαμορφώνουν την κοινωνία μας.

Όσον αφορά την κατανόηση του χρήματος και του οικονομικού μας συστήματος, ισχύει ό,τι ισχύει για τα πάντα στην κοινωνία μας. Δηλαδή, ότι το χρηματικό μας σύστημα και το οικονομικό μας σύστημα είναι επίσης μέρος της σκέψης μας. Το σύστημα σκέψης μας. Ωστόσο, όχι μόνο είναι μέρος του, αλλά επηρεάζει επίσης τη σκέψη μας και το σύστημα σκέψης μας. Προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο, αλλά στη σημερινή εποχή μας όλο και περισσότερο προς το χειρότερο. Αυτό το αρνητικό είναι αποτέλεσμα της δυσλειτουργίας του οικονομικού μας συστήματος που πηγάζει από το χρηματικό μας σύστημα. Όπου το οικονομικό σύστημα και το χρηματικό σύστημα και η νομισματική πολιτική δεν

μπορούν να διαχωριστούν, αλλά είναι στην πραγματικότητα και επίσης στην πραγματικότητα το ίδιο πράγμα. Και, πάλι, όχι. Με την έννοια ότι το χρηματικό σύστημα και το οικονομικό σύστημα και η νομισματική πολιτική είναι περισσότερο ή λιγότερο εξελιγμένες εκδοχές του χρήματός μας. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως γραμμική διαδικασία ή ως κυκλικό πράγμα ή ως οποιαδήποτε άλλη δυνατή μορφή. Και ορισμένοι κανόνες ή νόμοι ή συμβόλαια -συνδέσεις μεταξύ του χρήματος και άλλων οντοτήτων στην κοινωνία μας μέσα σε ένα σύστημα όπως το οικονομικό σύστημα ή το χρηματικό σύστημα- κάνουν την πραγματικότητα να έχει περισσότερο γραμμικό ή μητρικό χαρακτήρα. Ακριβώς όπως και ορισμένα χαρακτηριστικά του ίδιου του χρήματος μέσα στο σύστημα, όπως στην προκειμένη περίπτωση η σπανιότητα του χρήματος ή η αντιληπτή σπανιότητα του χρήματος (η οποία και πάλι δεν είναι χαρακτηριστικό του χρήματος ή του ίδιου του συστήματος, αλλά μάλλον του ατόμου ή αυτού/μιας συλλογικότητας σε σχέση με πτυχές ή χαρακτηριστικά του χρήματος και του συστήματος στο οποίο λειτουργεί) , επηρεάζουν τις εξαρτήσεις και έτσι περισσότερο ή λιγότερο τη μητρική σκέψη και πραγματικότητα της πραγματικότητας. Αυτό το περισσότερο ή λιγότερο matrix τότε σε όλες τις περιπτώσεις επηρεάζει τμήματα του οικονομικού μας κεφαλαίου και της πραγματικότητας καθώς και του κοινωνικού μας κεφαλαίου και της πραγματικότητας. Διότι το οικονομικό δεν επηρεάζει μόνο το κοινωνικό, αλλά ακριβώς επειδή το οικονομικό είναι πάντα κοινωνικό (κεφάλαιο) σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό.

Η ελευθερία δεν είναι απλώς μια σημαντική αξία για όλους μας. Είναι σημαντική αξία εν μέρει επειδή περισσότερη ελευθερία σημαίνει λιγότερη εξάρτηση. Λιγότερη σχεσιακή εξάρτηση. Αλλά, περιλαμβάνει δυσλειτουργικές ή διαλυτικές πτυχές της σχεσιακής εξάρτησης που πρέπει να επιλυθούν ή να εξαλειφθούν, για να εξασφαλιστεί περισσότερη ελευθερία. Όσον αφορά τα χρήματα, λιγότερη (αντιληπτή) έλλειψη χρημάτων σημαίνει λιγότερη εξάρτηση. Και επιπροσθέτως, σε περίπτωση λιγότερης έλλειψης χρημάτων, επίσης περισσότερες ευκαιρίες τόσο σε οικονομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Στην περίπτωση αυτή, περισσότερη ελευθερία σημαίνει επίσης περισσότερη ανάπτυξη. Περισσότερη ανάπτυξη οργανισμών, κυβερνήσεων και ατόμων στην κοινωνία. Τελικά, μόνο τα 2 τελευταία, περισσότερη ανάπτυξη των ατόμων και της κοινωνίας, είναι πραγματικά σημαντικά. Αν και η ανάπτυξη των οργανισμών και των κυβερνήσεων συμβάλλει στην ανάπτυξη των ατόμων και της κοινωνίας.

Εκτός από την έλλειψη χρημάτων, οι αρνητικοί ή αρνητικά αντιλαμβανόμενοι ή αντιληπτοί κανόνες και νόμοι και τα συμβόλαια επηρεάζουν επίσης αρνητικά την

ελευθερία μας και συνεπώς την ανάπτυξή μας. Αν και οι κανόνες και οι νόμοι και τα συμβόλαια μπορούν και θα έχουν επίσης θετική επίδραση στην ανάπτυξη. Από αυτή την άποψη, μερικές φορές μια ορισμένη απώλεια ελευθερίας στις σχεσιακές σχέσεις είναι απαραίτητη για να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη σε άλλους τομείς. Αυτό που συχνά ξεχνιέται, ωστόσο, είναι ότι η ανάπτυξη δεν είναι μόνο οικονομική, αλλά και κοινωνική. Και ότι αυτή η κοινωνική ανάπτυξη είναι τελικά το μόνο πραγματικά σημαντικό πράγμα και θα πρέπει επομένως να πρωταγωνιστεί σε ό,τι κάνουμε. Ένα συμβόλαιο ή κανόνες και νόμοι (οι κανόνες και οι νόμοι είναι ειδικές μορφές συμβολαίων) δεν είναι και δεν πρέπει να είναι μόνο οικονομικό, αλλά και κοινωνικό. Και θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε αυτό ειδικά κατά την εφαρμογή και την εφαρμογή του συμβολαίου ή των κανόνων και των νόμων με επαρκή και άριστο τρόπο ανά πάσα στιγμή. Πραγματικά σε ό,τι κάνουμε σε αυτή την κοινωνία, το κοινωνικό και το να είμαστε κοινωνικοί πρέπει να παίζει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ρόλο. Το ίδιο και στο χρηματικό μας σύστημα, το οικονομικό μας σύστημα και το νομισματικό μας σύστημα/πολιτική.

Όσον αφορά τους ήδη αναφερθέντες γραμμικούς και μητρικούς χαρακτήρες του νομισματικού μας συστήματος, του οικονομικού μας συστήματος και του νομισματικού μας συστήματος, μπορούμε να πούμε τα εξής. Πραγματικά τα πάντα στην κοινωνία μας, και εννοώ πραγματικά τα πάντα, είναι μέρος της δημιουργίας αισθήσεων. Η σκέψη μας. Στην οποία τα ατομικά και τα συλλογικά συστήματα σκέψης και σκέψης αποτελούν μέρος του ενός του άλλου και αλληλοεπηρεάζονται. Η πιο άριστη και βέλτιστη κατάσταση υπάρχει όταν όλη η σκέψη μας αλλά και τα πάντα στην κοινωνία μας είναι όσο το δυνατόν πιο κοντά στην πιο άριστη υποκείμενη βάση για τη σκέψη και τις εκδηλώσεις αυτής της σκέψης στην κοινωνία μας. Αυτό το πιο άριστο υποκείμενο θεμέλιο είναι αυτό που έχω ονομάσει ολοπλουραλισμό ή ολοπολλαπλότητα. Στην πραγματικότητα, πραγματικά ΟΛΑ στη σκέψη μας και στην κοινωνία μας θα πρέπει να βασίζονται σε ΑΥΤΟ. Αν δεν είναι έτσι, οδηγεί σε λιγότερο βέλτιστες, ακόμη και επιβλαβείς ή διαταραγμένες πραγματικότητες.

Το γεγονός είναι ότι ολόκληρο το σημερινό χρηματικό μας σύστημα βασίζεται στην πραγματικότητα σε παραλογισμούς και είναι γεμάτο από αυτούς. Μια σχετική παραλογιστική που δεν έχει πραγματικά και δεν έχει γίνει αντιληπτή μέχρι τώρα, αλλά υπάρχει. Μιλάω για ορισμένες σχεσιακές σχέσεις που είναι συμβατικές ή καθιερωμένες ή κανόνες μεταξύ οργανισμών ή/και ατόμων. Οι οποίες δεν είναι λογικές ως προς τον χαρακτήρα ή τη μορφή ή τη σύνθεσή τους, όταν τις βλέπουμε από τη σχέση τους με την κοινωνία και από έναν εντελώς

αδιατάρακτο και βέλτιστο τρόπο σκέψης. Αυτή η μη λογική είναι εν μέρει αποτέλεσμα της έλλειψης χρημάτων, αλλά και αποτέλεσμα των εξελίξεων στην κοινωνία μας που συνδέονται με τον τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας μας και τον ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει το χρήμα σε αυτήν αυτή τη στιγμή. Ξεκινώντας από το σημερινό μας νομισματικό σύστημα και τους κανόνες που ισχύουν στο πλαίσιο αυτού.

Το σημερινό μας νομισματικό σύστημα έχει αποκτήσει όλο και μεγαλύτερη επιρροή στην οικονομία και τον τρόπο ζωής μας, απλώς και μόνο λόγω όλων των συμβάσεων και των πρόσθετων κανόνων - για παράδειγμα, των νομισματικών πολιτικών της ΕΕ, των ΗΠΑ, των χωρών και των οργανισμών. Έχουμε γίνει όλο και περισσότερο εξαρτημένοι από το χρήμα. Ωστόσο, είναι επίσης αλήθεια ότι το χρήμα απλώς γίνεται όλο και πιο σπάνιο και ότι όλο και λιγότερη εργασία απαιτείται για την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών. Ενώ μέσα και με το σημερινό προϊστορικό νομισματικό σύστημα, υπάρχει μια άμεση ή έμμεση εξάρτηση μεταξύ εργασίας και εισοδήματος. Όλες οι κοινωνικές παροχές αλλά και όλες οι κρατικές δαπάνες μπορούν να πληρωθούν μόνο αν οι εργαζόμενοι καταβάλλουν αυτές τις δαπάνες. Τέτοια είναι η κατάσταση στη σημερινή μας οικονομία. Και αν λιγότεροι άνθρωποι εκτελούν εργασία ή αν οι εργαζόμενοι μαζί κερδίζουν λιγότερα χρήματα ή πρέπει να κερδίσουν περισσότερα λόγω των περισσότερων κοινωνικών δαπανών και δεν κερδίζουν αυτά τα περισσότερα (όπως στην τρέχουσα κατάσταση), τότε αυτό οδηγεί σε προβλήματα. Κάτι που αναγκαστικά συμβαίνει σε μια σχετικά κλειστή οικονομία όπως η δική μας. Η οικονομία τότε είναι εγγυημένο ότι θα βγει εκτός ισορροπίας, όπως συνέβη στον κόσμο τα τελευταία χρόνια. Η χρηματοπιστωτική κρίση και η οικονομική κρίση που ονομάστηκε επίσημα από το 2008 περίπου είχε στην πραγματικότητα ξεκινήσει πολύ νωρίτερα. Είναι η λογική συνέπεια ενός ελλιπούς νομισματικού συστήματος που δεν ταιριάζει στις εξελίξεις της εποχής μας.

Για να λύσουμε πραγματικά την κρίση χρέους μας. Και να προσαρμόσουμε το χρήμα και το νομισματικό μας σύστημα και τις πολιτικές μας στις ανάγκες της σημερινής εποχής και σε ένα καλύτερο μέλλον. Μεταξύ άλλων, απαιτούνται τα εξής: Το οικονομικό σύστημα θα πρέπει να είναι πιο ευέλικτο και πιο ευέλικτο:

1) Τα χρήματα πρέπει να γίνουν και πάλι πολύ λιγότερο σπάνια από ό,τι είναι τώρα. Αυτό απομακρύνει σε μεγάλο βαθμό τις εξαιρετικά αρνητικές πλέον εξαρτήσεις στην κοινωνία. Εξασφαλίζει και πάλι μεγαλύτερη ελευθερία. Και

φυσικά οι δυνατότητες και οι ευκαιρίες των κυβερνήσεων, των οργανισμών και των ατόμων αυξάνονται ως αποτέλεσμα

2) Τα χρήματα δεν πρέπει να κερδίζονται μόνο με την εργασία γι' αυτά (παραγωγή αγαθών ή/και υπηρεσιών), αλλά επιπλέον, τα χρήματα πρέπει απλώς να παράγονται. Τουλάχιστον αυτή τη στιγμή, αυτό είναι απαραίτητο το συντομότερο δυνατό για να αντισταθμιστεί η τεράστια έλλειψη χρημάτων. Αλλά στο μέλλον χρειάζεται και για το 3), διότι αυτή η αποσύνδεση του χρήματος από την εργασία επιτρέπει έτσι επίσης να γίνουν γνωστά τα εξής

3) Οι εργαζόμενοι δεν θα πρέπει να πληρώνουν όλες τις δαπάνες των κυβερνήσεων. Δηλαδή, οι εργαζόμενοι δεν θα πρέπει να συνεχίσουν να πληρώνουν μέσω της εργασίας τους το κόστος της κυβέρνησης, το οποίο επομένως περιλαμβάνει επιδόματα για τους ανέργους, δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης, περίθαλψη για τους ηλικιωμένους, άλλες παροχές και ό,τι άλλο. Στο μέλλον, ένα μέρος αυτών των δαπανών θα πρέπει απλώς να πληρώνεται μέσω χρημάτων που παράγονται παράλληλα ή κατά την πρωταρχική διαδικασία αυτού που σήμερα θεωρείται ως δημιουργία αξίας, δηλαδή την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών.

Με όλα αυτά τα μέτρα, το σημερινό χρηματικό μας σύστημα θα ανταποκριθεί και πάλι στις απαιτήσεις και τις επιθυμίες της εποχής μας. Το αταίριαστο που υπάρχει τώρα θα μετατραπεί τότε σε μια εξαιρετική προσαρμογή στις επιθυμίες και τις απαιτήσεις και στον χαρακτήρα της κοινωνίας. Μετά από αυτόν τον αναγκαίο μετασχηματισμό του χρηματικού συστήματος, ωστόσο, η κοινωνία θα πρέπει επίσης να μετασχηματιστεί από ορισμένες απόψεις. Μεταξύ άλλων και επίσης σε μεγάλο βαθμό ως αποτέλεσμα των αλλαγών στο χρηματικό σύστημα αλλά και των όσων θα επιτρέψει στη νέα γενιά της κοινωνίας. Και αυτό είναι πολλά. Πολλά. Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα θα οδηγήσει σε πρωτοφανείς δυνατότητες και εξελίξεις στην κοινωνία και την οικονομία. Η οικονομία και το χρήμα θα έρθουν και μπορούν να έρθουν και πάλι να υπηρετήσουν την κοινωνία και την ανάπτυξη των ατόμων, των οργανισμών και των κυβερνήσεων.

Προς το παρόν, τα οικονομικά δεν είναι σίγουρα ένα "παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος". Όχι εν μέρει επειδή η αξία δεν εξαρτάται μόνο από το χρήμα, και μάλιστα αποτελείται από τα πάντα εκτός από το χρήμα. Όπως λέω επίσης σε ένα άλλο μέρος αυτού του βιβλίου, το χρήμα an sich δεν αξίζει τίποτα. Αυτός ο ισχυρισμός μοιάζει παράξενος, αλλά δεν είναι, αν φανταστούμε στο μυαλό μας

ότι δεν μπορούμε πλέον να κάνουμε απολύτως τίποτα με τα χρήματα που έχουμε στο πορτοφόλι μας ή στην τράπεζα ή αυτά που πρόκειται να κερδίσουμε ακόμη. Σε αυτή την περίπτωση, τα χρήματα δεν θα άξιζαν πράγματι πια τίποτα. Το χρήμα έχει αξία μόνο λόγω των κανόνων που έχουμε συλλογικά (καθιερώσει) σχετικά με το χρήμα και του γεγονότος ότι, κατ' αρχήν τουλάχιστον σε επαρκή βαθμό, όλοι μας τηρούμε αυτούς τους κανόνες.

6. Η σχεσιακή μας ύπαρξη και ο πίνακας

Στο πλαίσιο των κοινωνικών επιστημών, υπάρχει ένα κίνημα που αναφέρεται ως κοινωνικός κονστρουκτιβισμός. Το ρεύμα αυτό είναι γενικό και οι μελετητές των διαφόρων κοινωνικών επιστημών ενδιαφέρονται γι' αυτό σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Και ορισμένοι αναφέρονται ως κοινωνικοί κονστρουκτιβιστές, πράγμα που φυσικά ισχύει πάντα σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένοι γνωστοί ακαδημαϊκοί και διανοούμενοι που θεωρούνται από τους άλλους ως κοινωνικοί κονστρουκτιβιστές. Ένα παράδειγμα είναι ο Γάλλος κοινωνιολόγος και φιλόσοφος Bruno Latour, ο οποίος, μαζί με τον Michel Callon και τον John Law, θεωρείται ως ο θεμελιωτής της θεωρίας των δικτύων-δρώντων. Η θεωρία ΑΝΤ. Ο κοινωνικός κονστρουκτιβισμός είναι ένα σημαντικό κίνημα στις κοινωνικές επιστήμες. Υποθέτει ότι ο κόσμος είναι εύπλαστιμος και μεταβαλλόμενος από εμάς ως άτομα ή δρώντες. Αυτό είναι βέβαια αλήθεια. Αλλά ένα σημαντικό γεγονός που υποστηρίζει αυτό το ρεύμα είναι ότι η επιστήμη έχει επίσης προχωρήσει όλο και περισσότερο στην κατανόηση του κοινωνικού μας περιβάλλοντος και της κοινωνίας. Και, στην πορεία, αναπτύσσει επίσης όλο και καλύτερες μεθοδολογίες και εργαλεία για να αρχίσουμε πραγματικά να κατανοούμε καλύτερα την κοινωνία μας αλλά και -και αυτό είναι το πιο ενδιαφέρον και συναρπαστικό- να τη βελτιώνουμε. Ως εκ τούτου, ο κοινωνικός εποικοδομισμός και οι ερευνητικές μέθοδοι και τεχνικές που συνδέονται με αυτόν αποτελούν επίσης ένα πολύ σημαντικό και συναρπαστικό μέρος της διαχείρισης της αλλαγής. Το έργο μου, ιδίως το έργο μου για τη μετα-σημειωτική, δεν είναι μόνο ένα σημαντικό μέρος αυτού, αλλά και πολύ θεμελιώδες και σημαντικό για την περαιτέρω βελτίωση και βελτιστοποίηση του κονστρουκτιβισμού, των μεθοδολογιών που σχετίζονται με αυτόν, αλλά και κυρίως για τον μετασχηματισμό και τη βελτίωση της κοινωνίας. Σε κάθε δυνατή μορφή και σε κάθε δυνατό τομέα. Είναι ο πιο άριστος τρόπος θέασης, η πιο άριστη μεθοδολογία και το πιο σημαντικό βήμα προς τα εμπρός για την επιστήμη και την πρακτική. Θα πρέπει όμως στο μέλλον να εξηγήσω περαιτέρω τη μετα-σημειωτική μου -η οποία είναι καλύτερη από τη σημειωτική του CS Peirce και από οποιαδήποτε μετα-φυσική. Αλλά βασικά η μετα-σημειωτική -η δημιουργία μου- έχει ήδη γίνει. Ακριβώς όπως και η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα είναι, αλλά δυστυχώς χρειάζεται και αυτή κάποια περαιτέρω εξήγηση και κυρίως να την γνωρίσουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι και να αρχίσουν να καταλαβαίνουν πόσο εξαιρετικό είναι όλο αυτό.

Ο ψυχολόγος και κοινωνικός επιστήμονας Kenneth Gergen είναι ένας από τους πολλούς άλλους επιστήμονες που μπορούν να θεωρηθούν ότι ανήκουν στους κοινωνικούς κονστρουκτιβιστές. Ίδρυσε το ινστιτούτο TAOS. Και έχει γράψει αρκετά βιβλία. Από αυτά τα βιβλία, το βιβλίο "σχεσιακό ον" είναι ενδιαφέρον για εδώ. Το ίδιο το βιβλίο είναι πολύ καλό και ενδιαφέρον. Ωστόσο, όπως συμβαίνει με το έργο των περισσότερων και γενικά όλων των βιβλίων, η υποκείμενη οπτική γωνία -ή τουλάχιστον η οπτική γωνία του ατόμου που διαβάζει όσα περιγράφονται στο βιβλίο- είναι όχι μόνο πολύ σημαντική, αλλά και απαραίτητη. Σε πολλές περιπτώσεις, ήδη από την παρουσίαση του έργου (το ίδιο το κείμενο ή ο τρόπος που το επικοινωνεί ο ίδιος ο συγγραφέας c.q διανοούμενος) φαίνεται ότι ο ίδιος ο διανοούμενος c.q ακαδημαϊκός ενός επιστημονικού έργου δεν έχει την πιο άριστη και μόνο πραγματικά σωστή προοπτική και κατανόηση. Αυτή η μόνη σωστή προοπτική και κατανόηση που είναι μετα-σημειωτική και κατάλληλη για τον πρακτικισμό μπορεί να βρεθεί σε λίγα έργα. Και ακόμη και αν μπορεί να εντοπιστεί, δεν είναι σε όλες τις πτυχές και τις όψεις του έργου. Δηλαδή, ακόμη και αν μπορεί να εντοπιστεί κάποια μορφή μετα-σημειωτικής, δεν είναι ακόμη αρκετά πλήρης και ολοκληρωμένη. Αυτό οδηγεί σε όλων των ειδών τα λάθη. Η πραγματικότητα δεν είναι πολυεπίπεδη. Είναι ολόπλευρη, που στα ολλανδικά ίσως μεταφράζεται καλύτερα ως ολό-πολλαπλό. Όπου και πάλι, αυτό το ολο-πολλαπλό θα πρέπει να ιδωθεί και να παρουσιαστεί με διαφορετικό τρόπο από το ολογραφικό ή ολογραφικό. Το ολογραφικό είναι πιο ενικό από το ολο-πολλαπλό, και ως εκ τούτου πιο γραμμικό σε χαρακτήρα από το ολο-πολλαπλό σε χαρακτήρα. Η ολο-πολλαπλότητα θα πρέπει να θεωρείται με ολο-πολλαπλό τρόπο, δηλαδή λίγο πολύ σωρευτικά ολο-πολλαπλά προς όλες τις κατευθύνσεις προς τα έξω. Σε όλες τις πιθανές κατευθύνσεις. Οτιδήποτε ολο-πολλαπλάσιο είναι το ίδιο μέρος του και το ίδιο αποτελείται από άπειρο ολο-πολλαπλάσιο. Έτσι, στην πραγματικότητα, τα πάντα είναι ολοπολλαπλάσια ολοπολλαπλάσια. Τα ολόπλευρα σύμπαντά μας είναι ολόπλευρα ολόπλευρα. Το οποίο είναι ένας σχεσιακός τρόπος θέασης. Ο οποίος στην ουσία του εξετάζει πραγματικά όλους τους νοητούς παράγοντες και τα ζητήματα και ακόμη και τις δυνατότητες που υπάρχουν. Αυτή η γεγονικότητα και η ουσία εξετάζεται επίσης, και ελπίζω να παρουσιάζεται επαρκώς, στη δημιουργία μου της φρόνιμης αντιπαράθεσης. Η οποία αποτελεί μέρος του πρακτικισμού c.q. της φρόνησις μετα-σημειωτικής.

Το σχεσιακό είναι πρέπει επίσης να κατανοηθεί από μια μετα-σημειωτική προοπτική. Και η μετα-σημειωτική και ο πρακτικισμός είναι και αφορά επίσης την πιο απόλυτη και ολοκληρωμένη μορφή και ύπαρξη του σχεσιακού είναι. Και του σχεσιακού όχι ακόμη όντος. Το οποίο αναμφισβήτητα είναι επίσης μια μορφή ύπαρξης, όχι ύπαρξης. Δυνατότητες που ανήκουν στο είναι. Αυτό το κείμενο -

αυτό το βιβλίο, για παράδειγμα- είναι μια μορφή ύπαρξης αν θεωρείται βιβλίο και κείμενο. Ενώ είναι μια μορφή μη ύπαρξης, αν εξετάσει κανείς το περιεχόμενο και εκείνο το μέρος του περιεχομένου που δεν αποτελεί ακόμη πραγματικότητα στην κοινωνία μας ή οπουδήποτε έξω από το κείμενο αυτού του βιβλίου. Από αυτή την άποψη, παρεμπιπτόντως, η δήλωση του Ζακ Ντεριντά που ανέφερα σε ένα προηγούμενο μέρος αυτού του βιβλίου είναι επίσης εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και σχετική.

Όταν εξετάζουμε τη σχεσιακή ύπαρξη ή την πραγματικότητα γύρω μας. Τότε πρέπει να γίνει κατανοητό ότι αυτές οι μορφές ύπαρξης είναι πάντα μια πιο αναγωγιστική μορφή ολοπλουραλιστικής πολλαπλότητας. Ως εκ τούτου, η αίσθηση και η αναπαράσταση θα πρέπει επίσης να είναι κατά προτίμηση πλουραλιστική στην ουσία της, και κατά προτίμηση πιο πλουραλιστική από την πραγματικότητα. Ή τουλάχιστον αρκετά πλήρης και πλουραλιστική είτε στην ίδια την αναπαράσταση είτε στον συνδυασμό της αναπαράστασης καθώς και στην ερμηνεία αυτής της αναπαράστασης. Όσο πιο πλουραλιστική είναι η διαδικασία δημιουργίας αισθήσεων -ενωτική και αντίστοιχη με αυτό που έχω ονομάσει φρόνησις προαντανακλαστική- τόσο καλύτερο είναι το αποτέλεσμα και τόσο καλύτερη είναι η δυνατότητα για μια πιο άριστη ύπαρξη.

Αλλά επιπλέον, πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η πολλαπλότητα των δυνατοτήτων μας δίνει σχεδόν απεριόριστες ευκαιρίες να μετασχηματίσουμε την πραγματικότητα γύρω μας και να της δώσουμε άλλες μορφές και πραγματικότητες. Ειδικά όταν η κατανόηση και οι δεξιότητες εκείνων που το κάνουν αυτό είναι μεγαλύτερες και αυξάνονται. Επιπλέον, όμως, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε καθόλου ότι η πραγματικότητα όπως την βιώνουμε είναι μόνο 1 από τις πολλές πραγματικότητες και, κυρίως, δυνατότητες. Υπάρχουν πολλές σχεδόν άπειρες άλλες δυνατότητες για την πραγματικότητά μας και συνεπώς και για την κοινωνία μας και τους οργανισμούς και τα άτομα μέσα σε αυτήν. Αυτό μπορεί να φαίνεται σαν ένα γνωστό και καθιερωμένο γεγονός. Όμως είναι πολύ λίγο κατανοητό τι σημαίνει αυτό για τις δυνατότητες της κοινωνίας μας και τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαμε, αλλά κυρίως θα έπρεπε να οργανώσουμε καλύτερα τα πράγματα. Σε αυτό έρχεται να προστεθεί το γεγονός ότι τα πάντα πρέπει να εξεταστούν και να κατανοηθούν με έναν σχεσιακό ολοπλουραλιστικό τρόπο. Τότε, αυτό που λέω εδώ για μια πραγματικότητα που μπορεί να είναι τόσο πολύ διαφορετική με τόσους πολλούς διαφορετικούς τρόπους μπαίνει επίσης σε μια εντελώς διαφορετική προοπτική, αλλά πάνω απ' όλα, οι δυνατότητες αυξάνονται τότε δραματικά για να βελτιωθεί πραγματικά δραματικά,

να αναπτυχθεί και να μετασχηματιστεί η κοινωνία μας με βαθύ τρόπο και σε ένα ποιοτικά πολύ βελτιωμένο επίπεδο σε κάτι που μπορεί να βελτιώνεται και να αναπτύσσεται συνεχώς.

Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα αποτελεί ουσιαστικό μέρος αυτού. Αποτελεί μέρος της ολοπλουραλιστικής κατανόησης, η οποία εξ ορισμού σημαίνει ότι συμβάλλει στη μεγάλη βελτίωση της ανάπτυξης και του μετασχηματισμού της κοινωνίας μας. Ωστόσο, δεδομένου ότι το χρήμα και η νομισματική πολιτική παίζουν τόσο βαθύ ρόλο στα πραγματικά πάντα της κοινωνίας, η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα ειδικότερα θα έχει τον πιο βαθύ αντίκτυπο στα πραγματικά πάντα που μπορεί να φανταστεί κανείς. Κανείς, ούτε καν εγώ, δεν αντιλαμβάνεται ακόμη πλήρως πόσο εκτεταμένο θα είναι όλο αυτό. Ούτε μπορεί ακόμη να γίνει αντιληπτό, διότι αυτό πραγματικά θα οδηγήσει σε σχεδόν πρωτοφανή και γενικά έντονα θετική ενέργεια και αποτελέσματα. Ιδιαίτερα όταν η σχεσιακή μου μετα-σημειωτική θα γίνεται όλο και περισσότερο το θεμέλιο και η κύρια προοπτική και μέρος της αισθητοποίησης, της επιστήμης, της πρακτικής και της κοινωνίας στο σύνολό της.

Το σημερινό μας χρηματικό σύστημα, ως προς τη βάση και τα αποτελέσματά του, είναι εξαιρετικά περιοριστικό και επιβλαβές. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι αυτό το χρηματικό σύστημα είναι ελλιπές. Αλλά, και αυτό είναι ακόμη πιο θεμελιώδες, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Αυτή η πραγματικότητα απαιτεί ένα πολλαπλό και δημιουργικό σύστημα χρήματος, το οποίο, επιπλέον, δεν βασίζεται σε όλο και περισσότερες εξαρτήσεις που εμποδίζουν, αλλά αντίθετα επικεντρώνεται στις ευκαιρίες για καινοτομία, μετασχηματισμό και ανάπτυξη.

Ορισμένες πτυχές του σημερινού χρηματικού μας συστήματος που εμποδίζουν και οδηγούν σε επιβλαβή αποτελέσματα είναι:

- Το χρήμα είναι ουσιαστικά η ποσοτικοποίηση της πραγματικότητας. Το οποίο είναι ένας τρόπος αναπαράστασης της πραγματικότητας γύρω μας. Ωστόσο, αυτή η αναπαράσταση είναι πάντα αναγωγιστική και επομένως σε κάποιο βαθμό ελλιπής. Το οποίο από μόνο του δεν χρειάζεται να αποτελεί εμπόδιο, εφόσον οι ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά αυτής της αναπαράστασης ανταποκρίνονται όσο το δυνατόν περισσότερο στην πραγματικότητα. Και εφόσον η ποσοτικοποίηση an sich γίνεται με όσο το δυνατόν πληρέστερο τρόπο. Αυτό που εννοώ με αυτό

είναι, για παράδειγμα, ότι αν κάτι εκφράζεται σε χρήμα, τότε όσο το δυνατόν περισσότερες πτυχές που είναι σημαντικό να εκφράζονται σε χρήμα εκφράζονται πράγματι σε χρήμα. Για παράδειγμα, όταν μιλάμε για κόστος, το κοινωνικό κόστος και το κόστος των φυσικών πόρων θα πρέπει επίσης να ποσοτικοποιούνται επαρκώς. Κατά την παραγωγή ενός προϊόντος, δεν είναι σημαντικό μόνο το άμεσο εργατικό και υλικό κόστος, αλλά και το σχετικό κόστος, όπως το κοινωνικό κόστος, το κόστος υγειονομικής περίθαλψης, το κόστος κατάληψης και επηρεασμού της φύσης και της κοινωνίας κ.λπ. Τα κόστη αυτά δεν είναι πλήρως ποσοτικοποιημένα, όπως όλοι γνωρίζουμε. Όχι σε οργανωτικό επίπεδο, αλλά ούτε και σε κυβερνητικό επίπεδο. Υπάρχουν ορισμένα κόστη τα οποία δεν λαμβάνονται υπόψη από κανέναν και, ως εκ τούτου, δεν αποζημιώνονται ούτε πληρώνονται. Και επειδή ορισμένα πράγματα δεν ποσοτικοποιούνται, οι απώλειες σε αυτούς τους τομείς δεν λαμβάνονται καν υπόψη σε ορισμένες περιπτώσεις ή γενικά. Δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν θεωρούνται καν σχετικές από ορισμένα μέρη. Μερικές φορές επίσης επειδή αυτά τα κόστη -είτε πρόκειται για οικονομικά είτε για κοινωνικά είτε για άλλα κόστη κεφαλαίου- δεν γίνονται καν ορατά, επειδή δεν κατονομάζονται ή δεν αντιπροσωπεύονται από το οικονομικό ή το κοινωνικό κεφάλαιο.

- Οι οικονομολόγοι παρεξηγούν εντελώς το φαινόμενο του πληθωρισμού. Δεν έχουν ακόμη κατανοήσει επαρκώς, για παράδειγμα, ότι ο πληθωρισμός είναι ουσιαστικά μια ετικέτα για τις ανισορροπίες. Την έλλειψη ισορροπίας στην οικονομία. Η οποία, φυσικά, μπορεί να έχει πολλές αιτίες. Αλλά επιπλέον, υπάρχουν και πολλές διαφορετικές μορφές και επίσης αιτίες του πληθωρισμού. Αυτές οι αιτίες είναι ως επί το πλείστον διαφορετικές, αλλά επιπλέον γενικά πολλαπλές. Πολύ πιο πολλαπλές απ' ό,τι κατανοούν σήμερα οι οικονομολόγοι. Επιπλέον, είναι αλήθεια ότι ο πληθωρισμός μπορεί γενικά να αντιμετωπιστεί πολύ καλά, όταν κατανοηθεί επαρκώς, και ότι έχει αρκετή σημασία σε ποιο κοινωνικό κλίμα ή πραγματικότητα εμφανίζεται ο πληθωρισμός και συνεπώς και ο χαρακτήρας και τα αίτια αυτού του πληθωρισμού. Αλλά περαιτέρω, είναι επίσης αλήθεια ότι ο πληθωρισμός δεν πρέπει ποτέ να θεωρείται ως κάτι ανεξάρτητο, αλλά περισσότερο επίσης ως 1 από τα πολλά φαινόμενα στην κοινωνία που θα εμφανιστεί ούτως ή άλλως σε κάποιο βαθμό, αλλά ως επί το πλείστον δεν είναι καν επιβλαβές ή δεν χρειάζεται να είναι. Υπάρχουν αρκετοί λόγοι για τους οποίους οι διάφορες μορφές πληθωρισμού δεν είναι από μόνες τους κακές ή αποτελούν ακόμη και λογικό φυσικό αποτέλεσμα πολύ καλών και εποικοδομητικών εξελίξεων στην κοινωνία. Στη σημερινή κοινωνία, για παράδειγμα, ο πληθωρισμός είναι ως επί το πλείστον απλώς ένα φαινόμενο ανάπτυξης. Αυτή η μορφή και η ποιότητα του πληθωρισμού δεν είναι επιβλαβής. Υπάρχουν διάφορες κοινωνικές καταστάσεις όπου ο πληθωρισμός από μόνος του δεν αποτελεί πρόβλημα. Επιπλέον, ενώ υπάρχουν ανεπιθύμητες μορφές

πληθωρισμού, αυτές συνήθως ενέχουν μια βαθύτερη αιτία. Στην προκειμένη περίπτωση -στην τρέχουσα κατάσταση της κοινωνίας- αυτή η βαθύτερη αιτία είναι παρεξηγημένη. Ο πληθωρισμός μπορεί να προκύψει τόσο από την υπερβολική ποσότητα χρήματος στην κοινωνία όσο και ως αποτέλεσμα της υπερβολικής ποσότητας χρήματος στην κοινωνία. Επιπλέον, ο ίδιος ο πληθωρισμός μπορεί να προκληθεί από την υπερβολική έλλειψη ισορροπίας στο σύστημα καθαυτό. Χωρίς περισσότερα ή λιγότερα χρήματα να εισέρχονται στην κοινωνία. Μπορεί επίσης να είναι δυνατόν διαφορετικοί συνδυασμοί του να βγούμε εκτός ισορροπίας με ή χωρίς περισσότερο ή λιγότερο χρήμα στην οικονομία να οδηγούν σε περισσότερο ή λιγότερο πληθωριστικά φαινόμενα. Στη σημερινή κοινωνία, πάντως, υπάρχει χρόνια έλλειψη χρήματος μεταξύ ορισμένων μερών της κοινωνίας. Αυτές είναι προβληματικές ανισορροπίες και έτσι υπάρχει και εδώ προβληματικός πληθωρισμός. Ο πληθωρισμός είναι προβληματικός επειδή προκαλείται από την έλλειψη χρήματος, επειδή αυτή η προβληματική έλλειψη χρήματος δεν εξαλείφεται με τη σωστή διαχείριση του συστήματος που είναι η κοινωνία μας και επίσης και κυρίως επειδή ο προβληματικός πληθωρισμός μετατρέπεται σε αυξανόμενο προβληματικό πληθωρισμό επειδή ο ίδιος ο πληθωρισμός δημιουργεί ήδη ακόμη λιγότερα χρήματα ακριβώς εκεί όπου ο πληθωρισμός αποτελεί πρόβλημα. Η αιτία αυτού του προβληματικού πληθωρισμού πρέπει τότε να αντιμετωπιστεί αντί ο ίδιος ο πληθωρισμός να θεωρείται μόνο ως πρόβλημα. Με αυτό εννοώ ότι το σύστημα ή η πραγματικότητα με την οποία έχουμε να κάνουμε λειτουργεί ή έχει να κάνει με ένα σύστημα χρήματος που είναι ελλιπές. Αυτή η ατέλεια, απολύτως λογικά, προκαλεί πληθωρισμό. Επομένως, η ατέλεια πρέπει να επιλυθεί με την προσαρμογή του ίδιου του χρηματικού συστήματος.

Στην ουσία του, το σημερινό μας χρηματικό σύστημα δεν παρέχει επαρκώς την επιθυμητή ανάπτυξη των οντοτήτων στην κοινωνία μας. Όταν ορισμένες οντότητες αναπτύσσονται οικονομικά, αυτό γίνεται κυρίως εις βάρος άλλων οντοτήτων της κοινωνίας, οικονομικά και επομένως γενικά. Αλλά είναι επίσης αλήθεια ότι αν τα χρήματα μεταφέρονται σε οντότητες της διαδικασίας στην κοινωνία μας, αυτό μπορεί γενικά να γίνει και εις βάρος της ίδιας της πρωτογενούς διαδικασίας. Με αυτό εννοώ, για παράδειγμα, ότι πολλαπλά προϊόντα και υπηρεσίες αλλά και διαδικασίες αλλαγής οργανισμών καταλαμβάνουν όλο και περισσότερο τους οικονομικούς μας πόρους. Σε βάρος της πρωτογενούς διαδικασίας, όπως, για παράδειγμα, η αδυναμία αύξησης των μισθών ή ακόμη και η διατήρησή τους στο ίδιο επίπεδο, όταν η προσφορά χρήματος δεν αυξάνεται αρκετά, όπως συμβαίνει στους σημερινούς καιρούς. Εξάλλου, τα χρήματα πρέπει πάντα να προέρχονται από κάπου, φυσικά. Μεγάλο μέρος του χρέους -είτε του δημόσιου είτε του ιδιωτικού- είναι πιθανότατα αναγκαίο και ή προκαλείται από την αυξανόμενη ανάγκη για χρήματα για την ίδια

τη διαδικασία. Πράγματι, απ' όσο γνωρίζω, όλο και μεγαλύτερα χρηματικά ποσά κυκλοφορούν μεταξύ των χωρών. Το πόσο καιρό θα διαρκέσει αυτό έχει σημασία, αλλά εκτός από αυτό, πόσο χρήμα εμπλέκεται. Εξάλλου, όλα τα χρήματα που κυκλοφορούν μεταξύ οντοτήτων με αυτόν τον τρόπο δεν μπορούν, τουλάχιστον σε αυτό το σημείο, να χρησιμοποιηθούν για την ίδια την πρωτογενή διαδικασία. Ή θα οδηγήσει σε χρέη είτε βραχυπρόθεσμα είτε μακροπρόθεσμα.

- Το χρήμα έχει διάφορες λειτουργίες στην κοινωνία μας. Οι λειτουργίες αυτές έχουν αυξηθεί σημαντικά με την πάροδο του χρόνου τόσο σε πολυμορφία όσο και σε αλληλεξάρτηση. Ζούμε σε μια κοινωνία όπου οι εξαρτήσεις του χρήματος μας έχουν τοποθετήσει όλους σε ένα πλέγμα. Και αυτό το πλέγμα και οι εξαρτήσεις του αποτελούν εμπόδια στην ανάπτυξη, όπου υπάρχει παραλογισμός στο ίδιο το πλέγμα, καθώς και όπου αυξάνεται η εξάρτηση από αυτόν τον παραλογισμό. Όπως στην περίπτωση μιας χρηματοπιστωτικής ή οικονομικής κρίσης που προκαλείται από την έλλειψη χρημάτων. Μια αυξανόμενη έλλειψη χρημάτων. Οδηγεί σε ακόμη πιο δυσμενή επιρροή της παράλογης του σημερινού νομισματικού συστήματος και των πολιτικών της μήτρας μας.

- Το σημερινό μας χρηματικό σύστημα είναι ένα κλειστό σύστημα. Όχι επειδή πρέπει να είναι, αλλά περισσότερο επειδή έχουμε φτιάξει τους κανόνες του παιχνιδιού με αυτόν τον τρόπο και τους τηρούμε. Εν μέρει λόγω παρανόησης τόσο για το τι είναι και τι μπορεί να είναι το χρήμα, αλλά και λόγω λανθασμένων παραδοχών και παρανόησης των οικονομικών φαινομένων. Όπως ο πληθωρισμός, για παράδειγμα. Η κατανόηση των οικονομικών είναι απλά πολύ ελλιπής και κατακερματισμένη. Οι οικονομολόγοι γενικά κατανοούν μόνο μέρη της οικονομίας και της κοινωνίας μας, και ακόμη και αυτό το πολύ περιορισμένο μέρος αυτού στο οποίο εστιάζουν είναι συχνά ελλιπώς και σε πολλές περιπτώσεις λανθασμένα κατανοητό. Με τον τρόπο αυτό, συχνά κατανοούν μόνο την κατάσταση "IST" και πολύ λιγότερο το τι μπορεί να γίνει το χρήμα και η οικονομία μας με την προσαρμογή του ίδιου του συστήματος αλλά και ενδεχομένως των κανόνων του οικονομικού και νομισματικού μας συστήματος. Δεν χρειάζεται να περιμένει κανείς από τους οικονομολόγους την πιο άριστη λύση για την οικονομία μας. Στην πραγματικότητα, αυτή η λύση υπάρχει ήδη και καλύτερη δεν μπορεί να βρεθεί ή να δημιουργηθεί. Μιλάω για τη δική μου λύση, η οποία πρέπει να εφαρμοστεί στην κοινωνία μας το συντομότερο δυνατό. Από τότε, η οικονομική κρίση και η κρίση χρέους θα λυθεί πραγματικά οριστικά. Και η οικονομία και η κοινωνία μας, καθώς και οι οργανισμοί και τα άτομα μέσα σε αυτήν, θα μπορέσουν να αναπτυχθούν όπως ποτέ άλλοτε. Όπου η ανάπτυξη δεν είναι και δεν πρέπει να είναι τόσο ποσοτική, αλλά πολύ περισσότερο ποιοτική.

Αλλά αυτό που καταλήγει στην ουσία του είναι ότι τόσο το οικονομικό όσο και το κοινωνικό κεφάλαιο (τα οποία, παρεμπιπτόντως, είναι και τα δύο σε μεγάλο βαθμό αλληλοεξαρτώμενα και επίσης επηρεάζουν το ένα το άλλο και συνδέονται σχεσιακά) είναι και τα δύο σχεσιακά. Ωστόσο, οι σχέσεις αυτές πρέπει να έχουν σωστό χαρακτήρα. Και να επηρεάζουν και να είναι θετικές και όχι αρνητικές. Σε μια ύφεση ή κρίση, ειδικά σε μια ύφεση ή κρίση, ορισμένες πτυχές του οικονομικού συστήματος είναι ή μπορούν να είναι αρνητικές και επιζήμιες για την κυβέρνηση, τους οργανισμούς ή τα άτομα. Αλλά και οι αμιγώς υπερβολικές εξαρτήσεις μεταξύ των οντοτήτων της κοινωνίας μπορούν και θα είναι επίσης αρνητικές και επιβλαβείς. Η ελευθερία είναι 1 από τις μεγαλύτερες αξίες και ιδιότητες της ζωής. Η υπερβολική εξάρτηση διαβρώνει τις ελευθερίες. Η οποία μπορεί και θα οδηγήσει σε διάφορες βλαβερές συνέπειες για το κεφάλαιο. Στο οικονομικό κεφάλαιο, αλλά και στο κοινωνικό κεφάλαιο.

Λόγω της αύξησης των εξαρτήσεων μεταξύ των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων, αλλά και της καθαρής εξάρτησης από τις διάφορες μορφές χρήματος. Σε συνδυασμό με την αυξανόμενη σπανιότητα του χρήματος, την έλλειψη χρήματος. Έχουμε καταλήξει όλο και περισσότερο σε μια δομή matrix μέσα στην οποία όλοι πρέπει να προσπαθούμε όλο και πιο σκληρά και να κάνουμε όλο και περισσότερα για να πάρουμε ένα μερίδιο από τα χρήματα. Πολλές από αυτές τις εξαρτήσεις δεν υπήρχαν στο παρελθόν, ούτε υπήρχε, εκείνες τις ημέρες, γενικά μια τόσο σοβαρά επιδεινωμένη οικονομική κατάσταση, όπως αυτή που διαμορφώνεται τώρα μετά το 2008. Καθώς γράφω αυτές τις γραμμές, βρισκόμαστε στο 2012 και οι κυβερνήσεις κάνουν ό,τι μπορούν με πολλούς τρόπους για να ξαναβάλουν σε λειτουργία την οικονομία και να μειώσουν αποτελεσματικά το χρέος. Ωστόσο, το γεγονός είναι ότι αυτό μπορεί πραγματικά να πετύχει και θα πετύχει μόνο αν γίνει κατανοητή και εφαρμοστεί η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Μέχρι τότε, όλες οι ενέργειες των κυβερνήσεων ή άλλων οντοτήτων μέσα στην κοινωνία μας θα είναι μόνο μορφές πυρόσβεσης. Και δεν θα οδηγήσουν σε πραγματική βελτίωση, το αντίθετο μάλιστα. Και εν τω μεταξύ, η οικονομική κατάσταση στο σύνολό της θα γίνεται όλο και χειρότερη. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Πράγματι, βρισκόμαστε τώρα σε ένα σπιράλ που -με το σημερινό χρηματοπιστωτικό και οικονομικό σύστημα- μπορεί πραγματικά να οδηγήσει μόνο προς μία κατεύθυνση. Και αυτός είναι προς τα κάτω, προς το χειρότερο. Υπάρχουν, στην απλούστερη περίπτωση, πραγματικά μόνο 2 δυνατότητες για το μέλλον του καπιταλισμού και των οικονομιών της ΕΕ και των ΗΠΑ, αλλά και του υπόλοιπου κόσμου. Πρόκειται για τις ακόλουθες 2 δυνατότητες :

1) Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα ΔΕΝ θα εφαρμοστεί. Σε αυτή την περίπτωση, οι οικονομίες μας και η κοινωνία μας θα μπορέσουν μόνο να επιδεινωθούν. Τότε δεν θα υπάρχει καμία διέξοδος προς τα πάνω. Ούτε θα υπάρξει μέχρι

2) Παρουσιάζεται η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Από τότε, η κρίση χρέους θα τελειώσει. Αλλά αυτό σημαίνει επίσης περαιτέρω βελτίωση και επίσης μετασχηματισμό όχι μόνο του χρηματοπιστωτικού και νομισματικού μας συστήματος αλλά και της κοινωνίας μας στο σύνολό της. Ένας μετασχηματισμός προς το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα. Το οποίο είναι το καλύτερο και επίσης το πιο άριστο σχεσιακό νομισματικό σύστημα που υπήρξε ποτέ. Και το Άριστο Νομισματικό Σύστημα είναι επίσης ένα Νομισματικό Σύστημα ελευθερίας και θαυμάσιων ευκαιριών για τα άτομα, τους οργανισμούς και την κοινωνία.

Το χρήμα θα πρέπει και πάλι να είναι και να γίνει πολύ περισσότερο καταλύτης για την ανάπτυξη. Έχω ήδη γράψει αλλού ότι το χρήμα δεν έχει καμία αξία. Αν αποταμιεύουμε χρήματα, αυτά τα χρήματα δεν έχουν καμία αξία. Η αξία που αντλούμε από αυτό είναι καθαρά η αξία που έχει επειδή μπορούμε να πάρουμε άλλα αγαθά ή υπηρεσίες γι' αυτό στο μέλλον. Αυτά τα αγαθά και οι υπηρεσίες έχουν αξία για εμάς. Τα ίδια τα χρήματα όχι τόσο πολύ. Όμως, πράγματι, λόγω των κανόνων και των συμφωνιών που έχουμε μεταξύ μας σχετικά με το τι μπορούμε να κάνουμε με τα χρήματα, και λόγω του γεγονότος ότι μπορούμε να πάρουμε αγαθά και υπηρεσίες γι' αυτά που έχουν αξία, το να έχουμε χρήματα τη στιγμή που τα χρειαζόμαστε έχει αξία. Ως εκ τούτου, τόσο ο δανεισμός χρημάτων όσο και η αποταμίευση χρημάτων έχουν αξία και είναι πολύ χρήσιμα, ακόμη και απαραίτητα για τη συνέχεια της ζωής. Ωστόσο, είναι μεγάλο πρόβλημα ότι στη σημερινή εποχή, τα χρέη έχουν γίνει πολύ μεγάλα συνολικά αλλά και συγκεκριμένα. Και ότι αυτό είναι και γίνεται ο μόνος δυνατός τρόπος για όλο και περισσότερους οργανισμούς και ανθρώπους να επιβιώσουν καθόλου στις σημερινές οικονομίες και κατ' επέκταση στην κοινωνία. Αυτό που πρέπει επίσης να γίνει αντιληπτό είναι ότι ακόμη και άτομα με σταθερή δουλειά μερικές φορές δεν μπορούν να αντέξουν ούτε το δικό τους σπίτι και εξακολουθούν να καταλήγουν σε χρέη, ενώ δεν κάνουν πραγματικά τίποτα το ιδιαίτερο με τα χρήματα που ήδη κερδίζουν. Υπάρχουν εργαζόμενοι που ακόμη και περιστασιακά χρεώνονται ή ακόμη και αναγκάζονται να χρεωθούν αποκλειστικά και μόνο για να πληρώσουν τα απαραίτητα για τη ζωή και όχι καν τις τόσο πλούσιες πολυτέλειες. Αυτό είναι πραγματικά ντροπή και σχεδόν αδιανόητο στη σημερινή εποχή, χώρια βέβαια από την πραγματικότητα και τη διαπίστωση ότι όντως βρισκόμαστε σε μια οικονομική κρίση και κρίση χρέους που είναι πολύ

έντονη και θα συνεχίσει να είναι (αν υποθέσουμε ότι η καινοτομία μου δεν θα εισαχθεί ακόμα λόγω οποιασδήποτε αιτίας). Πέρα από το γεγονός ότι στο παρελθόν δεν ήταν γενικά καν απαραίτητο να χρεώνεσαι για να συνεχίσεις να καλύπτεις τις απαραίτητες (βασικές) ανάγκες της ζωής, ενώ στη σημερινή εποχή είναι. Νομίζω επίσης ότι ο David Graeber, στο βιβλίο του για το χρέος ("debt, the first 5000 years, David Graeber, 2014"), θα μπορούσε να είχε προσθέσει αρκετά πράγματα σε ανθρωπολογικούς και οικονομικούς όρους, δηλώνοντας και αποδεικνύοντας με μεγάλη σαφήνεια ότι ιστορικά, τα χρέη δεν χρειαζόταν να συνάπτονται στον βαθμό που γίνονται στις μέρες μας, προκειμένου να (συνεχίσουν να) καλύπτονται οι πραγματικά αναγκαίες ανάγκες της ζωής.

Οι γνώσεις και οι ευκαιρίες υπάρχουν για να δώσουν πραγματικά σε όλους όσους εργάζονται μια πολύ καλύτερη ζωή, όπου οι άνθρωποι μπορούν απλά να αγοράσουν το δικό τους σπίτι και πραγματικά δεν χρειάζεται να χρεωθούν ή να χρεωθούν γι' αυτό. Και αν τα χρέη χρεωθούν, ότι αυτό είναι τότε "διαχειρίσιμο" και έτσι αυτά τα χρέη μπορούν πάντα να αποπληρωθούν. Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα αυξάνει μόνο αυτές τις δυνατότητες και θα βελτιώσει επίσης δραματικά την κατάσταση των κυβερνήσεων και των οργανισμών. Ζούμε σε μια ενδιαφέρουσα εποχή. Μια εποχή κατά την οποία μπορούμε πραγματικά να προχωρήσουμε σε μια πολύ καλύτερη κοινωνία. Ωστόσο, αυτό απαιτεί μετασχηματισμό του χρηματικού μας συστήματος. Ένας μετασχηματισμός στον οποίο η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα είναι το κλειδί. Είναι η νομισματική επανάσταση που απαιτείται για να ολοκληρωθεί το χρηματικό μας σύστημα. Και επίσης θεμελιωδώς δημιουργώντας και δημιουργώντας ευκαιρίες για την κοινωνία μας στο σύνολό της, καθώς και για τις κυβερνήσεις, τους οργανισμούς και τα άτομα μέσα σε αυτήν.

Η σχεσιακή ύπαρξη του χρήματος στις οικονομίες μας, αλλά και η σχεσιακή ύπαρξη του οτιδήποτε στις οικονομίες μας, αλλά και στα σύμπαντα, μπορεί να αναπτυχθεί με τον πιο άριστο τρόπο μόνο εάν αυτή η σχεσιακή ύπαρξη έχει επίσης τον πιο άριστο χαρακτήρα και θεμέλιο. Αυτό είναι το θεμέλιο και ο χαρακτήρας του ολοπλουραλιστικού σχεσιακού όντος. Αλλά το ολοπλουραλιστικό σχεσιακό ον μπορεί επίσης να έχει περισσότερο ή λιγότερο άριστο χαρακτήρα. Ακόμη και θετικό ή αρνητικό. Ο πρακτικισμός και η μετα-σημειωτική προσανατολίζεται προς τη θετική ενέργεια και τις θετικές εξελίξεις και αυτός θα πρέπει επίσης να είναι ο χαρακτήρας του όσο το δυνατόν περισσότερο. Και αυτό φυσικά ισχύει και για το κεφάλαιο, τόσο το οικονομικό όσο και το κοινωνικό.

Για να εξασφαλιστεί ότι η κοινωνία μας θα γίνει πολύ πιο θετική, θα χρειαστούν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα βήματα :

- Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα πρέπει να εισαχθεί. Αυτό είναι πραγματικά απαραίτητο για την κοινωνία μας στο σύνολό της.

- Οι αλληλεπιδράσεις - εξαρτήσεις - στην κοινωνία μας που έχουν να κάνουν με το χρήμα θα πρέπει να έχουν νόημα και να οδηγούν στις πιο άριστες δυνατότητες και αποτελέσματα. Αυτό σημαίνει επίσης ότι αυτές οι σχέσεις ή εξαρτήσεις δεν πρέπει να είναι ασφυκτικές. Δεν θα πρέπει να περιορίζουν εμάς και τους άλλους στις ενέργειές μας. Ή τουλάχιστον όχι περισσότερο από όσο είναι απαραίτητο ή επιθυμητό.

Αυτές οι αλληλεξαρτήσεις στην κοινωνία μας που έχουν σχέση με το χρήμα δεν είναι μόνο εξαρτήσεις από το ίδιο το χρήμα, αλλά και εξαρτήσεις που οφείλονται σε διαταραχές της σκέψης. Όπου κάποιες από τις εξαρτήσεις από το ίδιο το χρήμα είναι αποτέλεσμα διαταραχών στη σκέψη. Όλοι μας είμαστε εξαρτημένοι από το χρήμα σε κάποιο βαθμό. Ωστόσο, η εξάρτηση αυτή αυξάνεται όσο τα χρήματα λιγοστεύουν. Το χρήμα γίνεται εδώ και καιρό όλο και πιο σπάνιο. Αυτό οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι υπάρχουν στην πραγματικότητα λιγότερα χρήματα διαθέσιμα ανά άτομο και οργανισμό, αλλά εν μέρει και στο γεγονός ότι κάθε άτομο στην κοινωνία μας χρειάζεται και καταναλώνει γενικά περισσότερα χρήματα με την αύξηση της ευημερίας ή/και της ευημερίας. Έτσι, υπάρχουν στην πραγματικότητα δύο εξελίξεις που συμβαίνουν στη σημερινή εποχή, οι οποίες είναι :

1) Τα άτομα και οι οργανισμοί έχουν όλο και λιγότερα χρήματα στη διάθεσή τους

2) Τα άτομα χρειάζονται και καταναλώνουν όλο και περισσότερα χρήματα για να (συνεχίσουν να) καλύπτουν πάγιες και πολυτελείς ανάγκες.

Για να παραμείνει εφικτό το 2), το οποίο πρέπει να είναι εφικτό αν θέλουμε να συνεχίσουμε να αναπτυσσόμαστε, πρέπει να επιλυθεί το 1). Κάτι που και πάλι δεν είναι ακριβώς έτσι, διότι στην πραγματικότητα τα αγαθά πολυτελείας μπορεί κάλλιστα να μειωθούν για ορισμένα μέρη με αποτέλεσμα το εισόδημα να πηγαίνει πράγματι σε άλλα μέρη και ίσως ακόμη και να πρέπει στο μέλλον. Η μείωση της κατανάλωσης είναι απαραίτητη σε ορισμένες περιπτώσεις. Ωστόσο, συνολικά αυτό θα είναι πολύ λιγότερο αναγκαίο και επιθυμητό από ό,τι υποτίθεται σε ορισμένους κύκλους και από ορισμένα κόμματα. Στην πραγματικότητα, η

ψηφιοποίηση της κοινωνίας μας μειώνει ήδη την κατανάλωση. Το οποίο μπορεί επίσης να εξηγήσει γιατί μπορούμε να αρκεστούμε σε λιγότερη παραγωγή.

Οι οικονομίες της Ευρώπης δεν λειτουργούν πλέον τόσο καλά όσο παλαιότερα και ορισμένες επιχειρήσεις κλείνουν για αρκετό καιρό. Εν τω μεταξύ, ωστόσο, κανείς δεν έχει πραγματικά έλλειψη αγαθών ή υπηρεσιών και υπάρχει ακόμη και πλεόνασμα από αυτή την άποψη. Η μείωση της παραγωγής δεν αποτελεί καν πρόβλημα από πλευράς κατανάλωσης και παραγωγής, το αντίθετο μάλιστα. Ακόμα και τώρα, παράγουμε και καταναλώνουμε υπερβολικά πολλά. Αυτό μπορεί και πρέπει να μειωθεί, κάτι που είναι πολύ πιθανό. Αν γίνουμε λιγότερο εξαρτημένοι από την εργασία για την παραγωγή εισοδήματος. Η αποσύνδεση εργασίας και εισοδήματος είναι απαραίτητη, ιδίως για το μέλλον της κοινωνίας μας και τη διατήρηση των φυσικών πόρων. Σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι συμβαίνει σήμερα. Στη σημερινή εποχή, ούτως ή άλλως, όλο το εισόδημα παράγεται άμεσα ή έμμεσα από την εργασία. Κάτι που, στην πραγματικότητα, δεν είναι απαραίτητο. Μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα, το εισόδημα μπορεί απλώς να παράγεται εξ ολοκλήρου, αν χρειαστεί, χωρίς να απαιτείται καθόλου εργασία. Και αυτό είναι εξίσου το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της καινοτομίας μου. Ότι είναι ικανή όχι μόνο να επιλύσει την παγκόσμια κρίση χρέους, αλλά και να καταστήσει την ανεργία οικονομικά εντελώς απροβλημάτιστη και να εξασφαλίσει ότι οι εργαζόμενοι δεν θα χρειάζεται πλέον να πληρώνουν για το εισόδημα των ανέργων. Αλλά επιπλέον, οι εργαζόμενοι (με αυτό εννοώ όλους όσοι συμμετέχουν κάποια στιγμή στην εργασιακή διαδικασία με οποιονδήποτε τρόπο) δεν χρειάζεται επίσης να πληρώνουν πλέον τον λογαριασμό για τις κρατικές δαπάνες ή να πληρώνουν για τη φροντίδα των ηλικιωμένων και την υγειονομική περίθαλψη. Κατ' αρχήν, δεν χρειάζεται πλέον να το κάνουν καθόλου, επειδή όλες αυτές οι δαπάνες μπορούν να πληρωθούν από το εισόδημα από μια εξωτερική πηγή που δεν σχετίζεται καθόλου με την εργασία.

7. Από την οντολογία στη διδασκαλία της πράξης, στη διδασκαλία του γίγνεσθαι και στη διδασκαλία της δημιουργίας - έξοδος από τη μήτρα

Η οντολογία είναι παραδοσιακά ένα μέρος ή κλάδος της μεταφυσικής φιλοσοφίας. Η λέξη οντολογία προέρχεται από το

Ελληνικά ὀν = ον και λόγος = λόγος, διδασκαλία.

Στο πλαίσιο της μετασημειωτικής, η οποία ξεκίνησε και δημιουργήθηκε από εμένα τον ίδιο, η φιλοσοφία και η μεταφυσική προοπτική δεν υπάρχουν. Η μεταφυσική είναι μια αναγωγιστική και υποβέλτιστη προοπτική. Η εναλλακτική λύση, η οποία είναι μια εξαιρετικά βελτιωμένη προοπτική, είναι η προοπτική της μετασημειωτικής. Εξ ορισμού, η μετασημειωτική ή ο πρακτικισμός έχει τον ολοπλουρισμό (ένα άλλο δημιούργημα του εαυτού μου) ως βάση και κατευθυντήρια αρχή. Η κατευθυντήρια αρχή της μετασημειωτικής είναι εξίσου αυτό που πρέπει να γίνει η κατευθυντήρια αρχή για τα πάντα. Για να εξασφαλιστεί η άριστη ενοποίηση και η άριστη ανάπτυξη και μεγέθυνση. Από και για τα πάντα.

Ως εκ τούτου, η οντολογία επίσης δεν υπάρχει μέσα σε μια μετασημειωτική προοπτική ή μέσα στη μετασημειωτική. Η μετασημειωτική είναι, κατά μία έννοια, μια δημιουργική μεθοδολογία και θεμέλιο. Αλλά η μετασημειωτική δεν είναι δημιουργική επιστήμη και δεν μπορεί να ενταχθεί ή να ταυτιστεί με τον δημιουργισμό. Δεδομένου ότι ο δημιουργισμός ξεκινά από ένα διαφορετικό όραμα που δεν μπορεί να ταυτιστεί με την επιστήμη. Ενώ η μετασημειωτική, αντιθέτως, είναι επιστημονική αλλά και πρακτική, και συμπληρώνοντας τις κυρίαρχες έννοιες και προοπτικές, συμβάλλει ουσιαστικά στη βελτίωση όλων των επιστημών αλλά και της πρακτικής.

Οντολογία, στην παραδοσιακή φιλοσοφία, σημαίνει τη φιλοσοφική μελέτη της ουσίας του όντος, της ύπαρξης ή "της" πραγματικότητας. Βέβαια, εδώ, μια ορισμένη προοπτική ή ορισμένες προοπτικές έχουν τον πρώτο λόγο. Η οντολογία προέρχεται από τα ελληνικά, με το onto να προέρχεται από το ελληνικό ὤν, ὄντος και τη λογική από την ελληνική λογία. Το τελευταίο μέρος, η

λογική, είναι η λογική. Σημαίνει επιστήμη ή μελέτη ή θεωρία. Και καθορίζεται έντονα από τη φιλοσοφική βάση που την διέπει. Η οποία στη συνέχεια καθορίζει έντονα τα αποτελέσματα και τις δυνατότητες αυτής της βάσης και οδηγεί σε περιορισμούς όσον αφορά τις δυνατότητες.

Αυτό που αναφέρεται ως οντολογία στην παραδοσιακή φιλοσοφία θα έπρεπε καλύτερα να ονομάζεται, για παράδειγμα, οντοσημειωτική στη μετασημειωτική. Όπου η μετασημειωτική προοπτική του πρακτικισμού οδηγεί σε πολύ διαφορετικά αποτελέσματα αλλά και δυνατότητες. Ενώ η δημιουργική πτυχή και οι δυνατότητες παίζουν λιγότερο σημαντικό, αν παίζουν καθόλου, ρόλο στην οντολογία και τη μεταφυσική, παίζουν περισσότερο ή λιγότερο σημαντικό ρόλο στη μετασημειωτική και τον πρακτικισμό.

Η οντοσημειωτική προοπτική και η οντοσημειωτική δεν εξετάζει μόνο την ουσία της ύπαρξης ή "την" πραγματικότητα ως δεδομένη. Αλλά αντίθετα, εξετάζει πολύ περισσότερο και δημιουργεί έτσι δυνατότητες για την ουσία και τις δυνατότητες αυτού που δεν υπάρχει ακόμη. Προς τις δυνατότητες. Ως εκ τούτου, οι ακόλουθες ελληνικές λέξεις και τα παράγωγά τους έχουν ενδιαφέρον και αξία στο πλαίσιο της οντοσημειωτικής και της οντοσημειωτικής προοπτικής :

1:πρατω - πράξη - λιβάδι - οντοπρατολογία - οντοπρατολογία- πρατολογία

2:πραξη - action - paksi - ontopaksi-ontopaksilogy- semeiopaksilogy- paksilogy

3:γινετε - γινετε - γινετε - γινετε - οντογινετε- οντογινετε- οντογινετε- ημιεγινετε- γινετε- γινετε- γινετε

4:διμιουργία - δημιουργία - διμηυγία - οντοδιμηυγία-οντοδιμηυγία-σημειοδιμηυγία- διμηυγία-διμηυγία

Με τον τρόπο αυτό, κάθε τεύχος περιγράφει τα εξής: Πρώτα, η ελληνική λέξη, μετά η αγγλική μετάφραση, μετά η ελληνική λέξη σε αγγλοσαξονική γραφή/γράμματα. Στη συνέχεια, ο συνδυασμός του onto με αυτό το ελληνικό μέρος.

Στη συνέχεια, σύμφωνα με την ουσία και τις δυνατότητες της οντοσημειωτικής προοπτικής ή οντοσημειωτικής, έκανα επίσης συνδυασμούς του semio (σημείο) με τις 4 ελληνικές λέξεις/μεταφράσεις για τις έννοιες πράξη, δράση, γίγνεσθαι και δημιουργία. Όπου στο πλαίσιο της μετα-σημειωτικής, στην πραγματικότητα, οι προσθήκες του onto και του semio μπορεί στην πραγματικότητα να είναι περιττές και μπορεί ακόμη και να είναι επιζήμιες. Επομένως, αντί για οντοσημειωτική και οντοσημειωτική, θα ήταν ίσως καλύτερο να μιλάμε απλώς για μετασημειωτική και μετασημειωτική ή για σημειωτική και σημειωτική (όπου η σημειωτική και η σημειωτική είναι εξ ορισμού μετασημειωτική, αν υποτεθεί η πρακτικότητά μου, η οποία είναι κατά πολλούς τρόπους καλύτερη από την Πιρσιανή σημειωτική). Επίσης επειδή η πρακτικιστική και η μετασημειωτική έχουν ήδη εξ ορισμού τον χαρακτήρα να έχουν επίσης επίγνωση και να διερευνούν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον σε όλες τις πτυχές του.

Τόσο η πρατολογία, η παξιλογία, η γκινετολογία όσο και η διμυγγολογία (ένας σύνθετος και δύσκολος συγκερασμός, γνωρίζω βέβαια) αποτελούν μέρος της μετασημειωτικής και της συναφούς σημειολογίας. Και όλες υπερβαίνουν την οντολογία και την οντολογική προοπτική της μεταφυσικής. Επίσης, για την καινοτομία και την αειφορία, αλλά γενικά για όλες τις επιστήμες και την πρακτική, αυτές οι προσθήκες στην παραδοσιακή φιλοσοφία και ο μετασχηματισμός από μεταφυσική σε μετασημειωτική είναι ουσιαστικές και εξαιρετικά πολύτιμες. Οι δυνατότητες, καθώς και η κατανόηση του τι μπορούν να σημαίνουν αυτές οι δυνατότητες για την κοινωνία μας και πώς μπορούν να διαμορφωθούν μέσα στην κοινωνία μας, αποτελούν ουσιαστικό και σημαντικό μέρος της μετασημειωτικής και της πρακτικής.

Ωστόσο, για να γίνουν σωστά αντιληπτές αυτές οι δυνατότητες, σε πολλές περιπτώσεις είναι σημαντική η καλή κατανόηση της ουσίας των υφιστάμενων δομών και πραγματικοτήτων. Και επίσης η θέση και η πιθανή θέση και λειτουργικότητά τους σε μια σχεσιακή κοινωνία.

Οι δομές, οι πραγματικότητες και οι τρόποι οργάνωσης πρέπει να είναι βιώσιμες και να συνάδουν με τη βιώσιμη οργάνωση. Στην οποία ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να έρχεται πάντα σε απόλυτη προτεραιότητα, αλλά στην οποία ο άνθρωπος δεν θα πρέπει σίγουρα να υποτάσσεται υπερβολικά στις δομές και τα εργαλεία που η επιστήμη και η πρακτική μας προσφέρουν ή μπορούν να αρχίσουν να μας προσφέρουν.

Ο Φρίντριχ Νίτσε έγραψε τα εξής στο έργο του "Πέρα από το καλό και το κακό" :

"ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ, ωστόσο, ΕΙΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΕΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΕΣ- λένε: "Έτσι θα γίνει!". Καθορίζουν πρώτοι το Πού και το Γιατί της ανθρωπότητας, και έτσι παραμερίζουν τον προηγούμενο κόπο όλων των φιλοσοφικών εργατών και όλων των υποτακτικών του παρελθόντος - πιάνουν το μέλλον με δημιουργικό χέρι, και ό,τι είναι και ήταν, γίνεται γι' αυτούς έτσι μέσο, όργανο και σφυρί. Η "γνώση" τους είναι ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, η δημιουργία τους είναι νομοτέλεια, η θέλησή τους για την αλήθεια είναι-ΘΕΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ". (Friedrich Nietzsche , " Πέρα από το καλό και το κακό" , 1886)

Αν γίνει το βήμα από την επιστήμη προς την κατανόηση της επιστήμης, τότε μπορεί να πραγματοποιηθεί πραγματική και εξαιρετική αλλαγή με βάση αυτή την κατανόηση. Ως εκ τούτου, η πιο άριστη επιστήμη πρέπει επίσης να έχει ως βάση της την κατανόηση και αυτό που ονομάζω κατανόηση της επιστήμης. Τότε η επιστήμη εξελίσσεται στην ικανότητα να διαμορφώνει πραγματικά την κοινωνία με καλύτερο τρόπο. Αυτή είναι μια μορφή δημιουργίας. Η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ψευδοεπιστημονική, το αντίθετο μάλιστα. Υπάρχει καλή επιστήμη και όχι καλή ή λανθασμένη επιστήμη. Αλλά αυτό δεν καθορίζεται από το αν η επιστήμη δημιουργεί περισσότερο ή λιγότερο. Η καλύτερη επιστήμη, ή τουλάχιστον η καλύτερη κοινωνική επιστήμη, πρέπει να είναι σε θέση να βλέπει στο μέλλον αλλά και να γίνεται μέρος αυτού του μέλλοντος ή ακόμη και να διαμορφώνει και να διαμορφώνει προληπτικά αυτό το μέλλον.

Αυτά τα θεμέλια και τα χαρακτηριστικά του μετασχηματισμού, της αλλαγής, της δημιουργίας και της καινοτομίας είναι επίσης απαραίτητα και αποτελούν κινητήρια δύναμη στην πράξη. Σε μια εργασία για τη μαγεία που έγραψα για το παγκόσμιο συνέδριο του IFSAM για τη διοίκηση το 2010 (W.T.M. Berendsen, " Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM world conference on management, 2010)

Έγραψα, μεταξύ άλλων, ότι η μαγεία αφορά "την καλύτερη δυνατή προσαρμογή μεταξύ ολοπλόκων, όχι μεταξύ μονοπλόκων". Αυτή είναι μια πολύ θεμελιώδης και ουσιώδης παρατήρηση και πρόταση, όπως πολλά από όσα γράφω είναι θεμελιώδη και ουσιώδη. Για την αλλαγή και την ανάπτυξη και επομένως για την κοινωνία στο σύνολό της.

Το γεγονός είναι ότι η σημερινή κοινωνία μας βρίσκεται σε μετασχηματισμό. Η οποία απέχει πολύ από το να ολοκληρωθεί. Αλλά η μετασημειωτική μου και ο ολοπλουρισμός αποτελούν ένα σημαντικό κλειδί και θεμέλιο γι' αυτό. Και όχι απλώς ένα σημαντικό κλειδί και θεμέλιο, αλλά είναι αμέσως το πιο σημαντικό. Για να (μπορέσουμε να) διαμορφώσουμε αυτή τη μεταμόρφωση με τον πιο βαθύ και εξαιρετικό τρόπο.

Αυτή τη στιγμή και σε αυτή τη χρονική στιγμή -το έτος 2012 και για κάποιο διάστημα ακόμα- υπάρχουν πολλές πτυχές της κοινωνίας μας που βασίζονται σε κατώτερα θεμέλια. Το οικονομικό και νομισματικό μας σύστημα και το χρηματικό μας σύστημα είναι όλα παραδείγματα αυτού. Επιπλέον, είναι επίσης γεγονός ότι ένας σωστός και επιδέξιος και άριστος μετασχηματισμός του χρηματοπιστωτικού, νομισματικού και χρηματικού μας συστήματος είναι ο πιο απελπιστικά αναγκαίος και είναι επίσης το κλειδί για να αρχίσουμε να διαμορφώνουμε και να επιτρέπουμε έναν άριστο και αναγκαίο μετασχηματισμό της κοινωνίας μας.

Η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα και το εξαιρετικό νομισματικό σύστημα που έχω δημιουργήσει είναι άριστα προσαρμοσμένο για το μέλλον. Θα συμπληρώσει και θα μετασχηματίσει το σημερινό κατώτερο νομισματικό μας σύστημα με τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτρέψει στη συνέχεια μια πιο άριστη και μεγάλη μεταμόρφωση της κοινωνίας μας στο σύνολό της και των ατόμων και των οργανισμών. Ένας μετασχηματισμός που θα επικεντρώνεται στη βιωσιμότητα και την ποιότητα ζωής. Αυτό θα οδηγήσει σε μια ειρηνική αλλά τόσο αναγκαία νομισματική επανάσταση, η οποία στη συνέχεια θα επιτρέψει πολλές μεγάλες κοινωνικές επαναστάσεις.

8. Η ουσία του σημερινού μας χρηματικού και νομισματικού συστήματος και η επιρροή του στα νομισματικά συστήματα και τις νομισματικές πολιτικές

Έχω επισημάνει πολλές φορές και σε διάφορα σημεία στα κείμενά μου για τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση, αλλά και ευρύτερα, ότι οι ουσίες και τα θεμέλια είναι ουσιώδη. Οι θεμελιώδεις αρχές θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο εναρμονισμένες με την πρακτική. Μιλάω για θεμέλια, επειδή μιλάω για ουσιώδεις πτυχές, αλλά και για ουσιώδεις προοπτικές και θεμέλια για την επιστήμη και την πρακτική.

Σε αυτό το μέρος του βιβλίου μου, θέλω να εμβαθύνω λίγο περισσότερο και πιο συγκεκριμένα σε βασικές πτυχές και θεμελιώδεις αρχές του σημερινού συστήματος χρήματος και χρήματος. Και με αυτόν τον τρόπο να κάνω επίσης το βήμα προς το τι είναι δυνατό και θα ήταν καλύτερο και καταλληλότερο για τη σημερινή και τη μελλοντική κοινωνία και τα άτομα και τους οργανισμούς. Όπου πρέπει να υποτεθεί η βιώσιμη οργάνωση και μια βιώσιμη κοινωνία, η οποία μπορεί να μην ταιριάζει και να μην συνδέεται πάντα με βιώσιμες οργανώσεις και δομές. Και από την άλλη, ταιριάζει- όλα εξαρτώνται από το πώς το βλέπετε και πώς το αντιλαμβάνεστε.

Θα πρέπει φυσικά να γίνει διάκριση μεταξύ

1) Το χρήμα και το χρηματικό μας σύστημα

2) Νομισματικό σύστημα και πολιτικές

3) Περιεχόμενο και τρόποι σκέψης που οφείλονται στο συνδεδεμένο ή μη σύστημα χρήματος ή/και στη χάραξη νομισματικής πολιτικής

Όπου το 2) είναι ως επί το πλείστον αποτέλεσμα και καθορίζεται από τις ουσίες και τα χαρακτηριστικά του 1). Και το 3) είναι, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, αποτέλεσμα και καθορίζεται από τις ουσίες και τα χαρακτηριστικά των 1) και 2). Για τον λόγο αυτό, αλλά και λόγω του ουσιαστικού ρόλου που διαδραματίζει το

χρήμα στην οικονομία και την κοινωνία μας, το χρηματικό μας σύστημα πρέπει να είναι πλήρες και να ανταποκρίνεται στις επιθυμίες και τις απαιτήσεις του μέλλοντος. Οι απαιτήσεις αυτές πρέπει να είναι τέτοιες ώστε να επιδιώκεται ο υψηλότερος δυνατός βαθμός βιώσιμης οργάνωσης. Και όσο το δυνατόν περισσότερη ποιότητα και ευκαιρίες για τα άτομα και την κοινωνία και τη γη μας.

Αλλά αυτό που είναι επίσης πολύ σημαντικό είναι το γεγονός ότι το χρήμα και το νομισματικό μας σύστημα πρέπει να είναι λογικό και ολοκληρωμένο. Αν δεν είναι, οδηγεί σε κάθε είδους διαταραγμένη σκέψη και διαταραγμένη συμπεριφορά στην κοινωνία μας. Και αυτό οδηγεί σε όλων των ειδών τα προβλήματα, από ψυχικά και διανοητικά και σωματικά προβλήματα υγείας μέχρι το θάνατο ατόμων, καθώς και σε ζημιές και θάνατο οργανισμών, προϊόντων, ζώων και άλλων οντοτήτων στην κοινωνία και τα σύμπαντά μας. Στην πραγματικότητα, το χρηματικό και νομισματικό μας σύστημα μπορεί να είναι πραγματικά ολοκληρωμένο μόνο εάν ολόκληρη η ατομική και συλλογική μας αισθητηριακή αντίληψη είναι συντονισμένη και ευθυγραμμισμένη με αυτό. Στο οποίο πρέπει να υπάρχει μια αλληλεπίδραση δύναμης μεταξύ του νομισματικού μας συστήματος, της αισθητηριακής μας αντίληψης και του κόσμου και των συμπάντων γύρω μας.

Αυτό ακούγεται πολύπλοκο, και είναι. Ιδιαίτερα επειδή είναι εξαιρετικά σημαντικό η βάση του χρηματικού μας συστήματος να έχει δημιουργηθεί με τέτοιο τρόπο ώστε οι απαραίτητες προσθήκες και αναπροσαρμογές του ατομικού και συλλογικού μας εγκεφάλου, και συνεπώς η δημιουργία αισθήσεων, να είναι δυνατές αλλά και να παραμένουν δυνατές. Και ότι αυτές οι προσθήκες θα πραγματοποιηθούν με τον σωστό και καλύτερο δυνατό τρόπο.

Προς το παρόν, αυτό δεν ισχύει ως επί το πλείστον. Συνειδητά ή ασυνείδητα συχνά σκεφτόμαστε τα πράγματα με έναν πολύ παράλογο και μερικές φορές διαταραγμένο τρόπο, επειδή το χρηματικό μας σύστημα δεν έχει ρυθμιστεί με τον σωστό τρόπο. Αυτοί οι διαταραγμένοι ή παράλογοι τρόποι σκέψης, παρεμπιπτόντως, προκύπτουν επίσης τακτικά από ή οφείλονται σε ελλείψεις σε άλλες πτυχές της κοινωνίας μας ή της επιστήμης ή της κατανόησής μας.

Αλλά το γεγονός είναι ότι η σημερινή έλλειψη χρημάτων οδηγεί σε πολλούς διαταραγμένους τρόπους σκέψης και σε πολλούς διαταραγμένους τρόπους

δράσης στην κοινωνία μας. Οι κυβερνήσεις, οι οργανισμοί αλλά και τα άτομα το γνωρίζουν αυτό σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, και παρόλα αυτά οι άνθρωποι ενεργούν με τρόπους που δεν συνάδουν με αυτό που είναι πιο λογικό και σωστό ή με το οποίο θα μπορούσαν να ταυτιστούν πολύ περισσότερο.

Τι είναι το χρήμα και σε τι χρησιμεύει το χρήμα και το χρηματικό μας σύστημα; Για να απαντήσουμε σε αυτό, είναι πρώτα σημαντικό ποια είναι τα χαρακτηριστικά της υποκείμενης προοπτικής. Για ένα άριστο και βιώσιμο και σπουδαίο αποτέλεσμα, αυτό θα πρέπει να είναι σημειολογικό και η οντολογία είναι ανεπαρκής και μάλιστα περιοριστική. Ιδιαίτερα αν δίνεται υπερβολική προσοχή στις τρέχουσες καταστάσεις και δυνατότητες και οι γενεσιολογικές και διμετοχικές πτυχές και συνεπώς οι δυνατότητες λαμβάνονται ελάχιστα ή καθόλου υπόψη. Κάτι που συμβαίνει υπερβολικά συχνά στις σημερινές επιστήμες, ιδίως στις κοινωνικές επιστήμες, όπου ακριβώς οι γενοτολογικές και διυπολογιστικές πτυχές της σημειολογίας παίζουν σημαντική λειτουργία και ρόλο. Έτσι, όταν εξετάζουμε για ποιο λόγο υπάρχει το χρήμα και το σημερινό νομισματικό μας σύστημα, δεν μπορούμε να αποφύγουμε να το εξετάσουμε με κριτικό τρόπο. Όπου το ερώτημα και η απάντηση για το τι είναι το χρήμα και, το σημαντικότερο, τι μπορεί να είναι και να γίνει, καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό και από την κατανόηση του για τι προορίζεται το χρηματικό μας σύστημα και, ακόμη καλύτερα, τι μπορεί να είναι και να γίνει.

Όταν θεωρείται μόνο αυτό που είναι και ήταν το χρήμα, αυτό επηρεάζει το όραμα και την κατανόηση του τι είναι βασικά το χρήμα - και το πιο σημαντικό - τι μπορεί να γίνει το χρήμα και το χρηματικό μας σύστημα. Αυτό αποδεικνύει, μεταξύ άλλων, την τρέχουσα κατανόηση και το όραμα για το τι είναι το χρήμα και για τι υποτίθεται ότι είναι θεμελιωδώς χρήσιμο. Ο μελετητής της Ουτρέχτης Klaas van Egmond, στο άρθρο του "φιλοσοφία της ζωής και βιώσιμη πολιτική"- Μια διάλεξη για το Χριστιανικό Κοινωνικό Συνέδριο 2011- γράφει τα εξής : "Το χρήμα έχει θεμελιώδη σημασία ως μέσο ρύθμισης της ροής των δραστηριοτήτων και των αγαθών".

Διαφωνώ με αυτό, για διάφορους λόγους. Πρώτον, εγκαθιδρύει μια σχέση μεταξύ του χρήματος και των ροών δραστηριοτήτων και αγαθών. Το οποίο είναι εν μέρει σωστό, αλλά υπερβολικά περιοριστικό και αναγωγικό. Με την έννοια ότι εδώ αναφέρεται και εξετάζεται μόνο μία λειτουργία του χρήματος, ενώ υπάρχουν πολλές άλλες. Όμως, υποθέτει επίσης ότι ο ρόλος του χρήματος είναι βασικά η

παραγωγή αγαθών και δραστηριοτήτων και ότι το χρήμα είναι λιγότερο σημαντικό για τα άτομα και τους οργανισμούς της κοινωνίας. Αλλά, πολύ πιο σημαντικό, η παραπάνω περιγραφή της πρόθεσης ή του σκοπού ή της χρησιμότητας του χρήματος αγνοεί εντελώς τις γενεσιουργές και διμεγέθεις δυνατότητες του χρήματος και του χρηματικού μας συστήματος. Αυτές οι δυνατότητες, όπως συζήτησα, είναι επίσης εν μέρει ενσωματωμένες στον τρόπο με τον οποίο ορίζονται και κατανοούνται τα πράγματα. Το τι είναι και τι υπήρξε το χρήμα και για ποιο λόγο, ο τρόπος κατανόησης σχετικά με αυτό, επηρεάζει άμεσα τις δυνατότητες και τις πραγματικότητες της νομισματικής πολιτικής και τον χαρακτήρα και το περιεχόμενο των νομισματικών συστημάτων παγκοσμίως.

Το χρήμα προορίζεται βασικά για τη ρύθμιση της ροής των δραστηριοτήτων και των αγαθών. Θέλω να εγκαταλείψω εντελώς αυτόν τον ορισμό του χρήματος, για διάφορους λόγους. Πρώτον, επειδή το χρήμα έχει προφανώς πολύ περισσότερους ρόλους και λειτουργίες στην κοινωνία μας. Αλλά πέρα από αυτό, ένας πολύ πιο γενικός και καλύτερος ορισμός είναι πολύ πιο αποτελεσματικός και μεγαλοπρεπής. Αυτό αφορά τον ακόλουθο ορισμό του χρήματος :

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΥΣΤΗΣ ΓΙΑ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ, υποστηρίζοντας τη βιώσιμη οργάνωση και τη βιώσιμη ζωή.

Αυτός ο ορισμός του χρήματος εστιάζει περισσότερο στα άτομα και την κοινωνία και λιγότερο στους οργανισμούς και την παραγωγή. Κατά τη γνώμη μου, αλλά και στην ουσία του, το χρήμα έχει επίσης σκοπό να μειώσει ή και να εξαλείψει εντελώς τις ροές δραστηριοτήτων και αγαθών. Και το χρήμα είναι ένας καταλύτης, χρειάζεται στη διαδικασία αλλά δεν καταναλώνεται πραγματικά. Δεδομένου ότι τα χρήματα που χρησιμοποιούνται απλώς συνεχίζουν να υπάρχουν μόνο σε μια διαφορετική φυσική ή ψηφιακή τοποθεσία.

Επιπλέον, ο ορισμός μου για το χρήμα υποστηρίζει τις κοινωνικές εγγυήσεις και τη βελτίωση και βελτιστοποίηση της ανάπτυξης των ατόμων, της κοινωνίας μας και του κόσμου. Κάτι που άλλοι ορισμοί της ουσίας και του ρόλου του χρήματος δεν κάνουν, ή σε μικρότερο βαθμό. Ο ορισμός μου απαιτεί τη διατήρηση των κοινωνικών εγγυήσεων. Και απαιτεί και απαιτεί ένα νομισματικό σύστημα και μια νομισματική πολιτική που το υποστηρίζουν και το επιτρέπουν.

Το σημερινό μας νομισματικό σύστημα και, ως εκ τούτου, η τρέχουσα νομισματική πολιτική δεν υποστηρίζει το ρόλο του χρήματος ως καταλύτη για βιώσιμη ανάπτυξη και μεγέθυνση. Αντιθέτως. Η σημερινή (Οκτώβριος 2012) κατάσταση στην Ελλάδα δείχνει ότι η πολιτική της ΕΕ έχει ήδη εκτεταμένες αρνητικές επιπτώσεις. Ένα παράδειγμα είναι η διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης. Αυτή τη στιγμή, για παράδειγμα, υπάρχουν καρκινοπαθείς στην Ελλάδα που αγνοούνται πλήρως από το κοινωνικό σύστημα και έτσι δεν δικαιούνται βοήθεια από τους γιατρούς ή τα νοσοκομεία. Δεν λαμβάνουν ΚΑΜΙΑ περίθαλψη. Κάτι που είναι εντελώς αδικαιολόγητο τόσο από ανθρώπινη άποψη όσο και από άποψη βιώσιμης ανάπτυξης και εξέλιξης. Πρόκειται για καταστάσεις που δεν θα έπρεπε επ' ουδενί να είναι επιθυμητές σε μια λεγόμενη ανεπτυγμένη κοινωνία και για τις οποίες η κυβέρνηση της ΕΕ θα έπρεπε να ντρέπεται. Και οι οποίες θα πρέπει να απαγορευτούν από την ΕΕ το συντομότερο δυνατό. Πραγματικά, κάθε πολίτης της ΕΕ θα πρέπει να είναι εξασφαλισμένος με καλή υγειονομική περίθαλψη, ανεξάρτητα από την οικονομική ή κοινωνική κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

Μέχρι το 2008, το έτος της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης, η ΕΕ φαινόταν να τα πηγαίνει καλά. Το νομισματικό μας σύστημα και η νομισματική μας πολιτική φαίνονταν σωστές και εστιασμένες στην ανάπτυξη και την εξέλιξη. Και να είναι υποστηρικτική σε αυτό. Και μετά ήρθε η κρίση. Η οποία, σε αντίθεση με την πιο κοινή γνώμη και παραδοχή, δεν προκλήθηκε από τις τράπεζες ή την κερδοσκοπία διαφόρων μερών. Η χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία στη σημερινή εποχή ονομάζεται κρίση χρέους, αλλά στην πραγματικότητα περιλαμβάνει το ίδιο φαινόμενο, είναι λογικό αποτέλεσμα μιας σοβαρής και βαθιάς έλλειψης χρήματος. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι οντότητες στην κοινωνία μας αναπτύσσονται ταχύτερα και χρειάζονται όλο και περισσότερα χρήματα. Ενώ στο παρελθόν, οι κυβερνήσεις δημιούργησαν πολύ λίγα χρήματα ή τουλάχιστον εξ ορισμού αυτά τα χρήματα πήγαν και σε λάθος μέρη. Υπάρχει σοβαρή έλλειψη χρημάτων ιδίως μεταξύ των ανέργων αλλά και των εργαζομένων στις χαμηλότερες επαγγελματικές ομάδες και στα χαμηλότερα εισοδηματικά κλιμάκια. Δεν είναι φυσιολογικό όταν κάποιος με μια δουλειά που εργάζεται με πλήρες ωράριο και επίσης εργάζεται σκληρά και προσπαθεί για το καλύτερο δυνατό δεν μπορεί καν να συντηρήσει κανονικά την οικογένειά του και ακόμη και με ένα λιγότερο από το κανονικό πρότυπο δαπανών εξακολουθεί να αγωνίζεται για να πληρώσει τους λογαριασμούς. Μια κατάσταση που, δυστυχώς, γίνεται πλέον όλο και περισσότερο πραγματικότητα. Επίσης και μάλιστα σε μια χώρα όπως η Ολλανδία. Όλα αυτά είναι το αποτέλεσμα ενός αυστηρά περιορισμένου και καταπιεστικού χρηματικού συστήματος και νομισματικής πολιτικής. Και

κυρίως επίσης πολύ λίγων χρημάτων στο σύστημά μας, στην κοινωνία μας. Αλλά αυτό το πολύ λίγο χρήμα είναι επίσης εν μέρει αποτέλεσμα του χαρακτήρα και των ουσιαστικών δυνατοτήτων του σημερινού χρηματοπιστωτικού και οικονομικού συστήματος και της νομισματικής πολιτικής.

Ένα πλήρες και ολοκληρωμένο χρηματικό σύστημα δεν πρέπει να καλύπτει μόνο τις καθημερινές ανάγκες της ζωής, αλλά πρέπει επιπλέον να παρέχει όχι μόνο μια σταθερή αλλά και βιώσιμη παροχή κοινωνικών αναγκών, αλλά και των λεγόμενων αναγκών πολυτελείας. Στις οποίες αυτές οι πολυτέλειες δεν χρειάζεται βεβαίως να είναι τόσο μεγάλες, και σίγουρα όχι τόσο μεγάλες και πολυτελείς όσο για ορισμένα άτομα της κοινωνίας μας. Αλλά στο σημερινό μας χρηματικό σύστημα και νομισματικό σύστημα και πολιτική, απλά επιλέγουμε την ελευθερία του ατόμου να αγοράζει ό,τι μπορεί να αντέξει οικονομικά, ακόμη και αν κάποιος στη γωνία ή ακόμη και στον υπόλοιπο κόσμο πεθαίνει από την πείνα ή την κοινωνική μοναξιά ή επειδή αγνοείται εντελώς από. Επιπλέον, είναι απλά γεγονός ότι στη σημερινή μας κοινωνία θεωρούμε απολύτως φυσιολογικό να κακοποιούμε άλλους ανθρώπους σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό προκειμένου να κερδίσουμε τις δεκάρες μας.

Ή μήπως όλα αυτά είναι λίγο πιο διαφοροποιημένα; Μήπως δεν βοηθάμε οικονομικά τους συνανθρώπους μας επειδή δεν θέλουμε ή επειδή δεν μπορούμε; Φαίνεται ότι ισχύει το δεύτερο. Τι γίνεται όμως με τους πραγματικά μεγαλοκαρχαρίες της κοινωνίας μας ή με τους πολιτικούς που διοικούν και διαχειρίζονται τις χώρες μας και τις διεθνείς κοινωνίες μας; Αν πραγματικά ήθελαν, σίγουρα θα μπορούσαν να βοηθήσουν τουλάχιστον εν μέρει τους συνανθρώπους τους οικονομικά; Γιατί σίγουρα "υπάρχει" πλεόνασμα χρημάτων, και αν δεν υπάρχει, σίγουρα μπορεί να δημιουργηθεί; Ή μήπως και αυτό είναι μια ψευδαίσθηση, και μήπως υπάρχουν και όρια στο ποσό των χρημάτων που έχει κανείς στη διάθεσή του, αλλά ακόμη περισσότερο όρια στα χρήματα που μπορεί να διαθέσει;

Και τότε επιστρέφω στην έννοια γύρω από την οποία πραγματικά περιστρέφονται όλα. Την έλλειψη. Στέρηση χρημάτων, στενότητα ή έλλειψη επαρκούς κατανόησης, στενότητα ή έλλειψη της σωστής μεθοδολογίας και τρόπων για να φτάσουμε σε μια πιο βέλτιστη και βιώσιμη λύση και κοινωνία. Προφανώς, κοινωνικά ή διανοητικά ή οικονομικά ή αλλιώς, συχνά δεν έχουμε

τους πόρους ή την κατανόηση για να φτάσουμε σε έναν ακόμη καλύτερο τρόπο ζωής και οργάνωσης.

Ωστόσο, τόσο η εμπειρία μου όσο και η κατανόησή μου δείχνουν και οδηγούν στην πεποίθηση ότι το κλειδί για έναν καλύτερο τρόπο ζωής και οργάνωσης βρίσκεται πραγματικά στα οικονομικά. Και κυρίως στην εξάλειψη της έλλειψης, αντιληπτής ή μη. Στην οποία δεν είναι σημαντική μόνο η τρέχουσα έλλειψη, αλλά και η αντιληπτή ή μη αντιληπτή έλλειψη στο μέλλον. Ο άνθρωπος χρειάζεται βεβαιότητα. Τη βεβαιότητα ότι, τόσο τώρα όσο και στο μέλλον, έχει τουλάχιστον αρκετούς οικονομικούς πόρους για να ζήσει, αλλά και για να συντηρήσει την οικογένειά του και το περιβάλλον του. Αυτή η βεβαιότητα δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή, και μάλιστα γίνεται όλο και λιγότερο και όλο και πιο αβέβαιη. Ούτε μπορούμε πραγματικά να εμπιστευτούμε ότι αυτό θα βελτιωθεί ακόμα, και οι πολιτικοί μας αλλά και το περιβάλλον μας δεν μας δίνουν ακριβώς περισσότερη εμπιστοσύνη ούτε σε αυτό. Αυτή η εμπιστοσύνη θα έρθει πραγματικά μόνο όταν οι πολιτικοί λάβουν πραγματικά μέτρα και επιτύχουν πραγματικά αποτελέσματα στην εξάλειψη της οικονομικής ή κοινωνικής στενότητας. Όπου η οικονομική στενότητα είναι ιδιαίτερα σημαντική. Διότι αυτό είναι το κλειδί για την επίτευξη επίσης ενός πολύ πιο βιώσιμου και σπουδαίου αποτελέσματος πνευματικά και οικονομικά και αλλιώς.

Το χρήμα ως καταλύτης για βιώσιμη ανάπτυξη και μεγέθυνση. Αυτό καλύπτει σχεδόν τα πάντα. Είναι μια πλήρης και επίσης βιώσιμη περιγραφή. Αλλά για να επιτευχθεί, απαιτούνται τουλάχιστον τα εξής

1) Κατάργηση της έλλειψης χρημάτων στην κοινωνία μας

2) Αποσύνδεση, για τα άτομα και τις οικογένειες, της απόκτησης εισοδήματος από την εργασία, από την παραγωγή.

3) Η εγγύηση σταθερού εισοδήματος και η ύπαρξη επαρκών οικονομικών πόρων ανά πάσα στιγμή για βασικές ανάγκες όπως κατάλληλη στέγη, τροφή, υγειονομική περίθαλψη, φροντίδα ηλικιωμένων, μετακινήσεις, ορισμένο επίπεδο πολυτέλειας, ευκαιρίες για την εκτροφή ζώων ή την ενασχόληση με χόμπι και αθλητισμό, πνευματική και κοινωνική ανάπτυξη.

4) Σωστή κατανομή των χρημάτων στην κοινωνία μας, διασφαλίζοντας ότι όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα στην κοινωνία μας λαμβάνουν αρκετά χρήματα για

να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες αλλά και περισσότερα, αλλά με βιώσιμο τρόπο.

Ο αριθμός 2) είναι ο πιο ουσιαστικός και σημαντικός για διάφορους λόγους. Επιτρέπει την επίτευξη πραγματικής βιωσιμότητας, αλλά είναι επίσης το κλειδί για την πρόληψη του πληθωρισμού στο μέλλον. Με το να μην εξαρτάται πλέον από το εισόδημα και την εργασία και συνεπώς η παραγωγή υπηρεσιών και προϊόντων δεν θα είναι πλέον απαραίτητη από οικονομικής άποψης, είναι επίσης εντελώς περιττό να αυξηθούν οι τιμές των αγαθών ή ακόμη και να διατηρηθούν στο σημερινό επίπεδο. Από εκεί και πέρα, οι τιμές των αγαθών μπορούν επομένως να γίνουν πιο προσαρμοσμένες και να εξυπηρετούν τα άτομα και την κοινωνία. Οι τιμές μπορούν στη συνέχεια να μειωθούν παρά το γεγονός ότι αυτό θα οδηγήσει σε "απώλειες", αν αυτό είναι επιθυμητό για την κοινωνία ή για συγκεκριμένα άτομα. Σε αυτό το επίπεδο, επίσης, οι πτυχές της οικονομίας και του χρήματος και του νομισματικού μας συστήματος και της νομισματικής πολιτικής μπορούν στη συνέχεια να αντιμετωπιστούν με πολύ πιο λογικό και βιώσιμο τρόπο. Θα έχει πολύ περισσότερο νόημα, με αυτούς τους τρόπους.

Όλα έχουν να κάνουν με την καλή αίσθηση

Και είναι. Αν τα παραπάνω σημεία γίνουν μέρος του χρηματικού μας συστήματος, με τον βιώσιμο και ολοκληρωμένο τρόπο που εννοώ και οραματίζομαι, τότε ως αποτέλεσμα πολλά προβλήματα της κοινωνίας θα λυθούν αυτόματα. Το χρήμα δεν θα αποτελέσει ποτέ ξανά πραγματικό πρόβλημα, αλλά επιπλέον θα γίνει και εργαλείο και θα υποστηρίξει πραγματικά τη βιώσιμη ανάπτυξη. Το χρήμα θα είναι τότε πραγματικά καταλύτης για τη βιώσιμη ανάπτυξη και μεγέθυνση.

Ότι η βιώσιμη ανάπτυξη και εξέλιξη της κοινωνίας θα περιλαμβάνει την καταστροφή οργανισμών ή τμημάτων οργανισμών. Και την καταστροφή οργανωτικών διαδικασιών, παραγωγικών διαδικασιών και πόρων και την καταστροφή της παραγωγής. Ιδιαίτερα επίσης επειδή τμήματα της παραγωγής δεν είναι βιώσιμα ή δεν συμβάλλουν στη βιώσιμη οργάνωση. Ακόμα και η παραγωγή από μόνη της δεν θα συμβάλει στη βιωσιμότητα σε πολλές περιπτώσεις. Η παραγωγή είναι απαραίτητη, αλλά μόνο όταν είναι πραγματικά

απαραίτητη. Και μεγάλο μέρος της σημερινής παραγωγής δεν θα είναι, και η ανάγκη για παραγωγή μπορεί επίσης να μειωθεί στο μέλλον. Μέσω καλύτερης εφοδιαστικής, αλλά κυρίως μέσω καινοτομιών στους τρόπους παραγωγής, αλλά και καινοτομιών στη δημιουργία και τη δημιουργία των αναγκών των ανθρώπων.

Το γεγονός ότι στο μέλλον θα πρέπει να παράγουμε λιγότερο ή καθόλου για να καλύψουμε τις εισοδηματικές μας ανάγκες θα οδηγήσει ήδη σε τεράστια μείωση της παραγωγής. Εάν υπάρχει λιγότερη παραγωγή και επομένως οι οργανώσεις δεν είναι πλέον πραγματικά απαραίτητες, αυτό θα έχει επίσης τεράστιο αντίκτυπο στη μείωση της παραγωγής που σχετίζεται και απαιτείται για τη διατήρηση της παραγωγής. Σκεφτείτε την παραγωγή εξοπλισμού συσκευασίας, την παραγωγή μηχανημάτων, την παραγωγή εξοπλισμού μεταφορών, την παραγωγή εξοπλισμού γραφείου.

Ωστόσο, είναι εξαιρετικά σημαντικό η κυβέρνηση να παρακολουθεί και να δημιουργεί συνθήκες βιωσιμότητας με διάφορους τρόπους. Στην οποία παίζει το ρόλο του και ο λαός μιας χώρας. Η καταναλωτική κοινωνία και το καταναλωτικό πρότυπο των ατόμων και των οικογενειών θα πρέπει επίσης να προσανατολίζονται προς την αειφορία. Αυτό περιλαμβάνει τα εξής :

- Εγγύηση επαρκούς εισοδήματος στους κατοίκους μιας χώρας ανά πάσα στιγμή, ακόμη και αν κάποιος δεν έχει εισόδημα που σχετίζεται με την εργασία.

- Να μην είναι απρόθυμοι ή αρνητικοί στη μείωση της εργασίας ή ακόμη και στην πλήρη κατάργηση ορισμένων κλάδων ή οργανισμών, εάν αυτό προάγει τη βιωσιμότητα ή είναι χρήσιμο ή επιθυμητό για κάποιον άλλο σκοπό

- Ενθαρρύνετε τη βελτίωση των προϊόντων ώστε να γίνουν πραγματικά πιο βιώσιμα και να προωθήσουν τη βιωσιμότητα.

- ενθάρρυνση της λιγότερο ταχείας υποκατάστασης των προϊόντων και της βιώσιμης διαχείρισης του περιβάλλοντος, της κοινωνίας και του κοινωνικού περιβάλλοντος και πρακτικής

Η άρση της έλλειψης χρήματος μαζί με την επακόλουθη περαιτέρω αποσύνδεση του εισοδήματος από τη λειτουργία της εργασίας και την παραγωγή, καθιστά όλα αυτά πολύ πιο δυνατά από ό,τι στη σημερινή εποχή. Αν τα άτομα και η κοινωνία εξαρτώνται λιγότερο από την εργασία και την παραγωγή από την άποψη του

εισοδήματος, αυτό συνεπάγεται αυτόματα ότι μπορεί να παραχθεί λιγότερο. Πράγματι, η παραγωγή τότε δεν χρειάζεται πλέον για να παράγει εισόδημα, αλλά περισσότερο για αυτό για το οποίο θα έπρεπε στην πραγματικότητα να είναι. Δηλαδή, για την ικανοποίηση των αναγκών ή των αναγκών των καταναλωτών ή για τους καταναλωτές. Αλλά, το πιο σημαντικό, η παραγωγή θα πρέπει επίσης να χρησιμεύει βασικά μόνο για τη βιώσιμη ανάπτυξη και εξέλιξη και για μια βιώσιμη ζωή και κοινωνία. Όπου αυτά τα φυσικά προϊόντα ή οι υπηρεσίες που παράγονται δεν είναι ο καταλύτης, αλλά περισσότερο τα εργαλεία και οι ουσιαστικές ανάγκες για τη βιώσιμη ανάπτυξη και μεγέθυνση.

Ότι η βιώσιμη ανάπτυξη της κοινωνίας μπορεί να επιτευχθεί αν η παραγωγή γίνει λιγότερο ή καλύτερα διαφορετική. Ένα καλό παράδειγμα αυτού του διαφορετικού είναι το γεγονός ότι η παραγωγή έχει ήδη επιδεινωθεί κατά τα έτη 2008 έως γεγονός. Δεν βελτιώθηκε, αλλά επιδεινώθηκε. Ενώ η αποτελεσματικότητα των οργανωτικών διαδικασιών βελτιώθηκε. Και αυτή η αποδοτικότητα μπορεί και θα βελτιωθεί ακόμη περισσότερο. Μόνο που προς το παρόν εξακολουθεί να γίνεται εις βάρος των εργαζομένων και της οικονομίας. Αυτό το τελευταίο σημείο, σε βάρος των εργαζομένων και της οικονομίας. δεν συμπίπτει με το γεγονός ότι η αποδοτικότητα της παραγωγής και των παραγωγικών διαδικασιών επιδεινώνεται. Επειδή βελτιώνονται. Γιατί λοιπόν οι εργαζόμενοι και οι κάτοικοι των χωρών γίνονται χειρότεροι; Όταν η αποτελεσματικότητα της παραγωγής και των παραγωγικών και οργανωτικών διαδικασιών στην πραγματικότητα βελτιώνεται; Η απάντηση είναι απλή, καθώς είναι εν μέρει και ακριβώς εξαιτίας αυτού. Ενώ η ίδια η οικονομία πρέπει όλο και περισσότερο να ακινητοποιείται, όλοι μας αρχίζουμε να εργαζόμαστε όλο και πιο σκληρά. Κάνοντας όλο και περισσότερα στον ίδιο χρόνο. Η αποτελεσματικότητα είναι το όνομα του παιχνιδιού. Για τον ίδιο μισθό που κερδίζαμε παλαιότερα, θα κάνουμε όλο και περισσότερα. Με όλο και λιγότερους ανθρώπους. Αυτό γίνεται εις βάρος των εργαζομένων και της οικονομίας μας, και επομένως εις βάρος της κοινωνίας μας. Ο λόγος είναι ότι τα οφέλη της αποτελεσματικότητας δύσκολα μετακυλίονται στους εργαζόμενους και την οικονομία, αν μετακυλίονται καθόλου. Αντιθέτως. Στην πραγματικότητα, η αποτελεσματικότητα είναι επιζήμια για τους εργαζόμενους και την οικονομία. Η λιτή παραγωγή, στη σημερινή οικονομία και στις σημερινές συνθήκες, είναι επιζήμια για τους εργαζόμενους και την οικονομία.

Η αποτελεσματικότητα, τουλάχιστον ο σημερινός τρόπος με τον οποίο εισάγεται η αποτελεσματικότητα, οδηγεί σε μια λιγότερο βιώσιμη οικονομία και αποτελεί ακραία περίπτωση μη βιώσιμης οργάνωσης. Η οικονομία δεν πρέπει να

σταματήσει, αλλά θα πρέπει να μας επιτραπεί να το κάνουμε. Δεν το επιτυγχάνουμε αυτό δουλεύοντας σκληρότερα για τον ίδιο μισθό ή δουλεύοντας λιγότερο σκληρά για λιγότερους μισθούς.

Αυτό που λέω λοιπόν, και είναι γεγονός, είναι ότι η λιτή παραγωγή ή άλλες μέθοδοι αποδοτικότητας είναι επιζήμιες τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για την οικονομία. Αυτό συμβαίνει τώρα, με το σημερινό νομισματικό σύστημα και τη νομισματική πολιτική. Εάν αλλάξει το σημερινό νομισματικό σύστημα και η νομισματική πολιτική, η αποδοτικότητα θα εξακολουθήσει να είναι επιζήμια για τους εργαζόμενους, εάν η αποδοτικότητα αυτή δεν καταστεί βιώσιμη. Και αυτός ο βιώσιμος χαρακτήρας μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν αυτή η βιωσιμότητα ωφελεί τον εργαζόμενο. Για παράδειγμα, αν στο μέλλον επιτραπεί στους εργαζόμενους να επιλέξουν μεταξύ του να εργάζονται σκληρότερα και στη συνέχεια να εργάζονται λιγότερες ώρες- για τον ίδιο μισθό- ή να εργάζονται λιγότερο σκληρά και να εργάζονται κάποιες περισσότερες ώρες- για τον ίδιο μισθό. Και αν η περαιτέρω αποδοτικότητα οδηγεί επίσης σε ακόμη μεγαλύτερη αμοιβή, για παράδειγμα. Ή αν η νομισματική και χρηματοπιστωτική πολιτική και το σύστημα προβλέπουν ότι οι εργαζόμενοι και οι κάτοικοι μιας χώρας επωφελούνται οικονομικά από την υψηλότερη αποτελεσματικότητα και άλλους τρόπους οργάνωσης ανά πάσα στιγμή. Αλλά φυσικά, η βιώσιμη οργάνωση δεν έχει να κάνει μόνο με το οικονομικό, αλλά και με το κοινωνικό.

Ως εκ τούτου, μπορεί γενικά να υποστηριχθεί ότι οι εργαζόμενοι πρέπει και πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιβραδύνουν, και μάλιστα να επιβραδυνθούν στο παρόν και στο μέλλον. Θα πρέπει απλώς να επιτραπεί σε όλους μας να εργαζόμαστε με φυσιολογικό ρυθμό, ο οποίος είναι λιγότερο γρήγορος και βιαστικός από ό,τι στην παρούσα εποχή. Αν αυτό είναι εφικτό, τότε θα πρέπει απλώς να παράγουμε λίγο λιγότερο ή περίπου το ίδιο με περισσότερους ανθρώπους. Η οικονομία δεν χρειάζεται να επιβραδυνθεί. Αλλά ούτε και χρειάζεται να γίνει ταχύτερη. Ο ρυθμός μιας οικονομίας δεν έχει σημασία. Σημασία έχει επίσης ο σωστός ρυθμός. Και τόσο αυτός ο ρυθμός όσο και ο ρυθμός θα πρέπει να εξαρτώνται όχι από την οικονομία, αλλά από τους εργαζόμενους και από εμάς τους ίδιους. Από τα άτομα και τις ομάδες. Η οικονομία βρίσκεται σε κρίση τώρα, αλλά δεν χρειάζεται να είναι. Αν αποσυνδέσουμε το εισόδημα, αλλά και τη χάραξη οικονομικής και νομισματικής πολιτικής και πραγματικότητας περισσότερο από την απόδοση της εργασίας. Οι αλληλεξαρτήσεις πρέπει να αποσυνδεθούν πολύ περισσότερο στη διαδικασία. Κάτι που επιτρέπει η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Και με αυτό,

είναι το κλειδί για να γίνουν οι οργανωτικές διαδικασίες και η οργάνωση πραγματικά βιώσιμες, και αυτό εξ ορισμού σημαίνει ότι αυτή η βιωσιμότητα ωφελεί τον εργαζόμενο. Η οργάνωση και οι οργανώσεις πρέπει έτσι να καταλήξουν να υπηρετούν τους εργαζόμενους και την κοινωνία.

Εάν και όταν εισαχθεί η καινοτομία μου, όσον αφορά τα οικονομικά, δεν θα έχει πλέον σημασία πόσα κερδίζουμε ενώ εργαζόμαστε. Πόσο σκληρά ή μαλακά δουλεύουμε. Ή πόσες ώρες την ημέρα. Παρομοίως, όσον αφορά τα οικονομικά, δεν θα έχει πλέον σημασία για τις εταιρείες αν βγάζουν κέρδη ή όχι. Είτε ξεφορτώνουν ένα εμπορευματοκιβώτιο από την Κίνα με το χέρι, είτε εξασφαλίζουν ότι αυτό φορτώνεται σε παλέτες τόσο στην κινεζική όσο και στην ευρωπαϊκή πλευρά και καλές συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους τόσο στη χώρα προμήθειας όσο και στη δική τους χώρα.

Για μια βιώσιμη οικονομία και οργάνωση, η εργασία πρέπει να γίνεται μόνο για την κάλυψη των αναγκών. Και το χρήμα πάλι θα πρέπει να αποτελεί όλο και περισσότερο ή μάλλον μόνο καταλύτη για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Τίποτα περισσότερο, αλλά σίγουρα και τίποτα λιγότερο. Το χρήμα πρέπει να εξυπηρετεί όλο και περισσότερο την κοινωνία και τα άτομα, και το ίδιο ισχύει και για τη νομισματική πολιτική.

Ως αποτέλεσμα της κρίσης χρέους, είναι πιθανό να δημιουργηθεί ένα ταμείο έκτακτης ανάγκης από την ΕΕ. Σε αυτό το ταμείο έκτακτης ανάγκης, οι χώρες θα πρέπει να καταβάλουν χρήματα. Ενώ οι κάτοικοι των χωρών αυτών περνούν ήδη δύσκολα οι ίδιοι. Τα χρήματα αυτά στη συνέχεια δανείζονται στην Ελλάδα και σε άλλες προβληματικές χώρες, ενώ υπάρχει πολύ καλύτερη εναλλακτική λύση. Δεδομένου ότι η ΕΕ δεν έχει χρήματα κατατεθειμένα στο ταμείο έκτακτης ανάγκης, αλλά δημιουργεί τα δικά της χρήματα στο ταμείο έκτακτης ανάγκης. Και τότε η Ελλάδα δεν δανείζεται τόσο τα χρήματα όσο τα δωρίζει. Με τον όρο ότι αν η Ελλάδα επανέλθει σε μια πραγματικά θετική κατάσταση ή αρκετά θετική μέσα στα επόμενα 20 χρόνια, τότε θα καταθέσει το ίδιο ποσό ή αυτό το ποσό πίσω στο ταμείο έκτακτης ανάγκης με τόκο στο μέλλον. Για παράδειγμα: "Το ποσό που θα καταβληθεί σε αυτό το ποσό θα είναι το ίδιο με το ποσό που θα καταβληθεί σε αυτό το ποσό. Με αυτόν τον τρόπο, οι άλλες χώρες δεν θα χρειαστεί να καταθέσουν χρήματα στο ταμείο έκτακτης ανάγκης και επομένως δεν θα χρειαστεί να αρχίσουν να κάνουν περικοπές ως αποτέλεσμα των απαιτούμενων καταθέσεων στο ταμείο έκτακτης ανάγκης. Με αυτόν τον τρόπο, θα συμβάλει σε

πολύ μεγάλο βαθμό στην ανάκαμψη της οικονομίας αντί να οδηγήσει σε επιδείνωση της οικονομίας και της θέσης των ατόμων στην κοινωνία.

9. Πληθωρισμός αξιών - Πέρα από την έννοια του πληθωρισμού

Εισαγωγή

Από το 2000 περίπου, εργάζομαι για την επίλυση της κρίσης χρέους, της βαθύτερης αιτίας της. Πρώτα με διορατικότητα, αλλά και πολύ ευρύτερα από ό,τι αφορά μόνο την κρίση χρέους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα. Αυτό το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα είναι η βέλτιστη και καλύτερη λύση για την παγκόσμια κρίση χρέους, και μπορεί επίσης να εισαχθεί σε ένα σχεδόν εξωπραγματικό αλλά πλήρως υλοποιήσιμο σύντομο χρονικό διάστημα. Πράγματι, με την καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα - η οποία αποτελεί προσαρμογή του σημερινού νομισματικού συστήματος και θα εξασφαλίσει τη μετατροπή στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα - η κρίση χρέους μπορεί να επιλυθεί πλήρως, να τερματιστεί, μέσα σε 1 ημέρα. Δεν θα είναι όλες οι χώρες ικανές ή/και σε θέση να το επιτύχουν πραγματικά αυτό εντός 1 ημέρας, αλλά η "δική μου" χώρα, η Ολλανδία, μεταξύ άλλων, βρίσκεται σε αυτή τη θέση. Επίσης η Γερμανία και πιθανώς η Γαλλία και σε κάθε περίπτωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι σε θέση να εφαρμόσουν την καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα, και μάλιστα εντός 1 ημέρας. Αν έστω και 1 από τις κυβερνήσεις αυτών των χωρών το κάνει πραγματικά αυτό, αυτό θα σημάνει τον τερματισμό της παγκόσμιας κρίσης χρέους μέσα σε 1 ημέρα. Όχι μόνο για τη χώρα τους, αλλά για ολόκληρο τον κόσμο. Η κρίση χρέους θα τελειώσει από τότε. Θα λυθεί πλήρως.

Ένα άλλο, πολύ πιο εκτεταμένο αποτέλεσμα της καινοτομίας μου για το νομισματικό σύστημα είναι ακόμη μεγαλύτερο. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα υποστηρίζει επίσης τη βιώσιμη ανάπτυξη της κοινωνίας μας με τους πλέον κατάλληλους Εξαιρετικούς τρόπους. Επομένως, η μετάβαση στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα σημαίνει ταυτόχρονα μετασχηματισμό στην Άριστη Νομισματική Κοινωνία. Η οποία υποστηρίζει περαιτέρω έναν περαιτέρω μετασχηματισμό σε μια Άριστη Κοινωνική Κοινωνία. Η περαιτέρω Αριστεία στην "κοινωνική" είναι πολύ, πολύ πιο σημαντική από την περαιτέρω Αριστεία στη "νομισματική/χρηματοοικονομική". Αλλά το θέμα είναι ότι το κοινωνικό και το οικονομικό κεφάλαιο συνδέονται στενά. Και ότι το σημερινό νομισματικό σύστημα και ως εκ τούτου οι πολιτικές δεν προωθούν μια κοινωνική

κοινωνία και, στην πραγματικότητα, την εμποδίζουν πλήρως ή και την καταστρέφουν σε πολλούς τομείς. Ο μόνος τρόπος για να δημιουργηθεί κοινωνική ελευθερία και ποιότητα σε πιο άριστο βαθμό από ό,τι στο παρελθόν είναι μέσω της δημιουργίας και υποστήριξης της οικονομικής ελευθερίας. Το Άριστο Νομισματικό Σύστημα το κάνει αυτό με τον πιο φοβερό και εξαιρετικό τρόπο.

Η υποκείμενη προοπτική για την καλύτερη κατανόηση

Για να κατανοήσουμε καλύτερα το φαινόμενο της κρίσης χρέους και το περιεχόμενό του, είναι σημαντικό να το εξετάσουμε με τον ακόλουθο τρόπο. Το κεφάλαιο αποτελείται από το χρηματοοικονομικό κεφάλαιο και το κοινωνικό κεφάλαιο. Τόσο το χρηματοοικονομικό όσο και το κοινωνικό κεφάλαιο υπάρχουν σε πολλές ποικιλίες , ικανότητες. Και σε πολλαπλές μορφές. Αν και το κοινωνικό κεφάλαιο τείνει να είναι πολύ πιο πλουραλιστικό και ευέλικτο από το χρηματοοικονομικό κεφάλαιο. Η πραγματικότητα γύρω μας αποτελείται από οντότητες και διαδικασίες. Αυτές οι οντότητες μπορούν επίσης να ονομαστούν αντικείμενα, οπότε και οι ζωντανοί οργανισμοί θα πρέπει να θεωρούνται επίσης αντικείμενα. Όλα αυτά τα αντικείμενα είναι δυναμικά. Τότε ονομάζουμε αυτή τη δυναμική "διαδικασία" και τα αντικείμενα ή οι οντότητες είναι μέρος της δυναμικής, των διαδικασιών. Τόσο το οικονομικό όσο και το κοινωνικό κεφάλαιο κατανέμονται όλο και περισσότερο σε έναν αυξανόμενο αριθμό διαδικασιών και οντοτήτων στη σημερινή εποχή. Αυτό σημαίνει επίσης ότι το ποσοστό του κοινωνικού ή του χρηματοοικονομικού κεφαλαίου που είναι ή μπορεί να είναι διαθέσιμο για μια δεδομένη διαδικασία γενικά μειώνεται. Σε αναλογίες που μπορεί να είναι ή να μην είναι προβληματικές. Όλες οι διαδικασίες και οντότητες χρειάζονται κάποιο μερίδιο κοινωνικού και οικονομικού κεφαλαίου. Για να υπάρξουν ή να συνεχίσουν να υπάρχουν. Η αφθονία του συνολικού χρηματοοικονομικού κεφαλαίου ή του συνολικού κοινωνικού κεφαλαίου (το συνολικό κεφάλαιο που πρέπει να διανεμηθεί μεταξύ των οντοτήτων) δεν αποτελεί πρόβλημα, και η αφθονία του τοπικού χρηματοοικονομικού κεφαλαίου ή του τοπικού κοινωνικού κεφαλαίου (κεφάλαιο διαθέσιμο σε συγκεκριμένες διαδικασίες ή οντότητες) δεν αποτελεί επίσης πρόβλημα. Η έλλειψη συνήθως είναι, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Οι τοπικές ελλείψεις δεν πρέπει να "επιλύονται" με τη δημιουργία τοπικών ελλείψεων σε άλλα μέρη ή χρονικές στιγμές. Κάτι που όντως συμβαίνει στο παρελθόν και σήμερα, και μάλιστα όλο και περισσότερο. Και αυτό γιατί υπάρχει αυξανόμενη έλλειψη συνολικού οικονομικού κεφαλαίου, άρα και τοπικού κοινωνικού κεφαλαίου. Πράγματι, για να

αναπληρωθεί ή να μειωθεί προσωρινά η έλλειψη συνολικού χρηματοοικονομικού κεφαλαίου, απαιτείται όλο και μεγαλύτερη ανάπτυξη του κοινωνικού κεφαλαίου.

Το πρόβλημα του πληθωρισμού

Όταν επικοινωνώ ή θέλω να εξηγήσω το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου σε άλλους, πολύ συχνά τίθεται το ερώτημα αν το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα δεν θα οδηγήσει σε πληθωρισμό. Τότε λέω ότι αυτό δεν αποτελεί καθόλου πρόβλημα. Και ότι έχω επίσης περιγράψει στο παρελθόν κάποια πράγματα σχετικά με τον πληθωρισμό που ήδη δείχνουν ότι ο πληθωρισμός δεν αποτελεί πρόβλημα στο πλαίσιο του Άριστου Νομισματικού Συστήματος. Ωστόσο, αυτά που έχω ήδη γράψει για τον πληθωρισμό δεν είναι τότε συχνά διαθέσιμα. Επιπλέον, αυτά που έχουν γραφτεί μπορεί να μην επαρκούν για να δώσουν στους ανθρώπους επαρκή κατανόηση ώστε να δουν ότι ο πληθωρισμός είναι πραγματικά και πράγματι δεν αποτελεί καθόλου πρόβλημα πριν από την εισαγωγή του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματος και όταν το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα είναι γεγονός. Στο κείμενο που ακολουθεί τώρα, ελπίζω να το εξηγήσω αυτό επαρκώς. Τα περισσότερα από τα προηγούμενα κείμενα που έχω ήδη γράψει για τον πληθωρισμό βρίσκονται στο λογαριασμό/ιστοσελίδα μου στη διεύθυνση www.academia.edu. Μπορείτε να τα κατεβάσετε από εκεί. Αλλά ελπίζω ότι αυτό δεν θα είναι πλέον απαραίτητο μετά την ανάγνωση του κειμένου που ακολουθεί τώρα, και θα οδηγήσει σε επαρκή κατανόηση του γεγονότος ότι ο πληθωρισμός εντός του Άριστου Νομισματικού Συστήματος δεν αποτελεί πρόβλημα και μάλιστα θα είναι πολύ μικρότερος από ό,τι στην παρούσα εποχή. Διότι στη σημερινή εποχή, πολύς πληθωρισμός συμβαίνει χωρίς να γίνεται επαρκώς αντιληπτός ή να κατονομάζεται από την κυβέρνηση ή τους οικονομολόγους. Κάτι που ελπίζουμε ότι θα γίνει επίσης σαφές διαβάζοντας το κείμενο που ακολουθεί τώρα.

Τι είναι ο πληθωρισμός τιμών

Ο πληθωρισμός των τιμών - ή αυτό που οι οικονομολόγοι και οι ειδήσεις και τα παρόμοια αποκαλούν συνήθως πληθωρισμό - σημαίνει ότι με την ίδια ποσότητα χρημάτων μπορούν να αγοραστούν λιγότερα. Έτσι, χρειάζονται περισσότερα χρήματα για να αγοραστεί το ίδιο πράγμα.

Εάν ο αριθμός των χρηματικών μονάδων που κυκλοφορούν αυξάνεται και η προσφορά αγαθών και υπηρεσιών μειώνεται, δημιουργείται μια κατάσταση που μπορεί να οδηγήσει σε πληθωρισμό. Εάν αυτός ο αριθμός των χρηματικών μονάδων που κυκλοφορούν μειώνεται και η προσφορά αγαθών και υπηρεσιών αυξάνεται, μπορεί να οδηγήσει σε αποπληθωρισμό. Αυτές είναι οι πιθανότητες. Ωστόσο, το κατά πόσον θα συμβεί πραγματικά εξαρτάται και από περισσότερους παράγοντες. Οι οικονομικές εξελίξεις των τελευταίων δεκαετιών το αποδεικνύουν αυτό.

Το γεγονός ότι η λογική του πληθωρισμού και του αποπληθωρισμού έχει λειτουργήσει αντίστροφα τις τελευταίες δεκαετίες οφείλεται στο ότι το νομισματικό μας σύστημα - το χρηματικό μας σύστημα - δεν είναι λογικό, αλλά ακόμη και παράλογο και καταστροφικό, επιβλαβές. Επίσης, επειδή οι οργανισμοί δεν κατανοούν αρκετά τις σχεσιακές απαιτήσεις για να λειτουργήσει σωστά το σημερινό νομισματικό μας σύστημα. Με αυτό εννοώ ότι το νομισματικό σύστημα-το σημερινό μας νομισματικό σύστημα-μπορεί να μην είναι καν τόσο παράλογο, αλλά ότι γίνεται παράλογο στην κοινωνία επειδή οι οργανισμοί και τα άτομα στην κοινωνία μας απλώς δεν "λειτουργούν" και δεν "ενεργούν" με τον τρόπο που το σημερινό νομισματικό σύστημα cq system περιμένει να "μας". Θα επανέλθω σε αυτό αργότερα. Αλλά λέγοντας ότι ο πληθωρισμός και ο αποπληθωρισμός έχουν λειτουργήσει αντίστροφα, εννοώ ότι ο πληθωρισμός και ο αποπληθωρισμός λαμβάνουν χώρα αλλά με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο από αυτόν που οι οικονομολόγοι σήμερα αντιλαμβάνονται και κατανοούν. Αυτή η παρανόηση πηγάζει από μια πολύ στενή κατανόηση του φαινομένου του πληθωρισμού, αλλά και, επομένως, επειδή το σημερινό μας νομισματικό σύστημα και η τρέχουσα χάραξη νομισματικής πολιτικής και οι ενέργειες των κυβερνήσεων και των οργανισμών και των ατόμων προκαλούν μεν την λογική ανάπτυξη του πληθωρισμού και του αποπληθωρισμού σε αυτό το πλαίσιο, αλλά αυτές οι εξελίξεις είναι κατά κάποιο τρόπο αντίθετες από αυτό που οι οικονομολόγοι "κατανοούν" και νομίζουν ότι "βλέπουν" όσον αφορά τον πληθωρισμό και τον αποπληθωρισμό στην κοινωνία.

Αυτό που είναι ενδιαφέρον είναι η κατανόηση του τι πραγματικά σημαίνει "χρήμα σε κυκλοφορία". Αν πρόκειται για χρήματα για κατανάλωση και παραγωγή και αν περιλαμβάνει ή όχι χρήματα που έχουν τεθεί στην άκρη από εταιρείες και κυβερνήσεις ή άλλους οργανισμούς ή από ιδιώτες (για οποιονδήποτε σκοπό). Και πώς αυτές οι επιφυλάξεις έχουν εξελιχθεί πρόσφατα, ιδίως επίσης μετά την εμφάνιση της κρίσης χρέους. Στην πραγματικότητα, μετά από αυτή την κρίση

χρέους, περισσότερα χρήματα τέθηκαν στην άκρη για τις τράπεζες και ίσως για τις κυβερνήσεις από την ΕΚΤ και τα παρόμοια. Αυτά τα χρήματα προφανώς έπρεπε να προέλθουν από κάπου. Και δεδομένων των σημερινών νομισματικών δυνατοτήτων, θα μπορούσαν να προέλθουν μόνο από 1 μέρος, δηλαδή "από" την οικονομία και "από" τους εργαζόμενους και τους πολίτες. Ενώ ακριβώς "η" οικονομία και "οι" πολίτες χρειάζονταν και χρειάζονται ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρήματα. Οι οντότητες (συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών) χρειάζονται ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρήματα και ΟΧΙ λιγότερα, όπως συμβαίνει τώρα.

Πώς μετράται ο πληθωρισμός των τιμών

Για τον υπολογισμό του πληθωρισμού χρησιμοποιούνται συνήθως διάφορα προϊόντα. Αυτά είναι (σχεδόν) τα ίδια προϊόντα κάθε φορά. Από αυτά τα προϊόντα τότε ένας συγκεκριμένος αλλά και κάθε φορά ο ίδιος αριθμός προϊόντων που καταναλώνεται/αγοράζεται ανά έτος. Αυτό στη συνέχεια πολλαπλασιάζεται με την επικρατούσα τιμή εκείνου του έτους. Και στη συνέχεια εξετάζουμε τη διαφορά στο συνολικό ποσό σε διαφορετικά έτη. Όταν αυτό το συνολικό ποσό αυξάνεται, παρατηρείται πληθωρισμός ; άλλωστε χρειάζονται περισσότερα χρήματα για να αγοραστούν τα συγκεκριμένα προϊόντα σε αυτούς τους αριθμούς.

Πρόκειται λοιπόν για μέσους όρους. Και για ένα συγκεκριμένο αριθμό προϊόντων και συγκεκριμένα προϊόντα. Είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζουμε ποια προϊόντα είναι αυτά, αλλά και να κατανοήσουμε ακριβώς πώς λειτουργεί ο υπολογισμός και πώς πρέπει να γίνει κατανοητός σε ευρύτερη κοινωνική και οικονομική προοπτική. Αλλά αυτό που είναι συχνά ακόμη πιο σημαντικό από το ΠΟΣΟ του πληθωρισμού που εξετάζουν έτσι τα στοιχεία του πληθωρισμού, είναι το ΠΩΣ .... πώς προκύπτουν αυτές οι διαφορές με την πάροδο των ετών , ποιες είναι οι υποκείμενες αιτίες αυτών των διαφορών. Εγώ ο ίδιος νομίζω ότι καταλαβαίνω ότι το γεγονός ότι οι μισθοί δεν έχουν προσαρμοστεί επαρκώς στους ρυθμούς πληθωρισμού των προηγούμενων ετών είναι μια σημαντική αιτία του πληθωρισμού που προκύπτει τα επόμενα χρόνια. Υπάρχουν όμως και άλλες αιτίες του πληθωρισμού, όπως η άνοδος των τιμών των βασικών εμπορευμάτων ή άλλες εξελίξεις των τιμών. Και η ανεπαρκής συνειδητοποίηση των σχετικών τιμών και η συνακόλουθη(ες) σχετική(ες) εξέλιξη(ες) των τιμών.

Τάσεις στην κοινωνία μας που σχετίζονται με τον πληθωρισμό

Ο πληθωρισμός θεωρείται σήμερα ως επί το πλείστον ως ένα μη σχεσιακό φαινόμενο ή δεν υπάρχει επαρκής ενημέρωση σχετικά με τους χαρακτήρες και πολλές πτυχές του σχεσιακού πληθωρισμού αξιών. Υπάρχουν αρκετές τάσεις στη σημερινή κοινωνία που σχετίζονται με τον πληθωρισμό. Για να αναφέρουμε μερικές από αυτές

Η τάση ότι πρέπει να γίνονται όλο και περισσότερα για να κερδίσει κανείς ένα ορισμένο εισόδημα. Και ότι με το ίδιο εισόδημα μπορούν γενικά να αγοραστούν λιγότερα.

Η τάση ότι οι κοινωνικές-σχεσιακές εξελίξεις στην κοινωνία προκαλούν στα άτομα να αναμένεται και να απαιτείται να αγοράζουν όλο και περισσότερα. Οι κοινωνικές απαιτήσεις γίνονται όλο και μεγαλύτερες και υψηλότερες, αλλά και η υψηλότερη ευαισθητοποίηση και επιθυμία για ποιότητα απαιτεί να γίνονται περισσότερα και συνεπώς να δαπανώνται περισσότερα για να συνεχίσουν να ανταποκρίνονται στα αυξημένα πρότυπα ποιότητας.

Οι απαιτήσεις κατάρτισης από τους εργοδότες αλλά και η επαρκής και ορθή εκτέλεση ορισμένων θέσεων εργασίας και εργασιών απαιτούν υψηλότερα επίπεδα εκπαίδευσης και δεξιοτήτων από τους εργαζόμενους. Ως αποτέλεσμα, το γενικό μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού αυξάνεται. Παρά την άνοδο του γενικού μορφωτικού επιπέδου, υπάρχουν όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι με υψηλότερη μόρφωση που αναγκάζονται να εργαστούν κάτω από το επίπεδό τους, επειδή δεν υπάρχει εργασία στο δικό τους επίπεδο. ειδικά στα χαμηλότερα επίπεδα, πολλές εργασίες γίνονται σε προσωρινή βάση. Το ποσοστό αυτό έχει αυξηθεί τις τελευταίες δεκαετίες και πιθανότατα θα αυξηθεί ακόμη περισσότερο αν δεν ληφθούν μέτρα. Κάτι που δεν χρειάζεται να είναι μια κακή εξέλιξη, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις είναι. Ιδιαίτερα επειδή αυτές οι εταιρίες προσωρινής απασχόλησης κρατούν οι ίδιες ένα σχετικά μεγάλο ποσοστό από τα ωρομίσθια που πληρώνουν οι εταιρίες για τους εργαζόμενους αυτούς και δεν τα πληρώνουν/μεταφέρουν στον προσωρινά απασχολούμενο. Οι προσωρινά απασχολούμενοι θα έπρεπε να κερδίζουν ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ από τους κανονικά απασχολούμενους, επειδή είναι πιο ευέλικτοι ως προς την τοποθέτηση και οι εργοδότες έχουν λιγότερες υποχρεώσεις. Εκτός από υψηλότερο ακαθάριστο ωρομίσθιο, οι προσωρινά απασχολούμενοι θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν τακτικά πρόσθετα οφέλη και ανταμοιβές στο μέλλον. Όπως ο 13ος μήνας και επίσης διανομή κερδών και τα παρόμοια. Αυτές οι ανταμοιβές δίνονταν και δίνονται στους μόνιμους εργαζόμενους στο παρελθόν και στο παρόν. Αλλά το

ποσοστό των μόνιμων εργαζομένων έχει μειωθεί σημαντικά. Αυτό δεν σημαίνει ότι, όπως και στη σημερινή εποχή, οι πιο ευέλικτοι εργαζόμενοι με σύμβαση μίσθωσης έργου δεν δικαιούνται 13ο μήνα και διανομή κερδών. Ο 13ος μήνας θα πρέπει να γίνει ένα τυπικό μέρος της αμοιβής των εργαζομένων με σύμβαση μίσθωσης έργου, όπου απλά το επίδομα του 13ου μήνα, εάν υπάρχει, διαιρείται με τον αριθμό των εργάσιμων ημερών ανά έτος επί τον αριθμό των ημερών που ο εργαζόμενος με σύμβαση μίσθωσης έργου έχει απασχοληθεί στην εν λόγω εταιρεία. Έτσι ώστε ακόμη και ένας προσωρινά απασχολούμενος που εργάζεται μόνο για λίγες ημέρες ή εβδομάδες σε μια συγκεκριμένη εταιρεία να λαμβάνει μέρος της αμοιβής του 13ου μήνα που προστίθεται σε αυτόν. Ακριβώς όπως και ένας μόνιμος εργαζόμενος που απολύεται μόλις λίγες ημέρες ή ένα μήνα πριν από την καταβολή του 13ου μήνα θα πρέπει να δικαιούται ανάλογο μερίδιο του μισθού του 13ου μήνα.

Η μέτρηση του πληθωρισμού εξετάζει γενικά μόνο τον πληθωρισμό των δαπανών και λαμβάνει ελάχιστα ή καθόλου υπόψη τον πληθωρισμό από την πλευρά του εισοδήματος - πληθωρισμός των εισοδημάτων , μείωση των εισοδημάτων.

Στην πραγματικότητα, επί του παρόντος, ο πληθωρισμός των δαπανών δεν έχει υπολογιστεί, χαρτογραφηθεί και κατανοηθεί πλήρως. Ενώ ο πληθωρισμός των εισοδημάτων δεν λαμβάνεται υπόψη αλλά, επιπλέον, δεν κατανοείται καθόλου. Εξακολουθούν να θεωρούνται πλήρη ελάχιστα εισοδήματα, ενώ σε πολλές και επίσης όλο και περισσότερες ομάδες χαμηλότερου εισοδήματος, οι εργαζόμενοί τους πρέπει να συμβιβάζονται με όλο και μικρότερο εισόδημα. Αυτό οφείλεται τόσο στην πτώση των πραγματικών ωρομισθίων όσο και στην απώλεια των πρόσθετων παροχών, στα υψηλότερα έξοδα μετακίνησης, τα οποία επίσης αποζημιώνονται λιγότερο, αλλά και στην απώλεια των μεριδίων κέρδους και τα παρόμοια. Αλλά επιπλέον, όλο και περισσότεροι άνθρωποι είναι σε θέση να εργάζονται λιγότερες ώρες το μήνα και επίσης δεν μπορούν να πάρουν ή να οργανώσουν ένα συμπλήρωμα μέσω πρόσθετης εργασίας ή πρόσθετων επιδομάτων ή παροχών. Πράγματι, αυτά τα πρόσθετα επιδόματα ή παροχές εξακολουθούν να βασίζονται στην πεποίθηση ή τη σκέψη ότι όλοι μπορούν να αποκτήσουν ένα πλήρες ή τουλάχιστον λογικό εισόδημα. Ωστόσο, αυτό ισχύει όλο και λιγότερο, ιδίως στις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες, καθώς αυτές αποτελούνται όλο και περισσότερο, ιδίως ή τουλάχιστον στις Κάτω Χώρες, από φοιτητές και νέους που ζουν με τους γονείς τους και έχουν λίγες ώρες εργασίας

και μπορούν να τα βγάλουν πέρα μόνο επειδή εξακολουθούν να ζουν με τους γονείς τους.

Πώς αντιμετωπίζουν οι εταιρείες και άλλοι οργανισμοί την τιμολόγηση που οδηγεί σε πληθωρισμό

Είναι ενδιαφέρον να εξετάσουμε ΓΙΑΤΙ οι τιμές αυξάνονται όταν οι χρηματικές ποσότητες παραμένουν οι ίδιες ή μειώνονται ή αυξάνονται. Αλλά και το ΠΩΣ οι εταιρείες αντιμετωπίζουν αυτές τις αυξήσεις των τιμών. Με αυτό εννοώ τι κάνουν με τα χρήματα που παίρνουν επιπλέον -ή όχι- αυξάνοντας τις τιμές. Και πώς η άνοδος ή η πτώση των μισθών σχετίζεται με την άνοδο ή την πτώση των τιμών.

Σε πολλές περιπτώσεις, στην πράξη, δεν υπάρχει καμία απολύτως σχέση μεταξύ της αύξησης ή της μείωσης των μισθών σε μια δεδομένη επιχείρηση και της αύξησης ή της μείωσης των τιμών. Κάτι που, σε ορισμένες περιπτώσεις, φαίνεται όντως περίεργο. Και επίσης παράλογο και επιζήμιο τόσο για τους μεμονωμένους εργαζόμενους όσο και για την οικονομία και την κοινωνία στο σύνολό της.

Αυτή η βλαπτική επίδραση στην οικονομία είναι παρούσα και αυξάνεται ολοένα και περισσότερο, επειδή υπάρχει αυξανόμενη έλλειψη χρημάτων στην οικονομία μας. Τα άτομα και ιδίως τα άτομα από τις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες έχουν όλο και λιγότερα χρήματα για να ξοδέψουν και στερούνται όλο και περισσότερο χρημάτων. Εν τω μεταξύ, οι τιμές γενικά ακόμη και τώρα μόνο αυξάνονται, ενώ και τώρα οι κατώτατοι μισθοί γενικά και επίσης ατομικά μόνο μειώνονται. Διότι ιδίως οι προσωρινά απασχολούμενοι (ένα αυξανόμενο ποσοστό του εργατικού δυναμικού) μπορούν να εργάζονται όλο και λιγότερες ώρες και, επιπλέον, μέσω "έξυπνων" (και εν μέρει αντικοινωνικών) χειρισμών των συλλογικών συμβάσεων εργασίας για τους προσωρινά απασχολούμενους και άλλων τεχνασμάτων των εταιρειών προσωρινής απασχόλησης, διατηρούνται στους χαμηλότερους δυνατούς μισθούς. Στις οποίες επίσης δεν καταβάλλονται κατά κανόνα ο 13ος μήνας και τα επιδόματα κέρδους. Εν τω μεταξύ, οι ίδιες οι εταιρείες απασχόλησης εισπράττουν μεταξύ 18 και 25 ευρώ ανά ώρα ανά προσωρινό εργαζόμενο και γενικά μεταβιβάζουν μόνο τα μισά ή και λιγότερα από αυτά ως ακαθάριστες αμοιβές στους προσωρινά απασχολούμενους. Έτσι, μόνο ένα σχετικά μικρό μέρος του ποσού που εισπράττεται χρησιμοποιείται επίσης για

την καταβολή συνταξιοδοτικών εισφορών στους προσωρινά απασχολούμενους και φόρων στο κράτος.

Ένα συγκεκριμένο παράδειγμα είναι οι εταιρείες που στην τρέχουσα εποχή της μείωσης των αποδοχών των εργαζομένων και της μείωσης των χρηματικών ποσών που κυκλοφορούν, αυξάνουν τις τιμές τους ούτως ή άλλως. Και δεν μετακυλίουν κανένα μέρος αυτής της αύξησης των τιμών στους εργαζόμενους. Ενώ οι πωλήσεις τους δεν μειώνονται. Όταν οι πωλήσεις πέφτουν, οι αυξήσεις των τιμών δικαιολογούνται, σε ορισμένες περιπτώσεις, για να διατηρήσουν ίσο ή επαρκή κύκλο εργασιών. Αλλά υπάρχουν πάρα πολλοί οργανισμοί που απλώς διατηρούν σχετικά σταθερές πωλήσεις. Αυξάνουν τις τιμές τους ούτως ή άλλως. Και δεν μετακυλίουν πολλά από αυτά στους εργαζόμενους.

Επίσης, πρέπει να αναφερθεί το γεγονός ότι τα γραφεία ευρέσεως εργασίας και οι εταιρείες δίνουν στους εργαζομένους λιγότερες αμοιβές ανά ώρα, αλλά και λιγότερες ώρες την εβδομάδα, τη στιγμή που οι τιμές παραμένουν οι ίδιες ή και αυξάνονται. Αυτό προφανώς έχει αρνητικό αντίκτυπο στην οικονομία, αλλά και λόγω της ακόμη μεγαλύτερης μείωσης των μισθών ανά ώρα και συνολικά, πληρώνονται και λιγότεροι φόροι στο κράτος. .

Ένα πολύ κραυγαλέο και αντικοινωνικό και καταδικαστέο παράδειγμα είναι η ασφάλιση υγείας. Ενώ υπάρχει κρίση και όλο και περισσότεροι άνθρωποι αγωνίζονται να συνεχίσουν να πληρώνουν τους λογαριασμούς τους ούτως ή άλλως, οι ασφαλιστικές εταιρείες αυξάνουν συστηματικά τα ασφάλιστρα υγείας. Εν τω μεταξύ, είτε σε συνεννόηση με τη φαρμακοβιομηχανία είτε όχι, συνεχίζουν να αποζημιώνουν ακριβότερα φάρμακα που συνταγογραφούνται από τους γιατρούς. Ενώ οι ίδιοι γιατροί έχουν κίνητρο να μην συνταγογραφούν φθηνότερες εναλλακτικές λύσεις στους ασθενείς τους. Αυτά τα ακριβότερα φάρμακα πρέπει τελικά να πληρωθούν από το ταμείο ασφάλισης υγείας. Και έτσι οδηγούν στο να πρέπει όλοι να πληρώνουν περισσότερα ασφάλιστρα υγείας. Τα οποία είναι ούτως ή άλλως πολύ υψηλά, επειδή οι ασφαλιστικές εταιρείες υγείας υποτίθεται ότι είναι μη κερδοσκοπικές, αλλά εν τω μεταξύ αποκομίζουν υψηλά κέρδη.

Πώς αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι τον πληθωρισμό

Η λέξη πληθωρισμός αναφέρεται πολύ συχνά και εύκολα, σχεδόν πάντα με πλήρη άγνοια για το τι είναι αυτό για το οποίο μιλούν. Ακόμα και στη θεωρητικοποίηση του πληθωρισμού, δημιουργείται με πολύ μονόπλευρο και συνοπτικό τρόπο μια πολύ μονόπλευρη και συνοπτική "πραγματικότητα" που δεν μπορεί ποτέ να είναι πραγματική και οδηγεί επίσης σε εντελώς λανθασμένες "γνώσεις" και σε μια εντελώς λανθασμένη κατανόηση του τι συμβαίνει ή μπορεί να συμβεί στην κοινωνία.

Έτσι, η "κατανόηση" του πληθωρισμού βασίζεται πάντα σε υποθέσεις και μοντέλα που αγνοούν πλήρως τις σχεσιακές εξαρτήσεις των οντοτήτων και των διαδικασιών στην κοινωνία.

Το να βλέπεις ΠΩΣ οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τον πληθωρισμό των τιμών είναι τουλάχιστον συναρπαστικό, αλλά, στην πορεία, απίστευτα σχετικό. Και κυρίως ποια αγαθά ή υπηρεσίες επηρεάζονται.

Αυτό που ξεχωρίζει αμέσως, ή που ΠΡΕΠΕΙ να ξεχωρίζει, είναι ότι στη σημερινή εποχή, τα άτομα στις Κάτω Χώρες ήδη περικόπτουν την ασφάλιση υγείας. Ενώ αυτή είναι μια πραγματικά σημαντική βασική ανάγκη της ζωής. Και αυτό αφορά την ασφάλεια. Η βεβαιότητα για την υγεία. Κάτι που οι άνθρωποι δεν κόβουν ακριβώς εύκολα. Το ότι το κάνουν, έχει να κάνει με το γεγονός ότι ακόμη και οι άνθρωποι ΜΕ "πλήρη" εργασία δεν έχουν πλέον ούτε καν αρκετά χρήματα για να πληρώσουν για ασφάλιση υγείας, ακριβή ή μη. Λόγω των αυξημένων τιμών, αλλά και λόγω των μειωμένων εισοδημάτων.

Έχει μεγάλη διαφορά αν ένας εργαζόμενος έχει μόνιμη απασχόληση ή, όπως συμβαίνει όλο και περισσότερο στις μέρες μας και ιδίως για τις ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα, εργάζεται μέσω μιας εταιρείας προσωρινής απασχόλησης. Στην τελευταία περίπτωση, ο εργαζόμενος στις περισσότερες περιπτώσεις στερείται πρόσθετων παροχών, όπως ο 13ος μήνας, αλλά και η κατανομή κερδών και άλλα προνόμια που στην πραγματικότητα είναι πολύ αναγκαία, ιδίως επίσης για τις ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα. Επιπλέον όμως,

οι προσωρινά απασχολούμενοι, ειδικά στην εποχή που διανύουμε, δουλεύουν γενικά λιγότερες ώρες από τους μόνιμους εργαζόμενους. Και συν τοις άλλοις, μόνο αυτές οι ώρες πληρώνονται από τον εργοδότη, ο οποίος κρατάει ένα μεγάλο μέρος ή και τη συντριπτική πλειοψηφία αυτών που πληρώνει από τον πελάτη για έναν εργαζόμενο στη δική του τσέπη και δεν τα "μετακυλύει" στον προσωρινά εργαζόμενο ή στο κράτος μέσω της καταβολής φόρων. Ως εκ τούτου, η σταδιακή και, μετά την κρίση, επιταχυνόμενη αντικατάσταση των μόνιμων εργαζομένων με προσωρινά απασχολούμενους σημαίνει -μεταξύ πολλών άλλων αρνητικών επιπτώσεων- επιταχυνόμενη μείωση των εμβασμάτων φορολογικών χρημάτων προς τις κυβερνήσεις. Αλλά οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης είναι επίσης ακόμη πιο δημιουργικές και, δυστυχώς, πιο αποτελεσματικές στο να διατηρούν τα εισοδήματα των προσωρινών εργαζομένων σταθερά χαμηλά. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι 1 από τις μεγαλύτερες αιτίες διατήρησης ή και επιδείνωσης της οικονομικής κατάστασης στην Ολλανδία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και συνεπώς παγκοσμίως. Αλλά όχι η πραγματική, βασική αιτία. Αυτή η πραγματική, βασική αιτία είναι η ΜΕΓΑΛΗ έλλειψη χρημάτων στις οικονομίες μας. Έλλειψη χρημάτων για να κάνουμε αυτά που σήμερα υλοποιούμε και "παραδίδουμε" σε αυτές τις οικονομίες. Ωστόσο, αυτό δεν πρέπει και δεν μπορεί να γίνει σε βάρος και στις πλάτες των (εισοδημάτων των) ατόμων, των εργαζομένων. Εξοικονόμηση εργασίας προκειμένου να απελευθερωθούν χρήματα για να γίνουν και να παραμείνουν δυνατά "τα υπόλοιπα". Μακροπρόθεσμα, φυσικά, αυτό δεν λειτουργεί. ΚΑΙ η μακροπρόθεσμη ζημιά αυτού του στενόμυαλου και διαταραγμένου τρόπου δράσης είναι ανυπολόγιστη. Ο μόνος τρόπος για να αποτρέψουμε ΚΑΙ να αποκαταστήσουμε αυτή τη ζημιά όσο το δυνατόν περισσότερο είναι να εισαγάγουμε το Άριστο Νομισματικό Σύστημα.

Επιπλέον, η φροντίδα αποτελεί μια εντελώς ειδική περίπτωση όταν εξετάζεται και η φροντίδα ηλικιωμένων. Ορισμένες ομάδες ηλικιωμένων δεν θα λαμβάνουν καν φροντίδα σε οίκους ευγηρίας στο μέλλον, αν αυτό εξαρτάται από τη σημερινή κυβέρνηση των Κάτω Χωρών. Παρά την πτώση των μισθών των χαμηλότερων εισοδημάτων, οι ασφαλιστικές εταιρείες υγείας έχουν αυξήσει μόνο το κόστος της ασφάλισης περίθαλψης τα τελευταία χρόνια. Η αποτελεσματικότητα των ίδιων των ασφαλιστικών εταιρειών υγείας αλλά και των νοσοκομείων θα έπρεπε να έχει αυξηθεί και θα πρέπει να αυξηθεί ακόμη περισσότερο. Το προσωπικό των νοσοκομείων και το λοιπό υγειονομικό προσωπικό βλέπουν τους μισθούς να μειώνονται και να απολύονται. Οι μη κερδοσκοπικές ασφαλιστικές εταιρείες υγείας αποκομίζουν όλο και περισσότερα κέρδη. Και όμως εδώ, λοιπόν, πρέπει να γίνουν ακόμη περισσότερες περικοπές εις βάρος μιας εξαιρετικά ευάλωτης

ομάδας ανθρώπων. Και "εμείς" πληρώνουμε όλο και περισσότερα ασφάλιστρα περίθαλψης, ενώ παίρνουμε όλο και λιγότερα σε αντάλλαγμα και με την προοπτική και τη γνώση ότι τόσο η κυβέρνηση όσο και οι εταιρείες ασφάλισης υγείας θεωρούν τα χρήματα πιο σημαντικά από τους ανθρώπους και, αν χρειαστεί, προτιμούν να πετάξουν ηλικιωμένους στο δρόμο παρά να αναζητήσουν μια κοινωνική λύση που μπορεί να κοστίσει λίγο περισσότερα χρήματα.

Έτσι, εκτός από το πρόβλημα ότι ο πληθωρισμός ως έννοια είναι ήδη πολύ μονομερώς ορισμένος, υπάρχει επίσης το γενικότερο πρόβλημα ότι η έννοια του πληθωρισμού τιμών δεν κατανοείται και δεν εξηγείται σχετικώς. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει "απλώς " μια λανθασμένη σχεσιακή κατανόηση, αλλά μια πλήρης έλλειψη επίγνωσης ότι ο πληθωρισμός θα ήταν ή είναι καθόλου σχεσιακός. Σε κάποιο βαθμό, αυτή η συνειδητοποίηση φαίνεται να υπάρχει, αλλά στην περιγραφή και τις μετρήσεις του πληθωρισμού, δεν αναδύεται σχεδόν καθόλου, αν αναδύεται καθόλου. Και αν εμφανίζεται καθόλου σε εξαιρετικά μικρό βαθμό. Υπάρχουν πάρα πολλές πτυχές και διαδικασίες που ΔΕΝ λαμβάνονται υπόψη. Ίσως και λόγω μιας εντελώς λανθασμένης υποκείμενης προοπτικής.

Όσον αφορά το σχεσιακό, για παράδειγμα, η διάκριση μεταξύ συμπληρωματικών και μη συμπληρωματικών αγαθών λείπει ήδη από την έννοια του πληθωρισμού. Περαιτέρω επίσης, που προκύπτει από αυτό, ΠΩΣ οι καταναλωτές αντιμετωπίζουν τη διαφορά στον χαρακτήρα αυτών των αγαθών. Γενικά, αλλά και σε σχέση με τον πληθωρισμό και σε σχέση με αυτόν. Και σε σχέση με την υποχρεωτική ή μη υποχρεωτική αγορά άλλων σχετικώς συμπληρωματικών ή σχετικώς μη συμπληρωματικών αγαθών.

Η σχεσιακή λειτουργία των αγαθών ή υπηρεσιών παίζει επίσης πολύ μεγάλο ρόλο. Με τον όρο αυτό εννοώ την οικονομική σχεσιακή καθώς και την κοινωνική σχεσιακή. Και νομίζω ότι είναι καλό να σημειώσουμε και να συνειδητοποιήσουμε ότι όλο και περισσότερα αγαθά και υπηρεσίες στην κοινωνία μας έχουν ή έχουν αποκτήσει οικονομικό σχεσιακό χαρακτήρα. Σε αυτά περιλαμβάνεται η λειτουργία των αγαθών πολυτελείας αλλά και η σημασία των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και των συμπληρωματικών προϊόντων. Αλλά και το αυτοκίνητο και τα καύσιμα για αυτό το αυτοκίνητο. Λόγω της αύξησης του κόστους των καυσίμων, αλλά και λόγω της αύξησης τόσο της επαγγελματικής όσο και της κοινωνικής κίνησης, έχει αυξηθεί ο οικονομικός σχεσιακός χαρακτήρας του αυτοκινήτου αλλά και του

κόστους των καυσίμων. Σε αυτό έρχεται να προστεθεί το γεγονός ότι τα γραφεία ευρέσεως εργασίας, εκτός από το να πληρώνουν το χαμηλότερο δυνατό εισόδημα, δίνουν και χαμηλό επίδομα χιλιομέτρων στους εργαζόμενους που οι ίδιοι τοποθετούν πιο μακριά από τον τόπο διαμονής τους. Με ή χωρίς την έγκριση των ίδιων αυτών προσωρινών εργαζομένων. Ως αποτέλεσμα, αυτοί οι εργαζόμενοι που ήδη κερδίζουν ή αμείβονται ούτως ή άλλως πολύ λίγο, πρέπει να προσθέσουν και τις μετακινήσεις.

Ένα παράδειγμα κοινωνικά σχετιζόμενων αγαθών είναι η καλή εκπαίδευση, τα κινητά τηλέφωνα, οι υπολογιστές, καθώς και αγαθά πολυτελείας όπως ένα αυτοκίνητο και οι διακοπές. Αλλά ένας αυξημένος ρυθμός κυκλοφορίας των αγαθών οφείλεται επίσης σε κοινωνικές σχεσιακές πτυχές και λιγότερο σε λειτουργικές σχεσιακές πτυχές. Ενώ η διάρκεια ζωής πολλών αγαθών μόνο αυξάνεται, τα ίδια αγαθά αντικαθίστανται σε όλο και πιο σύντομο χρονικό διάστημα. Κοιτάξτε τα αυτοκίνητα αλλά και άλλα αγαθά. Τα άτομα με χαμηλότερο εισόδημα έχουν λιγότερες έως καθόλου ευκαιρίες (οικονομικοί πόροι) για να πάνε μαζί με αυτό, αλλά εξακολουθούν να το κάνουν εν μέρει λόγω κοινωνικών σχεσιακών κινήτρων. Αυτό το κοινωνικό-σχεσιακό κίνητρο παίζει επίσης ρόλο στη χρήση των κινητών τηλεφώνων. Σήμερα, ακόμη και μεταξύ των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων, υπάρχουν οικογένειες όπου σχεδόν όλοι έχουν κινητό τηλέφωνο. Αυτά τα κινητά γίνονται όλο και πιο ακριβά, αλλά και οι συνδρομές κινητής τηλεφωνίας γίνονται επίσης πιο ακριβές. Και αυτά είναι έξοδα που επαναλαμβάνονται κάθε μήνα και επομένως πρέπει να πληρώνονται.

Inflatie- το φάντασμα της όπερας

Αναγωγισμός της έννοιας του πληθωρισμού και του τι περιλαμβάνεται και τι όχι. Αυτό που ο Peirce αποκαλεί πρωτοτυπία και όχι το ΠΩΣ οι άνθρωποι το αντιμετωπίζουν.

Για παράδειγμα, το κόστος της υγειονομικής περίθαλψης- το γεγονός ότι όλο και περισσότεροι άνθρωποι αδυνατούν ήδη να αντέξουν οικονομικά αυτή τη βασική ανάγκη. Τώρα ισχύει ότι όλο και περισσότεροι άνθρωποι αποταμιεύουν γι' αυτό, αλλά τον επόμενο καιρό ακόμη και εκεί όλο και περισσότεροι άνθρωποι θα εγκαταλείψουν. Επειδή δεν μπορούν πλέον να το αντέξουν οικονομικά λόγω των

διαταραχών του νομισματικού συστήματος με το οποίο εργαζόμαστε τώρα. Και η απορρύθμιση που διενεργείται και η νομισματική πολιτική με την παρεξήγηση, μεταξύ άλλων, της παρεξηγημένης και επίσης εντελώς άσχετης πτυχής και έννοιας του πληθωρισμού.

Πληθωρισμός αξιών- μια ευρύτερη έννοια του πληθωρισμού

Έχω ήδη επισημάνει μέσω διαφόρων συλλογισμών και παραδειγμάτων γιατί και ότι η (οικονομική) έννοια της αξίας της εποχής μας είναι άκρως αναγωγιστική. Και, επίσης γι' αυτόν τον λόγο, εξαιρετικά επιβλαβής, ιδίως αν η κυβέρνηση ή άλλοι οργανισμοί ευθυγραμμίσουν τις πολιτικές τους με αυτήν.

Η έννοια του χρηματοπιστωτικού πληθωρισμού της εποχής μας είναι αναγωγική, διότι:

Βασίζεται σε μια λανθασμένη οπτική γωνία που α) είναι πολύ μονόπλευρη και β) αναδεικνύει ή υπερτονίζει λανθασμένες πτυχές της πραγματικότητας

Είναι (επίσης γι' αυτόν τον λόγο) πραγματικά σχετικό και παρέχει σχετικές πληροφορίες σε πολύ μικρό βαθμό. Είναι η ίδια η περίπτωση που η έννοια του πληθωρισμού (τιμών) οδηγεί μόνο σε πολλές επιζήμιες παρεξηγήσεις και επίσης σε επιζήμια χάραξη πολιτικής. Κάτι που αυτό το κείμενο ελπίζω να κάνει πιο σαφές.

Αυτό αποδεικνύεται, μεταξύ άλλων, από την έλλειψη των ακόλουθων στοιχείων στην έννοια του πληθωρισμού :

- Τιμές κατοικιών και τιμές βενζίνης και καυσίμων

- Αποζημίωση για έξοδα ταξιδίου του προσωπικού

- Η (αύξηση) των ασφαλίστρων υγείας

- Το (αυξανόμενο) κόστος της (κινητής) τηλεφωνίας και της χρήσης του διαδικτύου

- Οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ των διαφόρων αγαθών και υπηρεσιών και η σημασία και η χρησιμότητα της χρήσης αυτών των αγαθών και υπηρεσιών. Οι

δαπάνες για είδη πρώτης ανάγκης είναι πιο κρίσιμες και λιγότερο αποφεύξιμες από άλλες δαπάνες και έξοδα. Αν και, δυστυχώς, φαίνεται πλέον ότι ακόμη και τα έξοδα οδοντιατρικής και γενικής υγειονομικής περίθαλψης, καθώς και τα είδη ένδυσης, μπορούν να εξοικονομηθούν, ακόμη και στα ανεπιθύμητα επίπεδα που παρατηρούνται στη σημερινή εποχή.

Αλλά ακόμη και αν αυτά τα πράγματα προστεθούν στην έννοια του πληθωρισμού, εξακολουθεί να είναι πολύ αναγωγική. Διότι η έννοια του χρηματοπιστωτικού πληθωρισμού δεν περιλαμβάνει τόσο τον κοινωνικό πληθωρισμό όσο και τον πληθωρισμό αγαθών.

Ως εκ τούτου, με το παρόν εισάγω την έννοια του πληθωρισμού αξιών. Ο πληθωρισμός αξιών είναι λοιπόν ο συνδυασμός του πληθωρισμού του "οικονομικού"/χρήματος, του πληθωρισμού των ίδιων των αγαθών ή υπηρεσιών και επίσης του πληθωρισμού του κοινωνικού. Επιπλέον, επίσης η σύνδεση και η αλληλεξάρτηση μεταξύ του χρηματοπιστωτικού πληθωρισμού, του πληθωρισμού των αγαθών και του κοινωνικού πληθωρισμού.

Με τον πληθωρισμό των αγαθών ή υπηρεσιών δεν εννοώ τον πληθωρισμό των νέων αγαθών ή υπηρεσιών ή των αγαθών ή υπηρεσιών κατά την αγορά τους, αλλά τον πληθωρισμό των αγαθών ή υπηρεσιών που έχουν ήδη αγοραστεί. Αλλά και τον πληθωρισμό των κτιρίων και άλλων ακινήτων που έχουν αγοραστεί στο παρελθόν ή που θα αγοραστούν στο μέλλον. Και πώς εξελίσσεται η αξία αυτών των αγαθών και υπηρεσιών με την πάροδο του χρόνου.

Όταν πρόκειται για τον πληθωρισμό των τιμών, οι οικονομολόγοι εξετάζουν μόνο το κόστος των νέων προϊόντων κατά την αγορά τους. Ωστόσο, αυτό που δεν παρακολουθείται και, εξ όσων γνωρίζω, δεν υπάρχει καμία απολύτως εποπτεία σε αυτό. είναι στον πληθωρισμό της αξίας των αγαθών και των υπηρεσιών που έχουν ήδη αγοραστεί.

Στο παρελθόν, αγοράζονταν πολλά αγαθά που μπορούσαν στη συνέχεια να διατηρηθούν και επίσης να αξίζουν περισσότερο με την πάροδο του χρόνου μερικές φορές. Σκεφτείτε τα ειδικά και πολύτιμα προϊόντα που είναι λιγότερα σε

αριθμό ή δεν είναι πλέον διαθέσιμα. Ωστόσο, αυτό που παρατηρείται τώρα είναι ότι πολλά από αυτά τα αγαθά δεν αξίζουν πια πολλά, ιδίως λόγω της κρίσης. Έτσι δεν μπορούν να πωληθούν και αν μπορούν να πωληθούν τότε με ζημία. Διότι η αξία των αγαθών μπορεί να έχει μειωθεί σημαντικά ή όχι σε σχέση με πριν από μερικά χρόνια οπότε ίσως και σε σχέση με την εποχή που αγοράστηκαν. Βέβαια, πρέπει να εξετάσουμε τον μέσο όρο, αλλά υπάρχει μια γενική τάση ότι όλα τα αγαθά που αγοράζονται ή έχουν αγοραστεί μειώνονται σε αξία. Και αν μη τι άλλο, γενικά η αξία τους μειώνεται με ταχύτερο ρυθμό από ό,τι στο παρελθόν.

Η "ειδική" ιδιοκτησία διαφόρων αγαθών φαίνεται να έχει μειωθεί με την πάροδο των ετών σε σύγκριση με το παρελθόν για διάφορους λόγους. Εν μέρει, πρόκειται για πληθωρισμό της οικονομικής αξίας των αγαθών, αλλά περιλαμβάνει και πληθωρισμό της κοινωνικής αξίας σε κάποιο βαθμό. Ή επίσης σχεσιακός (κοινωνικός) πληθωρισμός αξιών, επειδή απλώς υπάρχουν τόσα πολλά αγαθά που η ιδιαιτερότητα ενός συγκεκριμένου αγαθού μειώνεται. Λόγω του πλήθους των διαθέσιμων αγαθών και προϊόντων, η ατομική αξία των μεμονωμένων αγαθών μειώνεται.

Ωστόσο, αυτή η μείωση των αξιών έχει επίσης συνέπειες, σημαντικές ή μη, στον πληθωρισμό της αξίας των αγαθών και, συνεπώς, στην οικονομία. Οι άνθρωποι παίρνουν λιγότερα χρήματα (πίσω) για τα αγαθά που πωλούν και έτσι έχουν λιγότερα χρήματα στη διάθεσή τους για να καλύψουν τα έξοδά τους ή να αγοράσουν νέα ή διαφορετικά προϊόντα.

Σε γενικές γραμμές, όλοι έχουν περισσότερα από αρκετά πράγματα, αυτό δεν είναι το πρόβλημα στις δυτικές χώρες. Το πρόβλημα είναι η δυνατότητα πληρωμής των τρεχουσών δαπανών. Ενώ στο παρελθόν αυτό ήταν πολύ μικρότερο πρόβλημα, επειδή υπήρχε καλύτερη ισορροπία μεταξύ εσόδων και εξόδων, αλλά και επειδή υπήρχε πολύ μικρότερος πληθωρισμός από ό,τι συνέβαινε ειδικά τα τελευταία χρόνια. Ακριβώς τα τελευταία χρόνια, τα χρόνια της οικονομικής κρίσης και της κρίσης χρέους, ο πληθωρισμός επιταχύνθηκε και αυξήθηκε. Ωστόσο, αυτό αφορούσε κυρίως τον πληθωρισμό αξιών που δεν μετρήθηκε και ή δεν έγινε αντιληπτός από τους οικονομολόγους και ή τις κυβερνήσεις , το κράτος.

Η τρέχουσα κατάσταση όσον αφορά τον πληθωρισμό για συγκεκριμένα άτομα

Αν ο πληθωρισμός θεωρείται ως το γεγονός ότι με το ίδιο ποσό χρημάτων μπορούν να αγοραστούν λιγότερα. Τότε έχει μεγάλη διαφορά αν σε αυτή την περίπτωση κάποιος έχει περισσότερα χρήματα ή όντως το ίδιο ποσό χρημάτων ή λιγότερα χρήματα. Στην πρώτη περίπτωση, το εν λόγω άτομο είτε βελτιώνεται είτε η κατάσταση παραμένει η ίδια για το άτομο αυτό. Και στις δύο άλλες περιπτώσεις, το εν λόγω πρόσωπο χάνει.

Στην παρούσα κατάσταση, το έτος 2013 και η κρίση χρέους. Τα περισσότερα άτομα μειώνονται όσον αφορά τους μισθούς. Ενώ οι τιμές αυξάνονται. Λιγότερα μπορούν να αγοραστούν με το ίδιο ποσό χρημάτων. Αλλά τα περισσότερα άτομα δεν διατηρούν το ίδιο ποσό χρημάτων, αλλά στην πραγματικότητα μειώνονται. Έτσι, ο πληθωρισμός για τα συγκεκριμένα άτομα είναι ακόμη μεγαλύτερος από τον μέσο πληθωρισμό. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τα άτομα με χαμηλότερο εισόδημα που μερικές φορές βλέπουν το εισόδημά τους να μειώνεται δραστικά.

Ο αντίκτυπος του πληθωρισμού είναι μεγαλύτερος για τα άτομα με χαμηλότερο εισόδημα. Το αντιλαμβάνονται αμέσως όταν οι μισθοί τους μειώνονται, ιδίως αν αυτό συνδέεται με αυξήσεις των τιμών των προϊόντων. Είναι πολύ κακό το γεγονός ότι ο πληθωρισμός δεν είναι κατανοητός, ιδίως για τις ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα, διότι αυτές είναι οι ομάδες που πλήττονται περισσότερο από κάθε πληθωρισμό.

Ο πληθωρισμός των αξιών συμβαίνει στην κοινωνία μας εδώ και πολύ καιρό και σε πολύ ευρύτερη κλίμακα από ό,τι έχει γίνει κατανοητό από τις κυβερνήσεις και το "ευρύ κοινό". Η μέτρηση είναι γνώση, αλλά τότε πρέπει να μετρηθεί το σωστό πράγμα. Και ακόμη και τότε, η μέτρηση από μόνη της δεν είναι κατανόηση. Μια πολύ πιο ολοκληρωμένη κατανόηση του τι συμβαίνει απαιτεί μια πολύ ευρύτερη κατανόηση τόσο του πληθωρισμού όσο και της οικονομίας και της κοινωνίας στο σύνολό της. Και τα ποσοτικά εργαλεία μέτρησης και οι στιγμές δεν αρκούν. Χρειάζεται πολύ ευρύτερη και πιο εκτεταμένη ποιοτική έρευνα γι' αυτό, και πάνω απ' όλα, καλή επικοινωνία με τους αρμόδιους φορείς και ακρόαση αυτών. Τελικά, η ποιοτική έρευνα σημαίνει να μάθουμε να επικοινωνούμε, να ακούμε και να ερμηνεύουμε καλά. Με κριτικό τρόπο. Το οποίο περιλαμβάνει τη χρήση και την εφαρμογή της σωστής μεθοδολογίας και κυρίως την υποκείμενη προοπτική και την εξαγωγή νοήματος.

10. Γιατί ο πληθωρισμός δεν θα είναι πρόβλημα με το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα και εντός αυτού

Ο πληθωρισμός δεν θα αποτελεί πλέον πρόβλημα μέσα στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα, το αντίθετο μάλιστα. Ο πληθωρισμός των τιμών δεν θα αποτελεί πρόβλημα, αλλά ούτε και ο πληθωρισμός των αξιών. Μια άλλη λέξη για τον πληθωρισμό είναι η μείωση, και μια άλλη λέξη για τον αποπληθωρισμό της αξίας είναι η αύξηση της αξίας. Μόλις το Άριστο Νομισματικό Σύστημα τεθεί σε εφαρμογή, θα υπάρξει πολλαπλασιασμός της αξίας (των αξιών). Αύξηση της αξίας του οικονομικού και του κοινωνικού κεφαλαίου. Με πολλούς τρόπους.

Αυτό οφείλεται εν μέρει στα εξής :

Στο πλαίσιο του ΕΜΣ, μπορούν να μειωθούν οι φόροι στα αγαθά, αλλά και οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης στη βενζίνη. Οι πολίτες πρέπει τότε να πληρώνουν λιγότερο ΦΠΑ και επίσης να πληρώνουν λιγότερα για τα καύσιμα. Αυτό αφήνει περισσότερα χρήματα για άλλα αγαθά και υπηρεσίες, ενώ μπορεί να μειωθεί και η τιμή τους.

Τα εισοδήματα, ιδίως των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων, θα αυξηθούν γενικά. Κατά συνέπεια, οι όποιες αυξήσεις των τιμών που θα πραγματοποιηθούν για άλλους λόγους θα μπορούν να πληρωθούν νωρίτερα, καλύτερα και ευκολότερα από ό,τι σε μια κατάσταση όπου το Άριστο Νομισματικό Σύστημα δεν έχει ακόμη εισαχθεί ή δεν θα εισαχθεί.

Με το ΣΔΣ, μπορούν να δημιουργηθούν περισσότερα οικονομικά αποθέματα και ευκαιρίες που θα επιτρέψουν σε άτομα και οργανισμούς που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις οικονομικές τους υποχρεώσεις σε μια δεδομένη χρονική στιγμή να το πράξουν ούτως ή άλλως, ή ακόμη και να ανταποκριθούν "απλώς" στις εν λόγω οικονομικές υποχρεώσεις από μια γενική οικονομική πηγή. Ενδεχομένως, χωρίς τα άτομα ή οι οργανισμοί που έχουν προσωρινή οικονομική ανάγκη να πρέπει να επιστρέψουν τα ποσά αυτά που καταβλήθηκαν στο μέλλον. Είναι τότε "απλώς" μια δωρεά από ένα γενικό οικονομικό και κοινωνικό συμφέρον.

Από την ιστοσελίδα http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/, δανείστηκα το ακόλουθο κείμενο :

" Πρώτον, οι τιμές των κατοικιών δεν περιλαμβάνονται στον δείκτη τιμών καταναλωτή. Το καλάθι των καταναλωτικών αγαθών περιλαμβάνει μόνο τη "θεωρητική αξία ενοικίασης". Εάν οι τιμές των κατοικιών είχαν συμπεριληφθεί στους δείκτες τιμών, ο πληθωρισμός θα ήταν σημαντικά υψηλότερος πριν από την κρίση και σημαντικά χαμηλότερος μετά την κρίση " (http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/)

Εδώ έχω την ακόλουθη προσθήκη. Ο πληθωρισμός, συμπεριλαμβανομένων των τιμών των κατοικιών, ήταν πράγματι υψηλότερος πριν από την κρίση και χαμηλότερος μετά την κρίση. Αυτό όμως πρέπει να σχετίζεται και με τις πραγματικές προσαρμογές του πληθωρισμού (με βάση τους ρυθμούς πληθωρισμού ΧΩΡΙΣ να συνυπολογίζονται οι τιμές των κατοικιών) αλλά και με την αύξηση των αξιών των κατοικιών ΠΡΙΝ την κρίση.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, οι τιμές των κατοικιών αυξήθηκαν σημαντικά ΠΡΙΝ από την κρίση, από την οποία όλοι οι ιδιοκτήτες κατοικιών επωφελήθηκαν σημαντικά. ΜΕΤΑ την κρίση, οι τιμές των κατοικιών μειώθηκαν (πράγμα που, παρεμπιπτόντως, συνέβη για ένα διάστημα ΠΡΙΝ την κρίση), γεγονός που οδήγησε σε πτώση των τιμών των κατοικιών, η οποία έβλαψε τόσο τους τότε ιδιοκτήτες όσο και όσους αγόρασαν ή αγοράζουν σπίτι κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου ή μετά. Άλλωστε, το μεγαλύτερο μέρος του μετοχικού κεφαλαίου αποκτά ΜΕΙΩΜΕΝΗ αξία.

Σε αυτό, ωστόσο, προστίθεται το γεγονός ότι οι μισθοί των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων έχουν ήδη αναπροσαρμοστεί πολύ λίγο σύμφωνα με τον πραγματικό πληθωρισμό τα προηγούμενα χρόνια, ώστε να είναι δυνατή η αγορά κατοικιών ή η λήψη ενός αρκετά υψηλού στεγαστικού δανείου για την αγορά κατοικίας. Αυτό διορθώνεται εν μέρει όταν μειώνονται οι τιμές των κατοικιών, αλλά σε καμία περίπτωση πλήρως. Πράγματι, οι τιμές των κατοικιών παραμένουν σημαντικά υψηλότερες σε σχέση με τους σχετικά χαμηλούς μισθούς των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων από ό,τι ήταν στο παρελθόν. Συν τοις άλλοις, όμως, στη σημερινή εποχή, ιδίως όσον αφορά τις ομάδες χαμηλότερου

εισοδήματος, παρόλο που οι τιμές των κατοικιών μειώνονται, τα εισοδήματα μειώνονται επίσης σημαντικά λόγω των χαμηλότερων μισθών από τα γραφεία ευρέσεως εργασίας αλλά και λόγω των λιγότερων ωρών που μπορεί να εργαστεί κανείς. Αυτό μαζί εξασφαλίζει ότι σε περισσότερες περιπτώσεις απ' ό,τι γίνεται αντιληπτό, η πραγματική μείωση ορισμένων ατομικών εισοδημάτων πέφτει ακόμη περισσότερο από την πτώση των τιμών των κατοικιών. Και στη συνέχεια, προστίθεται σε αυτό ή πάνω σε αυτό είναι το γεγονός ότι ΑΝ στη συνέχεια αγοραστεί ένα σπίτι, θα αποκτήσει μόνο ΜΕΙΩΜΕΝΗ αξία κατά την περίοδο ΜΕΤΑ την αγορά και ΟΧΙ μεγαλύτερη.

Επιπλέον, είναι φυσικά πολύ σημαντικό αν κάποιος (πρέπει να) χρησιμοποιεί ή όχι ορισμένα αγαθά ή υπηρεσίες. Αν κάποιος είναι όλο και περισσότερο υποχρεωμένος να χρησιμοποιεί ορισμένα αγαθά ή υπηρεσίες, αυτό μπορεί να επιβαρύνει αρκετά το συνολικό εισόδημα. Παρομοίως, και ίσως ιδιαίτερα τα άτομα με χαμηλότερο εισόδημα έχουν επίσης και ίσως ιδιαίτερα τις τελευταίες δεκαετίες ή χρόνια να αντιμετωπίσουν αυξημένες δαπάνες για :

Κόστος κατάρτισης (η πίεση και η ανάγκη για σπουδές έχει αυξηθεί)

Το κόστος του τηλεφώνου το ανέφερα ήδη- η κινητή τηλεφωνία και το γεγονός ότι σήμερα κάθε μέλος της οικογένειας έχει ένα τηλέφωνο σχεδόν σε αντίθεση με το παρελθόν

Κόστος μετακίνησης- αναγκαστική μετακίνηση σε μεγαλύτερες αποστάσεις και ιδιαίτερα στην εποχή μας υψηλό κόστος καυσίμων. Από την άλλη πλευρά, οι άνθρωποι γενικά αποζημιώνονται λιγότερο για αυτά τα έξοδα μετακίνησης

11. Η λογική του σχεσιακού πληθωρισμού

Ξεκινάω αυτό το τμήμα του βιβλίου με ένα κείμενο που μπορεί να φαίνεται θεωρητικό ή τουλάχιστον "ασαφές" στους περισσότερους. Το κάνω αυτό επειδή αποτελεί μέρος άλλων έργων/συγγραμμάτων μου σχετικά με τη μετασημειωτική. Η μετα-σημειωτική ή μετα-σημειωτική είναι κατώτερη, υπερβαίνει τη σημειωτική, όπως αυτή αναπτύχθηκε από τον Charles Sanders Peirce. Αναπτυγμένη από εμένα, η μετα-σημειωτική είναι στην πραγματικότητα το κλειδί για τη σύνδεση της επιστήμης, της πρακτικής και της λογικής. Για να ενοποιήσει. Ωστόσο, ΔΕΝ είναι θεωρία, καθώς δεν κάνω και δεν έκανα ποτέ θεωρία. Τη θεωρία τη βλέπω ως κάτι διαφορετικό από την πράξη, από αυτό που υπάρχει και είναι δυνατό στην κοινωνία μας. Αυτή η διαφορά οφείλεται κυρίως και σε αυτό που πρόκειται να περιγράψω εδώ και σε αυτό που έχω ονομάσει μετα-σημειωτική ασημαντότητα. Αυτός είναι ένας αγγλικός όρος και έτσι ο μετα-σημειωτικός δεν ακούγεται οικείος και μπορεί επίσης να ακούγεται "αόριστος". Αλλά έτσι προσπαθώ να το εξηγήσω εν μέρει εδώ και για όσους θέλουν να μάθουν περισσότερα γι' αυτό, παραπέμπω σε άλλα κείμενά μου για το θέμα. Η μετα-σημειωτική που έχω αναπτύξει είναι επίσης έτοιμη να εφαρμοστεί, όπως ακριβώς είναι και το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου. Αλλά η μετα-σημειωτική χρειάζεται επίσης μια ευρύτερη εξήγηση βασισμένη σε ένα βιβλίο, και περαιτέρω επεξεργασία και βελτίωση στις λεπτομέρειες είναι ακόμη δυνατή. Αλλά και όσον αφορά τη μετα-σημειωτική, ελπίζω ότι θα χρησιμοποιηθεί σχετικά σύντομα. Η μετα-σημειωτική θα βελτιώσει δραματικά τις επιστήμες μας και συνεπώς την κοινωνία. Είναι Η μεθοδολογία και ο τρόπος θεώρησης των πραγμάτων για να κατανοήσουμε πραγματικά και έτσι να βελτιώσουμε ΟΛΑ.

Πραγματικά τα πάντα στην κοινωνία μας, στα σύμπαντα και στην κοινωνία πρέπει να εξετάζονται και να κατανοούνται από μια σχεσιακή άποψη. Όσον αφορά αυτόν τον σχεσιακό τρόπο θεώρησης, προφανώς υπάρχουν πολλοί, αλλά υπάρχει μόνο 1 ο σωστός και άριστος... που είναι η βέλτιστη μεθοδολογία και ο βέλτιστος τρόπος θεώρησης που βασίζεται στην άριστη ολοπλαστική/μετασημειωτική κατανόηση. Οποιοσδήποτε άλλος τρόπος θεώρησης οδηγεί σε αυτό που ονομάζω Μετα-σημειωτική ασημαντότητα. Η μετα-σημειωτική ασημαντότητα είναι ένα representamen που αντιπροσωπεύει την παρανόηση που σχετίζεται με τα σημεία και δημιουργείται από την εξέταση μόνο ενός μέρους της δυνατότητας ή των δυνατοτήτων, συχνά επίσης από λάθος οπτική γωνία και υποθέτοντας μια υποκείμενη δομή που δεν υπάρχει στην πραγματικότητα. Έχω ονομάσει αυτή τη μετα-σημειωτική ασημαντότητα

προερχόμενη από τον όρο στατιστική ασημαντότητα. Ο όρος αυτός αναφέρεται σε σφάλματα στη στατιστική που προκύπτουν από την εξέταση μόνο ενός μέρους του πληθυσμού. Η μετα-σημειωτική ασημαντότητα προκύπτει επίσης επειδή εξετάζεται μόνο ένα μέρος από κάτι. (Deirdre Mc Closkey, " the Cult of Statistical Significance: How the Standard Error Costs Us Jobs, Justice, and Lives (Economics, Cognition, and Society)" , University of Michigan Press, 1η έκδοση, 2008) . Αν και δεν πρόκειται για λιγότερο από το ίδιο, αλλά για λιγότερο από κάτι που στη μείωσή του είναι διαφορετικό από αυτό που πραγματικά είναι ή μπορεί να είναι. Επίσης, αυτή η μετα-σημειωτική ασημαντότητα δεν είναι απλώς μια σημειωτική ασημαντότητα αλλά άρα μια μετα-σημειωτική. Με τον οποίο ουσιαστικά εννοώ ότι κάθε ενόραση που δεν είναι αρκετά πλήρης αλλά και δεν είναι μετα-σημειωτική ως προς τον χαρακτήρα και την προέλευση, ότι ΟΛΕΣ αυτές οι ενόραση είναι μετα-σημειωτική ασημαντότητα.

Ο πληθωρισμός πρέπει να λαμβάνει υπόψη την προσφορά και τη ζήτηση. Αλλά και την πλεονάζουσα ή την ελλιπή παραγωγική ικανότητα. Και επίσης με το επιθυμητό εισόδημα των εργαζομένων και το κόστος εργασίας και άλλα κόστη. Τις καταστάσεις του νεκρού σημείου των επιχειρήσεων και των οργανισμών και των πολιτών. Σε σχέση με το πόσα χρήματα είναι διαθέσιμα στην κοινωνία.

Ωστόσο, αυτό που είναι επίσης σημαντικό σε σχέση με τον πληθωρισμό είναι το βασικό ερώτημα "πόσο είναι αρκετό;". Με το ερώτημα αυτό ασχολούμαι επίσης σε ένα άλλο μέρος αυτού του βιβλίου, και φυσικά σχετίζεται επίσης με τον πληθωρισμό και το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα. Αλλά αυτό που είναι κυρίως σημαντικό να αναφέρω εδώ σε σχέση με αυτό το ερώτημα είναι η ποσοτικοποίηση ενός σημαντικού μέρους ή του πιο σημαντικού μέρους της ιστορίας του "πόσο είναι αρκετό". Δηλαδή, το σταθερό κόστος των βασικών πρωτογενών αναγκών. Αυτές οι βασικές πρωτογενείς ανάγκες είναι κυρίως το κόστος και οι ευκαιρίες για στέγαση, μεταφορές, υγεία, αναψυχή (ιδιωτικές ασχολίες), κόστος εκπαίδευσης. Όπως το κόστος και οι ευκαιρίες υποθηκών, τα τέλη κυκλοφορίας, το κόστος υγειονομικής περίθαλψης, το κόστος θεάτρου και τεχνών και ψυχαγωγίας και ο αθλητισμός. Και στη συνέχεια, φυσικά, το κόστος και οι ευκαιρίες εκπαίδευσης. Η κυβέρνηση ΜΠΟΡΕΙ να επηρεάσει όλα αυτά τα κόστη και τις ευκαιρίες σε τεράστιο βαθμό. Ειδικά επίσης με το Άριστο Νομισματικό Σύστημα. Στην πραγματικότητα, το έχω ήδη λάβει αυτό υπόψη μου όσον αφορά τις προτάσεις νομισματικής πολιτικής. Στην ουσία του, όσον αφορά το κόστος, το ΕΝΣ μπορεί να επιτρέψει τα πάντα. Είναι το κλειδί για να διασφαλιστεί ότι πραγματικά όλοι μπορούν να ικανοποιήσουν και να συνεχίσουν

να ικανοποιούν όλες τις βασικές τους ανάγκες χωρίς προβλήματα. Και γι' αυτό, λοιπόν, ΔΕΝ χρειάζεται ένα άνευ όρων βασικό εισόδημα, και αυτό το άνευ όρων βασικό εισόδημα είναι, τουλάχιστον στο εγγύς μέλλον και αναμένω και στο μέλλον, όχι απαραίτητο αλλά κυρίως ανεπιθύμητο.

Στο παρελθόν, ήταν αλήθεια ότι υπήρχε πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Οι αγρότες κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Ύφεσης παρήγαγαν περισσότερο και η τιμή όντως μειώθηκε τότε. Επειδή υπήρχε μεγαλύτερη προσφορά για την ίδια ζήτηση. Αλλά η τιμή έπεσε επίσης επειδή δεν υπήρχαν χρήματα για να αγοράσουν περισσότερα και η ζήτηση δεν μπορούσε να αυξηθεί επειδή επρόκειτο για βασικά αγαθά από τα οποία οι άνθρωποι δεν θα παρήγαγαν (πολύ) περισσότερα ούτως ή άλλως, αλλά λιγότερα αν ανέβαινε η τιμή. Και αν η τιμή έπεφτε, ούτε οι άνθρωποι θα παρήγαγαν περισσότερα, οπότε αυτό ήταν ένα πρόβλημα. Στο παρελθόν (κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Ύφεσης και σίγουρα όταν ο Μίλτον Φρίντμαν συνέταξε τις θεωρίες του για τον πληθωρισμό) υπήρχαν επίσης λιγότερα προϊόντα και υπηρεσίες (συμπεριλαμβανομένων των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών!) για να διανεμηθεί το χρήμα. Σήμερα, υπάρχουν περισσότερες τέτοιες οντότητες (προϊόντα, υπηρεσίες, επαγγέλματα, άλλες διαδικασίες) για να διανεμηθούν χρήματα. Αλλά φυσικά, η διανομή του χρήματος εξετάζει επίσης τι αποδίδει. Με όρους οικονομικού ή κοινωνικού κεφαλαίου. Όσον αφορά το χρηματοοικονομικό κεφάλαιο, μερικές φορές μπορεί να κερδηθούν περισσότερα -και συχνά ευκολότερα- επενδύοντάς το σε χρηματοοικονομικές υπηρεσίες παρά στην παραγωγή ή τη διανομή. Τουλάχιστον αυτό ισχύει στη σημερινή εποχή (2014) με το σημερινό νομισματικό σύστημα. Επιπλέον, κατά την εποχή της Μεγάλης Ύφεσης, τα σπίτια και άλλα αγαθά πολυτελείας δεν ήταν τόσο ακριβά. Κυρίως τα σπίτια, όπως όλοι γνωρίζουν, ανέβηκαν σε τιμές και έγιναν ακόμη και απλησίαστα για πολλούς λόγω των χαμηλών εισοδημάτων και του συγκριτικά υψηλού σταθερού κόστους.

Στην παρούσα κατάσταση/χρόνο, οι περισσότερες εταιρείες βρίσκονται σε (τεράστια) πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Οι τιμές των αγαθών είναι γενικά υψηλές, διότι αν πέσουν ακόμη χαμηλότερα το κόστος δεν μπορεί να πληρωθεί. Δηλαδή, οι περισσότερες εταιρείες βρίσκονται ήδη γύρω ή και κάτω από την κατάσταση του νεκρού σημείου (αν μειώσουν ακόμη περισσότερο τις τιμές θα καταλήξουν στο μείον ή ακόμη και θα χρεοκοπήσουν). Όταν μπαίνουν ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρήματα στην οικονομία, η ζήτηση θα αυξηθεί για κάποια αγαθά (ΟΧΙ τα βασικά όπου θα χρησιμοποιούνται ακόμα λιγότερα ή επίσης τα πολυτελή ή τα κανονικά όπου επίσης θα χρησιμοποιούνται λιγότερα!!!) αλλά αυτή η αύξηση

της ζήτησης γενικά ΔΕΝ σημαίνει ή δεν χρειάζεται να σημαίνει αύξηση της τιμής γενικά. Οι οργανισμοί απλά θα παράγουν ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ και επομένως θα έχουν ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ κέρδη ακόμη και στην ίδια τιμή.

Ο Ντεριντά είχε ήδη κατανοήσει - νομίζω - ότι "τα πάντα" βρίσκονται ήδη στο κείμενο. Αυτό εκφράζεται με δύο τρόπους:

1)Τα φαινόμενα βρίσκονται πραγματικά ήδη στο "κείμενο", χωρίς οι άνθρωποι να το συνειδητοποιούν επαρκώς οι ίδιοι.

2) Τα φαινόμενα δεν περιλαμβάνονται ακόμη στο "κείμενο", αλλά ακριβώς επειδή δεν περιλαμβάνονται ακόμη πραγματικά σε αυτό, αλλά είναι διαθέσιμα στο ευρύτερο "κείμενο" σε ή από άλλα σύμπαντα, το "κείμενο" είναι παράλογο και κάπως παράξενο ή επιζήμιο για ορισμένα μέρη. Αυτή η παράλογη ή επιζήμια πτυχή μπορεί να εξαλειφθεί με το να γίνει στη συνέχεια το "κείμενο" πιο ολοκληρωμένο με την προσθήκη αυτών των φαινομένων ή πτυχών στο "κείμενο".

Βέβαια, τα 1) και 2) που αναφέρω εδώ σχετίζονται επίσης μερικές φορές. Όσον αφορά τον πληθωρισμό, αξίζει να σημειωθεί ότι το φαινόμενο αυτό υπάρχει ήδη στο "κείμενο" χωρίς οι ίδιοι οι άνθρωποι να το συνειδητοποιούν επαρκώς. Για να το γνωρίζουμε στην παρούσα εποχή ειδικά στην άνοδο των τιμών των κατοικιών τις τελευταίες δεκαετίες. Αλλά, επιπλέον, υπάρχουν και λίγο-πολύ ενδείξεις ότι η ανεξέλεγκτη αύξηση του χρηματιστικού κεφαλαίου αλλά και η αξιοπρεπής αύξησή του (πολύ περισσότερο χρήμα στην οικονομία) δεν οδηγεί ή δεν χρειάζεται να οδηγεί σε προβλήματα. Πράγματι, αυτή η αύξηση υπάρχει εδώ και αρκετές δεκαετίες χωρίς οι άνθρωποι να το αντιλαμβάνονται επαρκώς (δηλαδή ένα παράδειγμα αυτού που αναφέρω στο 1). Μιλάω για την τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά και τον αντίκτυπο που είχε στο χρήμα που τέθηκε σε κυκλοφορία τις τελευταίες δεκαετίες. Αυτή η αύξηση του χρήματος ήταν μόνο απίστευτα καλή, και πραγματικά θα έπρεπε να ήταν περισσότερο. Το προβληματικό μέρος αυτής της κατάστασης ΔΕΝ ήταν και ΔΕΝ είναι το γεγονός ότι τέθηκαν σε κυκλοφορία περισσότερα χρήματα (το αντίθετο μάλιστα, διότι ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρήματα χρειάζονται με την αυξανόμενη ευημερία και τη μεγαλύτερη ποικιλομορφία και περισσότερους ανθρώπους!), αλλά μάλλον το γεγονός ότι τέθηκαν σε κυκλοφορία ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρέη. Και ακόμα και αυτά τα χρέη επίσης ΔΕΝ είναι το κύριο πρόβλημα, αλλά μάλλον το γεγονός ότι α) θεωρήθηκαν και θεωρούνται πρόβλημα και β) οι εξελίξεις στην αγορά εργασίας

και οι μισθολογικές εξελίξεις που δεν εγγυώνται πλέον την ασφάλεια του εισοδήματος ή και την καταστρέφουν εντελώς.

Τα περισσότερα χρήματα που τέθηκαν σε κυκλοφορία στις Κάτω Χώρες και στις ΗΠΑ, και νομίζω και στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης τις τελευταίες δεκαετίες, τέθηκαν σε κυκλοφορία επειδή υπήρχαν περισσότερες υποθήκες και μεγαλύτερα ποσά υποθηκών. Περισσότερα χρήματα τέθηκαν σε κυκλοφορία και οι τιμές των κατοικιών επίσης αυξήθηκαν. Αλλά, αυτή η αύξηση των τιμών των κατοικιών δεν προκλήθηκε τόσο άμεσα από την αύξηση του ποσού των ενυπόθηκων δανείων. Οι τιμές των κατοικιών αυξήθηκαν για άλλους λόγους και, ως αποτέλεσμα, το ύψος των ποσών των ενυπόθηκων δανείων έπρεπε να αυξηθεί. Στις Κάτω Χώρες, 1 από τις αιτίες των υψηλότερων τιμών των κατοικιών ήταν η αύξηση του κόστους της οικοδομικής γης. Αυτό μαζί με τους υψηλότερους μισθούς και τα παρόμοια προκάλεσε μέρος της αύξησης.

Ωστόσο, αυτό που είναι επίσης ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι μακροπρόθεσμα, η αύξηση των τιμών θα αναπροσαρμοστεί... εν μέρει επειδή οι τιμές είναι πολύ υψηλές σε σχέση με τους μισθούς. Αλλά ακόμη και αν και μόλις οι μισθοί αρχίσουν να αυξάνονται ξανά ελαφρώς περισσότερο ή τα εισοδήματα γίνουν υψηλότερα, οι τιμές των κατοικιών πιθανότατα δεν θα αυξηθούν αναλογικά. Ειδικά όχι αν το κόστος γης δεν χρειαστεί να αρχίσει να αυξάνεται εκρηκτικά ή δυσανάλογα σε σχέση με το παρελθόν. Ή αν οι ήδη διαθέσιμες κατοικίες είναι ήδη επαρκείς ή υπερεπαρκείς για τα επόμενα χρόνια. Αυτή η κατάσταση είναι πιθανό να συμβεί τα επόμενα χρόνια στις Κάτω Χώρες και ίσως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ή στις Ηνωμένες Πολιτείες.

12. Πέρα από τον πληθωρισμό

Ένας ευρύτερος ορισμός και άποψη του πληθωρισμού

Σε διάφορα μέρη αυτού του βιβλίου, αλλά και σε άλλα κείμενά μου, έχω ήδη ασχοληθεί με την έννοια του πληθωρισμού με διάφορους τρόπους. Ο πληθωρισμός, εάν και εφόσον εισαχθεί το Άριστο Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα, δεν θα αποτελεί πλέον πρόβλημα για την κοινωνία. Από αυτή την άποψη, ο πληθωρισμός θα έχει τότε πραγματικά τελειώσει. Ωστόσο, σε αυτό το μέρος του βιβλίου μου, υπερβαίνω και πάλι την έννοια του πληθωρισμού, αντιμετωπίζοντας την παρανόηση του πληθωρισμού που προκαλείται κυρίως από ελλιπείς θεωρητικές αντιλήψεις σχετικά με αυτόν, και προσπαθώ να τη συμπληρώσω όπου χρειάζεται. Με τον τρόπο αυτό, αναφέρω επίσης ένα φαινόμενο του πληθωρισμού που μπορεί να περιγραφεί ως πληθωρισμός του σημείου διαρροής (Break Even Point Inflation). Πρόκειται για μια μορφή πληθωρισμού που δεν έχει ακόμη αναφερθεί στη θεωρία ή στην εννοιολόγηση του πληθωρισμού, η οποία όμως διαδραματίζει εξέχοντα ρόλο στην εποχή μας και στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος. Εάν και όταν το δικό μου ΕΝΣ τεθεί σε εφαρμογή, ο πληθωρισμός BEP (Break Even Point) θα παίζει πολύ μικρότερο ή και καθόλου ρόλο. Ακριβώς όπως και άλλες μορφές πληθωρισμού θα παίζουν τότε πολύ μικρότερο ρόλο και σίγουρα δεν θα είναι ή δεν θα χρειάζεται να είναι προβληματικές όταν το ΕΝΣ μου είναι σε ισχύ.

Ο πληθωρισμός αναφέρεται συχνά σε έναν γενικό ορισμό και κατανόηση του πληθωρισμού, όπου ο πληθωρισμός θεωρείται ως νομισματικός πληθωρισμός ή πληθωρισμός τιμών. Ο νομισματικός πληθωρισμός σημαίνει ότι η προσφορά χρήματος αυξάνεται.... Ή πληθωρισμός τιμών, όπου το γενικό επίπεδο τιμών αυξάνεται. Σε γενικές γραμμές, ο πληθωρισμός θα σήμαινε ότι με την αύξηση της προσφοράς χρήματος, οι τιμές θα αυξάνονταν περισσότερο από τους μισθούς. Το οποίο στη συνέχεια δημιουργεί ένα αρνητικό αποτέλεσμα για τις οικογένειες και τα άτομα που θέλουν να αγοράσουν κάτι.

Ο νομισματικός πληθωρισμός και ο πληθωρισμός τιμών είναι πιο συγκεκριμένες οικονομικές έννοιες του πληθωρισμού. Ωστόσο, είναι προφανώς αμφισβητήσιμο κατά πόσον αυτές οι έννοιες ή οι θεωρητικές αναπαραστάσεις του πληθωρισμού υλοποιούνται στην πραγματικότητα.

Εκτός από όλα αυτά και τις πολλές κριτικές που έχω ήδη ασκήσει σχετικά με τους ορισμούς και τους τρόπους μέτρησης του πληθωρισμού στην κοινωνία, θα ήθελα επίσης να σημειώσω ότι ο πληθωρισμός συχνά εξετάζεται κυρίως από την πλευρά των δαπανών. Αυτό που ξεχνιέται είναι η πλευρά του εισοδήματος. Με αυτό εννοώ ότι η πλευρά του εισοδήματος συχνά παραβλέπεται στον πληθωρισμό. Εάν το εισόδημα εξετάζεται καθόλου, συχνά είναι επίσης ένα μέρος του εισοδήματος και όχι το σύνολο του εισοδήματος. Ακριβώς όπως οι τρέχουσες μετρήσεις του πληθωρισμού εξετάζουν επίσης μόνο ένα περιορισμένο μέρος των συνολικών δαπανών, και οι πιο σημαντικές δαπάνες δεν περιλαμβάνονται καν σε αυτές τις μετρήσεις.

Στην τρέχουσα εποχή, δεν έχει νόημα να αυξάνονται οι τιμές όταν αυξάνεται η προσφορά χρήματος. Επειδή αν η προσφορά χρήματος αυξάνεται, τότε οι εταιρείες μπορούν να πουλήσουν περισσότερα .Και έτσι δεν χρειάζεται να αφήσουν τις τιμές να αυξηθούν. Και αν το κάνουν τότε αυτό γενικά θα είναι μόνο επωφελές γιατί οι εταιρείες θα έχουν περισσότερα κέρδη και άρα θα παίρνουν περισσότερα χρήματα και άρα θα μπορούν να ξοδεύουν περισσότερα. Αν στη συνέχεια αρχίσουν να αυξάνονται και οι μισθοί, αυτό θα είναι επίσης επωφελές για τους εργαζόμενους μακροπρόθεσμα. Μόνο που οι μισθοί γενικά αυξάνονται λιγότερο γρήγορα από την αύξηση των τιμών και ΑΥΤΟ είναι το μεγάλο πρόβλημα. Επίσης, αυτή τη στιγμή. Ειδικά τα χαμηλότερα εισοδήματα μπορούν τότε να αγοράζουν όλο και λιγότερα από αυτά που κερδίζουν. Ενώ θα έπρεπε να μπορούν να αγοράζουν ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ, αύξηση του πλούτου. Ή να ξοδεύουν λιγότερα για αυτά που ήδη αγοράζουν είναι ακόμα καλύτερα, γιατί η κατανάλωση είναι επίσης ένα σημαντικό ζήτημα.

Αυτό που αποτελεί επίσης πρόβλημα στη σημερινή εποχή είναι ότι οι μισθοί πέφτουν, ενώ το ίδιο το κόστος της ενέργειας και άλλων βασικών αγαθών είναι ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ. Ενώ η προσφορά χρήματος που διατίθεται για αυτές τις ανάγκες μόνο μειώνεται. Εξαιτίας αυτής της μείωσης μαζί με τις αυξήσεις στις τιμές αυτών των ειδών πρώτης ανάγκης αλλά και τις αυξήσεις στο κόστος της υγειονομικής περίθαλψης και της οδοντιατρικής περίθαλψης και τα συναφή, ειδικά οι χαμηλόμισθοι έχουν όλο και λιγότερα χρήματα να ξοδέψουν για τα υπόλοιπα αγαθά και υπηρεσίες. Πολυτέλειες. Ενώ στην πραγματικότητα και αυτά τα είδη πολυτελείας μόνο αυξάνονται. Αλλά οι επιχειρήσεις αυτές και συνεπώς οι εργαζόμενοί τους δυσκολεύονται όλο και περισσότερο να επιβιώσουν, πόσο μάλλον να αναπτυχθούν και να αναπτυχθούν.

Οι οικονομολόγοι γενικά εξακολουθούν να πιστεύουν ότι με μια σχετική αύξηση της προσφοράς χρήματος σε σχέση με τη διαθέσιμη οικονομική παραγωγή, επέρχεται πληθωρισμός. Αυτή είναι μια κοινή παρανόηση και νομίζω επίσης μια εντελώς λανθασμένη υπόθεση και πεποίθηση.

Ο πληθωρισμός, κατά την άποψή μου, προκαλείται περισσότερο από τη σχετική μείωση των μισθών με την αύξηση της παραγωγής και της αποδοτικότητας της παραγωγής σε σχέση με την ίδια ποσότητα χρήματος ή την πολύ ελαφρά αυξανόμενη ποσότητα χρήματος. Εάν η παραγωγή αυξάνεται ανά εργαζόμενο, τότε θα πρέπει να αυξηθεί και το μισθολογικό κόστος. Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, το μισθολογικό κόστος για τους εργαζόμενους με χαμηλότερο εισόδημα στην πραγματικότητα μειώνεται, τόσο ποσοτικά ανά ώρα όσο και λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των ωρών που μπορεί να εργαστεί κάποιος. Πολλοί μόνιμοι εργαζόμενοι με τους υψηλότερους μισθούς τους έχουν αντικατασταθεί από ευέλικτους εργαζόμενους που και οι ίδιοι λαμβάνουν πολύ χαμηλότερους μισθούς. Ανά ώρα. Ενώ μπορούν επίσης να εργάζονται λιγότερο από τους μόνιμους εργαζόμενους τα προηγούμενα χρόνια. Διότι οι υπερωρίες αποτελούν όλο και λιγότερο θέμα λόγω της επιδείνωσης της οικονομίας αλλά και λόγω της αυξημένης αποδοτικότητας που οδηγεί σε λιγότερες ώρες εργασίας για την επίτευξη της ίδιας παραγωγικότητας.

Εάν η κοινωνική προσφορά χρήματος αυξηθεί, οι ιδιώτες μπορούν επιτέλους να εξοφλήσουν τα χρέη τους, να καταβληθούν ξανά οι συντάξεις, να ανακαινιστούν ή να ανακαινιστούν τα σπίτια και να πληρωθούν τα ιατρικά έξοδα. Επιπλέον, μπορούν να πληρωθούν και πάλι οι τιμές ειδικών αγαθών, όπως οι αντίκες ή τα ειδικά ζώα που δεν μπορούν να πωληθούν στην πραγματική τους αξία.

Αιτίες του πληθωρισμού

Διάφορες σχολές της οικονομικής επιστήμης έχουν εντελώς διαφορετικές απόψεις σχετικά με την προέλευση του πληθωρισμού και, συνεπώς, την (μη) επιθυμητή ύπαρξη (υπερβολικού) πληθωρισμού και τις καταλληλότερες μεθόδους για την πρόληψη, τον έλεγχο ή τον περιορισμό του πληθωρισμού. Οι κυριότερες σχολές σκέψης είναι οι ακόλουθες:

- Η κεϋνσιανή άποψη που βλέπει τον πληθωρισμό των τιμών ως αποτέλεσμα των μεταβολών στην προσφορά και τη ζήτηση. Και δεν βλέπει τις μεταβολές στην προσφορά χρήματος ως αιτία του πληθωρισμού των τιμών.

- Η νομισματική άποψη που αναφέρει ότι ο πληθωρισμός πρέπει να ρυθμίζεται μέσω της ρύθμισης της προσφοράς χρήματος. Αυτό περιλαμβάνει την εξίσωση MV = PT. Χρήμα X Ταχύτητα = Τιμή X Εμπόριο (εθνικό προϊόν ή εγχώριο προϊόν)

- Η Αυστριακή Σχολή, η οποία εξηγεί την αύξηση της προσφοράς χρήματος από κυβερνητική δράση (δανεισμός της κεντρικής τράπεζας προς το τραπεζικό σύστημα) ή από δράσεις του ίδιου του τραπεζικού συστήματος (τραπεζικός δανεισμός).

- Η νομισματική θεώρηση του πληθωρισμού υποστηρίζει ότι χρειάζεται περισσότερο χρήμα, διότι το περισσότερο χρήμα, σύμφωνα με τη θεωρία της ποσότητας του Fisher, δεν θα οδηγήσει σε αύξηση του γενικού επιπέδου των τιμών (P) αλλά σε αύξηση της παραγωγής (T).Αυτό, με τη σειρά του, επιτρέπει την αύξηση των μισθών και αυτό με τη σειρά του ενισχύει την οικονομία ακόμη περισσότερο, διότι αυτή τη στιγμή ισχύει η κατάσταση της υποκατανάλωσης. Αν υποτεθεί ότι οι επιχειρήσεις μπορούν να παράγουν πολύ περισσότερα από ό,τι σήμερα και ότι υπάρχουν πολλές υπηρεσίες αλλά και η αντίληψη ότι αυτές μπορούν και πρέπει να παραχθούν αρκετά περισσότερο από ό,τι σήμερα. Αλλά επίσης, με περισσότερα χρήματα ανά εργαζόμενο, ο αριθμός των ωρών εργασίας μπορεί να μειωθεί, για παράδειγμα, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να εργάζονται λιγότερο. Κάτι που θα έπρεπε να έχει γίνει πραγματικότητα μέχρι τώρα, δεδομένης της αύξησης της αποτελεσματικότητας, αντί να εξακολουθούμε όλοι μας να δουλεύουμε τον ίδιο αριθμό ωρών για την ίδια ευημερία όπως στο παρελθόν. Αλλά πολύ πιο γρήγορα, καλύτερα και αποδοτικότερα από ό,τι στο παρελθόν.

Ο ορισμός της Αυστριακής Σχολής για τον πληθωρισμό ΔΕΝ είναι πληθωρισμός εάν ο πληθωρισμός είναι αύξηση της προσφοράς χρήματος. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η προσφορά χρήματος δεν έχει ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ αυξηθεί όταν οι κεντρικές τράπεζες δανείζουν το τραπεζικό σύστημα ή οι πελάτες δανείζουν τις τράπεζες. Αυτό συμβαίνει επειδή έναντι της πίστωσης υπάρχουν δάνεια και συνεπώς χρέη. Αυτά τα χρέη και τα δάνεια εξουδετερώνουν τις πιστώσεις που χορηγούνται και μάλιστα ισχύει ότι πρέπει να καταβληθούν και τόκοι. Έτσι ώστε μακροπρόθεσμα να μην υπάρχει αύξηση του χρήματος και ούτε καν ίση προσφορά χρήματος, αλλά ακόμη και μείωση της προσφοράς χρήματος.

Μορφές πληθωρισμού (τιμών)

Διακρίνονται δύο κύριες μορφές πληθωρισμού (τιμών), ο πληθωρισμός κόστους και ο πληθωρισμός δαπανών.

Ο πληθωρισμός του κόστους σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις μετακυλύουν το αυξημένο κόστος τους στις τιμές πώλησης, προκειμένου να μην μειώσουν πολύ τα κέρδη τους. Μια άλλη αιτία πληθωρισμού του κόστους μπορεί να είναι η αύξηση των φόρων. Για παράδειγμα, ως αποτέλεσμα της αύξησης των φόρων (ειδικών φόρων κατανάλωσης) στη βενζίνη, οι τιμές της βενζίνης έχουν επίσης αυξηθεί τις τελευταίες δεκαετίες. Σήμερα, οι τιμές της βενζίνης παραμένουν πολύ υψηλές, ενώ οι άνθρωποι έχουν λιγότερα να ξοδέψουν. Το ίδιο ισχύει και για τις αυξήσεις στο κόστος ασφάλισης υγείας και την αύξηση του κόστους των τροφίμων, ενώ η ποιότητα των τροφίμων γενικά μειώνεται.

Ο πληθωρισμός των δαπανών, σύμφωνα με τον θεωρητικό ορισμό, εμφανίζεται όταν υπάρχει υπερκατανάλωση σε μια οικονομία όπου οι επιχειρήσεις βρίσκονται σε πλήρη δυναμικότητα και αγωνίζονται να καλύψουν τη ζήτηση. Στα τέλη της δεκαετίας του 1990, πολλές εταιρείες αύξησαν απότομα τις τιμές τους, και αυτό αποδίδεται στο γεγονός ότι θα υπήρχε πληθωρισμός δαπανών εκείνη την περίοδο.

Έτσι, σε κάθε περίπτωση, οι τιμές αυξήθηκαν απότομα στα τέλη της δεκαετίας του 1990, ενώ στη συνέχεια δεν μειώθηκαν ποτέ. Αντιθέτως. Οι τιμές εξακολουθούν να αυξάνονται, ενώ η οικονομία ΔΕΝ πάει καλά τώρα και οι εργαζόμενοι κερδίζουν λιγότερα και έχουν λιγότερα να ξοδέψουν. Επιπλέον, οι μισθοί δεν αυξήθηκαν αναλογικά τη δεκαετία του 1990. Αυτό θα ΕΠΡΕΠΕ να είχε γίνει τότε, τότε δεν θα βρισκόμασταν τώρα σε μια έντονα επιδεινούμενη οικονομία και σε ένα αρνητικό σπιράλ. Το οποίο επιδεινώνεται από την τρέχουσα (2011/2012) κακή νομισματική πολιτική της ΕΕ και των χωρών της ΕΕ.

Στη σημερινή εποχή, τα άτομα και ιδίως οι χαμηλόμισθοι μπορούν να πληρώσουν το υψηλότερο κόστος των αγαθών που χρειάζονται οπωσδήποτε μόνο με το να δανειστούν περισσότερα χρήματα ή να ξοδέψουν λιγότερα σε άλλα αγαθά και υπηρεσίες. Αυτό, λοιπόν, συνεπάγεται αυτομάτως περαιτέρω επιδείνωση της οικονομίας. Η μόνη διέξοδος είναι ένας μετασχηματισμός του σημερινού μας νομισματικού συστήματος που επιτρέπει και υλοποιεί την πραγματική πρόσθετη δημιουργία χρήματος. Και τότε επίσης επιτρέπει στους μισθούς να αυξάνονται και στους ανθρώπους να ξοδεύουν τα ίδια ή περισσότερα, αν χρειαστεί και χωρίς να χρειάζεται να δανείζονται. Η διαγραφή του χρέους και η αποπληρωμή του πρέπει επίσης να γίνουν και πάλι δυνατές.

Υπάρχει λοιπόν μεγάλη έλλειψη ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥ χρήματος. Για να μπορέσουν να εξοφληθούν τα χρέη και να πληρωθούν οι αυξημένες τιμές. Αντί να μην μπορούμε να το κάνουμε αυτό και στην πραγματικότητα να πρέπει να αναλάβουμε περισσότερα χρέη ή να συμβιβαστούμε με λιγότερα από τα προηγούμενα χρόνια.

Γιατί ο πληθωρισμός δεν αποτελεί πρόβλημα;

Αυτό που πάρα πολλοί άνθρωποι, και ιδίως οι οικονομολόγοι, αδυνατούν να κατανοήσουν στη σημερινή εποχή είναι το γεγονός ότι ο πληθωρισμός, όπως και άλλες πτυχές της κοινωνίας μας, είναι σχεσιακός. Και ότι αυτό το σχεσιακό έχει επίσης ορισμένα χαρακτηριστικά. Το σχεσιακό δεν είναι ποτέ ομοιόμορφο ή μοναδικό, αλλά αποτελείται πάντα από μια πολύ πλούσια ποικιλία και πολλαπλότητα. Και αυτός ο πλουραλισμός, με τη σειρά του, έχει επίσης ορισμένα χαρακτηριστικά και μια ορισμένη δομή. Όλα αυτά πρέπει να γίνουν καλά κατανοητά, και δεν είναι εύκολο να κατανοήσουμε πραγματικά όλες τις πτυχές και τα χαρακτηριστικά και τα ζητήματα που έχουν σημασία στον πληθωρισμό. Ακόμα κι εγώ δεν το έχω καταφέρει ακόμα, και υπάρχουν αναμφίβολα πάρα πολλές πτυχές και ζητήματα του πληθωρισμού που κανείς δεν έχει κατανοήσει ακόμα.

Ωστόσο, το γεγονός είναι ότι έχω ήδη πολύ καλύτερη κατανόηση από τους περισσότερους ανθρώπους ή οικονομολόγους του τι είναι ο πληθωρισμός ή πότε θα συμβεί ή δεν θα συμβεί ο πληθωρισμός και πότε ο πληθωρισμός θα είναι ή δεν θα είναι ένα πραγματικό (μεγάλο) πρόβλημα ή ζήτημα.

Όσον αφορά την εμφάνιση του πληθωρισμού, τα ακόλουθα χαρακτηριστικά και ζητήματα είναι σημαντικά ή θα διαδραματίσουν ρόλο σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό:

1) Το ποσό του χρήματος που υπάρχει στην οικονομία

2) Πώς θα διατεθούν τα χρήματα αυτά και σε ποιους φορείς

3) Κατάσταση των οντοτήτων στις οποίες διατίθενται τα χρήματα (κατάσταση ΒΕΠ ή πολύ καλύτερη κατάσταση)

4) Το νομισματικό σύστημα με το οποίο πρέπει να ασχοληθεί κανείς (τρέχον έναντι του ΕΝΣ) και οι ιδιότητες της οικονομίας που απορρέουν από αυτό (πώς και αν επιβάλλονται φόροι, πώς και αν υπάρχουν συντάξεις και πώς πληρώνονται, πώς και αν διαχειρίζονται οι τιμές κ.λπ.).

Έχω περιγράψει σε άλλα κείμενά μου ότι οι οικονομολόγοι γενικά παρανοούν την έννοια και το φαινόμενο του πληθωρισμού. Ότι η αντίληψή τους για τον πληθωρισμό είναι επίσης κάτι πολύ διαφορετικό και έχει, επομένως, πολύ διαφορετικά χαρακτηριστικά από το φαινόμενο του πληθωρισμού. Μεταξύ άλλων, υποθέτουν ότι ο πληθωρισμός εμφανίζεται όταν μπαίνει πολύ χρήμα στην οικονομία. Και δεν γίνεται κατανοητό ότι ο πληθωρισμός θα εμφανιστεί και όταν υπάρχει πολύ λίγο χρήμα στην οικονομία, όπως συμβαίνει σήμερα. Ότι το πολύ λίγο χρήμα στην οικονομία οδηγεί αφενός σε όλο και μικρότερο σχετικό εισόδημα για τις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες, ενώ οι υψηλότερες εισοδηματικές ομάδες έτσι προφανώς αποκτούν περισσότερο σχετικό εισόδημα και ότι το περισσότερο σχετικό εισόδημα πρέπει να πληρωθεί από τις επιχειρήσεις, ώστε οι τιμές να παραμείνουν οι ίδιες ή και να αυξηθούν. Στην τρέχουσα κατάσταση κρίσης που εξακολουθεί να υπάρχει και επίσης υποτίθεται ότι θα υπάρχει, οι επιχειρήσεις δεν θα αυξήσουν εύκολα τις τιμές τους. Αυτό οδηγεί στο γεγονός ότι με λιγότερες πωλήσεις/κύκλο εργασιών, οι εν λόγω εταιρείες θα προσπαθήσουν να βελτιώσουν την αποδοτικότητά τους και έτσι, μεταξύ άλλων, θα δαπανήσουν επίσης (ακόμη) λιγότερα χρήματα για το κόστος παραγωγής και τις παραγωγικές δυνάμεις. Έτσι, σχετικά μιλώντας, οι ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα έχουν μικρότερο εισόδημα, ενώ οι τιμές παραμένουν οι ίδιες ή και αυξάνονται. Έτσι, σχετικά μιλώντας, αυτό είναι ο πληθωρισμός. Ο οποίος δεν περιλαμβάνει καν το αυξημένο κόστος στέγασης, το αυξανόμενο κόστος των κινητών επικοινωνιών και άλλα τέτοια πράγματα.

Φυσικά, όλα αυτά αποτελούν πρόβλημα στην τρέχουσα κατάσταση και οικονομία. Ωστόσο, εάν και όταν εισαχθεί το ΣΔΑΤ, όλα αυτά θα αποτελούν όλο και λιγότερο πρόβλημα, διότι τότε οι επιχειρήσεις θα μπορούν να διατηρήσουν τις τιμές τους στα ίδια επίπεδα (είτε αυτές κατευθύνονται ή επιβάλλονται από την κυβέρνηση είτε όχι) ή ακόμη και να τις μειώσουν με κάθε είδους τρόπους, διότι στο πλαίσιο του ΣΔΑΤ μπορούν επίσης να μειωθούν οι φόροι και οι πωλήσεις είναι επίσης πιθανό να αυξηθούν ως αποτέλεσμα των υψηλότερων εισοδημάτων και αποδοχών των εργαζομένων γενικά. Με μια καλύτερη οικονομία, οι επιχειρήσεις μπορούν να διατηρήσουν τις τιμές σταθερές ή ακόμη και να τις αφήσουν να πέσουν. Ενώ τα εισοδήματα των ανθρώπων αυξάνονται ή μπορεί να

αυξηθούν λόγω του υψηλότερου κύκλου εργασιών των εταιρειών. Μια καλύτερη οικονομία. Χαμηλότερες εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Ενδεχομένως και χαμηλότερη συνεισφορά στις δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης. Ως αποτέλεσμα, ο πληθωρισμός δεν θα πρέπει να αποτελεί ζήτημα ή τουλάχιστον σε πολύ μικρότερο βαθμό από ό,τι στην παρούσα εποχή και κατάσταση.

Πρόσθετο κεφάλαιο για τον πληθωρισμό

Το κεφάλαιο αυτό είναι ένα κεφάλαιο που δεν υπήρχε στο βιβλίο του 2016. Αυτό το κεφάλαιο είναι νέο και είναι το κείμενο που έγραψα αρχικά για το podcast μου "The Excellent Monetary System" στο Spotify. Οι σύνδεσμοι και οι κωδικοί QR για να ακούσετε αυτό το podcast βρίσκονται στην αρχή και στο τέλος αυτού του βιβλίου και το περιεχόμενο του podcast είναι συμπληρωματικό του περιεχομένου αυτού του βιβλίου.

Αυτό το κεφάλαιο αφορά τη βασική παρανόηση των οικονομολόγων και του κοινού σχετικά με τις οικονομίες. Πρόκειται για τον πληθωρισμό. Ο πληθωρισμός είναι σε μεγάλο βαθμό παρεξηγημένος. Και κυρίως επίσης εξαιτίας αυτού, οι σχετικά απλοί τρόποι πρόληψης του προβληματικού πληθωρισμού δεν είναι αρκετά κατανοητοί. Σε αυτό το podcast θα δώσω τις αντιλήψεις μου για τον πληθωρισμό και τις πραγματικές αιτίες του πληθωρισμού. Επίσης, θα αναφέρω πώς ο προβληματικός πληθωρισμός μπορεί πάντα να αποτραπεί με τις σωστές ενέργειες από τις κυβερνήσεις κυρίως.

Εδώ λοιπόν θα μιλήσω για τον πληθωρισμό. Όταν εμφανίζεται πληθωρισμός, πρόκειται είτε για πληθωρισμό που σχετίζεται με το κόστος είτε για πληθωρισμό που δεν σχετίζεται με το κόστος. Ο πληθωρισμός εμφανίζεται συνεχώς. Αλλά όταν ο πληθωρισμός γίνεται προβληματικός, ως επί το πλείστον δεν γίνεται καν προβληματικός λόγω του ίδιου του πληθωρισμού. Ο πληθωρισμός γίνεται προβληματικός εξαιτίας του γεγονότος ότι οι ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα χρειάζονται περισσότερο εισόδημα για να αντιμετωπίσουν τον πληθωρισμό, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι τα υψηλότερα εισοδήματα για τις ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα αποτελούν κόστος για τις εταιρείες και άλλους οργανισμούς. Τα υψηλότερα εισοδήματα οδηγούν σε ακόμη περισσότερα κόστη που οδηγούν σε περισσότερες αυξήσεις των τιμών, άρα σε περισσότερο πληθωρισμό. Το γεγονός και μόνο ότι τα χαμηλότερα εισοδήματα δεν μπορούν να αυξηθούν χωρίς την απαραίτητη αύξηση των τιμών είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα του πληθωρισμού. Αν υπήρχαν μόνο τρόποι με τους οποίους τα χαμηλότερα εισοδήματα θα μπορούσαν να αυξηθούν χωρίς να αυξηθεί το κόστος για τις εταιρείες και ή άλλους οργανισμούς, τότε αυτό θα σήμαινε ότι και οι τιμές δεν θα χρειαζόταν να αυξηθούν. Και το υψηλότερο εισόδημα για τις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες που συνδέεται με τη μη αύξηση των τιμών για τις εταιρείες και τους άλλους οργανισμούς εξ ορισμού οδηγεί σε μεγαλύτερο κύκλο εργασιών και υψηλότερα κέρδη για τις εταιρείες. Τα υψηλότερα εισοδήματα για τις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες οδηγούν επίσης σε υψηλότερα φορολογικά εισοδήματα για τις κυβερνήσεις.

Τώρα το 2024 η ολλανδική κυβέρνηση θέλει να μειώσει τον φόρο εισοδήματος για τα χαμηλότερα εισοδήματα. Αυτό θα σημαίνει ότι τα χαμηλότερα εισοδήματα θα έχουν περισσότερα χρήματα για να ξοδέψουν, αλλά το κόστος για τις επιχειρήσεις ή άλλους οργανισμούς δεν θα αυξηθεί. Αυτό θα σημαίνει πιθανώς ότι οι ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα θα ξοδεύουν περισσότερα ή θα έχουν λιγότερα χρέη και αργότερα θα μπορούν και θα ξοδεύουν περισσότερα. Όλα μαζί θα σημαίνουν περισσότερα φορολογικά έσοδα για την κυβέρνηση. Αυτό το φορολογικό εισόδημα για την κυβέρνηση μπορεί να είναι ακόμη και μεγαλύτερο από τη μείωση του φορολογικού εισοδήματος που δίνουν στα χαμηλότερα εισοδήματα μέσω της μείωσης των φόρων εισοδήματος.

Στο υπόλοιπο του παρόντος κεφαλαίου, θα προσπαθήσω να εξηγήσω αρκετά καλά τι είναι λάθος με τις τρέχουσες παρανοήσεις σχετικά με τον πληθωρισμό. Στον πυρήνα τους, αυτές οι παρανοήσεις οφείλονται στο γεγονός ότι οι οικονομικές θεωρίες και η οικονομική σκέψη είναι ως επί το πλείστον δυϊστικές. Πρέπει να υπάρξει στροφή από τις δυϊστικές παρανοήσεις προς τις σχεσιακές αντιλήψεις για τον πληθωρισμό. Ο σχεσιακός πληθωρισμός είναι διαφορετικός από τις κλασσικές δυϊστικές θεωρίες και παρανοήσεις για τον πληθωρισμό. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ο κόσμος μας δεν είναι ένας κόσμος ομοιομορφιών αλλά διαφορών και ότι αυτές οι διαφορές έχουν μεγάλη σημασία. Πριν από μερικά χρόνια ήμουν στο υπουργείο Οικονομικών των Κάτω Χωρών και ένας οικονομολόγος εκεί μίλησε για τον πληθωρισμό και έδωσε το παράδειγμα της Ζιμπάμπουε. Αλλά βέβαια η Ζιμπάμπουε είναι σε πολλά σημεία πολύ διαφορετική από τις καταστάσεις και τις οικονομίες της Δυτικής Ευρώπης με τις πλήρως ανεπτυγμένες καπιταλιστικές κοινωνίες της με τα σωστά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και τις κυβερνητικές και τραπεζικές πολιτικές. Αυτές δεν είναι μακράν οι βέλτιστες αλλά τουλάχιστον πολύ πιο ανεπτυγμένες και αντίθετες στον πληθωρισμό από την πολύ κακή κατάσταση και τις συνθήκες της Ζιμπάμπουε.

Ένα τεράστιο λάθος των οικονομικών θεωριών και της σκέψης των οικονομολόγων είναι ότι σε πολλές περιπτώσεις τους αρέσει να εργάζονται με περιπτώσεις ceteris paribus, ενώ φυσικά οι πραγματικές οικονομίες δεν είναι ποτέ ceteris paribus. Επίσης, υπάρχει τεράστια έλλειψη λεπτομερών γνώσεων σχετικά με τον πληθωρισμό συγκεκριμένων αγαθών ή υπηρεσιών ή ακινήτων. Οι οικονομολόγοι δεν διαφοροποιούνται αρκετά ως προς το πόσο προβληματικός είναι ο πληθωρισμός συγκεκριμένων αγαθών και υπηρεσιών για τις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες. Αποτυγχάνουν να κατανοήσουν αρκετά τον σχεσιακό πληθωρισμό. Αποτυγχάνουν να λάβουν επαρκώς υπόψη τους τις αιτίες του πληθωρισμού για διάφορα αγαθά ή υπηρεσίες ή ακίνητα και πώς να τον αντιμετωπίσουν.   Και ότι σε πολλές περιπτώσεις ειδικά με βάση μια

εμπεριστατωμένη κατανόηση οι πολύ αποτελεσματικές και σωστές κυβερνητικές πολιτικές μπορούν ως επί το πλείστον να βοηθήσουν πολύ στη διαχείριση του προβληματικού πληθωρισμού.

Σύμφωνα με τον Μίλτον Φρίντμαν, ο πληθωρισμός έχει πάντα νομισματική αιτία. Οι οικονομολόγοι αρέσκονται να αναφέρουν κυρίως ότι το περισσότερο ή το υπερβολικό χρήμα οδηγεί ΠΑΝΤΑ σε πληθωρισμό. Αυτό είναι στην πραγματικότητα αποτέλεσμα κυρίως του έργου του Μίλτον Φρίντμαν. Αλλά ο Μίλτον Φρίντμαν έκανε λάθος. Και η λανθασμένη πρόβλεψη και οι λανθασμένες πεποιθήσεις του έχουν εδραιωθεί στον τρόπο σκέψης των οικονομολόγων, των κεντρικών τραπεζών και των κυβερνήσεων. Αυτός είναι ένας από τους σημαντικότερους λόγους για τους οποίους οι μεγάλες προβλέψεις του John Maynard Keynes στις "οικονομικές δυνατότητες για τα εγγόνια μας" δεν έχουν ακόμη πραγματοποιηθεί. Οι οικονομολόγοι δεν είναι τα πρόσωπα που μπορούν να δημιουργήσουν τα κατάλληλα νομισματικά και οικονομικά συστήματα για να υλοποιήσουν τις προβλέψεις του John Maynard Keynes. Ακόμη και ο ίδιος ο JM Keynes δεν κατάλαβε τι πραγματικά χρειαζόταν για να μπορέσουν να γίνουν πραγματικότητα οι προβλέψεις του στο συγγραφικό του έργο "οικονομικές δυνατότητες". Το μόνο άτομο που το καταλαβαίνει και το κατάλαβε ποτέ είμαι εγώ, ο Wilfred Berendsen. Τώρα οι οικονομολόγοι πρέπει να καταλάβουν και να συνειδητοποιήσουν το νομισματικό μου σύστημα και τα οικονομικά συστήματα που ανήκουν σε αυτό. Αυτό δεν είναι μόνο άκρως απαραίτητο για να πραγματοποιηθούν οι προβλέψεις στις "οικονομικές δυνατότητες για τα εγγόνια μας". Είναι επίσης απαραίτητο κυρίως για να αποτραπεί ίσως ακόμα η ύφεση που θα αντιμετωπίσουν οι παγκόσμιες οικονομίες αμέσως μετά το 2024, αν δεν υλοποιηθούν το νομισματικό μου σύστημα και τα οικονομικά συστήματα που ανήκουν σε αυτό. Καθώς τότε σίγουρα θα επέλθει παγκόσμια ύφεση. Δεν υπάρχει άλλη πιθανότητα, δεδομένων των ζημιών του σημερινού νομισματικού συστήματος και των οικονομικών συστημάτων για τις παγκόσμιες οικονομίες και τους πολίτες. Και η λογική του πληθωρισμού οδηγεί σε μια χειρότερη οικονομία αν δεν υπάρξει αρκετή αύξηση του χρήματος μετά από έναν σχετικά τεράστιο παγκόσμιο πληθωρισμό όπως τα έτη 2022 και 2023.

Η εξίσωση του Fisher αποτελεί βασικό μέρος της ποσοτικής θεωρίας του χρήματος. Η εξίσωση αυτή είναι M *V=P *T. Το M είναι η προσφορά χρήματος, το V είναι η ταχύτητα κυκλοφορίας, το P είναι το επίπεδο τιμών και το T είναι οι συναλλαγές. Όταν υπάρχει πληθωρισμός, οι οικονομολόγοι δεν θέλουν περισσότερο χρήμα στις οικονομίες, καθώς αυτό θα προκαλούσε ακόμη περισσότερο πληθωρισμό. Αλλά όταν υπάρχει πληθωρισμός, το P στην εξίσωση Fischer αυξάνεται και αν θα πρέπει να λάβουν μέρος οι ίδιες συναλλαγές T, τότε το M θα πρέπει να αυξηθεί τουλάχιστον με το ίδιο επίπεδο με τον πληθωρισμό,

αν όλα τα άλλα μέρη της εξίσωσης παραμείνουν τα ίδια. Και αυτό δεν συμβαίνει. Καθώς το V θα μειωθεί επίσης με βάση ή μετά τον πληθωρισμό. Και αν το V για ορισμένα αγαθά ΔΕΝ θα μειωθεί μετά τον πληθωρισμό, τότε με την ίδια ή όχι αρκετά αυξανόμενη προσφορά χρήματος, το V πιθανότατα θα μειωθεί πολύ περισσότερο ακόμη και για άλλα αγαθά και υπηρεσίες. Η ταχύτητα κυκλοφορίας και οι συναλλαγές συνδέονται στενά μεταξύ τους. Αυτό σημαίνει ότι με τον πληθωρισμό τόσο η V όσο και η T θα μειωθούν. Αν η ταχύτητα κυκλοφορίας του χρήματος και των συναλλαγών δεν μειωθεί δεδομένης μιας μεγάλης αύξησης των τιμών όπως το 2021 και το 2022, αυτό σημαίνει ότι είτε το M αυξάνεται είτε οι άνθρωποι ξοδεύουν περισσότερα από τα χρήματα που αποταμίευσαν νωρίτερα.

Η εξίσωση Fischer M* V = P * T ορίζει το M ως χρήμα στις οικονομίες μας. Αλλά αυτό που ξεχνιέται εκεί είναι ότι το χρήμα M στις οικονομίες μας περιλαμβάνει επίσης την αποταμίευση. Και αυτές οι αποταμιεύσεις δεν πρέπει να αποτελούν μέρος της εξίσωσης Fischer. Γι' αυτό προτείνω να αντικαταστήσουμε το M χρήμα στις οικονομίες μας με το Ms που είναι το χρήμα που ξοδεύεται. Τότε η εξίσωση θα γίνει Ms * V = P * T. Χρήματα που ξοδεύονται επί την ταχύτητα = τιμή επί τις συναλλαγές. Τότε το μέρος P*T θα πρέπει να διαφοροποιηθεί και να αναλυθεί πολύ περισσότερο από ό,τι στην εξίσωση fisher. Με βάση ποια είδη αγαθών ή υπηρεσιών. Αλλά και αν πρόκειται για νέα προϊόντα ή υπηρεσίες ή για μεταχειρισμένα αγαθά ή υπηρεσίες. Το χρήμα που δαπανάται και η ταχύτητα του χρήματος καθορίζεται επίσης σε μεγάλο βαθμό από την εμπιστοσύνη στις οικονομίες μας και τις μελλοντικές εξελίξεις και αλλαγές σε αυτές.

Η εξίσωση Fisher MV = PT δεν λαμβάνει επίσης υπόψη την ανάγκη για αύξηση των συναλλαγών με την αύξηση του πληθυσμού και την αύξηση των δυνατοτήτων των ανθρώπων και έναν σημαντικό παράγοντα των σημερινών οικονομιών, δηλαδή τις παγκόσμιες οικονομίες. Η ανάγκη για περισσότερα χρήματα εξαιτίας αυτού δεν λαμβάνεται υπόψη. Υπάρχουν πολλές τρέχουσες -αποφάσεις που παραμελούνται με την εξίσωση Fisher. Μιλάω εκεί για τουλάχιστον -ations όπως η παγκοσμιοποίηση, ο πληθυσμός, η εκβιομηχάνιση, η καινοτομία. T πρέπει να αλλάζει και θα αλλάζει συνεχώς. Η πραγματική οικονομία είναι πολύ πιο ποικιλόμορφη και εξελιγμένη από τη στενόμυαλη και αναγωγιστική και λανθασμένη εξίσωση Φίσερ. Αυτή η εξίσωση fisher δεν είναι πλήρης και δεν είναι αρκετά διαφοροποιημένη.

Το M στην εξίσωση Φίσερ θα πρέπει, όπως έχω υποστηρίξει και προηγουμένως εδώ, να εκλαμβάνεται μόνο ως το χρήμα που δαπανάται στην οικονομία. Ενώ το χρήμα που θα δημιουργηθεί από τις οικονομίες και θα εισέλθει σε αυτές είναι πολύ περισσότερο από αυτό ή θα έπρεπε να είναι περισσότερο από αυτό. Αυτό σημαίνει ότι η απαιτούμενη αύξηση του M για την Εξίσωση Fischer μπορεί να δημιουργηθεί μόνο αν δημιουργηθούν ακόμη ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρήματα από την

απαιτούμενη αύξηση του M στην Εξίσωση Fischer. Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι στις σημερινές οικονομίες, οι Κεντρικές Τράπεζες και οι Κυβερνήσεις ΠΟΤΕ δεν δημιουργούν πρόσθετο χρήμα. Είναι οι ιδιωτικές τράπεζες που το κάνουν, μετά από αίτημα και δάνειο περισσότερων χρημάτων από πολίτες ή επιχειρήσεις. Το πόσο αυτοί οι πολίτες και οι εταιρείες θα δανειστούν στην πραγματικότητα εξαρτάται κυρίως από το πόσο μπορούν να δανειστούν. Και κυρίως από την εμπιστοσύνη. Εμπιστοσύνη στην οικονομία και εμπιστοσύνη στο αν μπορούν να επιστρέψουν τα χρήματα. Ίσως επίσης αν μπορούν να κερδίσουν τα δανεικά χρήματα πίσω και ίσως να βγάλουν κέρδος από το δάνειο.

Η δημιουργία χρήματος από τις ιδιωτικές τράπεζες δεν ξεκινά ποτέ από τις ίδιες τις τράπεζες, αλλά πάντα από τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που δανείζονται χρήματα. Αυτό σημαίνει ότι η ρητορική των οικονομολόγων ότι περισσότερο χρήμα στις οικονομίες μας προκαλεί πληθωρισμό θα σήμαινε τότε ότι αν και όταν οι πολίτες και οι εταιρείες δανείζονται περισσότερα χρήματα, τότε αυτό θα σήμαινε πληθωρισμό. Φυσικά, αυτό είναι υπερβολικά απλό, αλλά και αντικειμενικά εντελώς λανθασμένο. Στις σημερινές οικονομίες, το να δανείζονται οι πολίτες και οι εταιρείες χρήματα δεν αποτελεί από μόνο του λόγο πληθωρισμού. Ή δεν χρειάζεται να είναι. Όταν οι πολίτες μπορούν να δανειστούν περισσότερα χρήματα για να αγοράσουν ένα σπίτι, η τιμή των σπιτιών ΜΠΟΡΕΙ επίσης να αυξηθεί. Αλλά μπορεί και όχι. Και μπορεί να υπάρχουν και θα υπάρχουν πολύ περισσότεροι λόγοι για τους οποίους οι τιμές των κατοικιών μπορεί να αυξηθούν ή να μην αυξηθούν. Αν οι τιμές των σπιτιών αυξάνονται επειδή οι αγοραστές μπορούν να πάρουν υψηλότερα στεγαστικά δάνεια, τότε οι κυβερνητικές πολιτικές μπορούν πάντα να περιορίσουν αυτού του είδους τις επιρροές με τις σωστές κυβερνητικές πολιτικές. Οι υπερβολικές τιμές των κατοικιών ή οι τιμές των κατοικιών που υπερβαίνουν ορισμένα ποσά μπορούν να φορολογηθούν υψηλά ή έξυπνα είτε από την πλευρά του αγοραστή είτε από την πλευρά του πωλητή. Ένα άλλο πράγμα που θα μπορούσαν να κάνουν οι κυβερνήσεις για να αποτρέψουν τις υπερβολικές τιμές των κατοικιών είναι να ανακοινώσουν ότι, για παράδειγμα, θα δέχονταν να αυξάνονται οι τιμές των κατοικιών μόνο μέχρι ένα συγκεκριμένο ποσοστό ετησίως. Ότι τυχόν υψηλότερες τιμές πώλησης κατοικιών θα φορολογούνται περισσότερο από το πλεόνασμα.

Το ψευδές, ακριτικά αδιαμφισβήτητο σύστημα πεποιθήσεων των οικονομολόγων γύρω από τον πληθωρισμό βασίζεται στην ψευδή υπόθεση ότι περισσότερα χρήματα θα εισέρχονταν στις οικονομίες και ότι αυτά τα περισσότερα χρήματα στις οικονομίες θα αποτελούσαν την κινητήρια δύναμη του πληθωρισμού. Ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι η αύξηση της ποσότητας του χρήματος που οδηγεί τον πληθωρισμό στις σημερινές δυτικές και καπιταλιστικές κοινωνίες μας. Σε αυτές τις οικονομίες, το μόνο χρήμα που δημιουργείται δεν είναι η πραγματική

πρόσθετη δημιουργία χρήματος αλλά το χρέος που δημιουργείται από τις ιδιωτικές τράπεζες. Και ο μόνος λόγος για τον οποίο δημιουργούνται αυτά τα πρόσθετα χρέη ή τα χρέη γενικά, είναι επειδή οι πολίτες ή οι εταιρείες χρειάζονται περισσότερα χρήματα ή τουλάχιστον θέλουν περισσότερα χρήματα. Θέλουν ή χρειάζονται αυτά τα πρόσθετα χρήματα για να αγοράσουν ορισμένα αγαθά και υπηρεσίες ή για να κάνουν αναγκαίες ή επιθυμητές επενδύσεις. Σε γενικές γραμμές, όποτε οι πολίτες ή/και οι εταιρείες μπορούν να δανειστούν χρήματα, θα το κάνουν για να χρηματοδοτήσουν αυτό που χρειάζονται ή θέλουν να αγοράσουν ή να επενδύσουν.

Σε αντίθεση με τις λανθασμένες πεποιθήσεις των οικονομολόγων, στις δυτικές ή καπιταλιστικές κοινωνίες ο πληθωρισμός ΔΕΝ εμφανίζεται λόγω της εισαγωγής περισσότερων χρημάτων στις οικονομίες μας. Μπορεί να εμφανιστεί λόγω αλλαγών στο πού κατανέμονται τα χρήματα ή μπορεί να εμφανιστεί λόγω των σημερινών οικονομικών μας συστημάτων και των αυξήσεων του κόστους των εταιρειών. Αυτές οι αυξήσεις κόστους γενικά δεν οδηγούν στις ίδιες αυξήσεις μισθών. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο σε γενικές γραμμές ο πληθωρισμός οδηγεί σε μια λιγότερο καλή οικονομική θέση για τους εργαζόμενους και τους ενδιαφερόμενους πολίτες.

Ο πληθωρισμός δεν πρέπει και δεν μπορεί να γίνει κατανοητός σε μακροοικονομικό επίπεδο με τη χρήση θεωριών πληθωρισμού που είναι σε μεγάλο βαθμό αναγωγιστικές και δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Ο πληθωρισμός πρέπει να γίνει κατανοητός λαμβάνοντας υπόψη όλα τα πραγματικά ζητήματα και τις συνθήκες της πραγματικής οικονομικής ζωής και τις καταστάσεις. Και πάνω απ' όλα λαμβάνοντας υπόψη το πώς οι άνθρωποι μπορούν και θα ή θα μπορούσαν να ανταποκριθούν σε αυτές τις καταστάσεις της πραγματικής ζωής. Και κατανοώντας ότι οι άνθρωποι και οι καταστάσεις εξακολουθούν να διαφοροποιούνται εκεί, οδηγώντας σε ένα πλήθος πραγματικών πραγματικών ενεργειών.

Είμαι αρκετά σίγουρος ότι δεν υπάρχει ούτε ένας διευθύνων σύμβουλος ή στρατηγικός σύμβουλος εταιρείας ή άνθρωπος του μάρκετινγκ που να κοιτάζει ποτέ πόσα χρήματα υπάρχουν στις οικονομίες μας ή πόσα προστίθενται ή που να ξέρει καν πώς να το κάνει αυτό. Στις περισσότερες περιπτώσεις αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν και δεν θα καταλάβουν καν πώς θα μπορούσαν να αποκτήσουν μια καλή έγκυρη εικόνα για αυτό. Κανένας από αυτούς ή οποιονδήποτε άλλο άνθρωπο της εταιρείας δεν θα εξετάσει την αύξηση των τιμών όταν η ζήτηση εκτοξεύεται στα ύψη. Είναι κάπως τρελό να το ερευνήσει κανείς αυτό υπό το πρίσμα των οικονομικών ή των κοινωνικών επιστημών μόνο και μόνο για να αποδείξει ακριβώς αυτό. Καθώς θα έπρεπε να είναι προφανές ότι αυτή είναι η πραγματική Αληθινή πραγματικότητα στις σημερινές οικονομίες.

Παρόλα αυτά όλοι οι οικονομολόγοι κηρύττουν το αντίθετο όταν τυφλώνονται από τις θεωρίες τους..

Ο πληθωρισμός, όπως συνέβη σε μεγάλη κλίμακα τα έτη 2022 και 2023, είναι στην πραγματικότητα αποτέλεσμα της έλλειψης αρκετού χρήματος στις οικονομίες μας. Δεν υπήρχαν και δεν υπάρχουν αρκετά χρήματα για ορισμένα μέρη στις οικονομίες μας. Αυτό ήταν ήδη ξεκάθαρο στις περιόδους της Κορόνας. Εκείνη την εποχή υπήρχαν πολλές εταιρείες που δεν μπορούσαν να ανταπεξέλθουν αρκετά καλά με λιγότερα έσοδα. Μετά την κρίση Corona πολλές εταιρείες έπρεπε ακόμη να αποπληρώσουν δάνεια που χρειάζονταν για να αντιμετωπίσουν τις καταστάσεις και την περίοδο Corona. Μετά από αυτό οι τιμές της ενέργειας εκτοξεύτηκαν ενώ πολλές εταιρείες δεν είχαν αρκετούς οικονομικούς πόρους για να αντιμετωπίσουν αυτές τις αυξήσεις των τιμών. Ως εκ τούτου, η μόνη λύση για τις περισσότερες εταιρείες ήταν να αυξήσουν τις τιμές τους. Πληθωρισμός. Αν οι περισσότερες εταιρείες είχαν αρκετά οικονομικά αποθέματα, αυτές οι αυξήσεις των τιμών σίγουρα δεν θα είχαν συμβεί τόσο μαζικά όσο τα έτη 2022 και 2023. Αυτός ο μαζικός πληθωρισμός στις κλίμακες της παγκόσμιας οικονομίας δεν μπορεί να γίνει κατανοητός εκτός από την κρίση Corona και την πολύ κακή οικονομική κατάσταση πολλών ή των περισσότερων εταιρειών. Τώρα οι εταιρείες μπορούν να αντιμετωπίσουν και πάλι το τρέχον κόστος, αλλά το ερώτημα είναι για πόσο καιρό. Δεν θα διαρκέσει πολύ μέχρι να υπάρξει μια επόμενη σοβαρή παγκόσμια ύφεση.

Ο πληθωρισμός του 2022 και μετά οφείλεται κυρίως στα υψηλότερα ενεργειακά βραβεία. Αυτές οι υψηλότερες τιμές ενέργειας ήταν κυρίως αποτέλεσμα πολλών αλλαγών στις αγορές ενέργειας. Οι αυξανόμενες ενεργειακές απαιτήσεις λόγω της ενεργειακής μετάβασης και άλλων αλλαγών προκάλεσαν το γεγονός ότι οι πωλητές και οι παραγωγοί ενέργειας χρειάζονταν στην πραγματικότητα πολύ περισσότερα χρήματα από αυτά που ήταν διαθέσιμα στον συγκεκριμένο τομέα. Αυτό σημαίνει επίσης ότι τώρα όσο περισσότερα χρήματα κατευθύνονται σε αυτούς τους συγκεκριμένους τομείς της οικονομίας μας, τόσο λιγότερα χρήματα είναι διαθέσιμα για τις εταιρείες που παρέχουν άλλα αγαθά και υπηρεσίες. Μετά τον πληθωρισμό, πρέπει να μπουν περισσότερα χρήματα στις οικονομίες για να μπορέσουν οι πολίτες να εξακολουθούν να αγοράζουν αρκετά από αυτά που θέλουν ή χρειάζονται να αγοράσουν. Χωρίς πρόσθετα χρήματα στις οικονομίες μετά τον πληθωρισμό, αγοράζονται λιγότερα προϊόντα και υπηρεσίες και η ταχύτητα του χρήματος μειώνεται. Και τα δύο αυτά προκαλούν ύφεση.

Περισσότερα χρήματα στις οικονομίες μας είναι στην πραγματικότητα ακόμη και χωρίς πληθωρισμό συνεχώς αναγκαία λόγω της αύξησης των κατοίκων των χωρών και του πλανήτη μας. Και αυτοί οι κάτοικοι θέλουν πάντα περισσότερα αγαθά και υπηρεσίες και κυρίως καλύτερης ποιότητας αγαθά και υπηρεσίες. Στη

συνέχεια, η αλλαγή, όπως η βιωσιμότητα, απαιτεί πολλές πρόσθετες δραστηριότητες, άρα πρόσθετα χρήματα για τη χρηματοδότηση αυτών των αναγκαίων πρόσθετων δραστηριοτήτων. Η καινοτομία και η αλλαγή απαιτούν πολύ περισσότερα πρόσθετα χρήματα στις οικονομίες μας. Όταν πρόσθετα χρήματα εισέρχονται πραγματικά στις οικονομίες μας και αυτά τα πρόσθετα χρήματα δεν χρειάζονται για τις συνέπειες του πληθωρισμού ή για τη χρηματοδότηση των αναγκαίων σήμερα αγαθών και υπηρεσιών, αυτό σημαίνει ότι τα χρήματα αυτά μπορούν και θα δαπανηθούν για την καινοτομία, αλλά και για την ανάπτυξη νέων προϊόντων και υπηρεσιών και για επενδύσεις στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Περισσότερα χρήματα στις οικονομίες δεν θα οδηγήσουν τους ανθρώπους να αγοράζουν περισσότερα ή άλλα αγαθά και υπηρεσίες. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι μόνο όταν οι ίδιοι οι άνθρωποι αποκτούν υψηλότερους μισθούς ή υψηλότερα εισοδήματα, ή με βάση τις αποφάσεις των ίδιων των ανθρώπων που δεν συνδέονται με περισσότερα χρήματα συνολικά στις οικονομίες, μπορεί να αγοράζουν περισσότερα αγαθά και υπηρεσίες από ό,τι πριν. Τα εισοδήματα και οι μισθοί των ανθρώπων δεν αυξάνονται όταν πράγματι μπαίνουν περισσότερα χρήματα στις οικονομίες. Όταν μπαίνουν περισσότερα χρήματα στις οικονομίες, ευνοούνται κυρίως οι πλούσιοι και οι εταιρείες. Αυτά τα περισσότερα χρήματα στις οικονομίες καταλήγουν να επενδύονται ή να αποταμιεύονται ως επί το πλείστον. Εν πάση περιπτώσει, δεν θα οδηγήσει, ή θα οδηγήσει μόνο σε πολύ μικρό βαθμό, σε μεγαλύτερη ζήτηση. Και αν οδηγήσει, τότε καμία εταιρεία δεν θα γνωρίζει ή δεν θα βλέπει τη σύνδεση της μεγαλύτερης ζήτησης και της αύξησης των χρημάτων στις οικονομίες. Καμία μεμονωμένη εταιρεία δεν γνωρίζει γενικά πότε ή αν υπάρχει αύξηση του χρήματος στις οικονομίες μας. Οι εταιρείες δεν αυξάνουν τις τιμές πώλησής τους εξαιτίας του περισσότερου χρήματος στις οικονομίες. Αυτή η πεποίθηση στα οικονομικά είναι ανοησία. Οι εταιρείες μπορεί να αυξήσουν τις τιμές τους λόγω πληθωρισμού του κόστους ή λόγω άλλων αυξήσεων του κόστους ή άλλων λόγων, αλλά η αύξηση του χρήματος στις οικονομίες μας γενικά δεν είναι και δεν θα είναι λόγος αύξησης των τιμών πώλησης.

Η επιβράδυνση των οικονομιών μας θα εκδηλωθεί τα έτη μετά το 2024 μέσω μιας σοβαρής οικονομικής ύφεσης. Καθώς η αύξηση του χρήματος είναι, όπως και προηγουμένως, εξαιρετικά ανεπαρκής για να αντιμετωπίσει τον πληθωρισμό και τα απαιτούμενα πρόσθετα χρήματα των προηγούμενων ετών και τις τρέχουσες και μελλοντικές απαιτήσεις σε ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρήματα. Ο πληθωρισμός προκαλεί την ανάγκη για περισσότερο χρήμα στην κοινωνία, αλλά οι κεντρικές τράπεζες αδυνατούν να δημιουργήσουν πρόσθετο πραγματικό χρήμα.

Η ποσότητα των χρημάτων στις οικονομίες μας δεν είναι γενικά τόσο πολύ νομισματική, αλλά κυρίως καθοδηγείται από ανθρώπους και επιχειρήσεις. Εάν χρειάζονται περισσότερα χρήματα από τα διαθέσιμα και απαιτούμενα, τότε οι άνθρωποι και οι επιχειρήσεις θα δανειστούν γενικά τα περισσότερα χρήματα που χρειάζονται ή απαιτούνται. Για το σκοπό αυτό, απαιτείται να αυξηθεί το εισόδημα των πολιτών αυτών. Χωρίς αυτό, όχι περισσότερα αλλά λιγότερα χρήματα θα δανειστούν. Μετά τον πληθωρισμό οι μισθοί των πολιτών θα πρέπει να αυξάνονται τουλάχιστον όσο και ο πληθωρισμός. Αυτό δεν συμβαίνει και δεν μπορεί να συμβεί λόγω των σημερινών οικονομικών συστημάτων. Αυτό σημαίνει ότι ο υψηλός πληθωρισμός των ετών 2022 έως 2024 εξ ορισμού δεν θα μπορούσε να οδηγήσει σε ΑΡΚΕΤΑ περισσότερα χρήματα που θα έμπαιναν στις οικονομίες. Αυτό θα προκαλέσει ύφεση μετά το 2024 αργά ή γρήγορα.

Οι πολίτες και οι επιχειρήσεις δεν έχουν αυτή τη στιγμή τα μέσα και τις δυνατότητες να δανειστούν αρκετά πρόσθετα χρήματα για να καλύψουν τις πρόσθετες χρηματικές ανάγκες που θα προκληθούν από τον πληθωρισμό κατά τα έτη πριν από το 2024. Αυτό που μας λείπει εκεί είναι το κατάλληλο σωστό πρόσθετο τραπεζικό σύστημα για τις κυβερνήσεις που εξασφαλίζει τη δημιουργία πραγματικού πρόσθετου χρήματος χωρίς χρέος. Ο πληθωρισμός δεν προκαλείται από περισσότερα χρήματα στις οικονομίες. Ο πληθωρισμός στην πραγματικότητα προκαλείται από την έλλειψη του κατάλληλου κατάλληλου τραπεζικού συστήματος για τις κυβερνήσεις και τις επακόλουθες πολύ υψηλές φορολογικές επιβαρύνσεις για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις και την πολύ μικρότερη αύξηση του χρήματος. Λόγω της έλλειψης ενός λογικού και καλού κυβερνητικού τραπεζικού συστήματος, όλες οι κυβερνητικές δαπάνες πρέπει να πληρώνονται από τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Οι υψηλότερες τιμές για αγαθά και υπηρεσίες σε τεράστια κλίμακα παντού στις παγκόσμιες οικονομίες μας απαιτούν πολύ περισσότερα χρήματα στις πραγματικές οικονομίες μας για να μπορέσει να αγοραστεί η ίδια ποσότητα αγαθών και υπηρεσιών ή ακόμα και περισσότερα. Αυτά τα χρήματα δημιουργούνται πλήρως ή εν μέρει στο τραπεζικό σύστημα των ανθρώπων και των επιχειρήσεων. Αλλά θα έπρεπε να έχουν ήδη δημιουργηθεί στο κυβερνητικό τραπεζικό σύστημα. Αυτό για να αποφευχθούν τα τεράστια, συνεχώς αυξανόμενα προβλήματα και ζητήματα στις οικονομίες μας λόγω της έλλειψης ενός κατάλληλου κυβερνητικού τραπεζικού συστήματος. Το σωστό κατάλληλο τραπεζικό σύστημα δεν υπάρχει ακόμη λόγω των τεράστιων παρανοήσεων και παραφροσύνης στις τρέχουσες νομισματικές θεωρίες και οικονομικά, ιδίως ή αποκλειστικά όσον αφορά το φαινόμενο του πληθωρισμού.

Με το σημερινό νομισματικό σύστημα και τα οικονομικά συστήματα στις καπιταλιστικές κοινωνίες και χώρες, είναι αδύνατο να εισέλθουν στις οικονομίες

πραγματικά πρόσθετα χρήματα. Μετά τον πληθωρισμό, αλλά και για να αποτραπεί ο πληθωρισμός, θα πρέπει να μπουν περισσότερα χρήματα στις πραγματικές οικονομίες μας. Αυτό το πρόσθετο χρήμα πρέπει να εισέλθει στις οικονομίες μας χωρίς να οδηγήσει σε πληθωρισμό κόστους. Και αυτό είναι εφικτό μόνο μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα και του άριστου νομισματικού μου συστήματος. Αρχικά μέσω της αντιστάθμισης του φόρου εισοδήματος. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, είναι επίσης δυνατή η αντιστάθμιση άλλων φόρων ή μέσω επιδομάτων κοινωνικής ασφάλισης. Αυτοί οι τρόποι προσθήκης χρημάτων στις οικονομίες μας οδηγούν σε πρόσθετα χρήματα για τους εργαζόμενους ή τους πολίτες ή σε πρόσθετα χρήματα για τις εταιρείες και άλλους οργανισμούς. Όλα αυτά οδηγούν σε πρόσθετες δυνατότητες δανεισμού ή πρόσθετες δυνατότητες δαπανών για τους πολίτες και τις εταιρείες. Αυτό, σε αντίθεση με ό,τι πιστεύουν οι οικονομολόγοι, δεν θα οδηγήσει σε προβληματικό πληθωρισμό. Περισσότερα χρήματα που θα προστεθούν μέσω του άριστου νομισματικού μου συστήματος θα οδηγήσουν αντίθετα σε λιγότερα χρέη των πολιτών, λιγότερα χρέη των εταιρειών και λιγότερα χρέη των κυβερνήσεων. Λιγότερα χρήματα θα δανείζονται από τις ιδιωτικές τράπεζες, πράγμα που σημαίνει ότι ο παραδοσιακός τρόπος δημιουργίας χρέους αντικαθίσταται από τη χρηματοδότηση από και μέσω των χρημάτων που έχουν ή αποκτούν οι ίδιοι οι πολίτες και οι εταιρείες και οι κυβερνήσεις.

Οι δαπάνες των κυβερνήσεων και η σημερινή έλλειψη ενός επιπλέον καλού τραπεζικού συστήματος για τις κυβερνήσεις και η επιρροή του στα οικονομικά συστήματα και τις διαδικασίες είναι το κύριο τεράστιο πρόβλημα στις σημερινές οικονομίες. Η κοινωνία μας χρειάζεται τη δική μου προσθήκη στο νομισματικό σύστημα, το οποίο τουλάχιστον στην αρχή είναι κυρίως ένα πρόσθετο τραπεζικό σύστημα για τις κυβερνήσεις. Αυτή η αλλαγή στο νομισματικό σύστημα είναι απαραίτητη προτού η οικονομική μας πραγματικότητα γίνει μια τεράστια καταστροφή εξαιτίας των σημερινών τρελών νομισματικών και οικονομικών συστημάτων.

Υπάρχει διαφορά μεταξύ του συνολικού χρηματικού ποσού στην οικονομία και των μισθών των εργαζομένων. Αλλά και τα δύο πρέπει πραγματικά να αυξηθούν μετά τον πληθωρισμό και όλα αυτά συνδέονται και εξαρτώνται το ένα από το άλλο. Το συνολικό χρηματικό ποσό στην πραγματική οικονομία πρέπει να αυξηθεί μετά και εξαιτίας του πληθωρισμού, αλλά τα κέρδη των εταιρειών πηγαίνουν στην χρηματοπιστωτική οικονομία. Ο πιο συνηθισμένος ή ίσως και ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο το χρήμα πηγαίνει από τη χρηματοπιστωτική οικονομία στην πραγματική οικονομία είναι ο δανεισμός χρημάτων από τη χρηματοπιστωτική οικονομία προς τους πολίτες και τις επιχειρήσεις στις πραγματικές οικονομίες. Αλλά με τα σημερινά παρανοϊκά νομισματικά και

οικονομικά συστήματα, αυτοί που πρέπει να δανειστούν πρέπει να είναι σε θέση να δανειστούν αρκετά ακόμα για να διασφαλίσουν ότι οι οικονομίες μπορούν ακόμα να αναπτυχθούν. Και καθώς δεν μπορούν πλέον να δανειστούν αρκετά, η ύφεση μετά το 2024 είναι ένα σίγουρο γεγονός.

Τώρα η ολλανδική κυβέρνηση θέλει να εξοικονομήσει χρήματα, άρα λιγότερες δαπάνες και λόγω του πληθωρισμού τα πάντα είναι πιο ακριβά. Λιγότερες δαπάνες της κυβέρνησης και λιγότερος δανεισμός από τις εταιρείες και λιγότερες δαπάνες και δανεισμός από τους πολίτες σημαίνει λιγότερα χρήματα που ξοδεύονται και λιγότερα χρήματα διαθέσιμα για δαπάνες και για επενδύσεις στην πραγματική οικονομία. Αυτό λοιπόν σημαίνει σημαντική επιβράδυνση της οικονομίας. Το ίδιο θα συμβεί και στην ΕΕ και στις ΗΠΑ και παγκοσμίως τα επόμενα δύο χρόνια. Οδηγώντας σε ύφεση, εκτός αν προστεθούν επιπλέον περισσότερα χρήματα στην πραγματική οικονομία με τους κατάλληλους τρόπους. Αυτό είναι εφικτό μόνο με την αντικατάσταση του σημερινού παγκόσμιου νομισματικού συστήματος με το δικό μου εξαιρετικό νομισματικό σύστημα.

Πώς να αποτρέψετε τον πληθωρισμό;

Η κοινωνία μας είναι πολύ πιο έξυπνη από το σημερινό νομισματικό μας σύστημα και τους σημερινούς οικονομολόγους μας. Ο πληθωρισμός αποτρέπεται τώρα κυρίως λόγω πολλών φαινομένων και εξελίξεων στην κοινωνία και τις οικονομίες που προστέθηκαν ή που δεν ισχύουν πλέον. Έχουμε τώρα νόμους και παγκοσμιοποίηση και κανόνες και πλούτο. Έχουμε μια χρηματοπιστωτική οικονομία και κατανοήσεις και εν μέρει απόρροια αυτού, καθώς και προφυλάξεις διαφόρων ειδών που εμποδίζουν την εμφάνιση προβληματικού πληθωρισμού. Μέσω της κατανόησης του ρόλου του καθενός από αυτά και ή του σωστού συνδυασμού τους, μπορεί να αποτραπεί εν μέρει ο σοβαρός προβληματικός πληθωρισμός. Αλλά για να λυθεί μόνιμα ο προβληματικός πληθωρισμός και πολλά από τα τρέχοντα οικονομικά προβλήματα, το άριστο νομισματικό μου σύστημα είναι η μόνη μόνιμη λύση.

Ο πληθωρισμός του κόστους μπορεί να αποφευχθεί με τη μείωση του κόστους ή με την αντιστάθμιση των αυξήσεων του κόστους όταν χρειάζεται. Στη συνέχεια, αν όλα αυτά γίνουν σωστά, ο πληθωρισμός είναι οικονομικά σοφό να μην χρειάζεται πλέον. Οι αυξήσεις των τιμών δεν θα είναι πλέον απαραίτητες. Ίσως να χρειάζονται ακόμη μικρές αυξήσεις τιμών, αλλά όχι πραγματικά προβληματικές σε τεράστια κλίμακα. Ο παγκόσμιος πληθωρισμός των προηγούμενων ετών (2022/2023) ήταν ως επί το πλείστον αποτέλεσμα των αυξήσεων στις τιμές της ενέργειας. Προκαλώντας έναν μάλλον τεράστιο

πληθωρισμό σε πολύ μεγάλη κλίμακα. Αυτό είναι πραγματικά εξαιρετικό και θα μπορούσε επίσης να είχε αποτραπεί σε μεγάλο βαθμό με το εξαιρετικό νομισματικό μου σύστημα.

Οι αυξήσεις των τιμών που οδηγούν σε προβληματικές καταστάσεις μπορούν εύκολα να αποτραπούν και να επιλυθούν από την κυβέρνηση, μόλις υλοποιηθεί το άριστο νομισματικό μου σύστημα. Ο πληθωρισμός του κόστους μπορεί να επιλυθεί με τη μείωση του κόστους ή με την αντιστάθμιση των πολύ υψηλών αυξήσεων του κόστους. Και όλες οι άλλες αυξήσεις των τιμών που δεν είναι πραγματικά αναγκαίες από οικονομική άποψη μπορούν να επιλυθούν με κυβερνητικές πολιτικές. Η κυβέρνηση μπορεί πάντα να φορολογεί κάθε επιχείρηση που αυξάνει υπερβολικά τις τιμές ή να τις τιμωρεί με άλλους τρόπους από οικονομικής άποψης. Σε αυτή την περίπτωση η φορολογία δεν αποσκοπεί στην πρόληψη του πληθωρισμού με την απομάκρυνση περισσότερων χρημάτων από την οικονομία. Αλλά αντιθέτως είναι φορολόγηση των επιχειρήσεων ή άλλων οργανισμών που αυξάνουν υπερβολικά τις τιμές τους ενώ αυτό δεν είναι απαραίτητο οικονομικά σοφό. Το πλαίσιο είναι διαφορετικό, καθώς το όλο πλαίσιο αλλάζει με το άριστο νομισματικό σύστημα.

Το ΜΜΤ θέλει με το σημερινό σύστημα οι κυβερνήσεις να ξοδεύουν περισσότερα και υποστηρίζει ότι τα ελλείμματα είναι ένας μύθος. Με αυτό το τρέχον νομισματικό σύστημα και τα οικονομικά συστήματα να παραμένουν τα ίδια, το ΜΜΤ θέλει οι κυβερνήσεις να ξοδεύουν περισσότερα χρήματα, καθώς αυτό θα τονώσει τις οικονομίες και θα οδηγήσει σε πρόσθετα φορολογικά έσοδα. Αλλά με το σημερινό νομισματικό σύστημα και οικονομικό σύστημα, την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το ΜΜΤ, τα ελλείμματα δεν είναι μύθος αλλά μια σοβαρή πραγματικότητα. Οι πολίτες και οι επιχειρήσεις πρέπει να αποπληρώσουν τους τόκους αλλά και μέρος των ελλειμμάτων. Και πρέπει να το αποπληρώσουν αυτό μέσω των κρατικών φόρων. Αυτό που στην πραγματικότητα κάνει η ΜΜΤ είναι να ισοπεδώνει ακόμα περισσότερα χρήματα από τις ομάδες χαμηλότερου εισοδήματος προς τις ομάδες υψηλότερου εισοδήματος. Το ΜΜΤ είναι μια θεωρία που όταν εφαρμοστεί στην πράξη θα αυξήσει τα προβλήματα στην κοινωνία μας και θα μειώσει σε μεγάλο βαθμό τους φτωχούς. Το ΜΜΤ θέλει επίσης ότι όταν ο πληθωρισμός γίνεται πολύ υψηλός, η φορολογία εξασφαλίζει ότι τα χρήματα θα αφαιρεθούν από τις οικονομίες Δεν διευκρινίζουν τι είδους φορολογία. Με βάση την υπόθεση ότι ο πληθωρισμός προκαλείται από το υπερβολικό χρήμα στις οικονομίες, υποστηρίζουν ότι η φορολογία θα ήταν ένας τρόπος να αποτραπεί περαιτέρω πληθωρισμός ή να λυθεί με την απομάκρυνση του χρήματος από τις οικονομίες. Αυτές οι υποθέσεις δεν είναι φυσικά όλες αληθινές και επίσης περίεργες υποθέσεις. Οι ΜΜΤers όπως και οι οικονομολόγοι υποθέτουν ότι οι εταιρείες αυξάνουν τις τιμές τους όταν μπαίνουν περισσότερα

χρήματα στις οικονομίες. Ότι οι εταιρείες αυτές γνωρίζουν ότι μπαίνουν περισσότερα χρήματα στις οικονομίες. Και ότι αποκλειστικά και μόνο με βάση αυτό το περισσότερο χρήμα στις οικονομίες οι εταιρείες αυξάνουν τις τιμές τους. Ως εκ τούτου, θέλουν λιγότερα χρήματα στις οικονομίες μας μέσω της φορολογίας. Αλλά ακόμη και λιγότερα χρήματα δεν είναι αυτό που χρειάζεται όταν ο πληθωρισμός γίνεται πραγματικά υψηλός. Αυτό που χρειάζεται τότε είναι ακόμα περισσότερα χρήματα στις οικονομίες μας. Περισσότερο χρήμα, όχι λιγότερο χρήμα.

Ο πληθωρισμός προκαλείται από την υπερβολική φορολογία και τις πολύ υψηλές κυβερνητικές δαπάνες και όχι από την υπερβολική ποσότητα χρήματος στις οικονομίες. Η φορολόγηση εάν ο πληθωρισμός είναι πολύ υψηλός με στόχο τη μείωση της ποσότητας του χρήματος στις οικονομίες μας δεν θα μειώσει ή θα λύσει τον πληθωρισμό, αλλά στην πραγματικότητα θα προκαλέσει ακόμη περισσότερο πληθωρισμό. Περισσότερα χρήματα στις οικονομίες δεν προκαλούν πληθωρισμό αλλά στην πραγματικότητα θα τον αποτρέψουν. Ακριβώς όπως περισσότερα χρήματα στις οικονομίες θα αποτρέψουν την ύφεση στα χρόνια μετά το 2024.

Η φορολογία μπορεί πράγματι να συμβάλει στην επίλυση συγκεκριμένου προβληματικού πληθωρισμού, αλλά όχι επειδή αυτός ο πληθωρισμός αφαιρεί χρήματα από τις οικονομίες. Η φορολογία με τον τρόπο που τη θέλει η MMT και για την αφαίρεση χρημάτων από τις οικονομίες δεν είναι τρόπος καταπολέμησης ή επίλυσης του πληθωρισμού, απλώς θα κάνει τον πληθωρισμό χειρότερο. Αυτό λόγω του γεγονότος ότι ο πληθωρισμός δεν προκαλείται επειδή υπάρχουν περισσότερα χρήματα στις οικονομίες μας, αλλά επίσης το υψηλότερο φορολογικό κόστος για τους εργαζόμενους ή τις επιχειρήσεις θα οδηγήσει σε απαιτήσεις για υψηλότερους μισθούς και υψηλότερο κόστος για τις επιχειρήσεις. Δημιουργώντας περισσότερα κίνητρα ή την ανάγκη για υψηλότερες τιμές και συνεπώς πληθωρισμό.

Με το δικό μου EMS, ένα σημαντικό μέρος των κυβερνητικών δαπανών δεν απαιτεί καμία φορολογία. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει περαιτέρω μείωση της οικονομικής θέσης των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων. Και με και μέσω των τρόπων δαπάνης αυτών των πρόσθετων χρημάτων για τις κυβερνήσεις, η κατάσταση των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων μπορεί ακόμη και θα βελτιωθεί πολύ. Και ενώ αυτές οι κυβερνητικές δαπάνες γίνονται χωρίς καμία φορολογία, τα χρέη των κυβερνήσεων δεν θα αυξηθούν με βάση αυτές τις πρόσθετες κυβερνητικές δαπάνες. Η κυβέρνηση δεν χάνει, αλλά μόνο κερδίζει πολλά, λόγω των πολύ περισσότερων δυνατοτήτων και της πολύ ευκολότερης υλοποίησης των κυβερνητικών πολιτικών.

Το άριστο νομισματικό μου σύστημα οδηγεί σε περισσότερα χρήματα στις οικονομίες, αλλά αυτό δεν οδηγεί σε προβληματικό πληθωρισμό. Αυτό που μπορεί να οδηγήσει σε προβληματικό πληθωρισμό είναι αν οι εταιρείες, ανεξάρτητα από το πόσα χρήματα υπάρχουν στις οικονομίες, αυξήσουν υπερβολικά τις τιμές τους. Περισσότερο ή πολύ περισσότερο από ό,τι χρειάζεται από οικονομικής άποψης. Εάν οι εταιρείες το κάνουν αυτό πάρα πολύ και αυτό οδηγεί σε κίνδυνο πληθωρισμού, τότε οι κυβερνήσεις θα μπορούσαν ή μπορούν να φορολογήσουν αυτές τις εταιρείες με τέτοιο τρόπο ώστε αυτές οι κυβερνητικές πολιτικές να οδηγήσουν σε μικρότερη αύξηση των τιμών. Η φορολογία είναι τότε μια κυβερνητική πολιτική ή μια τιμωρία για τις εταιρείες που αυξάνουν υπερβολικά τις τιμές τους, ενώ αυτό δεν είναι πραγματικά απαραίτητο από οικονομική άποψη. Είναι ένας τρόπος ρύθμισης των τιμών που μπορεί να αποτρέψει τον προβληματικό πληθωρισμό, τις προβληματικές αυξήσεις των τιμών. Η δική μου λύση για τη φορολογία είναι μόνο για μια συγκεκριμένη κατάσταση και απευθύνεται σε μια εντελώς άλλη συγκεκριμένη ομάδα με έναν πολύ συγκεκριμένο στόχο. Να αποθαρρύνει τις αυξήσεις των τιμών μόνο και μόνο για να αποκομίσει περισσότερα κέρδη, αυξήσεις τιμών που είναι εντελώς περιττές από οικονομικής άποψης. Επομένως, ο στόχος δεν είναι να βγουν περισσότερα χρήματα από την οικονομία. Και τα χρήματα που λαμβάνουν οι κυβερνήσεις μέσω της φορολογίας που προτείνω εδώ μπορούν στην πραγματικότητα καλύτερα να δαπανηθούν άμεσα στις οικονομίες με σωστούς τρόπους από τις κυβερνήσεις. Ακόμα περισσότερα χρήματα από τα χρήματα που λαμβάνονται από τη φορολογία μπορούν να δαπανηθούν επιπλέον στις οικονομίες και πάλι από την κυβέρνηση, αν μόνο πηγαίνουν προς τις σωστές κατευθύνσεις στις οικονομίες μας. Η κατανομή αυτών των χρημάτων στις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες θα έχει πολύ θετικό αντίκτυπο στις οικονομίες μας.

Το νομισματικό μου σύστημα και οι Πολιτικές μου αποδέχονται τις ανισορροπίες, αλλά μόνο τις υγιείς και μη προβληματικές. Το σύστημά μου αλλάζοντας το οικονομικό σύστημα και τις εξαρτήσεις λύνει τα νομισματικά προβλήματα και τα οικονομικά κοινωνικά προβλήματα και ζητήματα. Ο πληθωρισμός δεν είναι πλέον ανθυγιεινός. Οι σημερινές ανισορροπίες είναι πολύ ανθυγιεινές λόγω των υψηλότερων ανισορροπιών/πληθωρισμού που καταλήγουν στους πλούσιους και εύπορους κυρίως σε βάρος των εργαζομένων με χαμηλότερο εισόδημα

Ο πληθωρισμός μπορεί να οφείλεται στο κόστος ή να μην οφείλεται στο κόστος ή σε οποιονδήποτε συνδυασμό και των δύο. Ο μη καθοδηγούμενος από το κόστος πληθωρισμός αποτελείται τουλάχιστον από τον πληθωρισμό που καθοδηγείται από τη ζήτηση και τον πληθωρισμό που καθοδηγείται από την απληστία. Τα αίτια και οι συνδέσεις μεταξύ των τύπων πληθωρισμού πρέπει να γίνουν κατανοητά

πολύ διαφορετικά και λεπτομερέστερα από ό,τι είναι σήμερα κατανοητά από τους οικονομολόγους, το ευρύ κοινό και τις κυβερνήσεις. Αυτό είναι απαραίτητο για να μπορέσουμε να λάβουμε τα βέλτιστα μέτρα όταν εμφανιστεί ο πληθωρισμός, αλλά και για να κατανοήσουμε το νομισματικό μου σύστημα και τον σπουδαίο ρόλο που παίζει για άλλα, πολύ καλύτερα αποτελέσματα του πληθωρισμού και των φαινομένων που εμφανίζονται.

Είναι πολύ σημαντικό να παρατηρήσουμε στην περίπτωση του πληθωρισμού ότι ο πληθωρισμός εμφανίζεται σχεδόν συνεχώς και ότι αυτός ο πληθωρισμός γίνεται όλο και πιο ενοχλητικός για τις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες. Αυτό συμβαίνει επειδή οι μισθοί τους συνήθως αυξάνονται λιγότερο από τον πληθωρισμό, ενώ τα υψηλότερα εισοδήματα συνήθως αυξάνονται περισσότερο. Οι υψηλότερες εισοδηματικές ομάδες επωφελούνται ως επί το πλείστον περισσότερο από τον πληθωρισμό, ο πληθωρισμός έχει μια ισοπεδωτική επίδραση στο εισόδημα. Αυτό σημαίνει επίσης ότι όσο λιγότερα ξοδεύουν τα χαμηλότερα εισοδήματα, τόσο λιγότερα χρήματα εισέρχονται στις οικονομίες. Ενώ γενικά χρειάζονται περισσότερα μετά τον πληθωρισμό.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα σε αυτούς τους καιρούς είναι ο πληθωρισμός των ανισοτήτων. Αυτός ο πληθωρισμός ανισότητας προκαλείται από το γεγονός ότι οι οικονομολόγοι πολύ λανθασμένα κηρύσσουν ότι η εισαγωγή περισσότερων χρημάτων στις οικονομίες μας οδηγεί σε πληθωρισμό. Αυτό σε συνδυασμό με το σημερινό οικονομικό σύστημα οδηγεί τις εταιρείες και τις κυβερνήσεις και φυσικά τους στενόμυαλους οικονομολόγους μέσα από τις στενόμυαλες οικονομικές θεωρίες και τους επαγγελματισμούς τους να πιστεύουν ότι οι χαμηλότεροι μισθοί δεν μπορούν και δεν μπορούν να αυξηθούν πάρα πολύ. Υποστηρίζουν ότι τα χαμηλότερα εισοδήματα και οι μισθοί δεν μπορούν να αυξηθούν πάρα πολύ, διότι αυτό θα οδηγήσει σε πληθωρισμό του κόστους. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες αποκτούν όλο και λιγότερο πραγματικό ονομαστικό εισόδημα για να δαπανήσουν σε αντίθεση με τις πραγματικές αυξήσεις των τιμών κάθε χρόνο. Αθροιστικά αυτό οδηγεί σε αύξηση των ανισοτήτων, αλλά και σε αύξηση των πραγματικών χρηματικών ποσών στην κοινωνία μας που γίνεται όλο και πιο ενοχλητική. Οι αυξήσεις του πραγματικού χρήματος στην κοινωνία μας είναι οικοσύστημα που δημιουργείται παράλογα μέσω του ιδιωτικού τραπεζικού συστήματος. Και το αναγκαίο χρήμα δημιουργείται όσο το δυνατόν περισσότερο μέσω αυτών των τρόπων που οδηγούνται από το τι πραγματικά χρειάζονται οι άνθρωποι, οι πολίτες, για να ξοδέψουν αυτό που χρειάζονται ή θέλουν να ξοδέψουν. Υπάρχει βέβαια μια τεράστια διαφορά μεταξύ του τι χρειάζονται οι άνθρωποι ατομικά και οικογενειακά ή ομαδικά για να ξοδέψουν και του τι δεν χρειάζονται αλλά θέλουν να ξοδέψουν. Αρκετά συχνά ακόμη και οι ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα εξακολουθούν να

ξοδεύουν αν θέλουν να ξοδέψουν ακόμη και αν δεν τα χρειάζονται πραγματικά. Το ερώτημα είναι αν μπορούν να αντέξουν πραγματικά να ξοδέψουν αυτά τα χρηματικά ποσά. Εάν όχι, πρέπει να δανειστούν. Αθροιστικά αυτές οι ανάγκες δανεισμού μαζί με τον επενδυτικό δανεισμό των επιχειρήσεων και τον δανεισμό των κυβερνήσεων μέσω του ιδιωτικού τραπεζικού συστήματος οδηγούν στην πρόσθετη δημιουργία πραγματικού χρήματος στις οικονομίες μας. Η οποία δεν είναι δημιουργία πραγματικού χρήματος, αλλά στην πραγματικότητα είναι σωρευτική δημιουργία χρέους. Η πραγματική πρόσθετη δημιουργία χρήματος είναι σωρευτικά ίση με τη σωρευτική πρόσθετη δημιουργία χρέους, που μαζί ισοδυναμεί με μηδενική πραγματική πρόσθετη δημιουργία χρήματος.

Το πραγματικό πρόβλημα της σημερινής κοινωνίας είναι ότι αυτό το παράλογο οικονομικό οικοσύστημα της σημερινής εποχής μαζί με το παράλογο νομισματικό σύστημα της σημερινής εποχής οδηγούν σε πληθωρισμό ανισότητας. Όπου ειδικά οι χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες κολλάνε με την αγορά σπιτιών. Καθώς εκεί συμβαίνει ο πραγματικός πληθωρισμός. Όχι εξαιτίας της εισαγωγής περισσότερων χρημάτων στις οικονομίες μας. Αλλά εξαιτίας του γεγονότος ότι το σημερινό τραπεζικό μας σύστημα κάνει παρανοϊκές και αχρείαστες διακρίσεις στις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες για τη δημιουργία περισσότερων χρεών με τη μορφή υποθηκών. Ενώ οι υψηλότερες εισοδηματικές ομάδες μπορούν να συνεχίσουν να το κάνουν με συνεχώς αυξανόμενη αγοραστική και επενδυτική δύναμη. Ένα αυξανόμενο μέρος της αγοράς κατοικίας γίνεται επενδυτικά προσανατολισμένο και προκαλούμενο. Αυτό ενώ η στέγαση θα έπρεπε να είναι κυρίως ή αποκλειστικά μόνο για τη διαβίωση και όχι για επενδύσεις. Τα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα χρειάζονται σπίτια και χρειάζονται ένα μέρος για να ζήσουν. Αλλά το κόστος των κατοικιών βασίζεται όλο και περισσότερο στις επενδύσεις. Το κόστος διαβίωσης αυξάνεται επίσης κυρίως επειδή οι άνθρωποι χρειάζονται ένα μέρος για να ζήσουν. Γι' αυτό θα πληρώσουν ακόμη και ποσά που στην πραγματικότητα δεν μπορούν καν να αντέξουν οικονομικά. Έχουμε μια σοβαρή κρίση στέγασης τώρα. Το 2008 υπήρξε η χρηματοπιστωτική κρίση όπου υπήρξε μεγάλο πρόβλημα με τα στεγαστικά δάνεια και τα σπίτια, επειδή κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούσαν να πληρώσουν πλέον τα στεγαστικά τους δάνεια και έπρεπε να πουλήσουν τα σπίτια τους. Τώρα, στη σημερινή εποχή, πολλοί από τους ανθρώπους που μπορούσαν να πάρουν σπίτι το 2008 δεν μπορούν καν να πάρουν σπίτι πια. Κοινωνικά η κρίση είναι πολύ μεγαλύτερη και πολύ χειρότερη. Και με πολύ περισσότερες επιπτώσεις και προβλήματα από την οικονομική κρίση του 2008. Αλλά δεν θεωρείται τόσο ενοχλητική όσο η κρίση του 2008, επειδή οι κυβερνήσεις και οι οικονομίες, αλλά και οι τράπεζες δεν αισθάνονται ή δεν βιώνουν ακόμη τα προβλήματα που συνδέονται με την τεράστια κρίση κατοικίας της σημερινής εποχής.

Ότι αυτό που συμβαίνει τώρα στις παγκόσμιες οικονομίες είναι αποτέλεσμα του ότι υπάρχουν πολύ λιγότερα χρήματα στις οικονομίες μας. Πολύ λιγότερα χρήματα και επίσης χρήματα που κατανέμονται με λανθασμένους και επιζήμιους τρόπους. Εξαιτίας των πολύ λιγότερων χρημάτων στις οικονομίες μας, τα έτη 2022 και 2023 οι εταιρείες αναγκάστηκαν να αυξήσουν τις τιμές τους μετά από αύξηση των τιμών κυρίως της ηλεκτρικής ενέργειας. Αν υπήρχαν αρκετά χρήματα στις οικονομίες μας, το αποτέλεσμα θα ήταν πολύ λιγότερες αυξήσεις τιμών. Και πολύ λιγότερος πληθωρισμός που προκλήθηκε από αυτές τις αυξήσεις τιμών. Τώρα, το έτος 2024, τουλάχιστον στην Ολλανδία έχουν αυξηθεί και οι μισθοί. Αλλά όχι τόσο πολύ όσο έχει αυξηθεί ο πληθωρισμός. Οι εταιρείες προσλαμβάνουν λιγότερα άτομα και επομένως τα χρήματα που δαπανώνται στις πραγματικές οικονομίες θα είναι λιγότερα το έτος 2024 και μετά. Το έτος 2025 θα γίνει ακόμη χειρότερο. Θα υπάρξει ύφεση ως αποτέλεσμα των πολύ λιγότερων χρημάτων στις οικονομίες μας και του πληθωρισμού που αυτό προκάλεσε, αλλά και επειδή ο πληθωρισμός απαιτεί ακόμη περισσότερα χρήματα στις οικονομίες μας. Και ο μόνος τρόπος με τον οποίο εισέρχονται χρήματα στις οικονομίες μας είναι μέσω του δανεισμού στις ιδιωτικές τράπεζες και της δαπάνης αυτών των χρημάτων στις οικονομίες. Οι επιχειρήσεις και οι πολίτες συνήθως δανείζονται κυρίως στις ιδιωτικές τράπεζες. Αλλά και οι δύο έχουν λιγότερη δανειοληπτική δύναμη από ό,τι πριν και δεν θα δανειστούν όσο πριν.

Τύποι και αιτίες του πληθωρισμού

Περισσότερος πληθωρισμός ή πληθωρισμός προκαλεί περισσότερο χρήμα στις οικονομίες μας. Λόγω του πληθωρισμού οι πολίτες και οι επιχειρήσεις πρέπει να δανείζονται περισσότερα χρήματα από τις ιδιωτικές τράπεζες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα περισσότερα χρήματα στις οικονομίες μας. Ο πληθωρισμός δεν προκαλείται από περισσότερα χρήματα στις οικονομίες μας, αλλά προκαλείται από τους υπολογισμούς των τιμών κόστους και τους εργαζόμενους που θέλουν ή και χρειάζονται όλο και περισσότερο εισόδημα

Το χρήμα που δημιουργείται από τις ιδιωτικές τράπεζες μέσω ενυπόθηκων δανείων και άλλων δανείων δεν είναι ποτέ αρκετό για να αποτρέψει περαιτέρω πληθωρισμό. Αν τα χρήματα που δημιουργούνται από τις ιδιωτικές τράπεζες ήταν αρκετά, τότε οι εταιρείες και άλλοι οργανισμοί θα είχαν αρκετό περιθώριο κέρδους. Τότε δεν θα χρειαζόταν να αυξήσουν ακόμη περισσότερο τις τιμές τους. Αλλά λόγω του γεγονότος ότι το ποσό του χρήματος που προστίθεται είναι πάντα ακριβώς ή πολύ λιγότερο, οι εταιρείες και οι οργανισμοί δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν πλήρως τις αυξήσεις του κόστους χωρίς να αυξήσουν τις τιμές πώλησής τους.

Αυτό που συμβαίνει τώρα στην κοινωνία μας εξαιτίας του παράλογου χρηματικού συστήματος σε συνδυασμό με τα παράλογα οικονομικά μας συστήματα μπορεί να ονομαστεί ένας πολύ αρνητικός θετικός βρόχος ανάδρασης. Πρόκειται για μια διαδικασία συνεχώς αυξανόμενων τιμών και υψηλότερου μισθολογικού κόστους και υψηλότερου άλλου κόστους. Για όλα αυτά μαζί με την αύξηση των πολιτών και των προϊόντων και υπηρεσιών, χρειάζονται περισσότερα χρήματα. Για την ακρίβεια, χρειάζονται περισσότερα χρήματα γι' αυτό και επίσης χρειάζονται περισσότερα χρήματα για να μην αναγκαστούν οι εταιρείες να αυξήσουν τις τιμές τους. Η σημερινή κοινωνία είναι τέτοια που μια σημαντική αύξηση των χρημάτων στις κοινωνίες μας είναι πολύ αναγκαία και αυτό θα λύσει τον προβληματικό πληθωρισμό. Θα κάνει τη ζωή όλων σε αυτόν τον πλανήτη πολύ πιο εύκολη και καλύτερη.

Ο πληθωρισμός είναι ως επί το πλείστον πιο προβληματικός για τα βασικά πρωτογενή αγαθά και υπηρεσίες. Πρωτογενείς ανάγκες για τους πολίτες και τις οικογένειες, όπως τρόφιμα και ποτά, ρούχα, διαδίκτυο και κινητό τηλέφωνο, αθλητισμός, εκπαίδευση, ασφάλειες, μεταφορές (ποδήλατο, δημόσιες συγκοινωνίες, αυτοκίνητο), υγειονομική περίθαλψη και φροντίδα, έξοδοι και στέγαση. Η στέγαση, η τροφή και ο ρουχισμός θα πρέπει να είναι προσιτά για όλους και πολλοί κίνδυνοι ζωής θα πρέπει να ασφαλίζονται από τις κυβερνήσεις.

Υπάρχουν γενικά 3 είδη ή τύποι πληθωρισμού, τα οποία είναι

Πληθωρισμός κόστους

Πληθωρισμός επαναφοράς

Πληθωρισμός δαπανών

Όταν εξετάζουμε τα είδη ή τους τύπους του πληθωρισμού, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι ο πληθωρισμός των δαπανών αφορά την αύξηση των χρημάτων που δαπανώνται για ορισμένα αγαθά. Πρόκειται κυρίως για πιο πολυτελή αγαθά ή πιο ειδικά αγαθά που έχουν ήδη παραχθεί αλλά πωλούνται εκ νέου από ιδιώτες κυρίως. Σε όλες περίπου τις περιπτώσεις, ο πληθωρισμός δαπανών δεν αφορά τις πρωτογενείς ανάγκες του Maslow. Και οι δαπανητές που συνδέονται με τον πληθωρισμό δαπανών δεν αντιμετωπίζουν γενικά οικονομικά προβλήματα δαπανώντας περισσότερα για τα συγκεκριμένα αγαθά ή υπηρεσίες.

Ο πληθωρισμός των δαπανών εμφανίζεται γενικά μόνο όταν οι ίδιοι οι άνθρωποι θέλουν να ξοδέψουν περισσότερα χρήματα για ορισμένα αγαθά ή υπηρεσίες. Αυτά τα αγαθά ή οι υπηρεσίες γενικά δεν ανήκουν στα βασικά πρωτογενή αγαθά ή υπηρεσίες. Τα άτομα ή οι οικογένειες που ξοδεύουν περισσότερα σε αυτού του είδους τα μη βασικά αγαθά μπορούν εύκολα να χάσουν τα χρήματα που ξοδεύουν σε αυτά. Ο πληθωρισμός των δαπανών δεν είναι ένα προβληματικό είδος πληθωρισμού.

Ο πληθωρισμός του κόστους είναι ως επί το πλείστον πολύ πιο ενοχλητικός για διάφορους λόγους. Ο πληθωρισμός του κόστους αφορά κυρίως τις πρωτογενείς ανάγκες του Maslow και στην εποχή μας επίσης τα σπίτια και τη διαβίωση. Και τα δύο αυτά μαζί προκαλούν τα περισσότερα προβλήματα για τους πολίτες στις καπιταλιστικές κοινωνίες. Αλλά ο πληθωρισμός του κόστους συνδέεται στενά με το σημερινό νομισματικό και οικονομικό σύστημα. Εκτός αυτού, ακόμη και αυτοί οι πληθωρισμοί κόστους που προκύπτουν μπορούν ως επί το πλείστον να αποτραπούν περισσότερο από αρκετά μέσω κυβερνητικών πολιτικών.

Ο πληθωρισμός του κόστους, ο μόνος πραγματικά ενοχλητικός πληθωρισμός στη σημερινή εποχή, μπορεί να αποτραπεί με

Περισσότερα χρήματα στις κοινωνίες μας και κατανομή αυτών των χρημάτων στα σωστά μέρη

Κυβερνητικές πολιτικές

Για περισσότερα χρήματα στις κοινωνίες μας και για την κατανομή αυτών των χρημάτων στα σωστά μέρη, απαιτούνται το σωστό νομισματικό σύστημα και τα σωστά οικονομικά συστήματα. Αυτό απαιτεί ένα πολύ συγκεκριμένο άλλο νομισματικό σύστημα και πολύ συγκεκριμένα άλλα οικονομικά συστήματα. Μόνο τα σωστά είναι δυνατά και βοηθούν, και αυτά είναι το δικό μου νομισματικό σύστημα και τα οικονομικά συστήματα που ανήκουν σε αυτό. Εκτός από τις κυβερνητικές πολιτικές, αυτό που χρειάζεται για να αποτραπεί ο προβληματικός πληθωρισμός είναι

Το εξαιρετικό νομισματικό μου σύστημα

Το οικονομικό σύστημα που ανήκει σε αυτό

Οι νομισματικές πολιτικές και δράσεις που αναφέρω ως σημαντικές κατευθυντήριες γραμμές και προκύπτουν από την εφαρμογή του άριστου νομισματικού μου συστήματος.

Ο πληθωρισμός αναπροσαρμογής είναι ο πληθωρισμός που προκαλείται από τον προηγούμενο πληθωρισμό του κόστους. Λόγω του πληθωρισμού του κόστους αυξάνονται οι μισθοί των εργαζομένων και εξαιτίας αυτού και του πολύ μικρού περιθωρίου κέρδους για να αντισταθμιστούν οι αυξήσεις των μισθών, προκύπτουν περισσότερες αυξήσεις των τιμών. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε μια επαναλαμβανόμενη διαδικασία αύξησης των τιμών κόστους και συνακόλουθης αύξησης των τιμών πώλησης. Ο πληθωρισμός αναπροσαρμογής είναι γενικά επίσης κυρίως το μεγαλύτερο πρόβλημα για τα κρίσιμα αγαθά. Πρωταρχικές ανάγκες των πολιτών και των οικογενειών. Ο πληθωρισμός επαναφοράς είναι προβληματικός, αλλά χωρίς τον προβληματικό πληθωρισμό κόστους ο προβληματικός επαναληπτικός πληθωρισμός δεν θα εμφανιστεί ποτέ. Ο πληθωρισμός Reitteration είναι επίσης πάντα πληθωρισμός κόστους και τιμών κόστους.

Ο δείκτης τιμών καταναλωτή δεν περιλαμβάνει την αγορά κατοικίας και την αγορά ενοικίασης κατοικιών αρκετά.
Με το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα οι μισθοί μπορούν να αυξηθούν ενώ το κόστος και οι τιμές πώλησης μπορούν να παραμείνουν τα ίδια ή με μικρές μόνο αυξήσεις ή ακόμη και να μειωθούν. Τα σπίτια θα γίνουν και πάλι πληρωτέα. Οι ασφάλειες και η υγειονομική περίθαλψη και οι συντάξεις και άλλες κοινωνικές ασφαλίσεις μπορούν να καταβάλλονται πολύ περισσότερο από ό,τι σήμερα από τις κυβερνήσεις

Στις σημερινές οικονομίες μας ένα μείγμα όλων των ειδών των πληθωρισμών είναι φυσιολογικό και συμβαίνει πάντα. Λίγος πληθωρισμός του κόστους είναι φυσιολογικός και δεν είναι πραγματικά προβληματικός. Λίγος πληθωρισμός

δαπανών δεν είναι προβληματικός. Ωστόσο, ένας μαζικός γενικός πληθωρισμός του κόστους ορισμένων αγαθών ή υπηρεσιών είναι πραγματικά πολύ προβληματικός. Ένα πολύ πρόσφατο και σπουδαίο παράδειγμα είναι οι αυξήσεις των τιμών της ενέργειας τα τελευταία χρόνια και την τρέχουσα εποχή.

Διάφοροι τύποι πληθωρισμού εμφανίζονται πάντα σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό και περισσότερο ή λιγότερο μαζικά, ανεξάρτητα από το πόσο χρήμα προστίθεται στην οικονομία. Περισσότερο χρήμα στην οικονομία δεν προκαλεί ποτέ προβληματικό πληθωρισμό, αλλά σε πολλές περιπτώσεις μπορεί να τον αποτρέψει. Μερικές φορές ο προβληματικός πληθωρισμός επηρεάζεται από το πόσο χρήμα προστίθεται στην οικονομία. Αλλά τότε αυτό συμβαίνει πραγματικά μόνο επειδή τα χρήματα αυτά κατανέμονται λανθασμένα και όχι επειδή προστίθενται περισσότερα χρήματα στην οικονομία. Επιπλέον, στις περιπτώσεις εκείνες όπου τα περισσότερα χρήματα προκαλούν προβληματικό πληθωρισμό αυτό οφείλεται τελικά μόνο στο γεγονός ότι λείπει η σωστή κυβερνητική πολιτική που μπορεί πράγματι να αποτρέψει ή να λύσει αυτό το είδος προβληματικού πληθωρισμού.

Για την τρέχουσα κατάσταση στις παγκόσμιες οικονομίες, πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι οι κυβερνήσεις, οι πολίτες και οι εταιρείες ξοδεύουν πολλά χρήματα στο εξωτερικό και ότι οι δαπάνες αυτές στο εξωτερικό δεν οδηγούν στην καταβολή φόρων στο εσωτερικό της χώρας. Όταν η κυβέρνηση δαπανά για αγαθά και υπηρεσίες στο εσωτερικό, λαμβάνει πολύ μεγαλύτερη φορολογία από ό,τι όταν τα ίδια χρήματα δαπανώνται στο εξωτερικό. Με τις δαπάνες στο εσωτερικό της χώρας η κυβέρνηση λαμβάνει φόρους κάθε φορά που ξαναχρησιμοποιούνται τα χρήματα. Με τις δαπάνες στο εξωτερικό, μόνο τα χρήματα που ξοδεύονται πίσω στη χώρα αφού φύγουν από τις δαπάνες θα οδηγήσουν σε ένα πολύ μικρό φορολογικό εισόδημα για τις κυβερνήσεις.

Μερικά από τα προβλήματα της σημερινής μας οικονομίας είναι τα πολύ υψηλά κυβερνητικά και κοινωνικά χρέη, η μεγάλη φτώχεια και οι πολύ χαμηλοί μισθοί για τους περισσότερους ανθρώπους. Δεν είναι βιώσιμο όταν η τεράστια πλειοψηφία των εργαζομένων σε μια κοινωνία δεν μπορεί πλέον να εξασφαλίσει χρήματα και όταν οι τιμές των κατοικιών συνεχίζουν να ξεφεύγουν από τον έλεγχο. Η κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα γι' αυτό.

Ο πληθωρισμός ψεύδεται ότι περισσότερο χρήμα στις οικονομίες μας οδηγεί σε πληθωρισμό εξυπηρετεί τις Τράπεζες και υψηλότερα εισοδήματα στις τρέχουσες οικονομίες. Όσο λιγότερα χρήματα υπάρχουν στις οικονομίες μας, τόσο λιγότεροι άνθρωποι μπορούν να αποταμιεύσουν και τόσο περισσότεροι άνθρωποι και εταιρείες πρέπει να δανείζονται από τις Τράπεζες. Χωρίς αυτόν τον δανεισμό οι Τράπεζες δεν μπορούν να χρεώνουν τόκους και με πάρα πολλές αποταμιεύσεις

και πολύ μικρότερο δανεισμό οι Τράπεζες πληρώνουν περισσότερους τόκους από αυτούς που εισπράττουν. Οι Τράπεζες έχουν επίσης τεράστιο ενδιαφέρον για τα ενυπόθηκα δάνεια και κερδίζουν πολλά από τις υψηλές τιμές των κατοικιών. Εάν οι τιμές των κατοικιών μειωθούν, λαμβάνουν λιγότερους τόκους από τα ενυπόθηκα δάνεια. Οι τράπεζες προτιμούν να λαμβάνουν τόκους για τα χρήματα που οι πελάτες ξοδεύουν για σπίτια παρά να χρειάζεται να πληρώνουν τόκους μόνο αν τα χρήματα αυτά διατηρούνται σε τραπεζικό λογαριασμό. Ακόμη και αν ο πωλητής ενός σπιτιού βάλει τα χρήματα σε τραπεζικό λογαριασμό, τότε τουλάχιστον λαμβάνουν επίσης τόκους για τα ενυπόθηκα δάνεια που εξακολουθούν να είναι υψηλότεροι από τα χρήματα που πρέπει να πληρώνουν ως τόκους για τις αποταμιεύσεις.

Το κύριο πρόβλημα των σημερινών καπιταλιστικών κοινωνιών είναι η υπερφορολόγηση και τα σημερινά νομισματικά και οικονομικά μας συστήματα. Οι υπολογισμοί του κόστους και η έλλειψη ενός κρατικού συστήματος χρηματοδότησης. Χρειάζονται περισσότερες κυβερνητικές υπηρεσίες και αυτές απαιτούν περισσότερα χρήματα. Οι δήμοι χρειάζονται επίσης χρήματα. Ένας από τους και ίσως ο πιο σημαντικός παραδοσιακός σημερινός τρόπος χρηματοδότησης των δήμων είναι η πώληση οικοπέδων. Αυτό έναντι υψηλών τιμών και αυτό το υψηλό κόστος του οικοδομικού εδάφους κάνει τα σπίτια πολύ πιο ακριβά. Γιατί οι άνθρωποι θα πρέπει να πληρώνουν τόσα πολλά για ένα κομμάτι οικοδομικού εδάφους. Η έλλειψη δικαιολογεί υψηλότερες τιμές. Αλλά οι άνθρωποι πρέπει να ζουν και δεν πρέπει να περιορίζονται υπερβολικά σε αυτό. Θα μπορούσαν να διατεθούν περισσότερα οικόπεδα με μικρότερο κόστος και το κόστος των σημερινών κτιρίων και οικοπέδων θα μπορούσε να παγώσει ή και να μειωθεί έστω και λίγο. Θα βοηθούσε επίσης πολύ αν οι πωλητές σπιτιών δεν θα έπρεπε να πληρώνουν έξοδα κληρονομιάς. Τότε θα μπορούσαν να πουλήσουν τα σπίτια τους για λιγότερα χρήματα. Η πρόσθετη φορολόγηση για σπίτια που κοστίζουν περισσότερο από ένα μέγιστο επίπεδο ανά τετραγωνικό μέτρο και ή επιφάνεια και ή τύπο κτιρίου και άλλους σημαντικούς συνδυασμούς χαρακτηριστικών θα μπορούσε επίσης να βοηθήσει πολύ.

Περισσότερο χρήμα στην οικονομία είναι απαραίτητο μετά τον πληθωρισμό για να διατηρηθεί η αγοραστική δύναμη και να διασφαλιστεί ότι οι εργαζόμενοι ξοδεύουν αρκετά, αλλά και για να επιτραπεί η είσοδος πρόσθετου χρήματος στην πραγματική οικονομία, ώστε να διατηρηθεί η συνολική αύξηση της ποσότητας του χρήματος τουλάχιστον όσο χρειάζεται για να αντισταθμιστεί ο πληθωρισμός. Χωρίς επιπλέον χρήμα στην οικονομία, αγοράζονται λιγότερα και η ταχύτητα του χρήματος είναι επίσης χαμηλότερη. Αυτό προκαλεί ύφεση. Επομένως, πρέπει να υπάρχει περισσότερο χρήμα στην Οικονομία μετά τον πληθωρισμό.
Ωστόσο, αυτό το περισσότερο χρήμα πρέπει να εισέλθει στην Οικονομία χωρίς

να οδηγήσει σε πληθωρισμό του κόστους. Και αυτό είναι εφικτό μόνο μέσω της καινοτομίας μου για το νομισματικό σύστημα και του άριστου νομισματικού μου συστήματος και με την αύξηση του εισοδήματος μέσω της μείωσης του φόρου εισοδήματος

Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, είναι επίσης δυνατή η αποζημίωση για άλλους φόρους ή προσαυξήσεις. Όλοι αυτοί οι τρόποι παρέχουν επιπλέον χρήματα για τους εργαζόμενους, τους πολίτες και/ή επιπλέον χρήματα για τις επιχειρήσεις και, επομένως, επιπλέον επιλογές δανεισμού και/ή επιπλέον επιλογές δαπανών για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

13. Η βασική αιτία της κρίσης χρέους

Αν και έχω κατανοήσει εδώ και καιρό την πραγματική αιτία της οικονομικής κρίσης ή της κρίσης χρέους, είναι καλό να προσπαθήσω να την εξηγήσω όσο καλύτερα μπορώ και εδώ.

Αυτή η βασική αιτία της χρηματοπιστωτικής κρίσης ή της κρίσης χρέους ΔΕΝ είναι, όπως πιστεύουν τώρα πολλοί μεταρρυθμιστές του νομισματικού συστήματος, ο τρόπος δημιουργίας των χρεών. Ούτε το χρέος αυτό καθαυτό είναι καν το κύριο πρόβλημα, όπως πιστεύουν πολλοί νομισματικοί μεταρρυθμιστές. Το πρόβλημα αφορά περισσότερο τα εισοδήματα, και συνεπώς τα χαμηλότερα εισοδήματα ειδικότερα. Αυτοί που λαμβάνουν υψηλότερα εισοδήματα εξακολουθούν να έχουν πολύ καλή τύχη στις Κάτω Χώρες και θα συνεχίσουν να έχουν. Αλλά ειδικά όσοι έχουν χαμηλότερα εισοδήματα, τα οποία γίνονται επίσης χαμηλότερα σε σχετικούς όρους, αυτοί οι άνθρωποι και οι ομάδες εισοδήματος είναι στην πραγματικότητα οι μόνοι που αντιμετωπίζουν οικονομική κρίση. Η οποία δεν είναι καν τόσο πολύ κρίση χρέους, αλλά πολύ περισσότερο κρίση εισοδήματος. Και αυτή η εισοδηματική κρίση, αν δεν υπάρξει λύση (και κατά προτίμηση η βέλτιστη λύση είναι αυτή που δημιούργησα εγώ), μόνο θα αυξηθεί για πολλούς ανθρώπους, και η ομάδα των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν προσωπική εισοδηματική κρίση επίσης μόνο θα αυξηθεί. Αυτό οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι η αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων αυξάνεται, απαιτώντας όλο και λιγότερους υπαλλήλους. Υπάρχουν όμως και πολλοί άλλοι παράγοντες που οδηγούν στο γεγονός ότι όντως υπάρχει όλο και λιγότερη εργασία και ότι αυτή η εργασία μπορεί επίσης να γίνει από λιγότερους ανθρώπους. Όπως υπάρχουν η αυτοματοποίηση, οι βελτιώσεις της πληροφορικής που επιτρέπουν ευκολότερη εργασία με λιγότερους ανθρώπους, οι βιώσιμες διαδικασίες, οι μέθοδοι παραγωγής LEAN (αυτό είναι στην πραγματικότητα αποδοτικότητα), η πιθανή χρήση ρομπότ στο μέλλον, λιγότερα φυσικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για χόμπι και διασκέδαση (περισσότερο με τον υπολογιστή και το κινητό τηλέφωνο και τα παρόμοια), κ.λπ. Για το τι σημαίνουν τώρα ή θα σημαίνουν όλα αυτά τα κ.λπ. δεν έχω ακόμη πλήρη εικόνα. Αλλά αυτό δεν έχει σημασία. Γεγονός είναι ότι υπάρχουν κάθε είδους εξελίξεις που εξασφαλίζουν ότι η εργασία δεν χρειάζεται πια καν και μάλλον θα χρειάζεται όλο και λιγότερο.

Πρώτον, θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι η χρηματοπιστωτική κρίση δεν είναι ή δεν ήταν τόσο πολύ κρίση χρέους, αλλά πολύ περισσότερο κρίση ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ. Τα χαμηλά εισοδήματα ή οι μειώσεις των εισοδημάτων όχι μόνο δημιουργούν χρέος, αλλά και δυσχεραίνουν τη δυνατότητα απαλλαγής από αυτό το χρέος με χαμηλά εισοδήματα. Ειδικά όταν, όπως στην εποχή μας, πολλά πάγια έξοδα προέρχονται ήδη από αυτό το εισόδημα. Απλώς απομένουν ελάχιστα για την αποπληρωμή των χρεών. Ωστόσο, υπάρχουν , φυσικά, πολύ περισσότερα πράγματα που παίζουν ρόλο. Αλλά στο τέλος, έχει σημασία πόσα απομένουν για αποταμίευση ή/και αποπληρωμή χρεών μετά από όλα τα έξοδα. Εάν τόσο η αποταμίευση όσο και η αποπληρωμή των χρεών δεν είναι καν πλέον εφικτές. Ούτε καν μετά ή με σκληρή δουλειά. Τότε προκύπτει ένα πρόβλημα. Όχι μόνο για τα άτομα που πλήττονται, αλλά και για όλες τις εταιρείες, αλλά και για την κυβέρνηση στην Ολλανδία, αλλά και πέραν αυτής. Και δεδομένου ότι αυτού του είδους το πρόβλημα δεν υπάρχει πλέον μόνο στην Ολλανδία αλλά όλο και περισσότερο σε ολόκληρη την Ευρώπη, η κρίση απέχει πολύ από το να τελειώσει. Πράγματι, αυτή η κρίση (εισοδηματική κρίση) θα επιδεινωθεί μόνο για τα άτομα, τις εταιρείες αλλά και την κυβέρνηση. ΑΝ δεν υπάρξει νομισματική μεταρρύθμιση. ΧΩΡΙΣ νομισματική μεταρρύθμιση, η κρίση απέχει πολύ από το να τελειώσει και θα γίνεται όλο και χειρότερη τα επόμενα χρόνια (ΜΕΤΑ το 2014). ΜΕ νομισματική μεταρρύθμιση ΜΠΟΡΕΙ να γίνει καλύτερα...και μάλιστα πολύ καλύτερα. Ωστόσο, αυτό εξαρτάται ιδιαίτερα από το περιεχόμενο και την ποιότητα της νομισματικής μεταρρύθμισης. Αν επιλεγεί η νομισματική μεταρρύθμιση όπως προτείνεται από τις ομάδες και τα άτομα που συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση ή την πρόταση του David Graeber / Occupy. Τότε δεν θα οδηγήσει σε βελτίωση. Πράγματι, αν εισαχθεί μια τέτοια θεωρητική λύση, η κατάσταση θα χειροτερέψει. Ο μόνος δρόμος για βαθιά βελτίωση, είναι η εισαγωγή του δικού μου Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματος. Ένα σύστημα που ΔΕΝ υποστηρίζει και επίσης ΔΕΝ βασίζεται στην τραπεζική με πλήρη αποθεματικά (όπως προτείνει το σχέδιο του Σικάγο στο οποίο βασίζονται οι περισσότερες προτάσεις νομισματικής μεταρρύθμισης). Το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου επίσης ΔΕΝ είναι μια αντικατάσταση του σημερινού νομισματικού συστήματος, αλλά ένα συμπλήρωμα αυτού του σημερινού νομισματικού συστήματος. Αλλά ένα εξαιρετικά φοβερό συμπλήρωμα που θα έχει εκτεταμένες θετικές επιπτώσεις στην κοινωνία, την οικονομία και τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να οργανωθούν τα πράγματα.

Αυτό που είναι σημαντικό να κατανοήσουμε είναι το γεγονός ότι οι αλλαγές στην κοινωνία μας δεν χωράνε και επομένως δεν μπορούν να απορροφηθούν από το σημερινό μας χρηματικό σύστημα. Οι τρέχουσες και κυρίως οι μελλοντικές

εξελίξεις στην κοινωνία μας απαιτούν ένα νέο χρηματικό σύστημα τώρα και θα απαιτήσουν επίσης ένα χρηματικό σύστημα στο μέλλον που θα ταιριάζει ακόμη καλύτερα με την κοινωνία και τις εξελίξεις. Διότι, οι αναμενόμενες μελλοντικές κοινωνικές εξελίξεις θα κάνουν την τρέχουσα οικονομική κρίση και τα προβλήματα πολύ, πολύ μεγαλύτερα... ΑΝ δεν υπάρξει έγκαιρη μετάβαση στο δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα. Πράγματι, το Άριστο Νομισματικό Σύστημά μου (EMS) παρέχει άφθονες ευκαιρίες για να αντιμετωπιστεί οποιαδήποτε μελλοντική αλλαγή μπορεί να συμβεί. Με τον πιο λογικό και φοβερό τρόπο.

14. Σχεσιακό κεφάλαιο

Ο Kenneth Gergen έχει γράψει ένα εξαιρετικό βιβλίο με τίτλο "σχεσιακό είναι" (Kenneth Gergen, " Relational Being : Beyond self and community " , Oxford University Press, Reprint Edition, 2011).

Ειδικότερα, πρόκειται για τη σχεσιακή ύπαρξη (ή το γίγνεσθαι) των έμβιων όντων, ιδίως των ανθρώπων. Ωστόσο, το σχεσιακό είναι μπορεί επίσης να επεκταθεί στα αντικείμενα και στο κεφάλαιο. Με τον όρο κεφάλαιο, εννοώ το κοινωνικό κεφάλαιο καθώς και το οικονομικό κεφάλαιο. Όταν αυτή η έννοια της σχεσιακής ύπαρξης συνδέεται με την κατανόηση και την έννοια του ολοπλουτισμού, προσφέρει ένα εξαιρετικό σημείο εκκίνησης και έναν τρόπο θεώρησης των πραγμάτων για την καλύτερη κατανόηση του τι συμβαίνει στην κοινωνία αυτή τη στιγμή. Επειδή μπορεί να κάνει τα πράγματα πιο ορατά και, επομένως, πιο κατανοητά στα πλήθη.

Η κατανόησή μου για τον ολοπλουρισμό είναι μια αναπαράσταση αυτού που είναι η μόνη πραγματική υποκείμενη δομή και τα χαρακτηριστικά των ΠΑΝΤΩΝ. Πραγματικά τα πάντα (επιστήμη, πρακτική, οικονομία, ιδιωτική ζωή, νομισματικά συστήματα, άλλα συστήματα, όλες οι διαδικασίες, όλοι οι τρόποι οργάνωσης) μπορούν να γίνουν καλύτερα κατανοητά και να βελτιωθούν μέσω του ολοπλουρισμού.... ενώ πραγματικά τα πάντα ΜΠΟΡΟΥΝ να έχουν αυτή την υποκείμενη δομή και τα χαρακτηριστικά στην ουσία, πολλά στην κοινωνία μας δεν έχουν ακόμα αυτά τα χαρακτηριστικά και τη δομή πλήρως... και ΑΥΤΟ ακριβώς είναι το μεγάλο πρόβλημα... η αιτία για την οποία τα πράγματα εξακολουθούν να πηγαίνουν στραβά. Ο πλήρως βέλτιστος ολοπλουρισμός μάλλον ΔΕΝ είναι εφικτός στην πραγματικότητα/κοινωνία/οικονομία/οργάνωση/οικογενειακή ζωή, αλλά μπορούμε και πρέπει να προσπαθήσουμε να διαμορφώσουμε και να οργανώσουμε τα πάντα όσο το δυνατόν πιο σχεσιακά ολοπλουριστικά.

Αυτό ακριβώς επιδιώκω κι εγώ. Αλλά για να γίνει αυτό πραγματικότητα στην κοινωνία, το πρώτο πράγμα που χρειάζεται είναι η υιοθέτηση ενός οικονομικού και νομισματικού συστήματος που θα βασίζεται στον ολοπλουρισμό και τη μετασημειωτική. Όχι μόνο σε (δια)εθνικό επίπεδο, αλλά και σε εταιρείες και οργανισμούς και ενδεχομένως και εντός και μεταξύ οικογενειών και ατόμων. Το δικό μου ΣΔΠ είναι το πιο σχεσιακό και ολοπλουριστικό σύστημα που είναι

δυνατόν... στην πραγματικότητα. Είναι ικανό να προσαρμόζεται σε οποιεσδήποτε αλλαγές συμβαίνουν στην παρούσα και τη μελλοντική κοινωνία.

Νομίζω ότι οι περισσότεροι άνθρωποι συνειδητοποιούν και μπορούν να δουν ότι το σημερινό νομισματικό σύστημα και οι σημερινές δυνατότητες του χρήματος και της οικονομίας (που προκύπτουν από τη δομή, το περιεχόμενο και τους κανόνες του νομισματικού συστήματος) δεν είναι ακριβώς σχεσιακές. Ότι το σημερινό νομισματικό σύστημα μερικές φορές αναγκάζει εμάς, αλλά και τους οργανισμούς και τις κυβερνήσεις να μην τα λαμβάνουν όλα υπόψη. Για παράδειγμα, ενώ οι επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τα δικά τους έσοδα και έξοδα με τις οικονομικές τους πολιτικές, δεν μπορούν ή δεν θέλουν να λάβουν επαρκώς υπόψη τους τα έσοδα και τα έξοδα των υπαλλήλων τους ή/και των πελατών τους ή άλλων εταίρων (οργανισμών). Περισσότερα κέρδη για έναν οργανισμό σημαίνουν λιγότερα κέρδη ή έσοδα για έναν άλλο οργανισμό. Κατ' αρχήν, αυτό ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ να αποτελεί πρόβλημα, αλλά γίνεται αν δημιουργεί ανυπέρβλητα ελλείμματα για άλλα μέρη. Διότι τα έσοδα γίνονται ίδια ή μικρότερα από τις δαπάνες που πραγματοποιούνται/πραγματοποιούνται. Όπου βέβαια οι δαπάνες μπορούν πιθανόν να μειωθούν και εν μέρει, αλλά το ερώτημα είναι α) αν αυτό μπορεί πράγματι να γίνει μακροπρόθεσμα και β) αν αυτό είναι επιθυμητό και γ) τι θα σημαίνει αυτή η μείωση των δαπανών για όσους λαμβάνουν αυτές τις δαπάνες.

Το δικό μου EMS, όπως έχω επισημάνει και στο παρελθόν, ΔΕΝ αποτελεί αντικατάσταση του σημερινού χρηματικού συστήματος. Είναι μια ΠΡΟΣΘΗΚΗ σε αυτό. Και αυτό ακριβώς το συμπλήρωμα θα επιτρέψει στο σημερινό παράλογο και μη σχεσιακό καπιταλιστικό σύστημα να μετατραπεί (μετατραπεί) σε ένα εντελώς λογικό και σχεσιακό καπιταλιστικό σύστημα. Στο οποίο τόσο το οικονομικό όσο και το κοινωνικό κεφάλαιο μπορούν και ελπίζουμε ότι θα γίνουν περισσότερο και πολύ περισσότερο κοινωνικά σχεσιακό. Το χρηματοοικονομικό και το κοινωνικό κεφάλαιο είναι επίσης πλήρως σχεσιακό και επίσης κοινωνικά αλληλένδετο- αν το χρηματοοικονομικό ή οικονομικό σύστημα (και τα δύο πηγάζουν από το θεμελιώδες νομισματικό σύστημα) δεν είναι λογικό και επομένως λιγότερο κοινωνικό, τότε επηρεάζει επίσης άμεσα το κοινωνικό κεφάλαιο και τους κοινωνικούς τρόπους στους οργανισμούς, τις οικογένειες και την κυβέρνηση.

Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν διάφορα αντεπιχειρήματα ή επιχειρήματα κατά της εισαγωγής του ΣΠΔ μου όταν μιλάω γι' αυτό. Προς το παρόν, απ' όσο γνωρίζω, αυτά είναι κυρίως τα ακόλουθα αντεπιχειρήματα :

Λέγεται -έτσι πιστεύουν οι άνθρωποι- ότι τα χρήματα δεν έχουν πλέον καμία αξία αν απλώς δημιουργούνται "από το πουθενά". Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι το χρήμα έχει και πρέπει να έχει μια εγγενή αξία και ότι διαφορετικά το χρήμα και η νομισματική οικονομία και το νομισματικό μας σύστημα δεν θα λειτουργήσει και δεν μπορεί να λειτουργήσει. Έτσι, αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν επίσης ότι αν τα χρήματα όντως δημιουργούνταν από το πουθενά, τότε δεν θα είχαν καμία αξία στην πράξη και επομένως δεν θα ήταν χρήσιμα και πρακτικά εφαρμόσιμα.

Έτσι, σε συνέχεια και σε συνέχεια του 1), οι άνθρωποι γενικά πιστεύουν, όπως και πολλοί οικονομολόγοι, ότι το χρήμα πρέπει να έχει εγγενή αξία. Αλλά και ότι αυτή η εγγενής αξία είναι και πρέπει να αντιπροσωπεύεται καλύτερα από τον χρυσό.

Οι άνθρωποι λένε και πιστεύουν ότι (πολύ) περισσότερο χρήμα στην οικονομία μας θα οδηγήσει σε πληθωρισμό. Πράγμα που δείχνει αμέσως την υπόθεση ότι οι άνθρωποι νομίζουν ότι γνωρίζουν και ξέρουν ότι το περισσότερο χρήμα είναι και θα είναι πάντα η αιτία του πληθωρισμού, ανεξάρτητα από τις συνθήκες που επικρατούν στην κοινωνία ή την οικονομία εκείνη τη στιγμή και επίσης ανεξάρτητα από το πώς το αντιμετωπίζει η κυβέρνηση και τι κανόνες μπορεί ή δεν μπορεί να προσαρμόσει για να αντιμετωπίσει ή να εξαλείψει εντελώς αυτόν τον πληθωρισμό - αν συμβεί καθόλου.

Θέλω και θα συζητήσω εδώ λεπτομερέστερα μόνο τα (αντεπιχειρήματα) 1 και 2, αλλά το έχω ήδη κάνει για το (αντεπιχείρημα) 3 σε άλλα μέρη αυτού του βιβλίου και σε άλλα κείμενά μου, για παράδειγμα, στο www.academia.edu. Για όλα τα (αντί)επιχειρήματα μπορούν να δοθούν ουσιαστικά αντεπιχειρήματα. Ιδιαίτερα επίσης επειδή πολλά ή στην πραγματικότητα (σχεδόν) όλα όσα σκέφτονται και περιγράφονται στα εν λόγω επιχειρήματα 1 έως 3 βασίζονται σε προϋποθέσεις και οικονομικές θεωρίες και παραδοχές που είναι εντελώς λανθασμένες και συνεπώς άσχετες. Αυτό το εξηγώ και σε άλλα μέρη αυτού του βιβλίου ειδικότερα. Ωστόσο, εκτός από αυτή την εξήγηση των (αντί)επιχειρημάτων 1 έως 3 και γιατί είναι λανθασμένα και άσχετα, αυτό που είναι επίσης πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε και να δούμε είναι το γεγονός ότι στη σημερινή μας κοινωνία και κοινωνία αυτό έχει ήδη αποδειχθεί. Επειδή αυτή η σημερινή κοινωνία είναι στην πραγματικότητα ήδη ένα υβρίδιο διαφόρων νοοτροπιών και καταστάσεων, το

γεγονός ότι ορισμένες πτυχές μιας πιθανής μελλοντικής νέας νομισματικής και οικονομικής κατάστασης είναι ήδη παρούσες και επίσης λειτουργούν καλά και είναι επωφελείς στην σημερινή κοινωνία και οικονομία μας αποδεικνύουν ήδη ότι και αυτές όχι μόνο μπορούν να λειτουργήσουν αλλά είναι επίσης λειτουργικές και θετικές στην κοινωνία και την κοινωνία μας.

Όσον αφορά αυτές τις υβριδικές συνθήκες της σημερινής μας οικονομίας και κοινωνίας σε σχέση με το περιεχόμενο και τις σχεσιακές πτυχές των σημερινών νομισματικών συστημάτων και πολιτικών μας, μεταξύ άλλων, μπορούμε να πούμε τα εξής. Το χρήμα από το τίποτα δημιουργείται στην κοινωνία και την οικονομία μας εδώ και πολύ καιρό και έχει επίσης θετικό αντίκτυπο. Αυτή η δημιουργία χρήματος από το τίποτα δεν βασίστηκε επίσης σε προγραμματισμένες προβλέψεις ή όρια ως προς το πόσο χρήμα θα μπορούσε να δημιουργηθεί. Αυτή η δημιουργία χρήματος ήταν εντελώς χωρίς όρια, ιδιαίτερα ή μόνο η ανάγκη για χρήμα και η επιθυμία για τη δημιουργία του ήταν η κατευθυντήρια αρχή για το αν θα συνέβαινε και συνέβη ή όχι.

Ο κανόνας του χρυσού έχει εγκαταλειφθεί εδώ και πολλές δεκαετίες και μάλιστα εντελώς. Το χρήμα σήμερα δεν υποστηρίζεται από τίποτα άλλο και στην πραγματικότητα δεν έχει καμία εσωτερική αξία. Φυσικά, οι αριθμοί στους τραπεζικούς μας λογαριασμούς δεν έχουν καμία απολύτως εγγενή αξία, η μόνη αξία που αντλούν από το γεγονός ότι είναι αριθμοί που βρίσκονται στους τραπεζικούς μας λογαριασμούς. Ή με άλλα λόγια, αριθμοί που βρίσκονται στο τραπεζικό λογισμικό των τραπεζών που όλοι μας αποδεχόμαστε και υποτίθεται ότι μπορούν και επιτρέπεται να αντιπροσωπεύουν αξία, να έχουν.

Δημοσίευσα τα ακόλουθα στα αγγλικά στο facebook περί τα τέλη Απριλίου 2016 :

" Η ζωή είναι ως επί το πλείστον για να κάνει νόημα από την προοπτική και την αναδρομική νόημα " bloempjes van catharina" "

Όσον αφορά τα ολλανδικά, δεν ξέρω καν μια καλή περιγραφή για το τι εννοώ στα παραπάνω με τον όρο προοπτική και αναδρομική. Καταλαβαίνω ότι όσο περισσότερα καταλαβαίνει ένα άτομο για την πραγματικότητα, τόσο περισσότερο

πρέπει να καταλάβει αυτό που εννοώ εδώ, αλλά και τόσο περισσότερα από αυτά τα λουλουδάκια της καθαρεύουσας πρέπει να δει κανείς τόσο στην πραγματικότητα, αλλά περισσότερο και στους πολλαπλούς τρόπους και περιεχόμενα σκέψης των προσώπων και των ομάδων προσώπων.

Όσον αφορά τα λεγόμενα λουλούδια της καθαρεύουσας στην αισθητηριολογία, η παραπάνω αναφορά σχετικά με τα επιχειρήματα κατά του νομισματικού μου συστήματος αριστείας είναι ένα καλό παράδειγμα. Πραγματικά όλα τα επιχειρήματα εναντίον βασίζονται σε ορισμένες προϋποθέσεις, ψευδαισθήσεις που δεν είναι σωστές. Και δεν είναι σωστές επειδή βασίζονται σε προϋποθέσεις που δεν είναι σωστές στην παρούσα εποχή, επειδή το σημερινό μας νομισματικό σύστημα έχει διαφορετικές ιδιότητες από εκείνες του παρελθόντος ή από τις ιδιότητες που υποθέτει η οικονομική σκέψη και η οικονομική (αν)κατανόηση.

Ένας άλλος τρόπος εξήγησης μιας ορισμένης πτυχής της παρανόησης του σημερινού οικονομικού συστήματος και του σημερινού νομισματικού συστήματος μπορεί να δοθεί κατά την εξέταση των σχεσιακών πτυχών και συγκεκριμένα των ακόλουθων 2 σχεσιακών πτυχών :

Η σχέση μεταξύ χρυσού και χρήματος που υποτίθεται ότι υπάρχει στη σημερινή οικονομία και κοινωνία

Η σύνδεση μεταξύ εργασίας και εισοδήματος που υποτίθεται ότι υπάρχει στη σημερινή οικονομία και κοινωνία.

Με τον τρόπο αυτό, το 1) είναι ένα παράδειγμα αυτού που ονομάζω "αναδρομική αίσθηση" στα παραπάνω και το 2) είναι ένα παράδειγμα αυτού που ονομάζω "προοπτική αίσθηση" στα παραπάνω. Τουλάχιστον, αν γίνει κατανοητό και εξηγηθεί ότι τόσο το 1) όσο και το 2) είναι παραδείγματα " λουλουδιών της καθαρεύουσας" στην αισθητοποίησή μας.

Η σύνδεση μεταξύ χρυσού και χρήματος δεν χρειάζεται πλέον να υπάρχει και δεν χρειαζόταν να υπάρχει από κάποια στιγμή στο παρελθόν μέχρι και σήμερα και στο μέλλον. Η σύνδεση μεταξύ εργασίας και εισοδήματος δεν χρειάζεται πλέον να υπάρχει ή τουλάχιστον πολύ λιγότερο και με (πολύ) διαφορετικό τρόπο από τον παρόντα χρόνο από ένα ορισμένο σημείο στο μέλλον μέχρι και

συμπεριλαμβανομένου λίγο πολύ του υπόλοιπου μελλοντικού χρόνου μετά από αυτό. Όπου μια ανατροπή όσον αφορά τη σχέση μεταξύ εργασίας και εισοδήματος θα (μπορεί να) λάβει χώρα από τη στιγμή που θα εισαχθεί το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου.

Με αυτό το παράδειγμα, ωστόσο, είναι καλό να κατανοήσουμε γιατί υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει η σύνδεση μεταξύ χρυσού και χρήματος και γιατί υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει η σύνδεση μεταξύ εργασίας και εισοδήματος. Αυτό το γιατί είναι δύσκολο να κατανοηθεί στην πληρότητά του, διότι υπάρχουν φυσικά πολλαπλές αιτίες και επιχειρήματα και στα δύο ζητήματα/συνδέσεις. Σε γενικές γραμμές, τόσο το 1) όσο και το 2) είναι αποτελέσματα της παραδοχής ότι το χρήμα έχει αξία. Η εργασία και ο χρυσός έχουν επίσης αξία. Άρα και για την εργασία και για τον χρυσό θα πρέπει να δοθεί χρήμα ή κάτι άλλο με αξία. Συνήθως χρησιμοποιούνται χρήματα για αυτό. Ωστόσο, αντίστροφα, δεν ισχύει ότι για τα χρήματα πρέπει να δοθεί και χρυσός. Υπάρχουν πολλά άλλα πράγματα αξίας που μπορούν να ανταλλαγούν με χρήματα. Ταυτόχρονα όμως, τουλάχιστον στη σημερινή εποχή, τα χρήματα δεν χρειάζεται πάντα να ανταλλάσσονται με κάτι. Τα χρήματα μπορούν επίσης να διατίθενται εντελώς δωρεάν σε ορισμένες περιπτώσεις, και αυτές οι περιπτώσεις επιτρέπονται και μπορούν να είναι όλο και περισσότερο παρούσες στη σημερινή εποχή. Πολύ περισσότερο απ' ό,τι στο παρελθόν.

Πράγματι, στο παρελθόν, το χρήμα ήταν και θα έπρεπε να είναι όχι μόνο κίνητρο για την εκτέλεση της εργασίας, αλλά και ένας τρόπος για να υποστηριχθεί σωστά η έλλειψη αγαθών και εργασίας. Δεδομένου ότι τα αγαθά και οι υπηρεσίες ήταν σπάνια, όσοι μπορούσαν να εκτελέσουν εργασία έπρεπε να το κάνουν όσο το δυνατόν περισσότερο. Για να το κάνουν αυτό, έπρεπε επίσης να έχουν κίνητρα, ιδίως επίσης με χρήματα, επειδή οι κοινωνικοί παράγοντες παρακίνησης ήταν επίσης λιγότερο παρόντες εκείνες τις ημέρες και επίσης οι συνθήκες εργασίας ήταν πολύ λιγότερες από ό,τι σε αυτή την εποχή λόγω της έλλειψης εργαλείων για τη βελτίωσή τους και των λιγότερο καθαρών και καλών κτιρίων. Και δεν αναφέρομαι καν στη νομοθεσία, όπως οι νόμοι για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, οι οποίοι έχουν βελτιώσει δραματικά τις συνθήκες εργασίας και συνεπώς και τους κοινωνικούς παράγοντες παρακίνησης για να συνεχίσουν να εργάζονται, ή τουλάχιστον θα μπορούσαν να το κάνουν, αν το νομοθετικό όργανο έλεγχε και επέβαλε τη συμμόρφωση πολύ καλύτερα από ό,τι συμβαίνει σήμερα.

Εν πάση περιπτώσει, εξαιτίας της έλλειψης αγαθών και υπηρεσιών στο παρελθόν, η εργασία έπρεπε να εκτελείται πλήρως από ανθρώπους που μπορούσαν να την κάνουν. Τώρα αυτό δεν είναι πλέον απαραίτητο- τα αγαθά και οι υπηρεσίες δεν είναι ακριβώς σπάνια πια και υπάρχουν επίσης περισσότεροι από αρκετοί εργαζόμενοι για να παράγουν ό,τι πραγματικά χρειάζεται η κοινωνία μας. Επίσης, επειδή πολλά άτομα μπορούν και θέλουν να κάνουν πολλά έργα όλο και περισσότερο μόνα τους, και να τα κάνουν μόνα τους στον ελεύθερο χρόνο τους. Αυτές οι καταστάσεις θα αυξηθούν μόνο στο μέλλον, οπότε η εργασία θα πρέπει επίσης να εκτελείται όλο και λιγότερο.

Έτσι, η ανάγκη για εισόδημα που δεν προέρχεται από την παροχή εργασίας θα αυξηθεί στο μέλλον. Μια άλλη λύση είναι η επίτευξη υψηλότερου εισοδήματος για λιγότερη εργασία, αλλά αυτό είναι μόνο ένα μέρος της λύσης για την αποφυγή προβλημάτων στο μέλλον. Εξάλλου, υπάρχουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι που δεν εργάζονται καν κατά τη διάρκεια ορισμένων περιόδων ή για μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα. Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει επίσης να λαμβάνουν εισόδημα. Η πραγματοποίηση αυτού του εισοδήματος ή η πραγματοποίησή του από εκείνους που εξακολουθούν να εργάζονται δεν είναι ρεαλιστική και επίσης εντελώς περιττή, Γιατί αυτό συμβαίνει, το έχω ήδη εξηγήσει σε άλλα μέρη αυτού του βιβλίου. Το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου είναι η τέλεια λύση για την πλήρη αποσύνδεση εργασίας και εισοδήματος ή τουλάχιστον όπου είναι απαραίτητο και επιθυμητό. Και έτσι, εκτός του ότι αποτελεί λύση και για την κρίση χρέους (προβλήματα του παρελθόντος και του παρόντος), αποτελεί επίσης λύση και για τα προβλήματα που θα προκύψουν στο μέλλον και θα είναι πολύ πιο διαδεδομένα αν συνεχιστεί το σημερινό άκαμπτο και άκαμπτο και παράλογο νομισματικό σύστημα.

15. Χρυσό πρότυπο έναντι EMS

Στην ευρεία συζήτηση για την κρίση χρέους και την οικονομία γενικότερα αναδύονται πολλά ζητήματα και απόψεις. Τα περισσότερα από τα θέματα που συζητούνται είναι είτε σημαντικά ή εντελώς άσχετα, είτε τίθενται από μια εντελώς λανθασμένη αντίληψη -ή και πλήρη παρανόηση του υπό συζήτηση θέματος.

Αν κάτι πρέπει να γίνει κατανοητό ή, το σημαντικότερο, να αλλάξει. Τότε η θεμελιώδης και σχεσιακή κατανόηση των λεγόμενων "στοιχειωδών", των πιο σημαντικών θεμελιωδών "δομικών στοιχείων" και θεμελίων είναι πραγματικά απαραίτητη. Και αν αυτά τα βασικά δομικά στοιχεία επιλέγονται λανθασμένα, όπως συμβαίνει εν μέρει και στη σημερινή οικονομία, τότε αυτό οδηγεί σε σημαντικά προβλήματα για τα άτομα , τους οργανισμούς και την κοινωνία.

Ένα σημαντικό στοιχειώδες/δομικό στοιχείο του νομισματικού συστήματος είναι η κατανόηση του χρήματος. Στην οποία πιστεύεται γενικά ότι το χρήμα έχει κυρίως εγγενή αξία. Από αυτό προκύπτει επίσης η πεποίθηση και η παρανόηση ότι το χρήμα θα πρέπει πάντα να έχει εγγενή αξία και ως εκ τούτου θα πρέπει να υποστηρίζεται από χρυσό. Ωστόσο, αυτό είναι μια πλάνη- το χρήμα δεν χρειάζεται να υποστηρίζεται από τίποτα απολύτως για να αποκτήσει και να έχει εγγενή αξία, διότι το χρήμα στην ουσία του έχει μόνο μια σχεσιακή, εξωτερική αξία. Η σημερινή κατάσταση το αποδεικνύει αυτό παρεμπιπτόντως, διότι από την εποχή του breton woods, τα περισσότερα χρήματα δεν υποστηρίζονται ήδη από χρυσό. Η πλήρης κάλυψη του χρήματος από χρυσό εγκαταλείφθηκε στη συνέχεια, και αυτή η απόφαση an sich έχει ωφελήσει μόνο την οικονομία μας σε μεγάλο βαθμό. Επίσης, επειδή υπάρχει πολύ λίγος χρυσός σε κυκλοφορία για την πλήρη κάλυψη όλων των χρημάτων που υπάρχουν τώρα στην κοινωνία καθόλου. Πόσο μάλλον το χρήμα που πραγματικά χρειάζεται η κοινωνία μας- αυτό είναι σημαντικά περισσότερο από το ποσό του χρήματος που υπάρχει σήμερα στην κοινωνία μας με τις σημερινές εξελίξεις και την κοινωνία. Σε κάθε περίπτωση, χρειάζονται περισσότερα χρήματα για την επανεξισορρόπηση της οικονομίας και της κοινωνίας και πολύ περισσότερα χρήματα για να υποστηριχθούν και να προωθηθούν επαρκώς οι σημερινές και μελλοντικές εξελίξεις στην κοινωνία.

Στον Φρίντριχ Χάγιεκ άρεσε ο κανόνας του χρυσού από μόνος του, αλλά είχε να πει γι' αυτόν, μεταξύ άλλων, τα εξής :

" Θα παρατηρήσετε ότι κανένα από αυτά τα σημεία που υποστηρίζονται υπέρ του κανόνα χρυσού δεν συνδέεται άμεσα με κάποια ιδιότητα που είναι εγγενής στον χρυσό. Οποιοδήποτε διεθνώς αποδεκτό πρότυπο που βασίζεται σε ένα εμπόρευμα του οποίου η αξία ρυθμίζεται από το κόστος παραγωγής του θα είχε ουσιαστικά τα ίδια πλεονεκτήματα " (Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210)

En

" Κυρίως ο παράλογος, αλλά όχι λιγότερο πραγματικός παράγοντας του κύρους του - ή, αν θέλετε, της κυρίαρχης δεισιδαιμονικής προκατάληψης υπέρ του χρυσού, που τον έκανε παγκοσμίως πιο αποδεκτό από οτιδήποτε άλλο" ((Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210)

Εξετάζοντας κριτικά αυτές τις δηλώσεις του Χάγιεκ εδώ, λέει ότι στην πραγματικότητα μια σύνδεση με κάτι άλλο εκτός του χρυσού θα μπορούσε να έχει τα ίδια πλεονεκτήματα. Αλλά ότι λόγω του κύρους του χρυσού, μια σύνδεση με το χρυσό θα είναι η καλύτερη.

Ωστόσο, αυτό που ο Χάγιεκ αποτυγχάνει να κατανοήσει με αυτόν τον τρόπο είναι αυτό που οι περισσότεροι οικονομολόγοι και μη οικονομολόγοι εξακολουθούν να μην κατανοούν ακόμη και σήμερα. Δηλαδή, το γεγονός ότι το χρήμα επομένως δεν χρειάζεται καν να συνδέεται με οτιδήποτε άλλο και ότι η μη σύνδεση του χρήματος έχει πολλά πλεονεκτήματα. Τις τελευταίες δεκαετίες, το χρήμα δεν συνδέεται με τον χρυσό, και το γεγονός αυτό έχει αποφέρει μόνο οφέλη. Η περαιτέρω αποσύνδεση του χρήματος με την αποσύνδεση τουλάχιστον μέρους του και από την ανάληψη χρέους θα αυξήσει δραματικά αυτό το όφελος, αλλά θα επαναφέρει επίσης την οικονομία σε τροχιά και θα υποστηρίξει πραγματικά τις όποιες τυχαίες εξελίξεις στην κοινωνία του μέλλοντος με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα θα πρέπει επίσης να γίνει πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό.

Στο πλαίσιο του ΗΜΣ που δημιούργησα - όπως και στην τρέχουσα κατάσταση που δημιουργήθηκε μετά το Bretton Woods - η αξία ενός νομίσματος ή νομίσματος δεν θα εξαρτάται γενικά από την εσωτερική αξία του χρήματος ή νομίσματος, αλλά μάλλον ακόμη περισσότερο και κατά προτίμηση εντελώς μόνο από την εξωτερική, σχεσιακή αξία του. Τα χρήματα και τα νομίσματα θα αποκτήσουν τότε περισσότερο τη φύση ενός λεγόμενου "νοηματικού νομίσματος", όπου η αξία τους καθορίζεται από το νούμερο που όλοι χρησιμοποιούμε γι' αυτά. Αλλά επιπλέον, το χρήμα και το νόμισμα δεν θα είναι μόνο ένα σημειακό νόμισμα, αλλά επίσης όλο και περισσότερο ένας σημειακός αριθμός. Αν ακόμη και στη σημερινή εποχή, είναι ήδη γεγονός ότι πολλά χρήματα και νομίσματα έχουν από καιρό τον χαρακτήρα ενός τέτοιου νοηματικού αριθμού. Όντας ένας αριθμός που ακολουθείται από ένα συγκεκριμένο νομισματικό σύμβολο (ΕΥΡΩ, λίρα, δολάριο ΗΠΑ κ.λπ.). Όσο αυτό είναι γενικά αποδεκτό και όσο αυτοί οι χαρακτήρες και πίσω από αυτούς το νόμισμα βρίσκονται και μέσα στο τραπεζικό σύστημα (στην παρούσα εποχή " απλά" τραπεζικό λογισμικό σε ένα (τραπεζικό) υπολογιστικό σύστημα), αυτό λειτουργεί και θα συνεχίσει να λειτουργεί. Διότι αυτοί οι αριθμοί εντός του τραπεζικού συστήματος θεωρούνται και γίνονται αποδεκτοί από όλους ως πραγματικό χρήμα. Και είναι, φυσικά, έτσι. Επειδή, και πάλι, το χρήμα είναι μια απίστευτα πολύπλευρη σχεσιακή ρύθμιση. Τίποτα περισσότερο, αλλά σίγουρα τίποτα λιγότερο από αυτό.

Ο χρυσός έχει αποσυνδεθεί από το χρήμα εδώ και δεκαετίες και λειτουργεί. Και μάλιστα το ίδιο ή και καλύτερα από την κατάσταση στην οποία εξακολουθούσε να υπάρχει ο κανόνας του χρυσού -η σύνδεση του χρυσού με το χρήμα. Οι οικονομολόγοι που υποστηρίζουν ακόμη και σήμερα ότι ο χρυσός πρέπει να γίνει βάση του χρήματος είναι, όπως ο Willem Middelkoop, αποφασισμένοι να επιστρέψουν στο παρελθόν, βασιζόμενοι σε παρανόηση του τι είναι το χρήμα και τι θα χρειαζόταν η οικονομία και η κοινωνία μας. Το χρήμα δεν χρειάζεται να υποστηρίζεται από χρυσό, ο οποίος είναι εντελώς περιττός. Οι αριθμοί είναι αποδεκτοί ως χρήμα εδώ και δεκαετίες και λειτουργεί. Όταν εγώ ή οποιοσδήποτε άλλος μεταφέρει χρήματα μέσω ηλεκτρονικής τραπεζικής, στην πραγματικότητα μεταφέρουμε απλώς αριθμούς... αριθμούς που μεταφέρονται μέσα στο λογισμικό των τραπεζών και επίσης μέσω και μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών, αλλά αυτοί οι τραπεζικοί λογαριασμοί μέσα στο τραπεζικό λογισμικό είναι τελικά απλώς αριθμοί. Απλά αριθμοί, αλλά ως εκ τούτου αριθμοί μέσα στο τραπεζικό σύστημα. Αν οι ίδιοι αριθμοί βρίσκονται εκτός του τραπεζικού συστήματος (για παράδειγμα, σε αυτό το βιβλίο ή σε μια σελίδα στο διαδίκτυο ή σε ένα κομμάτι χαρτί), τότε προφανώς οι αριθμοί αυτοί δεν είναι χρήματα και δεν θα μπορούν να λειτουργήσουν ως τέτοια και, επομένως, δεν θα γίνονται αποδεκτοί ως χρήματα.

Ωστόσο, το γεγονός ότι το χρήμα δεν είναι πλέον ουσιαστικά τίποτε άλλο από αριθμητικό χρήμα έχει πολλά πλεονεκτήματα. Και αυτά τα πλεονεκτήματα θα γίνουν μεγαλύτερα αν και όταν το Άριστο Νομισματικό Σύστημα γίνει πραγματικότητα.

Το χρήμα δεν χρειάζεται να υποστηρίζεται από χρυσό, αλλά πρέπει να υποστηρίζεται τουλάχιστον επαρκώς ή να μπορεί να υποστηρίζεται από χρήμα. Ακριβώς όπως η αξία ορισμένων αγαθών, ιδίως των σπιτιών, πρέπει να καλύπτεται τουλάχιστον επαρκώς από χρήματα. Τις τελευταίες δεκαετίες έχουμε δει ότι περισσότερα σπίτια είναι προς πώληση και ότι αυτά τα σπίτια είναι επίσης προς πώληση για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Αυτό μπορεί επίσης να έχει να κάνει με το γεγονός ότι η αξία αυτών των σπιτιών δεν μπορεί να καλυφθεί επαρκώς από χρήμα. Από τα χρήματα των ενυπόθηκων δανείων και από τα χρήματα που δημιουργούνται για να μπορέσουν να αποπληρωθούν πραγματικά αυτά τα χρέη των ενυπόθηκων δανείων (που δημιουργούνται από τα ενυπόθηκα δάνεια) σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Έτσι, τα σπίτια, σε σχέση με τους μισθούς και την εργασία, έχουν προφανώς αυξηθεί υπερβολικά σε αξία και συνεπώς σε τιμή. Αν πάρα πολλοί άνθρωποι θέλουν να αποσύρουν τα χρήματά τους από μια τράπεζα, αυτό οδηγεί σε προβλήματα, επειδή η ζήτηση για χρήμα είναι και γίνεται υπερβολικά υψηλή εκείνη τη στιγμή. Μια τράπεζα δεν έχει τότε τα χρήματα για να καλύψει τη συνολική ζήτηση χρήματος. Το ίδιο συμβαίνει προφανώς και τώρα με τα σπίτια. Επειδή οι τιμές των κατοικιών γίνονται όλο και υψηλότερες και οι τράπεζες δεν μπορούν πλέον να παρέχουν στεγαστικά δάνεια σε αυτά τα ύψη, ή τουλάχιστον σε πολύ μικρότερο βαθμό, όλο και λιγότεροι άνθρωποι μπορούν πραγματικά να αντέξουν οικονομικά ένα σπίτι και έτσι όλο και περισσότερα σπίτια βγαίνουν προς πώληση και για μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα.

Αυτό μπορεί και θα επιλυθεί τουλάχιστον εν μέρει εάν και εφόσον υπάρξει περαιτέρω αποσύνδεση μεταξύ εισοδήματος και απασχόλησης. Και αν, πράγματι, μειωθούν και τα χρέη των ανθρώπων. Αλλά αυτή η μείωση του χρέους είναι και θα είναι άμεση συνέπεια, θα λάβει χώρα, αν και όταν η περαιτέρω αποσύνδεση εισοδήματος και εργασίας μπορεί και θα γίνει γεγονός. Αν και μόλις το Άριστο Νομισματικό Σύστημα γίνει γεγονός.

16. Τραπεζική με πλήρη έναντι κλασματικών αποθεματικών

Υπάρχουν διάφορες ομάδες και άτομα που προτείνουν την τραπεζική με πλήρη αποθεματικά ως εναλλακτική λύση στο σημερινό σύστημα χρήματος και στον τρόπο δημιουργίας χρήματος. Μια ομάδα που το προτείνει αυτό είναι η ομάδα Positive Money UK και ένα άτομο που το προτείνει είναι ο Willem Middelkoop. Αλλά προφανώς υπάρχουν πολλοί περισσότεροι που το προτείνουν αυτό, συμπεριλαμβανομένου του Martijn van der Linden και πολλών άλλων που δεν έχουν ακόμη κατανοήσει αρκετά για το χρήμα, τα χρηματικά συστήματα και τη νομισματική πολιτική.

Ο Willem Middelkoop αναφέρει την τραπεζική με πλήρη αποθεματικά ως αναγκαία αντικατάσταση του σημερινού χρηματικού συστήματος και λέει ότι ο χρυσός πρέπει να αυξηθεί σε αξία και το χρήμα να μειωθεί σε αξία για να καταστεί δυνατή η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά. Παρεμπιπτόντως, πρόκειται για τον ίδιο Willem Middelkoop που ενδιαφέρεται έντονα για τον χρυσό και μια καλή αγορά χρυσού.

Η ομάδα Positive Money UK - μέρος του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση - τάσσεται επίσης υπέρ της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά. Αναφέρεται στον Irving Fisher αλλά και στο κείμενο "The Chicago Plan Revisited" (Jaromir Benes and Michael Kumhof, " The Chicago Plan Revisited" , IMF, 2012). Το Stichting "ons geld" στις Κάτω Χώρες είναι επίσης μέρος του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση και εξακολουθούσε να θέλει να αντικαταστήσει το τραπεζικό σύστημα με κλασματικά αποθεματικά με το πλήρες τραπεζικό σύστημα τουλάχιστον μέχρι το 2016. Αυτό το σχόλιό μου ότι το "stichting ons geld" ήθελε αυτό τουλάχιστον μέχρι το 2016 είναι σημαντικό για να αντιπαραβάλουμε το βιβλίο μου του 2011 και το περιεχόμενό του με το περιεχόμενο όλων των ομάδων και των ατόμων που εργάζονταν για τη νομισματική μεταρρύθμιση, αλλά στη συνέχεια το περιεχόμενο και τα μηνύματά τους από το 2011 έως το 2016. Να κατανοήσουμε και να κατονομάσουμε τις διαφορές. Σε περίπτωση που καταστεί σαφές στο μέλλον ότι εγώ είμαι αυτός που πρώτος κατέληξε στη σωστή κατανόηση και εξακολουθώ να το κάνω και ότι είμαι στην πρώτη γραμμή. Ωστόσο, επειδή έχω επίσης διακηρύξει και δημοσιεύσει τμήματα της κατανόησής μου, μεταξύ άλλων και στο διαδίκτυο. Και επειδή,

μεταξύ άλλων, άνθρωποι που συμμετέχουν ή επικοινωνούν με ομάδες όπως το θετικό χρήμα και το χρήμα μας μπορούν και θα μπορούσαν να διαβάσουν αυτό εν μέρει. Αυτά τα άτομα και οι ομάδες μπορούν επίσης να αναλάβουν σιγά σιγά την κατανόηση από εμένα. Το οποίο είναι εν μέρει καλό, αλλά φυσικά στο τέλος πρέπει να λάβω εύσημα για τη δουλειά μου.

Αυτό που επιθυμούν τόσο ο Willem Middelkoop όσο και τα μέλη του Θετικού Χρήματος και του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση είναι η αντικατάσταση της Τραπεζικής με Κλασματικά Αποθέματα από την Τραπεζική με Πλήρη Αποθέματα. Αρκετές ομάδες συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση, συμπεριλαμβανομένης στη Γερμανία της ομάδας ή πρωτοβουλίας "Occupy Money". Αυτό το Occupy Money αναφέρεται στο Positive Money UK ως μια καλή πηγή και εξήγηση για το τι πραγματικά θα ήταν λάθος και τι συμβαίνει στο Ηνωμένο Βασίλειο, στις ΗΠΑ και σχεδόν παντού αλλού στον κόσμο.

Εκτός από το Θετικό Χρήμα και τον Willem Middelkoop, υπήρξαν επίσης αναφορές από το ΔΝΤ και το Sustainable Finance Lab σχετικά με την ιδέα του Full Reserve Banking. Είτε αναφέρονται είτε όχι στο Θετικό Χρήμα και/ή στο Σχέδιο του Σικάγο. Η έκθεση του ΔΝΤ στην οποία αναφέρομαι εδώ έχει τίτλο "The chicago plan revisited" (Jaromir Benes and Michael Kumhof, " The Chicago Plan Revisited" , IMF, 2012) και η έκθεση ή έρευνα του Sustainable Finance Lab ονομάζεται "Full reserve banking- An analysis of four monetary reform plans" (Charlotte van Dixhoorn, " Full reserve Banking- an analysis of four monetary reform plans, Sustainable Finance Lab, 2013). Αυτή η έκθεση "the chicage plan revisited" του ΔΝΤ (2013) συζητά cq το όραμα του 2012 του Positive Money και του New Economics Foundation, την ιδέα του Kay για Narrow Banking (John Kay, " Narrow Banking- the reform of banking regulation" , 2009) και τέλος και τον Kotlikoff με την ιδέα του Limited Purpose Banking (Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart Is Dead. John Wiley & Sons, 2010)

Αυτό που γενικά επιθυμεί το Full Reserve Banking είναι η πλήρης κάλυψη των τραπεζικών καταθέσεων. Η πρόταση για το Θετικό Χρήμα/Νέα Οικονομικά προβλέπει επίσης τον έλεγχο της ποσότητας του χρήματος που κυκλοφορεί και κάποιο υπολογισμό της. Κατά την οποία, σύμφωνα με το Θετικό Χρήμα/Νέα Οικονομικά, η προσφορά χρήματος θα πρέπει να ελέγχεται και να ρυθμίζεται έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί ο πληθωρισμός.

Ο Willem Middelkoop επιδιώκει επίσης τη σύνδεση του χρήματος με το χρυσό, εκτός από την Τραπεζική Πλήρους Αποθέματος. Αυτή η ανάγκη σύνδεσης του χρήματος με τον χρυσό - κάτι που προπαγανδίζουν/θέλουν επίσης (σχεδόν) όλες οι πρωτοβουλίες, ομάδες και άτομα που θέλουν να εισαγάγουν την τραπεζική με πλήρη αποθεματικά - βασίζεται στην παραδοχή ότι το χρήμα έχει εγγενή αξία και ότι αυτή η εγγενής αξία του χρήματος είναι πραγματικά η μόνη πραγματική αξία του χρήματος. Αυτή η προϋπόθεση εξασφαλίζει ότι (σχεδόν) όλα τα μέρη που επιδιώκουν την πλήρη κάλυψη των τραπεζικών καταθέσεων (τραπεζική με πλήρη αποθεματικά) θέλουν επίσης τη σύνδεση του χρήματος με το χρυσό. Αυτό που είναι ίσως ακόμη πιο ενδιαφέρον, ωστόσο, είναι το γεγονός ότι η επιθυμία να συνδεθεί το χρήμα με τον χρυσό και η αντίστοιχη προϋπόθεση ότι ο χρυσός έχει εγγενή αξία φαίνεται επίσης να πηγάζει από την επιθυμία και την ανάγκη για φυσική απτότητα του χρήματος. Πράγμα που μπορεί επίσης να εμποδίσει εν μέρει την πλήρη μετάβαση σε μη φυσικό χρήμα και, κατ' επέκταση, την πλήρη μετάβαση στο δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα. Ενώ αυτή η μετάβαση είναι απαραίτητη για να γίνει το χρήμα και το νομισματικό μας σύστημα όχι μόνο ευκολότερο από πρακτική άποψη αλλά και ριζικά βελτιωμένο.

Στη σημειωτική του, ο Τσαρλς Σάντερς Πιρς μιλάει μεταξύ άλλων για το Firstness, Secondness και Thirdness (Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7,1868). Σε αυτό, η Firstness είναι ο representamen, η Secondness το αντικείμενο και η Thirdness ο ερμηνευτής. Είναι συναρπαστικό να καταλάβουμε ΓΙΑΤΙ στην τριάδα του Peirce το representamen αναφέρεται ως firstness και το αντικείμενο ως secondness και όχι το αντίστροφο. Επιπλέον, είναι πολύ καλό να καταλάβουμε - ανεξάρτητα από το αν ο Peirce το εννοούσε έτσι ή όχι - ότι μια firstness δεν χρειάζεται πάντα μια secondness, αλλά επιπλέον ότι μια thirdness χωρίς secondness (το αντικείμενο) όχι μόνο είναι δυνατή αλλά και γίνεται όλο και πιο δυνατή στην παρούσα εποχή. Και ότι αυτή η τριτενέργεια έχει πολύ περισσότερες δυνατότητες χωρίς τη σύνδεση με ένα αντικείμενο ή την κατώτερη δευτερότητα από την τριτενέργεια με αυτή την έννοια.

Πραγματικά περισσότερες δυνατότητες, ωστόσο, μπορούν να γίνουν πραγματικότητα όταν κάποιος κατανοήσει ακόμη καλύτερα τα αναπαραστατικά, τα αντικείμενα και τους ερμηνευτές και συνειδητοποιήσει ότι μια κατάταξη ή μια γραμμική ή μητρωική δομή μεταξύ αυτών των 3 είναι όχι μόνο περιττή, αλλά και περιοριστική. ΑΝ υπάρχει Πρώτο, Δεύτερο και Τρίτο, πρέπει να τεθεί το ερώτημα αν ίσως ο ερμηνευτής δεν θα έπρεπε να είναι Πρώτος και το representamen ή το

αντικείμενο Δεύτερο και Τρίτο. Και αν πράγματι το αντικείμενο δεν μπορεί απλώς να παραλειφθεί.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά το χρήμα, το αντικείμενο ή το representamen money ή τα representamens που αντιπροσωπεύουν τη θεωρία του χρήματος και της οικονομίας θα πρέπει πράγματι καλύτερα να ΜΗΝ θεωρούνται ως πρωτοκαθεδρία ή ως αυτό που οδηγεί....κάτι που συμβαίνει στη σημερινή εποχή και προς το οποίο θέλουν να κινηθούν οι υποστηρικτές της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά. Διότι δεν έχουν ακόμη κατανοήσει επαρκώς ότι τα "εργαλεία" της θεωρίας του χρήματος και της οικονομίας δεν πρέπει να πρωτοστατούν, αλλά ότι πρέπει να πρωτοστατούν οι ερμηνευτές τους. Ότι ο ΣΚΟΠΟΣ είναι ο πιο σημαντικός και ότι τα ΕΡΓΑΛΕΙΑ ή τα μέσα μπορούν να προσαρμοστούν σε αυτόν... ή τουλάχιστον μπορούν και πρέπει να προσαρμοστούν όσο το δυνατόν περισσότερο, όπου και όποτε είναι δυνατόν. Προκειμένου να φτάσουμε στην πιο βέλτιστη κατάσταση. Το κόλπο είναι να φτάσουμε σε μετασχηματισμούς των representia (πληθυντικός του representamen) και των αντικειμένων μέσω άλλου περιεχομένου των ερμηνευτών έτσι ώστε άλλοι ερμηνευτές. Μια βέλτιστη μεθοδολογία γι' αυτό είναι αυτό που εγώ ο ίδιος έχω δημιουργήσει και αναφέρω ως phronesis antenarrating. Αυτό περιγράφεται εν μέρει στο ηλεκτρονικό μου βιβλίο στο amazon/Kindle.

Η ιστορία του ROI (representamen-object-interpreter) σύμφωνα με τη Σημειωτική του Charles Sanders Peirce (Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7 (1868), σελ. 287-298) έχει, φυσικά, όπως όλα τα άλλα, πολλές πλευρές και γωνίες. Ήδη περιγράφω εδώ και σε άλλα έργα μου, τουλάχιστον προσπαθώ να το κάνω, ότι η γενική βάση από την οποία ο Charles Sanders Peirce θεωρεί τη σημειωτική του και άρα την ROI είναι κατώτερη. Υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος θεώρησης που δικαιώνει πολύ καλύτερα τις έννοιες που προβάλλει. Έτυχε επίσης να αναρωτηθώ πριν από μερικές εβδομάδες αν ο Peirce μπορεί να έχει σκόπιμα ονομάσει το Representamen και το Object και το Interpretant ως Firstness, Secondness και Thirdness αντίστοιχα, όταν μπορεί να είχε ήδη καταλάβει τότε ότι α) αυτή η σειρά προτεραιότητας θα μπορούσε να θεωρηθεί και να κατανοηθεί/θεωρηθεί καλύτερα με τον αντίστροφο τρόπο και β) ότι θα ήταν πολύ καλύτερο να μην ξεκινάμε καν από αυτή τη σειρά προτεραιότητας, ότι μια κατανόηση του Representamen και του Object και του Interpretant ΧΩΡΙΣ να τους αποδίδεται κάποια σειρά προτεραιότητας οδηγεί σε πολύ περισσότερες δυνατότητες για την κοινωνία γενικά και ειδικά.

Ωστόσο, νομίζω ότι ο Peirce δεν είχε συνειδητοποιήσει επαρκώς τόσο το (α) όσο και το (β), και ότι αυτό εμπόδισε μια πραγματική, πιο μεγαλοπρεπή ανάπτυξη της σημειωτικής του εκείνη την εποχή.

Η δική μου κατανόηση της ROI και οι προσθήκες που προσπαθώ να περιγράψω παραπάνω, μεταξύ άλλων. Πέφτουν καλύτερα όταν αυτές οι ROI αρχίσουν πραγματικά να "ζουν". Για να γίνει αυτό, ο ROI πρέπει να διακρίνεται και να αναγνωρίζεται στην κοινωνία στην οποία ζούμε. Όσον αφορά τα θέματα που σχετίζονται με την ευρύτερη κατανόηση του τι συμβαίνει στην κοινωνία σε σχέση με την οικονομική κρίση, αλλά και σε σχέση με την έλλειψη κατανόησης που εξακολουθεί να είναι ζωντανή σε σχέση με την οικονομική/χρηματοπιστωτική κρίση από πιθανόν επίσης τους Occupy Money, Positive Money και όλες τις άλλες οργανώσεις και άτομα που σήμερα (αρχές του 2014) εξακολουθούν να προτείνουν την τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά, τα ακόλουθα είναι ένα από τα πράγματα που πρέπει να αναφέρουμε σχετικά με αυτό. Για να αποσαφηνιστεί ίσως καλύτερα και το ΓΙΑΤΙ η τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά δεν θα είναι χρήσιμη. Τα παρακάτω παραδείγματα, αλλά και η επιχειρηματολογία πίσω από αυτά, προκύπτουν επίσης, μεταξύ άλλων, από την ευρύτερη κατανόηση που έχω οικοδομήσει τα τελευταία χρόνια και, επιπλέον, από ευρύτερες εξηγήσεις τμημάτων της. Η κατανόησή μου όσον αφορά τη σημειωτική προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το γεγονός ότι για αρκετά χρόνια συμμετείχα στη λίστα Peirce-L στο διαδίκτυο, όπου διάφοροι φιλόσοφοι και διανοούμενοι που ενδιαφέρονται για το έργο του Peirce συζητούσαν και αντιπαραβάλλονταν. Επιπλέον, όμως, είναι αλήθεια ότι πριν από μερικά χρόνια,με βάση τη σημειωτική του Peirce, ανέπτυξα ο ίδιος την πολύ πιο ισχυρή μετα-σημειωτική.

Όσον αφορά τα παραδείγματα. Όταν εξετάζουμε το representamen, το αντικείμενο και τον διερμηνέα. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να σημειώσω ότι όσον αφορά αυτές τις έννοιες, είναι εξαιρετικά σημαντικό ΠΩΣ κατανοούνται. Κυρίως επίσης ποια υποκείμενη δομή τους διέπει ή υποτίθεται ότι υπάρχει. Σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις της πραγματικότητας γύρω μας, το ROI παρεξηγείται τόσο ως προς το περιεχόμενό του όσο και ως προς τις σχεσιακές εξαρτήσεις ή τις ανεξαρτησίες του. Αυτή η παρανόηση οδηγεί σε λανθασμένες αντιλήψεις όχι μόνο για το πώς είναι η πραγματικότητα, αλλά και για το πώς θα μπορούσε να είναι και να γίνει η πραγματικότητα. Η καλύτερη κατανόηση της ROI και του τι μπορεί να είναι έχει άμεσες επιπτώσεις στην κοινωνία στην οποία ζούμε και στις δυνατότητες που υπάρχουν γι' αυτήν. Αυτό είναι κάτι που ελπίζω να καταστήσω

σαφέστερο σε αυτό το κείμενο. Χρησιμοποιώντας τα παραδείγματα που δίνω τώρα αλλά και πρόσθετα κείμενα θέλω να γράψω για το ρόλο της ROI και την παρανόησή της στην παρανόηση της Εξαιρετικής μου λύσης. Πρόκειται για μια μετάβαση στη σκέψη που απαιτείται για να κατανοήσουμε και να καταστήσουμε δυνατή τη μετάβαση του Νομισματικού Συστήματος.

Είναι πλέον καιρός για μεταρρυθμίσεις του καπιταλισμού, οι οποίες θα οδηγήσουν σε διάφορες οικονομικές και, κυρίως, κοινωνικές επαναστάσεις. Οι νομισματικές μεταρρυθμίσεις είναι ένα πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Αυτές οι νομισματικές μεταρρυθμίσεις θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν καλύτερα ως μια καταπληκτική, πανέμορφη νομισματική επανάσταση. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη αλλαγή στην κοινωνία που έχει γίνει ποτέ και οι συνέπειες είναι και θα είναι τεράστιες. Είναι λοιπόν πράγματι μια νομισματική επανάσταση, αλλά μια επανάσταση από την οποία θα επωφεληθούν τόσο οι κυβερνήσεις όσο και τα άτομα και οι οργανισμοί. Και μια ειρηνική επανάσταση, φυσικά.

Το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου είναι τώρα - anno 2016 - πλήρως έτοιμο να εισαχθεί εδώ και αρκετά χρόνια. Η πρώτη φάση της εισαγωγής του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματός μου - η πραγματική εισαγωγή του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματος που σημαίνει επίσης το τέλος της κρίσης χρέους - θα μπορούσε να είχε εισαχθεί πριν από μερικά χρόνια AN μόνο 1 κυβέρνηση στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ ή/και οποιαδήποτε άλλη χώρα είχε πράγματι εισαγάγει αυτό το ΕΝΣ. Το 2011, είχα ήδη δημοσιεύσει ένα βιβλίο που περιγράφει λεπτομερώς την καινοτομία του νομισματικού συστήματος που οδηγεί στο ΕΝΣ. Επιπλέον, μεταξύ άλλων, παραθέτει ήδη και τι άλλο μπορεί να επιτύχει ο ΕΜΣ μου, πράγματα που επίσης θα γίνουν πραγματικότητα μέσα και με τα επόμενα στάδια εφαρμογής του ΕΜΣ.

Τα τελευταία χρόνια, έχω αφιερώσει πολύ χρόνο στη δικτύωση και την περαιτέρω επικοινωνία του EMS μου, επίσης, όπου ήταν απαραίτητο και αρκετά αποτελεσματικό. Το γεγονός είναι, ωστόσο, ότι δυστυχώς δεν είχα ακόμη επαρκή ευκαιρία να το κάνω εκεί όπου χρειάζεται και επιθυμητό. Με τους ίδιους τους πολιτικούς. Διότι τελικά είναι η πολιτική που θα πρέπει να εισαγάγει το ΣΔΠ. Κατά προτίμηση, θα με αφήσουν να το κάνω αυτό και να τους καθοδηγήσω, γιατί διαφορετικά φοβάμαι ότι το ΣΔΑΤ δεν θα εφαρμοστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτή τη στιγμή, anno 2016, υπάρχουν αρκετές προτάσεις από ομάδες αλλά και από άτομα που λένε ότι θα αλλάξουν ή μπορούν να αλλάξουν το

νομισματικό σύστημα. Ωστόσο, όλες αυτές οι ομάδες εργάζονται με προτάσεις που δεν μπορούν και δεν θα λειτουργήσουν. Η μόνη και πιο αποτελεσματική παρέμβαση που απαιτείται για να μετατραπεί πραγματικά το νομισματικό σύστημα σε ένα νομισματικό σύστημα που θα τερματίσει την κρίση ΚΑΙ θα οδηγήσει σε ένα βιώσιμο και ανθεκτικό στο μέλλον νομισματικό σύστημα είναι ο μετασχηματισμός του σημερινού προϊστορικού νομισματικού συστήματος στο Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα. ΑΥΤΗ είναι η μόνη σωστή επιλογή και αυτή η επιλογή θα έπρεπε να έχει ήδη γίνει. Το ΕΝΣ θα πρέπει να εισαχθεί το συντομότερο δυνατό, τότε ολόκληρη η κοινωνία και η ανθρωπότητα θα έχουν ένα πολύ καλύτερο και υγιέστερο και πιο ευχάριστο μέλλον.

Ποιο είναι λοιπόν το κακό με την ιδέα της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά; Σε κάθε περίπτωση, είναι περισσότερο από αρκετή. Η πρόταση αυτή προϋποθέτει ότι τα χρήματα πρέπει να είναι πλήρως εξασφαλισμένα. Το οποίο δεν είναι καθόλου αληθές. Διότι, αντίθετα με ό,τι υποτίθεται στην πρόταση για την τραπεζική με πλήρη αποθεματικά, το ίδιο το χρήμα δεν έχει εγγενή αξία....η αξία του χρήματος καθορίζεται από τους κανόνες του χρηματικού/νομισματικού συστήματος. Αυτοί οι κανόνες έχουν λογικό νόημα ακόμη και στην τρέχουσα εποχή και δεν είναι καν τόσο μεγάλο το πρόβλημα... το πρόβλημα έγκειται πολύ περισσότερο στο γεγονός ότι υπάρχει πολύ λίγο χρήμα για τον τρόπο με τον οποίο κατανέμεται το χρήμα στην τρέχουσα εποχή και τον αριθμό των οντοτήτων στις οποίες κατανέμεται το διαθέσιμο ποσό χρήματος. Τα χρέη έχουν επίσης γίνει το πρόβλημα γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, όχι μόνο καθαρά λόγω του γεγονότος ότι τα χρέη είναι πρόβλημα, αλλά περισσότερο λόγω του γεγονότος ότι υπάρχουν όλο και περισσότερα άτομα, ομάδες και οργανισμοί στην κοινωνία που δεν μπορούν να δημιουργήσουν ή να αποκτήσουν αρκετά έσοδα για να συνεχίσουν να πληρώνουν τα έξοδα που έχει κάποιος. Πόσο μάλλον να είναι σε θέση να αποπληρώσουν τα χρέη. Αντιθέτως, τα χρέη αυτά μόνο αυξάνονται. Λόγω του πολύ μικρού ή πολύ χαμηλού εισοδήματος. Άρα το πρόβλημα έγκειται περισσότερο στο χαμηλό εισόδημα και στις σχετικά υψηλές δαπάνες σε σχέση με αυτό το εισόδημα. Μαζί με, μάλιστα, αρκετά υψηλά χρέη που ήδη υπήρχαν και προκύπτουν επίσης από την έλλειψη πόρων (εισοδήματος) για να μπορέσει να συνεχίσει να πληρώνει τις συνολικές δαπάνες και τα χρέη.

Η δημιουργία χρήματος και η κατανομή χρήματος συνδέονται στενά μεταξύ τους. Η δημιουργία χρήματος καθορίζει πόσα χρήματα είναι διαθέσιμα και, επομένως, ΠΟΣΟ από αυτά τα χρήματα μπορεί να διατεθεί. Όσον αφορά την ίδια την κατανομή, έχει σημασία σε ΠΟΣΕΣ οντότητες πρέπει να κατανεμηθούν αυτά τα

χρήματα, αλλά καθορίζει επίσης ΠΟΣΟ από το διαθέσιμο χρηματικό απόθεμα χρειάζονται αυτές οι οντότητες.

Παρά το γεγονός ότι η ταχύτητα κυκλοφορίας του χρήματος σε μια καλά οργανωμένη οικονομία (αυτή πριν από το 2008) ήταν αρκετά υψηλή και επίσης αυξανόταν και αυξάνεται μέσω των τεχνολογικών καινοτομιών και αλλαγών, ακόμη και σε αυτή την καλά οργανωμένη οικονομία υπήρχε ΠΟΛΥ ΧΑΜΗΛΟ ΧΡΗΜΑΤΟΣ σε κυκλοφορία. Το γεγονός ότι μέρος αυτού του χρήματος κυκλοφορούσε μέσω της τραπεζικής με κλασματικά αποθεματικά δεν έχει σημασία. Αλλά έχει επίσης σημασία. Άλλωστε και αυτό το χρήμα είχε και έχει αξία, μόνο που το πρόβλημα είναι ότι και μέσω αυτής της κλασματικής αποθεματικής τραπεζικής, υπήρχε πολύ λίγο χρήμα σε κυκλοφορία για τον βαθμό και τον χαρακτήρα της ανάπτυξης των οντοτήτων στην κοινωνία μας. Οντότητες που όλες χρειάζονταν και γενικά χρειάζονται περισσότερο από τη συνολική προσφορά χρήματος με διαφορετικούς τρόπους.

Η τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά ήταν και συνεπώς ΔΕΝ είναι "το πρόβλημα" που αντιμετώπιζε και αντιμετωπίζει η οικονομία και η κοινωνία μας. Και η Τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά δεν υπήρξε ποτέ πρόβλημα, το αντίθετο μάλιστα. Διότι ενώ δεν ήταν και δεν είναι πρόβλημα για την επίλυση της ίδιας της κρίσης χρέους το γεγονός ότι το χρήμα δημιουργήθηκε μέσω της κλασματικής τραπεζικής, ήταν και είναι σημαντικό για την οικονομία το γεγονός ότι αυτή η κλασματική τραπεζική - στο βαθμό που ο σημερινός τρόπος δημιουργίας χρήματος και ενυπόθηκου δανεισμού από τις τοπικές τράπεζες μπορεί να χαρακτηριστεί τέτοιος - διατηρήθηκε. Αιτία είναι το γεγονός ότι στη σημερινή οικονομία απαιτείται τόσο πολύ χρήμα που τόσο η πλήρης κάλυψη του χρήματος με χρυσό όσο και η πλήρης κάλυψη των τραπεζικών καταθέσεων είναι εντελώς ανέφικτη. Αλλά επιπλέον, μια τέτοια πλήρης κάλυψη και άρα σύνδεση του χρυσού με το χρήμα και με ό,τι είναι διαθέσιμο ή φαίνεται να είναι επιθυμητό τη δεδομένη στιγμή έχει εντελώς αποβλακωτική και αρνητική επίδραση στην οικονομία και την κοινωνία στο σύνολό της.

Το γεγονός ότι δημιουργήθηκε μια τόσο μεγάλη σχετικά ποσότητα χρήματος στο παρελθόν ήταν δυνατό μόνο επειδή η σύνδεση με τον χρυσό εγκαταλείφθηκε στο παρελθόν και υπάρχει και υπήρχε ο σημερινός τρόπος τραπεζικής. Τον οποίο, δικαίως ή αδίκως, οι υποστηρικτές της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά αναφέρουν ως τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά Το ερώτημα είναι αν η

σημερινή κατάσταση μπορεί να χαρακτηριστεί έτσι. Εγώ ο ίδιος είμαι της γνώμης ότι δεν είναι, αλλά επειδή ο όρος fractional reserve banking χρησιμοποιείται τόσο ευρέως για να χαρακτηρίσει το σημερινό σύστημα χρήματος αλλά και για ευκολότερη επικοινωνία και σύγκριση καταστάσεων, θα διατηρήσω τον όρο fractional reserve banking σε αυτό το επιχείρημα ως τον σημερινό τρόπο δημιουργίας και προσφοράς χρήματος από τις τράπεζες, όπως αυτός εξηγείται και παρουσιάζεται από τις οργανώσεις που συνδέονται με το διεθνές κίνημα για τη νομισματική μεταρρύθμιση. Το γεγονός παραμένει ότι ΑΝ το χρήμα ΚΑΙ τα πρόσθετα χρέη ΔΕΝ είχαν δημιουργηθεί με αυτόν τον τρόπο από τις τράπεζες την εποχή εκείνη, η ευημερία πριν από το 2008 στο πλαίσιο του σημερινού χρηματικού συστήματος δεν θα ήταν καν δυνατή. Τα χρέη που δημιουργήθηκαν και δημιουργούνται δεν είναι -ακόμη- ούτε καν το κύριο πρόβλημα ή καθόλου πρόβλημα από μόνα τους. Το κύριο πρόβλημα -ή ίσως το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ πρόβλημα- είναι ότι το χρήμα διανεμήθηκε και διανέμεται με λάθος τρόπο και αυτό οφείλεται εν μέρει στο πρόβλημα ότι η συνολική ποσότητα του χρήματος που κυκλοφορεί δεν επαρκεί για την επαρκή κατανομή του χρήματος σε όλες τις οντότητες που το χρειάζονται στη σημερινή κοινωνία και οικονομία.

-

Αυτό που θα χρειαστεί για να λειτουργήσει η οικονομία και πάλι κανονικά, και καλύτερα από ποτέ, είναι η εισαγωγή του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματός μου. Αυτό αποτελείται από διάφορα στάδια, το πρώτο από τα οποία είναι η εισαγωγή του συστήματος. Αυτό θα λύσει αμέσως την κρίση χρέους, αλλά όχι ακόμη όλες τις αρνητικές επιπτώσεις που είχε αυτή η κρίση χρέους στην κοινωνία. Τουλάχιστον όχι αμέσως. Για να λυθούν αλλά και να εξαλειφθούν εν μέρει αυτές οι δυσμενείς επιπτώσεις, χρειάζεται κάποιου είδους αποζημίωση για τα μειωμένα εισοδήματα που έχουν υποστεί οι εργαζόμενοι και άλλοι εξαιτίας της κρίσης. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει τα μειωμένα εισοδήματα των προσωρινά απασχολούμενων ιδίως, οι οποίοι θα είναι ακόμη σε θέση να πληρωθούν μετά την εισαγωγή του ΕΜΣ μου. Τα άτομα με χρέη από ενυπόθηκα δάνεια θα μπορούν επίσης να αποζημιωθούν εν μέρει ή να διευκολυνθούν, αλλά θα πρέπει να εξεταστεί προσεκτικά ο βαθμός στον οποίο αυτό είναι αναγκαίο, επιθυμητό και, πάνω απ' όλα, δικαιολογημένο. Το γεγονός είναι ότι μετά την εισαγωγή του ΕΕΜ, η νομισματική πολιτική μπορεί και θα είναι τέτοια ώστε τα εισοδήματα όλων να βελτιωθούν ούτως ή άλλως και σε επαρκή βαθμό ώστε το χρέος να μην αποτελεί πλέον πρόβλημα. Μπορούν τότε "απλώς" να αποπληρωθούν και πάλι σε επαρκή βαθμό. Όπως συνέβαινε και πριν από την κρίση, αλλά από εκεί και πέρα (μόλις το ΕΝΣ γίνει πραγματικότητα και εφαρμοστεί η αντίστοιχη νομισματική πολιτική) όλοι μπορούν επίσης να είναι σίγουροι ότι τα χρέη μπορούν πραγματικά πάντα να αποπληρωθούν σε κάποιο

εύλογο βαθμό. Όπου, βέβαια, δεν μπορεί να είναι πάντα έτσι, αφού δεν μπορεί να επιτραπεί στους ανθρώπους να ξοδεύουν ανεύθυνα.

Οι θεωρίες της κοινωνικής πίστωσης (Clifford Hugh Douglas, " social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. Λονδίνο,1924) είναι ίσως λίγο (λίγο αλλά σίγουρα όχι πολύ) κοντά σε αυτό που στοχεύει και θα επιτύχει το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα. Μεταξύ άλλων, ο Douglas έγραψε τα εξής: *"Τα συστήματα φτιάχτηκαν για τους ανθρώπους και όχι οι άνθρωποι για τα συστήματα, και το συμφέρον του ανθρώπου που είναι η αυτοανάπτυξη, είναι πάνω από όλα τα συστήματα, είτε θεολογικά, είτε πολιτικά, είτε οικονομικά".*

(Clifford Hugh Douglas, " social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London, 1924)

Τουλάχιστον αυτός -ο Ντάγκλας- φαίνεται να έχει καταλάβει ότι το χρήμα είναι μέσο και όχι σκοπός. Στη σημερινή εποχή, εξαιτίας της ΕΛΛΕΙΨΗΣ χρημάτων από πολλά μέρη και για πολλά μέσα, συχνά συμβαίνει η πραγματική ποιότητα να μην μπορεί καν να αναπτυχθεί σωστά ή να πρέπει κανείς να κάνει μεγάλες προσπάθειες επειδή δεν έχει ή δεν μπορεί να συγκεντρώσει τα οικονομικά για να φτάσει στο μέγιστο των δυνατοτήτων του. Ο Pirsig στο βιβλίο του " η τέχνη της συντήρησης της μοτοσικλέτας" ψάχνει να βρει ΤΙ είναι η ποιότητα. Αυτή η αναζήτηση και η συνειδητοποίηση του ΤΙ είναι η ποιότητα, ωστόσο, είναι ιδιαίτερα σημαντική για το, κατά τη γνώμη μου, ακόμη πιο ουσιαστικό ζήτημα του ΠΩΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ την ποιότητα.

Προσωπικά, πιστεύω ότι η ποιότητα έγκειται στις διαδικασίες, στις καλύτερες και πιο λογικές διαδικασίες. Από τις οποίες η Αριστεία καθορίζεται με τη σειρά της από την ποιότητα της δημιουργίας αισθήσεων. Εκτός του ότι είμαι master στη διαχείριση αλλαγών και κοινωνικός επαγγελματίας, είμαι επίσης ειδικός στη δημιουργία αισθήσεων. Η συλλογική αίσθηση της κοινωνίας μας είναι σήμερα υπερβολικά καθορισμένη και επίσης περιορισμένη στη δράση και την πράξη από τα εμπόδια που υπάρχουν λόγω της έντονης έλλειψης χρημάτων. Το δικό μου Άριστο Νομισματικό Σύστημα θα λύσει πολλά από αυτά τα εμπόδια.

Έχω κάνει μερικές φορές το σχόλιο ότι το δικό μου EMS αλλάζει το DNA της οικονομίας. Πράγμα που συμβαίνει. Αλλά το ίδιο το χρήμα είναι περισσότερο το "αίμα" για την οικονομία, αυτό που κρατά την οικονομία σε λειτουργία και λίγο

πολύ την "τροφοδοτεί". Ωστόσο, το χρήμα δίνει επίσης πολύ "αέρα" στα άτομα της οικονομίας. Ως εκ τούτου, το χρήμα και το χρηματικό μας σύστημα έχει πολλές λειτουργίες, για διάφορες οντότητες στην κοινωνία μας.

Όσον αφορά τον αέρα, όλοι θα πρέπει να φανταστούν ότι θα υπάρχει πολύ λίγος αέρας στην κοινωνία μας. Ότι στη συνέχεια, μέσω κάποιας επιστημονικής ανακάλυψης, ο αέρας δεν θα ήταν πλέον απαραίτητος, αλλά ότι από εκείνη τη στιγμή και μετά θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε να ζούμε με αριθμούς ή κάτι άλλο μη φυσικό χωρίς να χρειαζόμαστε αέρα. Αυτό το μη φυσικό ή αυτοί οι αριθμοί θα αντικαθιστούσαν τότε το φαινόμενο του αέρα στην κοινωνία μας, τουλάχιστον όσον αφορά την αναπνοή μας.

Στη συνέχεια, σε εκείνη την κατάσταση όπου οι αριθμοί δεν είναι μόνο μια αναπαράσταση του αντικειμένου αέρας, αλλά όπου οι αριθμοί μπορούν και αναλαμβάνουν πλήρως τη λειτουργία του αντικειμένου του αέρα. Για τη λειτουργία της αναπνευστικής λειτουργίας και συνεπώς τη λειτουργία των ανθρώπων/ατόμων στην κοινωνία μας. Στη συνέχεια, παραμένει ένα πρόβλημα επειδή αυτοί οι αριθμοί του αέρα δεν πολλαπλασιάζονται/παράγονται προσθετικά. Επειδή "εμείς" ως άτομα και συλλογικά δεν έχουμε ακόμη καταφέρει να κάνουμε τη μεταμόρφωση ενός πραγματικού μετασχηματισμού από την αντικειμενοστραφή σκέψη στην αναπαράσταση/αντικειμενοστραφή σκέψη και να είμαστε σε θέση να αφήσουμε ορισμένους συσχετισμούς που δεν υπάρχουν πραγματικά αλλά είναι κοινωνικά κατασκευασμένοι στη σκέψη και την πράξη μας.

Αυτή η κατάσταση είναι λίγο πολύ, κατά προσέγγιση, αυτό που συμβαίνει στην κοινωνία μας αυτή τη στιγμή. Η κοινωνία μας χρειάζεται πολύ περισσότερα χρήματα. Αυτά τα χρήματα μπορούν επίσης να δημιουργηθούν και μάλιστα πιο εύκολα από ποτέ, επειδή το αριθμητικό χρήμα υπάρχει εδώ και πολύ καιρό. Το αριθμητικό χρήμα χρησιμοποιείται ήδη ακόμη και τώρα και μάλιστα με μεγάλη επιτυχία, ενώ ο χρυσός σχεδόν δεν λαμβάνεται πλέον υπόψη. Σίγουρα για τα άτομα με χαμηλότερο εισόδημα, ο χρυσός δεν είναι πλέον καθόλου σημαντικός, αλλά αυτοί οι αριθμοί είναι... επειδή αυτό το αριθμητικό χρήμα μπορεί να εξασφαλίσει ότι μπορεί κανείς να καλύψει τις απαραίτητες ελάχιστες ανάγκες και να εξοφλήσει τα χρέη του. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αυτοί οι αριθμοί μέσα στα τραπεζικά συστήματα αξίζουν τόσο πολύ. Μόνο που υπάρχουν πολύ λίγοι αριθμοί αυτή τη στιγμή... ενώ μπορούν τόσο εύκολα να δημιουργηθούν... αν

και εφόσον οι κυβερνήσεις μπορέσουν να στραφούν στην αναπαραστατική/αντικειμενοκεντρική σκέψη και να αφήσουν ορισμένους συσχετισμούς.

Η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά δεν είναι η λύση για την οικονομία μας. Η καθαρή και απλή ή μόνο κλασματική τράπεζα αποθεματικών - ή όπως αλλιώς θα έπρεπε να ονομάζεται ο σημερινός τρόπος τραπεζικής - επίσης δεν αποτελεί επιλογή. Αυτό που πρέπει να συμβεί είναι περισσότερη δημιουργία εισοδήματος. Ανεξάρτητα από το χρέος και τον τρόπο με τον οποίο δημιουργείται στην τρέχουσα εποχή. Αυτό που χρειάζεται γι' αυτό είναι ακριβώς ΌΧΙ η μετάβαση από τους σημερινούς τρόπους τραπεζικής σε τραπεζική με πλήρη αποθεματικά. Αντιθέτως. Ο τρόπος με τον οποίο οι τράπεζες δημιουργούν χρήμα για υποθήκες (δηλαδή για χρέος αλλά και για κάποια δημιουργία χρήματος) ΔΕΝ είναι επιζήμιος για την κοινωνία και την οικονομία μας. Και ποτέ δεν ήταν.

Αυτό που μένει να γίνει τώρα είναι ότι η μέθοδος δημιουργίας χρήματος όπως κάνουν οι τράπεζες. επεκτείνεται. Και να εφαρμόζεται όχι μόνο στη δημιουργία χρήματος για υποθήκες, αλλά ακριβώς και στη δημιουργία χρήματος για εισοδήματα. Πράγματι, η ΠΛΕΥΡΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ πρέπει να ξαναβγεί προς τα πάνω για να αποκατασταθεί η ισορροπία μεταξύ εισοδήματος, δαπανών και άρα το αν δημιουργούνται και διατηρούνται χρέη ή όχι. Το χρέος σταδιακά θα εξαφανιστεί ΑΝ υπάρχει αρκετό εισόδημα σε αντάλλαγμα.

Επιπλέον, απαιτείται ούτως ή άλλως κάποιου είδους επαναβαθμονόμηση ή αναβαθμονόμηση της ολλανδικής οικονομίας, αλλά περισσότερο για συγκεκριμένες περιπτώσεις. Αυτή η επαναβαθμονόμηση θα πρέπει να συνίσταται στη διόρθωση των εισοδημάτων και προς το παρελθόν. Αυτό σημαίνει ότι τα άτομα που πραγματικά αποδεδειγμένα κέρδισαν πολύ λίγα στο παρελθόν θα πρέπει να αποζημιωθούν επαρκώς στο εγγύς μέλλον. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει τη διόρθωση των μισθών που είναι πολύ χαμηλοί, τις πληρωμές κοινωνικής ασφάλισης που είναι πολύ χαμηλές, την αποζημίωση των ατόμων που πρέπει τώρα να συνεισφέρουν ή να πληρώνουν για τη μεταφορά στην εργασία, την αποζημίωση για όσους δεν έλαβαν 13ο μήνα τα τελευταία χρόνια. Τέτοια πράγματα. Δεν λέω ότι ΟΛΑ αυτά τα πράγματα θα πρέπει να αντισταθμιστούν ξανά, αλλά λέω ότι είναι λογικό να τα εξετάσουμε και ότι η οικονομία θα ωφεληθεί πολύ αν εφαρμοστούν τουλάχιστον εν μέρει αυτού του

είδους οι διορθώσεις. Εκτός από τις λύσεις για το χρέος που είναι απολύτως απαραίτητες για το δημόσιο χρέος και εν μέρει και για το ιδιωτικό χρέος.

17. Πόσο είναι αρκετό

Πόσο είναι αρκετό. Αυτό είναι ένα πολύ ουσιαστικό ερώτημα, φυσικά. Ένα ερώτημα που είναι επίσης πολύ σημαντικό, ιδίως σε σχεσιακό επίπεδο, και ταυτόχρονα μπορεί να είναι συναρπαστικό για προβληματισμό και επίσης για βελτίωση της διορατικότητας.

Στα αγγλικά, μεταφράζεται ως "πόσο είναι αρκετό". Οι Robert και Edward Skidelsky έχουν γράψει ένα βιβλίο με τίτλο "πόσα είναι αρκετά - τα χρήματα και η καλή ζωή". (Robert & Edward Skidelsky, " How much is enough? Τα χρήματα και η καλή ζωή" , Other Press, επανέκδοση, 2013)

Εδώ θα βρείτε μεταξύ άλλων και το κείμενο "economic possibilities for our grandchildren" του John Maynard Keynes. (John Maynard Keynes, " Economic possibilities for our grandchildren" , 1930)

Σε αυτό το κείμενο, ο Keynes προβλέπει ότι σε περίπου 100 χρόνια (δηλαδή γύρω στο έτος 2030), το βιοτικό επίπεδο θα είναι σημαντικά υψηλότερο και οι εργαζόμενοι θα πρέπει να εργάζονται μόνο 15 ή την εβδομάδα.

Το κείμενό του είναι, για διάφορους λόγους, πολύ ενδιαφέρον. Εγώ ο ίδιος έχω ήδη γράψει ένα κείμενο που έπεται αυτού του κειμένου του Keynes με τίτλο "λύσεις αλλαγής (διαχείρισης) για εμάς και τα (εγγόνια) παιδιά μας". Είναι από πολλές απόψεις ενδιαφέρον να συγκρίνουμε τα δύο αυτά κείμενα το ένα δίπλα στο άλλο. Ιδιαίτερα επίσης εάν το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα είναι κατανοητό, ή ακόμη και ήδη σε εφαρμογή. Ότι το σύστημά μου θα εισαχθεί, είμαι πεπεισμένος. Ελπίζω ότι τα επόμενα χρόνια οι άνθρωποι θα καταλάβουν ότι η εισαγωγή του δικού μου ΕΜΣ ήταν απαραίτητη για να γίνει πραγματικότητα τουλάχιστον ένα μέρος των προβλέψεων του Keynes. Και μάλιστα πριν από το 2030. Ωστόσο, αυτές οι αλλαγές τότε θα οφείλονται λιγότερο στην οικονομική σκέψη αλλά περισσότερο στη διαχείριση της αλλαγής και στις προσπάθειες εμού και πολλών άλλων διανοουμένων. Το ΣΔΠ που ανέπτυξα εντελώς ανεξάρτητα είναι η καλύτερη δυνατή εναλλακτική λύση. Το πλέον άριστο νομισματικό

σύστημα, το οποίο θα πρέπει να γίνει το νομισματικό σύστημα για ολόκληρο τον κόσμο το συντομότερο δυνατό.

Αυτό που δεν είχα ακόμη συνειδητοποιήσει πλήρως όταν έγραφα τη δική μου, "λύσεις αλλαγής (διαχείρισης) για εμάς και τα (εγγόνια) παιδιά μας". Ή όχι αρκετά καλά ακόμα. Ήταν ότι ο Keynes περιγράφει όντως ένα πολύ ενδιαφέρον πράγμα στο επόμενο κείμενό του από τις "οικονομικές δυνατότητες", που είναι το κείμενο :

"Μας πλήττει μια νέα ασθένεια, για την οποία κάποιοι αναγνώστες μπορεί να μην έχουν ακούσει ακόμη το όνομα, αλλά για την οποία θα ακούσουν πολλά τα επόμενα χρόνια, την τεχνολογική ανεργία. Αυτό σημαίνει ανεργία που οφείλεται στην ανακάλυψη από εμάς μέσων εξοικονόμησης της χρήσης της εργασίας που ξεπερνούν τον ρυθμό με τον οποίο μπορούμε να βρούμε νέες χρήσεις για την εργασία. Αλλά αυτή είναι μόνο μια προσωρινή φάση της δυσπροσαρμογής. Όλα αυτά σημαίνουν μακροπρόθεσμα ότι η ανθρωπότητα λύνει το οικονομικό της πρόβλημα. Θα προέβλεπα ότι το βιοτικό επίπεδο στις προοδευτικές χώρες σε εκατό χρόνια από σήμερα θα είναι τέσσερις έως οκτώ φορές υψηλότερο από το σημερινό. Δεν θα υπήρχε τίποτα το εκπληκτικό σε αυτό, ακόμη και υπό το φως των σημερινών μας γνώσεων. Θα ήταν ανόητο να σκεφτόμαστε τη δυνατότητα μιας ακόμη πολύ μεγαλύτερης προόδου". (John Maynard Keynes, " Economic possibilities for our grandchildren" , 1930)

Αυτό στο οποίο αναφέρομαι εδώ τώρα (χωρίς αμφιβολία θα υπάρξουν και άλλα ενδιαφέροντα πράγματα σε αυτό το κείμενο φυσικά!) είναι ότι ο Keynes περιγράφει ότι τα προβλήματα στην εποχή του (αυτό το κείμενο του Keynes γράφτηκε κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Ύφεσης στις ΗΠΑ) προέρχονται από την τεχνολογική αλλαγή. Το ονομάζει επίσης τεχνολογική ανεργία. Ωστόσο, στη συνέχεια γράφει ότι πρόκειται μόνο για μια προσωρινή φάση κακής προσαρμογής. Και ότι η ανθρωπότητα θα λύσει το οικονομικό πρόβλημα μακροπρόθεσμα.

Εγώ ο ίδιος συμφωνώ κατ' αρχήν με τον Keynes ότι η ανεργία μπορεί να προκληθεί από την τεχνολογική αλλαγή. Και πιστεύω επίσης ότι αυτό ισχύει στην τρέχουσα εποχή. Ωστόσο, αυτό οφείλεται επομένως κυρίως σε μια παρανόηση του χρήματος και της νομισματικής οικονομίας από την κυρίαρχη οικονομική επιστήμη και τους κυρίαρχους (νομισματικούς) οικονομολόγους. Η τεχνολογία, απ' όσο καταλαβαίνω, δεν ήταν το πρόβλημα της Μεγάλης Ύφεσης της Αμερικής, και απ' όσο γνωρίζω και νομίζω ότι καταλαβαίνω, η οικονομία πήγαινε και πάλι καλύτερα τότε και μετά τη μετάβαση των ανθρώπων στο σύστημα Bretton Woods. Έτσι, ακόμη και τότε, εκείνη την εποχή, ήταν ο νομισματικός

μετασχηματισμός που οδήγησε στην επίλυση της οικονομικής κρίσης. Όμως, τα βαθύτερα αίτια της Μεγάλης Ύφεσης στην Αμερική γύρω στο 1930 ήταν τελείως διαφορετικής φύσης από τα βαθύτερα αίτια της σημερινής οικονομικής κρίσης του 2008 και μετά. Εκείνη την εποχή έπαιζαν εντελώς διαφορετικά ζητήματα, και η κατάσταση εκείνη την εποχή ήταν επίσης πολύ διαφορετική από εκείνη της σημερινής εποχής του 2014.

Νομίζω ότι οι πραγματικές αιτίες της οικονομικής κρίσης δεν είναι τόσο οι τεχνολογικές αλλαγές και η ανεργία που ενδεχομένως θα μπορούσαν να προκαλέσουν, αλλά πολύ περισσότερο οι επιπτώσεις που έχουν στην κατανομή της προσφοράς χρήματος. Τουλάχιστον σήμερα, αυτό παίζει ρόλο, αλλά το γεγονός είναι ότι οι αιτίες της οικονομικής κρίσης σήμερα είναι πραγματικά πολύ πιο πολύπλευρες και πολλαπλές από εκείνες του 1930. Όσον αφορά όμως την πτυχή της τεχνολογικής αλλαγής, το γεγονός είναι ότι εξαιτίας αυτών των τεχνολογικών αλλαγών, απαιτείται μεγαλύτερο μέρος της προσφοράς χρήματος για αυτή τη νέα τεχνολογία και την καινοτομία. Επίσης, η μεγαλύτερη ποικιλία προϊόντων, τα χόμπι, ο αριθμός των ανθρώπων/κατοίκων μιας χώρας, οι διαδικασίες αλλαγής και οι επενδύσεις στο μέλλον (κόστος εκπαίδευσης και κατάρτισης) και οι πρόσθετες υπηρεσίες έχουν όλες επιζήμιο αντίκτυπο στην οικονομία, εάν όλες αυτές οι οντότητες χρειάζονται η καθεμία ένα μερίδιο του διαθέσιμου χρήματος, ενώ στην πραγματικότητα υπάρχει ήδη πολύ λίγο. Αυτό το πολύ λίγο εξαρτάται επίσης από τα κόμματα της κοινωνίας και από τη γενική κατάσταση της ίδιας της κοινωνίας.

Αλλά στο τέλος, τα χρήματα πάντοτε πηγαίνουν στους ανθρώπους και όχι στην τεχνολογία ή στα προϊόντα ή στις υπηρεσίες. Ωστόσο, υπάρχει ισορροπία ή ανισορροπία μεταξύ εσόδων και δαπανών, και το πρόβλημα με κάθε κρίση είναι ότι αυτή η ισορροπία περιέρχεται σε ανισορροπία για οποιονδήποτε λόγο. Στην περίπτωση της σημερινής κρίσης, το μεγάλο πρόβλημα, όπως είχα αναφέρει, δεν είναι τόσο το χρέος, αλλά πολύ περισσότερο η εισοδηματική θέση ορισμένων ατόμων, οικογενειών, οργανισμών και κυβερνήσεων.

Η κατάσταση του 1930 και η Μεγάλη Ύφεση, αλλά και ο τρόπος με τον οποίο επιλύθηκε (με την εγκατάλειψη του κανόνα χρυσού το 1936) είναι από πολλές απόψεις ενδιαφέρουσα για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα. Ή παρελθόντος-παρόντος και μελλοντικού χρόνου, όπου παρελθόντος χρόνος είναι λίγο πολύ ο χρόνος από την εισαγωγή του Bretton Woods έως τον επόμενο

νομισματικό μετασχηματισμό. Ο οποίος ελπίζουμε ότι θα είναι ο μετασχηματισμός στο δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα, διότι αυτό το σύστημα μπορεί να διαρκέσει για πάντα, όσο υπάρχει νομισματικό σύστημα και νομισματική οικονομία. Είναι ο απόλυτος και ο πιο άριστος νομισματικός μετασχηματισμός που έγινε ποτέ.

Η Μεγάλη Ύφεση στην Αμερική, σύμφωνα με τη wikipedia εκείνη την εποχή, προκλήθηκε από αγρότες που είχαν χρέη και στη συνέχεια άρχισαν να παράγουν περισσότερο. Ως αποτέλεσμα η ζήτηση να παραμείνει περίπου η ίδια, οι τιμές έπεσαν και αυτό ακόμα δεν έλυσε το πρόβλημα που αντιμετώπιζαν (κάποιοι από) τους αγρότες. Η εγκατάλειψη του κανόνα χρυσού το 1936 πιθανώς προκάλεσε ανάκαμψη.

Όσον αφορά τον κανόνα χρυσού, τα επόμενα έτη είναι σημαντικά:

1936 - Απελευθέρωση του κανόνα χρυσού

1944 - Εισαγωγή του Bretton Woods, επαναφορά του κανόνα χρυσού

1973- Το έτος γέννησής μου και η απελευθέρωση του κανόνα χρυσού.

Στην πραγματικότητα, προσωπικά γνωρίζω ακόμα πολύ λίγα για το ίδιο το Bretton Woods. Και όπως οι περισσότεροι, δεν έχω ακόμη κατανοήσει πλήρως και κατά πάσα πιθανότητα ποια επιρροή έχει πλέον το Bretton Woods στην οικονομία και αν αυτή ήταν γενικά ευεργετική ή επιζήμια για την οικονομία. Αυτή η επιρροή του Bretton Woods δεν μπορεί να γίνει κατανοητή εάν επίσης δεν είναι αρκετά γνωστή η επιρροή που άσκησε η κίνηση του 1936 (η εγκατάλειψη του κανόνα χρυσού τότε) και η κατάσταση των οικονομιών κατά τα έτη μετά το 1936 μέχρι την εισαγωγή του Bretton Woods. Ωστόσο, προσωπικά πιστεύω ότι μπορώ σίγουρα να καταλάβω ότι, συνολικά, το Bretton Woods ήταν μόνο πολύ επιζήμιο για την οικονομία από τότε μέχρι τουλάχιστον το 1973..... Αυτό αν σκεφτεί κανείς ότι όταν εισήχθη το Bretton Woods, επανήλθε ο κανόνας του χρυσού.

Σε γενικές γραμμές, νομίζω ότι η άποψη του Bretton Woods ήταν να διασφαλιστεί η διεθνής και παγκόσμια νομισματική και χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Η επαναφορά του κανόνα του χρυσού ήταν ένα σημαντικό μέρος αυτού. Αλλά και οι θεσμικοί οργανισμοί που δημιουργήθηκαν. Οι θεσμικοί οργανισμοί μπορούν

προφανώς να είναι πολύ σημαντικοί για τη σταθερότητα, αλλά δεν χρειάζεται να φαίνονται έτσι. Πολλά εξαρτώνται έτσι από το ΠΩΣ, το περιεχόμενο της νομισματικής τους πολιτικής. Και αυτή η νομισματική πολιτική εξαρτάται προφανώς αρκετά από τις δυνατότητες του νομισματικού συστήματος. Ένα νομισματικό σύστημα και τα χαρακτηριστικά του καθορίζουν άμεσα τις πιθανές νομισματικές πολιτικές των κυβερνήσεων, των τραπεζών, των οργανισμών και των νοικοκυριών. Όσον αφορά την επαναφορά του κανόνα χρυσού, θα πρέπει επίσης να σημειωθούν τα εξής. Αν και πολλοί οικονομολόγοι πιστεύουν ότι κατανοούν ότι ο κανόνας χρυσού προάγει τη νομισματική και χρηματοπιστωτική σταθερότητα, αυτό δεν ισχύει σε καμία περίπτωση στην πράξη. Η επιδιωκόμενη νομισματική σταθερότητα που επιτυγχάνει δεν είναι παρά μια προσχηματική σταθερότητα. Και σε πολλές περιπτώσεις, στην πραγματικότητα, αυτός ο κανόνας χρυσού οδηγεί στην πραγματικότητα σε ακαμψία των οικονομιών και, ως εκ τούτου, σε αποσταθεροποίηση των νομισματικών και χρηματοπιστωτικών πολιτικών και πραγματικοτήτων.

Αυτό που παραβλέπει ο Keynes στο κείμενό του, αλλά ίσως το είχε συνειδητοποιήσει επαρκώς στις συμβουλές του σε σχέση με το Bretton Woods, είναι ο μεγάλος ρόλος που παίζουν οι δυνατότητες του νομισματικού συστήματος και η (ακολουθούμενη) νομισματική πολιτική στις δυνατότητες βραχυπρόθεσμης ή μακροπρόθεσμης ανάκαμψης μιας οικονομίας. Θα επιχειρηματολογήσω περαιτέρω σε άλλα μέρη αυτού του βιβλίου - ή σε κείμενα ή εξηγήσεις εκτός αυτού - γιατί το Bretton Woods μπορεί να θεωρηθεί ως νομισματική επανάσταση, αλλά και τι δεν ρυθμίστηκε αρκετά καλά τότε, και γιατί το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα αντιπροσωπεύει τη μεγαλύτερη νομισματική επανάσταση και βελτίωση για την κοινωνία. Η εισαγωγή του δικού μου ΣΔΠ θα είναι η μεγαλύτερη νομισματική επανάσταση όλων των εποχών, που θα ακολουθηθεί από κοινωνικές και πολιτικές επαναστάσεις, το μέγεθος των οποίων δεν έχει γίνει αντιληπτό προς το παρόν. Μόνο 1 από τις πολλές κοινωνικές επαναστάσεις που θα ακολουθήσουν την εισαγωγή του ΗΜΣ μου είναι η επιστημονική επανάσταση. Αυτή η επιστημονική επανάσταση θα πάρει επίσης πολύ καλύτερη μορφή εάν και όταν η μετα-σημειωτική μου βάση για τα πάντα γίνει κατανοητή και εφαρμοστεί.

Έτσι, εν ολίγοις, έχω ήδη προετοιμάσει και δρομολογήσει αρκετές επαναστάσεις για την κοινωνία μας. Αυτές οι επαναστάσεις είναι όλες αλληλοεξαρτώμενες, και η νομισματική επανάσταση είναι η πιο εκτεταμένη. Όμως, πίσω από αυτή τη νομισματική επανάσταση βρίσκεται η μετα-σημειωτική επανάσταση, η οποία αναπτύχθηκε από εμένα ακόμη και πριν μπορέσω να φτάσω στη νομισματική

επανάσταση στη βάση της επίσης. Το άριστο νομισματικό σύστημα απορρέει από τη μετα-σημειωτική μου. Και αν και όταν το νομισματικό μου σύστημα εισαχθεί στην κοινωνία, μια επιστημονική και κοινωνική επανάσταση μπορεί και θα πραγματοποιηθεί επίσης ως αποτέλεσμα. Πραγματικά, όλες αυτές οι επαναστάσεις θα πρέπει να βασίζονται και να υποστηρίζονται από τη μετα-σημειωτική που έχω αναπτύξει, προκειμένου να επιτευχθεί το καλύτερο και αποτελεσματικότερο τελικό αποτέλεσμα. Στο βαθμό που υπάρχει τελικό αποτέλεσμα, διότι προφανώς η κοινωνία μας και η κοινωνία καθώς και η επιστήμη θα εξελίσσονται και θα πρέπει να εξελίσσονται συνεχώς. Ωστόσο, το γεγονός είναι ότι η μετα-σημειωτική μου είναι και θα πρέπει να γίνει το νέο εργαλείο καθοδήγησης και υποστήριξης για πραγματικά τα πάντα.

Αυτό που ελπίζω ότι θα γίνει σαφές στο επιχείρημά μου για τον πληθωρισμό και τη Μεγάλη Ύφεση στην Αμερική γύρω στο 1930 είναι το γεγονός ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις δεν χρειάζεται καν να είναι επιζήμιες για την οικονομία. Και δεν είναι. Υπάρχει μια πολύ διαφορετική αιτία πίσω από το γιατί οι οικονομίες δεν λειτουργούν καλά. Δηλαδή, το νομισματικό σύστημα με το οποίο έχει κανείς να κάνει και, το σημαντικότερο, ο αντίκτυπος που έχει στις νομισματικές δυνατότητες και τις νομισματικές πολιτικές των οικογενειών, των οργανισμών και της κυβέρνησης. Οι νομισματικές πολιτικές και ικανότητες όλων αυτών των ομάδων είναι αλληλοεξαρτώμενες, επηρεάζοντας η μία την άλλη. Στις σημερινές εποχές εντελώς. Ιδιαίτερα και λόγω ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΕΙΨΗΣ χρημάτων και κυρίως έλλειψης μεταξύ των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων. Αυτή η έλλειψη χρημάτων έχει πολλές συνέπειες. Επίσης για τις κυβερνήσεις και τους οργανισμούς. Οι οποίοι, ως αποτέλεσμα αυτής της τεράστιας έλλειψης χρημάτων, δίνουν περισσότερες πιστώσεις σε οικογένειες και άλλους οργανισμούς και πρέπει να περιμένουν περισσότερο τα χρήματά τους. Περισσότεροι φορείς της κοινωνίας ξοδεύουν τα χρήματα πριν ακόμη τα κερδίσουν και επομένως δεν είναι πιθανό να ξοδέψουν αυτά τα χρήματα σε άλλους πόρους της κοινωνίας. Περαιτέρω, ο υψηλότερος δανεισμός σε άλλες οντότητες αφήνει επίσης στους οργανισμούς λιγότερα χρήματα για άμεσες δαπάνες και επενδύσεις. Και οι κυβερνήσεις λαμβάνουν λιγότερους φόρους ως αποτέλεσμα. Η περαιτέρω αύξηση των φόρων δεν έχει νόημα αν οι φόροι αυτοί αυξάνονται στα χαμηλότερα εισοδήματα. Άλλωστε, αυτά τα χαμηλότερα εισοδήματα έχουν γενικά ήδη πάρα πολλές πιστώσεις, πολύ χαμηλά εισοδήματα και ελάχιστα έως καθόλου αποθέματα που έχουν απομείνει. Επομένως, η αύξηση των φόρων εκεί θα οδηγήσει μόνο σε λιγότερες δαπάνες και συνεπώς σε λιγότερα έσοδα από τον ΦΠΑ. Ενώ είναι επίσης αλήθεια ότι ως αποτέλεσμα των χαμηλότερων ακαθάριστων μισθών και εισοδημάτων, λιγότερος φόρος

εισοδήματος εισρέει επίσης στο κράτος. Έτσι, ειδικά σε περιόδους ύφεσης όπως η σημερινή, είναι σημαντικό ακριβώς οι χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες να πληρώνουν λιγότερους φόρους και να διασφαλίζεται ότι και οι ακαθάριστοι μισθοί αυτών των ομάδων και ατόμων δεν θα μειωθούν περαιτέρω αλλά θα διατηρηθούν. Η αύξηση των ακαθάριστων μισθών θα οδηγήσει πάντοτε σε υψηλότερα έσοδα από τη φορολογία εισοδήματος και υψηλότερα συνταξιοδοτικά έσοδα. Δεδομένου ότι τόσο τα έσοδα για το κράτος όσο και τα συνταξιοδοτικά ταμεία συνδέονται άμεσα με το επίπεδο των ακαθάριστων ωριαίων αποδοχών και των μηνιαίων και ετήσιων ακαθάριστων αποδοχών.

Στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα και με αυτό, η κατάσταση αυτή γίνεται τουλάχιστον εν μέρει εντελώς διαφορετική, διότι στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα και με αυτό, πραγματικά όλοι οι φόροι μπορούν να καταργηθούν εντελώς οικονομικά. Αναφέρομαι τόσο στον φόρο εισοδήματος, τον ΦΠΑ, τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης στη βενζίνη αλλά και όλους τους άλλους φόρους. Αυτοί οι φόροι τότε, κατ' αρχήν, χρειάζεται να διατηρηθούν μόνο όταν η συνέχιση της φορολόγησης εξυπηρετεί έναν κοινωνικό και όχι έναν οικονομικό σκοπό. Η απαγόρευση/κατάργηση των φόρων έχει επίσης το πλεονέκτημα ότι θα χρειάζονται πολύ λιγότεροι οργανισμοί, υπάλληλοι και, ως εκ τούτου, εργασίες και δραστηριότητες για να διασφαλιστεί ότι οι κυβερνητικές δαπάνες μπορούν να πληρωθούν. Είναι, από αυτή την άποψη, πολύ πιο "λιτό" να καταργήσουμε πραγματικά τους φόρους όσο το δυνατόν περισσότερο. Για πάντα. Με και εντός του ΣΔΟΕ, αυτό είναι όχι μόνο μια πιο λογική αλλά και μια απολύτως εφικτή και θετική ενέργεια.

Στο παραπάνω σχόλιό μου, ότι η αύξηση των φόρων στη σημερινή εποχή και με το σημερινό νομισματικό σύστημα οδηγεί μόνο σε λιγότερες δαπάνες και συνεπώς σε λιγότερα έσοδα από τον ΦΠΑ, πρέπει να γίνει ένα σχόλιο. Όντας, ότι αυτή η παρατήρηση προφανώς εξαρτάται από περισσότερους παράγοντες. Ωστόσο, απ' όσο μπορώ να επιβλέψω και να καταλάβω τώρα, και νομίζω ότι αυτό είναι το μόνο που έχει επιρροή και σημασία εδώ, αυτό θα είναι μόνο ή κυρίως το αν και κατά πόσο οι κυβερνήσεις θα ξοδέψουν και πάλι τα επιπλέον έσοδα από την όποια αύξηση της φορολογίας. Όπως δείχνουν τα πράγματα, όμως, οι κυβερνήσεις και ειδικά η ολλανδική κυβέρνηση δεν πρόκειται να ξοδέψουν περισσότερα, αλλά μάλλον λιγότερα. Η κυβέρνηση περικόπτει δραστικά τις δημόσιες δαπάνες της και, επιπλέον, εξακολουθεί να προσπαθεί να αποκτήσει περισσότερα κρατικά έσοδα. Τόσο το πρώτο (περικοπές στις κρατικές δαπάνες) όσο και το δεύτερο (προσπάθεια αύξησης των κρατικών εσόδων) είναι

- στο πλαίσιο του τρέχοντος νομισματικού συστήματος με το οποίο εργάζονται σήμερα - καταστροφικά και για την οικονομία, αλλά επομένως και για τα κρατικά έσοδα μακροπρόθεσμα.

"Για πολλούς αιώνες ο παλιός Αδάμ θα είναι τόσο δυνατός μέσα μας που όλοι

θα πρέπει να κάνει κάποια δουλειά για να είναι ευχαριστημένος. Θα κάνουμε περισσότερα πράγματα για

τους εαυτούς μας απ' ό,τι συνηθίζουν οι πλούσιοι σήμερα, που χαίρονται πολύ να έχουν μικρούς δασμούς

και καθήκοντα και ρουτίνες. Αλλά πέρα από αυτό, θα προσπαθήσουμε να απλώσουμε το ψωμί

λεπτό στο βούτυρο - για να γίνει η δουλειά που μένει να γίνει όσο το δυνατόν ευρύτερα

μοιράζονται όσο το δυνατόν περισσότερο. Οι τρίωρες βάρδιες ή η δεκαπεντάωρη εβδομάδα μπορεί να αναβάλλουν την

πρόβλημα για μεγάλο χρονικό διάστημα. Για τρεις ώρες την ημέρα είναι αρκετά αρκετό για να ικανοποιήσει το

τον παλιό Αδάμ στους περισσότερους από εμάς! "(John Maynard Keynes, " Οικονομικές δυνατότητες για τα εγγόνια μας" , 1930)).

Έτσι, στο προηγούμενο απόσπασμα των "οικονομικών δυνατοτήτων για τα εγγόνια μας", ο Keynes προβλέπει ότι μέχρι το 2030 περίπου, θα εργαζόμαστε μόνο κατά τη διάρκεια της εβδομάδας και ότι αυτό θα είναι αρκετό για να ικανοποιήσει την ανάγκη μας να είμαστε απασχολημένοι. Ωστόσο, αυτό που μάλλον παραβλέπει ο Keynes εδώ είναι το γεγονός ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά στους ανθρώπους και ότι ένα μέρος από εμάς έχει προφανώς μεγαλύτερη ανάγκη να είναι απασχολημένο δουλεύοντας περισσότερο και περισσότερο, ενώ υπάρχει και ένα μέρος που θέλει όλο και περισσότερο και περισσότερο και συνεπώς θέλει να κερδίζει όλο και περισσότερο και περισσότερο. Και επίσης βάζει όλο το δυνατό χρόνο σε αυτό, ανεξάρτητα από το αν είναι ήδη αρκετός. Το ερώτημα "πόσο είναι αρκετό" μπαίνει τότε στο παιχνίδι. Πόση δουλειά και ενασχόληση είναι αρκετή, πόσα χρήματα είναι αρκετά, πόση εκτίμηση είναι αρκετή, πόση ασφάλεια είναι αρκετή. Ερωτήματα σαν αυτό..και συνδυασμοί αυτών των πτυχών του πόσο είναι αρκετό. Και, αυτό που είναι ίσως ακόμη πιο σημαντικό, είναι το ερώτημα "ΤΙ είναι αρκετό;", το οποίο εξετάζει περισσότερο τα ουσιαστικά πράγματα παρά τις ποσοτικές πτυχές. Το πόσο αφορά περισσότερο τις ποσότητες γενικά, ενώ στη ζωή και στην κοινωνία αφορά τελικά περισσότερο τα ποιοτικά πράγματα. Εξ ου και η μεγαλύτερη αξία της ποιοτικής έρευνας έναντι της ποσοτικής στις κοινωνικές επιστήμες και ειδικότερα στην πράξη.

Έχω σχολιάσει εδώ στο παρελθόν ότι το ερώτημα "Πόσο είναι αρκετό" αφορά περισσότερο την ποσότητα παρά την ποιότητα. Εξάλλου, τα πολλά είναι ποσότητα, ενώ αυτό που έχει σημασία είναι η ποιότητα. Δεν έχει να κάνει με αντικείμενα ή πράγματα που πρέπει να έχουμε. Αλλά περισσότερο για το τι μπορείς να κάνεις με αυτά, σε σχέση και με το τι χρειάζεται. Ειδικά στις μέρες μας, οι άνθρωποι φαίνεται να χρειάζονται λιγότερα από πολλά πράγματα, και νομίζω ότι αυτό είναι αλήθεια. Ιδιαίτερα ίσως και επειδή πολλά φυσικά αγαθά αντικαθίστανται από μη φυσικά αγαθά και υπηρεσίες. Το διαδίκτυο παίζει όλο και μεγαλύτερο ρόλο σε αυτό.

Με το ερώτημα πόσο είναι αρκετά ποιοτικό, μετακινούμαστε από το ποσοτικό οικονομικό κεφάλαιο στο ποιοτικό κοινωνικό κεφάλαιο. Αυτό το βήμα από το ποιοτικό στο ποσοτικό στην κοινωνία και τη σκέψη μας θα πρέπει επίσης να προηγηθεί το ίδιο βήμα/μετασχηματισμός από το ποσοτικό στο ποιοτικό στη σκέψη μας. Το ίδιο και στη σκέψη και την κατανόηση του χρήματος και των νομισματικών συστημάτων. Το Άριστο Νομισματικό Σύστημα είναι επίσης ένα ποιοτικό νομισματικό σύστημα, ένα νομισματικό σύστημα που αρχικά φαίνεται να αφορά το χρηματοπιστωτικό νομισματικό, αλλά το οποίο στην πραγματικότητα

αντικαθιστά το σημερινό χρηματοπιστωτικό νομισματικό σύστημα με ένα νομισματικό σύστημα που βασίζεται πολύ περισσότερο σε ένα κοινωνικό νομισματικό σύστημα και το υποστηρίζει. Και υποστηρίζοντας έτσι τη μετατροπή από τον χρηματοπιστωτικό καπιταλισμό στον κοινωνικό καπιταλισμό.

Αυτή τη στιγμή, το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι δεν κυκλοφορούν αρκετά χρήματα. Αυτό οδηγεί σε υποβάθμιση του κοινωνικού κεφαλαίου και σε προβλήματα στην τρέχουσα εποχή και με το σημερινό νομισματικό σύστημα. Αυτό δεν ισχύει στο νέο μου νομισματικό σύστημα, αλλά δεν αρκεί μόνο η επίλυση του προβλήματος των πολύ λίγων χρημάτων που κυκλοφορούν. Η τρέχουσα οικονομική κρίση δεν είναι τόσο πολύ κρίση χρέους, αλλά πολύ περισσότερο κρίση εισοδήματος. Αυτή η εισοδηματική κρίση μπορεί να επιλυθεί μόνο με την προσαρμογή και της νομισματικής πολιτικής και πάνω απ' όλα. Αλλά, αυτό μπορεί να γίνει μόνο με το νέο μου νομισματικό σύστημα. Και με το ΠΩΣ αποσυνδέεται η εργασία από το εισόδημα. Χωρίς αυτή την αποσύνδεση της εργασίας από το εισόδημα, περισσότερο χρήμα θα οδηγήσει μόνο στο να πηγαίνουν περισσότερα χρήματα στους πλούσιους και περισσότερα χρήματα στα προϊόντα και τις υπηρεσίες. Και έτσι θα επιστρέφουν στους πλούσιους.

Η αύξηση του κατώτατου μισθού και η κατάργηση των φόρων είναι σημαντικά βήματα που πρέπει να γίνουν μόλις τεθεί σε εφαρμογή το ΣΔΠ. Αν και το αναφέρω και το περιγράφω λεπτομερώς εδώ, θα ήθελα τώρα να κάνω το σχόλιο ότι στην πράξη, προφανώς θα πρέπει να φανεί πόσο θα πρέπει να αυξηθούν οι κατώτατοι μισθοί και πόσο θα πρέπει να μειωθούν οι φόροι. Όλα αυτά θα πρέπει να τα δούμε σε σχετικούς όρους, και στην πράξη, το τι είναι απαραίτητο και το τι είναι επιθυμητό και εφικτό θα εξαρτηθεί φυσικά και από περισσότερους παράγοντες. Γεγονός όμως είναι ότι οι μισθοί και η εργασία πρέπει να αποσυνδεθούν, ιδίως δεδομένης της αυξανόμενης αποτελεσματικότητας και του μεγαλύτερου ρόλου της τεχνολογίας, των ρομπότ και των συναφών στην κοινωνία. Τώρα και στο μέλλον.

Οι άνθρωποι θέλουν πάντα περισσότερα, αυτό είναι γεγονός. Αυτή η ελευθερία υπάρχει τώρα και θα πρέπει να παραμείνει εκεί. Αλλά θα πρέπει επίσης να εξεταστεί, εν μέρει, αν τα πράγματα πρέπει να διαχειριστούν. Ίσως και ειδικά σε ό,τι αφορά τα οικονομικά. Για παράδειγμα, προσωπικά πιστεύω ότι είναι καλό, κατ' αρχήν, αν περιοριστεί το επίπεδο των εισοδημάτων των υπαλλήλων του δημόσιου τομέα, όπως προβλέπεται στους νέους νόμους στις Κάτω Χώρες.

Σίγουρα στη σημερινή κατάσταση, αλλά νομίζω ότι είναι πραγματικά καλό αν αυτό παραμείνει έτσι και στο μέλλον. Επίσης, και νομίζω ότι ειδικά για κάποιο οικονομικό εισόδημα από την εργασία, κάποια στιγμή θα πρέπει να υπάρχει αρκετό για έναν εργαζόμενο. Και αν όχι, όσοι έχουν εισόδημα που είναι 5 ή 6 φορές μεγαλύτερο από αυτό ενός κανονικού εργαζόμενου, θα πρέπει απλώς να φροντίσουν να κερδίζουν επιπλέον χρήματα στο περιθώριο με κάποιον άλλο τρόπο. Κάτι που πιθανώς θα γίνει επίσης πολύ πιο εύκολο αν και εφόσον το EMS μου είναι σε ισχύ. Ειδικά επίσης αν αυτό ακολουθήσει τη νομισματική πολιτική της κυβέρνησης να αρχίσει να καταργεί οριστικά κάποιους ή όλους τους φόρους.

Αυτή τη στιγμή, στην παρούσα εποχή, είναι φυσιολογικό το εισόδημα να παρέχεται βασικά μόνο με την εκτέλεση εργασίας γι' αυτό. Η εργασία είναι μια δραστηριότητα. Αυτό που θα λάβει χώρα περισσότερο στο πλαίσιο του ΕΝΣ , είναι η σύνδεση της κατανάλωσης ή των δραστηριοτήτων που συμβάλλουν στην κοινωνία αλλά δεν είναι ή δεν μπορούν τώρα να ταξινομηθούν ως αμειβόμενη εργασία, με το εισόδημα. Η κατανάλωση και οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την κατανάλωση ανταμείβονται στη συνέχεια. Οι άνθρωποι λαμβάνουν (αρκετό) εισόδημα ή χρήματα για το γεγονός ότι καταναλώνουν ή ίσως για το γεγονός ότι συμβάλλουν στην κοινωνία με δραστηριότητες. Ή τουλάχιστον κάνουν μια ειλικρινή προσπάθεια να το κάνουν. Στο μέλλον, η κατανάλωση θα μπορούσε επίσης να αντικατασταθεί όλο και περισσότερο από την κατανάλωση και ίσως από την επιβράβευση των ανθρώπων (επιπλέον) γι' αυτό.

Επί του παρόντος, η κατανάλωση και όλες οι δραστηριότητες που τη συνοδεύουν δεν ανταμείβονται με χρήματα. Ομοίως, ορισμένες δραστηριότητες που εκτελούν οι άνθρωποι, οι οποίες έχουν τουλάχιστον μεγάλη δυνατότητα να συμβάλουν στην κοινωνία, δεν ανταμείβονται. Ενώ πρόκειται για δραστηριότητες. Κάποιος δραστηριοποιείται και θα πρέπει να ανταμείβεται για αυτή του την προσπάθεια. Το εισόδημα γίνεται τότε πολύ περισσότερο ένα εισόδημα βασισμένο στη δραστηριότητα, ένα "εισόδημα βασισμένο στη δραστηριότητα" ή ABI. Προς το παρόν, οι εργαζόμενοι και τα άτομα αμείβονται μόνο για ένα μέρος των συνολικών δραστηριοτήτων, που είναι οι δραστηριότητες που σχετίζονται άμεσα με το προϊόν και ενδεχομένως και ένα μέρος του κόστους ανάπτυξης, αλλά τότε πρόκειται για άμεσο κόστος ανάπτυξης που λαμβάνει χώρα μέσα στην ίδια την εταιρεία.

Η διαδικασία κατανάλωσης και τα σχετικά έξοδα ΔΕΝ επιστρέφονται προς το παρόν, αλλά πρέπει να πληρωθούν. Με την έναρξη επίσης να επιστρέφονται αυτά περισσότερο από ό, τι σήμερα. Δημιουργείται επίσης και πάλι εισόδημα το οποίο μπορεί να δαπανηθεί σε προϊόντα και υπηρεσίες.

Εάν το ΣΔΠ είναι σε ισχύ, θα χρειαστεί κάποια βαθμονόμηση της οικονομίας και ειδικές περιπτώσεις ατόμων και οργανισμών. Αυτό συμβαίνει διότι η εξαιρετικά ανθυγιεινή οικονομική κατάσταση των τελευταίων ετών έχει πραγματικά κάνει ορισμένα άτομα και οργανισμούς να υποφέρουν πολύ περισσότερο ή δραματικά. Και να χάσουν ή να χάσουν πολλά χρήματα. Αυτό μπορεί και πρέπει να αποκατασταθεί εν μέρει, ιδίως επειδή και άλλες οντότητες της οικονομίας εξαρτώνται από αυτά τα άτομα και τους οργανισμούς. Έτσι, για μια υγιή οικονομία και κατάσταση, είναι σημαντικό και γι' αυτούς οι ζημιές που προκλήθηκαν κατά τα έτη 2008-2016 αλλά και πριν από αυτά. Ότι οι ζημιές αυτές θα αποκατασταθούν τουλάχιστον εν μέρει. Επιπλέον, ορισμένα από τα μέτρα που ελήφθησαν μετά την εισαγωγή του ΣΔΑΤ θα είναι επίσης καλύτερα, αν δεν έχουν εν μέρει αναδρομική ισχύ ή μπορούν να εισαχθούν μέτρα. Εάν στην κατάσταση μετά το ΣΔΠ, τα δίδακτρα σπουδών πρόκειται να καταβληθούν πλήρως από το κράτος, τότε είναι μάλλον επίσης δίκαιο και εποικοδομητικό να διαγραφούν τουλάχιστον μέρος των οφειλών για σπουδές των πρώην φοιτητών επίσης ή όχι πλήρως.

Η έννοια του Ιωβηλαίου του Χρέους, όπως περιγράφεται στην Παλαιά Διαθήκη, είναι εν μέρει ενδιαφέρουσα από αυτή την άποψη. Υπάρχει ένας συνασπισμός Jubilee Debt Coalition που θέλει να διαγραφούν τα δυσβάσταχτα χρέη των φτωχότερων χωρών. Ο David Graeber αναφέρει επίσης το φαινόμενο του ιωβηλαίου του χρέους στο βιβλίο του "χρέος : τα πρώτα 5.000 χρόνια" (David Graeber, " debt: the first 5.000 years" , Melville House, επανέκδοση, 2012)

Αναφέρω αυτή την έννοια και προσθέτω DEELS ενδιαφέρουσα, λόγω των εξής. Ένα ιωβηλαίο του χρέους, όπως προτείνεται από τη Jubilee Debt Coalition, αλλά και από τον David Graeber. Είναι καλό όμως να εφαρμοστεί περαιτέρω η ισοπέδωση και να δοθεί στις φτωχές χώρες και συνεπώς στους κατοίκους αυτών των χωρών η ευκαιρία να αναπτυχθούν αλλά και να ζήσουν και να παραμείνουν ζωντανοί καλύτερα. Ως τέτοια, λοιπόν, είναι σίγουρα μια καλή ιδέα. Μόνο που, στην πράξη και στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος, αυτό θα γίνει σε πολύ μεγάλο βαθμό εις βάρος των χαμηλότερων εισοδημάτων στις

πλουσιότερες χώρες που ακυρώνουν το χρέος. Εξάλλου, οι χώρες αυτές πρέπει να πάρουν τα χρήματα πίσω από κάπου, και θα τα αντλήσουν τουλάχιστον εν μέρει μέσω φόρων. Ή μέσω των αποταμιεύσεων. Αυτό θα πλήξει επίσης τα χαμηλότερα εισοδήματα στις πλουσιότερες χώρες. Και αυτές οι ομάδες ήδη αγωνίζονται επίσης. Αυτοί οι κάτοικοι σίγουρα δεν έχουν αρκετά ακόμα. Και επίσης πρέπει να κάνουν πάρα πολλά για τα πολύ λίγα που έχουν τώρα.

Έτσι, η έννοια του επετειακού χρέους μπορεί να είναι ένα πραγματικό και καλό βήμα στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος, αλλά σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις δημιουργεί πολλά προβλήματα και ίσως ανυπέρβλητα μακροπρόθεσμα προβλήματα για τις χώρες ή τα άτομα ή τους οργανισμούς που παρέχουν αυτό το επετειακό χρέος. Πράγματι, σε ένα ιωβηλαίο χρέους, αυτοί που έχουν την απαίτηση για τα χρέη δεν εξοφλούνται. Αυτό είναι 1 από τα σταθερά χαρακτηριστικά ενός εορτασμού χρέους. Τα χρέη εξαφανίζονται, αλλά για να συμβεί αυτό, οι απαιτήσεις απέναντί τους πρέπει να εξαφανιστούν πραγματικά. Έτσι, αυτές δεν θα πληρωθούν στο μέλλον.

Ωστόσο, επειδή για μια καλή ή ταχύτερη ανάπτυξη των φτωχότερων χωρών, η εξάλειψη του χρέους (μέρους του) είναι σίγουρα επιθυμητή και θα παραμείνει έτσι για το ορατό μέλλον, προτείνω όχι ένα jubilee χρέους, αλλά μια εξαιρετική λύση χρέους (ESO), ή, στα αγγλικά, μια εξαιρετική λύση χρέους (EDS).

Αυτό το EDS ή το ESO ΔΕΝ αποτελείται από αυτό που προτείνει ο David Graeber και άλλες ομάδες υπέρ της νομισματικής μεταρρύθμισης, δηλαδή τη ΘΕΩΡΙΑ της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά. Η πρότασή τους για πλήρη αποθεματική τραπεζική απορρέει εν μέρει από το γεγονός ότι αυτά τα άτομα και οι ομάδες εξακολουθούν να πιστεύουν ότι η οικονομική κρίση "αυτής" της εποχής (2008-2014) είναι πρωτίστως μια κρίση χρέους. Κάτι που δεν ισχύει επομένως. Είναι, ειδικότερα, μια κρίση εισοδήματος. Και δεν θα λυθεί και δεν μπορεί να λυθεί "απλώς" με τη διαγραφή ή την επίλυση των χρεών. Άλλωστε, με πλήρη τραπεζικά αποθεματικά, αλλά και με ένα jubilee του χρέους, δεν μπορεί να επιτευχθεί τόσο η διαγραφή του χρέους όσο και η λύση του χρέους. Τουλάχιστον όχι μακροπρόθεσμα. Αυτό που χρειάζεται είναι κάτι ΠΟΛΥ πιο εξαιρετικό και πολύ πιο ολοκληρωμένο. Να είναι ένας πραγματικά άριστος νομισματικός μετασχηματισμός προς το Άριστο Νομισματικό Σύστημα. Αυτό το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα, σε αντίθεση με μια πιθανή μετάβαση σε μια τραπεζική με πλήρη αποθεματικά (η οποία θα ήταν μια ηλίθια και παράλογη μετάβαση) δεν

περιλαμβάνει αντικατάσταση του σημερινού νομισματικού συστήματος, αλλά μάλλον ένα συμπλήρωμα του σημερινού νομισματικού συστήματος. Ένα συμπλήρωμα που οδηγεί μεν σε ένα νέο νομισματικό σύστημα, το οποίο όμως είναι πολύ καλύτερο και αντίθετο με την ιδέα και τη θεωρία της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά ΘΑ λειτουργήσει. Και αυτό θα λύσει πραγματικά την κρίση χρέους, αλλά και πολλά άλλα προβλήματα που προκύπτουν από τον χρηματοπιστωτικό καπιταλισμό. Μόλις το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που αναπτύχθηκε από εμένα (Wilfred Berendsen) τεθεί πραγματικά σε εφαρμογή -και θα τεθεί- "έχουμε" επίσης μετακινηθεί από τον χρηματοπιστωτικό καπιταλισμό σε αυτό που εγώ ο ίδιος ονομάζω κοινωνικό καπιταλισμό. Αυτός ο ορισμός του κοινωνικού καπιταλισμού είναι διαφορετικός από το κοινό πλέον περιεχόμενο και κατανόησή του. Ο κοινωνικός καπιταλισμός, όπως τον εννοώ εγώ, αφορά ένα σχεσιακό νομισματικό και πολιτικό σύστημα για την κοινωνία, την πολιτική, τις οργανώσεις και τα άτομα. Στο οποίο, στην πιο βέλτιστη περίπτωση, αυτή η κοινωνία αναπτύσσεται όπως θα προτιμούσα εγώ.

Ωστόσο, μόλις το ΣΔΠ μου είναι στη θέση του, η εξαιρετική λύση για το χρέος (ESO) είναι δυνατή και πολύ πιο εφικτή. Και ακόμη πιο επιθυμητή. Ιδιαίτερα επειδή η λύση χρέους μπορεί έτσι να εφαρμοστεί χωρίς οι κάτοικοι των χωρών ή οι εργαζόμενοι των οργανισμών να υποφέρουν ή να χρειαστεί να υποφέρουν οικονομικά με οποιονδήποτε τρόπο. Πράγματι, τα χρέη αποπληρώνονται τακτοποιημένα στο πλαίσιο μιας ESO. Ενώ το πρόσωπο ή οι οργανισμοί ή οι χώρες που έχουν τα χρέη δεν χρειάζεται να τα πληρώσουν από τις δικές τους οικονομικές δυνατότητες. Τα χρέη εξαφανίζονται, ενώ οι απαιτήσεις απλά επίσης εξοφλούνται ή πληρώνονται. Έτσι, από αυτή την άποψη, αλλά και από την άποψη ότι τα άλλα μέρη δεν γίνονται το βάρος της Ε.Σ.Ο., η Ε.Σ.Ο. είναι ΠΟΛΥ καλύτερη και πολύ πιο εξαιρετική από την ιδέα και την έννοια του Debt Jubilee.

Ωστόσο, επίσης και ίσως ιδιαίτερα όσον αφορά αυτό το εορτασμό του χρέους, πρέπει να εξεταστεί το ερώτημα "πόσα είναι αρκετά" ή "πόσα είναι πάρα πολλά". Με άλλα λόγια, πόση ελεημοσύνη χρέους είναι απαραίτητη και πόσο ή πότε μια ελεημοσύνη χρέους μπορεί να είναι υπερβολική ή απλώς περιττή. Αυτό εξαρτάται επίσης από το πόσο υψηλά είναι τα χρέη, γιατί και πότε δημιουργήθηκαν και για ποιο σκοπό. Πάντως, συμφωνώ με τον David Graeber, αν κατάλαβα καλά, ότι είναι υπέρ της διαγραφής των οφειλών από τις σπουδές. Τα χρέη σπουδών δημιουργούνται επειδή τα ίδια τα άτομα θέλουν ένα καλύτερο εισόδημα και προοπτική, αλλά και επειδή τα άτομα αυτά καταβάλλουν προσπάθεια να συνεισφέρουν στην κοινωνία αργότερα. Προσωπικά πιστεύω ότι αυτά τα χρέη

σπουδών θα πρέπει να μπορούν να διαγραφούν και να γίνουν τουλάχιστον εν μέρει. Τουλάχιστον για τα άτομα που δεν μπορούν να αποπληρώσουν τα χρέη των σπουδών τους με το τρέχον εισόδημά τους (2014). Εκείνοι που μπορούν να αποπληρώσουν τα χρέη των σπουδών τους με ευκολία, αυτό μπορεί να είναι μια διαφορετική ιστορία. Αλλά ίσως και όχι. Το ΕΣΟ είναι γενικά πολύ εύκολο να εφαρμοστεί με και στο πλαίσιο του ΕΜΣ και δεν θα προκαλέσει κανένα μειονέκτημα σε κανένα άτομο, οργανισμό ή χώρα.

Ως εκ τούτου, θα μπορούσε να είναι δίκαιο να επιλυθούν πραγματικά όλα τα φοιτητικά χρέη. Εγώ το ονομάζω επίλυση επίτηδες και όχι διαγραφή, διότι τότε το χρέος θα πρέπει επίσης να εξοφληθεί άμεσα. Θεωρώ επίσης ότι αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει τη μελλοντική μετατροπή των πανεπιστημιακών σπουδών σε δωρεάν και την παροχή στους φοιτητές ενός πάγιου επιδόματος από το οποίο θα μπορούν να πληρώνουν τα πάγια έξοδα σπουδών τους (βιβλία και τα συναφή). Αν στη συνέχεια προκύψουν περισσότερα έξοδα ή χρέη, ούτε αυτά θα πρέπει να επιλύονται μέσω ΕΣΟ. Τουλάχιστον, όχι εξ ορισμού. Διότι ένα ΕΚΟ δεν πρέπει να εφαρμόζεται αυθαίρετα ή να συμφέρει περισσότερο το 1 έναντι του άλλου. Τουλάχιστον όχι εξ ορισμού. Συγκεκριμένες περιπτώσεις μπορεί επίσης να αρχίσουν να πληρούν τις προϋποθέσεις για ένα ESO, αλλά συγκεκριμένα κυβερνητικά πρόσωπα μπορούν στη συνέχεια να αποφασίσουν σχετικά με αυτό.

Ένα σημαντικό πλεονέκτημα της δωρεάν φοίτησης στα κολέγια και τα πανεπιστήμια (συμπεριλαμβανομένης της δωρεάν δημόσιας μεταφοράς) θα είναι ότι τα άτομα θα σπουδάζουν ευκολότερα και θα μπορούν να σπουδάζουν περισσότερο. Και ότι το βάρος του χρέους των σπουδών δεν θα είναι επίσης επιζήμιο για την κοινωνία, όπως είναι τώρα. Ενδεχομένως, θα μπορούσε στη συνέχεια να καταγραφεί πόσα καταβάλλονται για τα άτομα και, εάν είναι απαραίτητο, αυτό θα μπορούσε στη συνέχεια να διεκδικηθεί ή να απαιτηθεί αργότερα από τα άτομα που θα κερδίσουν πραγματικά πολλά αργότερα στη ζωή τους. Ωστόσο, αυτές είναι απλώς προτάσεις. Προτάσεις που θέλω να δώσω για να δώσω μια πρώτη ώθηση και ιδέες για τη νομισματική πολιτική. Αλλά στην πράξη, θα πρέπει να διαμορφωθεί λίγο διαφορετικά για να επιτευχθεί ένα πιο βέλτιστο αποτέλεσμα για την πράξη και την κοινωνία.

Σε γενικές γραμμές, ωστόσο, πιστεύω επίσης ότι οι ατομικές δραστηριότητες που συμβάλλουν στην κοινωνία είναι καλύτερο να πληρώνονται από την κυβέρνηση ή

την κοινότητα. Ιδιαίτερα με το EMS, καθώς αυτό θα γίνει πολύ πιο εφικτό και απλό.

Το ερώτημα "πόσο είναι αρκετό" θα πρέπει πάντα να εξετάζεται σε σχέση με το παρελθόν. Το πόσα έχουμε και πόσα μπορούμε να πάρουμε πρέπει πάντα να συγκρίνεται με το τι κοστίζουν όλα αυτά σε επίπεδο οργάνωσης και δράσεων για τη διατήρηση ή την απόκτησή τους. Και επίσης σε βάρος του τι άλλα πράγματα ή πτυχές έρχονται σε βάρος του. Θα πρέπει πάντα να υπάρχει κάποιου είδους ανάλυση κόστους-οφέλους, εξετάζοντας επίσης τι αποφέρει στους άλλους και στην κοινωνία. Ακριβώς όπως κάθε ενέργεια από άτομα, θα πρέπει να εξετάζεται και να κατανοείται από αυτή την άποψη.

Όσον αφορά το ερώτημα του πόσο είναι αρκετό, είναι επίσης σημαντικό να εξετάσουμε πόσο λογική είναι αρκετή. Η πολύ λίγη λογική οδηγεί σε προβλήματα. Από αυτή την άποψη, νομίζω ότι η ουσία ενός επαρκούς συστήματος, ενός "επαρκούς" συστήματος, είναι ότι το σύστημα αυτό θα πρέπει να είναι επαρκώς λογικό ή ακόμη και όσο το δυνατόν πιο λογικό ή βέλτιστο. Ίσως από ορισμένες απόψεις να μην είναι ποτέ αρκετό. Για παράδειγμα, για ορισμένες πτυχές και άτομα και καταστάσεις, η γνώση δεν είναι ποτέ αρκετή. Όσο περισσότερη γνώση και όσο περισσότερη προσπάθεια, τόσο καλύτερη γίνεται η τελική κατάσταση ή το τελικό αποτέλεσμα. Και αυτή η τελική κατάσταση ή το τελικό αποτέλεσμα, αυτό είναι συχνά αυτό που έχει σημασία.

Όσον αφορά αυτή τη λογική, η εφοδιαστική, 1 από τους επαγγελματισμούς μου, αφορά ακριβώς αυτό. Λογική. Μόνο που αυτή η λογική θα πρέπει να εξετάζεται και σε σχέση. Η λιτή παραγωγή, η οποία είναι πολύ δημοφιλής στις μέρες μας, είναι γεμάτη λογική. Η οποία είναι πράγματι λογική, αλλά λόγω των δυνατοτήτων και των αποτελεσμάτων του σημερινού νομισματικού συστήματος και των νομισματικών πολιτικών διαφόρων κομμάτων, αυτή η λογική αποδεικνύεται συχνά παράλογη και κακή. Ενώ με και μέσα στο ΣΔΠ που ανέπτυξα, η λογική είναι πολύ πιο εμφανής και μπορεί και θα έρθει στο προσκήνιο.

Σε αυτή τη λογική, ο όρος Μαγεία και ιδιαίτερα η έννοια και το περιεχόμενο που του έχω δώσει είναι επίσης πολύ σημαντικά. Ακριβώς όπως είναι η Φρόνηση και η Φρόνηση Αντενέργεια, και οι δύο επίσης (πολύ) διαφορετικό και νομίζω

καλύτερο περιεχόμενο που έχει δοθεί από εμένα τα τελευταία χρόνια. Ο κύριος λόγος για τον οποίο έχει δοθεί πολύ καλύτερη μορφή είναι επειδή είμαι ο μόνος που έχει την καλύτερη αίσθηση, και ήμουν ο μόνος που είχε την αίσθηση καθόλου, ότι ο ολοπλουρισμός (τόσο ως έννοια όσο και ως περιεχόμενο που αναπτύχθηκε πλήρως από εμένα) περιλαμβάνει/είναι πραγματικά η μόνη υποκείμενη δομή και οι ιδιότητες του οτιδήποτε. Ο όρος φρόνησις, βέβαια, προϋπήρχε και αναπτύχθηκε μάλλον από τον Αριστοτέλη. Ή από κάποιον προκάτοχό του. Άλλωστε, ο Αριστοτέλης αναφέρει τον όρο στο έργο του. Η Φρόνηση Αντένναρος ξεκίνησε και αναπτύχθηκε από εμένα, και είναι μια ειδική μορφή της Αντένναρος. Ο όρος Antenarrating ξεκίνησε και αναπτύχθηκε περαιτέρω από τον David Boje, ο οποίος είναι καθηγητής στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Νέου Μεξικού (NMSU).

Ο όρος Μαγεία είναι ιδιαίτερα σημαντικός εδώ, επίσης ιδιαίτερα σε σχέση με τη λογική και το ερώτημα "πόσο είναι αρκετό". Χωρίς μια επαρκή κατανόηση της Μαγείας, όπως την εννοούσα και έδωσα υπόσταση στον όρο αυτό, δεν μπορεί ποτέ να προκύψει μια επαρκής ή πλήρης κατανόηση και έτσι να απαντηθούν τα ερωτήματα "πόσο είναι αρκετό" ή "πόσο είναι πάρα πολύ". Με την εν λόγω κατανόηση επίσης κάθε άλλο παρά εύκολη, ή σε ορισμένες περιπτώσεις καθόλου, αλλά η κατανόηση της Μαγείας είναι αναμφίβολα απαραίτητη. Ευτυχώς, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που έχουν ήδη αυτή τη διορατικότητα αρκετά καλά, αλλά ακόμη και έτσι, η συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού στη Γη μπορεί ακόμη να μάθει και να βελτιωθεί πολύ σε αυτόν τον τομέα.

Η γοητεία την έχω περιγράψει, σε μια εργασία που παρουσίασα στο Παγκόσμιο Συνέδριο IFSAM για τη Διοίκηση στο Παρίσι, γενικά ως εμπλουτισμό της (W.T.M. Berendsen, " Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM world conference on management, 2010). Αυτό μπορεί να συνεχίσει να εμπλουτίζει, ή να βελτιώνει, οτιδήποτε. Ανέφερα επίσης σε εκείνη την εργασία, βάσει της οποίας έλαβα περίπου 3 αιτήματα από έναν ακαδημαϊκό εκδότη μετά το συνέδριο για να αρχίσω να γράφω ένα ολόκληρο βιβλίο σχετικά με αυτό, ότι η μαγεία αφορά την πιο βέλτιστη προσαρμογή των πληθυντικών (plurisigns) και όχι των όμοιων πληθυντικών (uniplurals). Καταλαβαίνω επίσης τώρα περισσότερο από τότε ότι με αυτό εννοώ επίσης ότι ο εμπλουτισμός ή η ενίσχυση αφορά ιδιαίτερα τη δημιουργία διαφοράς με τον σωστό τρόπο, η οποία δεν μπορεί να επιτευχθεί με τον δυισμό (διαφορά ομοιότητας), αλλά μπορεί να επιτευχθεί με την ολοπλουριστική και μετα-σημειωτική σκέψη και κατανόηση.

Σε αυτό το πλαίσιο της γοητείας και των plurisigns ipv uniplurals, αξίζει να σημειωθεί ότι ΔΕΝ είναι αρκετό αν οι κυβερνήσεις, οι οργανισμοί ή τα άτομα εξετάζουν μόνο τα δικά τους συμφέροντα και ανάγκες. Ή ίσως εν μέρει είναι. Συγκεκριμένα, αυτό εξαρτάται και από το αν και κατά πόσο άλλες οντότητες (άτομα, οργανώσεις, κυβερνήσεις και κυβερνητικοί οργανισμοί) μπορούν να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες, τόσο σε οικονομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Όπου, φυσικά, οι κοινωνικές ανάγκες παίζουν περισσότερο ρόλο στα άτομα παρά στις κυβερνήσεις και τους οργανισμούς, αλλά όπου θα πρέπει επίσης να γίνει αντιληπτό ότι αυτές οι κοινωνικές ανάγκες και οι κοινωνικές πτυχές τόσο στις κυβερνήσεις όσο και στους οργανισμούς θα έπρεπε να είναι πολύ περισσότερες και, εντός και με το ΕΜΣ, μπορούν να είναι πολύ περισσότερες. Το ΣΔΠ είναι ένα από τα 2 μεγάλα δώρα που έχω κάνει στην κοινωνία. Το ΣΔΠ είναι το ένα, ενώ η μετα-σημειωτική μου είναι το άλλο. Και τα δύο μαζί μπορούν και θα προκαλέσουν μεγάλες σαρωτικές αλλαγές στην κοινωνία, και ελπίζω αρκετά σύντομα και σε παγκόσμιο επίπεδο. Αλλαγές που θα οδηγήσουν σε σημαντικές βελτιώσεις, σχεδόν σε κάθε τομέα και πτυχή της κοινωνίας μας. Το ΣΔΠ θα βελτιώσει δραματικά το οικονομικό κεφάλαιο, αλλά κυρίως το κοινωνικό κεφάλαιο. Και ΑΥΤΟ είναι το ζητούμενο για μένα. Ως εκ τούτου, το πρώτο βήμα του μετασχηματισμού, το οικονομικό, πρέπει να πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό. Για να τερματιστεί άμεσα η εισοδηματική κρίση, αλλά και για να μπορέσουν να γίνουν εφικτοί περαιτέρω μεγάλοι μετασχηματισμοί στην κοινωνία μας. Η εισαγωγή του ΗΜΣ μου είναι το πρώτο βήμα, το οποίο στη συνέχεια θα επιτρέψει πολύ μεγάλους κοινωνικούς και επιστημονικούς μετασχηματισμούς. Όλοι αυτοί οι μετασχηματισμοί πρέπει να υποστηρίζονται από τη μετα-σημειωτική και μετα-σημειωτική σκέψη και δράση μου.

Θα μπορούσα να αναφερθώ εκτενώς στο ερώτημα "πόσο είναι αρκετό" εδώ. Ό,τι κι αν κάνω για να κάνω ελπίζω όλο και περισσότερους ανθρώπους να συνειδητοποιήσουν ότι η σημερινή κατάσταση στην κοινωνία μας δεν είναι αρκετή. Δεν έχει νόημα. Και σίγουρα δεν είναι υγιής για τα άτομα, τους οργανισμούς, τις κυβερνήσεις και την κοινωνία μακροπρόθεσμα. Υπάρχει τεράστια έλλειψη χρημάτων. Αυτή η έλλειψη καλύπτεται εν μέρει με περικοπές σε σχεδόν κάθε πτυχή της ζωής μας επίσης. Το οποίο ως επί το πλείστον οδηγεί επίσης σε παράλογες και ελλιπείς καταστάσεις. Η μη πληρότητα είναι συχνά ένδειξη παράλογου, και ο παράλογος οδηγεί σε μη πληρότητα στις περισσότερες περιπτώσεις. Και σε λιγότερη "γοητεία" της κοινωνίας μας. Στην ουσία, η "γοητεία" έχει να κάνει στην πραγματικότητα με την αύξηση της πληρότητας, προς μια "αρκετή" κατάσταση.

Το πρώτο βήμα για να φτάσετε εκεί είναι να εξασφαλίσετε ότι υπάρχει επίσης αρκετό οικονομικό κεφάλαιο. Και η διασφάλιση ότι αυτό το "αρκετό" είναι και παραμένει εκεί. Επίσης, στο μέλλον. Και ακριβώς αυτή η "αρκετή" κατάσταση για το οικονομικό κεφάλαιο δεν είναι αρκετή, διότι αυτό το "αρκετό" πρέπει επίσης να επιτευχθεί σε σχέση με την καλύτερη δυνατή κοινωνική κατάσταση. Και, ειδικά όσον αφορά αυτή την κοινωνική κατάσταση, ακόμη και εδώ στη σχετικά "πλούσια" Ευρώπη, απέχουμε ακόμη πολύ από την ιδανική κατάσταση. Αυτή η ιδανική κατάσταση δεν θα επιτευχθεί ποτέ, διότι τα πράγματα μπορούν πάντα να είναι καλύτερα και από αυτή την άποψη το "αρκετά" δεν θα είναι ποτέ πραγματικά "αρκετά". Όσον αφορά το οικονομικό κεφάλαιο, ωστόσο, υπάρχουν αρκετά άτομα και οργανώσεις στην κοινωνία μας που έχουν εδώ και καιρό ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ από το αρκετό, και αυτή η ομάδα μόνο αυξάνεται. Είναι επίσης καιρός αυτά τα άτομα και οι οργανισμοί γενικά να αρχίσουν να το συνειδητοποιούν αυτό πολύ περισσότερο από ό,τι κάνουν τώρα, και επίσης να αρχίσουν να λαμβάνουν περισσότερο υπόψη τους σε οικονομικούς όρους τα άτομα στην κοινωνία μας που απέχουν πολύ από το να έχουν αρκετά, και μάλιστα πολύ λίγα σε οικονομικούς όρους. Η κυβέρνηση θα πρέπει επίσης να ρυθμίσει αυτή την πτυχή, όπως και την ασφάλεια για την υγειονομική περίθαλψη και τις συντάξεις και ένα αξιοπρεπές εισόδημα, πολύ περισσότερο από ό,τι κάνει τώρα. Καθώς οι οργανισμοί αλλά και τα άτομα, τουλάχιστον αυτή τη στιγμή και στην εποχή μας, εξακολουθούν να είναι υπερβολικά ατομικιστές και γενικά εξακολουθούν να έχουν πολύ λίγη προσοχή ή ικανότητα να λαμβάνουν υπόψη τους άλλες οντότητες στην κοινωνία μας. Τα άτομα και οι οργανισμοί αποδεικνύονται πολύ λιγότερο σχεσιακά απ' ό,τι νομίζουν οι άνθρωποι, ιδίως όσον αφορά την "κοινωνικότητα" και το κοινωνικό κεφάλαιο. Ακόμα και μετά την εισαγωγή του ΣΔΠ, αυτό θα ισχύει εν μέρει, και η κυβέρνηση θα πρέπει να παρέμβει με νομοθεσία στον τομέα αυτό όπου χρειάζεται. Ο περιορισμός του επιπέδου των εισοδημάτων στο δημόσιο τομέα είναι σίγουρα ένα καλό βήμα προς τα εμπρός από αυτή την άποψη. Όσοι εργάζονται στο δημόσιο τομέα αξίζουν ένα καλό εισόδημα, αλλά ένα παράλογα υψηλό εισόδημα εις βάρος άλλων εργαζομένων και ατόμων είναι απαράδεκτο.

Το χρήμα είναι σχεσιακό. Αν δεν μπορείτε πλέον να ανταποκριθείτε στις οικονομικές σας υποχρεώσεις με φίλους και γνωστούς (σχεσιακές), τότε δεν ανταποκρίνεστε στις υποχρεώσεις του κοινωνικού κεφαλαίου και στα κοινωνικά ζητήματα. Επομένως, αυτό είναι συναισθηματικά δύσκολο. Η ευαισθητοποίηση είναι συναισθηματική. Χρησιμοποιώ μόνο τις αγγλικές λέξεις εδώ επειδή δεν ξέρω ούτως ή άλλως μια καλή ολλανδική μετάφραση για το sensemaking, και με

το feelmaking εννοώ ότι στις περισσότερες περιπτώσεις το sensemaking καθοδηγείται σε μεγάλο βαθμό ή ίσως και εξ ολοκλήρου από τα συναισθήματα.

Ένα σημαντικό χαρακτηριστικό του ΣΔΠ μου είναι , ότι περιλαμβάνει τη νομισματική πολιτική που προτείνω. Και ότι το ΣΔΣ μου επιτρέπει επίσης αυτή τη νομισματική πολιτική. Η μερική ή πλήρης κατάργηση των φόρων είναι μέρος αυτού. Το ίδιο ισχύει και για το προτεινόμενο από μένα EOS ή EDS. Και, τέλος, η αποσύνδεση εργασίας και εισοδήματος. Αυτό το τελευταίο βήμα είναι το πιο ουσιαστικό, το πιο σημαντικό. Για το απώτερο μέλλον και για την παρούσα εποχή. Άλλωστε, η σημερινή οικονομική κρίση, όπως έχω σημειώσει και στο παρελθόν, δεν είναι τόσο κρίση χρέους όσο ουσιαστικά κρίση εισοδήματος. Η οποία έχει ίσως προκληθεί κυρίως από την αυξανόμενη αποτελεσματικότητα και την αυξανόμενη αυτοματοποίηση και εν μέρει ήδη από τη ρομποτοποίηση. Όλα αυτά σήμαιναν ότι χρειάζονται λιγότεροι εργαζόμενοι για να κάνουν την ίδια δουλειά. Αυτό θα αυξηθεί μόνο στο μέλλον. Έτσι, θα πρέπει τουλάχιστον να λάβουμε υπόψη και να είμαστε προετοιμασμένοι για το γεγονός ότι στο μέλλον ο αριθμός των μη εργαζομένων μπορεί να αυξηθεί. Και ότι η εργασία θα είναι λιγότερη. Αλλά, πιστεύω ότι αυτό δεν χρειάζεται να συμβαίνει και ότι τουλάχιστον με την εισαγωγή του ΣΔΠ μου, μπορεί να δημιουργηθεί στην πραγματικότητα περισσότερη εργασία. Εργασία που ελπίζω να στοχεύει επίσης σε μεγάλο βαθμό στη βελτίωση της ποιότητας στην κοινωνία μας. Επίσης, στη βελτίωση των εμπειριών αναψυχής μας. Σε αυτόν τον τομέα, του ελεύθερου χρόνου και της ψυχαγωγίας, υπάρχουν τόσες πολλές διασκεδαστικές δραστηριότητες που πρέπει να εφευρεθούν. Όλες αυτές μπορούν επίσης να υλοποιηθούν, εφόσον υπάρχουν τα χρήματα. Αλλά τουλάχιστον για τις επόμενες δεκαετίες, υπάρχουν πραγματικά πολλές πολύ πιο χρήσιμες και σημαντικές δραστηριότητες που μπορούν και πρέπει να υλοποιούνται από τους ανθρώπους. Και οι οποίες επίσης θα αξιοποιηθούν πολύ καλύτερα μετά την εισαγωγή του ΣΔΠ μου.

Μετά την εισαγωγή του ΣΔΠ μου, αυτό που πρότεινε ο Keynes στις "οικονομικές δυνατότητες για τα εγγόνια μας" στις προβλέψεις του για το 2030 περίπου μπορεί επίσης να γίνει εν μέρει πραγματικότητα. Μια εβδομάδα εργασίας 16 ωρών είναι δυνατή εάν οι εργαζόμενοι λαμβάνουν επαρκές συμπλήρωμα στους μισθούς τους ή εάν η κυβέρνηση μπορεί και αναλαμβάνει μέρος του σταθερού κόστους. Για μένα, εδώ λοιπόν, αυτό δεν αντιπροσωπεύει συγκεκριμένα αλλά μάλλον μια μικρότερη εβδομάδα εργασίας για όσους το επιθυμούν. Και δεν ξέρω ακόμη ούτε πώς μπορεί να διαμορφωθεί αυτό, αλλά το αναφέρω μόνο ως επιλογή για τη μελλοντική νομισματική πολιτική.

Όπως επισημαίνω επίσης στη συνέχεια αυτού του βιβλίου, το ΣΔΠ πρέπει να εισάγεται σταδιακά. Και τα νομισματικά εργαλεία που προτείνω (κατάργηση της φορολογίας, EOS/EDS, αποσύνδεση μισθών-εργασίας) θα πρέπει επίσης να εισαχθούν σταδιακά. Το πρώτο κιόλας βήμα συνίσταται στην εισαγωγή του ΣΔΣ με ταυτόχρονη μερική εφαρμογή του EOS/EDS. Επιπλέον, κατά την άποψή μου, θα πρέπει επίσης σύντομα να ακολουθήσει τουλάχιστον μια αύξηση των κατώτατων μισθών. Ενδεχομένως μέσω της μείωσης των φόρων ή της κατάργησης των φόρων, καθώς αυτό θα αυξήσει ήδη τον κατώτατο μισθό σε καθαρούς όρους. Και, αν εκτός από τους φόρους εισοδήματος, καταργηθεί ή μειωθεί και μέρος του ΦΠΑ, αυτό θα μπορέσει ταυτόχρονα να οδηγήσει σε χαμηλότερες τιμές και άρα σε χαμηλότερες δαπάνες. Αυτά τα 2 βήματα από μόνα τους θα κάνουν μεγάλη διαφορά και θα οδηγήσουν σε μεγάλο βαθμό την οικονομία ξανά σε καλό δρόμο. Αλλά φυσικά, περισσότερα είναι δυνατά με το δικό μου EMS, και αυτά τα περισσότερα θα πρέπει να εφαρμοστούν μόνο αν ωφελούν μόνο την κοινωνία. Αν χρειαστεί αρχικά σε μικρότερη κλίμακα για να δούμε τα αποτελέσματα στην οικονομία και την κοινωνία μας και τις δράσεις.

Ο οικονομολόγος Robert Reich εκφράζει συχνά τη γνώμη του για οικονομικά θέματα. Μεταξύ άλλων και μέσω facebook. Εκεί, περί τα τέλη του 2014, ανέφερε κάτι που είχα καταλάβει και κατανοήσει και στο παρελθόν, ότι δηλαδή οι κατώτατοι μισθοί πρέπει να αυξηθούν και ότι αυτή η κίνηση θα κάνει καλό στην οικονομία. Είχα προηγουμένως σχολιάσει σε έναν Ολλανδό πολιτικό ότι οι κατώτατοι μισθοί πρέπει να αυξηθούν, αλλά και ότι οι ολλανδικές εταιρείες ήδη πληρώνουν τους προσωρινά απασχολούμενους εργαζομένους γύρω στα 25 ευρώ την ώρα. Έτσι, αυτές οι ολλανδικές εταιρείες έχουν ήδη αυτά τα χρήματα στη διάθεσή τους και τα πληρώνουν ήδη στους εργαζόμενους στην παραγωγή και τη διανομή, για παράδειγμα. Πολύ λίγα από αυτά τα ημερομίσθια περνούν στους προσωρινούς εργαζόμενους αυτή τη στιγμή. Εγώ ο ίδιος είμαι υπέρ του καθορισμού των κατώτατων μισθών για τους προσωρινά απασχολούμενους υψηλότερων από τους γενικούς κατώτατους μισθούς, διότι οι προσωρινά απασχολούμενοι είναι πιο ευέλικτοι. Και με αυτόν τον τρόπο - θέτοντας τους κατώτατους μισθούς για τους εργαζόμενους με σύμβαση μίσθωσης υψηλότερους από εκείνους των κανονικών μόνιμων εργαζομένων - αποθαρρύνεται λίγο περισσότερο η χρήση των εργαζομένων με σύμβαση μίσθωσης για κανονική μόνιμη απασχόληση και ενθαρρύνεται η πρόσληψη μόνιμων εργαζομένων για το σκοπό αυτό.

Ωστόσο, ο Ρόμπερτ Ράιχ ανέφερε ξαφνικά στο facebook στα τέλη του 2014 ότι οι κατώτατοι μισθοί πρέπει να αυξηθούν. Σημείωσε ότι αυτό θα ωφελούσε την οικονομία και έδωσε επίσης το επιχείρημα ότι οι χαμηλόμισθοι θα ξόδευαν το επιπλέον εισόδημα στην κοινωνία, ενώ οι υψηλόμισθοι συχνά δεν ξόδευαν το επιπλέον εισόδημά τους στην κοινωνία, αλλά έβαζαν το επιπλέον αυτό εισόδημα σε χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και περαιτέρω εισόδημα με αυτό.

Έτσι, στην ουσία, ο Ρόμπερτ Ράιχ έχει δίκιο, μόνο που με το τρέχον νομισματικό σύστημα και τις τρέχουσες πολιτικές, οι υψηλότεροι κατώτατοι μισθοί είναι πιθανό να πάνε τουλάχιστον εν μέρει προς την περαιτέρω εκμετάλλευση των εργαζομένων. Κάνοντάς τους να κάνουν περισσότερα σε λιγότερο χρόνο. Επιπλέον, με το σημερινό νομισματικό σύστημα, δεν υπάρχει καν η δυνατότητα για πολλές εταιρείες να πληρώνουν περισσότερα στους υπαλλήλους τους, επειδή πολλές εταιρείες ήδη δυσκολεύονται. Η αύξηση των κατώτατων μισθών πρέπει πραγματικά να γίνει και, παρεμπιπτόντως, θα ωφελήσει επίσης τα κρατικά έσοδα και τα συνταξιοδοτικά έσοδα, επειδή οι φόροι εισοδήματος και οι εισφορές για τις συντάξεις υπολογίζονται πλέον επί των μισθών. Όμως, αυτή η αύξηση των κατώτατων μισθών θα μπορέσει να εφαρμοστεί πραγματικά καλά μόνο όταν και αφού η οικονομία πάει και πάλι καλύτερα και επίσης το δικό μου EMS έχει τεθεί σε ισχύ εδώ και καιρό. Θα χρειαστούν πρώτα άλλα βήματα, όπως η διευθέτηση του χρέους και η κατάργηση μέρους των φόρων. Εγώ ο ίδιος είμαι επίσης υπέρ της συλλογικής κρατικής πληρωμής της υγείας και της περίθαλψης των ηλικιωμένων και ενδεχομένως άλλων συλλογικών πάγιων δαπανών. Η κατάργηση ή η μείωση ορισμένων ή όλων των τελών κυκλοφορίας και των ειδικών φόρων κατανάλωσης στη βενζίνη θα βοηθούσε επίσης πραγματικά πολύ, ιδίως όταν οι εργαζόμενοι δεν αποζημιώνονται καν πλήρως για όλα τα έξοδα που σχετίζονται με τις μετακινήσεις.

Αυτό με το οποίο είμαι σίγουρα επίσης σύμφωνος είναι ότι μετά την εισαγωγή του EMS, κάποια στιγμή όλη η επικοινωνία θα συνεχίσει να γίνεται μέσω των παραδοσιακών εταιρειών, αλλά ότι οι κάτοικοι των χωρών όπου το EMS λειτουργεί καλά θα αποζημιώνονται με ένα σταθερό ποσό ετησίως από το οποίο θα μπορούν να πληρώνουν τουλάχιστον ένα μεγάλο μέρος του κόστους επικοινωνίας. Με αυτόν τον τρόπο, η επικοινωνία θα είναι επίσης προσιτή και, επομένως, θα ενθαρρύνεται πραγματικά για όλους. Μιλάω για το κόστος του Διαδικτύου, το κόστος των κλήσεων τόσο από σταθερά όσο και από κινητά, αλλά και το κόστος της τηλεόρασης και τα συναφή.

Σύμφωνα με τον Robert Reich, η προσωρινή εργασία ήταν και είναι επίσης κακή. Ανέφερε πριν από λίγο καιρό ότι περίπου το 30% των προσωρινά εργαζομένων είδε το εισόδημά του να μειώνεται κατά περίπου 25% ετησίως. Εκεί ανέφερε επίσης ότι η οικονομική σταθερότητα και η ασφάλεια του εισοδήματος θα ήταν πιο σημαντικές από τους υψηλότερους μισθούς.

Δεν συμφωνώ απόλυτα, διότι αυτή τη στιγμή, οι υψηλότεροι μισθοί είναι τουλάχιστον εξίσου σημαντικοί με την ασφάλεια του εισοδήματος. Εξάλλου, σε πολλές περιπτώσεις, οι μισθοί δεν φτάνουν ούτε καν ή ίσα-ίσα για να πληρώσουν τα πάγια έξοδα. Πόσο μάλλον για να καλύψεις με αυτόν άλλα έξοδα. Από αυτή την άποψη, είναι επίσης λογικό ότι η οικονομία είναι πλέον εντελώς εκτός ελέγχου. Και δεδομένων των εξελίξεων του παρελθόντος και όσων πρόκειται να ακολουθήσουν όσο διατηρείται το σημερινό νομισματικό σύστημα, όλα αυτά πραγματικά μόνο χειρότερα μπορούν να γίνουν. Δεν υπάρχει πραγματικά άλλη εναλλακτική λύση για την κοινωνία μας από τη μετάβαση σε ένα διαφορετικό νομισματικό σύστημα, και αν αυτό πρέπει να συμβεί και πρόκειται να συμβεί, τότε φυσικά είναι να εισαχθεί το πιο άριστο νομισματικό σύστημα. Είναι το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που αναπτύχθηκε από εμένα.

Η τρέχουσα χρηματοπιστωτική κρίση είναι, για άλλη μια φορά, μια κρίση εισοδήματος. Αυτή η εισοδηματική κρίση υφίσταται παρά το γεγονός ότι κατανοούμε περισσότερο από ποτέ τη διαχείριση, ότι υπάρχουν υπεραρκετοί πόροι και, από την άποψη αυτή, έχουμε περισσότερες πολυτέλειες από ποτέ. Ωστόσο, διαγωνίως αντίθετα, οι χαμηλόμισθοι μπορούν να επωφεληθούν λιγότερο από ποτέ από αυτόν τον πλούτο. Ενώ η τρέχουσα κατάσταση φαίνεται ακόμα αρκετά εντάξει, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι το μέλλον θα γίνει μόνο χειρότερο αν δεν υπάρξει μετασχηματισμός προς ένα καλύτερο και πιο λογικό σύστημα χρήματος. Ένα χρηματικό σύστημα που θα λύσει την εισοδηματική κρίση και που θα εξασφαλίζει τόσο την ασφάλεια του εισοδήματος όσο και έναν δίκαιο και επαρκή μισθό για όλους όσους εργάζονται και, επιπλέον, ακόμη και επαρκές εισόδημα για όλους όσους έχουν την πρόθεση να συνεισφέρουν στην κοινωνία αλλά δεν μπορούν να το κάνουν για τον ένα ή τον άλλο λόγο. Μετά την εφαρμογή του ΕΕΜ, η κυβέρνηση θα είναι σε θέση, και ως εκ τούτου πρέπει, να διασφαλίσει ότι τόσο οι εργαζόμενοι όσο και οι μη εργαζόμενοι θα έχουν πάντα αρκετό εισόδημα για να καλύπτουν τα πάγια έξοδά τους. Αλλά επιπλέον, θα τους περισσεύουν αρκετά για να δημιουργήσουν κάποια αποθέματα.

Είμαι επίσης σε γενικές γραμμές υπέρ της δημιουργίας, μετά την εισαγωγή του ΕΕΜ, μιας αρχής ή ενός οργανισμού όπου οι άνθρωποι που προσωρινά δεν έχουν αρκετό εισόδημα θα μπορούν, ανάλογα με τον λόγο και την κατάσταση, να λαμβάνουν ενδεχομένως και ένα προσωρινό άτοκο δάνειο ή/και ένα δώρο για να μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Φυσικά, ο τρόπος με τον οποίο θα καθιερωθεί αυτό θα πρέπει πρώτα να μελετηθεί και δεν θα πρέπει να ισχύει για όλους. Και μόνο για τις περιπτώσεις όπου οι άνθρωποι δυσκολεύονται για ένα διάστημα εντελώς χωρίς δική τους υπαιτιότητα, παρά την αναμφίβολα καλύτερη κατάσταση που θα προκύψει μετά την εισαγωγή του ΕΜΣ.

Στη σημερινή εποχή, πολλοί άνθρωποι τάσσονται υπέρ ενός άνευ όρων βασικού εισοδήματος. Είμαι απολύτως αντίθετος σε αυτό. Αντίθετα, αυτό που χρειάζεται είναι η εισαγωγή του ΗΕΜ. Και αντί για ένα άνευ όρων βασικό εισόδημα, θα πρέπει να υπάρχει ένα βασισμένο εισόδημα. Βασισμένο σε δραστηριότητες, οι οποίες μπορούν και πρέπει επομένως να ορίζονται ευρύτερα από την απλή παραγωγή (δραστηριότητες). Επίσης και κυρίως λόγω της μεγάλης επιτυχίας της μηχανοποίησης και της ρομποτοποίησης. Όπως σημείωσα, η κατανάλωση μπορεί επίσης να ανταμείβεται περισσότερο αλλά περισσότερο από την ιδέα του συλλογικού εισοδήματος. Επίσης, τα συλλογικά αγαθά και υπηρεσίες ή τα αγαθά και οι υπηρεσίες των οποίων η χρήση ωφελεί την κοινωνία θα μπορούσαν και ίσως θα έπρεπε να πληρώνονται από τη συλλογικότητα (την κυβέρνηση, το κράτος) πολύ περισσότερο από ό,τι σήμερα.

Εάν και όταν προχωρήσουμε σε περαιτέρω αποσύνδεση του εισοδήματος από την εργασία και το εισόδημα με βάση την εργασία, θα προχωρήσουμε σε εισόδημα που βασίζεται περισσότερο στις δραστηριότητες ή στα αγγλικά περισσότερο εισόδημα με βάση τις δραστηριότητες (Activity Based Income - ABI). Ακόμα και δραστηριότητες που δεν μπορούν να συνδεθούν άμεσα με προϊόντα ή υπηρεσίες, αλλά που ωφελούν την κοινωνία ή θα παρέχουν δυνητικά χρησιμότητα στη συλλογικότητα, θα πρέπει επίσης να είναι επιλέξιμες για ABI.

Δεδομένου του μεγάλου πλεονάσματος ανθρώπινου δυναμικού, είναι απολύτως περιττό και επίσης παράλογο να αυξηθεί η ηλικία συνταξιοδότησης ή ακόμη και να διατηρηθεί τόσο υψηλή όσο είναι τώρα. Αν και μπορεί και δεν χρειάζεται να αποτελεί αντίρρηση για ορισμένα επαγγέλματα, θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι για πολλά επαγγέλματα στην παραγωγή και τη διανομή, δεν είναι ανθρώπινο να αναγκάζονται λίγο-πολύ οι κάπως μεγαλύτεροι σε ηλικία

εργαζόμενοι να συνεχίσουν να κάνουν αυτή την εργασία με πλήρη απασχόληση μέχρι την ηλικία των 60 ή ακόμη και των 65 ετών. Για τους δασκάλους ή τα λιγότερο απαιτητικά επαγγέλματα, κατ' αρχήν, δεν υπάρχει αντίρρηση να διατηρηθούν τα σημερινά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης γύρω στα 65 έτη, αλλά για τα πιο απαιτητικά επαγγέλματα, πρέπει και μπορεί να βρεθεί εναλλακτική λύση μετά την εισαγωγή του ΣΔΑΤ και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης μπορούν εύκολα να μειωθούν και πάλι.

Αυτό που είναι πολύ σημαντικό για τα άτομα , σε κάθε οικονομία ή κοινωνία, είναι ένα ορισμένο επίπεδο ασφάλειας. Η ασφάλεια του εισοδήματος αποτελεί σημαντικό μέρος αυτού. Το ΕΕΜ μπορεί να παρέχει αυτή την ασφάλεια και να διασφαλίζει επίσης ότι τα άτομα μπορούν να δημιουργήσουν ορισμένα αποθέματα ώστε να είναι σίγουροι ότι μπορούν να καλύψουν ορισμένες σημαντικές ανάγκες ακόμη και σε λιγότερο καλές εποχές ή καταστάσεις. Τα οικονομικά αποθέματα δημιουργούνται από την ανάγκη για ασφάλεια. Ίσως θα πρέπει να μελετηθεί ένα τυπικό απόθεμα για τον καθένα, τουλάχιστον 4 μηνών βασικών δαπανών, το οποίο υπό ορισμένες συνθήκες θα αναπληρώνεται επίσης συνεχώς, αν χρειάζεται και αν το επιθυμείτε. Και αν κάποιος είναι στη συνέχεια σε θέση να δημιουργήσει από μόνος του επαρκή αποθέματα και πάλι εντός του έτους, το αποθεματικό που αναπληρώνεται αυτόματα για εκείνο το χρονικό διάστημα μπορεί να διεκδικηθεί εάν είναι απαραίτητο. Για παράδειγμα. Επειδή και πάλι, αυτό είναι μόνο μια πρόταση και εγώ ο ίδιος δεν μπορώ ακόμη να κατανοήσω πλήρως, φυσικά, ποια νομισματικά βήματα θα γίνουν μετά την εισαγωγή του EMS και πού θα οδηγήσουν αυτά τα βήματα.

Όσον αφορά την ασφάλεια, ωστόσο, μπορεί φυσικά να γίνει διάκριση ως προς το για ποιον προορίζεται η ασφάλεια και, στη συνέχεια, ως προς τα είδη της ασφάλειας. Όσον αφορά την ασφάλεια για τα άτομα, μπορούμε να σκεφτούμε : ασφάλεια εισοδήματος, ασφάλεια περίθαλψης, εκπαιδευτική ασφάλεια, κοινωνική ασφάλεια, οικονομική ασφάλεια, ασφάλεια τιμών, ασφάλεια χρηματοοικονομικού αποθέματος, ασφάλεια επί πιστώσει για ορισμένα αγαθά και υπηρεσίες, ασφάλεια ασφάλειας, ασφάλεια ευχάριστης εργασιακής ατμόσφαιρας και ασφάλεια οικογενειακής ατμόσφαιρας. Πιστεύω ότι η κυβέρνηση, το κράτος, μπορεί και πρέπει να φροντίσει για πολλές από αυτές τις ασφάλειες πολύ περισσότερο από ό,τι σήμερα. Οι δυνατότητες για κάτι τέτοιο θα αυξηθούν επίσης πολύ μετά την εισαγωγή του ΣΔΑΤ.

Εκτός από αυτές τις βεβαιότητες για τα άτομα, υπάρχουν βέβαια βεβαιότητες για τους οργανισμούς και τις κυβερνήσεις και βεβαιότητες για συγκεκριμένες ομάδες-στόχους και τα χαρακτηριστικά τους. Ωστόσο, αυτές οι βεβαιότητες για τις ομάδες-στόχους και τα χαρακτηριστικά τους είναι με τη σειρά τους βεβαιότητες για συγκεκριμένες περιπτώσεις ατόμων. Όπως, για παράδειγμα, βεβαιότητες για τους νέους, τους ηλικιωμένους, τις οικογένειες, τους εργένηδες, τους εργαζόμενους, τους εργοδότες, τους εξαρτώμενους και ούτω καθεξής.

Εάν είναι επαρκώς σαφές ποιες πτυχές της οικονομίας είναι σημαντικό να κατανοηθούν για την καλύτερη κατανόηση της κρίσης χρέους και εάν είναι επίσης γνωστή η επαρκής κατανόηση των σχέσεων μεταξύ αυτών των διαφόρων πτυχών, μπορεί να καταρτιστεί ένα διάγραμμα σχεσιακών οντοτήτων ή επίσης ένα σχεσιακό διάγραμμα δραστηριοτήτων. Αυτό για να γίνουν τα πράγματα οπτικά σαφέστερα και πιο διαφανή. Το ίδιο ισχύει και για το νομισματικό σύστημα και τη νομισματική πολιτική. Εάν υπάρχει μεγαλύτερη κατανόηση του τρόπου με τον οποίο είναι και μπορεί να δημιουργηθεί ένα νομισματικό σύστημα. Ποιες πτυχές είναι σημαντικές, επίσης και κυρίως σε σχεσιακούς όρους. Τότε μπορεί επίσης να καταρτιστεί ένα σχεσιακό διάγραμμα οντοτήτων και ένα σχεσιακό διάγραμμα δραστηριοτήτων για το νομισματικό σύστημα και την πολιτική.

Ωστόσο, θα το αναλύσω αυτό στο μέλλον. Με τον τρόπο αυτό, θα αναφέρω επίσης γιατί ένα σχεσιακό διάγραμμα δραστηριοτήτων από μόνο του δεν είναι αρκετό. Αλλά και γιατί και πώς παίζει ρόλο το πλαίσιο και ποια μεθοδολογία και τρόπος εργασίας είναι πιθανό να ταιριάζει καλύτερα σε αυτό. Ποια πρέπει να είναι τα χαρακτηριστικά αυτής της μεθοδολογίας και του τρόπου εργασίας και γιατί.

Το ερώτημα για το πόσο είναι αρκετό μπορεί, για παράδειγμα, όταν εξετάζεται το χρήμα, να μην εξετάζει μόνο το χρήμα και άλλες οντότητες, αλλά θα απαιτεί επίσης μια ευρεία κατανόηση του πώς είναι οι σχέσεις μεταξύ αυτών των οντοτήτων και ποια επιρροή έχουν αυτές οι σχέσεις και οι οντότητες σε ένα δεδομένο πλαίσιο. Ή ίσως το ίδιο το πλαίσιο να μην υπάρχει καν, αλλά στην πραγματικότητα να αφορά μόνο τις οντότητες και τις σχέσεις τους και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται αυτές οι οντότητες και αυτές οι σχέσεις. Τότε καταλήγουμε σε αυτό που ο Charles Sanders Peirce, ο δημιουργός της σημειωτικής, ανέφερε ως σημείο-αντικείμενο-ερμηνευτή (SOI). Ή, με άλλους όρους, ερμηνεία οντοτήτων-σχέσεων (ERI). Η σχέση είναι κάτι που ο Peirce δεν

είχε ακόμη ονομάσει στο SOI του, αλλά για το οποίο έγραψε πολλά ο ίδιος. Γεγονός είναι, ωστόσο, ότι ειδικά αυτή η σχέση δεν ήταν πλήρως κατανοητή και δεν περιγραφόταν σωστά από τον Peirce. Η ουσιώδης πτυχή της μετάβασης στη σημειωτική και τη μετα-σημειωτική (η μετα-σημειωτική αναπτύχθηκε από εμένα, τον Wilfred Berendsen) είναι επίσης η σωστή και ειδικότερα η σωστή κατανόηση και ο σωστός ορισμός και χρήση της σωστής σχέσης. Όντας μια σχέση που κατανοείται πλήρως ολόπλευρα, διότι στην πραγματικότητα είναι αυτή σε όλες τις περιπτώσεις.

Όσον αφορά τα χρήματα, ωστόσο, θα πρέπει να είναι σαφές, σε όλους, ότι είναι πολύ λίγα. Τουλάχιστον με ορισμένα άτομα και οργανισμούς στη σημερινή κοινωνία, αλλά και με την κυβέρνηση. Το λιγότερο δεν είναι επιλογή, το περισσότερο Μοιάζει να μην είναι επίσης επιλογή. Αλλά είναι. Αυτό λοιπόν που χρειάζεται γι' αυτό, όμως, είναι μια αλλαγή στο νομισματικό σύστημα. Ωστόσο, υπάρχει και 1 μεγάλο εμπόδιο που ΜΟΙΧΑΙΝΕΙ να υπάρχει σε αυτό, δηλαδή το Φαινόμενο του πληθωρισμού. Όσο το φαινόμενο του πληθωρισμού δεν είναι σωστά κατανοητό και όσο οι άνθρωποι λανθασμένα πιστεύουν ότι ο πληθωρισμός είναι μια θεωρία ή ένας συνδυασμός θεωριών. Και όσο ο πληθωρισμός ως συνέπεια είναι εντελώς παρεξηγημένος και επιπλέον ποσοτικοποιείται εντελώς ελλιπώς και λανθασμένα. Δεν θα υπάρχει επίσης καμία κατανόηση του ρόλου που μπορεί και δεν μπορεί να διαδραματίσει το φαινόμενο του πληθωρισμού στη σημερινή οικονομία. Πόσο μάλλον ότι αυτό το φαινόμενο και το γεγονός ότι δεν χρειάζεται να παίζει κανέναν ρόλο ή τουλάχιστον σίγουρα κανένα σημαντικό ή καταστροφικό ρόλο εάν και εφόσον το Άριστο Νομισματικό Σύστημα είναι σε ισχύ. Το σημερινό πλαίσιο και η κατάσταση στην οποία βρίσκονται πολλά άτομα, οικογένειες, οργανισμοί και κυβερνήσεις φωνάζει για περισσότερα χρήματα. Και αυτό σε καμία περίπτωση δεν θα είναι επιζήμιο για την οικονομία δεδομένης της τρέχουσας κατάστασης , ΑΝ αυτή η επέκταση του χρήματος λάβει χώρα με τον σωστό τρόπο. Με και κάτω από το σωστό νομισματικό σύστημα και με τα σωστά νομισματικά βήματα (πολιτικές) που ακολουθούνται από αυτό.

Το γεγονός ότι υπάρχουν πραγματικά πολύ λίγα χρήματα στην κοινωνία αυτή τη στιγμή, και ότι αυτό συμβαίνει εδώ και πολύ καιρό, δεν αντικατοπτρίζεται μόνο στα χρέη και στα μεγάλα ελλείμματα εισοδήματος μεταξύ και από τα άτομα με χαμηλότερο εισόδημα, ιδίως. Ούτε μπορεί να φανεί μόνο στο γεγονός ότι η οικονομία δεν πάει τόσο καλά αυτή τη στιγμή. Μπορεί επίσης να φανεί στις

εξελίξεις πριν από το 2008 και στον αντίκτυπο που είχε αυτό σε άτομα, οργανισμούς και κυβερνήσεις.

Στην πραγματικότητα, υπάρχουν τουλάχιστον δύο βασικά ζητήματα που όχι μόνο προκάλεσαν την έλλειψη χρημάτων, αλλά και την προκάλεσαν και την επιδείνωσαν περαιτέρω. Πρόκειται για α) το γεγονός ότι υπάρχει πολύ λίγο χρήμα στην οικονομία και ότι η έλλειψη αυτή επιδεινώνεται και β) το γεγονός ότι με κάθε είδους τρόπους - επίσης λόγω αυτής της αυξανόμενης έλλειψης χρήματος - χάθηκε και θα χαθεί (ακόμα) όλο και περισσότερη σταθερότητα και ασφάλεια στην οικονομία.

Αυτό που πολλοί άνθρωποι εξακολουθούν να μην συνειδητοποιούν επαρκώς είναι ότι πραγματικά πολλές από τις εξελίξεις στην κοινωνία τις τελευταίες δεκαετίες προκλήθηκαν και προκαλούνται από αυτή την έλλειψη χρημάτων. Η άνοδος της πώλησης μεταχειρισμένων πραγμάτων μέσω των αγορών, για παράδειγμα, δεν οφείλεται μόνο στο γεγονός ότι οι άνθρωποι έχουν περισσότερα πράγματα και θέλουν να πουλήσουν κάποια από αυτά. Προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι ορισμένα άτομα χρειάζονται μερικές φορές να πουλήσουν αυτά τα πράγματα για να τα βγάλουν πέρα, προσωρινά ή μη. Το επιπλέον εισόδημα που δημιουργείται είναι μια ευπρόσδεκτη προσθήκη όταν το εισόδημα έχει πέσει πάρα πολύ ή ακόμη και εξαφανιστεί εντελώς.

Επομένως, θα πρέπει να υπάρχουν ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ χρήματα στην οικονομία, ό,τι και να γίνει. Πραγματικά περισσότερα χρήματα. Αυτό δεν μπορεί να γίνει με το σημερινό νομισματικό σύστημα. Ούτε είναι δυνατό μέσω της θεωρίας της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά. Η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά είναι μια θεωρία και βασίζεται σε πολύ λίγη κατανόηση και διορατικότητα. Και ως τέτοια είναι εντελώς άχρηστη για την κοινωνία, στην πράξη. Η τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά, όπως υπάρχει σήμερα, έχει νόημα υπό μια ορισμένη έννοια και ως τέτοια θα μπορέσει απλώς να συνεχίσει να υπάρχει και μάλιστα θα πρέπει να συνεχίσει να υπάρχει. Ως μέρος του νέου νομισματικού συστήματος για τον κόσμο που είναι το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου. Ομοίως, πολλοί άλλοι οργανισμοί και δομές του σημερινού νομισματικού συστήματος θα πρέπει και μπορούν επίσης να συνεχίσουν να υπάρχουν στο ΣΔΣ. Αν και από πλευράς περιεχομένου, τα πράγματα σίγουρα θα προσαρμοστούν και θα πρέπει επίσης να προσαρμοστούν, ανάλογα με τη νομισματική πολιτική που ακολουθείται και τις εξελίξεις στην κοινωνία. Γεγονός είναι, ωστόσο, ότι το συμπλήρωμα που αποτελεί μέρος του Άριστου Νομισματικού Συστήματος μπορεί να διασφαλίσει

περισσότερο τη μετάβαση σε κάτι που μπορεί να είναι πολύ πιο κοντά στο "τραπεζικό σύστημα χωρίς αποθεματικά", αλλά δεν θα πρέπει να φέρει αυτόν τον όρο. Και αυτό όχι λόγω του γεγονότος ότι ένας τέτοιος όρος α) δεν ταιριάζει στο εν λόγω συμπλήρωμα και β) θα ήταν πολύ στενός για το ίδιο το περιεχόμενο και γ) το ΣΔΠ αλλά και το εν λόγω συμπλήρωμα αφορά ΠΟΛΥ περισσότερα από την τραπεζική ή την τράπεζα αποθεματικών.

Ένα βασικό ερώτημα που πρέπει να τεθεί, αλλά το οποίο έχω ήδη θέσει στον εαυτό μου περισσότερο από επαρκώς, είναι το ΠΩΣ θα κατανεμηθούν (διανεμηθούν) καλύτερα τα χρήματα στο πλαίσιο του ΣΔΠ και τι είναι ή θα είναι αρκετό στη διαδικασία. Τι θα πρέπει να πληρωθεί ακόμα, πώς θα πρέπει να γίνει αυτό. Αλλά και πόσα θα λάβουν και θα πρέπει να λάβουν τόσο οι εργαζόμενοι όσο και οι μη εργαζόμενοι. Και υπό ποιες προϋποθέσεις φυσικά. Το ΕΝΣ είναι ένα σχεσιακό νομισματικό σύστημα, και όχι μόνο ένα ατομικό σχεσιακό νομισματικό σύστημα, αλλά κυρίως ένα συλλογικό σχεσιακό νομισματικό σύστημα. Αυτό το συλλογικό είναι εξαιρετικά σημαντικό, διότι χωρίς αυτό η οικονομία δεν μπορεί να λειτουργήσει. Σωστά και κυρίως όχι στην παρούσα χρονική στιγμή. Για να καταστεί και πάλι δυνατή αυτή η συλλογικότητα, πρέπει να προχωρήσουμε στο ΕΝΣ και, μέσω αυτού του ΕΝΣ, πρέπει να επανασχεδιαστεί η σύνδεση μεταξύ εισοδήματος και εργασίας. Έχω επίσης ήδη περιγράψει ότι αυτό θα πρέπει εν μέρει να επιτευχθεί μέσω του εισοδήματος με βάση τη δραστηριότητα, σύμφωνα με το οποίο η κατανάλωση και η μείωση της κατανάλωσης ή η καταβολή προσπάθειας στην κοινωνία (με οποιονδήποτε τρόπο) θα πρέπει επίσης να ανταμείβεται με εισόδημα σε αυτό το όραμα και την πραγματικότητα περισσότερο από ό,τι στη σημερινή εποχή. Ωστόσο, είναι γεγονός ότι οι άνθρωποι με επαρκείς προθέσεις αλλά ανεπαρκείς δυνατότητες συνεισφοράς στην κοινωνία και τα άτομα θα πρέπει επίσης να ανταμείβονται με εισόδημα, ακόμη και αν δεν μπορούν να μετατρέψουν αυτές τις προθέσεις σε πραγματικές πράξεις. Στη σημερινή κοινωνία, η ΜΗ κατανάλωση είναι αδύνατη για τα άτομα και τους οργανισμούς. Όλοι επωφελούμαστε από αυτή την κατανάλωση. Έτσι, από αυτή την άποψη, όλοι μπορούν επίσης να ανταμειφθούν γι' αυτό με συλλογικό τρόπο. Ακόμη και αν δεν υπάρχει εργασία (αμειβόμενη ή μη) σε αντάλλαγμα. Ο ευρύτερος ορισμός των δραστηριοτήτων που λαμβάνει υπόψη όχι μόνο τις εργασιακές δραστηριότητες (παραγωγή) αλλά και τις δραστηριότητες παροχής προϊόντων (κατανάλωση) βοηθά σε αυτό και θα βοηθήσει επίσης στην πλήρη επίλυση των σημερινών προβλημάτων που φαίνεται να αντιμετωπίζουμε και ακόμη και στη μετατροπή τους σε κάτι θετικό. Αν αυτό είναι και θα είναι και μπορεί να υποστηριχθεί επαρκώς από το νομισματικό

σύστημα. Αυτός είναι άλλος ένας λόγος για τον οποίο το δικό μου ΣΔΠ θα πρέπει να αρχίσει να αγκαλιάζεται και να εφαρμόζεται το συντομότερο δυνατό.

Η τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά υπάρχει εδώ και πολύ καιρό. Αυτή η τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά σημαίνει ότι η δημιουργία χρήματος είναι ταυτόχρονα και δημιουργία χρέους! Αυτή η δημιουργία χρέους θα πρέπει να εγκαταλειφθεί εν μέρει... όχι μόνιμα, αλλά περισσότερο για συγκεκριμένες περιπτώσεις και επίσης για ορισμένες κρατικές δαπάνες και τη δυνατότητα να εισέλθουν επιπλέον χρήματα στην οικονομία ή να διακανονιστούν χρέη. Άρα η επίλυση του χρέους ΔΕΝ επιτυγχάνεται με ένα ιωβηλαίο χρέους αλλά με την πλήρη εξόφληση και των δανειακών απαιτήσεων.

Από το χρυσό στο χρήμα στο χρυσό. Αρκετές φορές τον τελευταίο αιώνα, κάτι έχει γίνει με τη σχέση μεταξύ χρυσού και χρήματος. Ο κανόνας του χρυσού έχει επανέλθει και εγκαταλειφθεί αρκετές φορές. Θα πω περισσότερα γι' αυτό σε άλλο μέρος αυτού του βιβλίου, αλλά το γεγονός είναι ότι, ειδικά αυτή τη στιγμή και υπό τις τρέχουσες συνθήκες και εξελίξεις, είναι άκρως επιθυμητό να ΜΗΝ αποκατασταθεί ο κανόνας χρυσού (κάτι που θέλουν επίσης πολλοί άνθρωποι και ομάδες, συμπεριλαμβανομένων των κατακτητών και εκείνων που θέλουν τράπεζες με πλήρη αποθεματικά), αλλά να παραμείνει ελεύθερος. Επιπλέον, είναι επίσης επιθυμητό, και βεβαίως υπό το πρίσμα της εισαγωγής του ΕΝΣ, οι εθνικές κυβερνήσεις να ΜΗΝ αρχίσουν να πωλούν τα αποθέματα χρυσού τους για μετρητά. Ή μπορεί και να το κάνουν. Για το ίδιο το χρήμα, μετά την εισαγωγή του ΕΝΣ, δεν έχει πλέον σημασία αν υπάρχουν αποθέματα χρυσού ή όχι, άλλωστε, ο χρυσός έχει αξία μόνο για τις κυβερνήσεις για να τον συνδέσουν με χρήμα ή για να τον πουλήσουν για να αποκτήσουν πρόσθετο χρήμα. Και οι δύο λειτουργίες του χρυσού θα εξαφανιστούν πλήρως με και μετά την εισαγωγή του ΕΕΜ. Ο χρυσός θα έχει τότε αξία μόνο για χρήση και ίσως για επένδυση. Αλλά και η τελευταία είναι επίσης χρήση. Για τα αποθέματα έχει επίσης χρήση, αλλά το γεγονός είναι απλώς ότι στο πλαίσιο του ΕΝΣ οι κυβερνήσεις δεν χρειάζονται αποθέματα. Το χρήμα έχει τελικά πολύ μεγαλύτερη αξία από ό,τι θα έχει ποτέ ο χρυσός, επειδή το χρήμα -και όχι ο χρυσός- καθιστά δυνατή την οργάνωση και την πραγματοποίηση πολλών πραγμάτων, καθώς και την αποπληρωμή των χρεών και τη δυνατότητα ενός δίκαιου εισοδήματος για όλους. Και έτσι να εκπληρώσει πολλές κοινωνικές ανάγκες και πρωτογενείς ανάγκες.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, ανέπτυξα και προσδιόρισα περαιτέρω τον όρο Phronesis Antenarrating. Ο όρος Phronesis Antenarrating δεν αφορά μόνο την αποδόμηση, αλλά και το επόμενο βήμα που είναι η αναδόμηση. Το να συναρμολογήσεις τα κομμάτια με διαφορετικό τρόπο, μερικά από τα οποία έχουν επίσης μετατραπεί σε κάτι άλλο. Αυτή η συγχώνευση βασίζεται στη λογική. Στη δική μου λογική. Η ανασυγκρότηση του χρηματικού συστήματος απαιτεί την ανασυγκρότηση σχεσιακών οντοτήτων και σχεσιακών νομισματικών οντοτήτων. Φυσικά, αυτό μπορεί να γίνει μόνο στη βάση επαρκούς κατανόησης του τι συνεπάγεται.

Υπάρχουν τώρα αρκετά άτομα στην κοινωνία που υποστηρίζουν ένα βασικό εισόδημα χωρίς όρους για όλους. Αυτό το άνευ όρων βασικό εισόδημα ως πρόταση για την αντιμετώπιση της κρίσης χρέους είναι εντελώς ανεφάρμοστο για πρακτικούς σκοπούς. Ουσιαστικά, πίσω από αυτή την πρόταση κρύβεται ήδη εν μέρει η κατανόηση ότι η τρέχουσα οικονομική κρίση αφορά περισσότερο μια κρίση εισοδήματος και πολύ λιγότερο μια κρίση χρέους. Ή στην πραγματικότητα πρόκειται και για τα δύο, αλλά το γεγονός είναι ότι η λύση θα πρέπει πολύ πιο συγκεκριμένα να οδηγήσει και σε περισσότερο εισόδημα για τα μέρη που αντιμετωπίζουν προβλήματα χρέους στη σημερινή εποχή. Τα υψηλότερα εισοδήματα θα μειώσουν τα χρέη και έτσι θα διορθώσουν και εκεί τα προβλήματα. Το γεγονός όμως είναι απλά ότι :

1) Η κρίση χρέους δεν μπορεί να επιλυθεί με την απλή χορήγηση σε όλους ενός άνευ όρων βασικού εισοδήματος, το οποίο θα είναι τυποποιημένου επιπέδου ή ενδεχομένως προσαρμοσμένο σε ορισμένες ομάδες-στόχους. Χωρίς να υπάρχουν τα απαραίτητα χρήματα για κάτι τέτοιο. Με και εντός του σημερινού νομισματικού συστήματος, αυτό δεν θα είναι εφικτό. Εντός και με το ΕΝΣ θα είναι, αλλά το γεγονός είναι ότι για διάφορους λόγους (μεταξύ άλλων και λόγω του σημείου 2 εδώ, αλλά και για άλλους λόγους που αναφέρω σε αυτό το βιβλίο) η εισαγωγή ενός άνευ όρων βασικού εισοδήματος στο πλαίσιο του ΕΝΣ είναι τόσο περιττή όσο και ανεπιθύμητη.

2) Βασικό εισόδημα χωρίς όρους για όλους. Θα παρατραβηχτεί, διότι θα καταστήσει την εργασία για όλους ουσιαστικά περιττή. Τότε θα υπάρχει πάρα πολύ μικρό και ίσως πολύ μικρό κίνητρο για κάποιους να πάνε καθόλου στη δουλειά. Το ερώτημα είναι αν θα μείνουν αρκετοί εργαζόμενοι για να κάνουν τη δουλειά που πρέπει να γίνει. Αλλά εκτός από αυτό, υπάρχει και το ερώτημα αν είναι επιθυμητό αυτό αν όλη η εργασία πρέπει να γίνεται μόνο από εργαζόμενους με υψηλά κίνητρα. Αυτό το σημείο από μόνο του είναι μάλλον θετικό, αλλά σε αντάλλαγμα, άνθρωποι που είναι πραγματικά τεμπέληδες, για παράδειγμα, ή για

τους οποίους θα ήταν πραγματικά καλό να δουλεύουν. Μπορούν τότε να μην κάνουν τίποτα αν θέλουν. Μεταξύ των λιγότερο παρακινημένων ανθρώπων, θα υπάρχουν επίσης άνθρωποι που μπορούν να κάνουν πραγματικά καλή δουλειά, η οποία είναι προφανώς καλή για τους άλλους στην κοινωνία. Επιπλέον, η εργασία, και ιδίως η κοινωνική διαδικασία που εμπλέκεται σε αυτήν, είναι εξαιρετικά καλή για να μετατρέψει τους μη παρακινούμενους ανθρώπους σε ιδιαίτερα παρακινούμενους και πιο κοινωνικούς ανθρώπους. Στη δική μου δουλειά, έχω βιώσει αρκετούς ανθρώπους που ήταν λιγότερο κοινωνικοί και απίστευτα μη κινητοποιημένοι. Είναι, από πολλές απόψεις, θαυμάσιο όταν οι άνθρωποι αυτοί μεταμορφώνονται αρκετά από αυτές τις απόψεις σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα.

3) Δεν υπάρχει άνευ όρων βασικό εισόδημα στη σημερινή εποχή. Αλλά μια καλύτερη εναλλακτική λύση, που είναι τα εισοδήματα για τους ανθρώπους που για οποιονδήποτε λόγο δεν μπορούν να εργαστούν ή είναι πολύ ηλικιωμένοι για να εργαστούν. Υπάρχουν περισσότερα από αρκετά σε κάθε είδους μορφές και ονομασίες. Δεν πρόκειται για οριζόντια τυποποιημένα ποσά για όλους, αλλά υπάρχει μια ολόκληρη λειτουργική διαφοροποίηση ανά ομάδες-στόχους και λειτουργίες. Η διαφοροποίηση του ελάχιστου εισοδήματος είναι εξαιρετικά καλή. Μόνο που το ελάχιστο εισόδημα θα πρέπει να επαρκεί τουλάχιστον για τις βασικές ανάγκες. Δεν ξέρω πραγματικά αν και σε ποιο βαθμό πρέπει να αλλάξουν οι υπάρχουσες παροχές για αυτό, αλλά αυτό εξαρτάται αποκλειστικά από το ποια νομισματική πολιτική θα ακολουθηθεί στο πλαίσιο του ΕΝΣ. Αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι με το EMS, από οικονομικής άποψης, μπορεί να δοθεί σε όλους επαρκές και ακόμη και περισσότερο από επαρκές εισόδημα. Αλλά και πάλι, το ερώτημα είναι: πόσο είναι αρκετό και επίσης πόσο είναι (ίσως) πάρα πολύ.

Επομένως, λόγω των παραπάνω λόγων, είναι α) μη σκόπιμο και β) εξαιρετικά παράλογο και αρνητικό να αρχίσουμε να εισάγουμε ένα βασικό εισόδημα χωρίς όρους. Έτσι, οι συζητήσεις σχετικά με αυτό και η προσοχή που λαμβάνει αυτή η πρόταση μπορούν να αγνοηθούν εντελώς από εδώ και στο εξής. Και κάθε λεπτό που ξοδεύεται για αυτή την πρόταση είναι χαμένος χρόνος. Το ίδιο, παρεμπιπτόντως, ισχύει και για τη θεωρία της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά. Ούτε η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά είναι ενδεδειγμένη. Το γιατί συμβαίνει αυτό θα το εξηγήσω παρακάτω. Το ερώτημα του πόσο είναι αρκετό συνδέεται επίσης στενά με την ερώτηση που έλαβα από έναν συνάδελφο. Δηλαδή την ερώτηση "πώς οραματίζεστε την οικονομία στο μέλλον". Όταν μου τέθηκε αυτή η ερώτηση, απάντησα ότι η εργασία ουσιαστικά απλώς θα μειωθεί στο μέλλον. Το είπα αυτό εξαιτίας του γεγονότος ότι το δικό μου ΣΔΠ επιτρέπει έτσι μια περαιτέρω αποσύνδεση μεταξύ εργασίας και εισοδήματος. Ωστόσο, αυτή

η αποσύνδεση αποσκοπεί ιδίως στο να επιτρέψει τη συμπλήρωση του εισοδήματος όπου είναι απαραίτητο, ανεξάρτητα από το πόση εργασία εκτελείται αλλά και ανεξάρτητα από το πόση εργασία μπορεί να εκτελεστεί στην κοινωνία στο μέλλον. Εξάλλου, έχουμε να κάνουμε με μια ιδιαίτερα ποικιλόμορφη σύνθεση ατόμων με απίστευτα ευρύ ή λιγότερο ευρύ υπόβαθρο και ικανότητες. Σε όλα αυτά τα άτομα θα πρέπει να δοθούν και να διατηρηθούν όσο το δυνατόν περισσότερες ευκαιρίες για να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες, και επομένως να εργαστούν για αυτές, αν μπορούν και θέλουν. Ενώ σε κάποιο βαθμό η επιθυμία αυτή δεν πρέπει και δεν μπορεί να καθορίζεται εξ ολοκλήρου από τα ίδια τα άτομα αυτά. Εάν συλλογικά χρειάζονται ορισμένα αγαθά και υπηρεσίες και ένα άτομο μπορεί, κατ' αρχήν, να συμβάλει εν μέρει στην παραγωγή αυτών των αγαθών, τότε δεν θα πρέπει να είναι αυτονόητο ότι το άτομο αυτό λαμβάνει απλώς επαρκές εισόδημα, εάν, για παράδειγμα, το άτομο αυτό είναι πολύ τεμπέλης για να εργαστεί, αλλά απαιτείται από την κοινωνία σε κάποιο βαθμό να συμβάλει και αυτό με την εργασία του.

Αγαθά και υπηρεσίες έναντι χρηματοοικονομικών υπηρεσιών

Χρηματοοικονομικές υπηρεσίες αλλά περισσότερο επενδύσεις. Αποτελούν εν μέρει παιχνίδι των πιο εύπορων αλλά και κάποιων λιγότερο εύπορων επενδυτών. Αυτό το παιχνίδι έχει αρχίσει να χρησιμοποιείται από όλο και περισσότερους ανθρώπους τις τελευταίες δεκαετίες και όλο και περισσότερα μεγάλα χρηματικά ποσά εμπλέκονται στον κόσμο των επενδύσεων. Και έτσι οι επενδύσεις απαιτούν ένα ολοένα και μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων. Χρήματα που στη συνέχεια δεν μπορούν ή δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στην πρωτογενή οικονομία. Άρα όχι για την παραγωγή αγαθών ή υπηρεσιών. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες θα αποδώσουν εγγυημένα ακόμη και περισσότερα από τις επενδύσεις στον πρωτογενή τομέα.

Όσον αφορά τον πληθωρισμό, υπάρχουν πολλά να πούμε. Ξεκινώντας από το μύθο που κηρύσσεται και πιστεύεται παντού, ότι δηλαδή αν η προσφορά χρήματος M1 αυξηθεί, αυτό θα οδηγήσει στο να μειωθεί η αξία του χρήματος. Ωστόσο, αυτό δεν είναι καν απαραίτητο να συμβαίνει και σε πολλές περιπτώσεις δεν θα συμβαίνει καθόλου. Άλλωστε, αν το M1 αυξάνεται, αυτό μπορεί να συνοδεύεται και από λίγο-πολύ σταθερή παραγωγή και τιμές. Ή ακόμη και με χαμηλότερες τιμές ή μειωμένες τιμές. Αυτό τότε δεν θα οδηγήσει σε πληθωρισμό. Το τι θα συμβεί στην πραγματικότητα στην κοινωνία απέχει πολύ από το να

εξαρτάται μόνο από το πόσο M1 υπάρχει στην κοινωνία. Αλλά και από πολλούς ακόμη παράγοντες της οικονομίας. Στη σημερινή εποχή, υπάρχει μια αρκετά γενική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και υπεραρκετό ανθρώπινο δυναμικό. Αυτοί οι ανθρώπινοι πόροι καθορίζουν εν μέρει την τιμή των προϊόντων, αλλά καθορίζουν επίσης και την πλευρά των εσόδων, καθώς αυτοί οι ανθρώπινοι πόροι είναι ή γίνονται και πελάτες για ορισμένα αγαθά ή υπηρεσίες. Με υψηλότερη παραγωγή, οι εταιρείες μπορούν να αποκομίσουν περισσότερα κέρδη από ό,τι στην τρέχουσα εποχή και επομένως δεν θα χρειαστεί ή δεν θα χρειαστεί εύκολα να αυξήσουν τις τιμές τους εάν η παραγωγή ή η παραγωγή τους μπορεί να αυξηθεί. Και αν καταργηθεί επίσης ο ΦΠΑ, εν όλω ή εν μέρει, οι εταιρείες και οι οργανισμοί μπορούν να έχουν περισσότερα κέρδη ακόμη και σε σταθερές τιμές. Αυτό θα μπορούσε επίσης να χρησιμοποιηθεί για τη μείωση των τιμών ή για την απορρόφηση ορισμένων ή όλων των συνεπειών της αύξησης των κατώτατων μισθών.

Ο πληθωρισμός είναι ένα φαινόμενο και όχι μια θεωρία. Αν και υπάρχουν θεωρίες για τον πληθωρισμό, φυσικά. Αλλά ο ίδιος ο πληθωρισμός είναι ένα φαινόμενο. Αυτό το φαινόμενο παίζει ή δεν παίζει μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Αυτό το πλαίσιο αλλάζει σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό όταν αλλάζουν το περιεχόμενο και οι ιδιότητες του ίδιου του νομισματικού συστήματος. Η εγκατάλειψη του κανόνα χρυσού, για παράδειγμα, μπορεί από μόνη της να έχει σημαντικό αντίκτυπο στο αν και πώς μπορεί και θα εμφανιστεί πληθωρισμός. Ή όχι. Αλλά πάνω απ' όλα, πολλές εξελίξεις των τελευταίων δεκαετιών έχουν επίσης αντίκτυπο σε αυτό. Υπάρχει πλέον γενικά μεγάλη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Περισσότερο χρήμα στην οικονομία, αν ωφελεί τις δαπάνες, θα οδηγήσει μόνο σε περισσότερο εισόδημα. Αυτό το περισσότερο εισόδημα δεν θα καταστήσει αναγκαία την αύξηση των τιμών, άρα το χρήμα δεν θα αποκτήσει και μικρότερη αξία. Ο πληθωρισμός, η πιθανότητα να συμβεί αλλά και ο αντίκτυπος που μπορεί και θα έχει στην οικονομία μας, είναι πολύ διαφορετικός σήμερα από ό,τι στο παρελθόν για πολλούς λόγους. Και μετά την εισαγωγή του δικού μου ΕΝΣ, όλα θα είναι πολύ διαφορετικά. Και, εν πάση περιπτώσει, αν προκύψει πληθωρισμός, θα μπορεί επίσης να αντιμετωπιστεί. Μπορεί να ελεγχθεί, και τότε κυρίως από την κυβέρνηση ή τις κυβερνήσεις. Το θέμα είναι απλώς σε ποιο βαθμό η κυβέρνηση ή οι κυβερνήσεις θέλουν να το κάνουν αυτό, και σε ποιο βαθμό έχουν αρκετή κατανόηση της κατάστασης για να το κάνουν με τον σωστό τρόπο. Αλλά, αν οι ενέργειες γίνονται με τον σωστό τρόπο, κάθε πληθωρισμός που γίνεται πολύ επιζήμιος μπορεί να επιλυθεί.

Όσον αφορά τον πληθωρισμό, δεν είναι σημαντική μόνο η προσφορά και η ζήτηση ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών, αλλά και το εισόδημα της εργασίας και το δυναμικό εργασίας. Κατά τη διάρκεια της μεγάλης ύφεσης γύρω στο 1930, υπήρχαν πολλοί υπερχρεωμένοι αγρότες που παρήγαγαν περισσότερο πιστεύοντας ότι θα μπορούσαν να το χρησιμοποιήσουν για να αποπληρώσουν τα χρέη τους. Αυτό δεν λειτούργησε, διότι οι τιμές έπεσαν ή απλώς δεν υπήρχε πλέον ζήτηση.

Σήμερα, έχουμε κυβερνήσεις, εταιρείες και ανθρώπους που χρωστούν. Οι εταιρείες δεν παράγουν περισσότερο επειδή γνωρίζουν ότι αν το κάνουν θα έχουν περισσότερα χρέη. Εκτός αν αυξηθεί η ζήτηση. Έτσι, παράγουν περισσότερο μόνο αν πρόκειται να υπάρξει και ζήτηση για περισσότερο. Τις τελευταίες δεκαετίες, όμως, κυρίως και λόγω της αύξησης της τεχνολογίας και της παραγωγικότητας της εργασίας, υπάρχει όλο και μεγαλύτερη προσφορά. Ή οι άνθρωποι μπορούν να παράγουν εξίσου ή περισσότερο με πολύ λιγότερη ή λιγότερη εργασία. Αυτό θα αυξηθεί ακόμη περισσότερο στο μέλλον, εν μέρει λόγω της παραγωγικότητας της εργασίας, της βιωσιμότητας και του ρόλου του διαδικτύου.

Επί του παρόντος, η εταιρική κοινωνική ευθύνη αποτελεί τάση. Προσωπικά προτιμώ να δω αυτή την εταιρική κοινωνική ευθύνη να μετακινείται προς την κοινωνικά επιθυμητή οργάνωση (MGO). Στην οποία κάθε οργανισμός γίνεται πιο κοινωνικός, αλλά στην οποία υπάρχουν και πρόσθετες οργανώσεις και εγκαταστάσεις για να υποστηριχθεί αυτό σωστά και να επεκταθεί αυτό το κοινωνικό ακόμη περισσότερο. Μόλις τεθεί σε εφαρμογή το ΣΔΠ, μπορεί επίσης να δημιουργηθεί ένας καλός οργανισμός υποστήριξης γι' αυτό. Για την προώθηση της κοινωνικά επιθυμητής οργάνωσης. Και επίσης να της δώσει περισσότερη ουσία. Εκτός από το να γίνουν οι υπάρχουσες οργανώσεις πιο κοινωνικές, σκέφτομαι ιδιαίτερα περισσότερη υποστήριξη για τους ανθρώπους και τις οργανώσεις. Όχι μόνο η φροντίδα των παιδιών και των ηλικιωμένων και οι δραστηριότητες καθαρισμού, αλλά και άλλες δραστηριότητες που είναι ή θα μπορούσαν να είναι χρήσιμες για την κοινωνία, τις οργανώσεις, τις οικογένειες ή τα άτομα θα μπορούσαν στη συνέχεια να δημιουργηθούν και να οργανωθούν περαιτέρω.

18. Η οικονομική κρίση και η επίδρασή της στις διάφορες ηλικιακές ομάδες της κοινωνίας

Αυτό που πολλοί άνθρωποι και, εν πάση περιπτώσει, οι πολιτικοί φαίνεται να γνωρίζουν ακόμη πολύ λίγο είναι ότι η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση στην οποία βρισκόμαστε ακόμη αυτή τη στιγμή - το 2013 - αφορά μια εντελώς διαφορετική κατάσταση για τις Κάτω Χώρες και τους κατοίκους τους από ό,τι για άλλες χώρες. Αυτό οφείλεται σε ορισμένα χαρακτηριστικά της οικονομίας μας, στο ιστορικό του πληθυσμού και των κατοίκων, καθώς και στις ειδικές (α)κοινωνικές και οικονομικές πολιτικές που ακολουθούνται σήμερα στις Κάτω Χώρες.

Χονδρικά μιλώντας, σε αυτό το μέρος του βιβλίου, θέλω να διακρίνω μεταξύ διαφορετικών ηλικιακών ομάδων, οι οποίες έχουν αρκετά ευρεία σύνθεση. Συγκεκριμένα

- Νέοι και νέοι ενήλικες, ιδίως κάτοικοι μεταξύ 18 και 45 ετών περίπου

- Οι ηλικίες 45 έως 65 ετών

- Οι ηλικίες 65+/ Σύνταξη+, αλλά περισσότερο όσοι έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί ή μπορεί να συνταξιοδοτηθούν σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα.

Ο υπουργός Asscher παρουσίασε τον Σεπτέμβριο του 2013 μια μελέτη η οποία έδειχνε ότι ειδικά οι άνω των 65 ετών στις Κάτω Χώρες έχουν τα περισσότερα περιουσιακά στοιχεία ή τουλάχιστον έχουν τις λιγότερες πιθανότητες να αντιμετωπίσουν φτώχεια. Η παρατήρηση αυτή μου φαίνεται σωστή, αλλά ειδικότερα θα πρέπει να γίνει κατανοητό ποια είναι η κατάσταση με τις άλλες δύο ομάδες και γιατί αυτό συμβαίνει στη σημερινή εποχή και κοινωνία.

Σε ό,τι ακολουθεί, λοιπόν, θα ήθελα να εξετάσω ποια ζητήματα παίζουν ρόλο μεταξύ των διαφόρων πληθυσμιακών ομάδων και πώς φαίνονται κατά την άποψή μου. Κατά την άποψή μου, μόνο οι άνω των 65 ετών εξακολουθούν να βρίσκονται σε μια αποδεκτή κατάσταση αυτή τη στιγμή (αν και αυτό θα μπορούσε επίσης να μειωθεί στο μέλλον), ενώ οι νέοι, οι νεαροί ενήλικες και οι 45-65 ετών δεν βρίσκονται γενικά στην καλύτερη κατάσταση. Και πάλι, μπορεί να γίνει

διάκριση μεταξύ υψηλά και χαμηλά αμειβόμενων, χαμηλών και υψηλών εισοδηματικών ομάδων. Εγώ όμως επικεντρώνομαι στους χαμηλόμισθους και στις ομάδες χαμηλού εισοδήματος. Άλλωστε, προφανώς και αυτοί πρέπει να είναι σε θέση να επιβιώσουν μακροπρόθεσμα, και με την τρέχουσα κυβερνητική πολιτική και χωρίς την εισαγωγή του EMS, αυτό δεν πρόκειται επ' ουδενί να συμβεί. Σε αυτή την περίπτωση, η Ολλανδία και ολόκληρη η ΕΕ θα αντιμετωπίσουν μια μεγάλη κοινωνική και οικονομική καταστροφή, η οποία πιθανότατα θα γίνει πραγματικότητα ταχύτερα από ό,τι οι πολιτικοί είναι πρόθυμοι σήμερα να κατανοήσουν ή να παραδεχτούν.

Ένα ζήτημα που υπήρχε ήδη πριν από την κρίση, αλλά εξακολουθεί να ισχύει και σήμερα, είναι το γεγονός ότι όλο και περισσότερα αναμένονται από τους νέους και τους νεαρούς ενήλικες. Αυτό σημαίνει επίσης ότι τα άτομα γενικά συνεχίζουν να σπουδάζουν περισσότερο και αρχίζουν να εργάζονται σοβαρά σε μεγαλύτερη ηλικία. Πράγμα που οδηγεί αφενός σε μικρότερο εισόδημα σε μικρότερη ηλικία και αφετέρου σε πρόσθετα και συνεπώς υψηλότερα έξοδα σε μεγαλύτερη ηλικία λόγω των δαπανών σπουδών ή των δανείων που μπορεί να πρέπει ή όχι να αποπληρωθούν σταδιακά. Αυτό είναι καταρχήν εφικτό, αλλά τότε θα πρέπει επίσης να δοθεί σε όλα αυτά τα άτομα η δυνατότητα και η ευκαιρία να είναι σε θέση να αποπληρώσουν τα δάνειά τους μέσω μιας καλύτερα αμειβόμενης εργασίας και συνεπώς και ενός υψηλότερου εισοδήματος από το ελάχιστο ή το μέσο εισόδημα.

Ωστόσο, αυτό που βλέπουμε τώρα όλο και περισσότερο, δυστυχώς, είναι ότι οι νέοι πρέπει να αναλαμβάνουν όλο και μεγαλύτερα χρέη για να αποκτήσουν εκπαίδευση που οι εργοδότες πράγματι απαιτούν. Τουλάχιστον ένα ορισμένο επίπεδο εκπαίδευσης. Στη συνέχεια, όμως, ακόμη και μεταξύ και από αυτές τις ομάδες τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η προσφορά είναι πολύ μεγαλύτερη από τη ζήτηση σε πολλούς τομείς και πεδία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα όλο και περισσότερα άτομα στην κοινωνία να δυσκολεύονται όλο και περισσότερο να αποπληρώσουν τα χρέη που έχουν συνάψει για μια θέση εργασίας, επειδή δεν μπορούν καν, ή φαίνεται πολύ δύσκολο, να βρουν πραγματικά αυτή τη θέση εργασίας για την οποία δικαιολογούνταν η σύναψη αυτών των χρεών.

Οι σημερινοί 65+ ετών δεν είχαν γενικά αυτά τα προβλήματα. Πήγαν και ήταν ως επί το πλείστον σε θέση να εργαστούν σε νεαρή ηλικία. Έτσι, κέρδισαν τα εισοδήματά τους σε νεότερη ηλικία. Επιπλέον, πολλοί από αυτούς δεν ανέλαβαν

υψηλά χρέη που σχετίζονταν με τις σπουδές τους. Συν τοις άλλοις, άρχισαν επίσης γενικά να κερδίζουν σταδιακά περισσότερα από τον κατώτατο μισθό. Και μπορούσαν να επωφεληθούν από πολλά προνόμια που εξακολουθούσαν να έχουν οι μόνιμοι εργαζόμενοι από τους εργοδότες τους στο παρελθόν.

Αυτές οι μέρες φαίνεται να έχουν τελειώσει οριστικά. Η εποχή που οι εργαζόμενοι απασχολούνταν κατά κανόνα στον ίδιο εργοδότη για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα ή ακόμη και για ολόκληρη την επαγγελματική τους ζωή. Και έτσι λάμβαναν επίσης περισσότερες αποδοχές κατά τη διάρκεια των ετών και επίσης διάφορα προνόμια όπως επιδόματα κέρδους (τα οποία φαίνεται να ήταν υψηλότερα στο παρελθόν από ό,τι στη σημερινή εποχή) και επιδόματα 13ου μήνα και άλλα παρόμοια.

Συνολικά, λοιπόν, οι 65χρονοι και άνω αυτής της εποχής, οι άνθρωποι που βρίσκονται σε πρόωρη συνταξιοδότηση ή σύνταξη ή προσυνταξιοδότηση εδώ και αρκετό καιρό, είχαν ένα επιπλέον οικονομικό πλεονέκτημα σε σύγκριση με τη σημερινή γενιά της κρίσης. Και μιλάω καθαρά για το εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν αναφέρω καν τις αξιοπρεπείς αυξήσεις στις αξίες των κατοικιών τις τελευταίες δεκαετίες. Αυτές οι τιμές των κατοικιών τώρα πέφτουν, αλλά εξακολουθούν να είναι πολύ πάνω από αυτό που οι περισσότεροι 65άρηδες και 65+ -άρηδες έπρεπε να πληρώσουν για τα σπίτια ή τα στεγαστικά τους δάνεια. Και ήταν επίσης σε θέση να πάρουν αυτά τα στεγαστικά δάνεια καλύτερα τότε από ό,τι οι σημερινοί νέοι στη σημερινή ηλικία.

Σε ό,τι με αφορά, οι σημερινοί νέοι 18 έως 45 ετών ανήκουν όλοι στη γενιά της κρίσης σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Και πολλοί από αυτούς, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, έχουν να καλύψουν κάποιες οικονομικές εκκρεμότητες. Είμαι επίσης υπέρ του να αποκατασταθούν οι οικονομικές τους εκκρεμότητες όσο το δυνατόν περισσότερο, κατά προτίμηση αρκετά σύντομα μετά την καθιέρωση του συστήματός μου EMS. Ένας τρόπος για να γίνει αυτό είναι η πιθανή επιστροφή, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, των δανείων που έχουν ληφθεί για σπουδές στο παρελθόν. Αλλά επιπρόσθετα, με την αποκατάσταση των συνταξιοδοτικών κενών και την αποκατάσταση των συντάξεων και τη διατήρηση των συντάξεων στα πρότυπα του μέλλοντος. Επιπλέον, ο ίδιος είμαι ένθερμος υποστηρικτής μιας σχεδόν δωρεάν ή και δωρεάν μορφής πρόληψης και αποκατάστασης ασθενειών και υγείας. Θα μπορούσε κανείς τότε να σκεφτεί μια σημαντική κρατική συνεισφορά στην

ασφάλιση υγείας ή - σε μια πιο ιδανική κατάσταση - μια πλήρη ανάληψη όλων των δαπανών για την πρόληψη και την αποκατάσταση της ασθένειας και της υγείας από την κυβέρνηση και ενδεχομένως από εταιρείες και άλλους οργανισμούς.

Αλλά τέλος, για τους νέους 18-45 ετών, είναι σημαντικό όλες αυτές οι ηλικιακές ομάδες να αποκτήσουν πολύ περισσότερες ευκαιρίες για να μπορέσουν να αγοράσουν και να αποκτήσουν το δικό τους σπίτι. Οι αυστηρές προϋποθέσεις που ισχύουν σήμερα για τη χορήγηση ενυπόθηκου δανείου και το γενικά χαμηλό ποσό που χορηγείται θα πρέπει να αντιμετωπιστούν και να διευρυνθούν. Ωστόσο, η μεγαλύτερη οικονομική στήριξη από την κυβέρνηση για την αγορά τουλάχιστον μιας πρώτης κατοικίας είναι επίσης μια πιθανότητα. Και η μείωση των τιμών της γης θα ήταν επίσης ένα πολύ καλό βήμα προς τα εμπρός.

19. Οι σχεσιακές οντότητες της σημερινής οικονομίας ενόψει

Προφανώς, η οικονομία μας δεν αποτελείται από άτομα, οργανισμούς και διαδικασίες που είναι ανεξάρτητες μεταξύ τους. Αλλά από αλληλοεξαρτώμενες οντότητες (διαδικασίες, προϊόντα, υπηρεσίες, άτομα, οργανισμούς και κυβερνήσεις) που σχετίζονται και επηρεάζουν η μία την άλλη. Αυτή είναι η πολλαπλή εξάρτηση και όχι η απλή εξάρτηση.

Όσον αφορά τον καταμερισμό της εργασίας, αξίζει να σημειωθεί ότι η εργασία είναι προφανώς εισόδημα. Ειδικά στη σημερινή κοινωνία και με το σημερινό νομισματικό σύστημα όπου η σύνδεση μεταξύ εισοδήματος και εργασίας είναι πολύ ισχυρή. Στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος, είναι σχεδόν αδύνατο να δημιουργήσει κανείς (επαρκές) εισόδημα χωρίς να εργάζεται αρκετά για να το κάνει. Οι τελευταίες δεκαετίες σήμαιναν ότι λιγότερη εργασία ήταν και είναι κατανεμημένη σε περισσότερους ανθρώπους. Αυτό οδηγεί σε μειώσεις του εισοδήματος αυτών των εργαζομένων, με τα χαμηλότερα εισοδήματα ιδίως να αντιμετωπίζουν προβλήματα. Πόσο μάλλον λόγω των ίσων αλλά κυρίως αυξανόμενων δαπανών. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τις αυστηρότερες απαιτήσεις στεγαστικού δανεισμού τα τελευταία χρόνια, οδηγεί σε λιγότερα στεγαστικά δάνεια. Λιγότερος ενυπόθηκος δανεισμός σημαίνει λιγότερο χρέος, αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι δημιουργούνται λιγότερα χρήματα και έτσι λιγότερα χρήματα γίνονται διαθέσιμα στην κοινωνία για τη δημιουργία εισοδήματος. Εισόδημα που είναι απαραίτητο για να κρατήσει τους ανθρώπους στην εργασία και να τους κρατήσει απασχολούμενους.

Το σημερινό μας σύστημα χρήματος είναι ένα σύστημα αρνητικού χρήματος. Από την άλλη πλευρά, το νομισματικό σύστημα του EMS είναι ένα θετικό νομισματικό σύστημα. Αυτό το πιο θετικό χρηματικό σύστημα ταιριάζει επομένως καλύτερα με την εποχή μας, καθώς μπορεί και θα βοηθήσει στη μείωση της ιεραρχίας και της εξουσίας στην εργασία. Η ιεραρχία και η εξουσία στις οργανώσεις ταιριάζει λιγότερο με τους ενδυναμωμένους και συνειδητοποιημένους εργαζόμενους της εποχής μας, αλλά δυστυχώς εξακολουθεί να είναι πάρα πολύ αναγκαία, δεδομένου του αρνητικού χρηματικού μας συστήματος και της επιρροής του στις κοινωνικές οργανωτικές διαδικασίες

Η σύνδεση μεταξύ εργασίας και εισοδήματος που επικρατεί ακόμη και σήμερα μπορεί και θα μπορέσει να χαλαρώσει πολύ περισσότερο στο σύστημα EMS. Αυτό είναι επίσης πολύ αναγκαίο λόγω της γήρανσης του πληθυσμού, αλλά και λόγω του γεγονότος ότι η ηλικία συνταξιοδότησης πρέπει και μπορεί να μειωθεί αντί της σημερινής τάσης και πραγματικότητας της αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης. Η εργασία δεν είναι για να δημιουργεί εισόδημα αλλά για να καλύπτει ανάγκες. Αν αυτές οι ανάγκες δεν υπάρχουν ή μειώνονται (όπως συμβαίνει σήμερα, όπου πολλές ανάγκες καλύπτονται μέσω του διαδικτύου και των ψηφιακών παιχνιδιών), θα είναι φυσικά δυνατόν να εργάζεται κανείς λιγότερο.

Η κοινωνία μας χρειάζεται όλο και περισσότερο έναν μετασχηματισμό από τον χρηματοπιστωτικό καπιταλισμό (το σημερινό νομισματικό σύστημα) στον κοινωνικό καπιταλισμό (που υποστηρίζεται και καθοδηγείται από το σύστημα EMS).

Ωστόσο, το ερώτημα είναι φυσικά και το πόσο πρόσθετο χρηματοοικονομικό κεφάλαιο μπορεί και πρέπει να υπάρξει. Το πολύ είναι επίσης πιθανό να προκαλέσει προβλήματα εάν δημιουργηθεί και διανεμηθεί με ακατάλληλο τρόπο. Ενώ το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο καθιστά πολλά κοινωνικά πράγματα αδύνατα, το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο έχει και θα συνεχίσει να έχει και μια σχεσιακή λειτουργία. Και όχι μόνο το πολύ λίγο, αλλά και το πολύ οικονομικό κεφάλαιο μπορεί να προκαλέσει κοινωνικά προβλήματα.

Αυτό συμβαίνει ιδίως όταν δημιουργείται υπερβολική ανισότητα μεταξύ της εξουσίας διαφορετικών οντοτήτων στον κόσμο ή στην κοινωνία. Το χρήμα είναι επίσης εξουσία και αυτή η εξουσία δεν πρέπει να βρίσκεται σε υπερβολικό βαθμό στα χέρια ορισμένων ανθρώπων ή ατόμων.

Σήμερα τα χρήματα αποκτώνται κυρίως με την πώληση αγαθών ή υπηρεσιών. Το ερώτημα τώρα είναι τι θα συμβεί όταν τα χρήματα θα είναι τόσα πολλά που δεν θα χρειάζεται πλέον να πωλούνται αγαθά και υπηρεσίες για να βγουν χρήματα. Ή αν ορισμένα ή τα περισσότερα από τα αγαθά ή τις υπηρεσίες δεν χρειάζεται πλέον να πωλούνται για να βγουν χρήματα. Σε αυτή την περίπτωση, οι άνθρωποι θα διατηρήσουν φυσικά αυτά τα αγαθά και τις υπηρεσίες για

μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, αν τα έχουν ανάγκη. Ίσως τότε και οι ανάγκες να αυξηθούν, επειδή οι άνθρωποι θα έχουν περισσότερες ευκαιρίες να αρχίσουν να ικανοποιούν περισσότερες ανάγκες. Ούτε αυτή είναι απαραίτητα η καλύτερη κατάσταση από την άποψη της βιωσιμότητας. Ωστόσο, η κυβέρνηση μπορεί, φυσικά, να αρχίσει να το διαχειρίζεται αυτό, αν αυτό αποδειχθεί απαραίτητο στο μέλλον. Μέσω νόμων και κανονισμών. Ακόμη και με άπειρα διαθέσιμα χρήματα, αυτό θα έπρεπε και θα μπορούσε να είναι εφικτό, αν το επιθυμούσαν.

Γενικά, όμως, τα αγαθά και οι υπηρεσίες μπορούν να παραχθούν μόνο αν υπάρχει αρκετή διαθέσιμη εργασία για να παραχθούν. Αν οι κατώτατοι μισθοί αυξηθούν αρκετά και οι φόροι και τα παρόμοια μειωθούν αρκετά, τότε θα υπάρχει εξίσου ή λιγότερο διαθέσιμο εργατικό δυναμικό για την παραγωγή των ίδιων αγαθών και υπηρεσιών όπως τώρα. Εάν στη συνέχεια επιπρόσθετα επιθυμητές υπηρεσίες (όπως περισσότερες και καλύτερες υπηρεσίες για τους ηλικιωμένους) ρυθμίζονται επίσης άμεσα ή έμμεσα και πληρώνονται από την κυβέρνηση, μπορεί να υπάρχουν ακόμη λιγότεροι διαθέσιμοι εργαζόμενοι για τα σημερινά αγαθά και υπηρεσίες. Έτσι, έναντι περισσότερων χρημάτων για την προμήθεια αυτών των υπηρεσιών και αγαθών, μπορεί να υπάρχουν σχετικά λιγότεροι εργαζόμενοι που μπορούν να παράγουν τα ίδια αγαθά και υπηρεσίες. Επιπλέον, στη σημερινή εποχή, όλο και περισσότεροι άνθρωποι μπορούν να περνούν το χρόνο τους και να ικανοποιούν τις ανάγκες τους εν μέρει μέσω ψηφιακών μέσων που απαιτούν μικρή παραγωγή και επίσης καταναλώνουν σχετικά λίγους πόρους. Και φυσικά στις μέρες μας υπάρχει η ανακύκλωση και άλλα τέτοια πράγματα. Επίσης, η επιστήμη μπορεί και θα μπορέσει να κάνει πολλά καλά βήματα προς μια πολύ πιο βιώσιμη κοινωνία και οικονομία στο μέλλον. Έτσι, τελικά, περισσότερα χρήματα και μια καλύτερα λειτουργούσα οικονομία που θα προκύψει από αυτό θα ωφελήσει επίσης μια πιο βιώσιμη κοινωνία. Ακόμη και αν υπάρχει μια (σχεδόν) απεριόριστη πηγή χρημάτων και εισοδήματος.

Όταν τα αγαθά και οι υπηρεσίες δεν χρειάζεται πλέον να πωλούνται για να βγουν χρήματα. Και η εργασία δεν χρειάζεται πλέον να γίνεται για να βγουν χρήματα. Τα αγαθά και οι υπηρεσίες θα παράγονται τότε μόνο ή κυρίως επειδή είναι πραγματικά απαραίτητα ή επειδή υπάρχει πραγματική ανάγκη γι' αυτά, και η εργασία θα εκτελείται κυρίως επειδή οι άνθρωποι την απολαμβάνουν ή τουλάχιστον αισθάνονται την ανάγκη να εργαστούν. Ωστόσο, αυτή είναι προφανώς μια κατάσταση που δεν θα είναι εφικτή τουλάχιστον για το ορατό μέλλον. Και δεν χρειάζεται να είναι. Δεν υπάρχει τίποτα κακό στο να πρέπει να κάνεις κάτι για να κερδίσεις χρήματα. Είτε αυτό είναι η εκτέλεση εργασίας για να

παραχθεί κάτι είτε για να πωληθεί κάτι. Αλλά φυσικά, σε πολλές περιπτώσεις θα είναι καλύτερα αν το χρήμα παίζει λιγότερο σημαντικό ρόλο από ό,τι στην παρούσα εποχή. Αν οι άνθρωποι που δεν μπορούν να εργαστούν για τον ένα ή τον άλλο λόγο εξακολουθούν να έχουν και να λαμβάνουν αρκετό εισόδημα και αν οι εργαζόμενοι που εργάζονται κερδίζουν επίσης τουλάχιστον αρκετό εισόδημα από αυτό για μια καλή ζωή. Αυτό δεν συμβαίνει στην παρούσα εποχή, δυστυχώς, και μπορεί και θα πραγματοποιηθεί μόλις το EMS μου γίνει πραγματικότητα.

20. Πότε μια οικονομία λειτουργεί καλά;

Πότε μια οικονομία λειτουργεί καλά; Η σωστή απάντηση είναι, φυσικά, ποτέ. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι μια οικονομία δεν τρέχει ποτέ, επειδή η οικονομία δεν έχει πόδια.

Ωστόσο, είναι ενδιαφέρον να αναρωτηθούμε πότε μια οικονομία λειτουργεί καλά. Και αν αυτό συμβαίνει αυτή τη στιγμή.

Έτσι, με άλλα λόγια, αν μια οικονομία λειτουργεί καλά, αν ένα μέρος των κατοίκων της και μια ολοένα και μεγαλύτερη ομάδα κατοίκων δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα ή τα βγάζουν δύσκολα πέρα, ενώ η ομάδα αυτή εξακολουθεί να ανήκει στην ομάδα των κατοίκων που μπορούν ακόμη να εργαστούν. Ωστόσο, η συγκεκριμένη ομάδα κατοίκων εργάζεται ως επί το πλείστον σε προσωρινή βάση, χωρίς καμία απολύτως προοπτική μόνιμης εργασίας. Αυτό συμβαίνει ιδίως επειδή το μεγαλύτερο μέρος της εργασίας για τις εν λόγω ομάδες εργαζομένων έχει αντικατασταθεί κυρίως από την εργασία μέσω γραφείων. Αυτή η προσωρινή εργασία πληρώνεται συνήθως καλά από τις εταιρείες που τη χρησιμοποιούν, αλλά επειδή τα γραφεία ευρέσεως εργασίας διατηρούν επίσης αρκετά από αυτά τα χρήματα, λίγα μένουν για τους προσωρινά απασχολούμενους. Οι οποίοι επιπλέον δεν λαμβάνουν 13ο μήνα ή άλλες καλύτερες πρόσθετες παροχές. Λόγω της χαμηλής αμοιβής, οι συντάξεις τους καταβάλλονται επίσης λιγότερο και έτσι συσσωρεύονται λιγότερα.

Λειτουργεί καλά μια οικονομία αν ολόκληρη η οικονομία επικεντρώνεται κυρίως στην παραγωγή και τα προϊόντα και πολύ λιγότερο ενδιαφέρεται για τους ανθρώπους ή βασίζεται σε αυτούς και σε μια οικονομία περισσότερο προσανατολισμένη στον άνθρωπο; Αρκεί αν οι επιχειρήσεις λειτουργούν καλά ή αρκετά, ενώ μια ορισμένη ομάδα ανθρώπων στην κοινωνία δυσκολεύεται όλο και περισσότερο;

Είναι αποδεκτό, λογικό ή επιθυμητό αν ορισμένα άτομα στην κοινωνία πρέπει να συσσωρεύουν χρέη επειδή το εισόδημά τους είναι πολύ χαμηλό, και εξακολουθούν να πρέπει να αναλαμβάνουν αυτά τα χρέη παρά τις περικοπές

στα 1α είδη πρώτης ανάγκης; Για να συνεχίσουν να πληρώνουν για αυτές τις 1ες ανάγκες (τροφή, ένδυση, στέγη, ασφάλιση, νερό και φως, αν υπάρχει); Είναι καθόλου λογικό ή επιθυμητό αν ορισμένα άτομα, κόμματα ή ομάδες πρέπει να δανείζονται για 1ες ανάγκες; Ή μήπως θα έπρεπε να έχουμε μια οικονομία όπου τα πρώτα απαραίτητα για τη ζωή μπορούν πραγματικά να εξασφαλιστούν και επίσης να πληρώνονται πάντα, από όλους, είτε εργάζεται κάποιος είτε όχι, και ότι τα χρέη πρέπει πραγματικά να δημιουργούνται μόνο για πιο πολυτελείς ανάγκες ή για την οικοδόμηση επιχειρήσεων και τα παρόμοια;

Εγώ ο ίδιος πιστεύω ότι μπορούμε να επεκτείνουμε τις απαιτήσεις μιας εύρυθμης οικονομίας, και στη συνέχεια οι απαιτήσεις πρέπει να ικανοποιηθούν. Στο πλαίσιο και με το σημερινό νομισματικό σύστημα, αυτό δεν μπορεί να γίνει, αλλά αν και εφόσον το δικό μου ΕΝΣ είναι σε ισχύ, ΜΠΟΡΕΙ να γίνει. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να υποδεικνύεται πότε μια οικονομία λειτουργεί καλά και τι απαιτείται για να γίνει αυτό. Ωστόσο, αυτό είναι υποκειμενικό και επίσης δεν έχουν δει πολλοί άνθρωποι ακόμα τι είναι δυνατό με και μέσα στο δικό μου ΣΔΠ. Ως εκ τούτου, εδώ αναφέρω τι πιστεύω ότι είναι τουλάχιστον απαραίτητο για να λειτουργεί καλά μια οικονομία και τι απαιτείται για να γίνει αυτό. Ελπίζοντας ότι όλα αυτά θα ικανοποιηθούν όσο το δυνατόν περισσότερο αν και εφόσον το ΣΔΠ μου είναι σε εφαρμογή.

21. Αυτό που απαιτείται για μια εύρυθμη οικονομία και θα μπορέσει να υλοποιηθεί μετά την υλοποίηση του ΣΔΑΤ.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που απαιτείται για μια εύρυθμη οικονομία είναι να διασφαλιστεί ότι, όσον αφορά τα άτομα και τις οικογένειες, όλα τα εισοδήματα είναι πραγματικά αρκετά υψηλά ώστε να μπορούν να πληρώνουν κανονικά και ανά πάσα στιγμή για όλες τις βασικές ανάγκες, αλλά και να μπορούν να εξοφλούν τα χρέη και να δημιουργούν ένα απόθεμα. Όσον αφορά τις προβλέψεις για αργότερα, θα πρέπει επίσης να είναι πάντα δυνατή η επαρκής συγκέντρωση/καταβολή συντάξεων ή να δημιουργηθεί μια κατάσταση στην οποία πραγματικά όλοι θα λαμβάνουν επαρκή σύνταξη όταν συνταξιοδοτούνται. Από την άποψη αυτή, η ηλικία συνταξιοδότησης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 60 έτη, και εάν το επιτρέπει ο όγκος της εργασίας και οι διαθέσιμοι εργαζόμενοι, είναι ακόμη και επιθυμητό να μειωθεί αυτή η ηλικία συνταξιοδότησης στα 55 ή ακόμη και στα 50 έτη. Προσωπικά είμαι υπέρ του καθορισμού της ηλικίας συνταξιοδότησης σε όσο το δυνατόν χαμηλότερο επίπεδο και, επιπλέον, απλώς να δίνεται η δυνατότητα στους ανθρώπους να εργάζονται περισσότερο, όπου αυτό είναι εφικτό και επιθυμητό.

Όσον αφορά τα δάνεια και τα χρέη. Τουλάχιστον αυτά δεν θα πρέπει να λαμβάνονται για τα 1α απαραίτητα, αλλά και για ένα λογικό βαθμό εκπαίδευσης. Νομίζω ότι τα δάνεια δεν θα πρέπει να λαμβάνονται για σπουδές σε HBO ή Πανεπιστήμιο και ότι τουλάχιστον από οικονομικής άποψης αυτά θα πρέπει να είναι προσβάσιμα σε όλους. Αλλά και ότι όλα ή μεγάλο μέρος των εξόδων που σχετίζονται με μια τέτοια σπουδή θα έπρεπε και θα μπορούσε στην πραγματικότητα να πληρώνεται από το κράτος. Έτσι ώστε να χρειάζεται να δανειστεί κανείς ελάχιστα ή τίποτα για αυτές τις σπουδές. Όπου, ενδεχομένως, μέρος του κόστους θα πρέπει να ανακτάται από άτομα που - μέσω ή χάρη σε αυτές τις μελέτες - κερδίζουν αργότερα τόσο υψηλό μισθό ώστε να μπορούν εύκολα να αποπληρώσουν το κόστος της μελέτης.

Ένα άτομο που υποβάλλει αίτηση για διπλώματα ευρεσιτεχνίας για ένα συγκεκριμένο προϊόν ή υπηρεσία δεν θα πρέπει να πληρώνει τίποτα για την απόκτηση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας και τη διατήρησή του, εάν και εφόσον δεν υπάρχουν πραγματικά έσοδα από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και αρκετά για

να πληρωθούν τα έξοδα απόκτησης και διατήρησής του. Επομένως, όσον αφορά εμένα, θα πρέπει να θεσπιστεί ένα εντελώς διαφορετικό σύστημα για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Όπου ενδεχομένως μετά από επαρκή πραγματοποίηση εισοδήματος, ή όπου μόνο οι επιτυχημένες πατέντες θα πρέπει να καταβάλλουν ένα ορισμένο ποσοστό του εισοδήματος ετησίως αντί για το σημερινό κόστος απόκτησης και διατήρησης. Αλλά στην πραγματικότητα πιστεύω ότι θα ήταν πολύ καλύτερα αν δεν υπήρχε σχεδόν κανένα κόστος που να συνδέεται με τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Και ότι τότε μόνο ένα σχετικά μικρό ποσό (χαμηλότερο από το σημερινό κόστος απόκτησης!) θα πρέπει να καταβάλλεται μόνο για την απόκτηση ενός διπλώματος ευρεσιτεχνίας, έτσι ώστε να υπάρχει ένα όριο για την υποβολή αίτησης για διπλώματα ευρεσιτεχνίας και αυτό να γίνεται πραγματικά μόνο από σοβαρή άποψη. Αυτό μπορεί να γίνει απλά μόλις τεθεί σε εφαρμογή το ΣΔΠ. Και αυτό θα κάνει πολύ πιο εύκολη την κατοχύρωση κάποιας πατέντας και θα πρέπει επίσης να κοστίζει σχετικά πολύ λίγο, εφόσον η πατέντα δεν πρόκειται πραγματικά να αποφέρει κάποιο κέρδος.

Εάν υπάρχει περισσότερη διαθέσιμη εργασία από την απαιτούμενη, δεν θα πρέπει όσοι δεν εργάζονται να μην έχουν εισόδημα ή να έχουν πολύ μικρό εισόδημα για να καλύψουν τα αναγκαία 1α απαραίτητα για τη ζωή. Επιπλέον, πραγματικά όλοι στην κοινωνία θα πρέπει ανά πάσα στιγμή να έχουν επαρκή αποθέματα και να είναι σε θέση να αγοράσουν το δικό τους σπίτι που να ανταποκρίνεται στα κοινά πρότυπα και επίσης ανά πάσα στιγμή να είναι σε θέση να συνεχίσουν να πληρώνουν την οικονομική επιβάρυνση που αυτό προκαλεί. Στην πραγματικότητα, οι τράπεζες θα πρέπει πραγματικά να είναι σε θέση να παρέχουν σε όλους ένα στεγαστικό δάνειο που να είναι επαρκές για να είναι σε θέση να αγοράσουν και να διατηρήσουν ένα κοινό και λογικό σπίτι.

Έτσι, περαιτέρω, εγώ ο ίδιος πιστεύω ότι μια καλά οργανωμένη οικονομία πρέπει να είναι και κοινωνική. Αυτό μπορεί και πρέπει να γίνει με διάφορους τρόπους, αλλά όσον αφορά την εργασία και την εργασία, είναι σημαντικό οι άνθρωποι να μπορούν προφανώς να σταματήσουν να εργάζονται κάποια στιγμή στη ζωή τους. Επί του παρόντος, η ηλικία συνταξιοδότησης είναι αρκετά υψηλή, και αυτό συμβαίνει κυρίως για οικονομικούς λόγους. Από κοινωνική και πραγματική άποψη, η ηλικία συνταξιοδότησης θα μπορούσε κάλλιστα να μειωθεί, καθώς υπάρχουν πολλοί νέοι άνθρωποι που μπορούν να αντικαταστήσουν τους ηλικιωμένους. Μόνο από οικονομικής άποψης, λοιπόν, δεν είναι προφανώς ακόμη δυνατή η μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, εντός και με το σημερινό νομισματικό σύστημα. Εάν και όταν το δικό μου Άριστο Νομισματικό

Σύστημα τεθεί σε εφαρμογή, η μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης θα είναι δυνατή. Και αυτό θα πρέπει να πραγματοποιηθεί τότε. Συν τοις άλλοις, από τότε και μετά, οι συνταξιοδοτικές παροχές μπορούν επίσης να αυξηθούν οικονομικά. Και θα είναι επίσης δυνατό να χρηματοδοτηθούν οι συνταξιοδοτικές εισφορές περισσότερο από την κυβέρνηση και λιγότερο από το άτομο. Τότε είναι ακόμη και πιθανό ότι πραγματικά όλες οι δαπάνες για τις συντάξεις και τις συνταξιοδοτικές παροχές θα πληρώνονται από το κράτος, στο σύνολό τους. Και ότι οι συντάξεις θα αποκτήσουν μια εντελώς διαφορετική, καλύτερη, μορφή και ενδεχομένως ονομασία. Πώς θα μοιάζουν όλα αυτά, δεν μπορώ ακόμη να τα περιγράψω σε αυτό το παρόν βιβλίο, αλλά είμαι βέβαιος ότι κάτι όμορφο θα προκύψει εδώ μόλις το EMS μου είναι στη θέση του.

22. Ο σκοπός του Άριστου Νομισματικού Συστήματος

Αυτή τη στιγμή ζούμε σε περίεργους καιρούς, δύσκολους αλλά ενδιαφέροντες. Δύσκολοι όσον αφορά την παρούσα κατάσταση και ενδιαφέροντες λόγω της παρούσας και της μελλοντικής κατάστασης. Το ενδιαφέρον λοιπόν έγκειται στη μάθηση και την ανάπτυξη των ατόμων σε μια εντελώς παράλογη και διαταραγμένη οικονομία και συνεπώς κοινωνία.

Με και μετά την εισαγωγή του ΣΠΔ, η εποχή και η κοινωνία μας δεν θα είναι πλέον δύσκολη, αλλά θα παραμείνει ενδιαφέρουσα. Αυτό το ενδιαφέρον θα έχει τότε διαφορετικό περιεχόμενο, το οποίο ελπίζω ότι θα γίνει σε μεγάλο βαθμό σαφές μετά την ανάγνωση του υπόλοιπου αυτού του βιβλίου. Ειδικότερα, το ενδιαφέρον περιεχόμενο έγκειται τότε στις πρωτοφανείς δυνατότητες που θα προσφέρει το ΣΔΠ για έναν διαφορετικό σχεδιασμό της οικονομίας, της οργάνωσης, της κοινωνίας και της προσωπικής ζωής και ανάπτυξης.

Στόχος του ΕΕΜ είναι η δημιουργία ενός νομισματικού συστήματος και μιας οικονομίας στο πλαίσιο των οποίων τα άτομα θα έχουν μεγαλύτερη ελευθερία. Όπου όμως αυτή η ελευθερία δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι χωρίς κάποιες υποχρεώσεις. Τα άτομα θα εξακολουθήσουν να διατηρούν την κοινωνική υποχρέωση να συνεισφέρουν στην κοινωνία όπου είναι δυνατόν και αναγκαίο. Το οποίο μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους. Οι διανοούμενοι και οι ερευνητές, για παράδειγμα, ελπίζουμε ότι θα έχουν πολύ μεγαλύτερη ελευθερία να οργανώνουν οι ίδιοι τον χρόνο τους πολύ περισσότερο και, στην έρευνα, θα έχουν πολύ μεγαλύτερη πρόσβαση σε όλη τη βοήθεια και τα εργαλεία που χρειάζονται για να διεξάγουν την έρευνα αυτή με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ένας άλλος στόχος του ΕΕΜ είναι να αποκαταστήσει κάποια λογική στο χρηματοπιστωτικό και νομισματικό μας σύστημα και, ως εκ τούτου, στην κοινωνία μας στο σύνολό της.

Αυτό που είναι επίσης σημαντικό είναι ο στόχος του EMS να καταστήσει την κοινωνία πραγματικά πιο βιώσιμη. Αυτό περιλαμβάνει την εξάλειψη της ανάγκης παραγωγής για την εξασφάλιση εισοδήματος. Θα υπάρχει πολύ λιγότερη ανάγκη

για παραγωγή στο μέλλον μετά την εφαρμογή του ΣΔΠ. Περαιτέρω παράταση της διάρκειας ζωής των προϊόντων και βελτίωση των προϊόντων. Μαζί με ίσως έξυπνους τρόπους για να χρειαζόμαστε λιγότερα φυσικά αντικείμενα στον τρόπο ζωής και αναψυχής μας, αυτό ελπίζουμε ότι θα οδηγήσει σε λιγότερη παραγωγή και κατανάλωση.

Η περαιτέρω αποσύνδεση της εργασίας από το εισόδημα που κατέστη δυνατή με την εισαγωγή του Άριστου Νομισματικού Συστήματος προσφέρει πρωτοφανείς ευκαιρίες. Θα επιτρέψει σε όλους να έχουν ανά πάσα στιγμή αρκετό εισόδημα, ενώ το πρόσθετο εισόδημα δεν θα πρέπει να παρακρατείται. Επίσης, χρειάζεται να παρακρατείται πολύ λιγότερος ή και καθόλου φόρος στο πρόσθετο εισόδημα και στο εισόδημα γενικά. Διότι με το ΕΝΣ, τουλάχιστον σε οικονομικό επίπεδο, οι φόροι δεν είναι πλέον απαραίτητοι. Εξάλλου, ακόμη και χωρίς καν φορολογικά έσοδα, οι κυβερνήσεις μπορούν απλώς να πληρώνουν και όλα τα έξοδά τους.

Ως εκ τούτου, το Άριστο Νομισματικό Σύστημα είναι ένα πραγματικό σύστημα ανάπτυξης, όπου η οικονομία και η οργάνωση δεν θα είναι πλέον ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος από οικονομικής άποψης.

Και μετά ερχόμαστε στον κύριο σκοπό του ΕΕΜ, που είναι να αποτρέψει μια οικονομική και κοινωνική καταστροφή στην κοινωνία μας. Αυτή η καταστροφή βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη, με αυτό να συμβαίνει εδώ και μερικά χρόνια και μάλιστα πριν γίνει επίσημη η οικονομική κρίση. Ωστόσο, η οικονομική κατάσταση πολλών ανθρώπων έχει γίνει πολύ, πολύ χειρότερη από το 2008 και μετά. Τώρα όλο και περισσότεροι άνθρωποι δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα οικονομικά. Ωστόσο, αυτό θα χειροτερέψει πολύ περισσότερο τα επόμενα χρόνια. Εκτός αν, και αυτός είναι πραγματικά ο μόνος τρόπος για να αποτραπεί και να λυθεί αυτή η εκτεταμένη οικονομική και κοινωνική καταστροφή, εισαχθεί το Άριστο Νομισματικό Σύστημα.

23. Αύξηση των κατώτατων μισθών στις Κάτω Χώρες στο πλαίσιο του ΕΕΜ

Ένα σημείο συζήτησης που νομίζω ότι τόσο στη σημερινή εποχή όσο και ειδικά στο πλαίσιο του ΟΝΣ δεν θα έπρεπε να αποτελεί σημείο συζήτησης αλλά απλώς να πραγματοποιηθεί είναι η αύξηση των κατώτατων μισθών στις Κάτω Χώρες.

Επί του παρόντος, αυτός ο κατώτατος μισθός είναι περίπου 9 ευρώ μεικτά. Έτσι, αυτό περιλαμβάνει πληρωμές για σύνταξη, φόρο εισοδήματος, επίδομα ασθενείας και τα παρόμοια. Αυτό είναι ένα πολύ χαμηλό ποσό εισοδήματος ανά ώρα, αλλά και, αν καταβληθεί αυτός ο κατώτατος μισθός, πολύ λίγα χρήματα μπαίνουν στην άκρη για τον εν λόγω εργαζόμενο για αργότερα, για τη σύνταξή του. Αλλά και, επομένως, τα έσοδα για το κράτος με τη μορφή φόρου εισοδήματος είναι χαμηλότερα, αν ο μισθός είναι πράγματι κοντά ή ίσος με τον κατώτατο μισθό.

Αν λάβουμε επίσης υπόψη μας ότι τα γραφεία ευρέσεως εργασίας χρεώνουν γενικά και παίρνουν επίσης περίπου 25 ευρώ την ώρα για τους έκτακτους εργαζόμενους που απασχολούν σε εταιρείες παραγωγής ή διανομής. Και στους οποίους και οι ίδιοι γενικά πληρώνουν περίπου τον κατώτατο μισθό. Δηλαδή περίπου 9 ευρώ την ώρα. Ενώ λοιπόν οι εταιρείες που προσλαμβάνουν αυτούς τους ανθρώπους έχουν φαινομενικά 25 ευρώ την ώρα να διαθέσουν για τους ίδιους αυτούς εργαζόμενους. Τότε το ερώτημα είναι

Γιατί η κυβέρνηση επιτρέπει στα γραφεία ευρέσεως εργασίας να μεταβιβάσουν τόσο απίστευτα λίγα από αυτά τα 25 ευρώ περίπου στους εργαζόμενους των γραφείων

Γιατί να μην ιδρύσετε ένα εθνικό γραφείο ευρέσεως εργασίας ή κάτι τέτοιο, όπου οι εργαζόμενοι θα μπορούν να προσλαμβάνουν εργαζόμενους από γραφεία ευρέσεως εργασίας για το ίδιο ποσό ή και λίγο λιγότερο από το ποσό που πληρώνουν σήμερα σε άλλα γραφεία ευρέσεως εργασίας. Αλλά όπου αυτοί οι ίδιοι οι εργαζόμενοι του πρακτορείου θα πληρώνονται τουλάχιστον 15 ευρώ μεικτά την ώρα. Από το περιθώριο κέρδους, τα γενικά έξοδα μπορούν τότε να πληρωθούν με ευκολία και επιπλέον, θα οδηγήσει σε περισσότερα έσοδα από το φόρο εισοδήματος για το κράτος. Πράγματι, αυτό θα οδηγήσει σε σημαντική αύξηση των κρατικών εσόδων. Ωστόσο, στο πλαίσιο του ΕΝΣ, τα έσοδα αυτά θα

είναι λιγότερο αναγκαία, οπότε ενδεχομένως ο φόρος εισοδήματος θα μπορέσει επίσης να μειωθεί ή να καταργηθεί. Αλλά στην αρχή, μπορεί απλώς να παραμείνει σε ισχύ και να προσαρμοστεί σιγά-σιγά σταδιακά στο ΣΔΠ στο εγγύς μέλλον.

Σε κάθε περίπτωση, είναι όχι μόνο λογικό και άκρως επιθυμητό αλλά και απολύτως εφικτό να αυξηθούν οι κατώτατοι μισθοί γενικά εξίσου στα 15 ευρώ την ώρα. Άλλωστε, οι εργοδότες πληρώνουν ήδη 25 ευρώ την ώρα ανά εργαζόμενο, στην πραγματικότητα αυτό είναι το ποσό που πληρώνουν ήδη οι εργοδότες το 2012 για τους προσωρινά απασχολούμενους και όλους όσους αμείβονται με τον κατώτατο μισθό. Οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης θα πρέπει τότε να μπορούν να λειτουργούν με τα 10 ευρώ που τους απομένουν ως περιθώριο, κάτι που θα πρέπει να είναι απολύτως εφικτό. Διαφορετικά, θα πρέπει απλώς να αρχίσουν να εργάζονται πιο αποτελεσματικά αντί να μετακυλύουν παράλογα μικρό μέρος του εισοδήματός τους στους προσωρινά απασχολούμενους, όπως κάνουν τώρα.

Προφανώς όμως υπάρχουν ή εξακολουθούν να υπάρχουν επιχειρήματα για τη διατήρηση του κατώτατου μισθού τόσο χαμηλά όσο είναι στη σημερινή εποχή. Αυτά θα είναι αναμφίβολα οικονομικά επιχειρήματα και προφανώς η κυβέρνηση φοβάται ότι ορισμένες εταιρείες που όντως δυσκολεύονται τώρα στην τρέχουσα οικονομία θα έχουν πρόβλημα συνολικά αν αυξηθεί ο κατώτατος μισθός. Αυτός ο φόβος, παρεμπιπτόντως, είναι απολύτως δικαιολογημένος. Το σημερινό νομισματικό σύστημα και η εισοδηματική κρίση που είναι πλέον γεγονός ως αποτέλεσμα, απλώς καθιστά πραγματικά πολύ δύσκολο για πολλά άτομα αλλά και επιχειρήσεις να τα βγάλουν πέρα. Και δυστυχώς, εξαιτίας αυτού, το βήμα της αύξησης του εισοδήματος, το οποίο είναι πραγματικά πολύ αναγκαίο, δεν μπορεί πραγματικά να γίνει εύκολα λόγω των εξαρτήσεων μέσα στην κοινωνία. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο η εισαγωγή του συστήματος EMS είναι πολύ αναγκαία, διότι η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα (η μέθοδος EMS) καθιστά δυνατή τη δραστική αύξηση των εισοδημάτων των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων ιδίως, αλλά και των εισοδημάτων όσων δικαιούνται παροχές. Μεταξύ άλλων, αυτό επίσης με την αύξηση των επιδοτήσεων ενοικίου και των επιδοτήσεων περίθαλψης επίσης, οι οποίες μπορεί να πληρωθούν ή όχι πλήρως μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα.

Αλλά, επιστρέφοντας στο θέμα αυτού του μέρους του βιβλίου. Έτσι, το ΣΔΑΤ θα επιτρέψει επίσης να αυξηθούν οι κατώτατοι μισθοί ΚΑΛΑ ή όχι σημαντικά. Αυτό μπορεί να γίνει μέσω της μείωσης των εμβασμάτων από τους ακαθάριστους μισθούς (εμβάσματα σε ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές εισφορές και φόρους εισοδήματος και τα συναφή) αλλά και μέσω μιας προσθήκης ή μη από το κράτος στα καθαρά ωρομίσθια. Αλλά ακόμη και χωρίς αυτή ή αυτές τις πρόσθετες προσθήκες στους καθαρούς μισθούς, οι καθαροί μισθοί μπορούν επομένως να αυξηθούν μέσω του ΣΔΑΤ, διότι με την ανάπτυξη της καινοτομίας του ΣΔΑΤ, οι συνταξιοδοτικές εισφορές και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που καταβάλλονται σήμερα από τους ακαθάριστους μισθούς δεν θα χρειάζονται τότε όλο και περισσότερο. Κατά συνέπεια, το χάσμα μεταξύ ακαθάριστου και καθαρού μισθού μπορεί να μειωθεί. Και οι εργαζόμενοι θα μπορέσουν επομένως να διατηρήσουν περισσότερους καθαρούς μισθούς. Μαζί με άλλες νομισματικές μεταρρυθμίσεις μέσω του ΕΝΣ που μπορούν και θα οδηγήσουν επίσης σε αύξηση των αποδοχών. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει μειώσεις των φόρων και των ασφαλίστρων υγείας, αλλά και άλλες συμπληρωματικές δράσεις.

24. Το άριστο νομισματικό σύστημα και η διαφορά από αυτό που ήδη υπάρχει και από αυτό που αντιπροσωπεύεται στη θεωρία και την επιστήμη

Το άριστο νομισματικό μου σύστημα θα γίνει πραγματικότητα μόλις εισαχθεί η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα. Αυτό θα συμβεί αν χρησιμοποιηθεί για την επίλυση της σημερινής κρίσης χρέους ή/και για τη συμπλήρωση του σημερινού διαταραγμένου και ελλιπούς νομισματικού συστήματος.

Αυτό που είναι πολύ σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε εν προκειμένω είναι ότι

Η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα αποσκοπεί στη συμπλήρωση του σημερινού νομισματικού συστήματος. Με στόχο να καταστήσει το σημερινό νομισματικό σύστημα πιο ολοκληρωμένο, αλλά και πιο ευέλικτο και ανοιχτό. Πολύ περισσότερο εναρμονισμένο με τα χαρακτηριστικά της σημερινής και της μελλοντικής κοινωνίας.

Η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα δεν είναι μόνο η πιο αναγκαία και εξαιρετική λύση για την κρίση χρέους, αλλά και το κλειδί για την πορεία προς ένα βιώσιμο νομισματικό σύστημα. Αυτό το βιώσιμο νομισματικό σύστημα είναι απαραίτητο για να μετασχηματιστεί σε μια βιώσιμη κοινωνία και για να καταστεί η πραγματική βιώσιμη ανάπτυξη επίσης βιώσιμη και διαρκής. Αν και δεν θέλω να ισχυριστώ ή να εγγυηθώ ότι αυτή η βιώσιμη ανάπτυξη μπορεί πράγματι να γίνει πραγματικότητα σε όλους τους επιθυμητούς τομείς, η βέλτιστη βιώσιμη ανάπτυξη απαιτεί ένα βιώσιμο νομισματικό σύστημα. Το άριστο νομισματικό μου σύστημα είναι - τουλάχιστον για τη σημερινή κοινωνία - το πιο βιώσιμο νομισματικό σύστημα για την κοινωνία μας.

Μια βιώσιμη κοινωνία απαιτεί βιώσιμη οργάνωση. Η βιωσιμότητα σημαίνει συνέχεια. Αλλά τι συνέχεια; Και βιωσιμότητα για ποιο λόγο; Όσον αφορά εμένα, η βιωσιμότητα της οργάνωσης πρέπει να αφορά κυρίως τη βιωσιμότητα για τους ανθρώπους και την κοινωνία γενικότερα. Όχι βιωσιμότητα για τους εργάτες ή βιωσιμότητα για τους υπαλλήλους ή βιωσιμότητα για τα προϊόντα και τις οργανώσεις. Αν και η βιωσιμότητα των εργαζομένων, των υπαλλήλων, των προϊόντων και των οργανώσεων μπορεί να αποτελεί μέρος της βιωσιμότητας για τους ανθρώπους και την κοινωνία. Αλλά η καταστροφή της εργασίας, των

προϊόντων και των οργανισμών μπορεί επίσης να είναι μέρος της βιωσιμότητας. Ολοκληρωμένη βιωσιμότητα. Βασισμένη στη φρόνηση και καθοδηγούμενη από την πρακτικότητα και αυτό που ονομάζω "λογική αίσθηση". Αλλά γι' αυτό, ολόκληρο το οικονομικό και νομισματικό μας σύστημα πρέπει επίσης να βασίζεται και να διευκολύνει την ολοπλουραλιστική βιωσιμότητα.

Το άριστο νομισματικό μου σύστημα επιτρέπει την ολοπλουραλιστική βιωσιμότητα, επειδή είναι ένα πλήρες, ανοικτό και ευέλικτο νομισματικό σύστημα. Στο οποίο, μεταξύ άλλων, γίνονται δυνατά και πραγματικότητα τα ακόλουθα

Η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση μπορεί και θα επιλυθεί από το Εξαιρετικό Νομισματικό μου Σύστημα

Η αποσύνδεση του εισοδήματος από την εργασία θα γίνει εφικτή και πραγματικότητα. Η εξάρτηση από την εργασία και την εργασία για την παραγωγή εισοδήματος θα εξαφανιστεί ή θα μειωθεί, επειδή ένα μέρος του εισοδήματος θα μπορεί τότε πραγματικά να παραχθεί/παραχθεί χωρίς την ανάγκη για καθόλου εργασία. Ενώ τώρα πραγματικά όλοι οι οικονομικοί πόροι, άρα και το εισόδημα, είναι αποτέλεσμα άμεσης ή έμμεσης εργασίας του παρελθόντος ή του παρόντος.

Η κατάργηση ορισμένων ή όλων των φόρων θα καταστεί δυνατή, επειδή οι κρατικές δαπάνες δεν θα χρειάζεται πλέον να χρηματοδοτούνται (από τον πληθυσμό) μέσω φόρων. Ενώ τα φορολογικά έσοδα απαιτούνται σήμερα για την πληρωμή των κυβερνητικών δαπανών, δεν θα χρειάζονται πλέον αν η καινοτομία μου για το χρήμα και το νομισματικό σύστημα χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση των κυβερνητικών δαπανών

Επειδή θα υπάρχει μια επιπλέον δυνατότητα χρηματοδότησης των κρατικών δαπανών, αλλά και επειδή αυτό δεν θα δημιουργήσει επιπλέον χρέη για τις κυβερνήσεις, οι κυβερνήσεις θα μπορούν να χρηματοδοτούν πολύ περισσότερο από ό,τι τώρα πρόσθετες δαπάνες που διευκολύνουν και επιτρέπουν μια βιώσιμη κοινωνία. Επιπλέον χρήματα μπορούν και θα είναι διαθέσιμα για την επιστήμη και για να γίνουν οι κυβερνητικοί οργανισμοί, οι οργανισμοί γενικά και τα άτομα στην κοινωνία πιο βιώσιμα. Με τον τρόπο αυτό, επίσης, τα σημεία 1) έως 3) διευκολύνουν και αποτελούν μέρος της νέας βιώσιμης κοινωνίας που καθίσταται δυνατή από την καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα και διευκολύνεται και υποστηρίζεται από το άριστο νομισματικό μου σύστημα.

Καθώς οι εξαρτήσεις μεταξύ των επιχειρήσεων και των οργανισμών μειώνονται, ως αποτέλεσμα της εισαγωγής της καινοτομίας μου και του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματος που προκύπτει, μπορούν και θα εφαρμοστούν πολύ

πιο βιώσιμοι κανόνες και δράσεις πολιτικής. Όπως, για παράδειγμα, στον τομέα των εναλλακτικών μορφών ενέργειας.

Όσον αφορά αυτές τις εναλλακτικές μορφές ενέργειας, μπορεί κανείς να αρχίσει να εφαρμόζει, για παράδειγμα, πιο συγκεκριμένες καινοτομίες που θα οδηγήσουν σε μείωση της χρήσης βενζίνης, αλλά θα κοστίσουν πολλές θέσεις εργασίας. Επίσης, άλλες βελτιώσεις στην κοινωνία που κοστίζουν θέσεις εργασίας μπορούν τότε απλώς να εισαχθούν με πιο γρήγορο ρυθμό, χωρίς σημαντικές επιπτώσεις στους εργαζόμενους ή στην κοινωνία ειδικότερα. Μια απότομη μείωση της απαιτούμενης βενζίνης που θα έρθει σχετικά ξαφνικά θα οδηγήσει αναμφίβολα σε πολύ λιγότερη εργασία και συνεπώς σε έσοδα για μια εταιρεία όπως η Shell. Αλλά αυτό δεν έχει σημασία εφόσον οι επηρεαζόμενοι εργαζόμενοι παραμένουν εξασφαλισμένοι για το εισόδημά τους και στις εξαρτημένες εταιρείες μπορεί επίσης να προσφερθεί αντικατάσταση του εισοδήματος, αν χρειαστεί.

Στην απλούστερη εκδοχή της, η καινοτομία μου στο χρηματικό σύστημα περιλαμβάνει την πραγματική δημιουργία χρήματος. Μόνο που αυτό κάνει μεγάλη διαφορά:

ΠΩΣ δημιουργούνται αυτά τα πραγματικά πρόσθετα χρήματα

Με τον ΠΟΥ δημιουργούνται πρόσθετα χρήματα

ΟΤΑΝ δημιουργηθούν αυτά τα πρόσθετα χρήματα

Με ποιο ΣΚΟΠΟ δημιουργούνται αυτά τα πρόσθετα χρήματα

Υπό ποιες ΣΥΝΘΗΚΕΣ δημιουργείται το χρήμα

Με βάση ποιο χρηματοπιστωτικό και νομισματικό σύστημα δημιουργείται το χρήμα.

Υποστηρίζεται από τον τρόπο σκέψης (sensemaking) με τον οποίο δημιουργείται και χρησιμοποιείται το χρήμα.

Όλες αυτές οι πτυχές, στο βαθμό που είναι εφικτό και πρακτικό και δυνατό, αποτελούν ήδη μέρος της καινοτομίας μου για το νομισματικό σύστημα και το εξαιρετικό νομισματικό μου σύστημα. Το τι έχει ήδη αναφερθεί στο βιβλίο μου στο amazon/kindle όσον αφορά την καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα. Ενώ

τα σημεία 1 έως 7 καλύπτονται επίσης και περιλαμβάνονται στη λύση που είναι η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Επιπλέον, επομένως, η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα δεν είναι μόνο η λύση για την κρίση χρέους αλλά εξίσου η αναγκαία προσθήκη στο νομισματικό μας σύστημα που οδηγεί στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα.

Στο προηγούμενο βιβλίο μου, απ' όσο θυμάμαι, δεν ανέφερα το όνομα Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα. Όμως η συνειδητοποίηση ότι η καινοτομία μου θα οδηγήσει σε αυτό και τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά του ΕΝΣ αλλά και της νομισματικής πολιτικής που το συνοδεύει περιλαμβάνονται στο κείμενο με περιγραφές του τι μπορεί και τι θα γίνει εφικτό με αυτό. Όπως η μερική ή πλήρης κατάργηση φόρων όπως ο φόρος εισοδήματος, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στη βενζίνη, ο φόρος προστιθέμενης αξίας. Στην πραγματικότητα, όλα τα απαραίτητα χαρακτηριστικά του ΣΔΣ περιλαμβάνονταν στο βιβλίο μου του 2011, μόνο που τότε δεν το ονόμασα με το όνομα/αντιπροσωπευτικό όνομα Άριστο Νομισματικό Σύστημα.

Το περιεχόμενο και ο χαρακτήρας της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα είναι εξ ορισμού η καλύτερη λύση για την κρίση χρέους και το βέλτιστο συμπλήρωμα για το σημερινό μας χρηματικό σύστημα στις τρέχουσες συνθήκες, όπως είναι, μεταξύ άλλων, η οικονομία και η κοινωνία μας. Η ίδια η καινοτομία περιλαμβάνει, όπως έγραψα στο προηγούμενο βιβλίο μου (διαθέσιμο στο amazon/kindle), την πρόσθετη δημιουργία χρήματος με τον ακόλουθο τρόπο

Η κυβέρνηση ή οι κυβερνήσεις (το "ποιος") εγκαθιστούν το ίδιο λογισμικό που χρησιμοποιούν οι τράπεζες για τις τραπεζικές συναλλαγές μέσω διαδικτύου ή/και το δικό τους τραπεζικό σύστημα στον δικό τους διακομιστή ή υπολογιστή.

Το λογισμικό αυτό θα συνδεθεί με το διεθνές τραπεζικό σύστημα. Από εκεί και πέρα, αυτός ο κυβερνητικός διακομιστής είναι επίσης μια απλή τράπεζα και μέρος του διεθνούς τραπεζικού συστήματος.

Η κυβέρνηση δημιουργεί έναν τραπεζικό λογαριασμό μέσα στο δικό της τραπεζικό σύστημα (με το λογισμικό, μέσα στο ψηφιακό υπολογιστικό σύστημα) και στη συνέχεια δημιουργεί επίσης ψηφιακό χρήμα εκεί πληκτρολογώντας έναν αριθμό ή ένα ψηφίο με μερικά μηδενικά για το σύμβολο του νομίσματος. Ενδεχομένως, το κανονικό λογισμικό θα πρέπει να τροποποιηθεί ελαφρώς για το σκοπό αυτό, αλλά αυτό θα είναι μια απλή λειτουργία/βήμα για έναν μικρό προγραμματιστή του συγκεκριμένου λογισμικού.

Στη συνέχεια, μετά την ψηφιακή δημιουργία αριθμών σε αυτόν τον τραπεζικό λογαριασμό που δημιουργήθηκε από την κυβέρνηση, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίλυση της κρίσης χρέους με την αποπληρωμή των χρεών της κυβέρνησης ή των κυβερνήσεων. Με αυτόν μπορούν να χρηματοδοτηθούν κάθε είδους άλλες κυβερνητικές δαπάνες, όπως η κοινωνική ασφάλιση αλλά και πρόσθετες δαπάνες για την επιστήμη και την περαιτέρω βιωσιμότητα και βελτίωση της κοινωνίας μας. Σε μεταγενέστερο στάδιο, βάσει κανόνων, μπορεί επίσης να δοθεί η άδεια σε άλλα κόμματα και ίσως σε συγκεκριμένα πρόσωπα να δημιουργήσουν πρόσθετα χρήματα για να πληρώσουν πράγματα. Όπως ίσως για επιστημονικούς σκοπούς, υγειονομική περίθαλψη, συντήρηση κρίσιμων διαδικασιών και οργανισμών.

Ωστόσο, αυτό που είναι επίσης ιδιαίτερα σημαντικό είναι αυτό που δεν εξετάζεται ή δεν αναφέρεται από εμένα σχετικά με την καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Ενώ θα πρέπει να αναφέρω κάτι από αυτό εδώ, διότι είναι πολύ ουσιαστικό τελικά. Στην πραγματικότητα περιλαμβανόταν ήδη σε αυτό που έχω ήδη περιγράψει, αλλά προφανώς δεν είναι απολύτως σαφές από αυτό. Όντας το γεγονός ότι η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα δεν αποσκοπεί στην πλήρη εξάλειψη του χρέους ή/και της δημιουργίας χρέους από την κοινωνία μας.

Αυτό προκύπτει επίσης από αυτό που έγραψα και στο προηγούμενο βιβλίο μου, ότι δηλαδή, όσον αφορά τη λύση της κρίσης χρέους, με το χρήμα που δημιουργείται, πρέπει και μπορούν να εξοφληθούν (μόνο) τα δημόσια χρέη και ενδεχομένως μέρος των δημόσιων και εταιρικών χρεών (αλλά όχι όλα).

Αυτό λοιπόν σημαίνει ότι το χρέος και η δημιουργία χρέους από τις τράπεζες όταν δανείζονται χρήματα θα παραμείνει απλώς ένα μέρος του νομισματικού μας συστήματος. Η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα δεν είναι να εμποδίσει τη δημιουργία μελλοντικών ιδιωτικών χρεών και χρεών για οργανισμούς. Στοχεύει, ωστόσο, στο να αποτρέψει την εμφάνιση μελλοντικών χρεών κυβερνήσεων. Αυτό στη συνέχεια ωφελεί τόσο τους οργανισμούς όσο και τους ιδιώτες, διότι επιτρέπει τη μείωση ή ακόμη και την πλήρη εξάλειψη των φόρων. Αλλά επίσης, και ίσως πολύ πιο σημαντικό και ουσιώδες, η καινοτομία μου και το προκύπτον Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα θα επιτρέψει την ταχύτερη υιοθέτηση βιώσιμων ή επιθυμητών εξελίξεων στην κοινωνία. Ακόμη και αν αυτές οδηγούν σε μείωση του εισοδήματος των εταιρειών ή ακόμη και σε καταστροφή ή εξαφάνιση ολόκληρων κλάδων ή εταιρειών ή οργανισμών.

Πράγματι, οι μειώσεις στο εισόδημα των επηρεαζόμενων ατόμων μπορούν να συμπληρωθούν με ευκολία μετά την εισαγωγή της καινοτομίας μου και στο πλαίσιο του Άριστου Νομισματικού Συστήματος μέσω συμπληρωμάτων στο εισόδημα από την κυβέρνηση.

Αλλά και σε ατομικό επίπεδο, η κυβέρνηση θα μπορεί να διαδραματίσει πολύ μεγαλύτερο ρόλο με πολλούς τρόπους όσον αφορά την ικανοποίηση των αναγκών των καταναλωτών.

Στην πραγματικότητα, όμως, αυτό συμβαίνει ήδη, διότι η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα, αν εφαρμοστεί σωστά, θα εγγυάται πραγματικά επαρκές εισόδημα για όλους, ακόμη και σε τρέχουσες και μελλοντικές καταστάσεις. Από τα χαμηλότερα εισοδήματα, τα εισοδήματα θα μπορέσουν να αυξηθούν σε τέτοιο βαθμό ώστε πραγματικά όλοι θα είναι σε θέση να αγοράσουν το δικό τους σπίτι και να συνεχίσουν πραγματικά να το πληρώνουν, ακόμη και αν πληρώνονται άλλα απαραίτητα εισοδήματα, ακόμη και πολυτέλειες. Χωρίς να χρειάζεται να δημιουργηθούν ληξιπρόθεσμες οφειλές. Αλλά δεδομένου ότι το σύστημα των καθυστερήσεων και η μέθοδος είσπραξης έχει επίσης μια λογική μέσα του που επίσης παραμένει τουλάχιστον εν μέρει μέσα στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα, αυτό θα πρέπει να παραμείνει μέρος του νομισματικού συστήματος. Αλλά στην πραγματικότητα, τα μέρη του Άριστου Νομισματικού Συστήματος που δεν ταιριάζουν με το Άριστο Νομισματικό Σύστημα θα προσαρμοστούν ή θα προσαρμοστούν λίγο πολύ αυτόματα στη νέα κατάσταση που θα προκύψει στη συνέχεια. Εξάλλου, μέσα σε ένα σύστημα, η κοινωνία μας προσαρμόζεται στις διαθέσιμες δυνατότητες. Αυτές οι δυνατότητες θα αυξηθούν δραματικά σε σχεδόν κάθε τομέα και περιοχή μετά την εισαγωγή του Άριστου Νομισματικού Συστήματός μου. Οι τρέχουσες αρνητικές τάσεις και η αρνητική φύση πολλών πραγμάτων που έχουν να κάνουν με το χρήμα (που είναι σχεδόν τα πάντα σε αυτή την κοινωνία) μπορούν τότε πραγματικά να μετατραπούν σε κάτι πραγματικά θετικό και επίσης πολύ πιο θετικό από ποτέ. Η βιωσιμότητα και η βιώσιμη οργάνωση, αλλά και οι βιώσιμες κοινωνικές σχέσεις θα έχουν τότε πολύ περισσότερες πιθανότητες από ό,τι στους σημερινούς καιρούς.

Το άριστο νομισματικό μου σύστημα είναι το πιο βιώσιμο νομισματικό σύστημα που μπορεί να φανταστεί κανείς για την παρούσα και τη μελλοντική κοινωνία. Όμως, φυσικά, δεν αποκλείω ότι αυτό το σύστημα μπορεί και θα αντικατασταθεί τελικά από μια ακόμη καλύτερη εναλλακτική λύση για εκείνη τη στιγμή. Τελικά, ο ρόλος του χρήματος, όπως το γνωρίζουμε σήμερα, θα υποχωρεί όλο και

περισσότερο στο παρασκήνιο και θα γίνεται λιγότερο σημαντικός. Θέματα όπως οι πληρωμές χωρίς ο πληρωτής να παίρνει την πρωτοβουλία και να δίνει σημασία εκείνη τη στιγμή -αλλά έχοντας δώσει ή δίνοντας τη συγκατάθεσή του- αποτελούν παράδειγμα αυτού. Και δεν εννοώ μόνο τις εξουσιοδοτήσεις όπως τώρα, αλλά και, για παράδειγμα, τις πληρωμές σε σούπερ μάρκετ ή άλλα φυσικά καταστήματα μέσω σάρωσης της ίριδας ή άλλης αυτόματης αναγνώρισης και εξουσιοδότησης. Η τεχνολογία του μέλλοντος θα αρχίσει να δίνει όλο και περισσότερες δυνατότητες γι' αυτό, αλλά εκτός αυτού, το άριστο νομισματικό μου σύστημα αποτελεί πολύ καλύτερη βάση και οδηγό γι' αυτό.

Όμως, για την ώρα, αλλά και για να καταστεί δυνατή και να διευκολυνθεί η περαιτέρω βελτίωση της κοινωνίας σε όλους τους τομείς, η λύση μου για την κρίση χρέους και η συμπλήρωση του σημερινού ελλιπούς και διαταραγμένου χρηματοπιστωτικού μας συστήματος είναι απολύτως απαραίτητη. Η λύση μου στην κρίση χρέους και η συμπλήρωση του χρηματοπιστωτικού και νομισματικού συστήματος, που οδηγεί στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα που ξεκίνησα και ανέπτυξα, είναι ένα βήμα που είναι απολύτως απαραίτητο. Η επίλυση της κρίσης χρέους από μόνη της δεν μπορεί να γίνει με τη διαγραφή των κρατικών χρεών από τις τράπεζες. Διότι με αυτόν τον τρόπο δεν εισέρχεται επιπλέον χρήμα στο σύστημα, το οποίο είναι απολύτως απαραίτητη προϋπόθεση για την επίλυση της κρίσης χρέους.

Η μετάβαση στη λεγόμενη τραπεζική με πλήρη αποθεματικά, η οποία προτείνεται μεταξύ άλλων από την πρωτοβουλία για το θετικό χρήμα στην Αγγλία, δεν αποτελεί επίσης λύση. Αυτή η εναλλακτική λύση, το θετικό χρήμα, καλεί επίσης τη δημιουργία χρήματος χωρίς χρέος (που είναι και η δική μου καινοτομία για το χρηματικό σύστημα, μεταξύ άλλων) , αλλά υπάρχουν φυσικά διαφορετικοί τρόποι για τη δημιουργία χρήματος χωρίς χρέος. Για παράδειγμα, έχει μεγάλη σημασία ποιος το κάνει, αλλά κυρίως πώς το κάνει. Η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά δεν είναι μια καλή εναλλακτική λύση, το αντίθετο μάλιστα. Η πιθανή δημιουργία χρέους σε ένα νομισματικό σύστημα δεν είναι κακή ή επιζήμια, το αντίθετο. Το χρέος από μόνο του δεν αποτελεί πρόβλημα, αλλά ένα σπουδαίο εργαλείο και χαρακτηριστικό του σημερινού χρηματοπιστωτικού μας συστήματος. Το οποίο κατ' αρχήν δεν χρειάζεται να αλλάξει τίποτα, εκτός από την άρση του παραλογισμού της πολύ μικρής ή μηδενικής δημιουργίας πρόσθετου χρήματος όταν αυτό είναι απαραίτητο. Έτσι, εκτός από τη δημιουργία χρέους, πρέπει να δημιουργηθεί και αρκετό χρήμα για να (συνεχίσει να) αποπληρώνει αυτά τα χρέη, αλλά και για να διασφαλιστεί η συνέχεια και η βιωσιμότητα της κοινωνίας μας.

Στην οικονομική εφημερίδα της 12ης Μαΐου 2012, δημοσιεύθηκε άρθρο του Klaas van Egmond, μεταξύ άλλων. Το άρθρο αυτό έχει τίτλο "θεμελιώδη σφάλματα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα- η δημιουργία χρήματος θα πρέπει να είναι καθήκον της κυβέρνησης" (Klaas van Egmond, " Fundamental errors in financial system- Money creation should be task of government" , 12 Μαΐου 2012). Το άρθρο αυτό είναι ενδιαφέρον από μόνο του, αλλά κυρίως για να το τοποθετήσω παράλληλα με την καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα. Την οποία λοιπόν ανέπτυξα πριν από το 2011 και η οποία περιγράφεται στο βιβλίο μου που δημοσίευσα στο amazon/kindle το 2011. Παρεμπιπτόντως, γύρω στο έτος 2010, είχα επίσης σύντομη επαφή με τον εμπνευστή της πρωτοβουλίας για το θετικό χρήμα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η πρωτοβουλία η οποία αναφέρεται επίσης στο άρθρο του Klaas van Egmond που δημοσιεύτηκε στην οικονομική εφημερίδα. Ενημέρωσα τότε επίσης τον εμπνευστή της πρωτοβουλίας για το θετικό χρήμα ότι μου άρεσαν μέρη της ιστορίας του, αλλά του έστειλα και πληροφορίες και του επεσήμανα το έργο μου. Στη συνέχεια, στόχος τους είναι επίσης η δημιουργία κυβερνητικού χρήματος και οράματα παρόμοια με αυτά που εκφράζονται στο άρθρο του κ. van Egmond. Αλλά, και αυτό είναι το ουσιώδες, τόσο τα οράματα και οι έννοιες της πρωτοβουλίας για το θετικό χρήμα όσο και οι έννοιες του κ. van Egmond εξακολουθούν να είναι κατώτερες και να βασίζονται στο σημερινό σύστημα χρήματος και σε ένα περιορισμένο όραμα και δυνατότητες για το μέλλον.

Η Πρωτοβουλία για το Θετικό Χρήμα, για παράδειγμα, υποστηρίζει (όπως και όλες οι άλλες ομάδες που ανήκουν στο Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση, όπως και το Ίδρυμα "Τα Χρήματά μας") την Τραπεζική με Πλήρη Αποθεματικά. Η οποία είναι ένας εντελώς μη βιώσιμος και περιοριστικός και επιβλαβής τρόπος τραπεζικής λειτουργίας. Αν και ο Μίλτον Φρίντμαν έχει επίσης υποστηρίξει το ίδιο.... Όσον αφορά το Positive Money UK, περαιτέρω, η πρωτοβουλία αυτή υποστηρίζει ότι μπήκαμε σε μπελάδες εξαιτίας της δημιουργίας χρέους από τις τράπεζες ή εξαιτίας του χρέους ή του σημερινού χρηματοπιστωτικού και τραπεζικού συστήματος καθεαυτού. Κάτι που είναι εντελώς ψευδές και άσχετο. Η εναλλακτική λύση στο θεωρούμενο πρόβλημα - που δεν είναι το πραγματικό πρόβλημα- επεξεργάζεται στη συνέχεια μέσω ενός νέου αλλά επίσης εξαιρετικά περιοριστικού τραπεζικού συστήματος." Ενώ ο κ. van Egmond δεν αναφέρει το όνομά μου, ούτε και η πρωτοβουλία για το θετικό χρήμα, είμαι ο μόνος που είναι πιο προχωρημένος στην κατανόηση του χρήματος και του νομισματικού συστήματος και της πολιτικής και των δυνατοτήτων του για το μέλλον. Και είμαι ο μόνος που έχει δημιουργήσει μια πραγματική και άριστη λύση για την κρίση χρέους. Αλλά εκτός από αυτό, για να

μετατρέψουμε την κοινωνία μας σε μια πολύ πιο βιώσιμη και κοινωνική. Στην οποία το εξαιρετικό νομισματικό σύστημα που δημιούργησα -το οποίο τίθεται σε ισχύ μόλις εφαρμοστεί η καινοτομία μου- είναι υποστηρικτικό και στοιχειώδες.

Ωστόσο, τα ακόλουθα γεγονότα, που αναφέρονται στο "Fundamental errors in financial system- Money creation must be task of government" (Klaas van Egmond, " Fundamental errors in financial system- Money creation must be task of government" , 12 Μαΐου 2012) των τόκων και των προσαυξήσεων. Τα οποία, παρεμπιπτόντως, υποθέτω ότι είναι γεγονότα και ότι αυτά που ισχυρίζεται ο κ. Egmond στο παρόν είναι αληθή και σωστά. Δεν το έχω ελέγξει ακόμη και δεν έχω ακριβώς τους πόρους για να το κάνω. Αλλά ακόμη και αν κάποια από τα παρακάτω πράγματα που αναφέρονται στο άρθρο είναι ανακριβή, τουλάχιστον κάποια από αυτά θα ενισχύσουν τη διορατικότητα. Θα ήθελα να αναφέρω τα ακόλουθα ζητήματα/σημεία εδώ"

- Οι Κάτω Χώρες πρέπει να περικόψουν περίπου 14 δισ. ευρώ για να επιτύχουν το πρότυπο δημοσιονομικού ελλείμματος 3%.

- Όσον αφορά τον πληθωρισμό, ο δείκτης τιμών καταναλωτή -το κύριο μέτρο που χρησιμοποιείται για την ποσοτικοποίηση του πληθωρισμού- δεν περιλαμβάνει πραγματικά σπάνια αγαθά. Τα σπίτια και η γη ΔΕΝ περιλαμβάνονται.

- Οι τιμές των κατοικιών έχουν αυξηθεί κατά περίπου 5% ετησίως τις τελευταίες δεκαετίες.

- Συνολικά, το κεφάλαιο μεταφέρεται διαρθρωτικά από την πραγματική οικονομία στη χρηματοπιστωτική οικονομία που δημιουργεί χρήμα.

Έτσι, αυτά τα σημεία, που αναφέρονται όλα στο παραπάνω άρθρο, είναι τουλάχιστον ενδιαφέροντα και επίσης ενδιαφέροντα. Ωστόσο, αυτό που είναι ακόμη πιο ενδιαφέρον είναι κάτι που δεν γνώριζα ακόμη. Με το οποίο αναφέρομαι στο παρακάτω απόσπασμα του Αβραάμ Λίνκολν :

"Η κυβέρνηση θα πρέπει να δημιουργεί, να εκδίδει και να κυκλοφορεί όλο το νόμισμα και τις πιστώσεις που απαιτούνται για να ικανοποιείται η αγοραστική δύναμη της κυβέρνησης και η αγοραστική δύναμη των καταναλωτών. Με την υιοθέτηση αυτών των αρχών, οι φορολογούμενοι θα γλιτώσουν τεράστια ποσά τόκων. Το χρήμα θα πάψει να είναι κύριος και θα γίνει υπηρέτης της ανθρωπότητας". (Αβραάμ Λίνκολν, πρόεδρος των ΗΠΑ 1861-5)

Bron : http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Στην πηγή που αναφέρεται, στην εν λόγω σελίδα στο διαδίκτυο, υπάρχουν περισσότερες τέτοιες δηλώσεις από διάφορους πολιτικούς και σημαντικούς ανθρώπους. Η εν λόγω ιστοσελίδα αναφέρεται επίσης στην πρωτοβουλία για το θετικό χρήμα. Και μία από αυτές αναφέρει, μεταξύ άλλων, τα εξής, στα αγγλικά:

- "Το Κόμμα Μεταρρύθμισης του Χρήματος υπάρχει για να εκπαιδεύσει τον βρετανικό λαό και τους πολιτικούς του σχετικά με το χρηματικό σύστημα και να κάνει εκστρατεία κατά της δημιουργίας της προσφοράς χρήματος από τις ιδιωτικές τράπεζες"

- " Σκοπός του Κόμματος και αποκλειστική πολιτική του είναι η προώθηση, με κάθε νόμιμο μέσο, της κατάργησης της εξουσίας δημιουργίας κρατικού χρήματος (στερλίνες) από ιδιώτες ή εταιρείες για ιδιωτικό κέρδος και της επένδυσης της εξουσίας αυτής στην εθνική ή τοπική αυτοδιοίκηση προς όφελος του δημόσιου χρήματος"

- Ο ρόλος του Κόμματος είναι, μέσω της εκλογικής και οποιασδήποτε άλλης νόμιμης διαδικασίας, να θέσει υπόψη του βρετανικού λαού και των πολιτικών του τα προβλήματα που προκαλεί το σημερινό σύστημα χρήματος που βασίζεται στο χρέος και τη λύση αυτών των προβλημάτων με την έκδοση χρήματος που δημιουργείται από την κυβέρνηση.

Προορίζεται να αποτελέσει μια πλατφόρμα για όσους έχουν πειστεί για την κεντρική ανάγκη να καταργηθεί το σημερινό σύστημα χρήματος που βασίζεται στο χρέος και να αντικατασταθεί από ένα σύστημα που βασίζεται σε χρήμα που δημιουργείται από την κυβέρνηση.

(http://www.moneyreformparty.org.uk)

Το τελευταίο σημείο που αναφέρεται εδώ δείχνει ότι το σύστημα μεταρρύθμισης του χρήματος δημιουργήθηκε για να αντικαταστήσει το σημερινό σύστημα χρήματος που βασίζεται στο χρέος με ένα σύστημα χρήματος που βασίζεται στο χρήμα που δημιουργείται από την κυβέρνηση. Ωστόσο, δεν αναφέρεται στο πώς θα πρέπει να μοιάζει αυτό το σύστημα ή το χρήμα που δημιουργείται από την κυβέρνηση. Ταυτόχρονα, όμως, λέει ότι το σημερινό σύστημα που βασίζεται στη δημιουργία χρέους θα πρέπει να εξαφανιστεί εντελώς. Επιπλέον, ο ιστότοπος του κόμματος για τη μεταρρύθμιση του χρήματος αναφέρει τη χρέωση τόκων επί του χρέους ως κάτι αρνητικό και ανεπιθύμητο.

Όσον αφορά την πλήρη αντικατάσταση ενός συστήματος από ένα άλλο σύστημα, οι απόψεις του θετικού χρήματος και του κόμματος μεταρρύθμισης του χρήματος συμπίπτουν. Επίσης, και οι δύο αναφέρουν το σύστημα που βασίζεται στη δημιουργία χρέους και επίσης τη δημιουργία χρήματος από τις τράπεζες από το τίποτα ως κύριο πρόβλημα και επίσης αιτία για προβλήματα στην κοινωνία. Η πρωτοβουλία για το θετικό χρήμα θέλει κάθε είδους ρυθμίσεις και αναφέρει ακόμη και τη στενή παρακολούθηση των ποσοτήτων χρήματος για την αποφυγή του πληθωρισμού. Κάτι παρόμοιο αναφέρει και το κόμμα της μεταρρύθμισης του χρήματος.

Ως εκ τούτου, τόσο οι προτάσεις του θετικού Ηνωμένου Βασιλείου για το χρήμα όσο και οι προτάσεις του κόμματος για τη μεταρρύθμιση του χρήματος δεν είναι εφικτές στην πράξη, αλλά επιπλέον είναι εξίσου επιβλαβείς και αρνητικές στην πράξη, όπως είναι και το σημερινό σύστημα χρήματος. Ίσως λίγο λιγότερο, αλλά το γεγονός παραμένει ότι τόσο το θετικό χρήμα του Ηνωμένου Βασιλείου όσο και το κόμμα μεταρρύθμισης του χρήματος υποστηρίζουν την αντικατάσταση των σημερινών δομών και συστημάτων που δεν είναι βέλτιστα ή ακόμη και αρνητικά στην πράξη. Και σε κάθε περίπτωση, δεν είναι εφικτά.

Αυτό οφείλεται επίσης εν μέρει στο γεγονός ότι η πρωτοβουλία για το θετικό χρήμα και η πρωτοβουλία για τη μεταρρύθμιση του χρήματος στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχουν ακόμη κατανοήσει επαρκώς την ουσία και τις δυνατότητες του συστήματος χρήματος και της νομισματικής πολιτικής, και επίσης για το λόγο αυτό εξακολουθούν να βασίζονται υπερβολικά σε οντολογικές προοπτικές και έννοιες που δεν συνειδητοποιούν επαρκώς τις δυνατότητες που υπάρχουν.

Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα και το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που προκύπτει. Η καινοτομία που προτείνω στο βιβλίο μου στο amazon/kindle ονομάζεται σκόπιμα ως καινοτομία και ως εργαλείο, το οποίο αναφέρει τις απαραίτητες προϋποθέσεις και τα μέρη για την εφαρμογή της. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο. Στην ουσία, δεν έχει τόση σημασία αν οι τράπεζες ή οι κυβερνήσεις εισάγουν ή εφαρμόζουν την καινοτομία μου, το θέμα είναι περισσότερο να την υλοποιήσουμε. Και με τον τρόπο που προτείνω εγώ. Οι μικρές διαφορές έχουν μεγάλη σημασία από αυτή την άποψη. Και πολλά πράγματα που φαίνονται εξαιρετικά μικρά από άποψη διαφοράς είναι στην πραγματικότητα πολύ μεγάλες διαφορές. Όπως, για παράδειγμα, οι ακόλουθες διαφορές/χαρακτηριστικά της καινοτομίας μου σε σύγκριση με άλλες προτάσεις :

Η καινοτομία μου προορίζεται να συμπληρώσει, όχι να αντικαταστήσει, τις τρέχουσες ταμειακές ροές και τα συστήματα χρήματος

Η καινοτομία μου επικεντρώνεται στα οικονομικά, αλλά με τρόπο που τελικά στοχεύει στη βελτίωση όχι μόνο της θέσης και των ευκαιριών των ατόμων αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας. Και επιπλέον, η καινοτομία μου επικεντρώνεται στη βιώσιμη οργάνωση, όπου η κοινωνική πλευρά είναι πολύ σημαντική και παίζει κεντρικό ρόλο.

Η καινοτομία μου βασίζεται στην κατανόηση ότι το χρήμα είναι -και πρέπει να γίνει- πολύ περισσότερο καταλύτης για τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη βιώσιμη οργάνωση.

Η καινοτομία μου είναι προς ένα πολύ πιο ανοικτό σύστημα χρήματος από το σημερινό κλειστό και μάλλον άκαμπτο σύστημα χρήματος. Όπου το ανοιχτό σύστημα χρήματος εξυπηρετεί τα άτομα και την κοινωνία και όχι το αντίθετο.

Μέρος του λόγου για τον οποίο η καινοτομία μου προορίζεται να συμπληρώσει την τρέχουσα είναι ότι δεν βλέπω τη δημιουργία χρέους καθαυτή και την πληρωμή τόκων ως πρόβλημα για την κοινωνία. Και δεν είναι. ΑΝ το χρηματοπιστωτικό και οικονομικό σύστημα είναι πλήρες. Δεν είναι τώρα, και η συμπλήρωσή μου το διορθώνει αυτό με τους πιο άριστους και αποτελεσματικούς τρόπους.

Σε αντίθεση με την πρωτοβουλία "Θετικό Χρήμα" και την πρωτοβουλία "Μεταρρύθμιση του Χρήματος στο Ηνωμένο Βασίλειο", δεν βλέπω τον πληθωρισμό ως πρόβλημα. Και αν και όταν η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα εφαρμοστεί σωστά, δεν θα είναι. Μέρος του λόγου είναι και το ακόλουθο σημείο

Η καινοτομία μου εστιάζεται ουσιαστικά και βασίζεται στην κατανόηση ότι υπάρχουν πολύ λίγα χρήματα στο σύστημα ή στην οικονομία ή στην κοινωνία (όπως κι αν θέλει κανείς να το αποκαλέσει). Στην κατανόηση ότι οι οντότητες (οντότητες είναι αντικείμενα, υποκείμενα, οργανισμοί αλλά και διαδικασίες) στην κοινωνία μας απαιτούν όλο και περισσότερα χρήματα ή τμήματα της προσφοράς χρήματος. Κάτι που σε όλα τα επίπεδα οδηγεί στο να γίνεται το χρήμα όλο και πιο σπάνιο και η κατανομή του χρήματος στις διάφορες οντότητες να γίνεται όλο και περισσότερο μια διαδικασία επιλογής και δυσκολίας. Λόγω της αυξανόμενης έλλειψης χρημάτων σε διάφορες στιγμές και σημεία της κοινωνίας. Αυτό μπορεί να λυθεί μόνο αν πραγματικά ΠΟΛΥ περισσότερο χρήμα δημιουργηθεί/εισέλθει

στο σύστημα. Όχι μέσω της δημιουργίας χρέους, αλλά χωρίς τη δημιουργία χρέους.

Ωστόσο, αυτό το τελευταίο σημείο δεν σημαίνει ότι η δημιουργία χρέους αποτελεί πρόβλημα από μόνη της. Αντιθέτως. Κατ' αρχήν, όταν οι άνθρωποι δανείζονται κάτι, είναι δικαιολογημένο ότι πρέπει να πληρώνουν τόκους γι' αυτό (ως αποζημίωση για την εργασία που γίνεται στην τράπεζα, καθώς και ως αποζημίωση για την παροχή χρημάτων από ιδιώτες και επιχειρήσεις στις τράπεζες) και επίσης ότι πρέπει να επιστρέφουν τα δανεισμένα χρήματα. Αυτό είναι κάτι που είναι φυσιολογικό και συνηθισμένο και έχει επίσης καλή λογική πίσω του. Ωστόσο, τα πράγματα διαφοροποιούνται όταν οι τράπεζες δημιουργούν χρήματα από το πουθενά και στη συνέχεια τα δανείζουν σε μέρη και εισπράττουν τόσο τόκους όσο και την αποπληρωμή των χρημάτων αυτών από το πουθενά. Ή αν οι άνθρωποι δημιουργούν χρήματα από το πουθενά και στη συνέχεια τα δανείζουν σε κυβερνήσεις. Οι οποίες στη συνέχεια πρέπει να πληρώνουν τόκους και επίσης να επιστρέφουν το ποσό. Δεν λέω ότι έτσι γίνεται αυτή τη στιγμή, αλλά όταν το σύστημα λειτουργεί έτσι, κάτι πάει πραγματικά στραβά. Σε αυτή την περίπτωση, οι κυβερνήσεις δεν θα πρέπει να δανείζονται χρήματα, αλλά θα πρέπει να επιτρέπεται και να μπορούν να δημιουργούν χρήματα από το τίποτα προκειμένου να πληρώνουν τόσο τα έξοδα όσο και τα χρέη.

Έτσι, η εναλλακτική λύση που προτείνεται από την πρωτοβουλία "Θετικό Χρήμα" δεν είναι καλή για διάφορους λόγους. Ενώ υπάρχουν ορισμένες καλές δηλώσεις από τους εμπνευστές της πρωτοβουλίας, η επεξεργασία των προτάσεών τους είναι λανθασμένη. Και η πρότασή τους γενικά, όπου η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά είναι ένα σημαντικό στοιχείο (τουλάχιστον αυτή τη στιγμή που είναι το έτος 2011 αλλά και το 2012 μέχρι στιγμής), είναι εντελώς λανθασμένη και δεν θα οδηγήσει σε βελτίωση της κατάστασης στον κόσμο ή οικονομικά. Αντιθέτως. Η εναλλακτική τους λύση θα οδηγήσει σε μια μη βιώσιμη χρηματοπιστωτική και οικονομική κατάσταση και θα καταστήσει την κοινωνία μας ακόμη πιο άκαμπτη από ό,τι είναι ήδη στη σημερινή εποχή. Μια κατάσταση που δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε με τίποτα και που θα οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερα προβλήματα από αυτά που ήδη έχουμε.

Το Εξαιρετικό Νομισματικό μου Σύστημα είναι η λύση στην κρίση ΚΑΙ το εργαλείο και το απαιτούμενο συμπλήρωμα του νομισματικού συστήματος για να

μετατραπεί η κοινωνία μας σε μια βιώσιμη κοινωνία. Στην οποία ο μετασχηματισμός από τα βιώσιμα προϊόντα μέσω των βιώσιμων οργανισμών στον πυρήνα μιας βιώσιμης κοινωνίας, που είναι η βιώσιμη οργάνωση, είναι πολύ ουσιαστικός. Στο πλαίσιο των επιστημών της διοίκησης και της οργάνωσης, η βιώσιμη οργάνωση θα διαδραματίζει ολοένα και πιο στοιχειώδη ρόλο, επειδή η βιωσιμότητα (και μιλάω για τη βιωσιμότητα ως μια πολύ γενική και ευρεία έννοια και ουσία της οργάνωσης) γίνεται όλο και πιο ουσιαστική στην κοινωνία μας. Αλλά κυρίως επίσης επειδή η βιωσιμότητα αντιπροσωπεύει έναν πολύ ουσιαστικό πυρήνα της οργάνωσης και της διοίκησης και μπορεί να μετατρέψει όλες τις κοινωνικές επιστήμες σε κάτι πολύ καλύτερο και σπουδαιότερο από αυτό που διαθέτουμε σήμερα. Τα δομικά στοιχεία γι' αυτό υπάρχουν εν μέρει ήδη, αλλά όσον αφορά το περιεχόμενο, η βιώσιμη οργάνωση βρίσκεται μόλις στα σπάργανα. Για να καταστεί πραγματικά δυνατή η βιώσιμη οργάνωση σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι είναι τώρα, θα πρέπει πρώτα απ' όλα να γίνει πραγματικότητα και η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα και το προκύπτον Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα.

Οι εξαρτήσεις και η έλλειψη οδηγούν σε περιορισμούς. Περιορισμούς που είναι επιζήμιοι σε πολλούς τομείς. Η βιωσιμότητα έχει να κάνει με την ελευθερία, όταν αυτή η ελευθερία αντιπροσωπεύει την άρση, την απελευθέρωση από αυτούς τους περιορισμούς. Να μην περιορίζεται η δράση. Ωστόσο, αυτή είναι μόνο η προϋπόθεση για να είναι η βιωσιμότητα πραγματικά πολύ πιο δυνατή από ό,τι είναι δυνατή στην παρούσα εποχή. Εκτός όμως από αυτόν τον όρο ή τις προϋποθέσεις της βιωσιμότητας, υπάρχουν φυσικά και οι ουσιαστικές πτυχές και ιδιότητες που αντιπροσωπεύει και επιτρέπει η βιωσιμότητα. Η βιωσιμότητα αφορά την ποιότητα, και η ποιότητα μπορεί πραγματικά να πραγματοποιηθεί μόνο εάν υπάρχουν επιλογές και εάν αυτές μπορούν να υλοποιηθούν.

Αυτό απαιτεί επίσης, πρώτον, να γίνουν η πολιτική και η πολιτική πολιτική πιο βιώσιμες. Κάτι που αποτελεί αρχή και προϋπόθεση για να γίνει η υπόλοιπη κοινωνία πιο βιώσιμη.

25.Η βιωσιμότητα της οργάνωσης και ο ρόλος και η θέση της πολιτικής σε αυτήν

Εδώ, θέλω να ρίξω μια κάπως ευρύτερη και βαθύτερη ματιά στην έννοια της βιωσιμότητας και της βιώσιμης οργάνωσης και τι σημαίνει αυτό για την πολιτική. Όσοι θα διαβάσουν αυτή την ενότητα ελπίζω να καταλάβουν ότι η δική μου αντίληψη για τη βιωσιμότητα και τη βιώσιμη οργάνωση είναι αρκετά διαφορετική από τις κοινές έννοιες της βιωσιμότητας και της βιώσιμης οργάνωσης. Όπου η διαφορά έγκειται πολύ περισσότερο στην έννοια ή την προοπτική ή το όραμα από το οποίο η βιωσιμότητα και η αειφορία συλλαμβάνονται και κατανοούνται, παρά στην ίδια τη λέξη αειφορία. Όπου όμως η αειφορία και η αειφόρος οργάνωση αποκτούν επίσης ένα πολύ διαφορετικό νόημα και περιεχόμενο από τα συνηθισμένα. Και όπου οι διαφορές είναι πολύ ουσιαστικές και καλές για μια πολύ βελτιωμένη κατανόηση της αειφορίας και της αειφόρου οργάνωσης, αλλά και οδηγούν σε πολύ βελτιωμένες δυνατότητες για την κοινωνία μας, τους οργανισμούς και τα άτομα. Δυνατότητες που θα γίνουν πολύ περισσότερο πραγματικότητα μετά την εισαγωγή της καινοτομίας μου και στο πλαίσιο του Άριστου Νομισματικού Συστήματος.

Έτσι, πριν εμβαθύνω περισσότερο στη βιωσιμότητα της πολιτικής, θα πρέπει επίσης να μιλήσω λίγο περισσότερο για την κατανόησή μου για τη βιωσιμότητα και τη βιώσιμη οργάνωση. Τι σημαίνουν και οι δύο αυτοί όροι; Προφανώς, είναι αρκετά δύσκολο να το διατυπώσεις αυτό με καλό τρόπο, αλλά θα κάνω μια καλή προσπάθεια, ελπίζω, εδώ.

Η βιωσιμότητα, όπως την αντιλαμβάνομαι και την εννοώ, αφορά τη σχεσιακή βιωσιμότητα και τη βιωσιμότητα στο παρόν και στο μέλλον. Αλλά και για τη βιωσιμότητα όπως μπορεί και στην πραγματικότητα πρέπει να αποκτήσει περιεχόμενο στο μέλλον, δεδομένων των νέων δυνατοτήτων του παρόντος και του μελλοντικού χρόνου. Όπου το παρόν είναι μέρος του μέλλοντος και καθορίζει το μέλλον, αλλά όπου αυτός ο καθορισμός και ο ντετερμινισμός του παρόντος χρόνου για το μέλλον μπορεί επίσης να κατευθυνθεί. Και όπου η επιρροή του παρόντος στο μέλλον μπορεί να μειωθεί αρκετά σε ορισμένους τομείς και πτυχές, αν δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες γι' αυτό. Και εφόσον η βιωσιμότητα αφορά επίσης τη μείωση των εξαρτήσεων και των περιορισμών, η βιωσιμότητα αφορά επίσης τη μείωση της επιρροής και των εξαρτήσεων του παρελθόντος στο

παρόν και του παρελθόντος και του παρόντος στο μέλλον. Το μέλλον, η κοινωνία μας, πρέπει να είναι βιώσιμη. Όσο πιο βιώσιμη είναι η κοινωνία, τόσο περισσότερες ευκαιρίες έχει η κοινωνία και τα άτομα να επιλέξουν οι ίδιοι μια πιο βιώσιμη πορεία ανάπτυξης. Η οποία δεν πρέπει και δεν μπορεί να συνεπάγεται πλήρη ελευθερία επιλογής. Η καθοδήγηση είναι απαραίτητη, αλλά η καθοδήγηση βασίζεται και στοχεύει στη βιωσιμότητα για τα άτομα και την κοινωνία.

Εδώ, η γοητεία, η γοητεία ως εμπλουτισμός της ζωής και της κοινωνίας, παίζει επίσης σημαντικό ρόλο. Η σχεσιακή βιωσιμότητα αφορά τη γοητεία. Η πραγματική κοινωνική κοινωνική ευθύνη (SR) είναι 1 από τις προϋποθέσεις και τα εργαλεία για τη γοητεία. Αλλά η σχεσιακή και βιώσιμη καινοτομία οδηγεί επίσης στη μαγεία. Η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη στις μέρες μας βασίζεται δυστυχώς ακόμα πάρα πολύ στις δυνατότητες ή μάλλον στις αδυναμίες του σημερινού νομισματικού μας συστήματος και των πολιτικών μας. Με τον όρο νομισματική πολιτική εννοώ, όπως πάντα, και τις οικονομικές πολιτικές των οργανισμών και των ατόμων. Αυτή η νομισματική πολιτική δυστυχώς εμποδίζει ακόμα πάρα πολύ την πραγματική πλήρη και καθαρή κοινωνική πολιτική.

Η βιωσιμότητα πρέπει να υλοποιηθεί σε διάφορους τομείς. Η βιωσιμότητα περιλαμβάνει την περιβαλλοντική βιωσιμότητα, την κοινωνική βιωσιμότητα, τη χρηματοοικονομική-οικονομική βιωσιμότητα, την οργανωτική και οργανωτική βιωσιμότητα και την ατομική βιωσιμότητα.

Τις τελευταίες δεκαετίες, όλοι μας ζούμε όλο και λιγότερο βιώσιμα. Ζούμε πιο ανθυγιεινά, οι κοινωνικές μας σχέσεις και η κοινωνία μας είναι όλο και λιγότερο βιώσιμες, και είμαστε επίσης όλο και λιγότερο βιώσιμοι οικολογικά. Αυτό οφείλεται εν μέρει και στην ολοένα και πιο μη βιώσιμη πολιτική και τις πολιτικές πολιτικές. Οι λόγοι γι' αυτό μπορούν να μελετηθούν με διαφορετικούς τρόπους και θα υπάρξουν επίσης διαφορές ή μάλλον πολλαπλές αιτίες. Ειδικότερα όμως, η κύρια αιτία βρίσκεται επίσης στο σημερινό χρηματοπιστωτικό και οικονομικό μας σύστημα και στο ρόλο και τις δυνατότητες ή μάλλον τις αδυναμίες και τους περιορισμούς που προσφέρει και δίνει στην κοινωνία μας. Επιπλέον, είναι επίσης αποτέλεσμα ουσιαστικά απλώς πολύ κακών και μη βιώσιμων νομισματικών και γενικών πολιτικών των κυβερνήσεων και των κυβερνήσεων, αλλά και μεγαλύτερων οργανωτικών οντοτήτων όπως, για παράδειγμα, η ΕΕ.

Μια πιο βιώσιμη πολιτική βιωσιμότητα απαιτεί ενοποίηση. Ωστόσο, αυτή η ενοποίηση θα πρέπει να εστιάζει περισσότερο στην ενοποίηση των προθέσεων και λιγότερο στην ενοποίηση των νόμων και των δράσεων. Με αυτό δεν εννοώ ότι οι νόμοι δεν πρέπει και δεν μπορούν πλέον να είναι ομοιόμορφοι, αλλά η ενοποίηση των προθέσεων και των προοπτικών θα πρέπει, αντίθετα, να μην αρχίσει να περιορίζει τις ελευθερίες των ατόμων και τη Μακ Ντόναλντινγκ της κοινωνίας, των οργανώσεων και των ατόμων. Όπου McDonaldization σημαίνει τυποποίηση των εργασιακών διαδικασιών, ενεργειών και δράσεων.

Για μια πιο βιώσιμη κοινωνία και οργάνωση, το Εγώ ή εμείς εναντίον του άλλου θα πρέπει όλο και περισσότερο να δώσει τη θέση του σε ένα Εγώ ή εμείς ΚΑΙ ο άλλος (οι άλλοι). Ωστόσο, αυτό είναι ένα δύσκολο πεδίο έντασης, ιδίως επειδή οι αξίες και οι αρετές είναι δύσκολες λόγω, αφενός, του σεβασμού και της ελευθερίας που πρέπει να δίνεται και στους άλλους και, αφετέρου, της σημασίας της ποιότητας και των αξιών και των κανόνων στη δράση. Ωστόσο, δεν είναι πάντα τόσο απλό και εύκολο να κρίνουμε ή να κατανοήσουμε καλύτερα ποια είναι τώρα η ποιότητα της δράσης και ποιες νόρμες και αξίες στην κοινωνία και στην ατομική και συλλογική δράση πρέπει και δεν πρέπει να τηρούνται και με ποιον τρόπο.

Η βιωσιμότητα, αφενός, αφορά τη δημιουργία των κατάλληλων συνθηκών και ευκαιριών, ενώ, αφετέρου, πρέπει να τεθούν περιορισμοί και να αποτραπούν σε κάποιο βαθμό οι ανεπιθύμητες εξελίξεις. Αυτό απαιτεί παρέμβαση και εμπλοκή από το κράτος και τους πολιτικούς, αλλά με σωστό και επιθυμητό τρόπο. Κάτι το οποίο είναι εφικτό μόνο αν το ίδιο το κράτος και οι πολιτικοί γίνουν πιο βιώσιμοι, αν από πλευράς περιεχομένου και οργάνωσης, το κράτος και οι πολιτικοί είναι πολύ πιο συντονισμένοι και σύμφωνοι με το θέμα και την πραγματικότητα και την επιθυμητότητα της βιώσιμης οργάνωσης.

Στην απλούστερη εκδοχή του, ωστόσο, αυτό απαιτεί ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα που να επιτρέπει πραγματικά τη θετική νομισματική πολιτική. Με το σημερινό νομισματικό σύστημα, αυτό δεν συμβαίνει. Αυτό το νομισματικό σύστημα είναι υπερβολικά άκαμπτο και κλειστό και δεν είναι της εποχής μας. Δεν ταιριάζει στην τρέχουσα κατάσταση και δεν ταιριάζει εδώ και πολύ καιρό. Η χρηματοπιστωτική κρίση του 2008 και η επακόλουθη κρίση χρέους που συνεχίζεται σήμερα είναι το αποτέλεσμα της συσσώρευσης χρηματοπιστωτικών ελλειμμάτων. Μια συσσώρευση που μπόρεσε να λάβει χώρα μόνο επειδή

συσσωρεύσαμε χρέος και για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα ακόμη και από 10 χρόνια πριν από το 2008. Επομένως, όλα αυτά συνέβαιναν για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Το ότι τα χρέη συσσωρεύτηκαν με την πάροδο των ετών είναι το σωστό. Διότι χωρίς αυτή τη συσσώρευση χρέους, δεν θα είχαμε ποτέ τόσο καλές επιδόσεις μαζί στα χρόνια πριν από τη χρηματοπιστωτική κρίση, η οικονομία θα ήταν πολύ χειρότερα ακόμη και τότε.

Έτσι, η μη προβληματική του χρέους για το έτος 2008 λειτούργησε μόνο για εκείνη τη χρονική περίοδο. Και θα συνέχιζε να λειτουργεί και για τη σημερινή εποχή. Δηλαδή, αν, αλλά μόνο ΑΝ οι πολιτικοί και οι κυβερνήσεις ΔΕΝ προβλημάτιζαν τα χρέη της σημερινής εποχής και κατά προτίμηση και τον πληθωρισμό της σημερινής εποχής, αλλά απλά δέχονταν πολύ περισσότερα - μεταξύ άλλων και από την Ελλάδα - τότε αυτό θα οδηγούσε ήδη σε πολύ καλύτερες οικονομικές καταστάσεις και επίσης σε περισσότερη απασχόληση και ανάπτυξη και για την παρούσα εποχή.

Το γεγονός είναι ότι τα χρέη αυξάνονται τότε περισσότερο, όπως ακριβώς συνέβαινε και στην περίοδο πριν από την κρίση. Είναι επίσης γεγονός ότι, ενώ οι νομισματικές πολιτικές των κυβερνήσεων μειώνουν τα κρατικά χρέη, από την άλλη πλευρά, τα χρέη αυτά αυξάνονται εξίσου γρήγορα και πιθανώς ακόμη πιο γρήγορα μεταξύ των κατοίκων της χώρας. Ιδιώτες. Οι οποίοι πρέπει να αναλάβουν ακόμη περισσότερα χρέη λόγω των περικοπών των κυβερνήσεων. Και κάποιοι ιδιώτες - ιδιώτες - δεν τα καταφέρνουν καθόλου.

Λόγω των εξαρτήσεων στην πορεία ζωής των ατόμων, το σημερινό περιεχόμενο της νομισματικής πολιτικής θα έχει αρνητικό αντίκτυπο σε πολλές ζωές. Αυτό μπορεί να αποτραπεί, και μπορεί να διορθωθεί μόνο με την εισαγωγή της καινοτομίας μου στο νομισματικό σύστημα.

Μόλις το άριστο νομισματικό σύστημα γίνει πραγματικότητα, με τη δική μου καινοτομία για το νομισματικό σύστημα, η ζημιά που έχει υποστεί αυτή τη στιγμή - πριν από την εισαγωγή αυτού του άριστου νομισματικού συστήματος - θα πρέπει επίσης να αποκατασταθεί πλήρως. Τα άτομα που επηρεάστηκαν αρνητικά από την κρίση χρέους τώρα και στο παρελθόν πρέπει να αποζημιωθούν από την κυβέρνηση στο μέλλον. Στο οποίο πρέπει να

αντισταθμιστεί τουλάχιστον η οικονομική ζημία, και αυτό μπορεί κάλλιστα να περιλαμβάνει πρόσθετες αποζημιώσεις.

26. Βασικό εισόδημα χωρίς όρους, QE για τους πολίτες και ένα "Ιωβηλαίο του χρέους".

Το ίδρυμα "τα χρήματά μας" έχει παρουσιάσει στο παρελθόν τουλάχιστον 2 προτάσεις που δεν πρόκειται να λειτουργήσουν. Αναφέρομαι στις ακόλουθες 2 κλασματικές προτάσεις, τις οποίες θέλουν να δουν να υλοποιούνται στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος (ή στο πλαίσιο της πρότασής τους για τραπεζική με πλήρη αποθεματικά) :

Χρήση των χρημάτων της ποσοτικής χαλάρωσης (QE) της ΕΕ για άμεσες παροχές στους κατοίκους

Η άχρηστη πρόταση του άνευ όρων βασικού εισοδήματος

Και οι δύο προτάσεις προέρχονται από ομάδες -και άτομα που συνδέονται με αυτές- που, σε σύγκριση με μένα, εξακολουθούν να έχουν πολύ λίγη πραγματική κατανόηση α) του τι συμβαίνει στην κοινωνία και β) του τι χρειάζεται για να λυθούν πραγματικά τα προβλήματα στην οικονομία και την κοινωνία ή τουλάχιστον να δημιουργηθεί το καλύτερο δυνατό κλίμα/περιβάλλον γι' αυτό. Όπου το β) μπορεί να υλοποιηθεί βέλτιστα μόνο αν το α) είναι επίσης επαρκώς κατανοητό.

Το ίδρυμα "Τα χρήματά μας", όπως και οι περισσότερες ομάδες και άτομα στην κοινωνία μας, εξακολουθεί να θεωρεί ότι οι τράπεζες είναι η βασική αιτία της κρίσης χρέους. Ότι ο τρόπος δράσης τους την έχει πραγματοποιήσει. Μόνο που το ίδρυμα " τα χρήματά μας" και τα άτομα που συνδέονται με αυτό εστιάζουν περισσότερο στο νομισματικό σύστημα ως αιτία και συγκεκριμένα στο γεγονός ότι οι τράπεζες έχουν τη δυνατότητα να δημιουργούν χρήματα από το πουθενά μέσω της κλασματικής τραπεζικής. Αυτή η λειτουργία ή η δυνατότητα δημιουργίας χρήματος από το πουθενά από τις τράπεζες είναι επομένως αυτό που το "χρήμα μας" θέλει να αφαιρέσει από αυτές τις τράπεζες- θέλει οι τράπεζες να μην έχουν πλέον τη δυνατότητα κλασματικής τραπεζικής. Καθόλου πια. Η εναλλακτική λύση που προτείνεται από το "χρήμα μας" και όλες τις άλλες ομάδες που ανήκουν στο "διεθνές κίνημα για τη νομισματική μεταρρύθμιση" είναι ένα τραπεζικό σύστημα με πλήρη αποθεματικά (FRB). Αυτό προτείνει και ο Klaas van Egmond, μεταξύ άλλων και στη δημοσίευση στην οποία αναφέρομαι σε άλλο μέρος αυτού του βιβλίου.

Το γεγονός είναι πλέον ότι τόσο το ευρύ κοινό, όσο και οι ομάδες που συνδέονται με το "διεθνές κίνημα για τη νομισματική μεταρρύθμιση" (συμπεριλαμβανομένου του "Ιδρύματος για το χρήμα μας") θεωρούν τελικά τις τράπεζες και το τραπεζικό σύστημα υπεύθυνα για τη δημιουργία της κρίσης του 2008 και όχι μόνο. Αυτό ισχύει και για την κυβέρνηση. Στις 16 Μαρτίου 2016, η πρωτοβουλία των πολιτών " Τα χρήματά μας" συζητήθηκε στο δεύτερο τμήμα της Βουλής.

Η συζήτηση που έγινε εκεί έδειξε, μεταξύ άλλων, ότι τα περισσότερα μέλη της κυβέρνησης θεωρούν τις τράπεζες ως την κύρια αιτία για τη δημιουργία και τη διαιώνιση της οικονομικής κρίσης που επισημοποιήθηκε το 2008. Το 2008 θεωρείται επίσης από πολλούς ως η αρχή της οικονομικής κρίσης, ενώ τα βαθύτερα αίτια υπήρχαν για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και η κρίση είχε επίσης αναπτυχθεί για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Αντίθετα με ό,τι ανακοινώνει το Ίδρυμα "Τα Χρήματά μας" και με ό,τι πιστεύουν σχεδόν όλοι οι ιδιώτες και οι οργανισμοί, καθώς και οι κυβερνήσεις, η βασική αιτία της κρίσης δεν είναι τόσο οι τράπεζες. Ούτε το νομισματικό σύστημα αυτό καθεαυτό. Αλλά η κρίση προκλήθηκε και προκαλείται από τις εξελίξεις στην κοινωνία που οδήγησαν στο να μην ταιριάζει πλέον το σημερινό νομισματικό σύστημα με τις εξελίξεις και τα ζητήματα που διαδραματίζονται στη σημερινή κοινωνία. Στην πραγματικότητα, το σημερινό νομισματικό σύστημα επίσης δεν ταιριάζει πλέον με τις εξελίξεις στην κοινωνία εδώ και πολύ καιρό, συμπεριλαμβανομένης της οικονομίας και της κοινωνίας από μερικές δεκαετίες πίσω μέχρι σήμερα. Ο μετασχηματισμός προς ένα καλύτερο νομισματικό σύστημα έχει καθυστερήσει εδώ και καιρό. Με τον όρο καλύτερο εν προκειμένω εννοείται ένα νομισματικό σύστημα που υποστηρίζει πολύ καλύτερα και τουλάχιστον επαρκώς τις προηγούμενες και τις τρέχουσες και μελλοντικές εξελίξεις στην κοινωνία και την οικονομία μας. Το σημερινό νομισματικό σύστημα και οι συνακόλουθες (πιθανές) πολιτικές είναι εντελώς ανίκανο να το κάνει αυτό, και αυτός είναι και ο πραγματικός λόγος που αντιμετωπίζουμε τώρα τα σημερινά προβλήματα.

Επομένως, η επικέντρωση της σημερινής κυβέρνησης που θέλει και σκέφτεται να λύσει τα προβλήματα κάνοντας προσαρμογές μέσα στο σημερινό νομισματικό σύστημα δεν θα λειτουργήσει και δεν μπορεί να λειτουργήσει πραγματικά. Σε καμία περίπτωση. Ένας μετασχηματισμός του σημερινού νομισματικού συστήματος είναι πραγματικά απολύτως απαραίτητος. Μόνο με διαφορετικό

τρόπο από αυτόν που προτείνει το ίδρυμα " τα χρήματά μας". Αυτό που χρειάζεται είναι ένα νομισματικό σύστημα που θα μπορεί και θα μπορεί να υποστηρίξει πλήρως την κοινωνία από κάθε άποψη. Η καλύτερη επιλογή γι' αυτό, όπως έχω αναφέρει πολλές φορές, είναι το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα.

Είναι τουλάχιστον ενδιαφέρον, ωστόσο, ότι πρόσφατα δαπανήθηκαν περίπου 80 δισ. ευρώ το μήνα μέσω του QE. Και σε τι ξοδεύονται αυτή τη στιγμή. Ειδικά αν δούμε την εξέλιξη των επιτοκίων αυτή τη στιγμή και σε τι ξοδεύονται έτσι τα χρήματα, αλλά και από ποια τράπεζα (την ΕΚΤ) και σε ποιον τελικά ανήκουν. Επίσης πολύ ενδιαφέρον σε αυτό το πλαίσιο θα μπορούσε να είναι το γεγονός ότι η νομισματική χρηματοδότηση απαγορεύεται.

Πράγματι, είναι γεγονός ότι το QE δαπανάται κυρίως για την αγορά κρατικών ομολόγων από τις τράπεζες από την ΕΚΤ. Η ΕΚΤ ανήκει τελικά σε όλες τις χώρες, απ' όσο καταλαβαίνω, και μέσω της αγοράς κρατικών ομολόγων από την ΕΚΤ, τα κρατικά δάνεια, δηλαδή τα εθνικά δάνεια των χωρών της ΕΕ, μεταφέρονται από τις τράπεζες στην ΕΚΤ. Αυτό γίνεται με τη χρηματοδότηση αυτών των επαναγορών μέσω δανείων χαμηλού κόστους ή και καθόλου δανείων. Απ' ό,τι καταλαβαίνω, ισχύει το πρώτο, αλλά δεν είμαι 100% σίγουρος γι' αυτό.

Υπάρχουν, ωστόσο, δύο πιθανοί τρόποι με τους οποίους η ΕΚΤ μπορεί να πάρει τα 80 δισ. που δαπανά για το QE κάθε μήνα, και συγκεκριμένα:

Δημιουργία αυτών των χρημάτων από το πουθενά, όπως κάνουν τώρα οι τράπεζες για τα ενυπόθηκα δάνεια. Αλλά χωρίς χρέος έναντι αυτού. Αυτή είναι μια δυνατότητα να δημιουργηθεί/πραγματοποιηθεί, αλλά όχι με τον τρόπο που το κάνει η ΕΚΤ..σε αυτή την περίπτωση η οικονομία των χωρών της ΕΕ αλλά και η παγκόσμια οικονομία θα είχε βελτιωθεί δραματικά εδώ και πολύ καιρό. Και σε αυτή την περίπτωση, θα γινόταν επίσης σχεδόν αυτό στο οποίο στοχεύει η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα...λέω σχεδόν, γιατί ακόμα και σε αυτή την περίπτωση, δεν είναι επομένως ακόμα πλήρως βέλτιστο και αυτό στο οποίο στοχεύει και συνεπάγεται το ΕΝΣ.

Δανεισμός των χρημάτων που χρησιμοποιήθηκαν για το QE και στη συνέχεια χρησιμοποίησή τους για επενδύσεις στην οικονομία. Αυτή είναι η επιλογή που ισχύει σήμερα με το QE της ΕΚΤ και όπως ίσχυε και με το QE της Fed των

ΗΠΑ/ΗΠΑ. Και αυτός είναι επίσης ο τρόπος που συνάδει με την ιδέα του Μίλτον Φρίντμαν για τη λεγόμενη " πτώση χρήματος από ελικόπτερο". Πράγματι, έχω δει αυτή την πρόταση του να κατονομάζεται σε μια δημοσίευση του Μίλτον Φρίντμαν και δεν πρότεινε την επιλογή 1) (δημιουργία χρήματος από το τίποτα και μετά τη λεγόμενη " πτώση από ελικόπτερο" αλλά μια πτώση από ελικόπτερο όπως την ονόμαζε με χρήματα που δανείζεται η κυβέρνηση. Με τόκο φυσικά.

Έτσι, αυτό που κάνει στην πραγματικότητα η ΕΚΤ τώρα με την ονομασία Ποσοτική Χαλάρωση (QE) , είναι να δανείζεται χρήματα με επιτόκιο και να τα χρησιμοποιεί για να κάνει επενδύσεις στην οικονομία. Και παρόλο που, στην πραγματικότητα, ο στόχος είναι ότι μέσω αυτών των επενδύσεων, θα εκδοθούν περισσότερα στεγαστικά δάνεια από τις τράπεζες, αυτό θα συμβεί λιγότερο στην οικονομία. Έτσι, η ΕΚΤ αγοράζει πολλά κρατικά ομόλογα. Αυτό σημαίνει ότι, στην πραγματικότητα, όλο και περισσότερα κρατικά ομόλογα περιέρχονται στα χέρια της ΕΚΤ, καθιστώντας τις εθνικές κυβερνήσεις περισσότερο οικονομικά εξαρτημένες από την ΕΚΤ και συνεπώς και από την ΕΕ. Αυτή η μεγαλύτερη οικονομική εξάρτηση των εθνικών κυβερνήσεων από την ΕΕ και την ΕΚΤ πρέπει να βολεύει την ΕΕ. Έτσι, η ΕΕ έχει ισχυρό συμφέρον να εφαρμόσει το QE με αυτόν τον τρόπο. Επιπλέον, τα κρατικά ομόλογα μπορούν να αγοραστούν σε ένα πλέον αρκετά χαμηλό επίπεδο επιτοκίων, ενώ οι κυβερνήσεις της ΕΕ θα πρέπει να εξακολουθούν να πληρώνουν οι ίδιες πολλούς τόκους για τα ίδια αυτά κρατικά ομόλογα προς το παρόν. Δηλαδή, τα επιτόκια που ίσχυαν όταν τα εν λόγω κρατικά ομόλογα βγήκαν/εκδόθηκαν. Κατά την άποψή μου, αυτό είναι εντελώς αδικαιολόγητο και επίσης δεν είναι καλό για την οικονομία. Αυτό που είναι πολύ πιο επιθυμητό για την ΕΕ είναι να αφήσει απλώς αυτά τα κρατικά ομόλογα να εξοφληθούν με επιτόκιο κοντά στο 0% ή με επιτόκιο 0%. Και στο μέλλον, εάν και όταν το Άριστο Νομισματικό Σύστημά μου είναι πραγματικότητα, αυτά τα κρατικά ομόλογα καλύτερα θα είναι απλώς να καταστραφούν εντελώς. Και μαζί με αυτά, και ένα μεγάλο μέρος των χρεών των χωρών της ΕΕ. Το τελευταίο θα ωφελήσει όλες τις χώρες της ΕΕ και επίσης την ΕΕ, αν εφαρμοστεί στη σωστή κλίμακα και με τον σωστό τρόπο.

Το QE για τον λαό, όπως σημείωσα, δεν πρόκειται να λειτουργήσει. Επειδή η ΕΕ δεν θα το θέλει. Δεν θα θέλουν να δανειστούν χρήματα και να πληρώσουν τόκους γι' αυτά (ή όχι) και στη συνέχεια να δώσουν αυτά τα δανεικά χρήματα στους πολίτες της ΕΕ έτσι απλά. Αυτή τη στιγμή, όπως σημείωσα, αυτά τα χρήματα του QE χρησιμοποιούνται για την αγορά κρατικών ομολόγων. Αυτό ωφελεί τη χρηματοπιστωτική και συνεπώς τη συνολική ολοκλήρωση της ΕΕ. Και

συνεπώς εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ΕΕ. Τα δώρα στους πολίτες της ΕΕ δεν το κάνουν αυτό επαρκώς στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος.

Το QE για τους πολίτες θα μπορούσε να λειτουργήσει αν η ΕΕ πρόκειται πράγματι να το κάνει αυτό και αν τα χρήματα αυτά στη συνέχεια δαπανηθούν για την πληρωμή των χρεών των κατοίκων της ΕΕ. Από την άλλη πλευρά, αυτά πρέπει επίσης να είναι χρέη των οποίων το επιτόκιο είναι υψηλότερο από το επιτόκιο που καταβάλλεται για τα δάνεια των ποσών του QE. Αλλά ακόμη και σε αυτή την περίπτωση, το ερώτημα είναι και παραμένει αν αυτό το QE πρόκειται πραγματικά να λειτουργήσει. Και η πρόταση του QE για τον λαό δεν αναφέρει καν ΠΩΣ θα λειτουργήσει αυτό το QE για τον λαό και σε τι θα δαπανηθούν αυτά τα χρήματα.

Εξάλλου, παραμένει γεγονός ότι το QE για τους πολίτες θα ήταν τότε πολύ καλύτερο να πραγματοποιείται από τις εθνικές κυβερνήσεις ή ακόμη καλύτερα από εθνικούς ή διεθνείς οργανισμούς αντί της ΕΚΤ. Στην περίπτωση αυτή, ακόμη και τότε δεν πρόκειται πλέον για QE, διότι το QE είναι κάτι που πραγματοποιείται από την ΕΚΤ ή τις εθνικές τράπεζες. Και αμφότερες δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον γι' αυτό και, επιπλέον, είναι εντελώς ανίκανες να εφαρμόσουν κάτι τέτοιο με θετικό τρόπο.

Έτσι, το QE για τον λαό είναι στην πραγματικότητα μια εντελώς ερασιτεχνική και ελλιπής πρόταση. Επίσης, επειδή το QE χρηματοδοτείται έτσι με δανεικά χρήματα. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο θεωρώ ατυχές το γεγονός ότι δίνεται τόση μεγάλη προσοχή σε αυτή την πρόταση του QE και σε εκείνη την άλλη άχρηστη πρόταση του Βασικού Εισοδήματος Χωρίς Προϋποθέσεις. Θα ήταν και θα ήταν πολύ καλύτερο αν τα άτομα και οι ομάδες που συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση (όπως το ίδρυμα " τα χρήματά μας") αλλά και άλλες ομάδες που εργάζονται για τη νομισματική μεταρρύθμιση αγνοηθούν πλήρως στο μέλλον. ΚΑΙ κυρίως οι προτάσεις τους. Και ότι η πρότασή μου, η εισαγωγή του Άριστου Νομισματικού Συστήματος (η καλύτερη επιλογή και λύση που υπάρχει και μπορεί να υπάρξει!) να τύχει πλήρους προσοχής και να εισαχθεί το συντομότερο δυνατό.

Όσον αφορά την πρόταση για το βασικό εισόδημα χωρίς όρους. Η πρόταση αυτή υπονοεί ότι πραγματικά κάθε πολίτης θα πρέπει να λαμβάνει ένα συγκεκριμένο εισόδημα ως βάση και μάλιστα άνευ όρων. Στην ουσία, το εισόδημα αυτό θα πρέπει επίσης να είναι επαρκές για να πληρωθεί η βάση από. Ως εκ τούτου, αυτό το βασικό εισόδημα θα ήταν τότε ήδη υψηλότερο ή ίσο με αυτό που πολλοί πολίτες στην Ευρώπη δεν κερδίζουν καν όταν ήδη εργάζονται, εκτός αν κάποιος θέλει ότι στο πλαίσιο του άνευ όρων βασικού εισοδήματος, η βάση να είναι πολύ χειρότερη ή χαμηλότερη από την τρέχουσα κατάσταση. Και αυτή η κατάσταση, η καταβολή ήλιου άνευ όρων βασικού εισοδήματος σε πραγματικά όλους τους πολίτες της ΕΕ, είναι επομένως εντελώς αδύνατη στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος- δεν είναι εφικτή. Και επίσης εντός ή με ένα τραπεζικό σύστημα ή κατάσταση πλήρους αποθεματικού, ένα άνευ όρων βασικό εισόδημα για κάθε πολίτη θα είναι επομένως εντελώς ανέφικτο. Και ως εκ τούτου , επίσης για αυτόν τον λόγο, η πρόταση ενός άνευ όρων βασικού εισοδήματος για όλους είναι επομένως ήδη ανοησία και άχρηστη.

Το άνευ όρων Βασικό Εισόδημα για όλους είναι ΚΑΛΑ εφικτό και απολύτως εφικτό, αν το Άριστο Νομισματικό Σύστημα εισαχθεί, είναι μια πραγματικότητα. Αλλά ακόμη και τότε, το άνευ όρων Βασικό Εισόδημα είναι και παραμένει εντελώς άχρηστο και ανεπιθύμητο. Πρώτον, επειδή είναι ανεπιθύμητο ότι πραγματικά όλοι θα έπαιρναν τότε ένα τέτοιο εισόδημα. Πολλοί άνθρωποι κερδίζουν ήδη πάρα πολλά στις μέρες μας, και το να τους δοθεί ένα άνευ όρων βασικό εισόδημα είναι και ανεπιθύμητο και περιττό. Αλλά επιπλέον, ένα εισόδημα δεν θα πρέπει να είναι άνευ όρων αλλά υπό όρους, και κάθε εισόδημα που δίνεται επιπλέον δεν θα πρέπει να είναι τόσο βασικό όσο συμπλήρωμα σε αυτό που ήδη κερδίζει ένα άτομο ή λαμβάνει μέσω της κοινωνικής ασφάλισης και των παροχών. Αυτές οι κοινωνικές ασφαλίσεις και παροχές λειτουργούν ήδη μέσα και μέσα στο σημερινό νομισματικό σύστημα σχεδόν βέλτιστα ή τουλάχιστον σωστά και με τον επιθυμητό τρόπο. Μόνο που τόσο οι κοινωνικές παροχές και οι νόμοι όσο και η νέα κοινωνική νομοθεσία και οι κοινωνικές παροχές θα μπορέσουν να βελτιωθούν δραματικά μέσα και από το Άριστο Νομισματικό Σύστημα. Μόνο, αυτές θα είναι προσθήκες που θα είναι επιθυμητές και υπό όρους και θα αφορούν κάθε άλλο παρά όλους. Το ΕΝΣ και η νομισματική πολιτική που ταιριάζει και ανήκει σε αυτό θα πρέπει να είναι σχεσιακή και εφαρμοσμένη, κατάλληλη για την κοινωνία και τις επιθυμίες των ατόμων, των οργανισμών και των κυβερνήσεων τη δεδομένη στιγμή. Στο οποίο ελπίζω ότι δεν θα εφαρμοστούν πάρα πολλές αρνητικές επιθυμίες, αλλά δυστυχώς δεν έχω πλήρη έλεγχο ούτε σε αυτό και είναι πολύ πιθανό να γίνουν αρνητικά πράγματα με αυτά

που θα επιτύχει το ΕΝΣ. Συνολικά, ωστόσο, θα οδηγήσει σε μια καλύτερη κατάσταση ΑΝ εφαρμοστεί και χρησιμοποιηθεί με τον σωστό τρόπο.

Στη σημερινή (2016) εποχή και κοινωνία, δεν φαίνεται να υπάρχει πολλή, ή τουλάχιστον όχι αρκετή, εργασία. Αυτό όμως οφείλεται επομένως κυρίως στην αυστηρή σύνδεση μεταξύ εργασίας και εισοδήματος. Και των χρημάτων που είναι διαθέσιμα στη σημερινή εποχή για τη δημιουργία και την πληρωμή της εργασίας. Αν υπήρχαν πολύ περισσότερα χρήματα διαθέσιμα για την πληρωμή της εργασίας και της εργασίας, τότε θα μπορούσε πράγματι να δημιουργηθεί πολύ περισσότερη εργασία που δεν υπάρχει τώρα αλλά είναι επιθυμητή. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει περισσότερη και καλύτερη φροντίδα για τους ηλικιωμένους, αλλά και περισσότερη και καλύτερη υποστήριξη της επιστήμης ή, για παράδειγμα, περισσότερες κοινωνικές δραστηριότητες και οργανώσεις στην κοινωνία. Είμαι πεπεισμένος ότι όλοι όσοι μπορούν να εργαστούν μπορούν επίσης να αξιοποιηθούν επαρκώς για αυτά τα πρόσθετα καθήκοντα στην κοινωνία, εάν και όταν τα χρήματα είναι διαθέσιμα. Οποιαδήποτε συμπληρώματα στο εισόδημα θα βασίζονται τότε, εάν και εφόσον είναι διαθέσιμα, σε μια ελάχιστη ή μηδενική δέσμευση για αυτές τις πρόσθετες επιθυμίες της κοινωνίας και συνεπώς θα δίνονται υπό όρους. Με τους ανθρώπους που δεν μπορούν να εργαστούν απολύτως, να εξακολουθούν να παίρνουν τα συμπληρώματα εισοδήματος πολύ λιγότερο υπό όρους από τους ανθρώπους που μπορούν να εργαστούν. Και θα έπρεπε σε κάποιο βαθμό, ως καθήκον προς την κοινωνία.

Τέλος, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, θέλω επίσης να αναφέρω εδώ την πρόταση ενός "Ιωβηλαίου του χρέους", όπως προτείνεται από τον David Graeber, μεταξύ άλλων. Με τον David Graeber, ο οποίος φαίνεται να βρίσκεται και ο ίδιος πίσω από την Full Reserve Banking και διάφορες προτάσεις του International Movement For Monetary Reform, και ο οποίος έχει επίσης εν μέρει αναδείξει αυτές τις προτάσεις μέσω του Occupy και ίσως θελήσει να τις φέρει στο μέλλον, έχω προσπαθήσει να επικοινωνήσω στο παρελθόν. Και αυτό γιατί έτσι ευνοείται και αυτός και μάλιστα ενδιαφέρεται για τις κατώτερες και ερασιτεχνικές προτάσεις νομισματικής μεταρρύθμισης τουλάχιστον μέχρι το 2016. Ενώ υπάρχει μια τόσο καλή και αποτελεσματική λύση, δηλαδή το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα. Αλλά οι μέχρι τώρα προτάσεις του δεν είναι έτσι ιδιαίτερα καλές. Η εορτή του χρέους δεν πρόκειται να λειτουργήσει, διότι περιλαμβάνει διαγραφή χρέους, πράγμα που σημαίνει ότι οι πιστωτές μπορεί να χάσουν ή να μην χάσουν εντελώς τα χρήματά τους. Δεν πληρώνονται πίσω. Αυτό σημαίνει μετατόπιση χρημάτων στην κοινωνία, η οποία δεν έχει πραγματικά μεγάλη

χρησιμότητα. Κάποιο, αλλά όχι αρκετό και σίγουρα όχι το βέλτιστο. Πολύ πιο βέλτιστη και σωστή είναι η πραγματική διευθέτηση του χρέους, όπως αναφέρω επίσης σε ένα άλλο μέρος αυτού του βιβλίου. Με τον όρο αυτό εννοείται η πραγματική εξόφληση και συνεπώς η πληρωμή των χρεών. Κατά την οποία ο οφειλέτης απαλλάσσεται από το χρέος εν μέρει ή όχι και ο πιστωτής απλώς δεν παίρνει πίσω τα χρήματά του.

Ωστόσο, υπάρχει ένα άλλο σημαντικό ζήτημα που δεν έχω δει τον David Graeber να κατονομάζει ή να εξετάζει στο βιβλίο του "Χρέη, τα πρώτα 10.000 χρόνια" ούτε σε καμία από τις άλλες ομιλίες ή τα γραπτά του. Μιλάω για το θέμα : Τι είναι τα χρέη που δημιουργούνται, για τα οποία συνάπτονται συμβόλαια. Είναι για αγαθά πολυτελείας ή για επιπλέον πρόσθετες επιθυμίες ή απαιτήσεις των ανθρώπων, ή πρόκειται για χρήματα που χρειάζονται για βασικές ανάγκες που οι άνθρωποι πραγματικά χρειάζονται για να επιβιώσουν, να ζήσουν; Νομίζω ότι ο David Graeber, ως ανθρωπολόγος και με ανθρωπολογικούς όρους, θα μπορούσε να προσθέσει πολλά διευκρινίζοντας ότι ενώ στο παρελθόν τα χρέη αναλαμβάνονταν πολύ περισσότερο για να πληρώσουν για αγαθά πολυτελείας ή πράγματα και υπηρεσίες ή ανάγκες που οι άνθρωποι δεν είχαν πραγματικά ανάγκη, τα ίδια χρέη αναλαμβάνονται τώρα όλο και περισσότερο και πρέπει επίσης να αναλαμβάνονται για να πληρώσουν και να συνεχίσουν να πληρώνουν για βασικές ανάγκες, κοινωνικά επιθυμητές και καθοδηγούμενες ή όχι. Αυτές οι βασικές ανάγκες μπορεί να έχουν γίνει περισσότερες, αλλά εξακολουθούν να είναι λίγο πολύ απαραίτητες για να λειτουργήσουν και να συνεχίσουν να λειτουργούν στην κοινωνία με φυσιολογικό τρόπο. Μιλάω λοιπόν για όχι άμεσα ζωτικές ανάγκες όπως το διαδίκτυο, τα κινητά τηλέφωνα αλλά και η εκπαίδευση. Πράγματα που δεν είναι άμεσα ζωτικής σημασίας, αλλά μπορούν ή και πρέπει να θεωρηθούν ως τρέχουσες βασικές ανάγκες.

Φυσικά, είναι εντελώς ανεπιθύμητο να χρεώνονται οι άνθρωποι για βασικές ανάγκες. Και ειδικά αν εργάζονται. Ωστόσο, στη σημερινή εποχή, αυτό είναι μια πραγματικότητα για όλο και περισσότερους ανθρώπους. Επίσης, και σίγουρα αυτό το γεγονός καθιστά την εισαγωγή του Νομισματικού μου Συστήματος πολύ αναγκαία. Η εισαγωγή του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματός μου είναι πραγματικά ύψιστη προτεραιότητα. Υψηλότερη από οτιδήποτε άλλο.

27. Το Ίδρυμα Our Money και η πρότασή του

Από τη δημοσίευση του πρώτου μου βιβλίου για το Νέο Νομισματικό Σύστημα και την Καινοτομία μου για το Νομισματικό Σύστημα, μεταξύ άλλων, το 2011 μέχρι και σήμερα, έχω καταγράψει σε διάφορα αρχεία και δημοσιεύσεις ποια είναι η αντίληψή μου για την κατάσταση. Και πώς πρέπει να μοιάζει η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα και το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου και η συμπληρωματική νομισματική πολιτική, αλλά και πώς πρέπει και μπορεί να εφαρμοστεί. Επίσης, πριν από μερικά χρόνια, αποτύπωσα το Άριστο Νομισματικό Σύστημά μου και τη συμπληρωματική νομισματική πολιτική όπως το οραματιζόμουν τότε (στην πραγματικότητα, ήταν τόσο προηγμένο τότε όσο και σήμερα) σε ένα έγγραφο/άρθρο (W.T.M. Berendsen, "Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, 2012) το οποίο στη συνέχεια υπέβαλα για δημοσίευση στο Journal of Political Economy (JPE). Πρόκειται για 1 από τα κορυφαία ακαδημαϊκά περιοδικά στον τομέα της (Πολιτικής) Οικονομίας. Δυστυχώς, η εργασία/δημοσίευση αυτή δεν έγινε τότε δεκτή για δημοσίευση. Όμως υποβλήθηκε και ηλεκτρονικά τότε, οπότε - αν και αυτό το περιοδικό αποθηκεύει και διατηρεί σωστά τα ηλεκτρονικά του αρχεία - πιθανότατα θα εξακολουθεί να είναι διαθέσιμη και εκεί. Εκτός από αυτή τη δημοσίευση, μεταξύ άλλων, έχω ήδη παραδώσει κάποιες πληροφορίες στον Ολλανδό Υπουργό Οικονομικών κ. Dijsselbloem, αλλά στη συνέχεια δεν άκουσα ή δεν άκουσα τίποτα απολύτως από αυτόν.

Αρκετές άλλες πρωτοβουλίες και προτάσεις για ένα νέο νομισματικό σύστημα έχουν επίσης προκύψει από τότε που η πρότασή μου για την καθιέρωση του Άριστου Νομισματικού Συστήματός μου είχε καθυστερήσει πολύ. Γενικά δεν είμαι ευχαριστημένος με αυτές, ιδίως επειδή οι προτάσεις αυτές δεν είναι χρήσιμες ή σχετικές, αλλά ανταγωνίζονται τη δική μου πρόταση και το μόνο που κάνουν είναι να δυσχεραίνουν την εφαρμογή της δικής μου πρότασης.

Από τότε που ξεκίνησα την έρευνα και την εξερεύνηση των οικονομικών, του χρήματος και των νομισματικών συστημάτων (περίπου το 2002), παρέχω σε ανθρώπους και οργανισμούς σε διάφορες χρονικές στιγμές τις γνώσεις που είχα και έχω σε σχέση με τα οικονομικά, την οικονομική κρίση, τα νομισματικά συστήματα και τη νομισματική πολιτική. Έχω επίσης γράψει πολλά σχετικά με αυτά και αρκετά από αυτά έχουν επίσης δημοσιευτεί και μπορούν να διαβαστούν

στο διαδίκτυο. Παρά το γεγονός ότι έχω γράψει και εν μέρει δημοσιεύσει τόσα πολλά, ήμουν πάντα προσεκτικός με την επικοινωνία μέχρι τώρα και προσπαθούσα επίσης να γνωρίζω και να καταγράφω όσο το δυνατόν περισσότερο τι έκαναν άλλα άτομα και οργανισμοί. Το ότι επικοινωνούσα σχετικά λίγο ήταν τουλάχιστον για 2 λόγους, συγκεκριμένα :

Κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας μου με άλλους, αλλά και απλώς με το χρόνο, βλέποντας και γνωρίζοντας τι γνώριζαν και τι διάβαζαν άλλοι για το έργο μου, ανακάλυψα ότι δυστυχώς υπήρχαν και κόμματα που εργάζονταν και εργάζονται επίσης για τη νομισματική μεταρρύθμιση και τις προτάσεις για νομισματικές αλλαγές. Δυστυχώς, ήταν και είναι η περίπτωση που κάποια άτομα ή κόμματα είτε μπορούσαν και διάβαζαν ούτως ή άλλως κάποιες από τις εργασίες μου είτε ενημερώνονταν από εμένα για ορισμένες γνώσεις ή μέρη της πρότασής μου, αλλά στη συνέχεια αυτά τα άτομα ή κόμματα προσάρμοζαν τη δική τους πρόταση, χωρίς όμως να αναφέρουν ποτέ το όνομά μου. Και, παρόλο που, εξ όσων γνωρίζω, κανένα κόμμα ή άτομο δεν ήταν ή δεν ήταν, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2014, ούτε κατά διάνοια τόσο μακριά με την πρότασή τους όσο ήμουν εγώ, ήρθαν και έρχονται όλο και πιο κοντά στην πρότασή μου και επίσης διακηρύσσουν όλο και περισσότερες προτάσεις που φαίνεται να έχουν περισσότερα κοινά με αυτήν ή επίσης φαίνεται να είναι ίδιες σε μέρη. Επίτηδες γράφω "φαίνεται", διότι υπάρχουν ακόμη πολλές διαφορές. Θα επανέλθω σε αυτές τις διαφορές σε αυτό το κεφάλαιο αλλά και σε άλλα μέρη αυτού του βιβλίου. Το γεγονός όμως είναι ότι πρέπει να είμαι πολύ προσεκτικός γιατί δεν θέλω να διεκδικήσουν άλλοι την πρότασή μου και την ανάπτυξη του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματός μου. Εγώ και μόνο εγώ είμαι αυτός που ανέπτυξε το Άριστο Νομισματικό Σύστημα και τις πρόσθετες (πιθανές) πολιτικές, και εγώ και επίσης μόνο εγώ αξίζω όλα τα εύσημα και την αναγνώριση γι' αυτό, εάν και μόλις το Άριστο Νομισματικό Σύστημα ή/και η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα εισαχθεί με τον τρόπο που έχω οραματιστεί και έχω στο μυαλό μου και υπό τις συνθήκες που πάντα ήθελα και πρότεινα. Οι συνθήκες είναι ιδίως ότι οι τράπεζες μπορούν επίσης και μπορούν να εξακολουθούν να δημιουργούν χρήμα όπως κάνουν τώρα (σύμφωνα με τη λεγόμενη τραπεζική μέθοδο των κλασματικών αποθεματικών και ΜΕ τόκο), αλλά ότι ΜΕΤΑ από αυτό το ήδη υπάρχον φαινόμενο η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα εισάγεται ως πρόσθετη για τους σκοπούς που έχω περιγράψει μεταξύ άλλων στο βιβλίο μου που δημοσιεύθηκε το 2011 στο amazon/kindle.

Επίσης, λόγω της υιοθέτησης της κατανόησης από άλλους που εργάζονταν και εργάζονται επίσης πάνω σε προτάσεις νομισματικής μεταρρύθμισης και επεξεργάζονται ή τροποποιούν τις δικές τους προτάσεις ως αποτέλεσμα, αυξάνεται ο κίνδυνος να ανταγωνιστούν άλλες προτάσεις την πρότασή μου. Κάθε

άλλη πρόταση για νομισματική μεταρρύθμιση που Μοιάζει πολύτιμη ή εφικτή ανταγωνίζεται την πρότασή μου και καθιστά τόσο την επικοινωνία και την επεξήγηση σχετικά με αυτήν όσο και την πραγματική εισαγωγή του νομισματικού μου συστήματος -αν όχι πολύ- πιο δύσκολη. Ακόμα και μέχρι τώρα, τη στιγμή που γράφω αυτό το μέρος του βιβλίου μου (δηλαδή στα τέλη του 2015) , πραγματικά όλες οι άλλες προτάσεις για τη νομισματική μεταρρύθμιση εκεί έξω εκτός από τη δική μου βασίζονται σε πολύ λίγη κατανόηση και επίσης ως εκ τούτου είναι ακόμα πολύ ελλιπείς και επίσης περισσότερο θεωρητικές και με αυτή την έννοια επίσης ερασιτεχνικές εργασίες που δεν είναι πραγματικά εφαρμόσιμες ή χρησιμοποιήσιμες στην πράξη. Αντίθετα, η δική μου πρόταση και η δική μου καινοτομία για το νομισματικό σύστημα που είναι το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα βασίζονται σε πολύ καλύτερη κατανόηση από την ακατανοησία των άλλων κομμάτων και ατόμων που παραδίδουν ή διακηρύσσουν προτάσεις νομισματικής μεταρρύθμισης. Επομένως, είναι - και από αυτή την άποψη - εξαιρετικά σημαντικό και συναφές η πρότασή μου να τύχει της μεγαλύτερης προσοχής και να είναι επίσης η μόνη πρόταση που εισάγεται πραγματικά στην κοινωνία και το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου να αντικαταστήσει το τρέχον νομισματικό σύστημα το συντομότερο δυνατό.

Επί του παρόντος, υπάρχουν αρκετές άλλες ομάδες και άτομα που εργάζονται για τη νομισματική μεταρρύθμιση. Οι ομάδες και τα άτομα τα οποία γνωρίζω και των οποίων οι προτάσεις τόσο τα τελευταία χρόνια όσο και τώρα και η εξέλιξη των προτάσεών τους είναι τουλάχιστον οι εξής :

Διεθνές κίνημα για τη νομισματική μεταρρύθμιση και όλες οι ομάδες που συνδέονται με αυτό. Σε γενικές γραμμές, αυτές οι ομάδες θέλουν και αυτές οι ομάδες προτείνουν το ίδιο πράγμα. Μέχρι το 2014, όλες αυτές οι ομάδες, συμπεριλαμβανομένου του ολλανδικού παραρτήματος/ομάδας " τα χρήματά μας" διακήρυτταν , ότι ήθελαν το τραπεζικό σύστημα "κλασματικών αποθεματικών" να αντικατασταθεί από ένα τραπεζικό σύστημα "πλήρων αποθεματικών". Αυτό που μου κάνει εντύπωση, ίσως και επειδή γνωρίζω ότι τουλάχιστον 1 άτομο πίσω από την πρωτοβουλία " τα χρήματά μας" έχει διαβάσει κάποιες από τις εργασίες μου και την κατανόησή μου σχετικά με την οικονομική κρίση και τα νομισματικά συστήματα και πολιτικές, είναι ότι το ίδρυμα/ομάδα " τα χρήματά μας" ειδικότερα φαίνεται να έχει αλλάξει το περιεχόμενο των προτάσεών του αρκετά δραστικά από τα τέλη του 2014/αρχές του 2015. Αυτό που βρίσκω επίσης πολύ εντυπωσιακό είναι το γεγονός ότι η ίδια η ομάδα ή η οργάνωση αναφέρει στην ιστοσελίδα της ότι άρχισε να ερευνά τα νομισματικά συστήματα και πολιτικές μόλις το 2012, ενώ το 2015 φαίνεται να έχει ήδη προχωρήσει αρκετά στην κατανόησή της και σε κάθε περίπτωση κάνει ήδη προτάσεις στην κυβέρνηση και

υποστηρίζει σθεναρά την εισαγωγή του βασικού εισοδήματος και προσπαθεί να το κάνει αποδεκτό και να το υλοποιήσει η κοινωνία.

Οι προτάσεις της/σχετικά με τη σύγχρονη νομισματική θεωρία

Οι προτάσεις για τη νομισματική μεταρρύθμιση όπως διατυπώνονται από το Occupy / David Graeber

Προτάσεις και τομείς εστίασης του Εργαστηρίου Βιώσιμης Χρηματοδότησης του Herman Wijffels

Αυτοί που προτείνουν χρήματα χωρίς χρέος. Αυτοί που το κάνουν, όπως το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση, προτείνουν γενικά την κατάργηση της Τραπεζικής με Κλασματικό Αποθεματικό και τη μετάβαση στην Τραπεζική με Πλήρες Αποθεματικό. Ούτε όσοι προτείνουν χρήμα χωρίς χρέος προτείνουν ένα εντελώς νέο νομισματικό σύστημα, εκτός από την άχρηστη πρόταση της μετάβασης σε ένα τραπεζικό σύστημα πλήρους αποθεματικού μετά την πλήρη κατάργηση της κλασματικής τραπεζικής.

Στη συνέχεια, όσον αφορά τα πρόσωπα, αυτά περιλαμβάνουν τα εξής. Η συντριπτική πλειονότητα αυτών των προσώπων εμπλέκεται ή βρίσκεται πίσω από τις ομάδες που ήδη ανέφερα. Πρόκειται, λοιπόν, για τα ακόλουθα πρόσωπα :

Bernard Lietaer. Απ' όσο γνωρίζω, το πρόσωπο αυτό δεν συμμετέχει σε καμία από τις παραπάνω ομάδες, αλλά έχει ο ίδιος μια πρόταση ή προτάσεις για τη νομισματική μεταρρύθμιση.

Ad Broere. Αυτό το Ad Broere δίνει ο ίδιος προτάσεις για τη νομισματική μεταρρύθμιση, αλλά εστιάζει ιδιαίτερα στη μεταρρύθμιση του τραπεζικού/τραπεζικού συστήματος. Ο Ad Broere είναι 1 από τους εμπνευστές του ιδρύματος/ομάδας "Τα χρήματά μας" . Για διάφορους λόγους, βλέπω αυτή την ομάδα ως τον μεγαλύτερο κίνδυνο όσον αφορά την υιοθέτηση της κατανόησης και της πρότασής μου και τη σταδιακή/με την πάροδο του χρόνου προσαρμογή ή απόδοση της πρότασης νομισματικής μεταρρύθμισης στη δική μου. Ακόμη και μέχρι στιγμής, τόσο αργά το 2015, η πρότασή τους εξακολουθεί να είναι εντελώς άχρηστη στην πράξη και για πολλούς λόγους και με πολλούς τρόπους διαφορετικούς από την πρότασή μου και την (πολύ ευρύτερη και επίσης καλύτερη) κατανόησή μου. Παρόλα αυτά, φαίνεται να (θέλουν να) κινούνται όλο και περισσότερο προς την πρότασή μου.

Ο Herman Wijffels και το Εργαστήριο Βιώσιμης Χρηματοδότησης

Τα άτομα πίσω από το Positive Money Uk και επίσης τα "χρήματά μας" Ολλανδία. Από αυτούς, στο 2) έχω ήδη αναφέρει τον κ. Ad Broere

Ο David Graeber, ο διανοούμενος που έγραψε ένα διάσημο και δημοφιλές πλέον βιβλίο για το χρέος και ήταν και είναι επίσης πίσω από το κίνημα Occupy. Ο Ντέιβιντ Γκρέιμπερ πρότεινε επίσης νομισματική μεταρρύθμιση μέσω του Occupy με τη μορφή της μετάβασης από την τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά στην τραπεζική με πλήρη αποθεματικά.

Τα περισσότερα από αυτά τα άτομα και τις ομάδες δεν καταλήγουν πραγματικά σε προτάσεις, και αν καταλήξουν σε προτάσεις, τουλάχιστον αυτή τη στιγμή (τέλη του 2015), αυτές δεν είναι πρακτικές ή τουλάχιστον ελλιπείς και, ως εκ τούτου, δεν είναι έτοιμες να εισαχθούν άμεσα στην κοινωνία. Η πρότασή μου από την άλλη πλευρά είναι, η πρότασή μου είναι και πρακτική και πλήρης και είναι απολύτως έτοιμη και κατάλληλη να εισαχθεί στην κοινωνία και την κοινωνία. Και αν και όταν συμβεί αυτό, η κρίση θα τελειώσει αλλά επιπλέον θα σημάνει τη μεγαλύτερη νομισματική και κοινωνική επανάσταση που έχει γίνει ποτέ στην κοινωνία μας.

Όπως έχω επίσης αναφέρει σε άλλα σημεία αυτού του βιβλίου, ενώ η Νομισματική Καινοτομία και το Νέο Νομισματικό Σύστημα είναι το πιο σημαντικό βήμα, σίγουρα δεν είναι το μόνο βήμα ή το τελευταίο βήμα για να εξασφαλιστούν σαρωτικές μεταρρυθμίσεις στην κοινωνία μας. Η νομισματική επανάσταση και καινοτομία που θα προκαλέσει και θα καθοδηγήσει το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου είναι απαραίτητη για να επιφέρει διάφορες Κοινωνικές επαναστάσεις και βελτιώσεις στην κοινωνία και να τις επιτρέψει και να τις υποστηρίξει καθόλου με τον βέλτιστο τρόπο. Μιλάω για πολιτικές βελτιώσεις, οργανωτικές βελτιώσεις, επιστημονικές βελτιώσεις και ατομικές βελτιώσεις και πρόοδο, μεταξύ άλλων. Και μιλάω σκόπιμα για βελτίωση και πρόοδο και όχι για αλλαγή, διότι οι αλλαγές που δεν είναι βελτιώσεις ή πρόοδος είναι εντελώς παράλογες και άχρηστες και δεν πρέπει να εφαρμόζονται. Και αν πραγματοποιηθούν, θα πρέπει να διορθωθούν ή να διορθωθούν το συντομότερο δυνατό στις πιο θετικές και εποικοδομητικές βελτιωτικές δραστηριότητες και δυνατότητες.

Το Ίδρυμα Our Money Foundation δηλώνει στον ιστότοπό του από το 2014 ή τις αρχές του 2015 ότι επιθυμεί ένα χρηματικό ή τραπεζικό σύστημα που να

λειτουργεί υπέρ της κοινωνίας και όχι εναντίον της. Σημειώνει επίσης ότι ξεκίνησε το 2012 για να κάνει έρευνα σχετικά με το πώς λειτουργεί το χρηματικό σύστημα και τι μπορεί να βελτιωθεί σχετικά με αυτό. Θέλει κανείς να θέσει τη δημιουργία χρήματος υπό δημόσια διακυβέρνηση και κρατικό χρήμα που να είναι απαλλαγμένο από τόκους και χρέη. Επίσης, θέλουν πραγματικά να μπει ένα τέλος στο χρήμα που δημιουργείται από τις τράπεζες. Το χρήμα μας διοικείται από τον Luuk de Waal Malefijt (ο οποίος ίδρυσε το ίδρυμα το 2012) και τους κυρίους Niels Korthals Altes και Martijn van der Linden . Το ίδρυμα αυτό ξεκίνησε το 2012. Προς το παρόν, αλλά και αργότερα σε αυτή τη συζήτηση, είναι σημαντικό να αναφέρουμε και επίσης να συνειδητοποιήσουμε ότι το ίδρυμα είναι " δικά μας" χρήματα

Ο ιστότοπος του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση αναφέρει επίσης ότι προχωράμε προς ένα σύστημα Τραπεζικής με Πλήρη Αποθεματικά.

Ότι το ίδρυμα "τα χρήματά μας" μιλάει για το Volgeld και ένα σύστημα Volgeld, αλλά ότι το ίδιο ίδρυμα, με τον τρόπο που τεκμηριώνει την έννοια του τι σημαίνει Volgeld, στην πραγματικότητα φαίνεται να αντιφάσκει με την ίδια την έννοια. Μιλάω για το γεγονός ότι το volgeld στην πραγματικότητα σημαίνει πλήρως καλυμμένο χρήμα, ενώ αυτή η κάλυψη στην τρέχουσα πρότασή τους δεν βασίζεται σε τίποτα πραγματικό και επομένως δεν είναι στην πραγματικότητα αυτό που έχει γίνει αντιληπτό. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι έτσι φαίνεται να έχουν αλλάξει εν μέρει την ουσιαστική τους κατεύθυνση το 2015, αλλά οι ίδιοι δεν έχουν ακόμη κατανοήσει πλήρως για τι μιλούν καθόλου. Υπάρχει παραλογισμός στην πρόταση και τις αντιλήψεις τους, επειδή κάποιος (" το χρήμα μας") βασίζει τις αντιλήψεις και τις προτάσεις του σε εργασίες άλλων και σε αυτά που διαβάζει και ακούει, αλλά ο ίδιος δεν το έχει ακόμα κατανοήσει πλήρως αυτό... ακόμα και η έννοια του Full Reserve Banking δεν ταιριάζει πλήρως με αυτό που προτείνει τώρα τόσο πολύ. Αλλά αυτή η Πλήρης Αποθεματική Τραπεζική είναι αυτό που το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση και επίσης το Χρήμα μας προσκολλώνται πλήρως και αυτό που το Χρήμα μας επικοινωνεί ακόμα και σήμερα ως αυτό που θέλουν.

Το ίδρυμα "Τα χρήματά μας" αναφέρει ότι η πραγματική μετάβαση μπορεί να επιτευχθεί σε 1 νύχτα ή 1 ημέρα. Αυτός είναι ένας εντυπωσιακός τρόπος παρουσίασης για μένα, διότι στο βιβλίο μου του 2011, αλλά και αμέσως μετά και επίσης τα τελευταία χρόνια, έχω αναφέρει αρκετές φορές (επίσης στο διαδίκτυο και σε μέρη όπου οι άνθρωποι από το " χρήμα μας" θα μπορούσαν να το διαβάσουν) ότι η μετάβαση μπορεί να οργανωθεί μέσα σε 1 νύχτα ή 1 ημέρα, ένα γεγονός. Το μόνο γεγονός είναι επίσης ότι οι αλλαγές που πρέπει να πραγματοποιηθούν σε αυτή τη νύχτα, όσον αφορά τη δική μου πρόταση, δεν είναι ούτε κατά διάνοια τόσο δύσκολες και εκτεταμένες όσο οι αλλαγές που

προτείνει και κατονομάζει το ίδρυμα " τα λεφτά μας". Και ότι αυτές οι αλλαγές του ιδρύματος " τα χρήματά μας" που αναφέρονται εκτενώς στην ιστοσελίδα του (ακόμη και τώρα, στα τέλη του 2015) θα είναι τόσο περιττές όσο και εξαιρετικά επιζήμιες και ανατρεπτικές για τους Ολλανδούς αλλά (έτσι) και για την παγκόσμια οικονομία. Οι προτάσεις τους είναι επίσης εντελώς ανεφάρμοστες από αυτή την άποψη και στην πράξη θα χρειαστούν σίγουρα περισσότερο από ένα χρόνο για να προετοιμαστούν και πιθανώς πολύ περισσότερο για να τακτοποιηθούν, να γίνουν πραγματικά. Αν όχι καθόλου, γιατί δεν νομίζω ότι είναι καθόλου δυνατό να εφαρμοστούν στην πραγματικότητα οι προτάσεις των " δικών μας χρημάτων" και του τι πάει με αυτά και γι' αυτά στην κοινωνία. Ενώ η δική μου μετάβαση είναι έτσι ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ διαχειρίσιμη μέσα σε 1 νύχτα, ακόμα και μαζί με την προετοιμασία που απαιτείται γι' αυτήν... αν και απαιτεί μερικούς καλούς ειδικούς/εμπειρογνώμονες και το απαραίτητο υλικό και λογισμικό. Αλλά τότε μπορεί να γίνει- τόσο η προετοιμασία όσο και η μετάβαση μέσα σε 1 μόνο νύχτα ή ημέρα... χωρίς να χρειάζεται τίποτα περισσότερο.

Το ίδρυμα "Τα χρήματά μας" είναι συνδεδεμένο με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση. Στο οποίο ανήκει επίσης η οργάνωση "Positive Money UK". Και σε άλλες 15 περίπου οργανώσεις που βρίσκονται στην Ευρώπη. Τόσο σχεδόν όλες οι οργανώσεις που ανήκουν στο Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση όσο και το ίδρυμα " τα χρήματά μας" , το " Positive Money UK" και το κίνημα Occupy πρότειναν, τουλάχιστον μέχρι και τον Ιούνιο του 2016, τη μετάβαση από την τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά στην τραπεζική με πλήρη αποθεματικά. Πράγματι, ακόμη και τώρα, στα μέσα του 2016, εξακολουθεί να αναφέρεται στην ιστοσελίδα του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση ότι το ίδρυμα " τα χρήματά μας" θέλει να μεταβεί στην Τραπεζική Πλήρων Αποθεματικών. Έτσι, αυτό είναι στην πραγματικότητα αυτό που το ίδρυμα " Τα χρήματά μας" εξακολουθεί να επικοινωνεί και να επιθυμεί τώρα. Αλλά σε κάθε περίπτωση, θέλουν έτσι οι τράπεζες να σταματήσουν να δημιουργούν χρήμα, να σταματήσουν να δημιουργούν χρήμα με χρέος ή τόκο, και έτσι ο σημερινός τρόπος δημιουργίας χρήματος από τις τράπεζες να εξαφανιστεί εντελώς και να αντικατασταθεί από έναν τρόπο που να συμπίπτει με τις προτάσεις τους και στον οποίο οι τράπεζες δεν επιτρέπεται πλέον να δημιουργούν χρήμα, ούτε χρέος ή τόκο.

Η δική μου πρόταση και λύση, η οποία είναι επίσης η καλύτερη λύση και η καλύτερη πρόταση, είναι πολύ ευρύτερη, καλύτερη και διαφορετική. Και βασίζεται σε πολύ καλύτερη κατανόηση. Επιπλέον, όπως μπορείτε να βρείτε σε άλλα μέρη

αυτού του βιβλίου, έχω επίσης εξηγήσει ΓΙΑΤΙ το δικό μου νομισματικό σύστημα είναι καλύτερο. Γιατί ο πληθωρισμός δεν θα είναι πρόβλημα μέσα και με το νέο μου νομισματικό σύστημα. Και ποια νομισματική πολιτική του ταιριάζει καλύτερα. Η πρότασή μου για το Άριστο Νομισματικό Σύστημά μου και οι πολιτικές που ταιριάζουν καλύτερα σε αυτό ήταν έτοιμες από καιρό και πολύ νωρίτερα από τις ελλιπείς και ατελείς και ανεφάρμοστες σήμερα προτάσεις του ιδρύματος " τα χρήματά μας" ή/και άλλων οργανώσεων που συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση.

Είναι κάπως παιχνιδάκι να κάνουμε προτάσεις που προτείνει η ομάδα "τα χρήματά μας" και άλλες ομάδες που συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση και το κίνημα Occupy. Συγκεκριμένα, όλες αυτές οι ομάδες και τα κινήματα υποθέτουν ότι η κρίση που αντιμετωπίζουμε είναι πρωτίστως κρίση χρέους. Και έτσι είναι λογικό να προτείνουν τη δημιουργία χρήματος χωρίς χρέος. Ιδιαίτερα αν κάποιος μπορούσε τουλάχιστον να το διαβάσει αυτό ένα χρόνο νωρίτερα ή λίγο πριν αλλάξει μια σχετική πρόταση σε 1 από τα πολλά κομμάτια που έχω γράψει ο ίδιος και προτείνω το ίδιο πράγμα. Ωστόσο, το γεγονός είναι ότι είναι ένα ολόκληρο βήμα παραπέρα και ένα ολόκληρο επίπεδο και βαθμό επαγγελματισμού και κατανόησης παραπέρα για να καταλάβουμε πραγματικά τι πραγματικά συμβαίνει, ΠΩΣ θα πρέπει να δημιουργηθεί τότε αυτό το χρήμα και από ποιον και ποια νομισματική πολιτική είναι τότε όχι μόνο δυνατή αλλά και επιθυμητή. Και ΤΙ ακριβώς πρέπει να αλλάξει στην κοινωνία και την οικονομία και το τραπεζικό μας σύστημα, ώστε η οικονομία να αναπτυχθεί πραγματικά με τον βέλτιστο τρόπο στο μέλλον. Το τελευταίο, η κατανόηση και μια πραγματικά βέλτιστη κατάλληλη λύση, είναι κάτι που πραγματικά όλες οι ομάδες που ανήκουν στο Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση (δηλαδή και η ομάδα " τα χρήματά μας") και όλα τα άτομα που έχουν να ασχοληθούν με αυτό ή αισθάνονται με κάποιο τρόπο για τις ουσιαστικά άχρηστες προτάσεις τους εξακολουθούν να λείπουν μέχρι αυτή τη στιγμή (τέλη του 2015).

Όπως σημείωσα, πραγματικά ΟΛΟΙ οι οργανισμοί που ήταν και είναι συνδεδεμένοι με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση ήθελαν, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2014, μια μετάβαση από την τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά στην τραπεζική με πλήρη αποθεματικά εντός του τραπεζικού συστήματος. Αυτό σημαίνει ότι αντί για ένα κλασματικό, μερικό αποθεματικό έναντι του χρήματος που κυκλοφορεί, θα πρέπει να υπάρχει ένα πλήρες αποθεματικό έναντι του χρήματος που κυκλοφορεί. Αυτό το αποθεματικό

πρέπει να αποτελείται από κάτι, κάτι πολύτιμο και κάτι χειροπιαστό. Προς το παρόν, το Ίδρυμα Ons Geld επικοινωνεί ότι επιθυμεί τη δημιουργία χρήματος χωρίς χρέος και ότι δεν θέλει πλέον οι τράπεζες να δημιουργούν χρήμα, αλλά δεν μιλάει πλέον (τόσο ρητά) για τραπεζική με πλήρη αποθεματικά. Ενώ έχει αρκετή σημασία αν θα πρέπει να υπάρχει ή όχι ένα αποθεματικό έναντι του χρήματος που κυκλοφορεί και αν αυτό το αποθεματικό θα πρέπει να είναι πλήρες ή όχι. Ωστόσο, το Ίδρυμα "Το Χρήμα μας" δεν ασχολείται με αυτό το θέμα, επειδή έτσι στερείται εντελώς την κατανόηση του τι χρειάζεται και γιατί. Ή ίσως το έχουν περιγράψει κάπου, αλλά ο ιστότοπος δεν το αναφέρει. Και είμαι πεπεισμένος ότι αν υπάρχει κάπου μια περιγραφή για το πώς το σκέφτεται κανείς, θα είναι επίσης ελλιπής και δεν θα βασίζεται στη βέλτιστη κατανόηση....και σίγουρα όχι στην κατανόηση που έχω εγώ γι' αυτό εδώ και πολύ καιρό.

Όλα δείχνουν ότι οι προτάσεις των μεταρρυθμιστών της νομισματικής μεταρρύθμισης, εκτός από εμένα, δηλαδή και οι προτάσεις όλων των ομάδων που συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση, βασίζονται σε παρανοήσεις. Αυτή η παρανόηση πηγάζει εν μέρει από την ελλιπή κατανόηση και θεώρηση του τι πραγματικά συμβαίνει, συμβαίνει, μέσα στην οικονομία μας. Οι τράπεζες και ο τρόπος με τον οποίο δημιουργείται το χρήμα μέχρι σήμερα στην οικονομία και την κοινωνία μας δεν είναι καν (τόσο πολύ) το πρόβλημα, και σίγουρα δεν θα πρέπει να εξαφανιστούν ή να αλλάξουν εντελώς, όπως προτείνεται μεταξύ άλλων από το ίδρυμα " τα χρήματά μας". Ο τρόπος με τον οποίο δημιουργούνται και παρέχονται τα δάνεια από τις τράπεζες στη σημερινή εποχή για την παροχή στεγαστικών δανείων και αυτό που χαρακτηρίζεται ή χαρακτηρίστηκε, μεταξύ άλλων, από το "χρήμα μας" ως "τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά" (αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι, διότι η τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά είναι ένας θεωρητικός όρος, ενώ η πραγματικότητα είναι ελαφρώς διαφορετική) θεωρείται από την ομάδα ή το ίδρυμα "χρήμα μας" ως επιβλαβής και ανεπιθύμητος. Και ως 1 από τις μεγαλύτερες, αν όχι τη μοναδική μεγάλη αιτία για την οποία τα πράγματα έχουν πάει στραβά στην οικονομία. Και έτσι το " χρήμα μας" προτείνει να απαλλαγούμε από αυτό και να το αντικαταστήσουμε με έναν άλλο τρόπο δημιουργίας χρήματος που θα είναι θετικός και έτσι θα μπορούσε ίσως να ονομαστεί " θετικό χρήμα".

Ωστόσο, το γεγονός είναι ότι ο τρόπος με τον οποίο τα ενυπόθηκα δάνεια παρέχονταν και εξακολουθούν να παρέχονται από τις τράπεζες στο παρελθόν δεν ήταν καν το κύριο πρόβλημα. Αν και υπήρξαν στεγαστικά δάνεια που χορηγήθηκαν στο παρελθόν και έγιναν προβληματικά για τα άτομα αλλά και για

την κοινωνία στο σύνολό της, αλλά αυτό έχει να κάνει λιγότερο με τον τρόπο παροχής των στεγαστικών δανείων αλλά περισσότερο με εξωτερικούς/περιβαλλοντικούς παράγοντες. Σε κάθε περίπτωση, μιλάω για τα εξής :

Την οικονομική κατάσταση των ατόμων ή ομάδων στους οποίους χορηγήθηκαν τα εν λόγω ενυπόθηκα δάνεια. Καθώς αυτή η οικονομική κατάσταση επιδεινωνόταν - ιδίως λόγω μειώσεων του εισοδήματος, προσωρινών ή μη, σε συνδυασμό με αυξημένα έξοδα ή δαπάνες - ορισμένοι από τους δικαιούχους ενυπόθηκων δανείων δεν μπορούσαν πλέον να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους για την καταβολή των εν λόγω ενυπόθηκων δανείων. Αυτό δεν οφειλόταν τόσο στον τρόπο χορήγησης των ενυπόθηκων δανείων όσο στις εξελίξεις της κοινωνίας μετά την περίοδο αυτή. Και φυσικά, η αύξηση των τιμών των κατοικιών έπαιξε και παίζει επίσης πολύ μεγάλο ρόλο, αλλά αυτό έχει να κάνει λιγότερο με το γεγονός ότι οι τράπεζες μπορούσαν και παρέχουν στεγαστικά δάνεια, αλλά περισσότερο λόγω της ανισορροπίας που προκύπτει μεταξύ εισοδήματος και κόστους ζωής και έτσι ορισμένα άτομα αντιμετωπίζουν περισσότερα προβλήματα με αυτό. Επίσης, λόγω της σταδιακής αύξησης του κόστους υγειονομικής περίθαλψης και της αύξησης άλλων δαπανών και εξόδων.

Οι τεράστιες αλυσιδωτές επιπτώσεις που είχαν τα ενυπόθηκα προβλήματα στην οικονομία και την κοινωνία μας. Ως αποτέλεσμα των προβλημάτων με τα ενυπόθηκα δάνεια στις Ηνωμένες Πολιτείες γύρω στο 2008, οι κυβερνήσεις άλλαξαν τη νομισματική τους πολιτική και οι οργανισμοί και τα άτομα άλλαξαν τις ενέργειές τους. Τόσο οι αλλαγές στη νομισματική πολιτική των κυβερνήσεων όσο και οι αλλαγές στις ενέργειες των ατόμων και των οργανισμών επιδείνωσαν στη συνέχεια δραματικά την κατάσταση στην οικονομία και την κοινωνία μας.

Ξέρω ότι το αναλύω εδώ αρκετά εκτενώς, αλλά το τελευταίο πράγμα που θέλω είναι οποιαδήποτε ομάδα με βάση τη δική μου κατανόηση που ενσωματώνεται στα κείμενά μου να καταλήξει στη συνέχεια σε μια δική της πρόταση ή να προσαρμόσει την πρότασή της στη βελτιωμένη κατανόηση που αποκτά κανείς διαβάζοντας τα κείμενά μου και στη συνέχεια να προσποιηθεί ότι όλα προέρχονται από αυτούς και μάλιστα κάποια στιγμή "συμπτωματικά" να καταλήξει σε ακριβώς τις ίδιες προτάσεις ή επιμέρους προτάσεις με εμένα, είτε με την ίδια διατύπωση είτε όχι. Εγώ και μόνο εγώ αξίζω κάθε έπαινο και εκτίμηση για την καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα, το νομισματικό μου σύστημα και την προτεινόμενη νομισματική πολιτική που το συνοδεύει, αλλά και την εξήγηση και την κατανόηση που το συνοδεύει. Τόσο όσον αφορά το σύστημα και την πολιτική όσο και το τι είναι λάθος στην τρέχουσα παρεξήγηση όσον αφορά τα

οικονομικά και τα νομισματικά συστήματα και πολιτικές. Και γιατί το νέο μου νομισματικό σύστημα όχι μόνο θα λειτουργήσει αλλά και θα είναι η καλύτερη και σπουδαιότερη λύση για την οικονομία και την κοινωνία του ελπίζουμε κοντινού μέλλοντος.

Επιστροφή στην πρόταση ή τις προτάσεις του ιδρύματος "τα χρήματά μας" . Όπως είναι τώρα, αλλά και όπως ήταν μεταξύ 2012 και 2014. Το γεγονός είναι ότι το ίδρυμα είναι λίγο πολύ " οτοστόπ " στις προτάσεις όπως αυτές έχουν αναπτυχθεί από τις ομάδες του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση, και ειδικότερα τις προτάσεις και την ανάπτυξή τους μέσα και στην ομάδα " positive money UK " στην Αγγλία. Το αν και σε ποιο βαθμό έχουν επίσης διαβάσει το έργο μου και σε ποιο βαθμό αυτό έχει χρησιμοποιηθεί ή όχι για να τροποποιήσουν την πρότασή τους επί της ουσίας ή όχι, παραμένει ένα ερώτημα. Το γεγονός είναι ότι η πρότασή μου ήταν έτοιμη ήδη από το 2011 και παρέμεινε λίγο πολύ η ίδια όλο αυτό το διάστημα μέχρι σήμερα. Η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα, αλλά και οι αλλαγές στη νομισματική πολιτική παρέμειναν οι ίδιες. Μόνο από άποψη περιεχομένου, την εξέλιξα περισσότερο μέχρι τώρα, με την αποσύνδεση του εισοδήματος και της εργασίας/εργασίας να είναι ιδιαίτερα σημαντική. Ιδιαίτερα επίσης αν γίνει κατανοητό ότι η χρηματοπιστωτική κρίση της σημερινής εποχής και των προηγούμενων ετών δεν προκλήθηκε τόσο από τις τράπεζες ή το χρέος, αλλά ότι το χρέος δεν είναι η αιτία αλλά συνέπεια των πραγματικών υποκείμενων αιτιών της κρίσης χρέους....κάτι που έχω κατανοήσει εδώ και πολύ καιρό, αλλά που οι ομάδες του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση (και συνεπώς και η ομάδα " τα χρήματά μας") ακόμη και τώρα, το 2015, δεν έχουν ακόμη κατανοήσει πλήρως και έστω εν μέρει. Ακόμα και τώρα εξακολουθούν να θεωρούν ότι η χρηματοπιστωτική κρίση προκλήθηκε ουσιαστικά από το υπερβολικό χρέος και ότι οι τράπεζες είναι η αιτία γι' αυτό. Οι τράπεζες είναι, κατά την άποψή τους, οι μεγαλύτεροι ένοχοι και επομένως το νομισματικό σύστημα θα πρέπει, κατά την άποψή τους, να μετασχηματιστεί με τέτοιο τρόπο ώστε οι τράπεζες να μην μπορούν πλέον να δημιουργούν το χρήμα όπως κάνουν τώρα, όντας με τη δημιουργία χρέους σε αντάλλαγμα.

Η εναλλακτική λύση που προτείνουν, δηλαδή να τεθεί η δημιουργία χρήματος αλλά και η κατανομή του χρήματος εξ ολοκλήρου στα χέρια του κράτους, είναι ανεφάρμοστη. Το κράτος δεν είναι αρκετά ικανό για κάτι τέτοιο. Τα προβλήματα που έχουν ήδη προκύψει τα τελευταία χρόνια σε σχέση με τον προσωπικό προϋπολογισμό το αποδεικνύουν. Είναι γεγονός ότι "το κράτος" ή η κυβέρνηση

δεν μπορεί να διαχειριστεί επαρκώς και αποτελεσματικά το χρήμα αλλά και την οικονομία και πολλά άτομα και οργανισμοί θα υποφέρουν αν υπάρξει οποιαδήποτε περαιτέρω προσπάθεια για κάτι τέτοιο στο μέλλον.

Στην πρότασή μου και στη μετάβασή μου, το κράτος παίζει επίσης ρόλο, αλλά πολύ διαφορετικό. Στην πρότασή μου και στην περίπτωσή μου, πρόκειται για έναν πρόσθετο και αρκετά προσωρινό αλλά σημαντικό ρόλο και για περισσότερη δράση του κράτους ώστε να διασφαλιστεί ότι περισσότερα χρήματα επιστρέφουν στην οικονομία. Αυτά τα χρήματα ΔΕΝ χρειάζεται να υποστηρίζονται από χρυσό ή οτιδήποτε άλλο χειροπιαστό. Όχι μόνο αυτό το κάνει πολύ πιο περίπλοκο, αλλά το σημαντικότερο είναι ότι μια τέτοια κάλυψη με χρυσό είναι εντελώς περιττή. Το χρήμα, όπως επισημαίνω και σε άλλα σημεία αυτού του βιβλίου, έχει πρωτίστως και επίσης μόνο σχεσιακό ρόλο και λειτουργία και αξία. Επιπλέον, δεν μπορεί και δεν θα υπάρξει ποτέ αρκετό χρήμα στην οικονομία, αν όλο το χρήμα πρέπει ή πρόκειται να καλυφθεί με χρυσό. Στην ουσία, αυτό ήταν πιθανώς και η αιτία ή ο λόγος για την αποσύνδεση χρήματος και χρυσού, όπως είναι πλέον γεγονός.

Έτσι, εκτός από αυτή την αποσύνδεση του χρήματος από τον χρυσό, υποστηρίζω επίσης την αύξηση των εισοδημάτων των πολιτών, ιδίως την αύξηση των χαμηλότερων εισοδημάτων. Αυτό σίγουρα θα απαιτήσει επίσης, εν μέρει, την αποσύνδεση του εισοδήματος από την εργασία/εργασία. Και αυτή η αποσύνδεση θα είναι δυνατή μόνο εάν και εφόσον εφαρμοστεί η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα, και εάν μαζί της το Άριστο Νομισματικό Σύστημα, όπως το ανέπτυξα (και μόνο εγώ!), γίνει πραγματικότητα.

Έχω ήδη περιγράψει αυτή την αποσύνδεση εισοδήματος και εργασίας λεπτομερώς και σε άλλες εργασίες μου, συμπεριλαμβανομένου του ΠΩΣ πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτή η αποσύνδεση εισοδήματος και εργασίας. Η πληρωμή ή η μη μερική πληρωμή των κρατικών δαπανών με χρήματα που δημιουργούνται μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα - και η κατάργηση ή μη ορισμένων ή όλων των φόρων - παίζει επίσης σημαντικό ρόλο σε αυτό. Αυτή την πτυχή, την πληρωμή των κυβερνητικών δαπανών με χρήματα που δημιουργούνται μέσω και εντός του Άριστου Νομισματικού Συστήματος, την έχω επίσης περιγράψει ή υποδείξει στο βιβλίο μου που εκδόθηκε ως ηλεκτρονικό βιβλίο στο kindle/amazon το 2011. Πρόκειται για μια πολύ σημαντική πτυχή του ΣΔΣ, ιδίως από την άποψη ότι η χρηματοπιστωτική κρίση ειδικότερα είναι επίσης μια κρίση εισοδήματος και όχι μια κρίση χρέους. Αν και η κρίση χρέους είναι συνέπεια αυτής της εισοδηματικής κρίσης. Από το γεγονός ότι τα εισοδήματα

είναι όλο και περισσότερο ανεπαρκή για τις αναγκαίες ή περιττές δαπάνες και από τον αντίκτυπο που έχει αυτό στο επίπεδο του χρέους τόσο των ιδιωτών όσο και του κράτους.

Αυτή η αποσύνδεση, και ειδικότερα το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα, είναι επίσης απαραίτητο για να καταστεί δυνατό αυτό που ο Τζον Μέιναρντ Κέινς είχε ήδη προβλέψει για το μέλλον στο κείμενό του "Οικονομικές δυνατότητες για τα εγγόνια μας". Αυτό το κείμενο είναι ενδιαφέρον και σχετικό, και τολμώ να προβλέψω ο ίδιος ότι η πρόβλεψή του για λιγότερη εργασία στο μέλλον και ότι αυτό θα είναι γεγονός γύρω στο 2030 περίπου. Θα επαληθευτεί επίσης. Ωστόσο, αυτό θα απαιτούσε την υλοποίηση του δικού μου Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματος. Μεταξύ του 2030 και του 2016 μεσολαβούν περίπου 14 χρόνια τώρα, και προσωπικά πιστεύω ότι αυτό είναι εφικτό. Για να περάσει το EMS μου. Στην πραγματικότητα, ελπίζω ότι η έκδοση του βιβλίου μου, αυτού του βιβλίου, θα επιταχύνει σημαντικά αυτή τη διαδικασία. Και ότι οι κυβερνήσεις και οι πολιτικοί θα αρχίσουν να κατανοούν ότι αυτό -η εισαγωγή και η υλοποίηση του Άριστου Νομισματικού Συστήματός μου- είναι το κλειδί για ένα πολύ καλύτερο μέλλον για όλους και για μια πιο άριστη κοινωνία. Ιδιαίτερα επειδή μπορεί και θα επιλύσει πλήρως, με μια μονοκονδυλιά, πολλά και πιθανότατα όλα τα παράλογα που υπάρχουν τώρα στο σημερινό νομισματικό σύστημα και τις συνακόλουθες νομισματικές πολιτικές.

Έτσι, η δική μου πρόταση και λύση βασίζεται σε μια πολύ ευρύτερη κατανόηση του τι διακυβεύεται, και, επίσης, ως εκ τούτου, είναι πολύ καλύτερη και ευκολότερη στην εφαρμογή από την επιλογή και τις προτάσεις όλων των ομάδων που συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση, συμπεριλαμβανομένης της πρότασης των "δικών μας χρημάτων". Σε αυτό προστίθεται ότι η τρέχουσα πρόταση " τα χρήματά μας" - δηλαδή η πρόταση του 2015 - είναι εντελώς ανεφάρμοστη στην πράξη και επίσης επιβλαβής για την οικονομία. Θα οδηγήσει σε πλήρη αναστάτωση της κοινωνίας μας με πιθανές καταστροφικές συνέπειες για τα άτομα, τους οργανισμούς αλλά και τις κυβερνήσεις. Από αυτή την άποψη, το ίδρυμα "τα χρήματά μας" αποτυγχάνει επίσης εντελώς να συνειδητοποιήσει αυτό που θέλει και προτείνει.

Η πρότασή μου, από την άλλη πλευρά, είναι εφικτή και πλήρως έτοιμη για εφαρμογή. Μπορεί επίσης να γίνει εν μέρει σταδιακά, πράγμα που είναι επίσης καλύτερο. Στην πραγματικότητα, έχω ήδη περιγράψει πλήρως και τα βήματα της

εισαγωγής. Ωστόσο, μπορεί επίσης να προσεγγιστεί με τέτοιο τρόπο ώστε ακόμη και αυτά τα βήματα της εισαγωγής να αντιμετωπίζονται μόνο τμηματικά. Αυτό δεν είναι η καλύτερη λύση για το τελικό αποτέλεσμα, αλλά δίνει στην κυβέρνηση μεγαλύτερη βεβαιότητα και απόδειξη ότι η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα και οι δράσεις που προτείνω για να γίνει πραγματικότητα το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημά μου θα λειτουργήσουν πραγματικά και θα έχουν πολύ θετικά αποτελέσματα για τα άτομα, τους οργανισμούς καθώς και για την κυβέρνηση. Το ΗΜΣ μου, μόλις γίνει πραγματικότητα, θα είναι θετικό για πραγματικά όλα τα άτομα και τα κόμματα αυτής της κοινωνίας. Με πολλούς τρόπους. Το μόνο που πραγματικά χρειάζεται τώρα είναι μια κυβέρνηση να έχει τα κότσια και το θάρρος να εφαρμόσει την καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα και έτσι να κάνει το ΣΔΤ (το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα) πραγματικότητα, και στην κοινωνία μας.

Ίδρυμα τα χρήματά μας. Θέλει να αφαιρεθεί η δυνατότητα δημιουργίας χρήματος από τις ιδιωτικές τράπεζες. Αυτό είναι περιττό και επίσης εντελώς καταστροφικό για την κοινωνία. Το Ίδρυμα "Τα Χρήματά μας" τάσσεται συνεπώς υπέρ της πλήρους αντικατάστασης του σημερινού συστήματος χρήματος και του σημερινού τρόπου δημιουργίας χρήματος, η οποία θα είναι πολύ πιο δραστική και επιζήμια για την οικονομία και την κοινωνία απ' ό,τι αντιλαμβάνονται η ομάδα αυτή και τα άτομα που συνδέονται με αυτήν. Εγώ, από την άλλη πλευρά, ΔΕΝ υποστηρίζω την αντικατάσταση του σημερινού χρηματικού συστήματος και του σημερινού τρόπου δημιουργίας χρήματος, αλλά μάλλον τη συμπλήρωση του σημερινού χρηματικού συστήματος και του σημερινού τρόπου δημιουργίας χρήματος. Αυτό το συμπλήρωμα θα διασφαλίσει τη μετατροπή του σημερινού χρηματικού συστήματος στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα. Στο οποίο οι τράπεζες μπορούν και θα συνεχίσουν να κάνουν αυτό που κάνουν τώρα και με το οποίο ασχολούνται τώρα. Αυτό θα αλλάξει στο μέλλον, ιδίως λόγω της μετάβασης στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα, αλλά οι αλλαγές αυτές θα είναι θετικές και όχι επιζήμιες για την οικονομία ή την κοινωνία.

Είναι, όπως επισήμανα στο παραπάνω κείμενο. Πολύ βασικό να κατανοήσουμε ότι το ίδρυμα our money βασίζει την πρότασή του στην παραδοχή και την παρανόηση ότι οι τράπεζες και οι ενέργειες των τραπεζών και κυρίως ο τρόπος με τον οποίο δημιουργείται το χρήμα από τις τράπεζες. Είναι η βασική αιτία της χρηματοπιστωτικής κρίσης ή αλλιώς της κρίσης χρέους, όπως αυτή επισημοποιήθηκε το έτος 2008 και εξακολουθεί να θεωρείται γενικά ότι υπάρχει και σήμερα. Και ότι το ίδρυμα ή η ομάδα " τα χρήματά μας" και τα άτομα που

βρίσκονται πίσω από αυτό υποθέτουν ότι αυτή η κρίση είναι πράγματι μια κρίση χρέους και ότι το χρέος είναι το κύριο πρόβλημα. Κάτι που είναι επομένως εντελώς ανακριβές από πραγματικής άποψης. Αν και είναι επίσης η πιο κοινή εξήγηση και νοοτροπία σχεδόν όλων στην κοινωνία και την κοινωνία.

Η πραγματική, βασική αιτία της δημιουργίας της κρίσης χρέους. ΔΕΝ είναι ο σημερινός τρόπος δημιουργίας χρήματος από τις τράπεζες. Ούτε είναι η δημιουργία χρέους. Αυτό που παίζει ρόλο είναι ότι το σημερινό νομισματικό σύστημα και πολιτική δεν ταιριάζει στη σημερινή κοινωνία και τις αλλαγές στην κοινωνία, αλλά το κύριο πρόβλημα είναι ότι υπάρχει πλέον πολύ λίγο χρήμα στην οικονομία. Όπου είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε τι εννοείται ως οικονομία από αυτή την άποψη. Εννοώ, όταν λέω ότι υπάρχει πολύ λίγο χρήμα στην οικονομία, ότι υπάρχει πολύ λίγο χρήμα στην πρωτογενή οικονομία. Την οικονομία όπου οι άνθρωποι παράγουν και εργάζονται για να δημιουργήσουν εισόδημα για εταιρείες, οργανισμούς και ιδιώτες. Ενώ υπάρχει άφθονο και πιθανότατα υπερβολικά πολύ χρήμα που κυκλοφορεί και υπάρχει στον χρηματοπιστωτικό κόσμο και την οικονομία, το ποσό του χρήματος που κυκλοφορεί ή/και υπάρχει στις πρωτογενείς διαδικασίες της οικονομίας μας είναι υπερβολικά μικρό αυτή τη στιγμή. Αυτό οφείλεται στο σημερινό νομισματικό σύστημα και στη νομισματική πολιτική που είναι δυνατή ως αποτέλεσμα, και κυρίως επίσης λόγω της μεγάλης και πολύ μεγαλύτερης και καλύτερης νομισματικής πολιτικής που εξακολουθεί να είναι αδύνατη ως αποτέλεσμα. Αυτή η πρόσθετη, μεγαλειώδης νομισματική πολιτική, η οποία δεν είναι μόνο καλύτερη αλλά και πολύ αναγκαία για τη σημερινή κοινωνία, θα γίνει δυνατή εάν και όταν η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα προστεθεί στο σημερινό νομισματικό σύστημα και έτσι η μετάβαση στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα γίνει πραγματικότητα.

Η πρότασή μου, το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα, είναι τόσο εξαιρετική ακριβώς επειδή είναι

Με βάση την ορθή κατανόηση της πραγματικής αιτίας της κρίσης χρέους, που είναι το ΛΙΓΟ χρήμα στην οικονομία. Ενώ στην προκειμένη περίπτωση, με τον όρο οικονομία εννοείται η πρωτογενής οικονομία, δηλαδή η οικονομία των αγαθών και των υπηρεσιών και η οικονομία από την οποία οι εργαζόμενοι και οι επιχειρήσεις αποκτούν το εισόδημά τους. Με αυτό ΔΕΝ εννοώ τον χρηματοπιστωτικό τομέα και όλα τα χρήματα που μπαίνουν σε αυτόν, οπότε με

τον όρο εισόδημα εννοώ το εισόδημα από την εργασία και την επιχειρηματικότητα/οργάνωση. Εργασία.

Λαμβάνει υπόψη και ταιριάζει τόσο με τις εξελίξεις στην κοινωνία όσο και με την πραγματική αιτία της κρίσης χρέους. Και πώς αυτή η αιτία της κρίσης μπορεί να επιλυθεί καλύτερα και η νομισματική πολιτική μπορεί ή πρέπει να ευθυγραμμιστεί καλύτερα με τις εξελίξεις στην κοινωνία. Η οποία περιλαμβάνει κυρίως την αύξηση της αποτελεσματικότητας και τη δυνατότητα ή την αναγκαιότητα να εργάζεται λιγότερες ώρες ανά εργαζόμενο. Αυτό απαιτεί μια αυξανόμενη αποσύνδεση του εισοδήματος των εργαζομένων αλλά και των οργανισμών/επιχειρήσεων από την εργασία ή τις δραστηριότητες. Ή καλύτερα, έναν διαφορετικό ορισμό των δραστηριοτήτων και μια διαφορετική σκέψη για την οικονομία, όπου η κατανάλωση θεωρείται επίσης ως δραστηριότητα και μπορεί να ανταμείβεται επειδή συμβάλλει στην κοινωνία και την οικονομία. Έτσι, ακόμη και οι άνθρωποι που δεν εργάζονται καθόλου αλλά καταναλώνουν θα πρέπει να μπορούν να έχουν εισόδημα ίσα ίσα για να συνεχίσουν να καταναλώνουν και να ζουν. Η ακραία περίπτωση ή κατάσταση θα ήταν ότι πραγματικά κάθε άτομο στην κοινωνία μας δεν εργάζεται καθόλου και ότι πραγματικά τα πάντα γίνονται από μηχανές και ρομπότ, ενώ επίσης πραγματικά κάθε άτομο κερδίζει αρκετά ή ακόμα και περισσότερα από αρκετά για να συνεχίσει να καλύπτει όλες τις απαραίτητες ανάγκες ή ανάγκες, και ίσως ακόμα περισσότερα. Αυτή η ακραία κατάσταση ΦΑΙΝΕΤΑΙ αδύνατη και είναι επίσης εντελώς αδύνατη στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος. Αλλά αυτή η κατάσταση γίνεται πραγματικά άμεσα δυνατή και μπορεί να γίνει πραγματικά άμεση πραγματικότητα, αν χρειαστεί, αν και όταν το Άριστο Νομισματικό Σύστημα είναι πραγματικότητα.

Με βάση τη σωστή κατανόηση των οικονομικών και των οικονομικών διαδικασιών. Η οποία περιλαμβάνει τη σωστή κατανόηση του πληθωρισμού. Και την κατανόηση ότι ο πληθωρισμός είναι εντελώς παρεξηγημένος από την κυρίαρχη οικονομική επιστήμη και σχεδόν όλους ή όλες τους οικονομολόγους και τους πολίτες. Είμαι πεπεισμένος ότι από κάποια άποψη έχω μια πολύ καλύτερη κατανόηση , πραγματική κατανόηση, του τι πραγματικά σημαίνει πληθωρισμός και γιατί και πώς πραγματικά λαμβάνει χώρα, ή όχι, στην κοινωνία και την οικονομία μας. Και πόσο σχετικό ή άσχετο είναι αυτό τόσο μέσα στο σημερινό νομισματικό σύστημα όσο και μέσα στο Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα.

Το Εξαιρετικό Νομισματικό μου Σύστημα είναι ένα λογικό σχεσιακό νομισματικό σύστημα. Λαμβάνει υπόψη τις λογικές σχεσιακές εξαρτήσεις και σχέσεις στην οικονομία και την κοινωνία και τις υποστηρίζει με τον βέλτιστο τρόπο.

Όπως εξακολουθεί να αναφέρεται στην ιστοσελίδα του Διεθνούς Κινήματος για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση στα μέσα του 2016, το Ίδρυμα Χρήμα μας θέλει το νομισματικό σύστημα του μέλλοντος να βασίζεται στην Τραπεζική με Πλήρη Αποθεματικά. Η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά βασίζεται στην παραδοχή ότι το χρήμα πρέπει να είναι πλήρως καλυμμένο. Όχι το ίδιο το χρήμα, αλλά η ποσότητα του χρήματος που κυκλοφορεί πρέπει να είναι πλήρως εξασφαλισμένη, όλα τα χρήματα που δανείζονται πρέπει να είναι εξασφαλισμένα, ενώ επιπλέον όλα τα χρήματα που ανήκουν σε κάποιον είναι επίσης πλήρως εξασφαλισμένα.

Ενδιαφέρον τώρα, να καταλάβετε ότι αυτό το Full Reserve banking και επίσης η ίδρυση των χρημάτων μας δεν μιλάει για τα χρήματα που κυκλοφορούν και τα χρήματα που πρέπει να πληρωθούν ή να δαπανηθούν. Μιλάω για την πίστωση (που στην πραγματικότητα είναι επίσης χρέος) αλλά και για τις προκαταβολές και τα δάνεια στην ιδιωτική σφαίρα. Αν όλα αυτά τα χρήματα έπρεπε επίσης να είναι πλήρως καλυμμένα, θα έπρεπε να μετασχηματιστεί ολόκληρη η οικονομία (δηλαδή όχι μόνο το τραπεζικό μέρος που είναι το μέρος εκείνο της κυκλοφορίας του χρήματος που διακινείται μέσω των τραπεζών), σε αυτό που εγώ ο ίδιος ονομάζω και έχω ονομάσει οικονομία πλήρους αποθεματικού. Αυτός ο όρος πλήρης αποθεματική οικονομία δεν υπάρχει, απ' όσο γνωρίζω, ακόμη και επομένως είναι δικό μου δημιούργημα. Τουλάχιστον με την έννοια και την κατανόηση που χρησιμοποιείται και ονομάζεται εδώ. Ωστόσο, η οικονομία πλήρων αποθεματικών είναι ένας όρος που είναι απαραίτητος για να φτάσουμε σε μια πλήρη κατανόηση του γεγονότος ότι τόσο η τραπεζική οικονομία πλήρων αποθεματικών όσο και η οικονομία πλήρων αποθεματικών είναι αμφότερες θεωρητικές έννοιες που βασίζονται στη φιλοσοφία και πολύ λιγότερο στη φρόνηση. Και βασίζονται σε παραλογισμό και όχι σε πραγματικά άριστη πρακτική λογική. Ως εκ τούτου, τόσο η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά όσο και η οικονομία με πλήρη αποθεματικά δεν είναι ούτε λογικές, ούτε εφαρμόσιμες, ούτε επιθυμητές επιλογές για την κοινωνία και την οικονομία και την πραγματικότητά μας. Επιπλέον, πρέπει επίσης να γίνει κατανοητό κατά πόσον η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά είναι δυνατή χωρίς μια οικονομία με πλήρη αποθεματικά.

Για να καταλάβετε όλα αυτά, ότι η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά, καθώς και η οικονομία με πλήρη αποθεματικά δεν είναι επιθυμητές. Και ότι η έννοια της οικονομίας πλήρων αποθεματικών είναι επίσης πολύ σημαντική για την πλήρη κατανόησή της. Είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε επαρκώς και τη λειτουργική

και τη μη λειτουργική διαφοροποίηση (όπως εννοώ αυτές τις έννοιες), και κυρίως να εφαρμόσουμε πραγματικά τη λειτουργική διαφοροποίηση με τον πλέον άριστο τρόπο. Επιπλέον, οι έννοιες της σχετικής και μη σχετικής διαφοροποίησης, όπως τις εννοώ, είναι επίσης σημαντικές.

Τα χρήματα θα πρέπει να είναι πλήρως καλυμμένα όσον αφορά τις τραπεζικές συναλλαγές, αν πράγματι όλοι αποσύρουν τα χρήματά τους κάποια στιγμή. Ωστόσο, αυτό δεν συμβαίνει σε κανονικές περιπτώσεις. Υπάρχει μια χρονική διαφορά μεταξύ της ανάληψης χρημάτων και της απαιτούμενης εκταμίευσης χρημάτων στους πελάτες. Ενώ σε πολλές περιπτώσεις, οι τράπεζες δεν χρειάζεται καν να εκταμιεύσουν τα χρήματα, καθώς η συντριπτική πλειονότητα των χρημάτων καταλήγει ούτως ή άλλως πίσω στις ίδιες τράπεζες. Ως εκ τούτου, ο σημερινός τρόπος τραπεζικών συναλλαγών είναι μια λογική επιλογή. Αλλά, είναι σε περισσότερες περιπτώσεις μια λογική επιλογή. Και πέρα από το γεγονός ότι ο σημερινός τρόπος τραπεζικής είναι πιο λογικός, ή στην πραγματικότητα εξαιτίας αυτού, είναι επίσης μια πολύ καλύτερη επιλογή τόσο για τα άτομα και τους οργανισμούς που εμπλέκονται όσο και για την κοινωνία και την οικονομία.

Τελικά, τα οικονομικά αφορούν την έννοια και την κοινωνική σχέση της ανάθεσης. Όπου στην πιο ιδανική και εποικοδομητική και επομένως στην πιο άριστη και λογική της κατάσταση, υπάρχει μετατροπή από οικονομικό συμβόλαιο σε κοινωνικό συμβόλαιο, και ότι στις πιο άριστες και βελτιστοποιημένες καταστάσεις, το οικονομικό συμβόλαιο δεν χρειάζεται καν πια, και το κοινωνικό συμβόλαιο παραμένει και μάλιστα επεκτείνεται περαιτέρω. Ωστόσο, αυτό το κοινωνικό συμβόλαιο σε πολλές περιπτώσεις πρέπει να υποστηρίζεται από την εμπιστοσύνη, και γι' αυτό απαιτείται μια συγκεκριμένη κοινωνική κατάσταση. Η πιο γνωστή κατάσταση αυτής της και επίσης πιο εκτεταμένης κατάστασης ή συνθήκης είναι η φάση και η ανάδυση της αγάπης ή της φιλίας και, πηγαίνοντας ακόμη παραπέρα, του γάμου. Στη σημερινή εποχή, ωστόσο, βλέπουμε ότι ο γάμος είναι λιγότερο συνηθισμένος, η εμπιστοσύνη επίσης φαίνεται να είναι λιγότερο συνηθισμένη, επίσης λόγω των λιγότερων μακρών ή/και στενών κοινωνικών επαφών. Από αυτή την άποψη, η επιφανειακότητα των κοινωνικών μας επαφών και της πραγματικότητας έχει πιθανότατα αρνητικό αντίκτυπο και στην οικονομία και τις οικονομικές μας διαδικασίες. Πόσο μάλλον ή στην πραγματικότητα (σχεδόν) μόνο λόγω του γεγονότος ότι το σημερινό νομισματικό μας σύστημα δεν είναι διαμορφωμένο και συνεπώς δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της μεγαλύτερης επιφάνειας των κοινωνικών επαφών και της λιγότερης σταθερότητας. Το Άριστο Νομισματικό Σύστημα μπορεί, και η

νομισματική πολιτική και οργάνωση μπορούν επίσης να προσαρμοστούν πλήρως σε κάθε κοινωνική κατάσταση στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα.

Όσον αφορά ένα πραγματικά ουσιώδες μέρος της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά, δηλαδή το γεγονός ότι πραγματικά όλα τα χρήματα στην τραπεζική με πλήρη αποθεματικά πρέπει να είναι πλήρως καλυμμένα, το Ίδρυμα Our Money Foundation αντιφάσκει με τον εαυτό του από τις αρχές του 2015 περίπου. Κι αυτό γιατί από τότε περίπου, δηλαδή περίπου 4 χρόνια μετά την έκδοση του βιβλίου μου στο kindle/amazon και επίσης αρκετό καιρό μετά την ειδικότερη επεξήγηση και επιχειρηματολογία μου για το Άριστο Νομισματικό Σύστημα σε διάφορα κείμενα και σχόλια και σε διάφορες μορφές επικοινωνίας και στο διαδίκτυο, το ίδρυμα Τα Χρήματά μας άρχισε επίσης να επικοινωνεί (και εξακολουθεί να επικοινωνεί) ότι το χρήμα μπορεί επομένως να δημιουργηθεί από το τίποτα. Αυτή η δημιουργία χρήματος από το τίποτα έρχεται σε αντίθεση με την τραπεζική με πλήρη αποθεματικά. Διότι η τραπεζική με πλήρη αποθεματικά προϋποθέτει έτσι την πλήρη κάλυψη του χρήματος. Αυτό το χρήμα πρέπει επομένως να υποστηρίζεται από κάτι, σύμφωνα με τον ορισμό και τη θεωρία της τραπεζικής πλήρων αποθεματικών. Όταν το χρήμα δημιουργείται από το τίποτα, αυτό το χρήμα ΔΕΝ καλύπτεται από ΤΙΠΟΤΑ. Στη δημιουργία χρήματος από το τίποτα, δεν υπάρχει απολύτως τίποτα που να καλύπτει το χρήμα. Τουλάχιστον, δεν υπάρχει κάλυψη, όπως αυτή γίνεται κατανοητή ή απαιτείται στο ή στο πλαίσιο του συστήματος της τραπεζικής με πλήρη αποθεματικά.

Αυτό που προσπαθώ να εξηγήσω εδώ, σε αυτό το κεφάλαιο του βιβλίου μου, και κατά τη γνώμη μου έχω επίσης αποδείξει απερίφραστα, είναι ότι το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα και επίσης τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά αυτού του συστήματος, έχουν αναπτυχθεί από εμένα και μόνο από εμένα. Επιπλέον, νομίζω επίσης ότι είναι επαρκώς σαφές ότι η πρόταση να αρχίσουμε να δημιουργούμε χρήμα από το τίποτα, και σίγουρα με τον τρόπο που την προτείνω ως δική μου καινοτομία για το χρηματικό σύστημα ως μέρος του Άριστου Νομισματικού Συστήματος, για τόσο νωρίς το 2015, δεν έχει πραγματικά προταθεί από καμία ομάδα ή άτομο εκτός από εμένα. Σχετικά με το οποίο σημειώνω ότι προφανώς ούτε εγώ μπορώ να γνωρίζω τα πάντα, και ότι υπάρχει μια μικρή πιθανότητα να υπάρχει παρ' όλα αυτά μια ομάδα ή ένα άτομο που το πρότεινε αυτό ΠΟΛΥ πριν από το 2015. Σε αυτή την περίπτωση, ελπίζω να ενημερωθώ σχετικά, αν κάποιος γνωρίζει αυτά τα άτομα ή το άτομο ή την ομάδα

ή τον οργανισμό. Έτσι ώστε να μπορέσω επίσης να εμβαθύνω ουσιαστικά στις διαφορές μεταξύ αυτού που προτείνουν ή πρότειναν και του δικού μου Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματος. Ωστόσο, είναι γεγονός ότι τουλάχιστον το Stichting Ons Geld ιδρύθηκε έτσι μόλις το 2012 και τουλάχιστον εκείνη τη χρονιά δεν ήταν ούτε κατά διάνοια τόσο μακριά όσο εγώ όσον αφορά την πρόταση για ένα νέο νομισματικό σύστημα. Πόσο μάλλον για τη νομισματική πολιτική που ταιριάζει καλύτερα σε αυτό και γιατί. Επιπλέον, το Stichting Ons Geld και τα εμπλεκόμενα άτομα είχαν άφθονη ευκαιρία να διαβάσουν τα γραπτά μου μετά από αυτό το διάστημα, και νομίζω ότι τουλάχιστον 1 άτομο το έκανε. Δεν λέω ότι αυτό συνέβη πραγματικά, αλλά λέω ότι είναι πιθανό.

Το Ίδρυμά μας για το Χρήμα επιθυμεί η δημιουργία χρήματος να περάσει εξ ολοκλήρου στο κράτος και οι τράπεζες να έχουν τη δυνατότητα και τη δυνατότητα να διαθέτουν χρήματα από μόνες τους στο μέλλον. Ο σημερινός τρόπος δημιουργίας χρήματος από τράπεζες όπως η ABNAMRO, η Rabobank, η Postbank κ.λπ. θα (πρέπει να) εξαφανιστεί τότε εντελώς. Στη θέση του, όμως, το Ίδρυμα Ons Geld θέλει οι τράπεζες να δημιουργούν χρήμα. Με τη διαφορά ότι οι τράπεζες θα πρέπει να δημιουργήσουν χρήμα χωρίς χρέη. Είτε αυτό το χρήμα θα πρέπει να υποστηρίζεται από κάτι φυσικό, κάτι χειροπιαστό και κάτι με αξία, είτε όχι. Είναι το ερώτημα....κάποιες πηγές που χρησιμοποιεί το Our Money ισχυρίζονται ότι αυτό ΔΕΝ χρειάζεται να συμβαίνει, αλλά αυτές οι πηγές είναι μετά το 2013, απ' όσο μπόρεσα να δω. Ή ακόμα και μετά το 2014. Επιπλέον, το Ίδρυμα Χρήμα μας εξακολουθεί να ισχυρίζεται ότι θέλει να κινηθεί προς την Τραπεζική με Πλήρες Αποθεματικό, και η Τραπεζική με Πλήρες Αποθεματικό απαιτεί τα χρήματα να υποστηρίζονται από κάτι φυσικό και πολύτιμο. Όπως ο χρυσός, για παράδειγμα.

Μερικά χρόνια μετά το 2011, ή με άλλα λόγια μερικά χρόνια (!!!!!) αφότου το είχα ήδη προτείνει και το είχα αναφέρει σε διάφορα άτομα και ομάδες, το Stichting Ons Geld (Ίδρυμα Τα Χρήματά μας) προτείνει επίσης ότι το κράτος/κυβέρνηση θα πρέπει να πληρώνει μέρος των κυβερνητικών δαπανών με δημιουργημένα χρήματα και ότι αυτό σημαίνει ότι μέρος των φόρων μπορεί επίσης να καταργηθεί. Ωστόσο, αυτή η πρότασή τους έρχεται ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ αργότερα από τον χρόνο που ήδη πρότεινα, αλλά είναι επίσης 1 από τις 3 προτάσεις του Stichting Ons Geld, η οποία δεν υποστηρίζεται έτσι από μια πολύ ευρύτερη κατανόηση και εκτενέστερη εξήγηση και ιστορία α) για το ποια είναι η πραγματική αιτία της οικονομικής κρίσης και β) πώς αυτή μπορεί να επιλυθεί καλύτερα σε ένα ευρύτερο πλαίσιο. Υπάρχει μια εξήγηση όσον αφορά τόσο το α) όσο και το β)

από άτομα που συνδέονται με το Our Money και την ομάδα Our Money, αλλά η εξήγηση αυτή είναι α) όχι πολύ περιεκτική και β) βασίζεται σε ανεπαρκή κατανόηση ή μόνο σε κλασματική κατανόηση του τι συμβαίνει και τι χρειάζεται για την πραγματική επίλυσή του.

Έχω ήδη επισημάνει ότι τόσο στο www.academia.edu όσο και μέσω ενός άρθρου που έγραψα για το JPE (Journal of Political Economy) πριν από μερικά χρόνια, έχω ήδη εξηγήσει λεπτομερώς το νέο μου νομισματικό σύστημα. Ωστόσο, έχουν υπάρξει πολλές ακόμη ανακοινώσεις σχετικά με αυτό από εμένα. Το οποίο από μόνο του είναι καλό, φυσικά. Αλλά δίνει την ευκαιρία σε άλλα κόμματα και άτομα να προσαρμόσουν τις ερασιτεχνικές ή μη προτάσεις και ιδέες τους με βάση τις έννοιες που έχω και να τις επικοινωνήσουν περαιτέρω. Συμπτωματικά, είδα πρόσφατα και μια ανάρτησή μου στο facebook, από τις 23 Νοεμβρίου 2010 (πάνω από 5 χρόνια πίσω πλέον!) στην οποία ήδη αναφέρω ότι η κυβέρνηση μπορεί α) να δημιουργεί χρήματα για να πληρώνει τα έξοδα και β) ότι οι φόροι μπορούν να καταργηθούν είτε εντελώς είτε όχι. Το βιβλίο μου στο kindle/amazon (εκδόθηκε εκεί το 2011!) περιέχει ακόμη περισσότερες δυνατότητες της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα και το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα που δημιούργησα εγώ ο ίδιος.

Αυτό που είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε από αυτή την άποψη είναι ότι η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα και το Άριστο Νομισματικό Σύστημα ΔΕΝ αφορά την αντικατάσταση του σημερινού χρηματικού συστήματος από ένα εντελώς διαφορετικό χρηματικό σύστημα (όπως στη θεωρητική και, για μένα, ερασιτεχνική πρόταση της ίδρυσης των χρημάτων μας), αλλά μια προσθήκη στο σημερινό χρηματικό σύστημα στο οποίο τα τρέχοντα δάνεια και οι ποσότητες χρήματος καθώς και τα χρέη τουλάχιστον κατά τη στιγμή της προσθήκης της καινοτομίας στο σημερινό χρηματικό σύστημα. Συνεχίζουν να υφίστανται. Ωστόσο, με την προσθήκη της δικής μου καινοτομίας του/για το χρηματικό σύστημα. Δημιουργεί το άριστο νομισματικό σύστημα. Για το οποίο πρέπει να σημειωθεί, ωστόσο, ότι η πλήρης μετατροπή του σημερινού νομισματικού συστήματος στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα απαιτεί επίσης κυρίως διαφορετική, καλύτερη νομισματική πολιτική. Και αυτή η νομισματική πολιτική αφορά ιδιαίτερα και το ΠΩΣ, όπου οι αλλαγές στη νομισματική πολιτική πρέπει να είναι τέτοιες που έχω ήδη περιγράψει λεπτομερώς σε πολλά από τα έργα/συγγράμματά μου. Η καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα είναι σημαντική γι' αυτό, αλλά και, ιδίως, η αποσύνδεση του εισοδήματος από την

εργασία και επίσης η υποκατάσταση ή η ολική ή μερική κατάργηση όλων των φόρων. Αποτελεί επίσης ουσιαστικό μέρος αυτού.

Ο κύριος σκοπός ολόκληρου αυτού του κεφαλαίου είναι να εξηγήσει και να εξηγήσει όσο το δυνατόν περισσότερο και καλύτερα τις διαφορές μεταξύ της πρότασης του Ιδρύματος Το Χρήμα Μας και του δικού μου Άριστου Νομισματικού Συστήματος. Στην ουσία, όμως, έχω ήδη δημοσιεύσει το βιβλίο μου σχετικά με την καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα μαζί με τις επιλογές νομισματικής πολιτικής το 2011. Γύρω από εκείνη την ημερομηνία, αλλά και ήδη πριν και φυσικά μετά, το δημοσίευσα και σε άλλα μέρη στο διαδίκτυο και έστειλα σε διάφορους ανθρώπους μέρη της κατανόησής μου μέσω γραπτών κειμένων και πρόσθετων πληροφοριών. Έτσι, το γεγονός είναι ότι το δικό μου ΣΔΠ ήταν έτοιμο πολύ πριν το Stichting Ons Geld ξεκινήσει καν την έρευνα για τις δυνατότητες ενός διαφορετικού νομισματικού συστήματος, αλλά και την κοινοποίησή του σε άλλα μέρη. Η Stichting Ons Geld ανέπτυξε τις ιδέες, την κατανόηση και την πρότασή της σημαντικά αργότερα και, επιπλέον, σταδιακά προσαρμόστηκε και άλλαξε όλο και περισσότερο στην πρόταση που είναι " τώρα" στο τέλος του 2015. Η πρόταση που έχουν τώρα βασίζεται σε προτάσεις άλλων και σε ένα συνονθύλευμα ιδεών και προτάσεων, το οποίο δεν βασίζεται σε επαρκή κατανόηση. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν επίσης πολλά στην πρότασή τους που καθιστούν α) επικίνδυνη την εισαγωγή της και β) οδηγούν σε παραλογισμό την πρότασή τους. Η αρχική πρόταση και λύση που δημιουργήθηκε από εμένα (που είναι το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα) ήταν ήδη εκείνη την εποχή (πριν από το 2011, άρα μερικά χρόνια νωρίτερα από την πρόταση του Χρήματός μας) πολύ πιο μακριά και καλύτερη από αυτό που έχει το Χρήμα μας τώρα το 2015.

Βασικό να κατανοήσουμε από αυτή την άποψη είναι το γεγονός ότι η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα είναι πραγματικά το μόνο που χρειάζεται για να πάρει ξανά μπροστά η οικονομία και, επιπλέον, να δημιουργηθεί μια (σχεδόν) απεριόριστη πηγή χρηματοδότησης για την αποπληρωμή/ρύθμιση των χρεών, την αύξηση των εισοδημάτων, την αποσύνδεση του εισοδήματος από την εργασία, την πλήρη ή μη κατάργηση των φόρων, την πληρωμή των κρατικών δαπανών χωρίς φόρους, την αύξηση των παροχών σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο ή ακόμη και (πολύ) παραπάνω.

Επομένως, η προσθήκη σε αυτή την καινοτομία για το χρηματικό σύστημα ή, ακόμη περισσότερο, η αντικατάσταση των σημερινών τρόπων δημιουργίας χρήματος και του τρόπου τραπεζικής (τραπεζικό σύστημα) είναι εντελώς περιττή, αλλά, επιπλέον, μη χρήσιμη. Εξάλλου, τέτοιες προσθήκες οδηγούν σε περιττούς κινδύνους και πολυπλοκότητα. Η αξιοποίηση της καινοτομίας μου για το σύστημα χρήματος για τους στόχους νομισματικής πολιτικής που περιγράφω στο παρόν βιβλίο, αλλά και ήδη στο δικό μου βιβλίο του 2011, είναι το μόνο που χρειάζεται από πλευράς προσθήκης στο σημερινό νομισματικό σύστημα. Για να επιτευχθεί ο μετασχηματισμός προς το ΕΝΣ και να δημιουργηθεί έτσι μια πολύ καλύτερη κοινωνία και να αφαιρεθούν πολλές από τις παράλογες και επιβλαβείς πτυχές της οικονομίας και της οργάνωσής μας. Το δικό μου ΕΜΣ είναι ένα χρηματικό σύστημα ελευθερίας, αλλά επιπλέον και το πιο βιώσιμο και φοβερό νομισματικό σύστημα που θα πραγματοποιηθεί ποτέ.

28. Η πρόταση του EMS έναντι της δικής μας πρότασης για τα χρήματα

Ο N.D. van Egmond, συνεργαζόμενος με το Εργαστήριο Βιώσιμης Χρηματοοικονομικής του Herman Wijffels, δημοσίευσε τον Μάρτιο του 2015 ένα "έγγραφο εργασίας" με τον B.J.M. de Vries με τίτλο "δυναμική ενός βιώσιμου χρηματοπιστωτικού-οικονομικού συστήματος" (N D van Egmond and B J M de Vries, " Dynamics of a sustainable financial-economic system", Utrecht University, 2015). Σε αυτό, αναφέρει επίσης το ίδρυμα " Ons Geld" και την πρωτοβουλία " positive money UK initiative" και αναφέρει ότι και τα δύο θέλουν να κινηθούν προς ένα τραπεζικό σύστημα FRB. Ότι και οι δύο οργανώσεις θέλουν να δουν να εισάγεται το σχέδιο Chicage του 1936. Αναφέρει επίσης στη δημοσίευσή του ότι το σύστημα που προτείνει βασίζεται σε 2 στοιχεία : τραπεζική με πλήρη αποθεματικά (FRB) και DFM (χρήμα χωρίς χρέος).

Αυτό που προκύπτει από τη δημοσίευση αυτή του κ. van Egmond (ο οποίος συνδέεται με την πρωτοβουλία "τα χρήματά μας", μεταξύ άλλων), αλλά και από τις δημοσιεύσεις του ίδιου του ιδρύματος "τα χρήματά μας" (τόσο στην ιστοσελίδα του όσο και στις δημοσιεύσεις στις οποίες παραπέμπουν) είναι η λειτουργία ή η δημιουργία του χρήματος χωρίς χρέος (DFMFRB) όπως το θέλουν. Ένας πολύ διαφορετικός τρόπος DFM όπως νομίζω ότι είναι επιθυμητός και που θα είναι και ο καλύτερος τρόπος DFM. Το DFM μπορεί βέβαια να δημιουργηθεί με διαφορετικούς τρόπους και σε διαφορετικούς χρόνους και να χρησιμοποιηθεί για διαφορετικούς σκοπούς. Το DFMFRB στο πλαίσιο της Τραπεζικής με Πλήρη Αποθεματικά (FRB) είναι ένας πολύ διαφορετικός τρόπος DFM από το DFMEMS στο πλαίσιο του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματός μου (EMS). Όπου η όλη ιδέα του Σχεδίου του Σικάγο και επίσης οι προτάσεις του Our Money και όλων των ανθρώπων που βρίσκονται πίσω από αυτό (όπως και ο Klaas van Egmond) είναι όχι μόνο πάρα πολύ θεωρητική αλλά και πρακτικά εντελώς ανεπιθύμητη για να εισαχθεί ποτέ. Αν αυτό εισαχθεί ποτέ στην κοινωνία, ολόκληρη η οικονομία θα γίνει ένα μεγάλο χάος και θα καταστραφεί επίσης εντελώς. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι προτάσεις του Our Money και του Klaas van Egmond δεν λαμβάνουν υπόψη τις σχεσιακές εξαρτήσεις και τη λογική που θα έπρεπε να υπάρχουν στο νομισματικό σύστημα. Αυτές οι σχεσιακές εξαρτήσεις και η λογική, ωστόσο, υποστηρίζονται πλήρως από το δικό μου Εξαιρετικό Νομισματικό

Σύστημα, το οποίο, επίσης, ως εκ τούτου, αποτελεί και μια πλήρως πρακτική και άμεσα εφαρμόσιμη πραγματική λύση για την κρίση χρέους.

Εξαιτίας αυτών των διαφορών στο DFMFRB στο πλαίσιο του Full Reserve Banking (το σχέδιο του Σικάγο - πρόταση των " δικών μας χρημάτων" και πρόσωπα όπως ο Klaas van Egmond) σε σύγκριση με το DFMEMS που προκύπτει στο πλαίσιο του EMS. Δίνω στο DFMFRB στο πλαίσιο του Full Reserve Banking τη συντομογραφία DFM-FRB ή DFMFRB και σε εκείνα στο πλαίσιο του EMS μου τη συντομογραφία DFM-EMS ή DFMEMS

Ενώ το Our Money Foundation, όλες οι άλλες οργανώσεις που συνδέονται με το Διεθνές Κίνημα για τη Νομισματική Μεταρρύθμιση (όπως επίσης το " Positive Money UK" , το occupy/David Graeber και τα άτομα που συνδέονται με αυτές τις οργανώσεις προτείνουν όλες εκδοχές του Σχεδίου του Σικάγο και της Τραπεζικής με Πλήρη Αποθεματικά. Και με αυτόν τον τρόπο θέλουν να μετακινηθούν πλήρως από την Τραπεζική με Κλασματικό Αποθεματικό στην Τραπεζική με Πλήρες Αποθεματικό. Και με αυτόν τον τρόπο προτείνουν και μάλιστα θέλουν να δουν έναν ορισμένο συνδυασμό της Τραπεζικής με Πλήρη Αποθεματικά (FRB) και μιας φαινομενικά ταιριαστής, περιοριστικής και άκαμπτης εκδοχής του Ελεύθερου Χρήματος-Χρέους (DFMFRB) να εισάγεται στην κοινωνία μας. Μήπως η πιο εξαιρετική νομισματική μεταρρύθμιση που πρέπει να εισαχθεί, δηλαδή αυτή που είναι έτοιμη και δημιουργείται από εμένα εδώ και χρόνια, αποτελείται από ένα συνδυασμό αυτού που ο κ. van Egmond στη δημοσίευσή του αποκαλεί Χρήμα ως Χρέος (Money As Debt - MaD) , αλλά στην πραγματικότητα είναι ανάλογο της Τραπεζικής με Κλασματικό Αποθεματικό (FRB-EMS) σε συνδυασμό με το Ελεύθερο Χρέος-EMS (DFMEMS).

Έτσι, σε γενικές γραμμές, υπάρχουν 2 προτάσεις, αν οι δικές μου συγκριθούν με εκείνες όλων των ομάδων που αναφέρθηκαν, δηλαδή.

Τραπεζική με πλήρη αποθεματικά με μια περιοριστική, άκαμπτη εκδοχή του Debt Free Money που είναι το DFMFRB. Αυτό είναι το DFB, σύμφωνα με τον κοινό ορισμό και την κατανόησή του, στην πραγματικότητα.

Τραπεζική με κλασματικά αποθεματικά με την προσθήκη ότι είναι ένας εξαιρετικά ευέλικτος και φοβερός τρόπος για Χρεωστικό Χρήμα χωρίς Χρέος. Το οποίο προτιμώ να μην ονομάζω ούτε εγώ ο ίδιος, αλλά αντίθετα αυτή η εκδοχή DFM

είναι η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα που οδηγεί στη δημιουργία του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματος (EMS). Συμπεριλαμβάνοντας σε αυτό μια ορισμένη μορφή του DFM-EMS ή DFMEMS

Το Positive Money UK, το Our Money Foundation, το Occupy/David Graeber και όλα τα άτομα και οι ομάδες που συνδέονται με αυτά προτείνουν την επιλογή 1. Μια επιλογή που είναι και υπερβολικά θεωρητική και ερασιτεχνική, αλλά και καθόλου επιθυμητή ή κατάλληλη για πρακτική εφαρμογή.

Η πρότασή μου, η εισαγωγή του ΕΜΣ εφαρμόζοντας την καινοτομία μου για το νομισματικό σύστημα και μετατρέποντας έτσι το σημερινό νομισματικό σύστημα στο Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα (ΕΜΣ) που δημιούργησα, είναι ΠΟΛΥ πρακτικό, επαγγελματικό και επίσης άμεσα εφαρμόσιμο στην κοινωνία. Όσο πιο γρήγορα συμβεί αυτό στην πραγματικότητα, τόσο το καλύτερο θα είναι για την οικονομία και την κοινωνία.

Ωστόσο, αυτό που είναι πραγματικά ΠΟΛΥ σημαντικό να συνειδητοποιήσετε είναι ότι εδώ σε αυτό το κείμενο, χρησιμοποιώ επίσης τον όρο Debt Free Money στο πλαίσιο του EMS και της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα. Αλλά αυτό είναι στην πραγματικότητα λανθασμένο και δεν ισχύει στο πλαίσιο του EMS. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, ενώ το χρήμα χωρίς χρέος είναι μια πτυχή του χρήματος που δημιουργείται στο πλαίσιο του Εξαιρετικού Νομισματικού Συστήματος, και είναι επίσης μια σημαντική πτυχή αυτού του χρήματος, υπάρχουν πολύ πιο σημαντικές πτυχές της καινοτομίας μου για το σύστημα χρήματος που ΔΕΝ αντικατοπτρίζονται στην έννοια του χρήματος χωρίς χρέος. Συγκεκριμένα, μιλάω για το ΠΩΣ δημιουργείται το χρήμα εντός του ΣΔΧ μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα, αλλά και από ΠΟΙΟΝ ή ποιους οργανισμούς μπορεί να γίνει αυτό, ποια νομική και οργανωτική υποστήριξη και δομές απαιτούνται γι' αυτό, και ΤΙ είναι τότε επίσης εφικτό εντός του Άριστου Νομισματικού Συστήματος (Άριστο Νομισματικό Σύστημα). Το DFM είναι επομένως και ως εκ τούτου μια πολύ περιορισμένη έννοια για οτιδήποτε στο πλαίσιο του ΣΔΠ. Αλλά για μια σύγκριση του ΣΔΠ μου με το FRB, είναι χρήσιμο να το χρησιμοποιήσουμε εδώ και στο t abel παρακάτω έτσι. Ωστόσο, όταν χρησιμοποιώ το DFMEMS σε αυτό το κείμενο ή οπουδήποτε αλλού, εννοώ κάτι που είναι ΠΟΛΥ ευρύτερο και έχει επίσης πολύ περισσότερες πτυχές από το να είναι κανείς απλώς απαλλαγμένος από το χρέος αυτών των χρημάτων. Έτσι, από αυτή την άποψη, το τι μπορεί να γίνει με αυτό, το DFMEMS είναι πολύ ευρύτερο

και πιο ολοκληρωμένο από τον αρχικό ορισμό και το περιεχόμενο του όρου DFM, όπως χρησιμοποιείται στην τραπεζική με πλήρη αποθεματικά.

Ωστόσο, αυτό που πρέπει πραγματικά να γίνει σαφώς κατανοητό και εδώ είναι ότι το Ελεύθερο Χρεωστικό Χρήμα (DFM) ήταν και εξακολουθεί να είναι μια ορολογία που χρησιμοποιείται μόνο για κάτι που (εξ ορισμού) ανήκει στη θεωρητική πρόταση της Τραπεζικής με Πλήρη Αποθεματικά. Όπου με τον όρο DFM εννοείται ότι η Τραπεζική με Πλήρη Αποθεματικά (εξ ορισμού) συμβαδίζει με το DFM, διότι στο πλαίσιο του Τραπεζικού Συστήματος με Πλήρη Αποθεματικά, πραγματικά όλα τα χρήματα θα πρέπει να δημιουργούνται με DFM, αλλά είναι επίσης DF(M) όταν κατανέμονται. Δηλαδή, το χρήμα δημιουργείται σε κάποιο σημείο όταν η ΜΔΤ είναι ήδη μια πραγματικότητα, και στη συνέχεια αυτό το χρήμα κατανέμεται επίσης πάντα χωρίς χρέος. Πράγματι, δεν υπάρχει ποτέ καμία δημιουργία χρέους εντός του FRB, επειδή όλα τα χρήματα στο " σύστημα" είναι και παραμένουν χωρίς χρέος. Έτσι, από αυτή την άποψη, όντας ελεύθερο χρέους, το χρήμα εντός του Τραπεζικού Συστήματος Πλήρους Αποθεματικού είναι πολύ ευρύτερο και εκτενέστερα ελεύθερο χρέους απ' ό,τι θα είναι ποτέ ή επιθυμητό να είναι εντός του ΕΝΣ.

Και από αυτή την άποψη, επομένως, στο πλαίσιο του συστήματος του ΕΕΜ, δημιουργείται κάτι που μπορεί επίσης να ονομαστεί χρήμα χωρίς χρέος από αυτή την άποψη. Ωστόσο, αυτός ο ορισμός και αυτή η ιδιότητα του χρήματος χωρίς χρέος που θα προκύψει στην πραγματικότητα του ΣΔΧ είναι μια πολύ διαφορετική μορφή και περιεχόμενο του χρήματος χωρίς χρέος από αυτό που μέχρι στιγμής αναφέρεται γενικά και στην κοινωνία μας ως χρήμα χωρίς χρέος. Πράγματι, εντός της σημερινής μας κοινωνίας και οικονομίας, αλλά και από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή ομάδα εντός αυτής της κοινωνίας, εκτός από εμένα, το χρήμα χωρίς χρέος έχει χρησιμοποιηθεί και παρουσιάζεται μόνο με 2 διαφορετικούς τρόπους, δηλαδή

Η πρόταση του χρήματος χωρίς χρέος είναι μια έννοια όπου χρησιμοποιείται μόνο η έννοια ή η λέξη, αλλά όχι σε συνδυασμό με οποιοδήποτε νομισματικό σύστημα. Από αυτή την άποψη είναι επομένως ουσιαστικά άνευ νοήματος, το μόνο πράγμα που περιέχει τότε αυτή η έννοια είναι πράγματι το χρήμα χωρίς χρέος. Δεν αναφέρεται όμως ποιο χρήμα είναι τότε ελεύθερο χρέους, αν αυτό αφορά τη δημιουργία ή την κατανομή και τη δημιουργία ή την κατανομή από ποιον ή για ποιον. Δεν υπάρχει τότε καμία απολύτως σχεσιακή συνοχή και τα χαρακτηριστικά του χρήματος χωρίς χρέος δεν κατονομάζονται πραγματικά ή

στενά ή και καθόλου εκτενώς. Σε αυτή την περίπτωση, συνήθως υποτίθεται από τους οικονομολόγους ότι αυτό το χρήμα χωρίς χρέος είναι αναπόσπαστο μέρος μιας κατάστασης ή θεωρίας Τραπεζικής Πλήρους Αποθεματικού

Χρήμα χωρίς χρέος ως αναπόσπαστο μέρος της Τραπεζικής Πλήρους Αποθεματικού.

Έτσι, στη σημερινή κοινωνία, ο όρος DFM δεν χρησιμοποιείται ακόμη σε συνδυασμό με το δικό μου EMS, το οποίο επίσης δεν είναι δυνατόν, επειδή κανείς δεν κατανοεί έτσι το δικό μου EMS αρκετά πλήρως ακόμη και σίγουρα όχι ότι αυτό είναι μια μορφή Debt Free Money, επειδή είναι δική μου δημιουργία και πρόταση. Το χρήμα χωρίς χρέος ως αναπόσπαστο μέρος της Τραπεζικής Πλήρους Αποθεματικού (η οποία είναι στην πραγματικότητα και μέχρι στιγμής η μόνη σχεσιακή εκδοχή του χρήματος χωρίς χρέος που αναφέρεται από άτομα και ομάδες) είναι έτσι η κατάσταση όπου πραγματικά ΟΛΑ τα χρήματα στην κοινωνία θα είναι χωρίς χρέος. Μια κατάσταση που στην πραγματικότητα δεν θα συμβεί ποτέ στην κοινωνία, ούτε θα έπρεπε να συμβεί, επειδή είναι μια εξαιρετικά ανεπιθύμητη κατάσταση.

Το χρήμα χωρίς χρέος στο πλαίσιο του ΕΝΣ, αντίθετα, είναι ελεύθερο χρέους μόνο τη στιγμή που δημιουργείται από ένα μέρος διαφορετικό από τις ιδιωτικές τράπεζες, όπως η ABN Amro και η Rabobank, και για διαφορετικό σκοπό και νομισματική πολιτική από το χρήμα χωρίς χρέος που δημιουργείται σήμερα στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος κατά τη δημιουργία χρήματος και χρέους από τις ιδιωτικές τράπεζες. Το χρέος δημιουργείται τόσο όταν οι τράπεζες δημιουργούν ή διαθέτουν χρήματα σε ιδιώτες και οργανισμούς, αλλά και όταν οι ιδιωτικές τράπεζες δημιουργούν και ή διαθέτουν χρήματα στην κυβέρνηση.

Στο πλαίσιο του ΕΝΣ, αυτή η δημιουργία και η κατανομή χρήματος προς την κυβέρνηση από τις ιδιωτικές τράπεζες εξαλείφεται ή μειώνεται σημαντικά. Αντ' αυτού, δημιουργείται η δημιουργία και διάθεση χρήματος από την κυβέρνηση χωρίς χρέος. Η κατανομή μπορεί να γίνει σε διάφορα μέρη. Ωστόσο, αυτή η χωρίς χρέος δημιουργία και κατανομή χρήματος από την ΟΧΕ σε άλλα μέρη για διάφορους σκοπούς νομισματικής πολιτικής (η εντελώς νέα μορφή δημιουργίας χρήματος από την ΟΧΕ που προκύπτει εντός του ΕΕΜ και είναι και πρέπει να εφαρμόζεται) είναι, ωστόσο, επιπλέον του χωρίς χρέος χρήματος που

δημιουργείται και κατανέμεται από τις ιδιωτικές τράπεζες σε ιδιώτες και οργανισμούς, και ενδεχομένως και στην κυβέρνηση. Βεβαίως αρχικά, εντός του ΕΝΣ, το χρήμα θα συνεχίσει επίσης να δημιουργείται και να διατίθεται από ιδιωτικές τράπεζες και να δανείζεται (δηλαδή επίσης χωρίς χρέος) στις κυβερνήσεις. Αυτό θα συνεχιστεί και πιθανότατα θα υπάρχει πάντα σε κάποιο βαθμό εντός του ΕΝΣ. Έτσι, από αυτή την άποψη και επίσης στην πραγματικότητα, το χρήμα χωρίς χρέος εντός του ΕΝΣ δεν θα εμφανιστεί ποτέ τόσο εκτεταμένα εντός του νομισματικού συστήματος του ΕΝΣ και της οικονομίας του ΕΝΣ, όπως προτείνεται στο πλαίσιο της τραπεζικής του Πλήρους Αποθεματικού. Έτσι, επίσης, εντός του ΕΝΣ, τόσο το χρήμα χωρίς χρέος όσο και το χρήμα χωρίς χρέος θα είναι μια πραγματικότητα και στην πραγματικότητα θα συνεχίσουν να υπάρχουν.

Έτσι, ένα ουσιαστικό μέρος του ορισμού και της κατανόησης του DFM από τη μία πλευρά και του χρήματος χωρίς χρέος στο πλαίσιο του EMS από την άλλη, είναι το γεγονός ότι το DFM στο πλαίσιο της Τραπεζικής Πλήρων Αποθεματικών είναι ένα ουσιαστικό μέρος και επίσης η πραγματικά μόνη μορφή χρήματος που είναι γεγονός στο πλαίσιο της Τραπεζικής Πλήρων Αποθεματικών. Το χρήμα χωρίς χρέος δεν υπάρχει εντός της Τραπεζικής Πλήρους Αποθεματικού και επίσης δεν αποτελεί μέρος της. Τόσο κατά τη δημιουργία όσο και κατά την κατανομή του χρήματος, το χρήμα πρέπει να είναι ελεύθερο χρέους εντός της Τραπεζικής Πλήρους Αποθεματικού. Ενώ το χρήμα χωρίς χρέος στο EMS , ο όρος debt-free, εκεί υποδηλώνει ότι το χρήμα κατά τη δημιουργία και τη διάθεση μπορεί να είναι χωρίς χρέος από κάποια άποψη, αλλά δεν χρειάζεται να είναι. Εάν είναι ελεύθερο χρέους εντός του ΣΔΧ, τότε είναι αποτέλεσμα και μέρος της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα και ως εκ τούτου μέρος του νομισματικού συστήματος και της πολιτικής του ΣΔΧ. Εάν το χρήμα εντός του ΕΝΣ δεν είναι ελεύθερο χρέους, πράγμα που είναι όχι μόνο δυνατό αλλά και επιθυμητό, τότε είναι χρήμα που δημιουργείται και διατίθεται από τις ιδιωτικές τράπεζες. Είτε για τους σκοπούς είτε όχι, όπως επίσης δημιουργείται και ή διατίθεται στο πλαίσιο του σημερινού νομισματικού συστήματος από ιδιωτικές τράπεζες προς και για ιδιώτες και οργανισμούς, αλλά συνεπώς και προς και για κυβερνήσεις.

Ωστόσο, δεδομένου ότι δεν είναι DFM σύμφωνα με τον τρέχοντα ορισμό και την κατανόηση του DFM στην κοινωνία (που είναι DFM στο πλαίσιο της FRB), εξακολουθώ να αμφιβάλλω από αυτή την άποψη αν το χρήμα χωρίς χρέος στο πλαίσιο του EMS θα πρέπει να αποκαλείται έτσι. Για να επισημάνουμε εδώ τη διαφορά μεταξύ DFM από τη μία πλευρά και χρήματος χωρίς χρέος στο πλαίσιο

του ΕΕΜ από την άλλη, είναι χρήσιμο όμως. Και έτσι προκύπτει όντως χρήμα χωρίς χρέος εντός του ΣΔΧ. Ωστόσο, για την καλύτερη κατανόηση και την αποφυγή παρεξηγήσεων, ίσως θα ήταν, επομένως, καλύτερο να χαρακτηρίζεται διαφορετικά τελικά το χρήμα χωρίς χρέος εντός του ΣΔΧ. Αλλά αυτή είναι και η κατάσταση αυτή τη στιγμή. Δεδομένου ότι τόσο το DFM (στο πλαίσιο του FRB) όσο και το FRB είναι εντελώς άχρηστα για πρακτικούς σκοπούς και δεν έχουν καμία πρακτική αξία, το DFM αυτός ο όρος θα πρέπει πραγματικά απλά να εξαφανιστεί εντελώς. Στη θέση του, τόσο στο πλαίσιο του ΣΔΧ όσο και όταν το νομισματικό μου σύστημα ΣΔΧ θα έχει γίνει πραγματικότητα, ο όρος χρήμα χωρίς χρέος θα πρέπει και θα επιτρέπεται να χρησιμοποιείται, αλλά θα είναι μια εντελώς διαφορετική ορολογία και ιδιότητα από αυτό που εννοείται σήμερα με τον όρο DFM.

Η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα

Ένας υπολογιστής και να τοποθετηθεί σε αυτόν το ίδιο λογισμικό που χρησιμοποιούν και οι τράπεζες, με τη διαφορά ότι ένας επιπλέον λογαριασμός μπορεί επίσης να δημιουργηθεί σε αυτό το λογισμικό και ότι οι αριθμοί μπορούν επίσης να πληκτρολογηθούν σε αυτόν τον λογαριασμό ή ότι ο αριθμός των χρημάτων σε αυτόν μπορεί απλά να αυξηθεί σε απεριόριστο ύψος(-α).

Σύνδεση του υπολογιστή αυτού με τα τραπεζικά συστήματα/τράπεζες άλλων τραπεζών και, κατά συνέπεια, ένταξή του στο διεθνές τραπεζικό σύστημα Τεχνικά/μαθηματικά πληροφορικής

Μέσω 2), ο υπολογιστής αυτός έχει γίνει τράπεζα. Και μπορούν να εκτελεστούν τα ακόλουθα βήματα

Σε αυτόν τον υπολογιστή που αναφέρεται στο σημείο 1). Δημιουργήστε έναν τραπεζικό λογαριασμό. Γεμίστε αυτόν τον τραπεζικό λογαριασμό - που τώρα αναφέρεται ως τραπεζικός λογαριασμός EMS - με χρήματα εισάγοντας έναν αριθμό με τον επιθυμητό αριθμό μηδενικών. Ή αυξάνοντάς τον κατά τον επιθυμητό/απαραίτητο αριθμό μηδενικών ή απλώς πολύ περισσότερο... το περισσότερο δεν μπαίνει στη μέση και, εφόσον δεν μεταφέρεται σε άλλους λογαριασμούς, δεν επηρεάζει καθόλου την οικονομία.

Χρησιμοποιήστε τους αριθμούς (προσφορά χρήματος) στον τραπεζικό λογαριασμό που αναφέρεται στο 4) για να πληρώσετε τα επιθυμητά έξοδα.

Όλα αυτά (1 έως 5) θα πρέπει αρχικά να πραγματοποιούνται μόνο από την κυβέρνηση, ενδεχομένως ή μάλλον μέσω των τραπεζών, αλλά αν υπάρχει επαρκής νομοθεσία και αν είναι χρήσιμο για την οικονομία, θα είναι επίσης σκόπιμο και χρήσιμο να επιτραπεί ακόμη και σε ιδιώτες και οργανισμούς/εταιρείες να έχουν τον δικό τους σχετικό λογαριασμό EMS, απεριόριστο ή μη, υπό προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Το λεγόμενο bank run δεν χρειάζεται πλέον να αποτελεί πρόβλημα ούτε στο πλαίσιο του ΣΠΣ, εάν όλοι όσοι κάνουν ανάληψη χρημάτων απλά λαμβάνουν τα χρήματα αυτά ψηφιακά σε κάποια συσκευή εν ευθέτω χρόνω. Και μπορούν να τα καταθέσουν ξανά ανά πάσα στιγμή σε άλλη τράπεζα. Ή αν το υπόλοιπο μεταφέρεται ψηφιακά σε άλλη τράπεζα αμέσως. Αν η τράπεζα που πρέπει να το κάνει αυτό έχει πολύ λίγα ψηφιακά χρήματα για κάτι τέτοιο, αυτό μπορεί να συμπληρωθεί μέσω της καινοτομίας μου για το σύστημα χρήματος. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, φυσικά, αλλά αυτό μπορεί σίγουρα να διευθετηθεί τόσο νομικά όσο και οργανωτικά. Με ή χωρίς συμφωνία για μελλοντική επιστροφή των χρημάτων από την εν λόγω τράπεζα, αν υπάρχει η δυνατότητα.

29. Νομισματική πολιτική του ΕΝΣ

Το ΣΔΣ επιτρέπει την έντονη βελτίωση της νομισματικής πολιτικής. Αυτό που έχει σημασία εδώ είναι η φύση της νομισματικής πολιτικής και οι σκοποί για τους οποίους χρησιμοποιείται και αναπτύσσεται η νομισματική πολιτική.

Στις επόμενες ενότητες, θα δώσω μια αρχική πρόταση στρατηγικής για την εφαρμογή του ΣΔΠ και έναν οδικό χάρτη για την εφαρμογή. Με τον τρόπο αυτό, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τη φύση και τους υποκείμενους στόχους.

Φυσικά, 1 από τους στόχους είναι μια πιο βιώσιμη κοινωνία. Ένας άλλος στόχος είναι μια οικονομία που λειτουργεί καλύτερα. Αλλά, τι είναι καλύτερο σε αυτό; Σε κάθε περίπτωση, η κατανάλωση θα πρέπει να γίνει μια σημαντική πτυχή της κοινωνίας και της οικονομίας του EMS. Αυτό θα περιλαμβάνει τη διαφορετική θεώρηση του τι εξακολουθεί να χρειάζεται η κοινωνία μας από την άποψη των αγαθών και των υπηρεσιών, καθώς και του τρόπου με τον οποίο αυτά παράγονται και διανέμονται. Η επιστήμη, οι διανοούμενοι και οι ακαδημαϊκοί μπορούν να συμβάλουν σημαντικά σε αυτό.

Η πολιτική του ΣΔΑΤ θα πρέπει να δώσει μεγάλη προσοχή στις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες, ιδίως στην αρχή. Όσον αφορά την κατάσταση στις Κάτω Χώρες, αναφέρομαι στους δικαιούχους κοινωνικής πρόνοιας, στους συνταξιούχους και σε άλλους δικαιούχους επιδομάτων. Αλλά και για τους εργαζόμενους που ανήκουν στις χαμηλότερες εισοδηματικές ομάδες. Όλα αυτά τα άτομα και οι ομάδες χρειάζονται περισσότερη υποστήριξη και βοήθεια σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό από ό,τι συμβαίνει σήμερα. Όπου η κοινωνική στήριξη μπορεί να είναι λιγότερο αναγκαία ή επιθυμητή για κάποιους, αλλά η οικονομική στήριξη είναι προφανώς ιδιαίτερα επιθυμητή σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Εκτός από την εστίαση στις ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα, μόλις γίνει κατανοητό ότι η μέθοδος του ΣΔΠ είναι απίστευτα θετική και πώς πρέπει να αναπτυχθεί, θα πρέπει επίσης να δοθεί μεγάλη έμφαση και προσοχή στο περιβάλλον και τη φύση. Όχι μόνο σε εθνικό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο. Φυσικά.

Όσον αφορά την υγεία και την ασφάλεια, πολλά μπορούν και θα βελτιωθούν, ιδίως εντός και μεταξύ των οργανισμών. Τα προϊόντα και οι διαδικασίες εργασίας πρέπει να γίνουν ασφαλέστερα, όπου χρειάζεται, και λιγότερο επιβλαβή για το περιβάλλον και την υγεία. Και εδώ, η σημασία της επιστήμης είναι μεγάλη. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο, σε μια σχετικά μεταγενέστερη φάση της εισαγωγής και υλοποίησης του ΣΠΔ, η υποστήριξη της επιστήμης είναι επίσης τόσο σημαντική. Και η σημασία της στην υποστήριξη και υλοποίηση μιας πιο άριστης κοινωνίας θα αυξηθεί.

Τόσο στη στρατηγική της εισαγωγής του ΣΔΠ όσο και στον οδικό χάρτη εφαρμογής, η καλή κατανόηση τόσο του ΣΔΠ όσο και της κατάστασης και των δυνατοτήτων της κοινωνίας εκείνη την εποχή θα έχει μεγάλη σημασία. Υπάρχουν βήματα και επιθυμητές εξελίξεις στην κοινωνία που το ΣΔΣ μπορεί ήδη να υποστηρίξει (το νομισματικό σύστημα του ΣΔΣ είναι εξαιρετικά ευέλικτο και μπορεί να υποστηρίξει οικονομικά όλες τις πιθανές και επιθυμητές εξελίξεις στην κοινωνία, μελλοντικές ή μη!), αλλά για τις οποίες η κοινωνία μας δεν είναι ακόμη έτοιμη. Μέσω της στοχευμένης υποστήριξης των διανοουμένων και των ακαδημαϊκών, όπου χρειάζεται, μπορούν επίσης να υποστηριχθούν και ενδεχομένως να επιταχυνθούν αυτές οι επιθυμητές εξελίξεις.

Τα πρώτα βήματα που προτείνω για την εισαγωγή του ΕΝΣ αποσκοπούν κυρίως στην αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος, ιδίως των χαμηλότερων εισοδηματικών ομάδων, εκτός από την πραγματική επίλυση του (κρατικού) χρέους. Πρόκειται για βήματα που μπορούν, και μάλλον πρέπει, να εφαρμοστούν σε αρκετά μεγάλη κλίμακα, ιδίως στην αρχή, προκειμένου να εξισορροπηθεί η κοινωνία και το κοινωνικό σύνολο. Σε τελική ανάλυση, αυτός είναι ο πυρήνας του ΣΔΑΤ και της ανάκαμψης της οικονομίας- η αποκατάσταση της ισορροπίας στην οικονομία. Αυτή η ισορροπία έχει πλέον χαθεί εντελώς, διότι για τις τρέχουσες εξελίξεις στην κοινωνία και για το μέγεθος και τον αριθμό των οντοτήτων (προϊόντα, διαδικασίες, υπηρεσίες, άτομα, οργανισμοί, εταιρείες, κυβερνήσεις) στην κοινωνία μας, υπάρχουν πραγματικά πολύ λίγα χρήματα στην κοινωνία μας. Μιλάω για χρήμα χωρίς χρέος.

Αφού αποκατασταθεί επαρκώς η ισορροπία στην κοινωνία - με την εφαρμογή της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα με διάφορους τρόπους, αλλά κυρίως με τους τρόπους και την τάξη που πρότεινα εγώ - η καινοτομία του EMS που δημιούργησα μπορεί να εφαρμοστεί για την καλύτερη υποστήριξη και

διαμόρφωση των σημερινών και μελλοντικών εξελίξεων στην κοινωνία. Ειδικότερα, αυτό περιλαμβάνει τις εξελίξεις στην αγορά εργασίας και στις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς. Οι εξελίξεις αυτές απαιτούν περαιτέρω αποσύνδεση του εισοδήματος από την εργασία. Και μεγαλύτερη βεβαιότητα για ένα σταθερό και σε κάθε περίπτωση επαρκές εισόδημα για όλους τους κατοίκους μιας χώρας, τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για τους μη εργαζόμενους. Μια τέτοια ασφάλεια δεν μπορεί να διασφαλιστεί και να υλοποιηθεί με το σημερινό νομισματικό σύστημα- και γι' αυτό, επίσης, απαιτείται επειγόντως η μετάβαση στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα.

Ειδικά για το βήμα της χρήσης της καινοτομίας μου στο ΣΔΠ για την αποσύνδεση εργασίας και εισοδήματος, ωστόσο, ο τρόπος είναι υψίστης σημασίας. Εάν η καινοτομία χρησιμοποιηθεί με λάθος τρόπο ή πολύ εκτεταμένα ή για τις λάθος ομάδες πληθυσμού, μπορεί και θα διαταράξει με διάφορους τρόπους και θα καταστρέψει ολόκληρη την οικονομία. Ωστόσο, αν χρησιμοποιηθεί με τον σωστό τρόπο, ο οποίος με την κατάλληλη κατανόηση είναι πολύ πιθανός και πολύ εφικτός και αποτελεσματικός, τότε οδηγεί σε ένα πολύ λαμπρό μέλλον για όλους. Ένα μέλλον όπου η λιγότερη εργασία για το ίδιο ή υψηλότερο εισόδημα γίνεται δυνατή για όλους. Αλλά όπου οι άνθρωποι δεν μπορούν και δεν θα επιλέξουν να σταματήσουν να εργάζονται εντελώς, επειδή το εισόδημά τους είναι ούτως ή άλλως εγγυημένο ανά πάσα στιγμή. Και αυτό με φέρνει κατευθείαν σε αυτό που είναι πραγματικά κρίσιμο και μάλλον θα παραμείνει, τουλάχιστον προς το παρόν, κατά την εφαρμογή της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα με σκοπό την περαιτέρω αποσύνδεση εργασίας και εισοδήματος. Δηλαδή ότι αυτό δεν πρέπει και δεν μπορεί να οδηγήσει σε μια άνευ όρων εγγύηση του μισθού ακόμη και αν οι άνθρωποι δεν είναι πρόθυμοι να εργαστούν

Το εισόδημα μπορεί και θα είναι εγγυημένο στους ανθρώπους μέσω της καινοτομίας του ΗΜΣ μου μόνο εάν αυτοί που λαμβάνουν το εισόδημα εξακολουθούν να πρέπει να εργάζονται όπου είναι απαραίτητο και επιθυμητό, εφόσον είναι σε θέση να το κάνουν. Ωστόσο, όταν το EMS τεθεί σε εφαρμογή, αυτή η επιλογή (αποσύνδεση εισοδήματος και εργασίας μέσω της καινοτομίας του EMS) θα καταστήσει δυνατή την πολύ πιο στοχευμένη επιλογή των ανθρώπων που ενδεχομένως θα πρέπει να εργάζονται και οι οποίοι δεν θα αποκλείονται από αυτό, αλλά, ως ένα βαθμό, θα μπορούν να επιλέγουν οι ίδιοι αν εξακολουθούν να θέλουν και να είναι σε θέση να εργάζονται ή όχι.

Μιλάω για τον αποκλεισμό των ηλικιωμένων σε ορισμένες επαγγελματικές ομάδες από την εργασία και για την άνευ όρων παροχή επαρκούς εισοδήματος σε άτομα που για οποιονδήποτε λόγο δεν μπορούν πλέον να εργαστούν ή που για οποιονδήποτε λόγο είναι επιθυμητό να μην εργάζονται πλέον τα άτομα αυτά. Και όπου τα άτομα εξακολουθούν να εργάζονται, στο μέλλον, οι άνεργοι μπορούν επίσης απλά να χρησιμοποιηθούν για εργασία και -αν υπάρχουν αρκετοί άνθρωποι ή στο μέλλον και (μόνο) ρομπότ για ορισμένες δραστηριότητες- ο αριθμός των ωρών εργασίας ανά εβδομάδα για ορισμένες δραστηριότητες ή επαγγέλματα μπορεί να μειωθεί κατά μέσο όρο για κάθε άτομο. Με τα άτομα αυτά να εξακολουθούν ενδεχομένως να έχουν την επιλογή να εργάζονται περισσότερες ώρες από τις ελάχιστες ώρες που απαιτούνται για να έχουν ένα αξιοπρεπές εισόδημα. Και έτσι να (συνεχίσουν να) κερδίζουν κάτι επιπλέον. Έτσι, μπορεί κανείς να επιλέξει επιπλέον ασφάλεια για το μέλλον.

Ένα πρόσθετο πλεονέκτημα του ΕΝΣ είναι ότι στο πλαίσιο του Άριστου Νομισματικού Συστήματος μπορούν να δημιουργηθούν (πολύ) περισσότερα χρήματα και, συνεπώς, προϋπολογισμός για την επιστήμη και το πνευματικό έργο. Φαντάζομαι λοιπόν ότι θα πρέπει επίσης να καταστεί δυνατό για τα άτομα να ξεκινήσουν τα δικά τους έργα και να τους δοθεί η δυνατότητα να υποβάλουν αίτηση για προϋπολογισμό για το έργο αυτό ατομικά ή με μια ομάδα. Τα έργα αυτά να αξιολογούνται στη συνέχεια από ένα συγκεκριμένο όργανο και, αν εγκριθούν, να χορηγούνται επίσης τα οικονομικά κονδύλια άνευ όρων και χωρίς χρέη για να (προσπαθήσει να) υλοποιήσει τα έργα αυτά.

Και παρόλο που σε αρχικές φάσεις του ΣΔΠ η καινοτομία για το χρηματικό σύστημα μπορεί και πρέπει πραγματικά να εφαρμοστεί και να χρησιμοποιηθεί μόνο από την εθνική κυβέρνηση, εγώ ο ίδιος τάσσομαι υπέρ του να επιτραπεί η άμεση εφαρμογή και χρήση της καινοτομίας για το χρηματικό σύστημα σε μια μεταγενέστερη και πιο ώριμη κατάσταση του ΣΔΠ από κυβερνήσεις, εταιρείες, οργανισμούς και άτομα χαμηλότερου επιπέδου. Αυτό φυσικά υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

Τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό. Φυσικά, η καινοτομία για το χρηματικό σύστημα μπορεί επίσης να οδηγήσει σε υπερβολική ποσότητα χρήματος στην οικονομία. Αν αυτό φαίνεται πιθανό να συμβεί, πρέπει να εξετάσουμε για ποιο λόγο χρησιμοποιούνται αυτά τα χρήματα. Αν μπορεί να διευθετηθεί κάτι σχεσιακά μέσω νόμων ή συμφωνιών ώστε να εξουδετερωθούν οι όποιες αρνητικές

επιπτώσεις αυτού του περισσότερου χρήματος στην οικονομία. Θέλω να αναφέρω ρητά εδώ ότι η κατάσταση από το 2008 έως το 2016 είναι (ή ήταν;) ακριβώς τέτοια που υπάρχουν και υπήρχαν πραγματικά ΠΟΛΥ λίγα χρήματα στην οικονομία. Ως εκ τούτου, ειδικά στην αρχή της εφαρμογής του ΕΝΣ, υπάρχει πραγματικά πολύς χώρος και επίσης ανάγκη να εφαρμοστεί πραγματικά η καινοτομία για το σύστημα χρήματος πολύ εκτεταμένα και σε μεγάλο και ολοκληρωμένο βαθμό. Σε μεταγενέστερο στάδιο, πολλά από αυτά τα χρήματα θα αρχίσουν επίσης να ρέουν μέσω της οικονομίας, γεγονός που μπορεί επίσης να μειώσει την ανάγκη εφαρμογής της καινοτομίας του ΣΔΠ. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί να αποδειχθεί ότι, όχι τόσο για την απόκτηση εισοδήματος για τις κυβερνήσεις όσο περισσότερο για την αναδιανομή εισοδήματος/ιδιοκτησίας, κάποια φορολογία μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία (και πάλι). Σε κάθε περίπτωση, η ανάγκη για μια σωστή αποσύνδεση εισοδήματος και εργασίας θα αυξηθεί στο μέλλον, ιδίως αν ορισμένες εργασίες θα εκτελούνται μόνο ή όλο και περισσότερο από ρομπότ και αυτοματισμούς. Αυτό θα οδηγήσει πιθανότατα σε όλο και μικρότερη ανάγκη για ορισμένους εργαζόμενους. Αν και προσωπικά πιστεύω ότι και αυτοί μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλες δραστηριότητες, αλλά και αυτό θα πάρει πολύ καλύτερη μορφή και μπορεί και θα υποστηριχθεί με πολύ καλύτερο τρόπο από το νομισματικό σύστημα του ΕΝΣ που δημιούργησα. Ένα σύστημα που θα είναι αμέσως γεγονός με την εφαρμογή της καινοτομίας μου για το νομισματικό σύστημα, που είναι η καινοτομία του EMS. Την οποία έχω ονομάσει επίσης μέθοδο EMS σε αυτό το βιβλίο.

Στις επόμενες ενότητες, αναφέρω ήδη κάτι για τη στρατηγική και τα βήματα της εφαρμογής του συστήματος EMS. Θα πρέπει βέβαια να σημειωθεί ότι το περιεχόμενο των βημάτων της νομισματικής πολιτικής εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις (κοινωνικές) εξελίξεις. Ως εκ τούτου, τα επόμενα 2 κεφάλαια χρησιμεύουν μόνο ως κατευθυντήριες γραμμές. Ωστόσο, αναφέρω σε αυτά τα κεφάλαια ποια κατά τη γνώμη μου θα πρέπει να είναι τα πρώτα βήματα της και για την εφαρμογή του συστήματος του ΕΕΜ, γιατί ισχύει αυτό και επίσης πώς θα πρέπει να εφαρμοστούν με τον καλύτερο, κατά τη γνώμη μου, τρόπο.

30. Η στρατηγική και η εφαρμογή του Άριστου Νομισματικού Συστήματος

Σε αυτό το βιβλίο, έχω περιγράψει λίγο πολύ το Εξαιρετικό Νομισματικό Σύστημα. Στο οποίο έχω εξηγήσει τι συμβαίνει στη σημερινή οικονομία και κοινωνία μας, και ελπίζω επίσης να έχω καταστήσει αρκετά σαφές ότι το σημερινό νομισματικό σύστημα και οι πολιτικές - το νομισματικό μας σύστημα και ο τρόπος που το αντιμετωπίζουμε - μπορούν και τα δύο να περιγραφούν ως αρκετά προϊστορικά, και επίσης για το λόγο αυτό δεν έχει αλλάξει σημαντικά στην ουσία του κατά τους τελευταίους χρόνους. Γι' αυτό και εν μέρει το σημερινό νομισματικό σύστημα δεν ταιριάζει στη σημερινή οικονομία και κοινωνία. Και σίγουρα όχι με μια οικονομία και κοινωνία που είναι ή μπορεί να γίνει δυνατή με τις σημερινές και μελλοντικές γνώσεις στον τομέα της οργάνωσης και της διαχείρισης αλλαγών. Όπου οι συνεισφορές μου σχετικά με το ΣΔΑΤ, αλλά και οι γνώσεις μου στον τομέα της αισθητοποίησης και πιο συγκεκριμένα η πρακτικότητα και η ολοπλουραλιστική μεθοδολογία και προοπτικές μου θα διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο σε μια ταχύτερη και πιο άριστη βελτίωση της κοινωνίας μας. Με γνώμονα και οδηγό τον μετασχηματισμό προς μια πιο σχεσιακή και βιώσιμη κοινωνία και οργανωτικές μορφές. Στην οποία το χρήμα και το νομισματικό σύστημα και οι πολιτικές θα γίνουν και πάλι πολύ πιο υποστηρικτικά και θα γίνουν επίσης πολύ πιο ευνοϊκά για τα άτομα και τους οργανισμούς στην κοινωνία μας.

Με το EMS, βρισκόμαστε μπροστά σε ένα απίστευτα όμορφο σημείο καμπής και σε μια καταπληκτική πρόκληση και πηγή ευκαιριών. Η οποία είναι πολύ όμορφη για να την αντιληφθούμε πλήρως αυτή τη στιγμή. Εάν το ΣΔΠ και οι δυνατότητές του αξιοποιηθούν και υλοποιηθούν στο μέγιστο δυνατό βαθμό, και ιδίως αν υποστηριχθούν και αγκαλιαστούν από τις κυβερνήσεις παγκοσμίως, θα βρεθούμε όλοι μπροστά σε ένα τρομερά όμορφο και προκλητικό και ενθαρρυντικό μέλλον. Στο οποίο πολλά ιδανικά, για παράδειγμα, ανθρώπων όπως ο Καρλ Μαρξ, αλλά και εκείνα, ας πούμε, του Τζον Μέιναρντ Κέινς θα γίνουν πραγματικά πραγματικότητα. Σε μια διαφορετική και πολύ βελτιωμένη εκδοχή αυτού που είχαν τότε στο μυαλό τους αυτοί οι οραματιστές του παρελθόντος.

Όσον αφορά τον John Maynard Keynes, αναφέρομαι ειδικότερα στις δυνατότητες που εκφράζονται στο κείμενό του του 1930 με τίτλο "Οικονομικές δυνατότητες για

τα εγγόνια μας". Με βάση την αντίληψή μου ότι οι δυνατότητες όσον αφορά τα νομισματικά συστήματα είναι οικονομικές, αλλά στην περίπτωσή μου εξαρτώνται επίσης σε μεγάλο βαθμό από την εμπειρογνωμοσύνη μου και τις γνώσεις μου στον τομέα της διαχείρισης της αλλαγής, έγραψα μια παραλλαγή αυτού το 2013 με το κείμενο " λύσεις αλλαγής (διαχείρισης) για εμάς και τα (εγγόνια) παιδιά μας " . Ωστόσο, δεν έχω συμπεριλάβει το κείμενο αυτό στο παρόν βιβλίο, τουλάχιστον προς το παρόν.

Ο Τζον Μέιναρντ Κέινς πίστευε ότι στο μέλλον δεν θα ήταν πλέον απαραίτητο να εργάζεται κανείς τόσο πολύ όσο στην εποχή του. Ότι μέσα σε περίπου 100 χρόνια μετά τη συγγραφή του (δηλαδή γύρω ή πριν από το 2030), όλοι όσοι το επιθυμούν θα μπορούσαν να εργάζονται λιγότερο ή περίπου 15 ώρες την εβδομάδα. Αυτό λόγω της διαρκώς αυξανόμενης αύξησης της παραγωγικότητας και της αύξησης των μισθών.

Η περαιτέρω αποσύνδεση εργασίας και εισοδήματος, ενδεχομένως μέσω και μετά την εισαγωγή του ΣΔΠ μου, θα καταστήσει πράγματι δυνατή τη μείωση της εργασίας στο μέλλον και νομίζω γύρω στο 2030. Και ίσως να είναι δυνατή η εργασία γύρω στις 15 ώρες την εβδομάδα για τους περισσότερους ανθρώπους. Ωστόσο, το ερώτημα είναι φυσικά αν αυτό είναι επιθυμητό. Ιδανικά, ο καθένας θα πρέπει να μπορεί και να επιτρέπεται να επιλέξει μόνος του αν θα πάει πράγματι στις 15 ώρες ή θα συνεχίσει να εργάζεται περισσότερο και περισσότερο. Εξακολουθώντας να διασφαλίζεται ότι ο καθένας μπορεί να συνεχίσει να καλύπτει τις ανάγκες του, ότι θα παραμείνει επαρκές εργατικό δυναμικό για τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς.

Ωστόσο, η αποσύνδεση εργασίας και εισοδήματος που θα γίνει πραγματικότητα στο πλαίσιο του ΣΔΑΕ πρέπει να συνοδεύεται από επαρκές εισόδημα και ασφάλεια για όλους. Στη σημερινή εποχή, όλο και περισσότερες θέσεις εργασίας καταργούνται λόγω της αποτελεσματικότητας αλλά και επειδή ορισμένες θέσεις εργασίας επιδοτούνται από το κράτος. Ως αποτέλεσμα, πολλοί εργαζόμενοι με χαμηλότερη ειδίκευση ειδικότερα, χάνουν τη δουλειά τους επειδή τίθενται εκτός επιχειρήσεων από αυτούς που επιδοτούνται από την κυβέρνηση. Αυτό δεν είναι επιθυμητό και η εισαγωγή του ΣΔΑΤ θα δώσει μια καλύτερη λύση και σε αυτό. Αλλά ακόμη και στο πλαίσιο του σημερινού συστήματος, οι θέσεις εργασίας που επιδοτούνται σήμερα δεν θα πρέπει να επιδοτούνται ή θα πρέπει να επιδοτούνται

σε (πολύ) μικρότερο βαθμό ή με διαφορετικό τρόπο. Και επιπλέον, οι κατώτατοι μισθοί θα πρέπει να αυξηθούν για ορισμένα είδη εργασίας και εργαζομένων.

Ήδη στο βιβλίο μου του 2011, περιέγραψα τι είναι εφικτό με και εντός του EMS, όπως. Όπως, μεταξύ άλλων

Μείωση ή πλήρης κατάργηση ορισμένων ή όλων των φόρων

Πληρώνοντας για τις κυβερνητικές δαπάνες με χρήματα που δημιουργούνται από το πουθενά χωρίς χρέος. Έτσι ώστε οι κυβερνητικές δαπάνες να μην χρειάζεται να πληρώνονται με τα χρήματα των φορολογουμένων.

Αύξηση των εσόδων των εργαζομένων ή/και των εταιρειών και άλλων οργανισμών

Ρύθμιση οφειλών.

Φυσικά, αυτά τα ζητήματα δεν χρειάζεται να αντιμετωπιστούν και να επιλυθούν όλα ταυτόχρονα. Πολλές παραλλαγές είναι δυνατές όσον αφορά τον βαθμό προσαρμογής και υλοποίησης αυτών των ζητημάτων μέσω και εντός του ΣΔΠ. Υπάρχουν επίσης πολλές παραλλαγές ως προς τον τρόπο. Και, φυσικά, έχει μεγάλη σημασία το πώς γίνονται όλα αυτά. Η υπερβολική δράση μπορεί επίσης να είναι επιζήμια, όπως ακριβώς ένας λανθασμένος ή μη βέλτιστος τρόπος δράσης θα έχει μειονεκτήματα ή δεν θα είναι τόσο ωφέλιμος όσο άλλοι τρόποι δράσης. Επειδή εγώ ο ίδιος έχω πολύ καλή κατανόηση των συνεπειών ορισμένων ενεργειών, καθώς και σχεσιακή διορατικότητα, ελπίζω ότι στο μέλλον (μετά την υλοποίηση του ΣΔΠ) θα συμμετέχω σε κάθε βήμα εισαγωγής αυτών των πρόσθετων δυνατοτήτων του ΣΔΠ από τις αρχές. Και ότι τότε, σε αντίθεση με τη σημερινή εποχή (2016), η γνώμη και η κατανόησή μου θα εισακουστεί και θα ληφθεί πράγματι υπόψη.

Όσον αφορά την εφαρμογή, είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι το ίδιο το ΣΔΠ είναι πολύ εύκολο να εφαρμοστεί, αλλά οι διάφορες πιθανές δράσεις στην κοινωνία πρέπει να υποστηριχθούν επαρκώς για να αποφευχθούν τυχόν προβλήματα. Η υποστήριξη αυτή μπορεί να σημαίνει ακόμη και ότι είναι επιθυμητή πρώτα κάποια νέα νομοθεσία. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει νομοθεσία που να επιτρέπει στην κυβέρνηση ή στις κυβερνήσεις να καθορίζουν μέγιστες ή ελάχιστες τιμές για ορισμένα προϊόντα ή ακόμη και για προϊόντα μιας

συγκεκριμένης επιχείρησης. Ή το ίδιο ίσως και για τους μισθούς. Νομίζω ότι η εξέλιξη με την οποία καθιερώνεται μια τυποποίηση των εισοδημάτων, όπως ο νόμος για την τυποποίηση των ανώτατων εισοδημάτων που τέθηκε πρόσφατα σε ισχύ στην Ολλανδία, είναι από μόνη της μια καλή εξέλιξη. Ότι οι κυβερνήσεις έχουν τουλάχιστον τη δυνατότητα να το ελέγχουν αυτό αν το επιθυμούν.

Ωστόσο, μαζί με αυτόν τον νόμο για την τυποποίηση των ανώτατων εισοδημάτων, πρέπει επίσης να διασφαλιστεί ιδίως ότι τα χαμηλότερα εισοδήματα θα έχουν περισσότερα έσοδα ή λιγότερες δαπάνες. Εγώ ο ίδιος πιστεύω ότι, όσον αφορά τη στρατηγική για την εισαγωγή του ΕΜΣ, θα πρέπει να επιλεγεί, ιδίως στην αρχή, η χρήση των επιλογών 2) και 4), δηλαδή μέσω των δημόσιων δαπανών, της καταβολής του επιμερισμού των δαπανών μεταξύ εργαζομένων και κατοίκων και της εξόφλησης των χρεών, ώστε να διασφαλιστεί ότι, εκτός από τις χαμηλότερες δαπάνες για τους κατοίκους και τη μείωση του δημόσιου χρέους, μια πιθανή μείωση ορισμένων φόρων μπορεί πιθανώς να εφαρμοστεί ήδη εν μέρει. Όσον αφορά τους κατοίκους, η μείωση του κόστους και των φόρων είναι ιδιαίτερα σημαντική, ενώ αυτό μπορεί να εισαχθεί εν μέρει πιο υπεύθυνα, εάν πράγματι μειωθεί το δημόσιο χρέος.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο υποστηρίζω από την πλευρά της κυβέρνησης τη μείωση του δημόσιου χρέους και την πληρωμή των δημόσιων δαπανών μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα που οδηγεί στην υλοποίηση του ΕΕΜ και το οποίο είναι το πιο ουσιαστικό μέρος του ΕΕΜ. Αλλά, αυτό που είναι ακόμη πιο σημαντικό και θα πρέπει πραγματικά να εισαχθεί ή/και να υλοποιηθεί πρώτο, είναι η μείωση του κόστους και ενδεχομένως των φόρων για τους κατοίκους και τους εργαζόμενους.

Η μείωση του κόστους για τους κατοίκους, λοιπόν, το πρώτο πράγμα που πρέπει να σκεφτούμε είναι η μείωση του κόστους για την ασφάλιση υγείας και ενδεχομένως για την ασφάλιση του αυτοκινήτου ή/και τα τέλη κυκλοφορίας. Το σύνολο ή μέρος αυτών των μειώσεων ή η πλήρης εξαφάνιση του κόστους για τους κατοίκους (μέσω του EMS, τελικά όλες οι ασφαλίσεις και οι φόροι μπορούν να πληρωθούν μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα!) θα έχει εξαιρετικά θετικό αποτέλεσμα στο ελεύθερο διαθέσιμο εισόδημα των κατοίκων. Επιπλέον, εάν οι συντάξεις των εργαζομένων καταβάλλονται και εξασφαλίζονται επίσης μέσω της μεθόδου του EMS, αυτό θα έχει θετικό αντίκτυπο τόσο στις ασφάλειες των κατοίκων όσο και στο διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων.

Αλλά μπορεί να αυξήσει με αυτόν τον τρόπο και τους μισθούς των εργαζομένων, τουλάχιστον κατά τη διαφορά μεταξύ του σημερινού κατώτατου μισθού και του ποσού που καταβάλλουν σήμερα οι εργοδότες για τις συντάξεις των εργαζομένων.

Αυτό που πρέπει να γίνει αντιληπτό κατά την εισαγωγή του ΕΝΣ είναι ότι το ΕΝΣ δημιουργείται από μια προσθήκη στο σημερινό νομισματικό σύστημα, αλλά η προσθήκη αυτή θα χρησιμεύσει επομένως για να αυξήσει είτε το κόστος είτε τα έσοδα των κατοίκων μιας χώρας, των οργανισμών και των επιχειρήσεων ή της κυβέρνησης ή των κυβερνήσεων. Ότι υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι να εισαχθεί και να διαμορφωθεί αυτό από πολιτική άποψη. Και ότι ειδικά στην αρχή, όταν εισάγεται για πρώτη φορά το ΣΔΠ, μπορεί να είναι σοφότερο αλλά σε κάθε περίπτωση ασφαλέστερο και πιο ρεαλιστικό και ευκολότερο να εισαχθεί αρχικά το ΣΔΠ σε σχετικά περιορισμένη κλίμακα. Αναφέρω σχετικά περιορισμένη εδώ γιατί μπορεί κάλλιστα να είναι πολλά εκατομμύρια αμέσως. Αυτά φαίνονται πολλά χρήματα, αλλά είναι αρκετά περιορισμένα όταν εξετάζουμε τη συνολική δημόσια πολιτική.

Έτσι, η δική μου πρόταση, με βάση τα παραπάνω, είναι να αρχίσουμε να πληρώνουμε πρώτα 1 συγκεκριμένη ασφάλιση ή φόρο για τους κατοίκους τουλάχιστον μία φορά μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα (η μέθοδος EMS). Σε ό,τι αφορά την ασφάλιση, σε ό,τι με αφορά, η ασφάλιση υγείας είναι η καταλληλότερη γι' αυτό. Ότι τα συνολικά ασφάλιστρα για την ασφάλιση υγείας για όλους τους κατοίκους των Κάτω Χωρών απλώς πληρώνονται στο ακέραιο για 1 έτος μέσω της μεθόδου EMS, και στη συνέχεια εξετάζονται οι συνέπειες για την ολλανδική και την παγκόσμια οικονομία. Προσωπικά καταλαβαίνω ότι οι συνέπειες θα είναι μόνο απίστευτα θετικές, αλλά δυστυχώς υπάρχουν ακόμη πάρα πολλά άτομα και κόμματα που θα πρέπει πρώτα να το δουν και να το βιώσουν οι ίδιοι.

31. Το σχέδιο εφαρμογής του Άριστου Νομισματικού Συστήματος

Στο προηγούμενο κεφάλαιο, ξεκίνησα εξηγώντας και περιγράφοντας εν μέρει τη στρατηγική για την εφαρμογή του ΣΔΠ. Από τη στρατηγική και, το σημαντικότερο, (τη συνειδητοποίηση και κατανόηση) των στρατηγικών επιλογών στη νομισματική πολιτική προκύπτει ένα σχέδιο εφαρμογής του ΕΕΜ. Καθώς αυτό το σχέδιο υλοποίησης συνδέεται βέβαια στενά με τις (στρατηγικές) επιλογές που γίνονται όσον αφορά τη νομισματική πολιτική και την εφαρμογή του ΕΕΜ, δεν θα μπορέσω να δώσω εδώ 1 σχέδιο υλοποίησης για την εφαρμογή του ΕΕΜ πολύ συγκεκριμένα. Ωστόσο, αυτό που θέλω να κάνω είναι να δώσω μια πρόταση εφαρμογής.

Έχω ήδη αναφέρει στην ενότητα σχετικά με τη στρατηγική της εφαρμογής του ΣΔΠ ότι πιστεύω ότι το ΣΔΠ θα πρέπει να εφαρμοστεί σε σχετικά περιορισμένη κλίμακα στην αρχή. Ωστόσο, θέλω και επιθυμώ να εφαρμοστεί το ΣΔΠ πολύ γρήγορα. Εάν και μόλις πληρωθεί τουλάχιστον 1 κόστος μέσω της καινοτομίας μου για το χρηματικό σύστημα, τότε το ΣΔΠ θα είναι μια πραγματικότητα άμεσα. Η εφάπαξ πληρωμή των ασφαλίστρων υγείας για όλους τους κατοίκους των Κάτω Χωρών μέσω του EMS, και στη συνέχεια για ένα ολόκληρο έτος, είναι το πρώτο βήμα όσον αφορά εμένα. Και προσωπικά προτιμώ αυτό να συμβεί ήδη από το 2017. Το βιβλίο μου, αυτό το βιβλίο, θα εκδοθεί το 2016. Και ελπίζω ότι όλοι όσοι γνωρίζουν για αυτό το βιβλίο θα το διαφημίσουν πολύ και θα διαβαστεί και επίσης θα γίνει κατανοητό από πάρα πολλούς ήδη από το 2016. Έτσι ώστε ίσως και ελπίζω πράγματι σύντομα η κυβέρνηση να εφαρμόσει πραγματικά μια σχετικά περιορισμένη και χωρίς κινδύνους εισαγωγή του ΣΔΑΤ, όπως το περιγράφω εδώ. Τα επακόλουθα αποτελέσματα θα ενθαρρύνουν στη συνέχεια την κυβέρνηση να αρχίσει να λαμβάνει περισσότερα μέτρα πολιτικής για την περαιτέρω και επίσης εισαγωγή του ΣΔΠ σε μεγαλύτερη κλίμακα στην κοινωνία μας. Είτε υποστηρίζεται είτε όχι από επιθυμητή, θετική νομοθεσία και κανονισμούς.

Αμέσως με το πρώτο βήμα, ή τουλάχιστον σχετικά σύντομα μετά την υλοποίηση του πρώτου βήματος (πληρωμή των ασφαλίστρων υγείας μέσω της καινοτομίας μου για το ΣΔΠ), θα ήθελα να δω την κυβέρνηση ή ενδεχομένως περισσότερες κυβερνήσεις να αποπληρώνουν μέρος (και κατά προτίμηση σημαντικό μέρος)

του δημόσιου χρέους τους επίσης μέσω της μεθόδου του ΣΔΠ. Αυτό θα δημιουργούσε αμέσως περισσότερο χώρο για να καταστεί δυνατή μια τρίτη πτυχή της νομισματικής πολιτικής του ΕΕΜ, δηλαδή η μείωση ή η κατάργηση των φόρων ή/και των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Όσον αφορά το σχέδιο εφαρμογής του ΕΕΜ, θα πρέπει να γίνουν πολλές επιλογές όσον αφορά τις επιλογές νομισματικής πολιτικής (ποιες δαπάνες ή έξοδα θα πληρωθούν πρώτα μέσω της μεθόδου του ΕΕΜ), αλλά και όσον αφορά την αλληλουχία και την πιθανή ταυτόχρονη ή μη ταυτόχρονη εφαρμογή και, φυσικά, το μέγεθος των μέτρων που θα ληφθούν.

Καθώς καταλαβαίνω ότι πολλά βήματα θα είναι ευεργετικά και θα ήταν καλύτερα να γίνουν όλα μαζί και σε πολύ μεγάλη κλίμακα, προσωπικά θα ήθελα να δω ότι πραγματικά πολλά θα υλοποιηθούν ταυτόχρονα. Ωστόσο, υπάρχουν προφανώς και βήματα που ακριβώς δεν πρέπει να υλοποιηθούν στην αρχή ή ακόμη καλύτερα να μην υλοποιηθούν καθόλου. Απαιτείται καλή κατανόηση της οικονομίας αλλά και της κοινωνίας μας για να το αντιληφθεί κανείς αυτό και να καταλάβει ποια βήματα είναι θετικά και καλά και πρέπει επίσης να υλοποιηθούν σε πολύ μεγάλη κλίμακα (και κατά προτίμηση το συντομότερο δυνατό). Αυτός είναι άλλος ένας λόγος για τον οποίο επιθυμώ ο ίδιος να συμμετέχω εκτενώς και να με συμβουλεύουν όταν αποφασίζονται τα βήματα της νομισματικής πολιτικής του EMS.

Ειδικότερα, η αποσύνδεση εργασίας και εισοδήματος δεν είναι εύκολη. Αυτό το βήμα εφαρμογής πρέπει να πραγματοποιηθεί σε μεταγενέστερο στάδιο από ορισμένες από τις άλλες πτυχές και τα βήματα πολιτικής του ΣΔΑΤ. Ενώ ακόμη και αυτές οι άλλες πτυχές και τα βήματα πολιτικής θα συνεχίσουν (πρέπει να) να διαδραματίζουν σημαντικό και θετικό ρόλο στα μεταγενέστερα στάδια του ΣΔΠ.

Εν τέλει, όλα τα βήματα της πολιτικής του ΣΠΔ είναι αλληλένδετα και το καθένα αποτελεί ουσιαστικό μέρος μιας πραγματικά άριστης εφαρμογής και πραγματικότητας του ΣΠΔ. Ωστόσο, είναι σημαντικό, επομένως, ορισμένες δράσεις να υλοποιούνται νωρίτερα από άλλες. Και έχει επίσης σημασία σε ποια μέρη της κοινωνίας εφαρμόζονται αυτά τα βήματα. Και πώς.

Ωστόσο, είναι σημαντικό να πραγματοποιηθεί τελικά μια πλήρης ανάπτυξη του ΣΔΠ. Αυτή η ολοκληρωμένη εφαρμογή σημαίνει επίσης ότι πρέπει να εξετάζουμε συνεχώς νεότερες, καλύτερες δυνατότητες εφαρμογής. Αυτό ειδικά στα μεταγενέστερα στάδια του ΣΔΠ, διότι στην αρχή τα βήματα θα είναι αρκετά βασικά και θα χρησιμεύουν κυρίως για την επίλυση της οικονομικής κρίσης και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε επίσης. Στο μέλλον όμως, το ΣΔΠ θα χρειαστεί και για να υποστηρίξει ορισμένες εξελίξεις στην κοινωνία και την οικονομία με τον βέλτιστο τρόπο. Το σημερινό νομισματικό σύστημα δεν μπορεί να το κάνει αυτό ακόμη, οπότε και γι' αυτό, η μετάβαση στο Άριστο Νομισματικό Σύστημα που ανέπτυξα εγώ (ο Wilfred Berendsen) είναι επίσης πολύ αναγκαία.

Εν πάση περιπτώσει, όσον αφορά τα μέτρα που πρέπει και μπορούν να ληφθούν στο πλαίσιο του ΣΔΠ, συνιστάται, επομένως, τουλάχιστον η ακόλουθη σειρά:

Καταβολή της πλήρους ετήσιας δαπάνης για τα ασφάλιστρα υγείας των εργαζομένων

Καταβολή μέρους ή του συνόλου των συνταξιοδοτικών εισφορών των εργαζομένων.

Τα σημεία 1) και 2) θα μπορούσαν ενδεχομένως να εφαρμοστούν ταυτόχρονα ή σε συνδυασμούς για ενδεχομένως πιο συγκεκριμένα μέρη. Στις οποίες, φυσικά, θα πρέπει να βοηθηθούν πρώτα ιδίως οι ομάδες με χαμηλότερο εισόδημα. Και τα δύο 1) και 2) μπορούν ενδεχομένως να υλοποιηθούν μία φορά στην αρχή, αλλά ο στόχος, νομίζω, είναι να γίνουν και τα δύο αυτά βήματα πιο συνεχή για πραγματικά αρκετά χρόνια ή και δεκαετίες.

3) Αποπληρωμή μέρους ή του συνόλου των χρεών της κυβέρνησης. Αυτά τα κυβερνητικά χρέη εξακολουθούν να αποτελούν σημαντικό πρόβλημα σήμερα και θα πρέπει πραγματικά να επιλυθούν. Η διαγραφή του χρέους ή το λεγόμενο "Ιωβηλαίο του χρέους", όπως περιγράφεται και προτείνεται από τον David Graeber, μεταξύ άλλων, δεν αποτελεί πραγματικά καλή επιλογή και λύση. Διότι με ένα ιωβηλαίο χρέους, τα χρέη δεν εξοφλούνται έτσι τακτοποιημένα. Όταν εφαρμόζεται η καινοτομία μου για το χρηματικό σύστημα - η μέθοδος EMS - αυτό συμβαίνει. Το οποίο τελικά φέρνει και περισσότερα χρήματα στην κοινωνία.

4) Αποσύνδεση της εργασίας από το εισόδημα. Ή, πιο συγκεκριμένα, συμπλήρωση του εισοδήματος των εργαζομένων με πιο άμεσο τρόπο από αυτόν που αναφέρεται στα σημεία 1) και 2). Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει την πρόσθετη καταβολή μισθών ανά ώρα ή ανά εβδομάδα ή ανά μήνα από την κυβέρνηση, επιπλέον των κανονικών μισθών των εργαζομένων.

5) Αύξηση των κατώτατων μισθών των εργαζομένων. Αυτό μπορεί να εφαρμοστεί εάν οι εν λόγω εταιρείες και οργανισμοί κερδίζουν και πάλι αρκετό περιθώριο κέρδους για να το επιτύχουν. Αλλά και η όποια αναγκαία συμπλήρωση των κερδών των εταιρειών μέσω της μεθόδου του ΣΔΑΤ μπορεί και σίγουρα θα συμβάλει σε αυτό

6) Αύξηση των εσόδων των επιχειρήσεων και άλλων οργανισμών μέσω της μεθόδου ΣΠΔ.

Σε ένα σχετικά πρώιμο στάδιο του ΣΔΑΤ, αυτό μπορεί και θα πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα από την κυβέρνηση, ενώ σε μεταγενέστερο στάδιο μπορεί επίσης να εξεταστεί ότι τόσο το 5) όσο και το 6) μπορούν να εφαρμοστούν άμεσα από τους ίδιους τους ιδιώτες ή τις εταιρείες. Αυτό, φυσικά, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Όσον αφορά δε την εφαρμογή της μεθόδου ΣΠΔ από ιδιώτες, αυτή δεν θα είναι τότε δυνατή και επιτρεπτή για τους ίδιους, αλλά για άλλα άτομα και οργανισμούς. Θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί έναν επαγγελματία ο οποίος, ενδεχομένως μέσω της μεθόδου του ΣΔΠ, πληρώνει για αγαθά ή υπηρεσίες για ένα άτομο που έχει ανάγκη ή παρέχει πρόσθετο προϋπολογισμό όπου χρειάζεται.

Πηγές για τη "Νομισματική επανάσταση" , W.T.M. Berendsen, 2016:

Βιβλία και άρθρα

Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth," Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), pages 121-144, May

W.T.M. Berendsen, " A phronesis antenarrative about the understanding of money and usage of money in more phronetic ways" , IFSAM world conference on management, 2010

W.T.M. Berendsen, " καταπιεσμένοι από το χρήμα και το παράλογο χρηματοπιστωτικό μας σύστημα - ένα κάλεσμα αφύπνισης για τους πολίτες, τις οργανώσεις, τις κυβερνήσεις και την κοινωνία στο σύνολό της" , 2011

W.T.M. Berendsen, "Ώρα για μετασχηματισμό προς την Άριστη Νομισματική Κοινωνία μου", 2012

W.T.M. Berendsen, " Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM world conference on management, 2010.

Olivier Blanchard, "Παγκόσμιες ανισορροπίες", Πόλη του Μεξικού, Μάιος 2007. Μια σειρά φύλλων, όπου το φύλλο 4 παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον όσον αφορά τον πληθωρισμό.

Jaromir Benes en Michael Kumhof, " The Chicago Plan Revisited" , ΔΝΤ, 2012

Boje, D.M., " Storytelling organizations", SAGE Publications Ltd , 2008

Boje, D. M. , " Narrative methods for organizational and communication research" , London: Sage, 2001

Boje, D. M. , " Flight of antenarrative in phenomenal complexity theory" , Tamara, storytelling organization theory. Ανακοίνωση στο συνέδριο για την πολυπλοκότητα και τη συνείδηση στο Huize Molenaar, Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες (2001)

Deirdre Mc Closkey, "η λατρεία της στατιστικής σημαντικότητας: Economics, Cognition, and Society)" , University of Michigan Press, 1η έκδοση, 2008)

Gilles Deleuze & Felix Guattari " A thousand plateaus : Capitalism and Schizophrenia" , University of Minnesota Press; 1St Edition edition,1987

Jacques Derrida en Gayatri Chakravorty Spivak, " Of grammatology", The Johns Hopkins University Press,1977

Charlotte van Dixhoorn, " Full reserve Banking- an analysis of four monetary reform plans,

Sustainable Finance Lab, 2013

Clifford Hugh Douglas, " social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London, 1924

N D van Egmond and B J M de Vries, " Dynamics of a sustainable financial-economic system", Πανεπιστήμιο Ουτρέχτης, 2015

Klaas van Egmond, " Θεμελιώδη σφάλματα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα- Η δημιουργία χρήματος πρέπει να είναι καθήκον της κυβέρνησης" , 12 Μαΐου 2012

Μίλτον Φρίντμαν, "Η βέλτιστη ποσότητα χρήματος", 1969

Kenneth Gergen, " Relational Being : Beyond self and community " , Oxford University Press, Reprint Edition, 2011

David Graeber, " debt: the first 5,000 years" , Melville House, επανέκδοση, 2012

Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210

John Kay, " Narrow Banking- the reform of banking regulation" , 2009

John Maynard Keynes, " Οικονομικές δυνατότητες για τα εγγόνια μας" , 1930

John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money" Λονδίνο: Macmillan, 1936.

Laurence J. Kotlikoff. Ο Jimmy Stewart είναι νεκρός. John Wiley & Sons, 2010

Friedrich Nietzsche , " Πέρα από το καλό και το κακό" , 1886

Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7, 1868

Robert & Edward Skidelsky, " Πόσο είναι αρκετό; Money and the good life" ,
Other Press, ανατύπωση,

Ιστοσελίδες

www.academia.edu

http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/

http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html

www.Internationalmoneyreform.org

www.onsgeld.nu

http://www.unigaia-brasil.org/Cursos/Materias/Economia/TheMoneyGame1.pdf

http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Podcast “The Excellent Monetary System”

In addition to the book 'The Excellent Monetary System', a podcast with the same name is now available.

A true monetary transformation is necessary to solve the crises and systemic failures in our current financial systems. The Excellent Monetary System provides the most comprehensive and effective solution for that transformation.

The Excellent Monetary System podcast can be found on Spotify and Springcast:

🎧 Spotify:

https://open.spotify.com/show/3KpO0Si6CODOnk82HpTbNJ

📌 Springcast:

https://app.springcast.fm/podcast/the-excellent-monetary-system-ems

